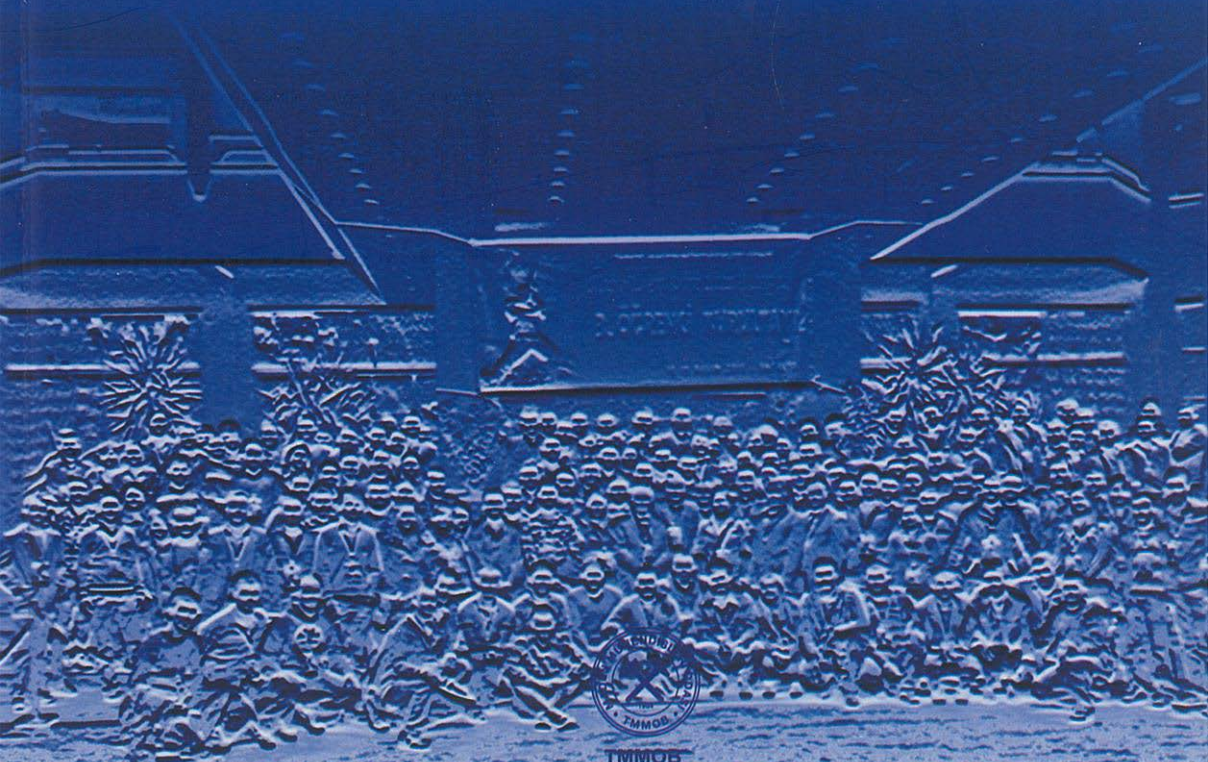

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

18-19 KASIM 2011

ANTALYA

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

18-19 KASIM 2011
ANTALYA

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

© Tüm hakları saklıdır. TMMOB Maden Mühendisleri Odası'nın yazılı izni olmaksızın bu kitap ya da kitabın bir kısmı herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

ISBN : 978-605-01-0400-4
Teknik Hazırlık : Maden Mühendisleri Odası
Baskı : Aydođdu Ofset; 0312.395 81 44
Baskı Tarihi : 22.08.2012
İsteme Adresi : TMMOB Maden Mühendisleri Odası
Selanik Cad. 19/4 Kızılay-ANKARA
Tel : 0312 425 10 80 Faks: 0312 417 52 90
İnternet Adresi : www.maden.org.tr
E-Posta : maden@maden.org.tr

İÇİNDEKİLER

1-	SUNUŞ	5
2-	AÇILIŞ KONUŞMALARI	7
3-	BİRİNCİ OTURUM MÜHENDİSİN TOPLUMDAKİ ROLÜ VE KONUMU	31
4-	İKİNCİ OTURUM İŞSİZLİK VE İSTİHDAM, GELECEKSİZLİK	75
5-	ÜÇÜNCÜ OTURUM ÖRGÜTLÜLÜĞÜN ÖNEMİ-GENÇ MADENCİ ÖRGÜTÜ VE ANLAMI	117
6-	DÖRDÜNCÜ OTURUM BELGELENDİRME-İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ	183
7-	BEŞİNCİ OTURUM EĞİTİM SİSTEMİ	227
8-	PANEL MESLEK ODALARINDA ÖĞRENCİ ÖRGÜTLÜLÜĞÜNÜN YERİ VE ÖNEMİ	281
9-	SERBEST KÜRSÜ SONUÇ BİLDİRGESİ VE GÖRÜŞLER	337
10-	KURULTAYDAN FOTOĞRAFLAR	403

SUNUŞ...

2007 ve 2009 da gerçekleştirdiğimiz birinci ve ikinci Öğrenci Üye Kurultaylarının ardından, 2011 yılında üçüncüsünü düzenlemenin mutluluğunu ve gururunu yaşıyoruz.

Genç Madenci, bu bağımsız kürsüde, toplumdaki rolü ve konumunu, geleceğini, örgütlü olmanın önemini, çalışma hayatının olmazsa olmazı iş güvenliğini, üniversitelerimizdeki eğitim anlayışını ve ülke gündemine ilişkin birçok konuyu özgürce tartışmış, sorunlarını dile getirmiş ve bilgi alışverişinde bulunmuştur.

Odamızın örgütlü mücadelesi içerisinde, Genç Madenci örgütlülüğüne çok önem vermekteyiz. Üçüncü dönemdir, bu kurultayın gerçekleşiyor olması sizlere verdiğimiz önemin ve sizinde Odanıza sahip çıktığınızın bir göstergesidir.

Oda Yönetimi olarak bizlerde, bu kurultayda paylaşılan her konunun ve dile getirilen her fikrin takipçisi olacağız, ilgililerle, okul yönetimleriyle ve kamuoyuyla paylaşılmasını sağlayacağız.

2007'de "GENÇLİK GELECEĞİMİZDİR" diye başladık, 2009'da "AYDINLIK BİR GELECEK İÇİN KARANLIĞI KAZIYORUZ" diye devam ettik,

Bugün de "GENÇ MADENCİ GELECEĞİNE SAHİP ÇIKIYOR" şiarıyla haykırıyoruz.

Odamızın geleceği olan siz Genç Madencilere ve Kurultaya katkı verenlere, emeği geçenlere teşekkür ediyoruz.

YÖNETİM KURULU

AÇIKLAMA

Maden Mühendisleri Odası Üçüncü Öğrenci Kurultayı, 18-19 Kasım 2011 tarihlerinde Antalya'da gerçekleştirildi,

Artık gelenekselleşen Öğrenci Kurultaylarımızın Üçüncüsü, 5 Oturum- Panel ve Serbest Kürsü başlıklarıyla planlandı.

Kurultay öncesinde, 18 Üniversitemizdeki Genç Madenci Örgütüllüğünün Okul Temsilcileri önderliğinde, Öğrenci üyelerimizin katkıları ve paylaşımlarıyla her oturum için ayrı ayrı ortak yazılı metinler oluşturuldu.

Ortak yazılı metinler, Genç Madencilerin, kendi aralarından seçtikleri, Oturum yürütücüleri tarafından okunduktan sonra, konu hakkında konuşmak isteyen herkese söz verildi, ilk kez bu kurultayda uyguladığımız ses kaydı ile, sözü olan herkesin görüşleri Kurultay kitabında yer aldı.

Kurultayın ve Oturumların Açılış konuşmaları yazılı metinler üzerinden, diğer tüm konuşmalar ise yazılı bir metine bağlı olmadan, o anki söylendiği şekliyle kayda alındı.

Kayıt esnasında teknik sorunlardan ötürü bazı ses kayıpları da yaşandı.

Tüm bu sebeplerden ötürü kitaptaki bazı sayfalarda cümle bozukluğu olan ifadelerle karşılaşabilirsiniz,

AÇILIŞ KONUŞMALARI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

GİZEM TOKAT- Arkadaşlar merhaba. Aydınlık bir geleceğin herkes için yaşanır bir ülkenin ve dünyanın, insan yararına madenciliğin, insan merkezli eğitim mücadelesinde tekrar bir araya gelmiş olmanın onuruyla, hepimizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. (Alkışlar)

Konuşmama başlamadan önce, emek ve demokrasi mücadelesinde yitirdiklerimizin anısına sizleri 1 dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum.

(Saygı duruşunda bulunuldu)

Teşekkür ederim.

Değerli arkadaşlar, bugün zor bir çağdayız, bugün zor bir ülkedeyiz, bugün parasız eğitim istediği için hapis cezası alan öğrenciler, basılmamış kitaplar yüzünden hapse giren yazarlar, kendi dilini konuşmak istediği için ayrımcılığa uğrayanlar, cinsiyeti kadın olduğu için umulmadık bir baskıya maruz kalanlar, ordu halinde diplomalı işsizler, emeklilik hakları gasp edilen kamu emekçileri, şifresi olmadığı için üniversiteye giremeyen lise mezunları, protesto hakkını kullanırken polis tarafından öldürülen Metin Lokumcu öğretmen, çalışmalarını özgürce yayınlamaya çalışırken katledilen Hrant Dink ve bir Bakan kendisine "*bir şey olmaz, evine gir*" dediği için depremde hayatını kaybeden yüzlerce insanın ülkesindeyiz.

Değerli dostlar, bugün akıl almaz bir iktidar hırsının gasp ettiği demokratik haklarımızı, geleceğimizi savunmak için eşit, özgür, demokratik bir ülkenin mücadelesinde tekrar omuz omuza vermek için. Bugün HES şirketlerinin talan ettiği doğamıza, halkımız yararına değil, emperyalizmin hizmetine sunulmak üzere çıkarılan madenlerimize sahip çıkmak için.

Bugün sermaye için değil, toplum için eğitim, toplum için mühendislik demek için. Bugün iktidar yararına değil, toplum yararına çalış-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

şan bir TMMOB'a bütün aymazca saldırılar karşısında bir kez daha savunmak için. Bugün madenlerin gerçek sahibi halktır demek için. Yaşasın eşit, parasız, bilimsel, ana dilde eğitim demek için. Genç madenciye, geleceğine sahip çıkıyor demek için. Yeniden ve daha güçlü bir şekilde bir aradayız.

TMMOB çatısı altında oluşturduğumuz mücadele zemininde ve emekçilere selam olsun. TMMOB ülkemizdeki emek ve demokrasi mücadelesinin en önemli örgütlerinden biri olarak mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarında yürüttükleri birçok çalışmanın da yaratıcısı ve yürütücüsüdür.

Mühendisliğin, mimarlığın, planlamacılığın, emeğin ve bilimin ölçütleri doğrultusunda, toplum yararına yürütülmesinin mücadelesini vermektedir. Bu nedenle de, yaptığı mesleki kurultaylar, çalıştaylar gibi işlerde, bilimselliği, ülkenin ve dünyanın somut gerçeklerine dair yaptığı değerlendirmelerinde emeği savunur. Aynı zamanda, bu ikisini birbirinden bağımsız görmez.

Emek ve demokrasi mücadelesi TMMOB için bu yüzden aynı zamanda, hem bağımsızlığa karşı bilimsel eğitimin, hem sömürüye karşı emeğin, hem baskıya karşı özgürlüğün mücadelesi demektir. Bu nitelikleri TMMOB'u üniversite öğrencileriyle bağ kurmaya ve birlikte mücadele etmeye itmektedir.

Üniversitelerde gençliğin karşılaştığı baskı ve sindirme politikalarının karşısında durmakta, mühendislik, mimarlık, planlama bölümlerinde okuyan öğrencilere TMMOB çatısı altında örgütlenme zeminlerini sağlamaya çalışır. Bu noktada maden mühendisliği mesleğinin ve eğitimin sorunlarına dair çözümler üretilmesi ve hayata geçirilmesi için mücadele veren Maden Mühendisleri Odası, yukarıda paylaştığımız değerlendirmeler kapsamında, TMMOB'un bağlı odalarından

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

biri olarak kendi meslek alanında mücadele yürütür.

Dolayısıyla maden mühendisliği öğrencileri de, maden mühendisleri çatısı altında örgütlenmeye teşvik edilirler. Maden mühendisliği öğrencileri odamız çatısı altında ilk örgütlenmelerini oluşturmaya 2006 yılında kurulan bir öğrenci komisyonuyla başladılar. Bu komisyon çalışmaları neticesinde, bütün üniversitelerde temsilcilikler oluşturularak örgütlülük genişletildi. Odaya öğrenci üyelik sistemi getirildi ve sicil numaralı öğrenci üye kimlikleri basılmaya başlandı.

Üniversiteler ile işbirliği içinde teknik geziler, çalıştaylar düzenlendi. Temsilciliklerde paneller, söyleşiler, mesleki etkinlikler ve çeşitli çalışmalar yapıldı. Ülke genelinde bir öğrenci değerlendirme anketi düzenlenerek, maden mühendisliği öğrencilerinin sorunlarının kapsamlı bir tespit ve değerlendirilmesi yapıldı. Çalışmalar ışığında, 2007 yılında birinci öğrenci kurultayı, 2008 yılında yaz kampı, 2009 yılında ikinci öğrenci kurultayı yapıldı. Bu kurultayların dokümanları basıldı ve bildirgeleri kamuoyuyla paylaşıldı.

En son gerçekleşen ikinci öğrenci kurultayı, bizler için çok önemli bir kilometre taşıdır. Bu kurultayda Türkiye geneli temsiliyetlerle, örgütlülüğümüzün nasıl şekilleneceğinin karar altına alındığı bir tüzük oluşturulmuştu. Tüzük, odanın en son genel kuruluna sunulmuş ve bir sonraki genel kurulda yasalaştırılması için genel kurulca, şu anki oda yönetim kuruluna görev verilmiştir.

Dolayısıyla genç madenci tüzüğü, önümüzdeki yıl yürürlüğe girecektir. Bunun yanı sıra, ikinci kurultaydan bugüne değin yürütülen çalışmalar doğrultusunda, henüz olgunlaşmamış ve bugün üzerinde çalışmayı gerektiren web sitesi, yayın faaliyeti gibi örgütlülüğümüzü ileriye taşıyacak çalışmalarımız bulunmaktadır.

Sonuç olarak, bugün genç madenci olarak 18 üniversitede tem-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

silci bulunduran, çalışmaları ülke genelinde 1000'e yakın öğrenci arkadaşımıza ulaşan bir öğrenci örgütüyüz. Dolayısıyla üzerimize düşen görevin bilincinde, örgütlülüğümüzü yarınlara taşımak için var gücümüzle çalışmaktayız. Bitmek tükenmek bilmez bir iktidar hırsıyla kamu, sağlık, eğitim gibi en temel yaşam alanlarını dahi emperyalizmle kol kola talan eden, AKP faşizmine karşı kendi mesleki alanımızı biraradalık kültürüyle sahiplenmek ve savunmak için, ülke olarak çok zor günlerden geçtiğimiz şu günlerde burada yarattığımız birlikteliğin önemi çok büyüktür.

Önümüzdeki iki gün boyunca yürüteceğimiz çalışmalar ve tartışmaların ışığında, yine yolumuzu aydınlatacak, birileri biraradalık kültürüyle kenetleyecek sözler söylemeli ve işler planlamalıyız. Her şeyden önemlisi, bir araya gelmeden, bir kurtuluş yolu olmadığının farkına varmalıyız. Yaşasın TMMOB, yaşasın genç madenci, yaşasın örgütlü mücadelemiz. (Alkışlar)

Arkadaşlar kurultayımızın verimli geçmesi ve buradan çıkacak olan üretimlerimizi, bizleri gelecekte daha güçlü kılmak için sizleri forumlarda söz almaya, birbirimizi eleştirmeye, ancak kavga ölücütünde değil, yapıcı bir tarz geliştirerek konuşmaya, her şeyden önemlisi bizleri ayıracak değil, bizleri bütünleştirecek olanı gözetmeye çağırıyorum.

Genç madenci geleceğine sahip çıkıyor, yaşasın üçüncü öğrenci kurultayımız. (Alkışlar)

Şimdi konuşmasını yapmak üzere Maden Mühendisleri Odası Başkanımız Sayın Mehmet Torun'u buraya davet ediyorum. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı)- Sayın Birlik Başkanım, odamızın değerli yöneticileri, ülkemizin dört bir yanından gelen, yürekleri insan ve ülke sevgisiyle dolu, aydınlık yüzlü genç madenciler, sevgili öğrenciler; hepinizi saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

Öncelikle sizlerle birlikte olmaktan çok mutlu olduğumuzu belirtmek istiyorum. Odamızın geleceği olan sizlerle birlikteliğimizi sağlayan ve bu çalışmaya destek veren bütün arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, hepinizi sevgiyle kucaklıyorum, hoş geldiniz. (Alkışlar)

2004 yılında öğrenci çalıştayıyla başlayıp, 2007 yılında birinci öğrenci kurultayı, 2009 yılında ikinci öğrenci kurultayıyla gelişen öğrenci örgütlülüğümüz, bugün yaptığımız üçüncü kurultayla daha da büyümüştür. Odamız 400 bine yakın üyesi olan büyük bir topluluğun, Türk Mühendis Mimarlar Odaları Birliğinin 23 odasından birisidir. Bu örgüt, mesleki demokratik kitle örgütüdür; bu örgüt, demokrat ve yurtsever karakterdedir; bu örgüt emekten ve haktan yanadır, anti-empyeralisttir. Yenidünya düzeni teorilerinin, neoliberal politikaların, ırkçılığın ve gericiğin karşısındadır.

Savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunur. Madenlerimizin bu ülke halkının yararına üretilmesini, talan edilmemesini savunur. 2010 yılında yaptığımız odamızın 42. Genel Kurulu açılışında şöyle demişiz. AKP iktidarı kendi statükosunu yaratmak ve güçlendirmek için belli argümanları da kullanarak, demokrasi mücadelesi verdiğini söylemektedir. Ancak, AKP'nin dayandığı sınıfsal konum ve destek aldığı güçler incelendiğinde, bu söylemin doğru olmadığı ve iktidarını güçlendirmek için uğraş verdiği görülmektedir.

Emek ve demokrasi güçlerine karşı sindirme ve şiddet kullanmaktan başka bir şey düşüneyemeyen bu yapıların, demokrasi müca-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

delesi verdiğini düşünmek, siyasi saflıktan başka bir şey değildir. Bu yanılığa düşmeyeceğimizi herkes bilmelidir. İnsani taleplere dahi sırt çeviren ve kazanılmış hakları gasp eden bu zihniyetin, demokrasi ve emek sözlerini ağızlarına almaması gerekmektedir.

Üniversitelerde dinci kadrolaşmalarla gelecek kuşakların beyinlerini esir alma çalışmaları, bu ülkeye yapılacak en büyük kötülük olacaktır. Bilimin ve üniversitelerin insanlık tarihi boyunca yüklendiği esas görevin, inanç sistemlerinin dogmalarına karşı çıkmak, doğaya ve toplumsal yaşama ait tüm süreçlerin nasıl gerçekleştiğini bilimsel temelde ve akıl süzgecinden geçirip, incelemek ve sorgulamak olduğu bilinmektedir.

Eğitim, öğretimle ilgili sorunları çözmek ve üniversiteleri bir bilim ve teknoloji üretim merkezleri yapmak yerine, buraları büyük bir cami olarak düşünen karanlık düşünceleri kabul etmek mümkün değildir. Yapılması gereken, emek ve demokrasi güçlerinin birlikteliğiyle, bağımsız, özgür, laik, kardeşçe yaşanan gerçek demokrasinin yaşandığı bir sosyal hukuk devletinin yaratılması olmalıdır. Bugün bu tespitlerin doğruluğu daha da netleşmiş, AKP iktidarı YÖK marifetiyle üniversiteleri ele geçirmiş ve öğrencileri susturmaya çalışmaktadır. Özgür ve demokratik üniversite için mücadele eden genç arkadaşlarımız bu sarmalı kıracaktır. Bu mücadelede yalnız olmadığımızı, yanınızda olduğumuzu bilmenizi istiyorum.

Sevgili öğrenciler, zorlu bir süreci, bin bir güçlüğü aşarak üniversitelerimizin maden mühendisliği bölümlerinde, maden mühendisliği eğitimi almaya hak kazandınız ve bu öğrenim sürecine devam etmektesiniz. Kendisi de yeterince zorlu olan bu öğrenim sürecinin sonunda birer meslektaşımız olarak, yani birer maden mühendisi olarak gerek meslek yaşamında, gerekse de bu çatı altında, yani Maden Mühendisleri Odası çatısı altında bir arada olacağız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Birçok meslek alanı için meslektaşlık gerekli eğitim süreçlerini tamamlamasından sonra kazanılan bir hak olsa da, odamız üst birliğimiz olan TMMOB'a bağlı birçok odanın yaptığı gibi, meslektaşlık ilişkisini öğrencilik sürecinden başlatmayı gerekli görmektedir. O nedenle sizlere genç meslektaşlarım diye seslenmek istiyorum.

Sevgili genç meslektaşlarım, bildiğiniz gibi bazı mesleklerin yapılabilmesi için, ilgili meslek kuruluşlarına üye olunması, Anayasadan kaynaklı bir zorunluluktur. Mühendislik de, bu mesleklerden biridir. Kamuda çalışanları istisna sayarsak, serbest çalışan her maden mühendisi, mesleğini yürütebilmek için odamıza üye olmak zorundadır. Bu zorunluluğun dışında odamız, geçmişten gelen bilgi, birikim ve deneyimleriyle örgütlü olmanın, örgütlü yaşamının doğruluğunu savunmaktadır. Çağdaş insanın, aydın insanın, örgütlü bireyler olması gerektiğini, çağdaş toplumların da ancak örgütlü toplumlar olabileceğini düşünmekteyiz.

Bu nedenlerle, bizler yakın gelecekte aynı mesleği paylaşacak olan sizlerle, daha öğrenciliğiniz sırasında tanışmayı, kendimizi ve mesleği size anlatmayı, oda örgütümüzü sizlerin desteği ve katılımıyla daha da güçlendirmeyi anlamlı bir görev olarak kabul ediyoruz. Bu düşüncelerle başlattığımız öğrenci üye çalışmalarımız bugün geldiği noktada, ikinci eğitimle 27 üniversitede, 1200'e yakın öğrenci üye sayısına ulaşmış bulunmaktayız ve çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Sevgili genç meslektaşlarım, az önce de söylediğim gibi, zorlu bir süreci aşarak, üniversitelerimizin maden mühendisliği bölümlerine girdiniz. Bu andan itibaren yaşam sizin için belki de daha zorlu hale geldi. Yaşadığınız en temel sorunlar, ekonomik ve sosyal sorunlar.

Yaşam koşullarının giderek ağırlaştığı, üstelik ekonomik kriz ne-

deniyle bu ağırlaşmanın katlandığı günümüz koşullarında, öğrenime devam edebilecek maddi kaynağı sağlamak en temel sorunlardan birisidir. Anayasal bir hak olarak üniversite öğretiminin paralı hale getirilmesiyle bu zorluklar bir kat daha artmaktadır. Ayrıca yurt, yemek ve ulaşım giderleri, diğer eğitim giderleri ile zorunlu sosyal giderler de düşünüldüğünde, üniversite öğrenimi giderek zenginlerin ulaşabildiği bir hizmet haline dönüşebilmektedir.

Devlet üniversitelerinin paralı hale getirilmesi ve paralı üniversitelerin açılması, bir başka önemli soruna daha neden olmuştur. Bilimsel araştırma merkezleri olması gereken üniversiteler, böylece ticarethaneye dönüştürülmüştür. Bugün üniversitelerimiz, bilim teknik alanında eğitim-öğretim ilişkisinin yaşanacağı ortamlar olması gerekirken, öğrenci ilişkisinden uzaklaşılarak, müşteri ilişkisi kurma yolunda hızla ilerlemektedir.

Bir başka sorun, üniversitelerin kendi kimliğinden ve niteliğinden uzaklaştırılarak, âdeta lise seviyesine indirildiği gerçeğidir. Bugün üniversitelerimiz, bağımsız bilimsel araştırma çalışmalarından önemli ölçüde uzaklaştırılmıştır. Üniversite öğretiminin ezberci, tek yanlı, anti bilimsel içeriği, soran-sorgulayan öğrenci yapısından uzaklaşması, öğrenciyi de dışlayan, antidemokratik öğrenim ve idari yapısı, üniversitelerimizi olması gerekenin çok gerisini düşürmüştür.

Sonuçları itibarıyla bütün bunlar kadar önemli bir başka soruna değinmeden geçemeyeceğim. Bu sorun da, üniversitelerin ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik, kültürel, sosyal, siyasi ve benzeri sorunlara yaklaşımı, yaşanan çok boyutlu sorunlar karşısında durduğu siyasi yer, aldığı tutumla ilişkilidir.

Tüm dünyada üniversite ve üniversiteli kimliği, toplumun diğer

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kuruluşlarından ve bireylerinden bir anlamda önemli bir farklılaşmanın ifadesi olmuştur. Çünkü üniversiteler insanlığın genel gereksinimleri doğrultusunda bilimsel araştırma yapma, bilimsel bilgi toplama, üretme ve yayma merkezleri olarak düşünülür. Bunu sağlamanın yollarından biri, belki de en önemlisi üniversitelerin ve yetiştirdikleri öğrencilerin niteliğiyle ilgili olanıdır. Yani üniversitelerin içinde bulunulan tarihsel, toplumsal dönemi anlayan ve algılayan, yaşadığı toplumun sosyal, siyasal sorunlarına duyarlı olan, bu sorunlara toplumun ve insanlığın genel çıkarları doğrultusunda çözümler arayan ve sorunların çözümü konusunda sosyal ve siyasal olarak taraf olabilen bireyler yetiştirmek zorundadır.

Günümüzde çok yaygın olarak karşılaştığımız, dar anlamda kendi geleceğini düşünen bireyci, toplumsal sorunları algılamaktan uzak, bu sorunlara tavır almaktan korkan, tüketici, kolaycı, apolitik ya da ırkçı, gerici, kafatasçı öğrenci yapısı üniversite ve üniversiteli kimliğini yozlaştırmakta, onları sınırlı eğitime sahip, sıradan bireyler haline getirmektedir.

Oysa üniversiteler ve üniversiteli gençler, öğrendikleri bilgi ve taşıdıkları enerjile, toplumun en aydın kesimi, yol göstericileri, liderleri olmak durumundadır. Böylesi bir nitelik sizleri, fikirlerinizi, davranışlarınızı sıradan olmaktan çıkartarak, toplum tarafından örnek alınması, izlenmesi gereken kişiler haline getirecektir.

Sevgili genç meslektaşlarım, bizler biliyoruz ki mesleki çalışmalarımız dahil, tüm insani faaliyetlerimiz içinde yaşadığımız ekonomik ve sosyal düzenin kalıpları tarafından belirlenmektedir. Bu nedenle mühendis kimliğimizin yanında, başka bazı kimlikler de taşıdığımızın farkında olmalısınız. Bu kimliklerden ikisi oldukça önemlidir.

Birinci kimliğimiz insan kimliğidir. Bu kimlik size yaşamınız bo-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yunca her an, her sorun ve her durum karşısında yapacağınız değerlendirmelerde öncelikle bakış açısı olmalıdır. Çünkü insanlık var olma kaynağımızdır, çünkü insan olmadan başka hiçbir şey olunamaz, çünkü mühendislik insan refahını, insan yaşamını geliştirmeyi temel alan bir meslek disiplindir.

İkinci kimliğimiz, çalışma yaşamında elde edeceğimiz konuma göre değişen sınıfsal kimliğiniz olacaktır. Kiminiz emekçi bir mühendis olup, ücretli çalışacaksınız, kiminiz kendi bürolarını kurup kendi işini yapacak, kiminiz ise kendisine ait ya da değil, şirketlerde yönetsel sorumluluk üstlenerek meslektaşlarınızın işvereni olacaksınız. Gelecekte taşıyacağınız bu farklı konumlar, sizin sorunlara yönelik görüş ve tavırlarınızı da farklılaştıracaktır.

Bu sistemin kaçınılması zor bir kuralıdır. Ancak bu farklılaşma, hiçbir zaman topluma ve insanlığa sırtınızı dönmenize neden olmamalıdır. Her durumda ve her koşulda insandan yana olmayı becerebilmelisiniz. İşte üniversite ve üniversiteli olgusunu eşsiz kılan da budur. Ancak, üniversitelerimiz taşıması gereken bu niteliklerden uzaklaştırılarak sıradanlaştırılmaktadır. Onların bu hale getirilmesi, yani bağımsız, bilimsel araştırmalardan uzaklaştırılmaları, çıkar çevrelerinin ve geri siyasetin alanları haline getirilmeleri, bilimsel olmayan, toplumsal olmayan öğrenim içerikleri, antidemokratik yapıları, soran-sorgulayan aydın öğrenci kimliğine sahip öğrenci yerine, itaat eden, kolaycı, hazırcı, bireyci öğrenci yetiştirmeleri rastlantı değildir.

Sevgili meslektaşlarım, biliyoruz ki bu durum sadece üniversitelerde yaşanan bir sorun değildir. Yaşamın her alanında vardır ve açık bir mücadelenin göstergeleri ya da sonuçlarıdır. Bu mücadele, tüm toplumun ürettiklerinin paylaşımı, mücadelesinin bir parçasıdır. Çünkü cehalet, bu paylaşımındaki adaletsizliği gizleyen en önemli araçtır.

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bugün gerek ülkemizde, gerek dünyada toplumsal olarak üretilen devasa değerlere el koyan azınlık bir insan grubu vardır. Bu grup, zenginliğini çoğunluğun yoksunluğu pahasına sağlamaktadır. İşte bu durum yaşamın her alanında sırtımızı dönmeyeceğimiz, dönmememiz gereken bir mücadeleye zemin olmaktadır. Bu nedenlerle üniversitelerin olması gereken kimliğinden uzaklaştırılarak, içleri boşaltılmakta, böylece eğitilmiş-cahil bireyler yetiştirmeye çalışılmaktadır. Bu mücadele bugün sizler nezdinde üniversitelerde yaşanan, yaşanması gereken mücadeledir. Bu mücadele bugün üniversitelerimizde parasız, bilimsel, demokratik eğitim mücadelesidir. Bu mücadele bugün demokratik üniversiteler yaratma mücadelesidir.

Değerli arkadaşlar, sizlere 1970'ler Türkiye'sinden bir üniversite manzarasını anlatmak istiyorum. Şöyle söyleniyor: O dönemler talebe birlikleri çok güçlü ve saygındı. Üniversitede öğrencilere hizmet veren bütün işletmeler ve birimler, talebe birliği yönetimindeydi. 2500 kişiye yemek veren aş ocağı, satın alma birimi, yemek pişirme birimi, yemek servisi talebe birliği tarafından yapılıyordu. Meyve ve sebzelerimiz kendi araçlarımızla halden satın alınıyordu. Kızılay'ın desteğiyle yemekler ucuza veriliyordu. Üniversitelerin bütün binalarında kantinler vardı. Üniversitede hocaların anlattığı derslerin notları çoğaltılıp, teksirle üniversite öğrencilerine dağıtılıyordu. Öğrencilerin en büyük sorunlarından biri olan staj yerlerini birlik hakkaniyetle dağıtıyordu.

Birliğe güven o kadar fazlaydı ki, öğrenci kimliklerini birlik kendi mührüyle dağıtıyordu. Bu yalnız İstanbul Teknik Üniversitesi talebe birliğine verilmiş bir ayrıcalıktı. Her öğrenim yılının ilk günü yapılan açılış törenlerinde, rektörden önce birlik başkanı konuşuyordu.

Değerli arkadaşlar, İstanbul Teknik Üniversitesinin 70'li yılların-

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

daki bir uygulamayı bugün üniversitelerde kimlik kartıyla birlikte, bankaların kredi kartının bir arada verilmesi normal bir şeymiş gibi değerlendirilmekte, tepki gösterenlere yargı tehdidi savrulmaktadır.

Sevgili meslektaşlarım, birçoğunuz yakın zamanda üniversitelerden mezun olacak ve çalışma yaşamına gireceksiniz. Mevcut koşullar ve mevcut sorunlar içerisinde birer yurttaş ve meslektaş olarak var olacaksınız. Kiminiz için bu yeni yaşam, şu an yaşadığınız zorluklardan çok daha ağır olabilecektir. Yaşayacağınız bu yeni dönemde, yukarıda bahsettiğim mücadeleyi görmezden gelerek yaşamayacağınızı bilmelisiniz.

Bu bin yıldır devam eden, iyi ile kötü, doğru ile yanlış, haklı ile haksız, sömüren ile sömürülen, ezen ile ezilen arasındaki mücadelede, üniversite döneminde edinmeniz gereken gerçek üniversiteli kimliğiyle davranarak, toplumun aydınları, yol göstericileri, liderleri olmak zorundasınız.

Bütün bu duygu ve düşüncelerle, yürüdüğünüz yolda, yürüdüğümüz yolda hepimize kolaylıklar diliyorum. Öğrenci üye kurultayımızda söyleyip, bugünkü kurultayımızda devam ettirdiğimiz gibi, bizler aydınlık bir gelecek için karanlığı kazıyoruz. Yaşasın TMMOB örgütlülüğü, yaşasın tam bağımsız demokratik Türkiye mücadelesi, sağ olun. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT- Şimdi konuşmasını yapmak üzere TMMOB Başkanımız Mehmet Soğancı'yı buraya davet ediyorum. (Alkışlar)

MEHMET SOĞANCI (TMMOB)- Günaydın, hepinize öncelikle Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği Yönetim Kurulumuz adına ve şahsım adına sevgi, saygı ve dostlukla selamlıyorum. Bugün burada aranızda olmaktan ve aynı havayı soluyor olmaktan büyük bir keyif aldığımı da öncelikle belirtmek istiyorum. Sıkıcı bir açış konuşması

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

değil yaptığımız, gerekli olan konuşmaları yapıyoruz, ama ben önce bir topluluğu tanımak istiyorum. Dördüncü sınıf öğrencisi kaç kişi var aramızda?

Ciddi bir şey soracağım: Maden Mühendisleri Odasına ya da TMMOB'yi lisedeyken, üniversiteye gelmeden önce duyan var mı? Peki aranızda daha önce Maden Mühendisleri Odası etkinliklerine hiç katılmamış olan, ilk defa böyle bir etkinliğe, buraya katılan var mı? İlk defa, odanın kapısından geçmemiş, görmemiş. Bir şey daha sorayım da, mühendislik ne demek? Onu bana tarif edebilecek arkadaşımız var mı?

Akşam kuaför yarışması vardı burada, baktım bazı kuaförler de en kısa zamanda yapıyordu işini.

Evet, bazı sesleri duydunuz duymadınız, bunları iki günlüğün etkinliğin sonucunda yazacaksınız, bunların hepsi mühendislik tanımına giren işler, çok akademik tanımları da var bunun. Benim en çok hoşlandığım tanımı da: Mühendislik bilim ve teknolojiyi insanla buluşturan bir meslek. Her yerde kullandığım kelime bu. Ben öncelikle de söyleyeyim, Maden Mühendisleri Odamızın özellikle 90'lı yıllardan sonraki çabalarıyla öğrenci arkadaşlarımızla böyle tanışıyor olması ve bunları belli bir noktaya getirmesi, hakikaten Mühendis Mimar Odaları Birliği açısından önemlidir. Ben yönetici arkadaşlara da çok teşekkür ediyorum.

Sevgili arkadaşlar, sevgili yöneticiler; hepinizi gerçekten sevgiyle, saygıyla selamlıyorum. Bu öğrenci işi Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin "Gençlik Geleceğimizdir" sözünden çıkarak oluşturulan 1996-98 yılında *-birazdan bahsedeceğim-* ortaya konulan bir çalışmanın getirdiği bir işti. İçine bu örgüt kelimesinden daha da sorardım korkan var mı vesaire. Egemenlerin dilinde, örgüt kelimesi,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

başına koydukları sıfat, bölücü terör örgütü ya da yasadışı örgüt vesaire gibi anlamsızlaştırılmıştır.

Az önce Sevgili Başkanın da söylediği gibi örgütlü olmak, bir hak arama kavgasında, daha doğrusu yaşanılabilir bir geleceğin bizden sonraki kuşaklara devretme noktasında çok önemlidir. Egemen dilin dışında, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği, az önce hem Gizem'in, hem Başkanın söylediği gibi "*yaşasın TMMOB örgütlülüğü, yaşasın örgütlü mücadelemiz*" sıfatları ve tanımlamalarıyla, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği yapısı anlamında çok keyifli, özel bir kelime olarak da çıkar.

Evet, biz bilim ve teknolojiyi insanla buluşturan bir mesleğin uygulayıcılarının örgütüyüz. Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği ve bunun meslektaşları, bunun üyeleri, insan odaklı bir çalışmayı yapmak durumundadır. İnsan odaklı olmasından dolayı bizim mesleğimiz onurlu bir meslektir, ama sorumlulukları da olan bir meslektir. Mühendisler yanlış yaparsa sistem ne olursa olsun tren kazaları olur, maden kazaları olur, iş cinayetleri olur. Mühendisler sıfır hatayla çalışmak durumundadır. Bunun için de kendini yetiştirmek durumundadır, sistem ne olursa olsun.

Az önce de Sevgili Başkanın dediği gibi, ancak bu mesleğin kullanım noktasında insan odaklı olarak bakılması gerekir. Kendi sınıfsal durumu, ideolojik yapısı her ne olursa olsun. Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin yönetim kadroları bu anlayışla bu işi yürütmeye çalışmaktadır.

Diliyorum her biriniz üniversiteden mezun olunca kendinizi yetiştirmiş, daha sonra meslek içi eğitim kursları ve mühendislik bir şarap mesleğidir, yıllara sarı olarak gelişir ve güçlenir, meslek öyle bir meslektir. Diliyorum hayatınız boyunca da insan odaklı bir çabayı

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yürütürsünüz. Kendi bir yaşam biçiminizdir bundan sonra, maden mühendisi olmak. Hayatınızın son noktasına kadar bir mühendis kimliğiyle yaşamak hakikaten onurludur, ama sorumlulukları da vardır. Bu sorumlulukları yerine getirmek için de, kendinizi mutlaka çok iyi yetiştirmek, eğitmek durumundasınız.

Evet sevgili arkadaşlar, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği, bir yandan insana ve insanlığa karşı işlenmiş suçlara karşı çıkan, öte yandan da insana ve insanlığa olan sorumluluklarını bilir ve sorumluluklarının gereklerini yerine getirmeye çalışır. Bir yandan da şüphesiz, üyelerin haklarının elde edilmesine, taleplerin gerçekleşmesine yönelik çabalar da bulunur.

Öte yandan da, sorunlarımızın toplumun ve halkın sorunlarından ayrı tutulmayacağını da biliriz. Sıkıntılı, sancılı, sorunlu bir ülkede yaşıyor olmanın tüm sonuçları, mühendis kimliğimizle birlikte, yurtaş kimliklerimizin dolayısıyla yine bizi bulur. Bunun için Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği bütün yaptığı açıklamalar, çalışmalar kamuoyuna duyuruların sonunda mutlaka kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz sözünü kullanır.

Az önce hem Sevgili Gizem'in, hem Sevgili Başkanın sözleri, aslında Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin sözleridir. Bu hem Türkiye'nin, hem içinde bulunduğunuz üniversitenin, hem mevcut sorunların bu kadar özlü kelimelerle anlatılması, birliğimizin geldiği noktayı da gösterir. Bu iki günlük etkinlik sonucunda, ortaklaşa karar verdiğiniz şekilde ve Gizem'in tariflediği bir şekilde, birbirimizi ötekileştirmeden, yabancılaştırmadan, ortak bir paydada buluşan görüşleriniz, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin görüşleri olacaktır. Bunları yayımlamak da bizim yöneticilerin boyununun borcu olacaktır.

Yani Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği ve tüm yapıları, birlikte

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

karar alan, üreten ve birlikte yöneten bir anlayışa sahiptirler. En doğal hakkınız bir örgütlülük içerisinde olunca, o örgütlülüğü tanımaktır ve en doğal hakkınız o örgütlülüğün sorgulanmasını yapmaktır. Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin çatısı altında ve sizler Maden Mühendisleri Odasının örgütlü yapısı içerisinde, yaşamınızın tümünde bulunacaksınız. Onun için de örgütümüzü bilmeniz gerekir, bunun değerlerine sahip çıkmanız gerekir. Bunun değerlerine sadece bir jandarmalık yapıp, muhafaza etmek değil, bunun değerlerini geliştirmek de, burada bulunan bütün arkadaşlarımızın, buradaki iki günlük etkinlik sonucunda, buradaki bilgiyi sınıflarında, amfilerde, yurtlarda yaymak gibi bir sorumluluğu da vardır. Bunu da öncelikle söyleyeyim.

Ana başlıklar altında çok kısa olarak, yeni katılan arkadaşların da bilgisi olsun diye, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin yapısı hakkında birkaç noktanın altını çizip, konuşmayı bitireceğim.

Şimdi 1954 yılında Türkiye'nin emperyalizmin yeni boyutlanma, yani 40'lı yıllardan sonra dünyadaki gelişimi noktasında, öyle ya da böyle çeşitli nedenlerle yasal noktada kurulmuş olan bir meslek birliğidir. Anayasanın 135.maddesinde kamu yararı niteliğinde meslek örgütü kavramından çıkarılarak, 6235 sayılı Yasayla kurulmuştur. Çok değişik tartışmaları vardır bunun. O zaman ki mühendislik, mimarlık hareketinin geldiği boyut olarak da söylenir ya da işte sistemin yeniden organizasyonu noktasında, devlete endekli yapılanmaların oluşturulması için yapılmıştır denir. Sosyal bilimciler, tarihçiler bunları çok tartışırlar. Her ne olduysa oldu, 1950'li yıllar Türkiye'de akademik unvanlı meslek birliklerinin kurulduğu yıllar oldu.

Bizim gibi akademik unvanlı meslek birliği, Anayasa 135'ten kaynaklı olarak 7 tane bildiğiniz gibi. Türk Tabipleri Birliği, Eczacılar Birliği, Diş Hekimleri Birliği, Barolar Birliği, TURMOB Veterinerler

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Birliği ve TMMOB, bu 7 birlik. Anayasadan 135'ten kaynaklı olarak başka meslek birlikleri de vardır. Örneğin bir sermaye meslek birliği Türkiye Odalar Borsalar Birliği ve Noterler Birliği gibi, bunlar da 17 tanedir sayısı. Anayasa 135'ten kaynaklı, kendi özel yasaları olarak kurulmuş ve çoğunun kurulma yılları da 50'li yıllar oluyor.

Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin geçmişı, sonuç itibariyle 55-56 yıllık bir geçmişı vardır. Yasalar nezdinde kurulmuş kamu kurumu niteliğinde bir meslek örgütü olarak tanımlanır. Bugün itibariyle üye sayımız, Türkiye'de mühendislik, mimarlık, şehir plancısının meslek unvanları olarak 62 tane bugün itibariyle. Bu 62 meslek 23 odamızla örgütlüdür. İşte Maden Mühendisleri Odası da bunlardan bir tanesidir. 23 odada 62 meslek örgütüdür, birbirine yakın meslekler, birlik genel kurulunca karar altına alınarak üyeleştiriime yapılır, üye sayımız da 400 bine -380 bin yılsonu itibariyle rakamımız- ulaşmıştır. Çok önemli bir ayırt edici özelliğidir, az önce Sevgili Başkan bahsetti, mesleğinizin icrası için, iktiza ettirmek diye geçer eski deyiimiyle.

Yani mesleğinizi yapabilmeniz için kamuda çalışanlar haricinde, 80 faşizmi Anayasasında, 82 Anayasasında düştü, kamu çalışanlarının dışındaki bütün arkadaşlarımızın bu mesleği yapabilmeleri için odaya kayıt olmaları yasal bir zorunluluktur.

Bu tabi bütün ideolojik farklılıklar, sınıfsal konumlar, az önce Başkan onları çok ince söyledi, ama bir açış konuşmasında cümleler atlanabiliyor, yazılı metinlerinden mutlaka bunları tartışsınız bu iki gün içerisinde. Bunların olması, yani heterojen bir yapıda olması Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin çok doğal bir sürecidir. Yani burası eski tabirle, bıyıkları bize benzeyen insanlar topluluğu değildir. Yasal zorunluluktan dolayı herkesin zorunlu olarak kayıt olduğu bir anlayıştadır, bir yapıdadır.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODAŞI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

1950'den 70'lere kadar Türkiye'de hakikaten sistem içerisinde bir organizasyon olarak çalışmıştır, ama 70'lerden sonra özellikle 68 rüzgârları, soldan esen sert rüzgârlar Fransa kaynaklı, esintileri Türkiye'ye geldiğinde de 70'lerde örgütümüzün yapısı insandan yana, emekten yana, halktan yana, toplumcu bir bakış açısıyla oda yönetimleri şekillenmiş. Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğine 70-80 arasında bir isim, Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün başkanlığında, 7 yıl süren başkanlığı boyunca, toplumcu düşüncelere sahip olan, insan odaklı, emekten ve halktan yana bir anlayışı yürüten arkadaşlarımızın yönetime gelmesi, büyüklerimizin gelmesiyle, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin yol haritası da belirlenmiş oldu.

Sevgili Başkanın her yerde söylediğimiz sözleridir bizim bugünkü yol haritamızın kenar çizgileri. Demiş ki veda konuşmasında: Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde, bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız.

Heterojen bir yapı olmasına rağmen, 1970'lerden beri geniş emekçi yığınlarının çocuklarının üniversitelere gelmesi ve gerçekten bir mühendis kimliğiyle, yani insan odaklı çabanın ideolojik anlamda beyinlere yansması ve bunun eyleme dönüşmesiyle, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği bütün kadroları 70'lerden bu yana bu çizgi doğrultusunda faaliyetlerini sürdürmektedir.

80 faşizmi örgütümüzde ciddi bir tikanıklık yaratmış, yönetici kadrolarımız içeri alınmış, 90'lara kadar gri bir dönem yaşanmıştır. TMMOB kapatılmamıştı, ama kapatılmaktan beter edilmiştir. Buna rağmen çok değerli büyüklerimiz bu örgütün kapılarını açık tutup, bugünlere gelmemizi sağlamışlardı. 90'dan sonra da Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin iş yapan, genişleyen, toplumla giderek bulu-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

şan ve hakikaten Türkiye'de her ne noktada olursa olsun bir anlamı ve değeri olan bir yapı halinde de 90'dan sonra özellikle kendisini şekillendirmiştir.

Yakın tarihimizde iki tane etkinliğimiz ve bunun sonuç bildirgeleri, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin bugünkü niteliğini ve yapısını çok iyi anlatmaktadır. Bunlardan bir tanesi 1998 TMMOB Demokrasi Kurultayıdır. Bu kurultayda, Türkiye'de Cumhuriyetten devlet yapısını, laiklikten bağımsızlığa, Kürt sorununa, öte yandan çevre sorununa, kentleşmeye, madencilige, Türkiye'de meslek alanlarımızla ilgili ne varsa ortaya koyduğumuz bir yoğun çalışmanın sonuçları, 98 Demokrasi Kurultayı, mutlaka bu örgütlenme içinde olan arkadaşlarımızın takip etmesi gerektiği, bu örgütü anlamanın temel bir belge niteliği olan bir çabayı mutlaka takip etmeleri gerekir. Hem TMMOB'nin, hem odamızın web sayfasından çok kolaylıkla ulaşılabilir bu.

Demokrasi Kurultayının bir yeni çalışmasını da, bu sene içerisinde, Şubat ayında sanıyorum alınan karar çerçevesinde, yine Türkiye'de yaptığımız tartışmaları bitirdik. Tekrar yenileyeceğiz, ama 98 Demokrasi Kurultayının belgelerini mutlaka nasıl bir örgüt ya da bu örgütün Türkiye'ye, dünyaya, yaşama, insana bakışı nasıl bir noktadadır diye yararlanmanız ya da takip etmeniz çok iyi olacaktır diye düşünüyorum.

İkinci önemli çalışmamız da 2003 yılındadır. 2003 yılında gerçekleşen Mühendislik Mimarlık Kurultayımızda, kendi içyapımızda olan kurultayımızda, bu kadar heterojen ve geniş yapıda olan 400 bin üyeye ulaşmış 23 oda, 23 odaya bağlı 169 şube ve 1200 temsilciliği olan bir geniş yapıdaki bir örgütlenme çalışmalarının şüphesiz tariflemek, tanımlamak, sınırlarını çizmek durumundaydı. 2003 yılındaki yaptığımız kurultayın sonuç bildirgesinde yazdığımız şekildedir Türk

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Mühendis Mimar Odaları Birliği.

Burada kendini tarif ediyor, birliğimizle odalarımız, bu ben dâhil bütün yönetici arkadaşlarımız –salonda da var arkadaşlarımız- Türkiye'deki bütün Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğinin yönetim kadrolarını bağlayan sözlerdir, kendimizi ifade ettiğimiz sözlerdir. Şöyle tanımladık: Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği, mesleki demokratik kitle örgütüdür. Demokrat ve yurtsever karakterlidir. Emekten ve halktan yanadır, antiempyalisttir. Yenidünya düzeni teorilerininin, ırkçılığın ve gericiğin karşısındadır. Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür. Barıştan yanadır, insan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır.

Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve onun bilimsel çalışmalarından alır. Meslek ve meslektaş sorunlarının ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını kabul eder. Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır. Bağlı odalarıyla birlikte mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler, üyesinin ve halkın çıkarlarını korur. Sanayileşme demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir. Ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder, kamuoyu oluşturmaya yönelik çalışmalar içinde tartışmasız yer alır. Demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütleriyle ilkeli ve demokratik işbirliği içerisinde.

Bu her bir cümlenin ne anlama geldiğine de Mühendislik Mimarlık Kurultayında çok çeşitli, çok detaylandırarak tanımlamış olduk. Bu iki belge sizin nasıl bir örgütlenme içindeyiz diye aklınızdaki her soruya cevap verecek iki etkinliktir. Bunları edinmeniz iyi olur.

Evet sevgili arkadaşlar, bitirirken öğrenci üyelik, az önce dedim, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği Öğrenci Kolu Yönetmeliği esas-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

larına göre yürütülür. 98'de yapılan TMMOB Genel Kurulunda alınan bir karar çerçevesindedir. O günden bu yana da örgütlülüğümüz içerisinde öğrenci üyelik çalışması ve öğrenci üye örgütü, önemli mesafeler kaydetmiştir. Odamız tarafından işte üçüncü dönem bu etkinliğin yapılıyor olması, bunun da önemli bir göstergesidir. Burada bilgiyi kendiniz üretip, kendiniz karar alıp, oda yönetim kurulları da bunu kamuoyuyla paylaşacak. Bu açıdan da ben bu etkinliği düzenleyen yönetici arkadaşlarıma, çaba gösteren öğrenci arkadaşlarımdan hepsine de, katılımınız için sizlere çok teşekkür ediyorum yönetim kurulu adına.

Bir sorumluluk aldınız buraya gelmekle, seçilmiş arkadaşlarınsınız. İki günlük gerçekten bilimsel, demokratik, tümüyle hayata değer bir noktada tartışarak kendi aranızda bilgi alışverişinde bulunacaksınız. Bunun önemini farkına varın ve bu kurultay hayatınızın önemli bir noktasında kalsın ve buradaki konuşmaları, artık dünyada teknolojik iletişim çok fazla geliştirdi, bunları da paylaşın.

Bitirirken son paragraf, TMMOB'nin bizimle ilişkisi nasıldır diye bir soru sorulabilir. Onu Rus Yazar Yevtuşenko'nun sözleriyle tanımıyorum ben hep. Şöyle demiş Yevtuşenko: Gençlere yalan söylemek yanlıştır. Yalanları doğru olduğunu göstermek yanlıştır. Yeryüzünde işlerin yolunda gittiğini söylemek yanlıştır. Gençler ne demek istediğinizi anlar, gençler halktır. Onlara güçlüklerin sayısız olduğunu söyleyin, yalnız gelecek günleri bırakın, yaşadıkları günleri de açıkça görsünler. Engeller vardır deyin, kötülükler vardır deyin. Sonra şöyle devam ediyor yazar: Varsa var ne yapalım, mutluluğun değerini bilmeyenler mutlu olmazlar ki. Çocuklar rastladığınız kusurları bağışlamayın, tekrarlansınlar sonra, çoğalsınlar.

Evet sevgili arkadaşlar, bu örgüt Maden Mühendisleri Odası örgütülüğü size asla yalan söylemeyecektir. Hem oda örgütülüğüne,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

hem TMMOB örgütlüğüne hepiniz hoş geldiniz. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT- Çok teşekkür ediyoruz konuşmalarınız için. Bir şey söylemeyi unuttuk. Şu an aramızda 6 tane İspanyol arkadaşımız var. Kendileri Karadeniz Teknik Üniversitesinde Erasmus öğrencisi. Onlara hepimiz adına hoş geldin demek istiyorum.

İspanyol arkadaşlara ayağa kalkmalarını söyleyebilir misin Pelin?

Onlar da bizim meslektaşlarımız, İspanya'da Oviedo Üniversitesinde maden mühendisliği eğitimi alıyorlarmış.

Arkadaşlar şimdi topluca bir fotoğraf çektirmek için otelin girişine davet ediyorum hepinizi. Daha sonra saat 11.45'te birinci oturum için tekrar burada olalım. Çok hızlı hareket edersek çok sevineceğim.

(Fotoğraf çekimi için ara verildi)

BİRİNCİ OTURUM
MÜHENDİŞİN TOPLUMDAKİ
ROLÜ VE KONUMU

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

GİZEM TOKAT(Cumhuriyet Üniversitesi) Sevgili arkadaşlar ilk oturumumuz olan “*Mühendisin toplumdaki yeri ve konumu*” oturumu olacak. Hepiniz tekrar hoş geldiniz. Oturuma başlamadan önce birkaç ufak not belirtmek istiyorum sizlere. Şu an burada önceden kurultaya katılmış pek çok arkadaşımız var, ancak kurultaya katılmamış arkadaşlarımız da çoğunlukta, onun için ufak birkaç şey söyleyeceğim.

Her konuşan arkadaş, söz hakkı alan arkadaş, ismini soy ismini ve üniversitesini belirtirse, çünkü ses kaydı yapılıyor. Daha sonra bunları yazıya dökmek için isimlerinizi bilelim. Onun dışında, burada okuyacağımız metinler, gerek bizim oturumumuzda, gerek bundan sonraki oturumlarda, divanda oturan arkadaşların kendi başlarına yazmış oldukları metinler değildir.

18 üniversitede yürütülen çalışmalar doğrultusunda, ortaklaştırılmış, bütün metinlerde ortak olan düşünceleri içeren metinlerdir, bireysel bize ait değildir. Ayrıca, tartışma sırasında sorular ve söylediğiniz şeyler bize yönelik olmasın arkadaşlar. Çünkü burada biz karar mercii olarak ya da bilirkişi olarak bulunmuyoruz. Sadece size bunları sunmak ve gerilim olduğu takdirde biraz daha azaltmaya çalışmak için buradayız. Şimdiden teşekkür ediyorum.

O zaman birinci oturumu başlatıyoruz. (Alkışlar)

EYYÜP ALTUN (Dumlupınar Üniversitesi) İnsanlığın ortak mirası olan teknolojinin, toplumsal ihtiyaçlar doğrultusunda geliştirilmesinde ve kullanılmasında mühendislik önemli rol oynamaktadır. Mühendislik en genel tanımıyla, bilim ve matematiksel prensipleri, tecrübe ve yaratıcılığı kullanarak, doğal kaynaklardan insana faydalı ürünler ortaya koyma eğilimi olarak ifade edilir.

Çalışma alanlarındaki farklılaşmalar, farklı yaşam alanlarının

ortaya çıkması ve modern teknolojinin kullanımı, mühendislikleri farklı ana dallara ayırmıştır, âdetâ teknolojiyi paylaşmışlardır. Kendi örgütümüz TMMOB'un ilkelerinden yola çıkarak mühendisi, aldığı bilimsel ve teknik bilgiyi üretim sürecinde emekten ve halktan yana kullanan kişi olarak tanımlayabiliriz.

Peki, bugün mevcut iktisadî sistemin mühendislere biçtiği rol, TMMOB'un ilkeleriyle örtüşüyor mu? Mühendis maaşını ödeyen sermayedar haliyle kendini var eden geniş halk yığınları arasında sıkışıp kaldığında hangi tarafı seçecek? İşte tam da bu noktada mühendis yalnızlaştırılıyor ve mühendis mesleğinin özüne yabancılaşıyor. Bu yabancılaşmayı da açık bir şekilde ifade etmek gerekir.

Söyle ki; enerji üretiminden tutalım da, doğal bir kaynağın çıkarılıp işlenmesi sürecine kadar mühendis, yaptığı doğal kıyımaya seyirci kalıyor ve buna bir kulp takıyor. Yani sistem tarafından kapısı aranan ve sınıf atlama şansı sunulan mühendis, toplum için aldığı bilgiyi, kendi ya da sermayenin çıkarına kullanmaya meyil ediyor. Buna altın madenciliği, bizim perspektifimizden uyan bir örnek olabilir.

Biz beyaz yakalı mühendislerin, saflaşmamız gereken en elzem durumlardan biri de sınıfsal konumumuz. Yukarıda da bahsettiğimiz gibi sermayeyle emekçilik arasında tercih yapmaya itilen mühendisler, kesinlikle kendini baştan tanımlamalıdır. Böyle bir konumlanmaya girecek olursak, hiç şüphesiz mühendis işçidir. Mühendis klasik işçi tanımından farklı olarak, kol değil, kafa emeğiyle tarihsel sınırını belli etmektedir.

Hele ki biz maden mühendisleri, gerek çalışma koşullarımızla, gerekse yasaların patronu koruyan pervasız tavrıyla kimin yanında olduğumuzu rahatlıkla görebiliriz. Tam da bu noktada, sırf tarihe bir not düşmek adına şunu sizlerle paylaşmak istiyoruz. Mevcut iktisadi

sistem var olduğu coğrafyada, gelişim eğrisini arttırdıkça, eğitilmiş bireylere ihtiyaç duyar. Eğitim belirli bir süre sonra daha fazla sorgulayan, kendine güvenen bireyler yetiştirir ve bu bireyler mantık ve bilim çerçevesinde var oldukları sistemi sorgulamaya başlarlar ve sistem kendi ihtiyaçları sonucunda kendini tüketir.

Belki daha açık olmamız gerekirse, yaşanan bölgeye göre arz-talep dengesini kendi artırır. Arz arttıkça eğitilmiş insana duyulan ihtiyaç artar ve bu eğitilmiş insanlar belirli bir süre sonra, artık eğitim aldıkları, yaşadıkları coğrafyadaki sistemi sorgulamaya başlarlar, kendi sistemlerini yaratmaya çalışırlar. Böylelikle, o eğitilmiş insanları yaratan sistem, yine o eğitilmiş insanların yarattığı yeni sistem karşısında yok olur.

GÖZDE DALAK (Hacettepe Üniversitesi) Bu oturumun alt başlığı olan kadın sorunu ve maden mühendisliğinde cinsiyet ayrımcılığı, esasen yakıcılığı açısından başlı başına incelenmesi ve mücadele edilmesi gereken bir konu. Cinsel kökenli ayrımcı davranışlar, kadın ve erkeğin toplumsal konum ve rollerinden kaynaklanmakta, kuşaktan kuşağa kültür yoluyla aktarılmaktadır.

Kadınlar hukuk, siyaset, örgütlenme, eğitim hizmetlerinden yararlanabilme gibi alanlarda olduğu gibi, işe girebilme, işi elinde tutabilme, işinde ilerleyebilme doğrultusunda da ayrımcı davranışlarla sıkça karşılaşabilmektedir. Kadınlar işverenlerce çoğu kez uysal görülerek, düşük ücretlerle uzun süre çalıştırılmaktadır. Kayıt dışı çalıştırılıp, en ufak bunalımla karşılaşıldığında hemen gözden çıkarılabilmektedir.

Ayrımcı davranışlar, işlerinde ilerleyebilmelerini, mesleki eğitim olanak ve fırsatlarından yararlanabilmelerini engellemektedir. Çalışmak, kadın olsun, erkek olsun, toplumu oluşturan tüm bireylerin

sahip olmaları gereken haklarıdır. Bu hakkı yalnızca sahip olma değil, kullanabilmede de hiçbir ayırım gözetilmemelidir. Bu hakkı güvence altına almak devletin görevidir. Bu sosyal devlet olmanın gereğidir. Kadın işçilerin kadın, ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı, doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım, kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları.

Bunlar işçi kadının mevcut durumda uğruna mücadele edeceği ve elde edilmesi için gerekli çabayı göstereceğimiz acil demokratik istemlerdir. Bu açıdan ayrı bir başlık açılması gerektiğini düşünüyoruz ve önümüzdeki süreçte, gerek genç madenci, gerekse Maden Mühendisleri Odasının bu soruna önemle eğilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Meslekte kadınların yaşadığı sorunlara değinmeden önce, toplumda kadınların yerine değinmemiz gerekmektedir. Maalesef kadın cinayetleri son yıllarda yüzde 1400 oranında artmış ve her gün ortalama 5 kadın öldürülmektedir. Bu cinayetleri işleyenlerin çoğunluğuna eş, baba, kardeş veya sevgilileri oluşturmaktadır. Sevgiyi paylaşması gerekenlerin, cinayete gündeme gelmeleri şüphesiz sosyo psikolojik bir durumdur ve bu durumun acilen bilimsel değerlendirilmesi yapılması ve bunun için önlem alınması gerekmektedir.

Erkek egemen toplumu besleyen bizlerin ve siyasi iktidarların da, kesinlikle bu konuda kendine ödevler belirlemesi gerekmektedir.

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Birinci oturum için size sunacağlarımız bunlar. Formattan biraz bahsetmek istiyorum. Az önce yine söyledim, çünkü aramızda yeni arkadaşlar var. Şimdi söz hakkı alacağız, mikrofon arada dolaşacak, ayağa kalkmanıza gerek yok, istemezseniz hiç önemli değil. Bu konu üzerinde tartışa-

çağız, yoğunlaşacağız, düşüncelerinizi almaya çalışacağız.

Söz hakkı almak isteyen varsa arkadaşlar başlayabiliriz.

DOĞAN HATUN (Dicle Üniversitesi)- Az evvel bayan arkadaş dedi ki, her gün ülkemizde yaklaşık 5 bayan ölüyor. Benim demek istediğim de, meslekte kadın ayrımıyla, şu 5 kişi ölümü anlayamadım, nasıl bir bağdaştırma oldu?

GÖZDE DALAK (Hacettepe Üniversitesi) Aslında Gizem başta belirtmişti, buradaki yazılar bizim, yani buradaki üç kişinin değil, tüm üniversitelerde yapılan çalışmalardan sonra, biz her şeyi toplamaya çalıştık, sadece toparlayıcı görevindeyiz. Yani o kadın örneği şöyle bir şey olarak, ölüm oranı şu yüzden verildi. Hani yazının akışında şeyden bahsediliyor sonlara doğru. Biz evet meslekte cinsiyet ayrımına uğruyoruz, ama bunun sebebi aslında toplumdaki kadının yerinin meslekteki yansımaları. Yazıda ondan bahsedilmmişti.

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Merhaba, ben Hacettepe'den Cem. Ben ona şöyle bir açıklama getirmeye çalışıyorum. Mesela atıyorum maden mühendisliğinde işsizliği tartışırken, Türkiye'deki veya dünyadaki genel işsizliği de bu durumdan yalıtılmak çok doğru olmayacaktır. Burada o kadın cinayetlerinin dayandığı yerle, kadınların meslekte veya okullarda gördükleri o ayrımcılık aslında aynı temele dayanıyor. Yani o nedenle o metinde bu var.

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- Adım Lokman Ecer, Dicle Üniversitesinden son sınıf öğrencisi olarak katılmaktayım.

Şimdi Türkiye'deki kadının yeri, daha doğrusu pek de önemli bir yerde değil. Yani toplumun neredeyse itilmiş bir varlığı olarak durmaktadır. Bu kadının yeri aslında bir de bölgeden bölgeye de değişmektedir. Yani Türkiye'nin her yerinde de eşit miktarda değil. Bazı yerlerde kendini biraz toparlamış, ama çoğu yerde hep aynı seviyede.

Bunun temel nedeni şu bana göre: Türkiye'de sistem ilk günden beri şunu dayatıyor, erkek olacaksın, sadece bir etnik kimliğe sahip olacaksın, Müslüman olacaksın, Sünni olacaksın. Bu tür kimlikler altında, erkek kendini daima güçlü kılmış ve iktidar sahibi olmuştur. Kadının burada yapması gereken şey şu: Kendini örgütleyebilmeli, savaşmalı, kadının hakkını erkek aramamalı. Buradan şu çıkıyor, erkek neden kadının hakkını arıyor? Tabii ki dayanışma, örgütlenme olacak, fakat ilk koşan, ilk önce olan, atılgan olan kadın olmalıdır. O zaman savaşı kazanacak. Fakat eğer ki erkek kadının hakkını aramaya çalışırsa, yarın ne der? Ben hakkını aradım, yine gasp eder. O yüzden bu noktada ben erkeğe güvenmiyorum, bir erkek olarak. Teşekkürler. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Arkadaşlar konular ayağa kalkarsa, ön taraftakiler göremiyormuş, hem de tanışmış oluruz.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Şimdi Lokman'a kesinlikle katılmıyorum. Yok, kadının hakkını kadın arar, onu yapar, öyle bir şey olamaz. Ayrıca bizim ülkemizde sistemin getirmiş olduğu bir sorun değil bu, tamamıyla cahillikle alakalı olduğunu düşünüyorum. Kendi sülalemden bir örnek vereceğim. Biz İzmir'de yaşıyoruz, şahsen Elazığlıyım, ama Elazığ'ı kesinlikle bilmem, ne orada doğdum, ne de orada büyüdüm. Babam memur olduğu için İzmir'de yaşıyoruz.

İzmir'de ailemin bizi öyle bir yetiştirme tarzı var ki, ne dini anlamda baskı yaptı, ne siyasi anlamda baskı yaptı, ne de herhangi bir şey yaptı. Benim annem Alevidir, babam Sünni'dir. Hoşgörülüğümü annemden alırım, karşımdaki kişiyi saygıyı, haklarını filan da babamdan alırım tarzında düşünürüm hep. Ben iki tarafın da hoş taraflarını aldığımız düşünürüm kardeşimle birlikte.

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Şimdi kadın haklarını kadından başkası savunmamalı. Bence bu çok yanlış, eğer bir hakkı savunacaksak, eğer o hakkın doğru olduğunu düşünüyorsak bunu hep birlikte yapacağız. Beş parmak olarak düşünün kendinizi. Bir parmak başka bir şeyi savunursa, bir parmak başka bir şeyi savunursa, üç parmak kendi kendine zor biri durumda kalır, ben tek yumruk olmayı istiyorum. Tek yumruk olduğumuz zaman daha güçlü olursunuz, daha başarılı olursunuz.

Mesela kadınların bugünlerde, bugünlerde değil, ülkemizde gerçekten çok büyük sorunları var. Siz de bahsettiniz emzirme odaları yok, işte doğum sonrası 3 aylık izin filan, genelde işletmeler bunları kesinlikle görmezden gelir. Yani ülkemizde şu var, önce ceplerine bakıyorlar. Kişilik hakları diye bir şey yok, cebimi ben daha ne kadar fazla doldurabilirim, herkes onun peşinde ülkemizde. Yani kişiye filan saygı yok, onun için burada irdelememiz gereken en büyük konuların başında karşımızdaki kişiye saygı geliyor. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ALİ İHSAN BALDANBAL (Selçuk Üniversitesi)- Bayana şiddet noktasında benim bir düşüncem var. Bunu asıl bayanlarla aşmamız gerekiyor. Çünkü şiddet yapan her erkeği bir anne yetiştiriyor. Anne öyle yetiştirmek istemez belki, ama asıl çekirdek aileden başlıyor. Bir bayan evladını yetiştirirken, benim bir kız kardeşim var. Ben onu çok sevdiğim için, onun şiddet görmesini istemem. Ben bir bayana davranırken önce onu düşünürüm, evli şu anda. Eğer ben böyle bir şey yapacaksam, benim de evli bir kardeşim var ve ona böyle bir şey yapılmasını kesinlikle istemem.

Bir anne evladına, hani bayana şiddet olmamasını anlatırsa, o çocuk büyürken bayana şiddet yapılmayacağını tamamen öğrenmiş olur. Bu noktada tüm erkek çocukları annenin, kız kardeşin yanında bayana şiddet olmayacağını öğrenerek büyürse, bayanlar toplumda

gayet güzel bir yere gelir. Benim böyle bir düşüncem var. (Alkışlar)

GÜRKAN TOPBAŞ (Çukurova Üniversitesi)- Öncelikle kadın sorununda söylemek istediğim birkaç cümle var. Bu sistemin insanlara dayattığı yaşam tarzıyla ilgili bir şeydir. Yani içinde yaşadığımız dünyada bir gericilik çağı açılmıştır ve devam etmektedir. Bunun en iyi örneklerinden birisi de, şu anki ülkeyi yöneten insanlar olarak adlandırdığımız grubun, kadınlar için *"başı açık kadın boş eve benzer, boş ev ya satılıktır, ya kiralıktır"* sözleri bunun için çok iyi bir örnektir.

Bunun yanında da işsizliği kadınların iş hayatında bulunmasına da sevk etmek, bu anlayışı gözler önüne sermektedir. Ne düşündüğünü, ne amaçladığını. Bunun yanında, kadın sorununun yanında benim atlamamız gerektiği, bu önemli bir sorundur. Ancak buraya odaklanmaktan ziyade, daha geniş bakarak mühendisin toplumsal konumuna da bakmamızda fayda olduğunu düşünüyorum.

Çünkü Dünya Çalışma Örgütünün açıkladığı bir sayı var. Dünyaya 800 civarında bir maden mühendisi yetebiliyor, ancak bizim Türkiye'de 24 üniversitede maden mühendisliği bölümü var. Neden var? Çünkü mühendisler işlevsizleştirilmek isteniyor. Sıradan, kolayca ulaşılabilir, basit bir hale getirilmeye çalışılıyor. Neden? Sermaye buna ihtiyaç duyuyor, ucuz emek gücüne ihtiyaç duyuyor. Bu noktaları atlamamız gerektiğini düşünüyorum. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Herkese merhaba, Ragıp ODTÜ'den. Şunu söylemek istedim, aslında işsizlik ve kadın sorunuyla ilgili göz önüne almamız gereken önemli bir nokta var burada bence. Şimdi çalışan erkeği düşündüğümüzde, tamam işsizlik ülkemizde genellikle çalışan nüfus diyeyim, hani evde oturan değil de çalışan nüfus erkeklerden oluştuğu için, kadın sömürsünü bir de bu noktadan doğru dolaylı olarak ele almak gerekiyor.

Şöyle bir şey: Toplumsal anlamda sömürüldüğünün farkında olmayan, fakat bundan duyduğu rahatsızlığı evinde karısından çıkararak erkekler var toplumda. O yüzden mesela kadın sorununu bu besleyen bir şey ve burada bu meseleyi erkeklerle değil, kadınlarla çözümlenmesi lazım, işte bu işin öznesi kadınlardır gibi bir şeyle yaklaşılmaktan ziyade, bunun sınıfsal bir sorundan kaynaklandığını tespit edip, buna dair şöyle bir söz söylemeliyiz bana göre. Sömürülen erkeğin, patron parasını vermediğinde ya da işiyle ilgili problem olduğunda eve gelip bunu karısını döverek, ona şiddet uygulayarak ya da başka şekillerde kendi öfkesini oradan çıkarıyor olması, aslında erkekten doğru dolaylı olarak kadını da bu anlamda hem ötekileştirilmesi, hem sindirilmesi, hem sömürülmesi gibi bir noktaya taşıyor. Yani bu gerçeği bir görmek gerekiyor.

O yüzden bence kadın sorunuyla ilgili konuşurken, erkekler mi çözmeli, kadınlar mı çözmeli gibi bir şeyden ziyade, bunun sınıf mücadelesiyle birebir aynılaştırılması gereken bir problem olduğunu ve bunu bütünlüklü olarak toplumsal mücadelenin içerisinde çözmemiz gerektiğini düşünüyorum. Bunu paylaşmak istedim, teşekkürler. (Alkışlar)

MERVE YILDIZ (Cumhuriyet Üniversitesi)- Bence kadına şiddetin sınıfsal bir ayrımla alakası yok. Sonuçta sanatçılar da şiddete maruz kalıyor, hani maddi durumu olmayan insanlar da şiddete maruz kalıyor. Yani bunun sınıfsal ayrımla bence alakası yok. Bu insanların daha çok bayanı daha ezik görmesinden kaynaklanıyor. Yani erkekler bayanları daha ezik, güçsüz, sinirlerini onlardan çıkartıyorlar, yanlış aslında bu. Fakat bunu yasalarda koruyor. Devlet şiddete uğrayacağını, yaralanacağını, öleceğini bilen kadınları dahi kadınları koruyamıyor, korumuyor.

Başta bu iş devletten başlıyor. Yani devlet korumuyorsa, halk ne

yapsın? Bir de ben şey diyecektim, mühendis işçinin yanında olmalı demiştiniz, işte emekçinin. Fakat işçilerle işçi arasında da çok büyük farklar var. Ben devlet kurumunda staj yaptım, mühendisler işçilerden korkuyordu. Yani işçiler sendikalıydılar, mühendisler işçilere emir veremiyordu. Devlet kurumunda dünyanın maaşını alıyorlardı işçiler ve hâlâ ben 8 saatten bir dakika fazla çalışmam, işte daha 8 saat bile çalışmıyorlardı, 4'er saatlik molalarla çalışıyorlardı, 4-4 çalışıyorlardı, kendi vardiyalarını ikiye bölüyorlardı.

Fakat aynı yerde özelleştirilmiş bir kısımda ise, özelin işçileri 10 saatlik vardiyalarla çalışıyorlardı ve asgari ücrete çalışıyorlardı. Aynı yerde devlet işçileri 2500-3000 lira para alıyorlardı. Devlet orada özelin o parayla çalıştırdığını bildiği halde, özeli yanına alıyor, patronları yanına alıyor, işçilere onu yapıyor, yaptırıyor, izin veriyor. Fakat kendi işçilerine dünyanın parasını veriyor, haklarını savunsun diye sendikalara göz yumuyor. İki işçi arasında dünyanın farkı var. Bunların öncelikle düzeltilmesi lazım. Ben bunu söylemek istemişim. (Alkışlar)

EMEL TÜRK (Dicle Üniversitesi)- Emel Türk, ikinci sınıf öğrencisiyim. Ben Anayasamızın 50. maddesinden birazcık söz etmek istiyorum. 50. maddesine göre kimse cinsiyetine ve gücüne uymayan işlerde çalıştırılmaz maddesi yer almaktadır. Bu maddemizde kadınların çalışma şartları bakımından özel olarak korunmalı hükmüne yer verilmiştir. Bu hüküm, kadının çalışma koşullarının biyolojik ve genetik özellikle göz önünde tutularak, özel olarak düzenlenmesi gerektiğini öngörmektedir.

Türkiye'de İş Kanunu, Deniz Kanunu, Basın İş Kanunu, bu tür çalışmalarda Anayasamızın hükümleri doğrultusunda kadınlara özel olarak düzenlendiğini hepimiz görmekteyiz. İş Kanunu, cinsel kökenli ücret ayrımcılığını da engelleyen hükümleri içermekte. Yukarıda

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

saydığımız yasaya göre, işverenlere karşı yeteri kadar kadınlarımız korunmamakta, yasalardaki boşluklar yüzünden ciddi ayrımcılıkla karşılaşmaktayız. Bu yasalardaki hukuki boşluklar bir an önce giderilmeli ve gerekli yasal düzenlemenin kapsamı genişletilmelidir bence.

Bir diğer konuşmak istediğim konu da, 1952 yılında UNESCO tarafından kabul edilen eğitimde, kadın-erkek ayrımının kaldırılması anlaşması, kadınlara karşı ayrımın önlenmesi deklarasyonu, daha birçok uluslararası anlaşmalarda kadını cinsel ayrımcılığa karşı korurken, pratikte bunu pek fazla görmediğimizi öngörmektedir.

Kadının yeraltında ve suda çalışmaması gibi, kadını korumaya yönelik yasalar, kadının maden mühendisliği eğitimini almasına rağmen madencilikte çalıştırılmaması gibi sonuçları ortaya koymaktadır. Madencilik sektöründe çalışsalar bile, çalışma alanları inisiyatif gerektirmeyen, büro ve sekreterlik gibi öteye geçmeyen işlerde çalıştırıldığını görmekteyiz, bayanların maden mühendisliğinde. Bu karar alma mekanizmasında, kadınların yönetici oranı Türkiye'de yüzde 6 iken, ABD'de de yüzde 46, Rusya'da yüzde 39, Almanya'da yüzde 30, İngiltere'de de yüzde 33 oranındadır.

Rakamlara bakarak da dünyada ve Türkiye'deki kadının yerinin ne kadar önemli olduğunu görmekteyiz. Hal böyleyken de, madencilik sektöründe çalışan kadının, örneklerini vermek istiyorum. Anadolu'da 67 yaşındaki Ülker Çevik isimli kadın madenci, 28 yıl maden sahası tespit edip, tespit ettiği sahaları sağlığında işletmelelere satarak, hayatını idame etmektedir.

Bir diğer örnek ise, 4 çocuk annesi 52 yaşındaki Ayten Karademir, 5 yıl önce açtığı kömür ocağında 35 kişiyi çalıştırmakta, günlük ortalama olarak da 10 ton üretim yapmaktadır. Bu örnekleri çoğalt-

mamız mümkündür. Bir de 2006 yılında yeraltında kaybettiğimiz ilk kadın madencimiz Huriye Güney'i de saygıyla anıyoruz. (Alkışlar)

OKAN YILDIRIM (Cumhuriyet Üniversitesi)- Öncelikle arkadaşşıma bir cevap vermek istiyorum. İnönü Üniversitesinden bir arkadaşşım söylemişti, Dicle Üniversitesinden bir arkadaşşımız bir şey söylemişti, ona karşılık olarak. Ben İzmir'de yaşıyorum dedin, bence tek güç olmamız gerekiyordu ya, bence İzmir'de yaşamak bir ayrıcalıktır, onu söyleyecektim. İzmir'de yaşamak, yani insanlar daha farklı görüş gördükleri için. İzmir'de insanların görüşleri sabit kalmaz.

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Arkadaşlar mikrofon yokken müdahale etmeyelim, dinleyelim daha sonra, not alın.

OKAN YILDIRIM (Cumhuriyet Üniversitesi)- İzmir'in gibi, metropol bir yerde insanların görüşlerine saygıları, kadınların daha ön planda olmaları normaldir, ama Dicle Üniversitesinde, yani o tarafta, dışarıda insanlara karşı böyle değil. Kadınlar kendini savunmadığı için o arkadaşşımız da öyle söyledi. Bir İzmir'de bu böyle değil, o yüzden bence o ayırım oluyor, onu söylemek istedim.

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Hacettepe Üniversitesinden Çağlar Uzunlu, dördüncü sınıf öğrencisiyim. Öncelikle resmi bir uzaktan bakmamız gerektiğini düşünüyorum. Tamamen uzaklaşıp, portrenin tamamını görmeliyiz. İşsizlik problemi, kadın ayrımcılığı, zihinlerdeki ayırım, eğitimsizlik, dinci kadrolaşma ve iş güvenliği sağlığı problemi, hepsi birbirine bağlı olan, eğitim kökenli problemler.

Eğer genç bir ülke olduğumuzu düşünürsek, son 50 yıldır da bize bazı şeylerin dayatılarak bu noktaya geldiğimiz düşünülürse eğer, zavallı bir gençlik olduğumuzu söyleyebilirim. Biz burada bazı şeyleri bilinçli bir şekilde, bilinçli bir platformda insan olarak tartışabiliyoruz,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ama zihinlerdeki ayrımı yıkamıyoruz. Bu dünyanın hiçbir yerinde farklı değil, Türkiye'de cehaletten kaynaklı olarak da kadınlar şiddete maruz kalıyorlar.

Eğer biz kendi konumuza geri dönersek, bu da nedir? Kadının mühendis olarak çalışması ve kadının mühendis olarak çalıştıramamamız. Nasıl denir bu? Kadına biz bunu tercih ettiremiyoruz, çünkü fiziksel bir ayrım var, bu güçten kaynaklanıyor, bu kas yapılarımızdan kaynaklanıyor, kadınları yeraltında çalıştırmıyoruz. Biraz önce örnek verildi, ama bunları istisnai örnekler olarak görebiliyorum. Kadınlar kendilerini buna her zaman dâhil etmek istemeyebiliyorlar.

Biz burada kadınlara ayrım yapıldığını tartışıyoruz, ama kadınlar da bu ayrımın bir parçası olarak hayatlarına devam ediyorlar. Bu konuda bana hak verir misiniz, vermez misiniz bilmiyorum, ama bu tam olarak çözebileceğimiz bir problem değil, bunu problemleştiren biziz.

İkinci olarak, dedik ki işimizin güvenliği yok, işçilerin güvenliği yok. Devlette çalışanlar ve özel sektörde çalışanlar arasında bir uçurum var. Bu da tam olarak Türkiye'deki denetim eksikliğinden kaynaklanıyor ki, bu da Mimarlar ve Mühendisler Odasının tüm dallarında devlete baskı yaptığı, ama devletteki farklı, AKP kadrolaşmasından dolayı sürekli tampon edilen ve kendi isteklerini mühendislere, daha doğrusu işçilere, emekçilere dayatabilen bir toplumun da parçası oluyoruz.

Benim fikrimce, Türkiye'de toplum olarak bir şeyleri isteme özrümüz var. Biz isteklerimizi kesinlikle toplu şekilde dile getiremiyoruz. Teker teker konuşuyoruz, bir havai fişek gibi patlıyoruz, bir pik yapıyoruz ve anında yere düşüyoruz. Benim diyeceklerim bunlardır. (Alkışlar)

GÜRKAN ILICA (Hacettepe Üniversitesi)- Bizim burada tar-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tıştığımız asıl mesele şuydu, başlık şuydu: Maden Mühendisliğinde kadınlara yapılan ayrımcılıktan başladık, resmi biraz daha büyüttüğümüz zaman kadın hakları ve de kadına yapılan ayrımcılık dedik. Daha sonrasında konular genişledi, bence de güzel de bir yere gidiyor.

Yalnız olaya ben şu açıdan yaklaşmak istiyorum. Şimdi burada bahsettiğimiz her şey, Çağlar'ın söylediği, o İzmir-Dicle kültürel farklılıktan bahsedildi ve de kadına yapılan ayrımcılık neden kaynaklanıyor diye bu tartışıldı. Bence bunların hepsinin temelinde şu var, siz de sanırım aynı fikirde olacaksınız. Temelinde kültürel yozlaşma, kültürel farklılıklar ya da kültürü neyin oluşturduğu ortaya çıkıyor.

Şimdi asıl bahsetmek istediğim şey şu: Kültürel yozlaşma diyelim, biz tamam insanlığın ilk var oluşundan beri ataerkil bir toplum, mecburen gerekiyordu. Çünkü Çağlar'ın bahsettiği gibi bir ... farkımız vardı bizim, erkek daha güçlüydü, kadın biraz daha otoriterdi. Erkekle fiziksel güçten kaynaklı bir otorite, ama kadında da sosyal bir otorite vardı. Bu daha sonradan yıkılmaya çalışılmadı, ama bu sonradan bir eşitsizlik olarak görüldü.

Bunu diğer ülkeler yıkabilirdi, evet mesela Norveç'te, Danimarka'da filan dünyanın en güzel örnekleri sergileniyor. Bahsetmek istediğim şey şu ki; kültürel yozlaşmaya uğruyoruz. Biz bu coğrafyada yaşayan insanlar olarak kadın-erkek her zaman için eşittir, herkesin kafasında eşittir. Buradan her insana sordüğümüz zaman evet, biz eşitiz denir, ama bu ayrımcılığı yaratan şeyler, bence bizim kültürümüzdeki bozulmalardır. Burada ben yabancı dizi izliyorum, CNBC dizilerini takip ediyorum dediği zaman şöyle bir düşünce oluşuyor; adam yabancı dizi izliyor çok kültürlü, entelektüel. Bizim o dizilerde izlediğimiz şeyler, zengin bir erkeği nasıl ayartırım, ben bunu nasıl

yolarım, yani cebimi nasıl doldururum. İzlediğimiz bütün diziler, bütün filmler bunun üzerine kurulu.

Bu herkesin kafasında, kadın-erkek evet aynıdır deniyor, ama sen dışarı çıktığın zaman bile böyle düşünmüyorsun, psikolojik tamamen değişiyor, kendi çıkarlarına yönelmeye başlıyorsun. Bizim asıl problemimiz bu, insanlar söyledikleri şeyde samimi değiller. Samimiyet bir şeyi açık yüreklilikle ifade etmek değildir, söylediğin şeyleri yapabilmektir. Biz bunu yapmıyoruz, yani işe kültürel açıdan bakıp, fikirlerimizi samimi bir şekilde ortaya koymamız gerekiyor, her zaman her yerde.

İkinci olarak söyleyeceğim şey şu: Biz şimdi piyasada çalışan insanlar değiliz, daha öğrenciyiz. Bizim söylediğimiz şeyler gördüklerimiz sadece, gördüklerimiz, duyduklarımız, daha çok duyduklarımız. Kadına karşı bir ayrımcılık yapıyormuş, muş biz duyduk bunu. Buradan rica ediyorum, bizim büyüklerimize de, çalışan ağabeylerimize de bir söz hakkı verirsek, onlar da katılırsa, kendi yorumlarını söylerlerse çok daha etkili olacaktır. Teşekkürler. (Alkışlar)

GÖZDE DALAK (Hacettepe Üniversitesi) Şimdi kadının toplumdaki rolü birazcık galiba şöyle, Türkiye için, hatta gelişmişlik seviyesi azaldıkça ülkelerde, bu daha da kötü bir hale geliyor. Biz bir kuklayız, yönlendiriliyoruz, sen doğum yapacaksın bu işte çalışamazsın, neden? Çünkü doğum yaptığında izin vermek zorunda kalacağım ya da işte adet sancılarının olacak, o yüzden ben sana yatırım yapacağıma bir erkek alırım, onu çalıştırırım.

Ondan sonra başka bir tarafta da şey oluyor, seni burada çalıştıramam, ama sen kadınsın, sekreter olur senden, burada otur ve çalış. Ondan sonra tekrar başka bir kukla, sonra şeyde oynamaya başlıyoruz. Evde çocuğa bak, annene bak, babana bak, böyle. Sanki bir

kuklayız da, bizi hareket ettiriyorlar ve aslında ettiriyorlar demek de istemiyorum. Bunu yapan da aslında biziz, kadın erkek hep beraber.

Aslında ben burada şunu vurgulamak istiyorum: Kadınlar kadın olduklarının farkında mı? Buradaki toplulukta herkes konuştuğunda şeyi fark ettim, gerçekten şikâyetçiyiz biz de bu durumdan. Benim asıl söylemek istediğim şey, önce fiziksel farklılığa değinmek istiyorum, yine aslında kuklayla da alakalı biraz.

Bir kadının fiziksel yapısı evet bir erkek kadar gelişmiş olamaz diyoruz biz, ama şöyle de bir şey var ki; sen fiziksel yapın gelişmedi diyorsun, ama Karadeniz'deki kadınlar kilolarca ağırlıktaki küfeleri taşıyorlar. Neden? Çünkü orada kadının bunu yapması gerekiyor, kukla olarak o zaman orada bunu taşımamız, taşıyacaksınız deniliyor.

Biz çözüm önerisi olarak şöyle bir şey düşünmüştük kendi aramızda, yerelimizde konuşurken. Evet, belki o kadar fiziksel olarak gelişmemiş olabiliriz, ama yapamayacağımız hiç mi bir şey yok? Mesela bir madende, yeraltında kadın çalışamaz gibi bir şey var, ama kadın şunu da mı yapamaz? İşte iletişimi sağlamak ya da operatör olmak makineye, yani bunun çok da erkeksi vasıflar gerektiğini düşünmüyorum. (Alkışlar)

AHMET SELİM ERBAŞ (Selçuk Üniversitesi)- Ben aslında kökenin *-bir arkadaş gibi-* kadın olduğunu düşünüyorum. Bence kadınlar yeterince ses çıkartamıyorlar, yeterince örgütlenemiyorlar. Hani tabiri caizse, ağlamayan bebeye emzik verilmez. Bence kadınlar yeterince sesini çıkarsa, bir kere şu algıyı da yıkalım: Erkeğin fiziksel gücü, kadının otoritesi. Bence mühendis otoritesiyle belli olur. Sonuçta kazma-kürek sallamıyoruz aşağıda, işçileri otoriteyle performanslarını sağlayabiliyoruz. Kadında otorite varsa eğer *-ki, arkadaş olduğunu söyledi-* işçilerin performansını çok daha fazla sağlayabiliriz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Benim staj yaptığım yerde hiçbir kadın mühendis sahaya inmiyordu, çekiniyordu. Böyle kişiler olduğu sürece kadınların maden mühendisliği adına gelişmeleri beklenemez, çok daha sonuç olarak. Benim fikrim: Kadınlar yeterince örgütlenemiyor ve yeterince ses çıkartamıyor. Eğer ses çıkartabilirlerse ve kendi güçlerinin farkına varabilirlerse, hiçbir eksikliğe sahip değiller. Bunun için de bilinçlendirme seminerleri, bilinçlendirme kursları açılabilir. Benim önerim bu, teşekkür ederim. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Gözde bana söz hakkı verdi, ben bir şey söyleyeceğim. Az önce bizim otoritemizi sorguladın, onunla ilgili daha sonra açıklama yapacağım. Dedin ki, örgütlenemiyoruz, yani kadınlar örgütlenemiyor dedin. Bence kadınlar susturuluyor, insanların kafasına bir tokmakla vurduğun zaman, hani bir oyun vardı hazırlar mısın? Böyle deliklerden biri çıkar, kafasına vurur, susturur geri içeriye teperdin sen onu, aynı onun gibi düşün. Kadının şu anda, Türkiye'deki, toplumdaki konumu bu.

Kadın kafasını kaldırıp bir şey söylediği zaman, kimin elinde tokmak varsa kafasına onu indirip seni susturuyorlar, bu bir gerçek. Otoritemizi sorguladın dedin, ben de espri yaptım. Otoritemize asla hiç kimsenin, kimse kimsenin otoritesini sorgulayamaz. Kadınlar çok da iyi otorite kurabilirler, bir maden ocağında olsun, bir işletmede olsun. Neyse bireysel tartışmalara da karşılıklı girmiyoruz.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Cumhuriyet Üniversitesinden bir arkadaşımızın söylediklerine itiraz edeceğim. Kadın sorununun sınıfsal olmadığını söylemişti. İstersen kadın sorununun ilk çıkış noktasına inelim. Biliyorsunuz 7000-8000 yıl önce anaerik bir toplum vardı bu dünyada. İnsanlar doğada işi paylaşıyorlardı, kadınlar ve erkekler. Doğayla mücadele ediyorlardı, o dönem bir sorun yoktu, ama köleci ekonominin gelişmesiyle, gücün daha fazla ihtiyaç

haline gelmesiyle birlikte, ataerkil bir topluma geçtik.

Şimdi dikkat edersen ilkel kominal toplumdan, köleci topluma geçiş var. Yani sınıfların ortaya çıktığı, devletin ortaya çıktığı dönemde kadın sorunu da ortaya çıkıyor. Bu yüzden kadın sorunu sınıfsaldı. Yani feodal toplumda da aristokratlar, ... bunları düşündüğümüzde de böyledir, bugün de böyle, bu birincisi.

İkincisi beni çok fazla rahatsız eden bir şey daha söyledin. Sendikalara göz yummak diye bir kelime geçti. Yani yanlış anlamış olabilirim, yanlış anladıysam özür dilerim. Mühendisler aldıkları görev itibarıyla mesleklerine, daha doğrusu sınıflarına yabancılaşabiliyorlar. Çünkü bir yerde patronu temsil ediyorsun. Şimdi ikiyüzlü gibi düşün, bir yerden sonra kendini patron sanmaya başlıyorsun, ama sen de emek verip karşılığında maaşını alan bir işçisin, sen de işçi sınıfının bir parçasısın. Sendikalar da işçi sınıfının tarihsel olarak ekonomik, siyasal mücadelesinin en büyük parçalarından bir tanesidir.

Bu yüzden sadece sendikalara göz yummak derken, ne dediğini gerçekten algılayamadım, çünkü sendikalar bizim de çıkarlarımızı savunuyor, biz de bence sendikalara üye olmalıyız, sadece mesleki örgütümüze değil. Sendikalar içerisinde sınıfsal mücadelenin bir parçası olmalıyız, insanca yaşayabilmek için mücadele etmemiz gerekiyor. Bu sendikalar konusu da bu. (Alkışlar)

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Ben Cem yine. Şimdi ben sınıfsal konuma dair bir şeyler söyleyecektim, Umut söyledi, tarihsel kökenine tekrar değinmeyeceğim. Kısaca kadın sorunuyla ilgili şunu söyleyebilirim. Birincisi; ağır işlerde, cinsiyet falan, bunların yasaya girmesi gerekmiyor sanırım. Ne bileyim, ben girip mesela yeraltında sanırım yapamam, öyle güçlü bir insan değilim, mesela gücüm yetmez orada, gördüm çünkü Zonguldak'ta. Buna sanırım in-

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

sanlar kendileri karar verebilirler, kadın olsun, erkek olsun. Yasalara böyle bir şey için gerek yok diye düşünüyorum.

Şuna gerek var: Bugün baktığımız zaman, kadın kelimesi bir tek Aile Bakanlığının içinde geçen bir şey. Yani kadın ve aile ilişkisi, yani enteresan mesela bir kadın bakanlığı yok. Hani olmalı mı, olmamalı mı bunu da tartışabiliriz de, aile kurumunun içinde kadın. Bu biraz garibime gidiyor benim.

Şimdi 8 saatten fazla çalışma falan diye bir şey geçti, özel şirketlerin işçileriyle devlet işçileri. Yani bu açıkçası bizzat Türkiye'de özellikle 80 sonrası, ama 80 öncesi de var. Kamu kurumlarının vasıfsızlaştırılması ve özelleştirilmesine zemin hazırlanması adına bir politika, yani bu ülkede üretilemez mi? Devlet tutup da, KİT'ler var mesela benim bildiğim, gayet verimli enerji şu bu, madenler işletilebilir sanki. Burada birçok kamu kurumunda çalışan mühendis ağabeylerimiz de var, tabi özel şirketlerde çalışanlar da var, ama onların vasıfsız mühendisler olduğunu düşünmüyorum. Orada çalışan işçilerin de vasıfsız olduğunu düşünmüyorum.

Eğer gerçekten bir politika geliştirilirse sanırım yapabilir bu işi kamuda. Özel şirketin fazla çalışmasını şuraya da bağlayabiliriz. Hani o 8 saatlik mesai süresi boyunca gerçekten 8 saatlik bir üretim mi yapılıyor orada? Mesela atıyorum, 15 saatte, 16 saatte üreteceği bir şeyi, insanlara 8 saatte üretmesi dayatılıyor. Buradan da bakmak lazım sanki bu kadar çok çalışması mı gerekiyor? Sürekli primlerle teşvik ediliyor, bu nereye varıyor? İş kazaları oluyor filan, böyle diyebilirim.

Ayrıca Gürkan dedi ki az önce, ağabeyler çalıştıkları yerlerden örnekler versin. Tabii ki onların tecrübeleri de önemlidir, ancak çok uzağa gitmeye gerek yok. Okullardaki cinsiyet ayrımcılığı dahi bizim

için bir kıstastır diye düşünüyorum, bizim tecrübemizdir diye düşünüyorum. Bizim değil aslında, okuldaki kadın arkadaşların tecrübeleridir. Kim bilir belki çekiniyorlar söz almak için, ama sırayla herhalde mikrofonu versek, hepsi anlatır bir şeyler. Okulda yaşadığı o cinsiyet ayrımcılığına dair bir şeyler anlatır ve bunu öfkeyle anlatır diye tahmin ediyorum. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

BEYZA NUR ÇİÇEK (Cumhuriyet Üniversitesi)- Biz evet, kadın maden mühendisleri olarak oranımız çok az, zaten sınıflarımızda da 10-15-20, ancak o kadar değişiyor. Şöyle bir şey var, arkadaşlarımız içinde de çok şahit oluyoruz bunlara. Kendi bölümümüzde okuyan kadın arkadaşlarımız şöyle bir düşüncedeler ve bu kültürel olsun, ister farklı şehirlerden geliyor olsunlar, şöyle bir düşünceleri var genelde. Bu benim etiketim, ben mezun olduğum zaman mühendis olacağım, eşime bağlı olmayabilirim, istersem işimi yapmayabilirim, ama en azından bu benim egomu tatmin edecek, böyle bir düşünce var.

İster çalışayım, ister çalışmayayım, ben diplomamı çalıştırırım anlayışı var birçok bayan arkadaşımızda ki, ben buna çok şahit oluyorum. Biz 20 kişiysek, 10 kişi böyle düşünüyor. Biz bayanlar olarak bu kadar azken ve içimizde dahi böyle düşünceler varken, bizim gibi düşünen, gelemeyen birçok arkadaşımız var tabii ki. Bize düşen görev, zaten azınlıktayız, gerçekten çok büyük çabalar sarf etmek zorundayız bir şeyleri anlatabilmek için. Toplumumuzda da ister erkek olsun, ister kadın, ister fiziksel olsun, ister kültürel olsun erkeklere de çok büyük görevler düşüyor.

Eğer bizi bastırmaya çalışırlarsa, çok daha fazla püskürtecekler, eğer bu bilince sahipsek. Ben şöyle özetlemek istiyorum: Arkadaşımızın da söylediğine çok katılıyorum. Bir elin beş parmağı aynı şeyi düşünüyorsa, erkek ya da kadın fark etmez, o tek yumruk olduğu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

anda her şeyi değiştirebilir. Bu yüzden bizim de desteğe ihtiyacımız var, bilinçli erkekler ve arkadaşlarımız olarak tabii ki yanımızda olmalarını çok istiyoruz. Şöyle söyleyeyim; bayanlar olarak ne kadar güçlü durursak, o kadar çok hakkımızı da savunabiliriz, gerçekten çok büyük şeyler yapabiliriz. Ancak bunda çok desteğe ihtiyacımız var ve burada bu grubun dışında eminim çok gelmek isteyenler vardı.

Bunları yayarak, bir şekilde belirterek, tabii ki almak istemeyenlere hiçbir şey dayatamıyoruz, bu toplumumuzda çok çok büyük sorundur. Ancak biz bunu ne kadar bilinçli şekilde izah edersek, çok çok iyi yerlere gelebileceğimizi de düşünüyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BÜLENT ŞENTÜRK (Maden Mühendisleri Odası İstanbul Şube)- Merhaba arkadaşlar, eski oda genel sekreteriyim, şimdi İstanbul Şubede öğrenci arkadaşlarla birlikte çalışıyoruz, o komisyonda ben de varım.

Şimdi bazı konuşmalar beni çok mutlu ediyor, çok heyecanlanıyorum, eski heyecanlarıma dönüyorum, ama bazı konuşmalarınız da beni çok üzüyor. Diyeceksiniz ki ağabey niye üzülüyorsun? Şundan üzülüyorum: Sizin yaşıncı en heyecanlı, en her şeye karşı çıkmamız gereken bir yaş. Konuşmalarınızı dinlerken bazı arkadaşlarımız aynen egemenlerin kullandığı dili kullanıyorlar. Sizlerin bu dili reddetmeniz lazım, onların ağızıyla niye konuşuyorsunuz? Onları size dikte ettikleriyle niye düşünüyorsunuz?

Şimdi burada bu konunun bir önemli noktası, aslında onun için söz aldım. Çalışma hayatının demokratikleşmesi diye, şu arkadaşla konuştuğumuz konuyla birebir, çok yakından ilgili ve maalesef ülkemizde çok az olan bir şey. Şimdi burada bir mühendis-işçi ayrımı ya da birlikte çalışması, tabii bunlar çok önemli, aynı sınıfta yapısı filan,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ama aynı yerde çalışırken, siz de bir çalışan olduğunuzda, çalışanların söz ve karara katılabilme, onların içinde olabilme durumları bu ülkede hiç yok.

Şimdi buradan kadın meselesine geldiğimizde, oradaki durum daha da kötü. Bir kere lütfen artık şu bayan kelimesini bırakın. İçimizde TMMOB kadın komisyonundan bir arkadaşımız olsaydı, Nedit Hanım olsaydı hepimiz fırçayı yemiştik bu laftan dolayı. Çünkü bayan kelimesi kullanırken, toplumun içinde kadını ikinci sınıf gören bir aşağılama var onun içinde. Onun ismi kadın, kadın olarak kullanın.

Şimdi diyoruz ki kadınlar şunu istiyor, bunu istemiyor. Arkadaşlar çok uzatmayacağım, çünkü bu sizin daha çok konuşmanız gereken bir şey. Ben 16 yaşında solcu olmaya karar verdim, 17 yaşında ben sosyalistim dedim. Hani bunun ne kadar çok bilinçlisin dediğin daha sonraki yıllara gelir, ama örneğe bağlayacağım.

Şimdi biz bir memur ailesinin çocuğuyuz, somyalarda yatardık, o yıllarda somyalar vardı, yataklar yapılırdı. Benim kendi yatağımı yapmam, yani annemin yapmaması ve benim yapmam 21 yaşına geliyor. Bak 17 yaşında sosyalistim demişim, 21 yaşında, bir düşündüm kadıncağız sırf onları toplamak için 15 dakikasını harcıyor günde ve benim yapabileceğim bir işi niye yapıyor diye 21 yaşında verdim kararı.

Şimdi bu kadının toplumdaki durumunu, hani biz çalışmıyoruz filan dediniz oraya bağlayacağım. Çalışmanıza gerek yok, kendi yaşantınıza bakın, komşuların yaşantısına bakın, evdeki kadının durumuna bakın. Şimdi ülkenin demokratikleşmesini isterken, daha çok ezilen kadınların durumunu konuşmaktan, tabii konuşmamız gerekli. Çalışma hayatı daha da kötü, ama hepsi birbiriyle bağlı. Çok uzat-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mayayım, bir yere bağlayıp bırakayım, siz konuşun.

Bunların hepsi gider sınıflara bağlanır arkadaşlar. İşte yasa niye çıkar? Yasayı kim çıkarır? Hükümet çıkarır. Hükümet tercihini kimden yana yapıyor? Türkiye'deki hükümete bakacaksın, sermayeden yana mı yapıyor, çalışandan yana mı yapıyor? Şimdi ben size başka bir soru soruyorum, tam bunun zamanı gelmiş sizler için. Siz bundan sonraki yaşantınızı ne taraftan tarafa bir tercih yapacaksınız? Bugüne kadar yapmadıysanız.

Eğer sermayeden yana bir tercih yaparsanız, şunu rahatça söyleyebilirsiniz; işçiler 15 saat çalışsın. Arkadaşlar bir insan niye 15 saat çalışsın, niye 10 saat çalışsın? Hayat çalışmak değil ki, hayatta yapılacak bir sürü şey var. Tiyatroya gitmek, sinemaya gitmek, okumak, yaşamak, ama tercihi sermayeden yana yaparsak o zaman da işçinin daha çok çalışmasını istersiniz, sendikanın olmamasını istersiniz. Türkiye'deki sendika doğru anlamında söylemiyorum, o ayrı bir tartışma, ben genel kavramlar üzerinde konuşuyorum.

Bizim de sendikalı olmamız lazım. İşçi 15 saat çalışırken mühendis ne kadar çalışacak arkadaşlar? Şimdi siz hayatınızın bence en güzel yıllarını yaşıyorsunuz. Şundan güzel yıllarını yaşıyorsunuz: Toplumsal sorumluluklar dışında, kendinize ait olan sorumluluklarınız daha az. Çünkü bana sorsanız, işte evlenmişiz, çocuğun sorunu var, okulu var, okula götürülüp getirilmesi var, çalıştığımız yer var, bize bağlı çalışanlar var, bunu uzatır giderim.

Siz şu an en özgür zamanlarınızı yaşarken, lütfen daha özgürce düşünün, ezberler üzerinden konuşmayın. Gençlik ezberleri yıkan bir tarz içinde olması gerekir. TMMOB Başkanımızın Yevtuşenko'dan sanırım, okuduklarını düşünün. Reddedin arkadaşlar, her şey reddetmekle başlar. Yanınızdaki kadın arkadaşınıza insan gibi dav-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ranmaya başladığınızda, işte bu ülkedeki feodalitenin de kırılması başlamış olur. Teşekkür ederim, biraz konuşmayı severim, böyle yaparsanız çok konuşurum. (Alkışlar)

HAYRETTİN ÖZTÜRK (Dicle Üniversitesi)- Merhaba arkadaşlar. Bilindiği gibi arkadaşlar, maden mühendisliği bölümünde ciddi bir istihdam sıkıntısı var. Özellikle bayan arkadaşlar bunu daha çok yaşıyorlar. Bunun nedenlerinden biri de özelleştirilen madenlerin, özel sektörün felsefesinde var. Özelleştirilen bir madende, sektör yani işletme çalışanları elinden geldiği kadar minimize etmeye çalışıyor. Bu genel sektörün felsefesinde vardır.

Mesela istihdamı bir yana bırakın, ülkemizde kadına olan saygı ve kadının güvenliği korkunç boyutlarda. Ben bir soru sormak istiyorum arkadaşlara; aranızda Ayşe Paşalı ismini duyan var mı? Lütfen el kaldırsın bilen? Birkaç el kaldırıldı. Bilindiği gibi demek ki toplumun sorunlarına az odaklanıyoruz.

Ayşe Paşalı kocası tarafından şiddetten dolayı yaşamını yitirdi, katledildi. Bunun sorumlusu aslında kocası değildi, bunun sorumlusu devlettir. Kadın güvenliği için devletten bir koruma talebinde bulundu, devlet o ihtiyacı karşılayamadı. Aynı devlet başka bir şehirde eylem yapan iki-üç üniversite öğrencisi için binlerce polis bulabilmektedir, ama katledilen bir kadın için bir polis görevlendirilememektedir.

Biz de üniversite gençliği olarak toplumun bu sorunlarına odaklanmak ve sorunlarını bilmek gibi bir sorumluluğumuz var. Dinlediğiniz için teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

BURAK YÜCEL (Zonguldak Karaelmas Üniversitesi)- Arkadaşımın dediğine katılmıyorum. Bu Ayşe Paşalı'nın ölme sebebinde sorumlu devlet demişti. O zaman ben yanlış anlamışım, sorumlu devlet diye anlamıştım. Orada çuvaldızı biraz da kendimize batır-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mamız gerekiyor. Kadına şiddet konusunda tek sorun bence eğitim seviyesidir, eğitim seviyesinin düşüklüğüdür. Bu eğitim seviyesinin yükselmesi kadını şiddeti azaltacağına yüzde yüz katılıyorum.

ÇAĞLAR ERGÜL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Şimdi arkadaşın dediği gibi sorunlardan biri de devlettir, ama en büyük sorumlu devlettir. Şöyledir; yanlış hatırlamıyorsam Antalya sınırları içinde olacak, okulun ismini de tam hatırlamıyorum, ama o yüzden somut bir örnek veremeyeceğim. Erkekle kadın öğrenci arasında mesafe uygulaması var, belirli bir mesafeden fazla yaklaşmama, aynı merdivenden içeri girememe gibi uygulamalar var. Bunları görmüştük, haberlere de çıkmıştı bunlar. Bu yüzden bunlar küçüklükten bu yana insanlara kadın sorunu hakkında hiçbir şey, size nasıl diyeyim? Kadınları sürekli ikinci plana atmak konumundadır ki, okul müdürleri de bunu bir şekilde şey yapmaktadır. Özellikle son iktidar döneminde bu çok bariz bir şekilde belli olmuştur.

Kendi kafa yapılarını halka işlemeye başlamışlardır ve nitekim de başarılı olmaktadır, bu güpegündüz gözükmektedir. Biz mücadele etmiyor muyuz? Hep birlikte mücadele edeceğiz buna ve ediyorduk da daha öncesinde. Size nasıl diyeyim, daha gerçekçi somut adımlar atmak gerekmektedir bence. Kadınlarla birlikte bence alanlarda olunmalıdır, sokaklarda olunmalıdır. Her sorunda kendimizi buralar da, zaten buradaki çoğu insan kadın sorununda belirli bir yerdedir, ama kendimizi halka anlatmalıyız, halkın içinde yer almalıyız. Diyecikerim bu kadar. (Alkışlar)

YELİZ ÖZTÜRK (Cumhuriyet Üniversitesi)- Öncelikle herkese merhabalar, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Yeliz Öztürk ben. Ben olaya açıkçası biraz feministçe yaklaşacağım belki, ama ben bir kadın olarak biliyorum, bütün haklarımın farkındayım, haklarımın ne olduğunu biliyorum, başkasının haklarına da her zaman saygı duyu-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yorum. Şunu biliyorum ki ben, erkekler her zaman bir otorite sahibi olmak istiyor, kadınların otoritesini sorguluyor. Hâlbuki bizi yetiştiren, bizleri büyüten bir anamız var, bizi biz yapan aslında kadınlarımız.

Kadınlarımız bizleri yetiştirirken, bunu gayet büyük bir otorite sarf ederek yetiştiriyorlar zaten. Ben maden mühendisi olarak, bir bayan maden mühendisi olarak kendi otoritemin farkındayım ve arkadaşlarıma ya da etrafımdaki insanlara ya da işçilerime ne yapmam gerektiğini, nasıl yapmam gerektiğini gayet güzel anlatabileceğimi ve bunu uygulatabileceğimi düşünüyorum.

Erkeklerin şu kendilerini tatmin etme egosuna biraz değinmek istiyorum. Sürekli biz en iyisini yaparız, biz yapmalıyız, biz önde olmalıyız düşüncesi bana biraz ters geliyor. Bu düşünceyle yola çıktıkları zaman zaten, asıl şiddet orada başlıyor. Bir kadın benden iyi olamaz düşüncesi ya da bir kadın benim önüme geçemez düşüncesi sebebiyle bu şiddet başlıyor bence.

Bunu aşmak için ne yapmamız gerekirdi diye sorarsanız, bence eğitim diyoruz, ama eğitim bugün öyle yerlere geldik ki, eğitilmiş bir sürü insan ki, bu doktor olsun, mühendis olsun ya da belli mevkiye gelmiş insanlar olsun hâlâ şiddeti uygulamakta ve hâlâ kadınlara karşı bir tepki oluşturmaktalar. Bu eğitimden ziyade insanın kendini geliştirmesiyle alakalı bir durum, insanın kendi özüyle alakalı bir durum. Bence insan kendi benliğinde, kendine yapılmasını istemediği hiçbir şeyi karşısındakine yapması gerekmiyor. Bu kadın ya da erkek olsun önemli değil.

Karşısındakinin kim olduğunu bilirse, onun nasıl bir değere sahip olduğunu bilirse, bence bu sorunu çözeriz diye düşünüyorum ben. Yani şöyle toparlayayım: Kadın ya da erkek hiçbir zaman sorun değil, her zaman şiddete karşı olmamız gerekir diye düşünüyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Şiddet kadına ya da erkeğe uygulandığı zaman ne boyutta olduğu ya da nasıl olduğu önemli değil. Sadece kadınların ya da erkeklerin birbiriyle olan ilişkilerinde, bunların en minimumu durumda olması önemli. Yani aradaki sorunun bir an önce halledilmesi önemli.

Biraz konudan dağıldım, ama en son olarak şöyle söylemek istiyorum. Bizi biz yapan değerimiz, bizim analarımızdır. Bizi bir mühendis olarak yetiştiren ya da bizi bir kadın olarak yetiştiren, erkek olarak yetiştiren de analarımızdır ve bunu çok büyük bir otoriteyle yaparlar. (Alkışlar)

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası)- Arkadaşlar öğrenci kurultayları birinci ve ikincisinde de aynı şeyleri yaşadığımız için söylüyorum her zaman çok güzel geçmiştir çok doğal ve özgürce fikirlerin paylaşıldığı ortamlar oluşmuştur. Bugün burada da bu geleneğin sürdüğünü görüyorum. Konu çok önemli evet ülkemizde kadına şiddet var gerçekten sadece tek başına eğitim bunun çözülmesi için yeterli değil. Ailede başlayan farklı davranış biçimleri özgürlüklerin ya da yasakların cinsiyete göre farklı uygulandığı bir toplumda yetişen nesiller kendileri de aile olduklarında aynı süreci yaşatabiliyorlar bir sonrakilere, sözde değil uygulamada hayata geçirmemiz gereken bir konu da kendi kendimizi eğitmeliyiz diyorum. Ben de eşime yıllar önce zor koşullar da çalışıyor diye işten ayrılması için baskı uygulamıştım, büyük bir hataydı kendimle çalışmıştım, hala çok üzülürüm ve ona karşı bu konuda hep mahcubum siz bu hataya düşmeyin. Güçlü olan erkektir muhtaç olan kadındır durumu hayatımızın geri kalan kısmındaki davranışlarımızın da belirleyicisi oluyor. Televizyon dizilerinde bile görüyoruz bunu. Teşekkürler

SABAHATDİN SAKATOĞLU (Maden Mühendisleri Odası)

Adana Şube Başkanı)- Tabi hikâyeler devam ederken kadın erkek eşitliğiyle ilgili, yıllar öncesine, Zonguldak'ta kömür kongresi öncesi-ne gittim. Şimdi gelen misafirleri misafirhaneye yerleştiriyoruz. Yerleştirdiğimiz zaman işte kim kiminle kalacak, bu konuda. Bu arada ben kadın demeyeceğim, kızımız diyeceğim, çok hoşuma gidiyor genellikle konuşmalarda veya bahsederken. Kızımızın bir tanesi geldi, bu odaları, misafirlerin yerleştirmesiyle ilgilenen arkadaşına "sen nasıl böyle bir şey yaparsın, sen ne biçim adamsın, nasıl bunları böyle yapıyorsun" gibi acayip bir tepki verdi.

Arkadaşımızda gayet sakin, problem ne dedi. Beni bir erkekle aynı odaya vermişsiniz. Arkadaşımızın tepkisi gayet sakin bir şekilde, ne olmuş yani dedi, hani eşittik, hani pozitif ayrımcılık yoktu, hani her şeyi paylaşıyorduk. Şimdi bu hikâyeden sonra soracağım, ailemizde şiddet görmeyen kadın olan arkadaşımız var mı, lütfen el kaldırsın. Çoğunluk ailesinde şiddet gören kadınlardan oluşan bir topluluğu oluşturuyoruz burada.

Ben baskıdan değil, sadece şiddetten bahsediyorum. Bir de şey var tabi, benim gibi olanların durumu ne olacak? Yani eşinden baskı gören. Arkadaşlar bu tamamen eğitim meselesi, bu tamamen insanların kendine olan güveni ve saygısından kaynaklanan bir mesele. Biz kendimize saygı gösteriyorsak, ilk önce tabii ki eşimize, kardeşimize, arkadaşımıza, annemize, yani bunun cinsiyeti önemli değil, kadın olmuş, erkek olmuş. İlk önce toplum olarak, insan olarak birbirimize saygı göstermediğimiz süre içerisinde, biz bu konuşmalara devam eder gideriz.

Onun için bir eğitim meselesi, ilk önce kendimizden başlayarak toplumu yargılamamız gerekiyor. Devleti oluşturan bizleriz, maalesef oradaki yöneticileri seçen bizleriz. Ne kadar etkimiz var diye sormuş

MADEN MÜHENDİSLERİ ODAŞI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olabilirsiniz, ama karınca kararınca, böcek sabrıyla bunlara karşı mücadele etmemiz lazım.

Başka bir şey, kadın meslektaşlarımızın çalışmasıyla ilgili. Şöyle diyeyim; Adana'da bundan 8 veya 9 yıl öncesine kadar hiçbir şantiyede maden mühendisi kadınıımız çalışmıyordu ve problemlı şantiyelerimiz var. Şantiye şefi olan erkek arkadaşlarımız geliyor 3 ay çalışıyor, 5 ay çalışıyor, 1 yıl çalışıyor ayrılıyor. Sonra bu işletmelerden bir taşocağının bir tanesine bir kızımızı şantiye şefi olarak yerleştirdik, 8 seneden bu yana o şantiyede hiçbir problem yok, mühendis olarak, yönetsel olarak.

Hem üretim, hem işçilerin sosyal hakları, hem devlete karşı denetçiler karşısında şantiye gayet örnek bir şantiye olarak hâlâ bugün de, sanıyorum bundan sonra da çalışmaya devam edecek. Ben arkadaşımıza, bütün kadın mühendislerimiz adına teşekkür etmiştim zaten. Örnek oldu, ondan sonra yine Adana Aladağ'da krom konsantre tesisinde vardiya mühendisi olarak çalışan bir arkadaşımızı işe aldık, şu anda yaklaşık bu 4 senelik bir süreç. Şu anda Adana bölgesinde 30'un üzerinde şantiyede çalışan kadın mühendis arkadaşımız var ve vardiyalarda çalışıyorlar ve fabrikaların müdürlüğünü yapıyorlar. Erkek arkadaşlarımızdan hiçbir farkları yok, şantiyede kalıyorlar ve ayrımcılığa da uğramıyorlar.

Yani bölge olarak daha da ileri gittik, tesislerde çalışan kadınlarımız var. Vardiyalarda çalışıyorlar, tesislerde, fabrikalarda, krom konsantre tesislerinde, zenginleştirme tesislerinde çalışıyorlar ve erkeklerden daha az iş yapmıyorlar. Belki erkeklerden daha disiplinliler, çünkü işyerine geldikleri zaman sadece işleriyle ilgileniyorlar vardiyası bitene kadar, vardiyası bittikten sonra da gidiyorlar. Yani bu fırsatları bizim vermemiz, fırsatı yakalayan arkadaşlarımızın da iyi örnek olması gerekiyor.

Yani bir süreç, bu süreci pozitif olarak çok iyi yakaladık, biz bölgede bunu devam ettiriyoruz. Umudum, temennim, bütün Türkiye’de bunu yakalayabilmek, bunu sağlayabilmek. Bunun için de, başta kendimiz olarak mücadele etmemiz lazım. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

FUNDA AKÇA (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Arkadaşlar ben de medyada kadının ötekileştirilmesine, yani medya ayağına biraz değineceğim. Cemalettin ağabey de bahsetti biraz. Dizilerde, TV programlarında, kadın programlarında sürekli kadına şiddet, tecavüz konuları işleniyor. Ancak bu yaşananları nasıl aşarızın üzerinde hiç durulmuyor. Bunlar devlet tarafından destekleniyor ve acayip reyting yapan programlar haline geliyor bunlar.

İnsanlar oturup saatlerce o programları izleyip, yoz kültürün cebini doldurabiliyor, ama bunlar nasıl aşılır, kadın sorunu nasıl aşılır, cinayetler, tecavüzler, kadına şiddetin önüne nasıl geçilirin üzerinde durulmuyor. Devlet bu programları destekleyip, bunların yayınına devam etmesini sağlarken, 13 yaşındaki bir kızın tecavüzcülerini aklayabiliyor ya da ne bileyim kadının tecavüzcüsüyle evlendirilerek, iş yükünün hafifleyebileceğini öne sürebiliyor. Yani bunları yapan bizim devletimiz sonuç itibarıyla.

Böyle bir durumda kadın arkadaşları mücadele etmeye, haklarını savunmaya davet ediyorum ve alanlara, sokaklara çıkmamız gerektiğine inanıyorum bu konuda. Bir de meslekle ilgili kadın sorununa değinecek olursam, ben staj yaptığımda bana şey demişti Ocaktaki ağabeylerim. İşte sen kızsın ne işin var, bir öğretmenlik ya da bir sağlık sektörünü niye seçmedin? Ben kesinlikle buna ciddi anlamda itiraz etmişim ve kabul etmemişim. Ben bu mesleği gerçekten çok isteyerek geldim, çok isteyerek severek içinde bulunuyorum, çalışma yürütüyorum ve inanıyorum ki biz kadınlar istediğimiz sürece her

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

konuda başarılı olabiliriz, istediğimiz her şeyi yapabiliriz.

Bu yüzden arkadaşları, kadın arkadaşları özellikle haklarımızı savunmak adına daha duyarlı olmaya, daha bilinçlenmeye davet ediyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Arkadaşlar 13.30'da bitireceğimiz oturumu.

HAKAN KESKİN (Süleyman Demirel Üniversitesi)- Arkadaşlarımın konuşmasını dinledim genellikle. Kadının fiziksel yetersizliğinden bahsediyor ve bu yüzden işlerde geri kaldığından bahsediyorlar. Ben Karadenizliyim, Artvinliyim. Karadeniz'le ilgili bir örnek verdi arkadaşımız, Karadeniz kadınıyla ilgili. Benim annem de çalışıyor, babam da çalışıyor, emin olun annem babama daha çok fiziksel işler gerektiren şeylerde daha dayanıklılık gösterebiliyor.

Arkadaşlar kusura bakmayın, ilk defa böyle bir oluşumda konuşuyorum, o yüzden biraz heyecanlıyım, cümlelerimi tam toparlayamıyorum, bayağı da hazırlamaya çalıştım ama.

Bayanları fiziksel olarak yetersiz görmemiz, bence kadınları ayırmanın bir başka yoludur. Fiziksel olarak asla bizden ayırmamalıyız. Bir kere biz mühendislik yapıyoruz, öyle çok fazla fiziksel işler gerektirecek bir şey değil bu, ama fiziksel işler gerektirecek konularda da kadınlar bizden geri kalmaz. Dediğim gibi Karadeniz kadını çok iyi bir örnektir bu konuda. Çok fazla çalışırlar ve erkeklere göre daha dayanıklıdırlar, nasıl oluyor bilmiyorum ben bunu.

Ayrıca kadın arkadaşlarımız, erkeklere göre daha rekabetçi, hırslı ve daha düzenlidirler. Bu da bence kadın arkadaşlarımızın daha başarılı olmasını sağlar. Kadınların ülkemizde iyi iş bulamamasının sebebi bence tamamen zihniyetimizle alakalı bir şeydir. Eskiden beri gelen toplumun biraz da baskı altına alınmasından ve bilinçsizliği-

mizden kaynaklanır. (Alkışlar)

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Bence üzerinde durduğumuz nokta yanlış. Biraz önce, yaklaşık 45 dakikadan beri şu konuşuluyor: Kadının toplumda ezildiği. Bu ezilmeyi tamamen çözdüğümüzü düşünüyorum, daha doğrusu temel problemimiz eğitim, eğitimle beraber toplumumuz aydınlanmaya başladı. İşte istediğiniz hakları aldınız kadınlar olarak, bunların tamamını hatırlamıyorum, bir tekrar edebilir misin? İşte doğumdan üç ay önce doğum izni, doğumdan üç ay sonra çocuğun ilk bakımı, o kısa bölümü tekrar edersen?

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Kadın işçilerin, kadın ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasağı, doğumdan önce ve sonra 3'er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım, kadınların çalıştığı işyerlerinde kreş ve emzirme odaları.

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Evet bu bizim şu an talebimiz değil mi? Bunu alacağız, aldık diyelim. Bu kesinlikle kadına yapılan ayrımcılığın değişmesini sağlayacak bir şey değil. Çünkü biz kadın erkeği zihinde ediyoruz, yani insan temelli bakmıyoruz. Toplumlara insan bilincini yükleyemiyoruz.

Biraz önce bahsettiğim, hani bir şey isteme özür lüyük dediğim şey de tam olarak buydu. Yani herkes, herkesi oluşturan şey bireyler ve her birey farklı bir şey düşünüyor ve bu düşünceler kesişmeyebiliyor. Ortak bir paydada düşünmemizin de mümkün olduğunu düşünmüyorum. Aslında sonucuna kesinlikle ulaşamayacağımız bir şeyi tartışıyoruz. Neden? Çünkü buradan gittikten sonra herkes yine ayrılacak ve kendi birey olarak hayatına devam edecek.

İnsan olma bilincine sahip olmayan kişilerin oluşturduğu toplumu biz düzeltmeye çalışıyoruz. Bunu ayrı bir platformda da tartışırsak,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

işte demokrasi platformu da budur, insanları etkilemeye girer, bu da hiç demokratik bir şey değildir. Bunların tamamı maalesef ve maalesef teorik olarak tartışılabilir ve biz bunların tamamını da teorik olarak konuşuyoruz.

Herkes insan ve insan olma bilinci dışında insani davranışlar sergiliyoruz ve bunların tamamını yine teorik bazda tartışıyoruz. Benim diyeceğim budur.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- İkinci sözüm olacak, hiç konuşmayan biri söz istediye ben önce ona verebilirim.

LOKMAN EKER (Dicle Üniversitesi) Arkadaşlar kısa bir şey söyleyeceğim. Birey olarak eğer kendimizi değiştirirsek, bir yerden başlamamız lazım, bu kadar da umutsuz olmayalım. ...

Fakat burada bir önemli konu daha var, burada cinsiyet ayrımı üzerinde de durmamız da gerekiyor. Bugün ... bunlar ayrımcılığa maruz kalıyor, bunları da dile getirmemiz lazım. Sadece kadın sorunu yok bu ülkede, diğer birçok sorun var. Konuşuyorsak ayrımcılık üzerine, daha ciddi, daha geniş konuşalım. Teşekkürler. (Alkışlar)

HANİFİ ÜMİT ERGİN (Dicle Üniversitesi)- Merhaba, ben Dicle'den Hanifi. Bence kadın sorunu sadece iş bulma, işsiz kalma, işte işsiz kalıyorum kaygılarına katılmamak lazım. Kadın sorunu bence işte kadın kırımı var, Türkiye'de bir kadın kırımı var, kadınları katlediyorlar. Bence biz bu kadın sorununu kadınların katledilişini, yani o konu üzerinde tartışsak daha iyi. Yani kadınlar iş bulamıyor, işsiz kalıyor, o kaygılar anlamsız bence.

Bir de kadın haklarını savunmak, kendine ben insanım diyebilen bütün kişiler savunmalı, sadece kadın değil, sadece erkek değil. Bir

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

de kadının özgürlüğü bir halkın özgürlüğünden geçer. Bir halk ne kadar özgürse, kadın da o kadar özgürdür. Maalesef yaşadığımız ülkede hakların özgür olmadığı bir ülke olduğu için, kadınlar da özgür değildir. Teşekkürler. (Alkışlar)

MUSA TURAN (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Arkadaşlar merhaba öncelikle, kusura bakmayın ilk konuşmam biraz heyecanlı olabilirim, elim ayağım titriyor olabilir. Bence hak konusunda cinsiyet, ırk, din gibi bir ayırım yapılmadan insani olarak hepimizin tavrı aynı olmalıdır. Bu konuda da toplanacağımız çevre hak örgütleri olmalıdır ve hak örgütlerine katılım artmalıdır.

Ayrıyeten insanların cinsiyet ayırımını mühendislikten genelleştirerek, insani boyutta açıklamak istiyorum. Bence eğitimin temeli ailede başlar. Bir çocuk yetiştirilmeye başladığında ilk başta ailesinden eğitimi alır. Bugün birden toplumun yapısını değiştirmek bence hayaldir. Hayali olması, savaşmamamız anlamına gelmiyor. Biz bu uğurda savaşımızı devam ettirip, birer anne-baba adayı olarak gelecekteki toplumlarda da değişimi tamamen yapmamız gerekir.

Ayrıyeten burada kadın haklarını ve ayrımsallaştırmadan bahsettiğimizden dolayı, söz konusu kadın arkadaşlara pozitif öncelik vermeliyiz. (Alkışlar)

AHMET SELİM ERBAŞ (Selçuk Üniversitesi)- Arkadaşlar merhaba, öncelikle bütün salondan özür diliyorum, sanırım ben yanlış anlaşıldım. Şunu söylemek istiyorum: Kadının otoritesini kesinlikle sorgulamıyorum, aksine övdüm kadının otoritesini, zaten sorgulamam da. Kadının otoritesini övdüm, mühendisliğin otorite gerektirdiğini savundum. Nitekim yanlış anlaşıldığım için özür diliyorum, bu bir. İkincisi, demek istediğim aslında arkadaşlar burada yaklaşık 140-150 kişiyiz. Yapmamız gerekenler, sınıfımıza gittiğimizde sınıf

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

arkadaşlarımıza bunları anlatmak, daha sonra onların yurtlarındaki arkadaşlarına anlatmak. Böyle böyle çoğalabiliriz ve bence kadın haklarını böyle böyle daha ileri düzeylere taşıyabiliriz. Teşekkürler. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi)- Arkadaşlar, elimizden geldiğince hiç konuşmamış arkadaşlara söz hakkı vermeye çalışıyoruz. Ancak öyle bir şey doğuyor ki, birbirinize cevap verme isteği içine giriyorsunuz. Böyle olunca da, buradan bakmak çok daha başka, mikrofon önde dolaşüyor, size söz hakkı vermiyor değiliz, öyle bir şey oluşturmayın kafanızda.

SALONDAN- (Duyulmuyor, karşılıklı konuşmalar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Peki ne öneriyorsunuz? Bu oturum böyle geçti, bundan sonrası için yapalım, önerin nedir mesela bize bu konuda? Peki tamam bunu çıkışta konuşalım, bize önerilerinizi sunun.

SALONDAN- (Duyulmuyor)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B.Ecevit Üniversitesi)- Arkadaşlar, benim demek istediğim şey, aslında herkesin ilk defa söz hakkı alıp, eğer cevap vereceğiniz insanlara dışarıda verebilirsiniz. Çünkü burada, tabii ki salonda çözmek istediğimiz şeyler de var da, böyle karşılıklı bir şeyleri atışmaktan ziyade, dışarıda konuşarak anlaşabiliriz. Çünkü vaktimiz çok sınırlı gerçekten. Yani iki saate, bu konu belki 2 günde 3 günde çözülecek bir konu değil, ama 2 saate bir şeyleri sığdırmaya çalışıyoruz, lütfen bizi de anlayın.

Tabii ki değiştireceksiniz, ama lütfen salonda hiç söz almayanlar da var. Tabii ki ben salona yönelik söylüyorum, kimse şahsi algılamasın. Çok fazla kişiyiz, vaktimiz çok sınırlı, lütfen bizi anlamaya çalışın. Herkes konuşmak isteyecek, tabii ki bunlar çok normal, ama

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

birileri söz alamayacak. Mesela ben 45 dakikadır söz almaya çalışıyorum burada, daha yeni geldi mikrofon.

Benim söylemek istediğim şey şuydu aslında, şimdi kadın-erkek eşitsizliğinden bahsediyorsak, bence bunun sorunu erkektir. Niye diyeceksiniz; ben mesela şu an bunu düşündüm. Biz kadınlara şans verdiğimiz zaman onlar her şeyi en iyisiyle gerçekleştiriyorlar. Mesela Fenerbahçe Kadın Voleybol takımı Avrupa şampiyonu oldu, Kadın Voleybol takımımız şampiyonluklar yaşıyor, kadın haltercilerimiz olimpiyatlarda şampiyon oluyor. Keza aynı şekilde Amerika Birleşik Devletlerinin Kentucky Eyaletinde yıllardır kadın madenciler yeraltında kömür ocaklarında çalışıyor.

Biz eğer kadınlara şans verirsek, onlar bence en iyi şekilde bu işi gerçekleştirebilir diye düşünüyorum. Başka da söylemek istediğim bir şey yok.

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Ragıp bir şey söylesin de, ondan sonra arkaya gönderelim bakalım mikrofonu.

RAGIP VAROL (Ortaoğlu Teknik Üniversitesi)- Arkadaşlar, zaten şahit oldunuz, arkadakiler görememiş olabilir de, yani kendi sözümü bir kişiye verdim, 6-7 insanda dolaştı mikrofon falan. Burada şunu demek istiyorum: Evet, herkesin ifade etmesi, yani mikrofon zaten bunun için dolaşıyor. Aynı şekilde Mehmet gibi bende ilk sözümden beri, yaklaşık 45 dakikadır el kaldırmama rağmen söz alamıyorum.

Evet, burada belki divanın bir problemi olabilir, ama bunu dile getiriş tarzımız böyle olmasın. Yani el kaldırarak, tamam mı? Yani suçlayıcı gibi, mesela oturumun başında da arkadaydı mikrofon sürekli, anlatabiliyor muyum? Derdimiz mikrofonun yeri olmamalı, bu kadar basit bir meseleyi tartışmamalıyız burada.

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Arkadaşlar ikili tartışmaya girmezsek, çünkü vaktimiz çok az ve hiç söz almamış insanlar var. Belki dışarıda üslubu tartışılabilir, ama şu anda süremiz de çok az.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Dediğim gibi söz almıştım ve artık konuşmak istiyorum izinizle. Şimdi şöyle bir şey, daha doğrusu şuradan hareketle belki bir şey söylendi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü deriz, bir kısmımız da 8 Mart Dünya Kadınlar Günü deriz. Burada emekçi kelimesini kullanmayan insanlar, bir arkadaş bahsetmişti, burada sadece alt sınıftan kadınlar özelinde bir değerlendirme yapmak yanlış, bu sınıfsal değildir gibi bir değerlendirme olmuştu.

Buna ilişkin bir analiz yapmak istiyorum. Şimdi şöyle bir şey söylemek gerekiyor. Burjuva kadınlarının gördüğü baskı ya da üst sınıfa ait kadınların gördüğü baskı ya da ev içerisinde ya da sokakta karşılaştığı baskı, zaten zengin olan ya da üst sınıfa ait olan insanın da eğitimsizliğinden kaynaklandığı için ve bu daha çok sokağın profilini teşkil ettiği için bir anlamda, bunu genel olarak şöyle yorumlamamız gerekiyor.

Evet, şimdi kadın örgütleri güçlü olmadığı için belki sınıfsal bir dille söyleniyor, ama evet feministçe bir konuşma şöyle tarifleyebilir belki bunu. Kadın hareketi, kadın örgütleri mücadeleyi ilerlettikten sonra belki burjuva kadınına göre çok daha fazla ezilen alt sınıftan kadınların sorunlarını çözmek adına bir ilerleme kaydettiğinde, belki o talepler de dillendirilebilir. Buna dair bir itiraz geliştirmiyorum illaki, kadın her yerde kadın olarak, nerede baskı görüyorsa orada illaki bunun dillendirilmesi şart ve mücadelesinin verilmesi şarttır diye düşünüyorum.

Dolayısıyla şöyle bir şey var. Sokağın dilini kadınlara yönelik olarak her yerde kullanan erkekler konusunda düşündüğümüzde, yine aslında başa dönüyoruz. Yani sınıfsal olarak daha ileri bir ... sokak var bir tarafta, ama bilinçsiz olduğu için bu derece bir baskı unsuru haline gelen bir sokak var aslında. Yani buradan şu sonuç çıkıyor, sokak bilinçlendiği oranda, kadın sorunu üzerine de tartışma zeminleri artacak demektir.

Bunun en belirgin örneği şu anda burası zaten. Biz maden mühendisliği eğitiminin ya da örgütlenmesinin problemlerini çözmek için burada bir araya geliyoruz ve biz burada kadın sorununu tartışıyoruz bir buçuk, iki saattir. Yani dolayısıyla neymiş? Muhtemelen başka platformlarda da, toplumsal mücadelenin farklı alanlarında da bu muhtemelen tartışılıyor, ama başka yerlerde tartışılıyor mu? Zannetmiyorum. Evet, kadın programlarında konuşuluyor, ama nasıl dille konuşulduğu belli ya da haber izliyoruz, arkadaşın paylaştığı gibi, arada şu kadar santimetre mesafe olsun diyenlerin, deyim yerindeyse *-biraz asabi konuşacağım burada-* başını ezmeden kadın sorununu çözmemiz çok mümkün değil.

Yani toplumsal ilerleme örgütlenmekten geçiyor diyorsak ve biz burada bunun için örgütleniyorsak ve burada kadın sorununu da çözmek adına görüşlerimizi paylaşıyorsak bu şunun göstergesidir aslında. Maden mühendisleri öğrencileri olarak temel sorunlarımız için örgütlendik. Kadın sorununu bu tarz platformlar dışında zaten çok fazla dile getirilmiyorsa, varolan kadın örgütlerinin evet illaki inisiyatif alması şart burada, ama şu anki konjonktürde düşündüğümüz zaman, burada yapmamız gereken, söylememiz gereken şey kadın sorununu toplumsal mücadeleden bağımsız olarak görmeyip, toplumsal mücadelenin zeminlerini yaratırken, kadın sorununun da zaten bir şekilde adım adım bütün sorunlar gibi, kendine belli çözümler

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

üreteceği, yeni alanlar açacağı aşikardır.

Dolayısıyla buradan da şuna bağlıyorum: Kadın sorununun çözümlü, kadın sorununu evet şu an sınıfsal olarak değerlendirmeyebiliriz, ama kadın sorununun çözümü sınıfsal mücadeleden, toplumsal mücadeleden geçmektedir. Toplumsal ilerleyişten geçmektedir. Şöyle tamamlayacağım: Başta TMMOB Başkanının da söylediği ve çoğu kez tekrarladığımız gibi kurtuluş yok tek başına arkadaşlar, ya hep beraber, ya hiçbirimiz. (Alkışlar)

UFUK YILMAZ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Adım Ufuk, Dokuz Eylül'den katılıyorum. Hacettepe arkadaşımızın söylediğine katılıyorum, burada 2 artı 3 eşittir nedir gibi kesin çözümü olan bir şeyi tartışmıyoruz. Sadece tartıştığımız, problemi nasıl minimize ederiz, onun yollarını arıyoruz.

Şimdi burada birçok kız arkadaşımız var, erkek arkadaşımız var. Büyük bir ihtimal çoğunun da erkek arkadaşı ve kız arkadaşı var. Şimdi çoğu kişi burada kadın problemini nasıl çözeriz gibi bu soruna birçok çözüm ürettiler, ama kendilerine soruyorum kaç kişi kız arkadaşına, kıskançlık diyeyim basit bir nedenden dolayı baskı uyguladı? Burada çözüm üreten birçok arkadaşımız ve burada bunu söyledikten sonra bunu zihniyete, yani kendisine davranış olarak edinmedikten sonra sadece söylemekle bir şey olmuyor.

Yani burada çoğu kişinin kız arkadaşı var ve ona baskı uyguluyor, bunun farkında, ama burada çözüm üretebiliyor, yani çözümler sunabiliyor. Sadece çözüm sunmakla olmuyor, bir şeyleri yapmak gerekiyor. Şimdi şu noktada kızlara da bir şey sormak istiyorum. Kendisine baskı uygulayan erkeklere kaçınız karşı geldiniz? Yani benim haklarıma bu kadar karışamazsın, beni bu kadar kısıtlamazsın diye kaç kişi karşı geldi ve arkasını dönüp gidebildi? Şimdi

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

burada da kızlar sadece konuşuyor, ama hiçbirimiz bunu davranışa dökmüyoruz, sadece konuşup geçiyoruz. Bunu davranışa döktüğümüz takdirde bazı şeyler çözülecek. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Başlamadan bir şey söyleyeceğim: Arkadaşlar son konuşma olsun, bitiriyoruz, çünkü 13.30'da yemeğe ineceğiz.

CANER KESKİN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Merhaba, ben İstanbul Teknik Üniversitesinden Canel. Şöyle bir şey, biraz daha problemi gündeme getirirken, ben çözüme odaklı düşünmeye çalıştım ve özellikle kadın-erkek ya da cinsiyet ya da cinsel yönelim bu tür toplumsal ayrımcılıkları yapmamak için, bir kere farkındalığımızın olması gerekiyor bence ve bunu sürekli kafamızda gündemde tutmamız gerekiyor.

Mesela ayrımcılık yapan yayınları takip etmemeliyiz, diziler varsa izlememeliyiz. Çünkü onlara o reytingleri veren de biziz. Sadece şey de değil, kapitalizmin modellemeye çalıştığı cinsiyet kalıpları var, bunları kabul etmememiz gerekiyor. Mesela kadını sürekli nesneleştirerek, zaten iş yaşamından uzak tutuyor. Örnek olarak, televizyonlarda görüyoruz, atıyorum kek, pasta ve benzeri şeylerin sürekli kadınlar yapıyor reklâmlarda, hiç bunu yapan erkek yok. Bir anlamda kadın sanki sadece evinin işini yapar, yani cinsiyetlere roller yüklemişiz ve aslında bir bağlamda biz de kadını mühendislikten ya da iş alanından uzak tutuyoruz.

Biz bu reklâmları izlediğimizde, biz bu ürünleri aldığımızda ya da pek çok yayın, kadın programları, bunları izlemememiz gerekiyor, kadınların çalışması gerekiyor ya da izlenilebilir önemli programlar vardır, ama sanırım anlatabildim. Bu tür mesajları içeren şeyleri tepkilerimizi anında göstermemiz gerekiyor galiba. Çözüm olarak bunu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

düşünüyorum ben. Eğitimden ziyade, biraz da gelenekle ilgisi var böyle bir durumun.

Örneğin, çok basit sünnet düğünleri vardır, ama hepiniz aslında bir erkeğin sünnet olduğu zaman kutlanır, oynarız filan, ama bir kadın ergenlik dönemine ulaştığı zaman bu söylenmez, gizlidir. Yani artık bunların aşılması gerekiyor, çok fazla ataerkile tapan bir toplumuz ve bu gelenek. Eğitimi geçtim, geleneksel bir yanı da var ve bunu artık biz geleneğimizi de sorgulamamız gerekiyor. Bu geleneğe sahip olduğca, hayatımızda her zaman kadının alanı kısıtlanacaktır. Gelenekten vazgeçmek değildir çözüm, ama bunun farkında olmak-tır diye düşünüyorum. Farkındalığı açık tutarak, sürekli sorgulama yapmalıyız diyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

SALONDAN- Son bir şey söyleyebilir miyim? Son konuşma olacaktı, ama araya girdim, bir şey söylemek istiyorum. Balık hafızalı bir ülkeyiz, kibrit alevi gibi bir anda yanıp, bir anda sönüyoruz. Eğer bir şeyler yapmaya karar verdiksek, buna bu yerden başlamalıyız. Ben seni, sen onu, o bunu, o şunu etkileye etkileye gideceğiz. Bundan sonra annemizi, babamızı ya da böyle düşününlerin önyargılarını kırmak ya da bunları yolundan saptırmak çok zor olacak. Bence değişmeye önce kendimizden başlayalım. (Alkışlar)

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi) Arkadaşlar “İşsizlik, istihdam ve geleceksizlik” oturumu saat 14.30’da başlayacak, yemeğe inebiliriz. Ondan sonra gelelim tekrar.

SALONDAN- Öneri sunacağım: Bir dahaki oturuma masaları biraz daha yaklaştırsak mı? Belki problemi çözmeye yardım eder.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

İKİNCİ OTURUM
İŞSİZLİK VE İSTİHDAM,
GELECEKSİZLİK

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Arkadaşlar, ikinci oturum olan *"Maden mühendisliğinde işsizlik ve istihdam, geleceksizlik"* konulu sunumu üzere hazırız. Siz de hazırsanız başlayalım.

Maden mühendisliği madenlerin bulunması, çıkarılması ve zenginleştirilmeleri konusunda eğitim ve araştırma yapan mühendislik dalıdır. Ülkemizde bu alanda eğitim veren 18 tane üniversite mevcuttur. Bu üniversitelerin tamamında ikinci öğretim de verilmektedir. Yani toplamda 27 üniversite gibi bir sayı ortaya çıkmaktadır.

Bu üniversitelerin yılda yaklaşık ortalama aldığı öğrenci sayısı 1000 kişidir. Bu sayıya önceki dönemde kayıt olan arkadaşlar dahil değildir. Ek olarak eğitim ve öğretim üniversite çatılarında bir olarak yapılması, planlı ve programlı olarak uygulanması insan gücü yetiştirmenin koordine ve ihtiyaçlar kadar olması gerekmektedir.

Kamuda iş imkânı ise, 2006 yılında 23, 2008 yılında 87 maden mühendisidir. Türkiye nüfusunun büyük bölümünü gençlerin oluşturduğu yıllardır söylenir. Hatta sadece söylenmekle kalmıyız, bununla genel olarak övünülür. Yaşlı Avrupa'ya göre gençliğin önemini öve öve bitiremeyiz. Toplam nüfusun yüzde 50'sini gençlik oluşturmaktadır. Çalışabilir nüfusun yüzde 20'sinden fazlasının işsiz olduğu anlaşılmaktan çekinilir ya da üniversite mezunlarının ise, yüzde 10'unun iş bulabildiği gerçeğinden kimse bahsetmez.

Bugün ülkemizde eğitilmiş işsizlik oranı resmi rakamlara göre yüzde 20'ye yakındır. Maden mühendisleri arasındaki işsizlik korkutucu boyutlardadır. Toplam kitle içerisinde bu oran yüzde 36'dır. Ancak son yıllarda mezun olanlar arasında bu oran yüzde 50'den çok daha fazla olduğunu ve işsizliğin giderek hızla arttığını gözlemlemekteyiz. 5 yıl önce yapılan bir ankette, insanlara Türkiye'nin durumunu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

soruyorlar. Türkiye'nin durumu kötüye gidiyor diyen insanların oranı yüzde 70 olarak belirleniyor. Sonrasında, ileride iyi bir iş bulabileceğinize inanıyor musunuz sorusuna ise, iyi bir iş bulabileceğini söyleyen insanların oranı yine yüzde 70'e yakın olarak belirleniyor. Bu istatistikler, biz gençlerin YGS'yle başlayan, geleceksizlik kaygısını net bir şekilde anlatıyor.

Eğitim alanında ise, plansız-programsız açılan üniversitelerimizde eğitimin niteliği ve kalitesi tartışılırken, henüz istenilen düzeydeki eğitim kalitesi tutturulmamışken ve ülkemizde büyük bir istihdam sorunu yaşanırken, üniversitelerimiz ise artırılıyor. Bunun yanı sıra ikili eğitim üniversitelerimizde dayatılıyor. Henüz birkaç üniversite dışında kalan üniversitelerimizde gerekli laboratuvar oluşturulmamışken, gerekli cihazlar ve donanımlar sağlanamamışken, hâlâ açılması istenen 4 üniversite kesinlikle rasyonel bir düşüncenin sonucu değildir.

Fazla üniversite açılması ilk başta güzel bir gelişme olarak görülse de, üretimden kopuk, plansız bir anlayışla oluşturulan bu okullar, insan gücü planlaması, bu bölümlerden mezun olan insanların maalesef varolan işsizler kadrosuna itilmesine neden oluyor. Ülkemizin her yıl ne kadar maden mühendisi ihtiyacı olacağı, ilgili kurumlarla hesaplanmadığından, sonuçta anlamsız sayıda diplomalı işsiz yetiştirilmektedir.

Bu yetiştirilen kişilerin bir kısmı yabancı ülkelere absorbe edilmesi için niteliklerinin çok yüksek olması gerekmektedir. Aksi takdirde bu kişiler, ülkemizde diplomalı işsizler ordusuna katılmaya ve meslekleriyle ilgisiz işlerde çalışmak zorunda kalmaktadırlar.

Ne yazık ki ülkemizin zengin maden yatakları, teknolojik sorunlar bahane edilerek yabancı şirketlere satılmakta ve bazı kişi ve kuruluşlara rant sağlanmaktadır. Temel anlayışı sorgulayan girişimci,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

üretken, bilgi ve beceriyi teknolojiye çevirebilen gençliğe teşvik ve olanak sağlanmalıdır. Bu olanakları sağlamakla yükümlü devlet, işin kolayı kaçıp, IMF'den aldığı kredi borçlarını ödemek için yok pahasına sattığı milli servetlerimizi, madenlerimizi özelleştirmiştir.

Yapılan özelleştirmelerle günü kurtaran politikalar uygulanmış, işsizlik ve beraberinde getirdiği sosyal sorunlar göz ardı edilmiştir. Oysaki değerlendirilemeyen işgücü ve sosyal sorunlar, ekstradan ekonomik yük oluşturmaktadır. Maden Mühendisleri Odasının yaptığı araştırmaya göre, özelleştirme esnek ve kayıt dışı çalışmanın etkisiyle, son 30 yılda madencilik sektöründe çalışan sayısı 105 bin kişi azalarak, 92 bin kişiye kadar geriledi. 2010 yılı itibariyle maden mühendisi sayısı ise, 12.282 kişiye ulaştı. İşsizliği önlemek için nadir olarak atılan adımlarda ise, çalışanlar işe sınavla alınmakta, sınavların mülakat kısımlarında hükümetin siyasi görüşleri devreye girmekle, adam kayırmacılık, torpil kurumları işlemektedir.

Ülke yönetiminin ise, biz her üniversite mezununa iş bulmak zorunda değiliz, taraf olmayan bertaraf olur gibi ağır ithamlar, bu konuda iyice can yakmaktadır, canımızı sıkmaktadır. Genel olarak sektördeki istihdam sorunları, diğer sektörlerle benzerdir, dolayısıyla çözümler de benzer olacaktır.

Şimdi çözüm ve öneriler kısmını Dicle Üniversitesinden Beren arkadaşımıza bırakıyorum.

VELAT KARADUMAN (Dicle Üniversitesi)- Çözüm önerileri: Yeni üniversiteler açmak yerine, üniversite sisteminin ve işsizlik sorunlarının masaya yatırılarak, istihdam olanaklarını da göz önünde bulundurarak yeni politikalar üretilmelidir.

Mevcut kamu, kurum ve kuruluşlara ayrılan bütçeler gözden geçirilmeli ve gerekli oranda artırılmalıdır. Devletin dağıttığı yüzde

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

10 yasası tekrar gözden geçirilmelidir. Ülke kaynaklarının varlığına bağlı olarak üretim artırılmalıdır. Ancak, üretim hedefi dış satım değil, ülke sanayisine dönük olmalıdır. Bu da bu şartlarda madencilik sektörünün planlamasında, ülke sanayi sektörleriyle entegrasyon ön planda tutulmalıdır.

Maden kaynakları bakımından önemli bir potansiyele sahip olan ülkemiz, ihtiyacı olan enerjiyi bu kaynaklardan temin etmelidir. Bu işi yaparken de arz-talep dengesini bozmadan, sistemli bir şekilde çalışılmalıdır. Gelişmiş teknoloji kullanımı ve madencilik teknolojilerinin geliştirilmesi, sektöre önemli katkılar yapacak, yeni fırsatlar yaratacaktır.

Bu teknolojilerin varlığı, bunları kullanabilecek işgücü varlığı demektir. Sektörde teknik eleman istihdamının süratle artırılması, işsizlik sorununun önemli ölçüde azalmasıdır. Madencilik eğitim ve öğretimi sektörün beklenti ve gereksinimlerini karşılayacak derecede olmalıdır. Üniversitelerde artırılan kontenjanlar ve açılan ikinci öğretimlerin varlığı, işsizlik sorununu ölçülmez boyutlara getirmektedir. Bunların planlamaları iyi yapılması ve nitelikli mühendis yetiştirmek için eğitim kalitesi her alanda artırılmalıdır.

Toplumsal, ekonomik ve çevresel bakımından önemli olan madencilik sektörünün gelişebilmesi, devlet sektöründe faaliyet gösteren kurum ve kuruluşlarla, demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum örgütlerinin yapıcı işbirliğiyle mümkündür. Bu işbirliğiyle yapılan planlamalar başarılı olma da önemli adımlar atıracaktır.

Enerji ihtiyacımızın büyük bir kısmını dışarıdan sağlayan bir ülke olarak, sanayi ve enerji hammaddemizin devlet eliyle işlenmesi elzemdir. Özel sektör kuruluşlarına ait ocaklarda, iş sağlığı, iş güvenliğiyle sigortasız ve sendikasız personel çalıştırmayı önlemek adına

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yasal düzenlemeler yapılması ve etkin denetim mekanizması kurulmalıdır.

Mevcut kapasiteleri kullanma yerine, yeni kapasiteler yaratılmalı, üretim ve yatırım teşvik edilmelidir. Yani istihdamın artmasının ön koşulu olan talebin ve buna bağlı olarak üretimin artırılması gerekir. Yeni yasalarla her ocakta en az bir maden mühendisi bulundurma zorunluluğu olmalıdır. Planlı bir eğitim sistemiyle, kalifiye eleman sayısı artırılmalıdır.

Madencilik sektörünün geliştirilmesine yönelik tüm uygulamalar, öncelikle bilimsel ve teknik temeller üzerinde oluşturulmalıdır.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Şimdi soru ve cevaplama kısmına geçeceğiz arkadaşlar, varsa?

VELAT KARADUMAN (Dicle Üniversitesi)- Biz bunları şimdi söyledik, ama nasıl yapabileceğimizi bilmiyoruz, kim bize destek çıkacak bu konuda? Bu çözüm önerilerini sunduk, ama ne yapacağız, kim bize destek çıkacak bunları yapmamız için?

CEMALETTİN SAĞTEKİN- Bu konudaki en büyük yardımcınız odanızdır, TMMOB'dur. Burada herkes görüşlerini sunacak, biz bunları daha sonra kurullarımıza taşıyacağız. Burada sizin fikirlerinizi, görüşlerinizi paylaşmanız için bu kurultayı gerçekleştiriyoruz. 11 Aralık'ta Eskişehir'de Eğitim Çalıştayımız var, görüşlerinizi oraya da taşıyacağız. Teşekkürler.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Söz almak isteyen?

RAGİP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Bir düzeltme yapmak istiyorum. Her ocakta bir maden mühendisi çalışması zorunluluğu getirilmeli gibi bir şey geçiyor da, bu var zaten. Onu düzeltmek gerekiyor.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkür ediyoruz. Evet arkadaşlar söz almak isteyen varsa? İşsizlik, istihdam konusu en önemli konulardan bir tanesi. Bayan arkadaş var, bayan arkadaşta mikrofonu verelim.

MERVE YILDIZ (Cumhuriyet Üniversitesi)- Biz fazlasıyla, mesela sürekli bizim bölümlerde kontenjan artışı oluyor. Geceli-gündüzlü biz 150 kişi olarak bölüme başladık, şu anda gece gündüz 50 kişiyiz. Sürekli öğrenci alımı oluyor ve bunlar birikiyor, birikiyor. Mesela şu anda bizim ikinci sınıfımız yaklaşık 200 kişi filan. Bence bunun için öncelikle ikinci öğretimler kapatılmalı. Çünkü ikinci öğretimler sırf hocalara para kazandırmak için. Mesela bizim hocalarımız bizim dersimize girip şey diyebiliyorlar. İkinci öğretimler için artı herhalde ücret alıyorlarmış ikinci öğretime girdikleri için, o yüzden ikinci öğretimlerin kapatılmasını istemiyorlar.

Mesela bu senenin başında bizim tezimizi ve dönem ödevini, projeleri kaldırmışlardı. Daha sonra kredilerde anlayamayıp, yani kredi başına ücret aldıkları için anlayamayıp, geri getirdiler onları. Öncelikle hocaların maddi sıkıntılarını bir kenara bırakıp, ona uygun düşünülerek öğrenci sayısı daha az alınmalı. Çünkü bir sürü işsiz var, istihdam sağlanamıyor. Daha çok mühendis olduğu için mühendisler daha düşük ücretle çalıştırılmaya başlandı.

Yani eskiden bir mühendis, ben hatırlıyorum bu bölümü ilk kazandığımda, babamın bir arkadaşıyla konuşmuştuk, şu anda emekli. Onun zamanında daha az mühendis olduğu için, daha yüksek ücretlerle çalıştırılmış, çok iyi bir meslek demişti bana, çok iyi, geleceği parlak. Fakat gittikçe daha çok öğrenci alınıyor, mühendis değersizleşiyor, istihdam sağlanamıyor. Mümkün değil zaten bu kadar mühendise iş bulmak.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Devlet, biraz önce siz de demiştiniz, ne demiştiniz? Devlet her-kese iş bulmak zorunda mıyım dedi. Fakat aldığı her öğrenci başına harcını almayı biliyor, artı bir de yeni şey çıkarttı, alttan kalan ders başına artı ücret vereceğiz, onu da çıkarttı. Her öğrenci başına ta-kır takır parasını alıyor, fakat öğrenciye iş bulmaya gelince mezun olduğunda onu değerlendirmiyor. Okurken parasını aldın, bölümleri de açtın, gelsin öğrenciler daha çok istihdam sağlansın diye, fakat mezun olduğumuzda, şu anda ben bakıyorum, ben staj yaparken ... 25 tane maden mühendisi aldı bünyesine. Fakat 25'i en az 83 puandı herhalde. Bizim devlete atanmamız da çok düşük ihtimal. Öncelikle bunların konuşulup, bazı üniversitelerde bu bölümlerin ge-celeri kapatılıp, geceler tamamen kapatılıp, yeni bölümlerin açılma-sını engellemek lazım. Bunun için belki devlete bir öneri sunulabilir diye düşünüyorum.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkürler. Arkadan bir arkadaş vardı, en arkadan.

ARMAĞAN ALTUN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- İyi günler, ben Armağan Altun, Teknik Üniversite cevher hazırlama mühendisli-ğinden geliyorum. Söylemek istediğimi konu şu: İstihdam konusunu ne kadar konuşursak konuşalım, kontenjanları artmaya devam et-tiği takdirde, hiçbir kayda değer gelişme sağlanamayacak. Bunun öncelikli olayı şudur: Türkiye'de herkesin üniversite mezunu olması gerektiği gibi bir koşullanma oluşmuş kafalarda. Herkes üniversite mezunu olduğu takdirde, ne kadar istihdam yaratılırsa yaratılsın, işsizlik sürekli yüksek oranda kalacaktır. Lisans eğitimini almış in-sanlar arasında.

Bunu da önlemek için öncelikle teknik eleman yetiştirilmesine ağırlık verilmesi gerek. Ardından, gerçekten hani okumak isteyen, maden mühendisliğine kendini verebilecek, maden mühendisliğine

veya bu alana bir şeyler katabilecek insanların, yani gönül verebilecek insanların okuyup, belli bir yerlere gelip, yeterli istihdamla çok iyi, çok verimli işler gerçekleştirmesi gerek.

Buradan özetle şunu söyleyebilirim: Önemli olan belli miktardaki insana, herkese iş vermek değil, gerçekten yapabilecek olana gereken işi vermektir. O yüzden istihdam artırımı, iş olanağı yaratmak değil, dediğim gibi kaliteli ve her düzeyde eleman yetiştirmekle sağlanacağını düşünüyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) En öndeki arkadaşına verebilir misiniz?

MAZLUM SUNGUR (Çukurova Üniversitesi)- Çukurova Üniversitesi son sınıf öğrencisiyim. İşsizlik için belki belli başlı önlemler alınabilir, bir nebze belki düşürülebilir. Ancak, sorunun asıl kaynağı sistemdir bana göre. Kapitalizm, şu anda ülkede uygulanan kapitalizmdir.

Kapitalizmin yapısı gereği her zaman krizlere gebe dir. Yani her zaman bir işsizler ordusunu arkasında barındırır. Altta kalanın canı çıksın mantalitesinin uygulandığı, orman kanunlarının işlendiği bir düzende, yani işsizliğin ne kadar düşeceğini tahmin etmek zor olması gerek.

Bunun yanı sıra tabii bu politikaları uygulayan AKP hükümetinin de büyük bir etkisi vardır. Bugün işsizlik kaderdir diyen bir zihniyet elini kolunu sallaya sallaya iş güvenliklerinde gerekli kısıtlamaları ve bunun dışında işten atılmalara, kayıt dışı çalışmalara göz yummaktadır. Kapitalizmin bize vaat ettiği şey geleceksizliktir. Bu soruna A partisi, B partisi şunu yapıyor, bunu yapıyor diye bakmak biraz olayı indirgemek olur. Diyeceklerim bunlar, sorunu partilerde aramaktansa veya kişilerde aramaktansa, sistemde aramayı öngörüyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Şimdi az önceki arkadaşlara katılmıyorum, sorunu partilerde mi arasak, şuradan mı arasak. Tamam, sistemimiz bozuk bir sistem, ayrıca şurada yazıyor ya “*Aydınlık bir gelecek için, karanlığı kazıyoruz*” bence biz o karanlığın içinde kayboluyoruz. Bugün YGS sınavımız şifreli, bugün polis okuluna giren öğrencilerimiz o zihniyette olan adamların soruları önceden sızdırmasıyla kazanan insanlar.

Benim bir arkadaşım polislik sınavına girmişti kazandı, gelmiş bana şu cümleyi kuruyor; kanka ben geçenlerde bir deneme çözdüm, bana bir deneme verdiler aynı sorular çıktı. Bu Milliyet Gazetesinde çıkıyor, bunun için kim ne yapıyor? Kim ne yapabilir? Kim taşın altına elini soktu? Biz kendi karanlığımızda bir o yana, bir bu yana dolaşıp duruyoruz. Ülkemiz dayıların ülkesi, dayısı olan kazanıyor. (Alkışlar)

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Şimdi sorun parti mi, sistem mi üzerinden tartışma yürütecek olursak, yürütelim mi bilmiyorum da. Muhakkak tabii ki bugün mevcut hükümetin çok da ilerici olmadığı aşikâr, hepimiz görüyoruz. İşte ne bileyim harçlara yapılan zamlardan tutun, sokakta parasız eğitim istediği için aylarca hapis yatan gençler filan, ne bileyim işte Kübra bebek 3 yaşında ağızdan çıkıyor, bunları sıralayabiliriz. Tabii ki 2002’den önce de, yani şu anki mevcut siyasi iradenin geldiği tarih, 2002’den önce de her şey güllük gülistanlık değildi. Bunu da göz ardı etmemek gerekiyor. Burada da biraz düşününce, açıkçası orada yol yine sisteme çıkıyor.

Evet, gerici ve sıkıntılı bir iktidar, ama sistemi bizler yaratıyoruz, var ediyoruz daha doğrusu, yine bizler yok edeceğiz. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Öndeki arkadaşlara verebilir miyiz?

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

DURAK NAHYA (Çukurova Üniversitesi)- İlk önce şunu söyleyeyim: Dayısı olanların kazanmaması için aslında biz buradayız, onun için mücadele ediyoruz. İlk başta kapitalizm doğal olarak bir işsizler ordusuna ihtiyaç duyar ve bu sermayenin giderinden kısar ve ucuz işgücü ordusu yaratır. Sanırım yazı bu konuda başarılı bir metin olmuş.

Ben ek olarak şunu söyleyebilirim: İşsizliğin bir kader olmadığını, daha doğrusu AKP hükümetiyle Türkiye'nin dinci ve gerici bir ideolojiye sahip olmasından kaynaklı, bunun işsizliğin bir kader olduğunun daha fazla vurgulandığını görüyoruz. Buna dair oda sanırım işsizliğin kader olmadığını dair bu vurguyu yaparak bir çalışma düzenleyebilir. (Alkışlar)

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi)- Zaten kapitalist sistem konusundaki çarpıklığa ve kapitalist sistemin ihtiyaç duyduğu işsizler ordusuna birçok arkadaşım değindi. Fakat ben şunu dile getirmek istiyorum: Şu anki sürdürülen hükümet politikası, bunun A parti veya B partisi fark etmiyor, ama şu anki hükümetin bu politikayı sürdürdüğü için dile getirmek istiyorum. Uyguladığı politika, her ilde bir üniversite açma çabası içerisindedir, hatta bunu başardılar sanırım. Şu an Türkiye'de üniversitesi olmayan il kalmadı.

Bu ne anlama geliyor? Daha çok genci üniversiteli yaparak, görünürdeki işsiz sayısını yüzde 1 oranında, belki yüzde 2 oranında azaltmaktır. Bu kısa dönemde hükümetin başarısı anlamına gelecektir. Çünkü hükümet işsizlik oranını azaltmış gözükcek bir bağlamda ve de ülkede zaten 1,5 milyon insan bu sınava giriyor, bu çok büyük bir kitle. Uygulanan sistem sadece işsizlik sayısını azaltıp, daha doğrusu işsizlik oranını azaltıp, birtakım şeylerin üzerini kapatabilmek için uygulanıyor.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bu konuda sadece maden mühendisleri olarak değil de, genç olarak, gençler olarak bizim geleceğimizi etkileyen bu konuda, toplu halde sesimizi duyurmamız gerektiğini düşünüyorum. Bunları söylemek istiyordum sadece arkadaşlar. Yani şu anki uygulanan sistem, sadece işsizlik oranını biraz daha azaltıp, bu daha çok açılan bölümlerin kontenjanlarının artırılması veya yeni bölümlerin açılması da tamamen bu oyunun parçası. Teşekkür ediyorum.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Yandaki arkadaşlara verebilir miyiz?

RAGİP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Şöyle diyoruz evet, işsizliğin kaynağı nedir? Kapitalizmdir, tamam. Evet, kapitalizmi yıktığımız zaman işsizlik de yok olacak. Bu cümle çok havada bir cümle. Bunu burada tartışırken bizim derinleştirmemiz lazım arkadaşlar.

Yani şunu demek istiyorum: İşsizlik kapitalizmin sonucudur dıyorsak, şimdi kapitalizmi uygulayan adı AKP, şu bu herhangi bir şey olsun fark etmez, hükümetlerdir. Hükümetler de uluslararası sermayeyle küreselleşme politikaları sonucu işbirliği içindedir ve bütün ülkemizde olup bitenler aslında uluslararası sermayenin çıkarlarına hizmet eden politiklardır. Bu politikalar sonucunda insanlar işsiz kalıyor, aç kalıyor filan.

Evet, bu gerçek karşımızda duruyor, ama biz ne yapacağız? İşsizlik var, evet biz de mezun olduktan sonra, şimdi burada 17-18 tane üniversite var, aslında bu kadar kalabalık olmamız lazım. Örnek, yarından çoğumuz işsiz kalacak ve bu çok net bir şey ve hepimiz bunu biliyoruz aslında. Bölümlerimizde bu yüzden bizi zaten yarış mantiğiyle eğitmeye çalışan ve işte not ortalaması yüksek olanlar iyi şirketlere staj yapmaya gider. İşte mezun olduktan sonra kariyer

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

günlerine katılanlar iyi yerlere gider filan.

Burada şunu yapabiliriz, şunu demek istiyorum: Atıyorum, ben ODTÜ'de okuyorum, şunu düşünebilirim ben. Buradaki çoğu üniversitede puan usulü düşünülduğünde ve eğitim dilinin İngilizce olması

Yani şimdi bireysel kurtuluş için diyebiliriz: *-biraz hızlanayım da, yine bozulursa diye-* yani ben üniversitemden kaynaklı, bulunduğum ortamdan kaynaklı, sizlere göre belki daha çok iş bulma şansına sahibim. Ben kendi şeyime bakayım, not ortalamam yüksek olsun, bırakayım gideyim, büyük ihtimalle işsiz kalmam gibi bir şeyle yaklaşırsak, işsizlik sorunu çözülmez. Aksine böyle yaklaşan insanlar çoğaldıkça şu ortaya çıkar: Bu yarışı herkes kabullenmiş demek, hani ÖSS'deki gibi. Yani 1,5 milyon insan sınava giriyor, 200 bini üniversitelere giriyor. Tamam, üniversite sayısı arttı filan da, üniversite sayısı artıyor belki, ama Yozgat'taki üniversiteye Yozgat'tan daha fazla insan talep ediyor girmeyi. Aslında bu sefer sınava giren sayısı da yükselecek.

Evet, bunun amacı işsizlik rakamını az göstermek belki, ama üniversiteye giren insanlar da artık aslında bir nebze potansiyel işsiz ordusu olarak değerlendirildiği için, bizim bunda karşı çıkmamız gereken nokta bence tam da burası. Yani üniversitelerde olduğumuz için, üniversite öğrencisi olduğumuz için bir kere kendimizi bireysel bir kurtuluşun hesabını yapmaktan bir alıkoyabilmemiz lazım ki, ondan sonra bir şeyleri yapmak için çaba sarf edelim. Bu net olarak, kariyerizme karşı mutlak insanın kendi içinde bir tepkisellik yaratması gerekiyor, bu şart bir şey.

Tamam şu var, hayatımızı peki nasıl kazanacağız? Tamam, toplu hareket edelim diyoruz da, işsizlik çözülsün diye de işsiz mi kalalım, hiç mi kariyerist davranmayalım gibi bir mantık da değil bu aslında.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Yani şöyle yapmak gerekiyor: Evet, illaki çalışmak zorundayız hayatımızı devam ettirmek için ki, aynı zamanda mühendis olduğumuz için ve insan odaklı bir meslek yaptığımız için de, aslında zaten daha çok çalışma talebinde bulunmamız gerekiyor. Bu çalışma şöyle bir şeye dönüşmemesi lazım.

Tamam, sistem kapitalizm. Biz ne kadar çok çalışırsak, o kadar çok artı değer üreteceğiz ve bu artı değer büyük bir kısmını zaten patron alacak. Bize gelen kısmı yüzde 5'lik, 4'lük bir kısmı olacak bunun. İşçiye büyük bir rakam gibi gözüktüğü için de ...

Bütün bunları gözetererek bilinçli bireyler haline gelmemiz şart. ... onu demeye çalışıyorum. İşsizliği çözenin birincil yolu, kendimizi iyi sorgulayıp, bunun çözümüne gönüllü olmaktan geçiyor. İkinci olarak da, zaten buraya gelmiş olmamızın gerekçesi, zaten bu sorgulamayı yapmış olmamızdır bana göre bir yanda. Odanın sonuçta duruşu biliniyor, mücadelesi biliniyor bu alanda. O yüzden işsizlik sorununun çözümünde buraya gelmiş olmamız zaten bir adımdır bana göre. Bu adımın ikinci adımı da, buradan ne üreteceğimize.

Mesela işsizliğin güncel, politik olarak AKP hükümeti eliyle, hangi politikalarla, hangi adımlarla artırıldığını tespit edip, bunun hayatımızdaki, üniversitemizdeki yansımalarını tespit edip, onlara karşı bulunduğumuz yerden mücadele yürütmeye başlamaktır. Bu nedir mesela? Teknokentlerdir. Yani nereden bağdaştırıyoruz işsizlikle? Teknokentler üniversitelerde ucuz işgücü yaratmak için, öğrencileri çalıştırmak için, onları bir mühendis çalıştırmaktansa 3000 liraya, bir öğrenciyi 400 liraya çalıştırıp, aynı işi daha fazla mesaiyle yaptırmak için kurulmuş olan, aynı zamanda üniversite-piyasa işbirliğine hizmet eden ve kampuslarda yerleşke halinde bulunan yerlerdir.

Mesela bu yerlere karşı üniversitemizde bizim bir söz söyleme-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

miz demek, işsizliğe karşı bir şey yapmış olmamız demektir. Bunun yanı sıra, birçok üniversitedeki profesörümüz, hocamız, aslında maalesef şirketlere proje üreterek geçimini sağlıyor. Bunu geçimini sağlayarak yaptığını iddia etse bile aslında, hocalarımızın da burada, belki şu anki gücümüz yetmeyebilir, ama emin olun üniversitede, yani bir bölümde 50 kişiysek, 200 kişiysek, 140 tane öğrenci öyle bir tepkisellik gösterirse, o hocaya şunu derse "*Hocam eğitimi ezberci yapmayın, bize staj olanakları sağlamak için kafa yorun, şirketlere proje üretmek için, kendi cebinizi doldurmak için kafa yormayın*" gibi bir laf edebilmemiz de işsizlikle mücadele şeklidir.

Yani toparlayacağım, çok uzun konuştum. Birinci olarak kendimizi çok iyi sorgulamamız gerekiyor, onu demeye çalışıyorum. Ben potansiyel bir işsizim evet, ama bunu gidermemin birincil yolu şu değil. Hiçbir şey yapmadan, kendimi kurtarmacı yaklaşmak değil. Evet, ben kendime bir iş bulmak zorundayım, bunun için illaki çaba sarf etmeliyim, ama bunu yaparken aynı zamanda ben odama gelip, işsizlik için mücadele etmeliyim. Odaların yaptığı, TMMOB'un yaptığı işsizlik kurultaylarına, bu tarz yerlere gelmeliyim vesaire, vesaire. Zaten buralara gelmeden tek başımıza yapabileceğimiz bir şey de yok, bunun için buradayız.

Ben kendi çözüm önerimle gelecek olursam arkadaşlar, bizim genç madenci olarak, bundan önceki kurultaylarda da bunu çok söyledik zaten. İşsizlik konusundaki çözüm önerilerimiz, genel anlamda şudur, birkaç tanesini de arkadaş söylemişti zaten. Yeni üniversiteler açılmasın, çok net bir talep, bunu her yerde söyleyebiliriz. Özelleştirmenin yerine kamulaştırma savunulmalıdır. Bu şarttır, çünkü özelleştirme kapitalizmdir işsizliğin kaynağı, kamulaştırma onun karşısındaki alternatifinin söylediği şeydir.

Bizim bunu savunmamız şart olmasa da, hepimiz sosyalist in-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

sanlar olmayabiliriz, bu düşünceye sahip insanlar olmayabiliriz, ama sistemin bu anlamda geriletilmesi için bizim örgütlenmemiz, örgütlü durmamız ve örgütlü hareket ederek bir şeyler üretmemiz gerekiyor. Bu üretimde buradan şöyle çıkabilir bana göre. Tekrar ediyorum, özellikle AKP'yi ve onun nezdinde sistemi teşhir etmek için yeni üniversitelerin açılmasına karşı çıkmalıyız, ikinci öğretimlerin kapatılmasına dair sözler söylemeliyiz.

Bu şu demek değil: İkinci öğretimlerde okuyan arkadaşlarımızı burada biz mağdur etmiş oluyor gibi gözükebiliriz bunu söyleyerek, ama bunu aslında onlarla beraber söylemeliyiz. Yani o arkadaşların orayı tercih etmiş olmasının nedeni; ÖSS'de bu bölümlerin orada bir tercih listesi halinde duruyor olmasıdır. Dolayısıyla ne demek? ÖSS'de ben bu listeyi görüyorsam, bu liste çok fazla, Türkiye'de maden mühendisi alımı kamuya 20 kişi en fazla, zannediyorum öyle. 800 tane mezun veriyoruz, yani 20 bölü 800 çarpı 100, oran bu, yani geri kalan işsiz.

Dolayısıyla bizim net rakamlarla, hayatımızda karşılığını bulan şeylerle *–yine kendimi tekrar ediyorum, özür dilerim–* başa çıkmak için bunları önce tespit edip, buraya koymamız lazım. Benim şu anda başta ortaya koyacağım şey bu, yani yeni bölümlerin açılması. Çünkü ihtiyaçtan fazla mühendis yetiştiriliyor, işsizliğin temel kaynağı bu ve bu bilinçli olarak kapitalizm tarafından yapılıyor diyorum, teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) En arkadaki arkadaşına söz verebilir miyiz?

SEMİH ERZENOĞLU (İstanbul Teknik Üniversitesi)- İstanbul Teknik Üniversitesi, cevher hazırlama mühendisliği. Öncelikle şunu söylemek istiyorum: Bu salonda kimsenin sistem taraftarı olduğunu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

düşünmüyorum, en azından böyle umut ediyorum. Burada sabaha kadar sistemi tartışabiliriz, zaten bu gece buradayız, isterseniz bittikten sonra lobide buluşalım, sabaha kadar kapitalizmi tartışalım.

Bu ülkedeki genel olarak varolan problem zaten bundan kaynaklanıyor, bu ülkenin genel problemi bu. İşsizliği alın, başka problemi ele alın, sadece konuşmaktan başka bir şey yaptığımız yok. Açık söylüyorum bunu, buna ben de dahil olabilirim bu noktada.

Ben şu noktada bir çözümle gelmek istiyorum. Sistemi eleştiriyorum, ben de sistemin karşısındayım, sistemi desteklemiyorum. Sistemin getirdiği birçok şey var, AKP'nin getirdiği birçok şey var. Bunlar çok fazla kısıt getiriyor. İkinci öğretilere de dediğiniz gibi aynı şeyleri düşünüyorum, ama bir mühendisin görevi çözüm bulmaktır, problemleri çözmeye çalışmaktır, dedikodu yapmak değildir.

Bunu yanlış anlamayın, burada çok tepki çekeceğim bu konuşmamla, ama sadece konuşarak bir yere varılmaz. Ben şu noktada düşünüyorum: Eğer makine mühendisleri, mühendislik piyasasında her yere kollarını uzatabilmişlerse, bu benim için çok büyük bir örnektir, birçok şey de sayabilirim bu noktada. Öncelikli olarak odamı eleştirmek istiyorum şu anda, odalarının çok iyi çalışmasıyla alakalıdır. Bunun yanı sıra, araştırma ve geliştirmeye çok fazla önem vermişlerdir.

Hangi maden mühendisi, ben cevher hazırlama mühendisiyim ve kendi bölümümle ilgili gerekli araştırmayı yapıyorum. Madenci arkadaşlarımdan da aynı şeyi bekliyorum, kendi bölümümden de aynı şeyi bekliyorum. Kim araştırmaya önem veriyor, kim bölümünün yarıdallarına önem veriyor? Madenciye gözükten yol ocaktır, cevher hazırlamacıya gözükten yol tesistir. Ben buna karşıyım, birçok sektörde çalışabiliriz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

İşsizlik sadece tek bir noktaya bakarak çözülmez. Yani isterseniz bu memlekete bin tane ocak açın, yıllık 800 tane mezun veriyoruz diyorsunuz, ne olacak? 800'ü de ocağa mı gidecek zannediyorsunuz? Kesinlikle gitmeyecek. Ben bunu İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Maden Fakültesinde görüyorum. Beş bölüm var orada, hiç kimse kırsalda yaşamak istemiyor, kandırmayalım kimseyi. İşsizlik biraz da bizim bakış açımızdan kaynaklanıyor. Hiç kimse var olduğu sosyal hayattan kopup da bir yerlere gitmek istemiyor. Olay sadece kısıtlı ocak sayısı, iş alanı değildir, bakış açımızla alakalıdır.

Birazcık kendimizi geliştirmemiz ve o mühendislik bölümünden mezun olduktan sonra yapabileceklerimizi keşfetmemizle alakalıdır. Bunlara yönelirsek eğer, işsizlik çözülmez belki, ama eminim ki işsizliğin oranı daha çok düşecektir. Sistemi değiştiremeyeceğimizin farkına varmamız lazım. Burada bir avuç insan, bu kadar büyük bir sistemin sadece görünen bir noktasıyız, bunu bir kabul edelim. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Sözü ben almak istiyorum. Odaları eleştiriyorum dedi arkadaş. Tamam, makinenin odası iyi çalışıyor olabilir, ama ben oranın da bizzat içini bildiğim için, orada öğrenci arkadaşların çok büyük bir talebi oluyor. O talep üzerinden her türlü çalışmayı yapıyorlar ve odanın da böyle çalışmalarına her zaman desteği tamdır.

Ben kendi bölümümde böyle bir şey göremiyorum. Ben odaya gidiyorsa 4 kişiyle, 5 kişiyle gidiyorum, ama onlar 40 kişiyle, 140 kişiyle gidiyor, aradaki fark bu. Bence kendimizi eleştirmeliyiz bu noktada.

İkinci bir konuya, devlet herkese istihdam sağlayamaz diye bir konu geçti. Mutlaka kendi yönelebileceği, ilgili olduğu alana gitmeli

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tarzında bir söylem oldu. Zaten Avrupa'da eğitim sisteminden geçiyor bu. Öğrenciler ilgili oldukları alanları yönlendiriyorlar. Türkiye'de böyle bir gündem olmadığı için, istemeden maden mühendisi olduğun için ya da isteyenler zaten iyi bir yerlere geliyor, ama puanım buraya yetti diyerek maden mühendisliğine gelen arkadaşların büyük bölümü işsizlikle karşı karşıyadır, tabii ki de devlet istihdamı sağlamayacaktır böyle bir şeye. En azından ilgili olmak önemli.

Bir de, mesela Türkiye'de şimdi yeni yeni gündeme gelen eğitim sisteminde, *-muhtemelen eğitim oturumundaki arkadaşlar da gündeme getirecektir-* ilgili olduğu alana yönelmek diye bir eğitim sistemi yeni yeni gündeme geliyor. Bu gündemde Türkiye'de şu anda kendi kitabını yazan yazar tutuklanıyorsa ve bu kitabı yayımlatmadan alınıyorsa, burada bizim yapabileceğimiz çok şey vardır ve bu partiyle alakalıdır, siyasetle ilgilidir. Bunu da biz değiştirebileceğimize inanıyorum, istersek başarabiliriz. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

FATİH BAĞCI (Karadeniz Teknik Üniversitesi)- Önce şu sistem olayına bir girelim. İstanbul Teknik Üniversitesindeki arkadaşla kesinlikle katılıyorum, sistemi değiştiremeyiz. Kapitalizmin tarihine baktığımızda, Birinci Dünya Savaşından sonra Amerika'nın gücüyle ortaya çıkmış bir yönetim şekli ve insanlık bu yüzyılda ne kadar ileriye geldiyse ve madene ihtiyaç da öyle arttı. Yani kapitalizm yükseldikçe, insanların işi ve nüfusu da artacaktır, biz bunu kesinlikle değiştiremeyiz.

Bir de benim şu özelleştirme, kesinlikle ben onu destekliyorum. Çünkü ne zaman özelleştirdik, Türk Telekom olsun ve diğerleri olsun, daha güzel bir hizmet almaya başladık. Önceden bir fatura yatırma kuyruğu veya diğerleri. Tamam, özelleştirme satılma değil, tamamen 23 veya 24 yıllığına kiralanmalıdır, bunları da dipnot olarak belirteyim.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bir de bizim şu anda sanayimiz, hani 1980'lerde biz, sanayileşmemiz daha yani bir 30 yıl olmuş veya olmamıştır. Daha önceki sanayiye saymıyorum. Ben Gaziantepliyim, şu anda sanayi şehri bir Gaziantep. Yedi tane organize sanayisi olup,(ses duyulmuyor)

Son 4 yılda Avrupa'da kapanan 3000 tane fabrika Türkiye'ye taşındı. Bunlardan da hepimizin sistemi kötülediğimiz kadar haberimiz de vardır. Yani Avrupa'da fabrikalar (ses duyulmuyor)

Üniversiteler her ilde açılmazsa, onun kötü yanı çok kötü. Çünkü eğitim kalitesizleşiyor, ama bir de şu yönden bakalım. Eğer insanlar liseden mezun olduktan sonra üniversiteye giremezlerse

Maliyet daha da artıyor ve psikolojik olarak artıyor, ailenin (ses duyulmuyor) (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkür ediyorum. Arkadaşlar teknik arızadan dolayı, konuşmak isteyen arkadaşları kursüye almak durumundayız, çünkü mikrofon oraya ulaşmıyor.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Notları biraz karışık aldım, bir saniye bekleteceğim sizi. Son iki konuşan arkadaşlara birkaç itirazda bulunacağım. Birisi, sadece konuşarak bir şey olmaz diyerek söze başlamıştı. Şimdi burası genç madenci örgütü. Örgüt neden kurulur? Bir şey yapmak için kurulur. Yani biz oturalım, iki senede bir oturalım, iki dakika konuşalım, dağıtalım, ondan sonra iki sene sonra yeniden buluşuruz.

Hayır, biz burada görüşlerimizi belirtiyoruz, aklımızı ortaklaştırıyoruz, ardından örgütleneceğiz, mücadele edeceğiz, taleplerimizi daha fazla insanın talebi haline getirmeye çalışacağız. Birileri görmezden geliyorsa gençliği, onların gözüne sokacağız bunu. Ağlamayan bebeğe süt vermiyorlar, konuşmak yetmiyor, burası mücadele yeri, bu birincisi.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Odama eleştiriyorum demiştin sanırım, oda dediğimiz şey gökten zembille inmiyor, bunu bilmek lazım. Oda dediğimiz şey, insanların birlikte kolektif bir çalışma yeridir. Hiçbir şey gökten zembille inmiyor, eğer odamızın eksigi varsa, bu bizim de eksigimizdir, bizim de verdığımız emeğin eksigidir. Yani oda şöyle, oda böyle, emek yok ortada. Ortada emek yok, odaya laf atılıyor, bu bence kınanması gereken bir bakış açısı.

İşsizliğin çözümü, yeni sektörlere odaklanmak dedik. Var mı bir sektör, işsizliğin hiç olmadığı? Var mı? İşsizlik genel bir şey zaten. Şimdi üniversite öğrencilerinin sadece yüzde 10'u kendi alanlarında iş bulabiliyor, eyvallah. İş olmadığı için böyle.

Kendimizi geliştirmek lazım dedin, evet mühendis kendini geliştirmeli, ama bunun kesinkes işsizliğe çözüm olduğunu düşünmek, açık konuşmak gerekirse biraz saflık olur. Şöyle düşünelim: Uluslararası Çalışma Örgütü'nün açıklamasını ortaya koyalım. Adamlar diyor ki, dünyaya 800 tane maden mühendisi ihtiyacı var diyor. Biz her sene veriyoruz 800 tane mezun, ne olacak ağabey? Herkes kendini istediği kadar geliştirsin, içimizden birileri işsiz kalacak.

İkincisi de, bireysel gelişim, bireysel gelişim, neden hiç toplumsal gelişimi düşünmüyoruz? Neden birlikte bu karanlığın içinden çıkmayı hiç düşünmüyoruz? Bence devlet iş bulamaz herkese dedi, devlet organizasyonunun işi budur. Yani devlet organizasyonunun işi, bizden toplanan vergileri sermayeye akıtmak değil, halkın daha insanca yaşayabileceği koşullar yaratmaktır bence.

Özelleştirmelere laf edildi bir yerden sonra. Alalım ağabey Et Balık Kurumunu ortaya, özelleştirildi değil mi? Et fiyatları ne oldu? Üretim bitti, üretim bitti. Alalım SEKA'yı ortaya, adamlar kapattılar fabrikayı gittiler. Yani kapitalizm dediğimiz şey kâra bakar. Düşüne-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lim, bir malzemeyi üretebilmek için bir hammaddeye ihtiyacın var, bir de emek gücüne ihtiyacın var. Sen hammaddeden kısamazsın, emek gücünü ne kadar aşağı çekersen o kadar kâr edersin.

Bu yüzden devlet şunu düşünmeyebilir, devlet bazen kâr etmeyi düşünmeyebilir ya da insanları zor duruma sokmayı düşünmeyebilir, ama kapitalizm kâr için bunu düşünür. Özelleştirme demek, bizim 8 saat değil, 12 saat çalışmamız demek. Daha fazla çalışmamız, daha az paraya, karın tokluğuna ikna olmamız demektir.

Vallahi 10 yıl içerisinde sanayi geliştirdin, Antep için belki özel bir durum vardır, Antep'in yerelini çok iyi bilmiyorum, ama Türkiye'nin gelişim eğrilerine bakarsak, sanayi ve tarımın düzenli olarak ekonomiye katkı payında gerileme olduğunu söyleyebiliriz. Türkiye daha fazla hizmet sektörüne yönelmiştir bu dönem, o yüzden her tarafta alışveriş mağazaları vesaire.

Şimdi ne yapmalı sorusuna da söyleyeceğim bir şeyler var. Daha doğru Ragıp konuşurken not almıştım, Ragıp'a yapacağım bir-iki ek var, birincisi kariyerizm, Kariyerizm, işsizliğin gizlenmesinde bir afyondur. Yani aman bir elma alın, onu satın iki elma alın, bir bakmışsınız manav dükkânınız olmuş falan filan, bunlar hikâye. Buradan çıkmak gerekiyor ve bizim kariyerizm ve bencillikle mücadele etmemiz gerekiyor, bunun kirlî yüzünü göstermemiz gerekiyor, genç madenci olarak diye düşünüyorum.

İkincisi, gençliğin çürütülmesidir, uyuşturulmasıdır. Yaşamlarımıza bakabiliriz, notlarımızda vardı, bir anket var. Yüzde 20'si gençliğin Polat Alemdar olmak isterken, nasıl işsizliği göz önüne sokabiliriz. Bu kültürel çürümeyle de mücadele etmek gerekiyor insanların elini taşın altına koyabilmesi için. Bir de dinin kullanılması var. Biliyorsunuz şükredin diyorlar, kaderinizde bu var diyorlar. Dinci gericilikle,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

onun cemaatleriyle, sulu gözlüsü olsun olmasın fark etmez, hepsiyle de mücadele etmek gerekiyor. Teşekkür ederim arkadaşlar.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) En arkadaki arkadaşları alabilir miyiz?

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Öncelikle merhaba arkadaşlar, buradan seslenmek daha güzelmiş. Şunu belirtmek istiyorum, benim bir siyasi kimliğim yok, benim bir siyasi görüşüm yok. Ben az önceki kurduğum cümleleri kesinlikle gördüğüm şeylerden, okuduğum şeylerden ötürü kurdum. Ben ne AK Partili, ne CHP'li, ne BDP'li, ne de MHP'liyim, ben Türk milletinin bir ferdiyim, öncelikle bunu belirteyim.

Şimdi, hani sistemin bir parçasıyız ya, açık söyleyeyim sistemi değiştiremeyiz. Sen sistemin bir parçasıysan sistemi değiştiremezsin, sistemi dışarıdan birilerinin değiştirmesi lazım ya da sistemi bu hale getirenlerin değiştirmesi lazım. Arkadaşım bir örnek verdi, ikinci öğretimler açılıyor, bunlara karşı olalım, istemeyelim. Pardon da, ikinci öğretim açılırken öğrencilere herhangi bir söz hakkı düşüyor mu, herhangi bir bilginiz var mı? Ben İnönü Üniversitesinde dördüncü sınıf öğrencisiyim, galiba iki yıl önce bizde ikinci öğretim açıldı. Ne zaman açıldı, nasıl açıldı, ben ikinci öğretimden bir çocukla karşılaştığım zaman öğrendim. Buna müdahale etmesi gereken kişiler kim? Bölüm başkanları, o bölümün öğretim üyeleri.

Bu bölümün öğretim üyeleri de nerede kilitleniyor? Rektör tarafından kilitleniyor. Rektör, iktidarın istediği şekilde, bakın iktidar diyorum, ama kesinlikle görüşüm yok, iktidar CHP'de olabilirdi, BDP de olabilirdi, MHP de olabilirdi. İktidar nasıl istiyorsa öyle hareket etmek zorunda, zaten iktidarın adamı. Zaten sen bir iş yaptığın zaman, boşuna demiyorum, dayıların memleketinde yaşıyoruz, dayın varsa

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rahatsın. Bugün ben bir iş yaptığım zaman, atıyorum sizin aranızdan herhangi bir işe adam alacağım. Ben seni mi alacağım yahu, seni mi alacağım? Hayır, hiçbirinizi almayacağım, arka sırada oturan Özer arkadaşımı alacağım, Erkan arkadaşımı alacağım.

Neden bunu alacağım? İleride benim bu konuyla alakalı bir sıkıntı olduğum zaman sorgusuz sualsiz bunlar bana o işi yapar, sorgulamazlar. Bir kere hiç sorgulamıyoruz, sorgulayan kişileri istemiyoruz, araştırmacı bir kişi olmak istemiyoruz, bu yönde yönlendiriliyor. Bugün kim araştırıyor, kim bir şeyler yapıyor? Bugün ezberci bir eğitim var, doğru ezberci bir eğitim. Bana dün A'yı öğrettiler, ondan önceki gün B'yi öğretmişlerdi, bugün C'yi öğrettiler, dördüncü gün ben A, B, C ne öğrendiğimi bilmiyorum mesela. Sorduklarında ne öğrendiysem, D'yi öğrendin dediklerinde, evet D'yi öğrenmiştim dertten pozisyona getiriyorlar bizi.

Şimdi şöyle hazır dayıdan mayıdan örnek vermişken şunu belirteyim arkadaşlar. Armut piş, ağzıma düş, bu dayısı olanlar için geçerli. Armut eşittir, benim için iştir, armudun olgunlaşması bizim 4 yıl üniversitede aldığımız eğitimidir, ama ülkemiz artık bu armudun olgunlaşması için ağacın altında beklememizi şey yapmıyor, böyle bir imkânın yok, böyle bir özelliğin yok. O ağaca çıkıp, armutla birlikte olgunlaşmayı bekleyeceksin. O armut aşağıya düşmeyecek, sen o armutla birlikte aşağıya, gerçek hayata düşeceksin.

Bu nasıl olacak? Kendini geliştireceksin arkadaş. İngilizce mi biliyorsun? Herkes İngilizce biliyor. Git bu sektör, atıyorum bizim maden mühendisliği sektöründe mermerde çalışmak istiyorsan, bir kere özellikle Çinceyi bilmen lazım, çünkü Çinliler ülkemize bir girdi, yerli üretim darmadağın oldu. Git Çinceni geliştir, onlarla iş yapmaya çalış, o yönde bir şey yap. Bu tarzda bir şeyler düşünüyorum ve şunu söylüyorum.

Kimin sözü olduğunu tam hatırlayamadım, galiba Atatürk'tü “Ülken için bir şey yapmak istiyorsan, ödevini en iyi şekilde yap” Bizim ödevimiz ne? Şu anda öğrenciyiz, bunu en iyi şekilde, layıkıyla yerine getirmeye çalışacağız. Bundan sonra değişmek, yani sistemin değişmesini istiyorsak, önce bu sistemi oluşturanlara baş kaldırmamız lazım. Yani burada konuşarak olur, konuşmayarak olur, bir şekilde kendini geliştirip, kendini göstermen lazım. İllaki bir yerde sen kazanacaksın. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ALİ İHSAN BALDANBAL (Selçuk Üniversitesi)- Ben öncelikle şuradan girmek istiyorum konuya. Sistemi değiştiremeyiz, ufak bir noktayız gibi bir şeyler oldu, ama sistemi değiştirirken şu şekilde çalışmalıyız. Ufakken direkt sivrilmeye çalışırsan ezmesi insanları kolay olur, ama biz çalışıp, bir yerlere gelip, kendimizi geliştirip, güçlendirip, güçlü bir hale geldikten sonra sistemin üzerine gidersek, sistem çok da rahat hareket edemez. Yeniyken, daha güçsüzken bir şeyler yapmaya çalışırsanız, sistem için çok basit bir av olursunuz, ama güçlenip çalıştığın zaman sistem değişir.

O zaman sistemin değişmesini istiyorsak ilk yapacağımız güçlenmek. Bu hangi konuda olur? Herkesin kendi bireysel çalışmasıyla olur. Eğer ben iyi bir sektöre girip, iyi bir duruma gelirim, özel sektörde çalışırsam, patronum da bana bağımlı kalırsa, benim alternatifim yoksa ben o işyerinde istediğim kadar mühendis aldırabilirim, işçileri istediğim gibi savunabilirim, bu benim elimde. Ben ne kadar vazgeçilmez olursam o özel sektör için, o kadar sözüm geçer.

Geleceğim ikinci nokta; bu özelleştirme noktalarında fazla bilgi yok, eğer bilen arkadaşlar varsa beni aydınlatsın. Herhalde biz özel sektörün üzerine şu anda fazla gidemiyoruz. Bütün ocaklarımız, madenlerimiz zaten özelleştiriliyor. Hani işsizlik noktasında devlete fazla bir şey yapamıyorsak da, özel sektörle de uğraşmamız gerektiğini

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

düşünüyorum ben. Özel sektörün üzerine giderek, daha fazla mühendis almasını, mesela 100 işçiye bir mühendis düşüyorsa, bunu 50 işçiye bir mühendis düşüp, verip alınacağını öğreterek veya daha farklı şekillerde, özel sektörün de üzerine gidilmesini düşünüyorum.

Ben şunu biliyorum bazı işletmelerimizde, staj yaptığım yerlerde. Devlet müessesinde, hani bizim girebileceğimiz yerlere zorla zarar ettirilip, bunları birileri yapıyor bir şekilde, oranın özelleştirilmesine sebep oluyorlar. Zarar etmiş bir kurumu da devlet elden çıkarmak zorunda kalıyor. Hâlbuki maden sektörü, bunu hepimiz biliyoruz, belki dünyada en iyi parayı kazandıran sektör ve biz böyle bir sektörü ülkemizde bazı durumlardan dolayı zarar ettirebiliyoruz.

Diğer bir nokta, ikinci öğretim noktasında. Ben kendim de bir ikinci öğretim öğrencisiyim. Artık ikinci öğretimlerin kapatılma noktasında bağımlı kalmak değil de, ben kendi adıma konuşayım, eğer genç bir arkadaşımı görürsem, bölümüm hakkında, hani böyle işsiz kalırsın, gitme gibi, genç taze bir arkadaşımızı önlemek yerine, ben ce git, eğer o sektörde öğrenirsen, istekliysen çok başarılı olursun, bir yerlere gelirsın tarzında konuşmaları tercih ediyorum.

İşsiz kalıyoruz, ama bunun sonucunu alttan gelen nesle de sürekliliği hani zordayız, bizim bölümümüz az işçi alınıyor, çok mezun veriyor tarzında yaparsak. Türkiye’de şöyle bir gerçek var: Her dönem bazı bölümlere aşırı yükleniliyor, daha sonra da o bölümlerde yığılma olduğu için, işsizlik oranı o bölümde artıyor, daha sonra başka bir bölüme yükleniliyor. İşte böyle olduğu zaman bazı bölümlerde yüklenme, bazı bölümlerde boşalma oluyor. O da bizim sistemimizdeki açıkları ortaya çıkarıyor. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

FATİH ÖZMEN (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Eğitim sisteminden bahsettik, ikinci öğretimlerin kapatılmasından bahsettik, fazla öğren-

ci mezun edilmesin dedik. Evet bu uzun vade işsiz sayısını arttırmayabilir, azaltabilir. Ancak varolana bir etki yapmaz. Bunun çözümünü bence, özel sektörün desteklenmesi olduğunu düşünüyorum. Şayet sektör desteklenmezse, varolan işsiz sayısı azalmayacaktır, ayrıca aramızda işçiler hâlâ olmaya devam edecektir ve iş bulan arkadaşlar da kırsala gitseler bile, çok düşük ücretlerle hak etmediği paralara çalışmak zorunda kalacaktır. Teşekkür ediyorum.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Biz teşekkür ederiz.

BÜLENT ŞENTÜRK (Maden Müh. Odası İstanbul Şube)

Arkadaşlar yine söz almak durumunda kaldım, mümkün olduğunca siz konuşun istiyoruz, ama arada herhalde yılların birikiminden olsun oturamıyoruz, bir-iki şey söylemek istiyoruz.

Şimdi bu ikinci eğitim ve yeni açılan bölümler konusuna çok takıyorsunuz. Takmak doğru, ama bence yanlış bir yerden takıyoruz. Şimdi bu ülkede kimin üniversite okuyacağına ya da okumayacağına kim karar verecek? Herhangi bir insana sen üniversite okuma deme hakkı kimde olabilir ki? Okumak, bırakın demokrasileri, bir insanın parasız, ücretsiz okuyabilmesi insan haklarının içinde olan bir şey, buna karşı çıkmak mümkün değil, ama ortada bir yanlış var.

Peki neye karşı çıkmak gerekir? Şuna karşı çıkmak gerekli arkadaşlar. Falanca yere bir üniversite açtım, peki açtın. Kütüphane koydum, işte maden bölümünün aletini koydum, şunu koydum, bunu koydum, oldu mu üniversite? Oldu, işte böyle olur. Arkadaşlar öyle üniversite olmaz. Üniversite bir bilgi birikimi içinde zaman içinde, iç ve dış dinamikleriyle kendini geliştiren, bir nosyon verebilecek hale gelen bir bölümden söz etmek gerekir.

Şimdi gece eğitimi, doğru dürüst bir eğitim var mı? Bizim soru-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

İlamamız gereken şey bu. Yani üniversite insana bir nosyon verir, illa o mesleği yapmak zorunda değİlsiniz. Bu ülkenin insanın üniversite okuması iyi bir şey, ama doğru bir üniversitede, gerçek bir üniversitede okuması gerekir.

Şimdi bu kâr-zarar işlerine çok takıyorsunuz. Bu kâr-zarar işlerine hiç takmamak lazım. Türkiye Cumhuriyeti devleti kârda mıdır, zararda mıdır arkadaşlar? Ben hiç hatırlamıyorum kârda olduğu bir yılı, yaşamım süresince. Ne yapacağız, devleti kapatacak mıyız? Bu sene AKP hükümeti bütçede şu kadar milyar dolar açık verdi, ne oluyor, onu da mı özelleştireceğiz?

Özelleştirme bu kâr-zararla ilintili bir iş değildir. Bu sistemsel bir seçim sonucunda olan bir durumdur. Yani işi götürüp kârâ, zarara filan bağlamayın. Sabahta söyledim, arkadaşlar çok sorgulayıcı olun, karşımızda bir medya var. Bu bize küreselleşme diye anlatılan –*bir laf da buna edeyim*- küreselleşme diye bir kavramı kabul etmek zorunda değİliz arkadaşlar.

Küreselleşme diye bize bir kabul, küreselleşme kelimesinin içinde bir kabul etme vardır. Emperyalizmi kabul etmiyoruz, küreselleşmeyi niye kabul edelim, ikisinin birbirinden ne farkı var? Hiçbir farkı yok, ama söylem olarak daha kabul edilebilir bir söylem olduğu için bunu kullanıyorlar.

Şimdi bu küreseller, emperyalist bir söylemi hiçbir şekilde kabul etmeyelim, o söylemi mutlaka sorgulamamız gerekiyor. Bu eğitim sisteminde de böyle, özelleştirmede de böyle, işsizlikte de böyle, hepsini sorgulamak durumundayız. İşte yeni bölüm açıksa, şu olsa, bu olsa. Arkadaşımız Antep'ten örnek verdi, doğrudur, inanıyorum kendisine, ama Türkiye'nin geneline baktığımızda bu sanayileşme konusunda çok yaya kalmış durumdayız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Nedir büyük sanayi elimizde olan? Otomobil fabrikaları mı? Neden otomobil fabrikaları Türkiye'de? Emek ucuz olduğu için, çevreyi çok rahat Avrupa'da zehirleyemedikleri için burada. Şimdi bu tür sanayiye de güvenmemek gerekir. Yarın Türkiye'de işçi ücretleri arttığında, bunlar burada da kalmayacaktır. Bu gerçekten bir sistem sorunudur arkadaşlar, ne konuşursanız konuşun, sonunda gidip bunu sisteme bağlamak zorunda kalırız.

Şimdi bu işsizlik konusuna bir-iki cümle daha söyleyip bitireyim. Sistem mümkün olduğu kadar her meslekte çok fazla, o mesleği yapmak isteyen insan istiyor. Bu Türkiye'ye özgü bir şey değildir, neoliberal ekonomilerle dünyada başlayıp, Türkiye'ye de yansımaları gelen bir olaydır. Bakın gazetelerden, televizyonlardan izliyorsunuz, tabipler direndikleri için bu ücret konusunda, özlük hakları konusunda, tabip ithal etmeye başladılar. Neden? Türkiye'deki ücretlerin altında çalışacak ücretli insanlar var. İşsizliğin artması, işsiz kalifiye elemanların bir yerde çok olmasının tek nedeni, şimdi bu kadar çok insanın olduğu bir yerde sendikalaşmak da çok zordur. İşverene karşı direnmek de çok zordur, iş bulmak da zordur, çalıştığına karşılığını almak da mümkün değildir. Çünkü senin yapacağın işi daha ucuza yapacak insanlar var.

Soruyu şurada sorayım, biz bunu niye kabul edelim ki? Biz böyle bir sistem içinde bu şekilde yaşamayı niye kabul edelim arkadaşlar? Kapitalistler bunu bize dayatıyor diye biz bunu kabul etmek zorunda değiliz ki. Dünya tarihine bakarsanız, 6-7 bin yıldan söz ediyoruz, kapitalizmin tarihine bakarsanız, şurada 150 yıldan söz ediyoruz, belki biraz daha fazla. Şimdi kapitalizm çok başarılı mı? Üç tane derin kriz yaşadı, ikisinden savaşla çıktı, üçüncüsünden nasıl çıkacağını bilmiyor.

Nedir kapitalizmin aslı? Bırakınız yapsınlar, bırakınız gezsinler.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bize ne anlattılar? Devlet özelleştirmeyi bıraksın, her şeyi özelleştirsin. Peki, son krizde kapitalizmin babası Amerika niye bankaları kurtardı? Türkiye’de batırıyor, orada kurtardı. Lütfen düşünelim, konuşalım, araştıralım, bize verilen bilgileri böyle hap alır gibi almayalım. Türkiye’de bankayı batır, Amerika’da kurtar. Hani kapitalizm kendi iç dinamizmi ve dış dinamikleri içinden her şeyi kolayca çözerdi? Niye çözemiyor bu krizi, krizin bütün faturasını çalışanlara çıkarmasına karşın?

Kapitalizm ideal, herkesin mutlu olduğu bir şey değil ki. Bütün gün çalışıp, karnını doyuramayan 1 milyardan çok insan var dünyada, Afrika’daki durumları biliyorsunuz. Şimdi kapitalizm değişmez, sistem değişmez filan demeyin arkadaşlar. Ben tam tersini söylüyorum, böyle bir sistemin ilelebet sürmesi mümkün değildir. 7 milyar insanın, 1,5 milyarı açlık sınırında yaşıyorsa, bu sistem doğru bir sistem değildir zaten. Tamam, yiyenler olabilir, bunu sürekli televizyonlardan, medyadan artı hanelerine yazıyorlar, ama bunun kötü yenleri de var. Medya her ne kadar söylemese de.

Yine aynı şeyi söylüyorum; medya propagandasının çok etkisinden kalmayalım, onların diliyle konuşmayalım. Onların diliyle konuştuğumuzda bile düşünelim, arkasında ne olduğunu görmeye çalışalım. Teşekkür ediyorum. Kusura bakma Başkan, biraz uzattım.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Gözde buyur.

GÖZDE DALAK (Hacettepe Üniversitesi)- Şimdi tüm konuşulanları ben kendi kafamda bağlamıştım, onu şimdi size de aktarmaya çalışacağım. Biz mesela öneri olarak, daha doğrusu önce şuradan başlayayım. Biz neden buradayız? Biz buradaysak eğer zaten bir şeyleri değiştirmeyi hayallediğimiz için buradayız. Daha önce de söylendi, buraya geldik, birazcık durduk, birbirimizi tanıdık, sonra

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dağıldık gibi değil, bir oda var çatısının altında durabileceğimiz, resmi bir kurum.

Şimdi öneriler olarak, işsizlikle mücadele için şey söylendi. Yeni üniversite açılmasın, ikinci öğretimler kapatılsın, buna ek olarak bir de şöyle bir şey olabilir, biz bunu Hacettepe'de konuşmuştuk. Şimdi ikinci öğretimler kapatılacak, ama bunun yanında diğer, şimdi hâlihazırda açılmış üniversiteler var, bunlara belli ölçüde yatırımlar filan yapıldı. Bunların kapatılması mümkün olmayabilir, ama kontenjanları düşürülebilir. Bu da, mesela biz burada toplanıyoruz, bunu konuştuğumuzdan sonra ve yazılı bir metin haline getirdikten sonra, TMMOB en azından bu kontenjanların düşürülmesiyle ilgili YÖK'e baskı yapabilir. İşte hukuki olarak bunun mücadelesini verebilir. Bence biz buradaysak, söylediğim gibi bir şeyleri zaten değiştirmeyi hayallediğimiz için buradayız.

Bir de şöyle bir şey var, üniversitelerin açılıp açılmaması her şehirde. Galiba bu eğitimin konusu, ama tüm konularda bir yerde birbirini etkiliyor bir şekilde. Şimdi şöyle bir şey var: Mesela kontenjanlar azalacak ve şey olmaya başlıyor bir süre sonra, daha fazla üniversite açılıyor, ama şimdi şöyle bir şey var. İşte hep söyleriz, şu kadar sayıda üniversite vardı, sonra şu kadar açıldı. Kaçırduğumuz nokta şu: Önceden de milli gelirin binde 9'u bu üniversitelere aktarılıyordu, yeni üniversiteler açıldıktan sonra da o gelirin binde 9'u aktarılmaya devam etti. Yani bir yere üniversite tabelası çakmakla, orası üniversite olmaz, işsizlik de böyle azalmaz. Sadece o zaman diplomalı işsiz olursun, ben böyle düşünüyorum.

Bir de şeyden bahsedildi, hani sistemi değiştirmekten. Sonra şey denildi, kendimi geliştiririm, bulunduğum yeri de geliştiririm. Eğer sen sistemi değiştirmek gibi bir şeyi kurguluyorsan, bu bireysel çalışmayla değil işte, şu seminere gittim, şu programı biliyorum, şu dili

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

biliyorumdan öte, toplu hareket edebilmek ve yine bir çatının altında toplanabiliyoruz biz. En azından bugün bu konuları konuşabiliyoruz.

Bir de şöyle bir şey vardı, özel sektör desteklenmeli. Ona katılmıyorum, şu yüzden: Mesela özel sektörlerde de şöyle oluyor, genelde hani özel sektör işverenleri kendi projelerini üniversitedeki hocalara yaptırıyorlar ve sen mezun olduğunda seni yasal zorunluluktan dolayı aslında tekniker olarak kullanıyor. Sen aslında mühendislik filan yapmıyorsun orada. Neden? O da işte üniversitede verilen eğitimin yetersiz olmasından dolayı ve şey olarak bakamıyoruz biz. O zaman kendimi geliştireyim, bir adım öne çıkayım da beni seçsinler. Bu bilmiyorum, rekabeti anlayamıyorum gerçekten. Bence şey yapılmalı, eğitim sistemi düzeltilmeli. Biz daha nitelikli mühendisler olarak mezun olmalıyız ve bir projenin hazırlanması istenildiğinde, işveren beni işe aldığı anda, o projeyi bana hazırlatmalı. Üniversitedeki hocama hazırlatıp da, yasal zorunluluktan dolayı beni orada tekniker olarak kullanmamalı. Ben mühendissem eğer, işimi yapmalıyım, bir şeyler üretebilmeliyim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) En arkadaki arkadaşı alabilir miyiz?

BATUHAN AKTOPRAK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Öncelikler merhaba arkadaşlar, İstanbul Teknik Üniversitesi cevher hazırlama mühendisliği. Şimdi Bülent Ağabeyden sonra, yani Bülent Ağabeye kadar kafamda söylemek istediğim birkaç şey vardı, ama ondan sonra birazcık söze başlamak da zor olacak.

Öncelikle ben şunu söylemek istiyorum. Evet, biz burada odanın örgütlenmesi dâhilinde buradayız, burada bunun için toplandık. İlk başta lafa başlarken bile, yani burada ilk konuşma olurken bile, birazcık sözlük formatında olacak, ama bakınız ben AKP'li değilim,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

benim alakam yok, ama AKP faşizanlığı diye başlarsanız, burada AKP'den gelmiş bir insan olabilir. Yani AKP düşüncesine saygı duyan bir insan olabilir, ama bir örgütlenme için çaba sarf ettiği için buraya gelmiştir ve siz o insanı kaybedersiniz.

Yani konuşmaya AKP faşizanlığı ya da şu dil, din, ırk olarak başlanmaması lazım. Hepimiz burada insanız, hepimiz potansiyel çalışacak olan bir mühendisiz. Ondan sonra diğer kısma gelecek olursak; işte özelleştirme deniyor. Peki şu ana kadar, mutlaka herkes çevresinden görmüştür. İnsanların dilinde hep ne vardı? Ağabey devlete kapağı atayım gerisi kolay, bu ülkede insanların çoğu, devlete kapağı attıktan sonra gerisini kolay olarak gördü. Devlete kapağı attıktan sonra insanlar hiçbir şekilde çaba sarf etmeden.

Ben biliyorum, tesise gidiyorsunuz, tesiste bir çay ocağı var. Çay ocağına bir insan ve artı onun vücudu dışında, affedersiniz ama kışının sığması mümkün değilken, orada üç tane işçi çalışıyor, sırf devlet dairesi formatında olduğu için. Özelleştirme, evet özelleştirmeyi şu yönden sorgulamalıyız. Sadece arkadaşların dediği gibi, insanların çalışma şartları, ama önce insanların ve Türkiye'deki insanların, bu kim olursa olsun, hangi dilden, hangi ırktan olursa olsun, önce bir kafasını değiştirmesi lazım.

Yaklaşık 10 seneden beri, şu dönemde biraz daha farklılaşan çeşitli fikirler var, teknik lise kavramı. Mesela aileler çoğu zaman şey diye tabir ederler bunu, teknik liseden bir insan varsa, ailenin düşüncesi şuydu. Oğlan hiçbiri yeri kazanamadı, bazı teknik liseye gönderdim. Kalifiye eleman sıkıntısı, kalifiye eleman sıkıntısı yaşanıyor. Mühendisler, evet hepimiz mühendis çıkacağız buradan, ama hiç mi kimse etrafında görmüyor? İstihdamı sorguluyoruz, peki hiç mi etrafınızda okuldayken görmüyorsunuz? Ya bu geri zekâlı, bu adam derse geliyor, ama boş geliyor, bu adamın bir amacı yok, bu adamı

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

devlet istihdam etmek zorunda değil ağabey. Bu adam evet, belki dayısıyla gelirse gelir, ama bu adam bu şartı seçiyorsa, bu yolu seçiyorsa, bu adam için işsiz diye bahsedemeyiz. Evet, insandır, ama bu adam kafasını kullanmıyor, kimse kusura bakmasın.

İnsanlar kafasını kullandığı müddetçe, kendisini geliştirdiği müddetçe, kendini geliştirmek derken kastedilen oydu zaten. İnsanlar kendini geliştirdiği müddetçe bu ülkede bir şekilde, evet biz şu anda maden mühendisliğinde okuyoruz ya da cevher hazırlama mühendisliğinde okuyoruz ve maden mühendisliği iş alanında belki çalışmak istiyoruz. Bu mühendislik dalında okumak isteyen insanlardan yüzde 50'si, yüzde 60'ı bu mühendislik dalında çalışmayı istemiyor bile, düşünmüyor bile. O yüzden sorgularken bunları sorgulamamız lazımdır.

Bir de şunu eklemek istiyorum son olarak. İnsanlar burada kapitalizmi kötüleyerek hep yerin dibine sokmaya çalışıyorlar. Şöyle de bir durum var: Buradan çıkıldığında, evinize gittiğinizde ya da bu okul bittiğinde, herkes bir şekilde aldığı paraya bakacak. Kapitalizmin, o bahsedilen kısmın en içinde, yani kökeninde olacağız. O yüzden sadece şu anda konuşarak, bu olayı bir çözüme bağlamak, sadece bir ruhsat mastürbasyon olacaktır, bunun dışında hiçbir anlamı yoktur.

Eğer başka şekilde hareket edeceksek, bunu daha çok uzatalım, daha fazla konuşalım, ama bu şekilde hiçbir anlamı yok. Teşekkür ederim.

ZEKERİYA DEMİRCİ (D. Eylül Üniversitesi) En arkadaki arkadaş alabilir miyiz?

ÇAĞLAR ERGÜL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Biraz konu farklı noktalara sıçradı, ama ancak söz geldiği için. Bir-iki ar-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kadaşımız demişti ki, sistemi biz değiştiremeyiz. Bu açıkçası benim aşırı kanıma dokunan bir şey. Çünkü bunu söylemek, 68 kuşağına, 78 kuşağına ihanet etmektir, sizler için ölen insanlara ihanet etmektir, geleceklere için savaşan insanlara ihanet etmektir. (Alkışlar)

Arkadaşlar, değişmeyecek hiçbir şey yoktur. Dünya ülkelerine bakın, aslında şu anda siz birlikte örgütlü bir şekilde hareket ettikten sonra, yani bizler, değişmeyecek hiçbir şey yoktur. Dünyada şu an İngiltere'ye bakın, ya da ne bileyim Amerika'ya bakın, Wall Street'e bakın, her yerde bir hareketlilik var artık. Yani kapitalizm daha fazla bir şey yapamayacak, devam edemeyecek, bu gerçek bir şey.

Mesela dünya ülkelerinden Yunanistan'ı örnek alın. Yunanistan iki tane iç savaş geçirmiştir, çok büyük ölümler vermiştir, çok büyük kayıpları vardır Yunanistan'ın, ama Yunanistan'a bugün baktığınızda işçi sınıfı hep birlikte hareket ederek, ülkeyi tamamen kilitleyebilecek durumdadır. O iki savaş içinde belki 50 bini geçen ölen insan vardır, ama inançları uğrunda hayatlarını kaybeden insanlar vardır.

Ayrıyeten Yunanistan'da sadece bir öğrencinin ölümünün, yani Alexis'in ölümünden sonra, şu an burada bulunan insanların, birçok arkadaşımız bu konuda gerek cezaevlerinde, orada, burada olduğu halde, sırf geleceğine sahip çıkmak için alanlarda bulunduğu için içerlere atıp susturulmaya bir Alexis öldüğünde, kimin sözüyle çıkmıştır biliyor musunuz? Nazım Hikmet'in. Nazım Hikmet'in sözü de şudur: Sen yanmasan, ben yanmasam, bizler yanmasak nasıl çıkardı karanlıklar aydınlığa. Yani bu kadar basit.

Eğer ki siz şu an kendinizi düşünün. Bu şekilde hareket eder-seniz, zaten bu sistem değişmeyecektir. Bu sistem yıllardır böyle gelmiş, böyle gidecek şekilde yine devam edecektir.

Söyleyeceğim bir şey daha var. Bir arkadaş demişti ki, bizden şu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dili istiyorlar, o dille geçeriz, işte onu öğrenirsek, yani farklı dillere yönelmeliyiz filan diye. Yine bir örnek vereceğim, geçmişe baktığımızda bir Sinan Cengil vardır bu ülkede ve sen neden İngilizce konuşmuyorsun diye buna bir soru geldiğinde, bana öğretilen tek İngilizce cümle "Yanki go home" demişti. Yani siz ne öğrenirseniz öğrenin, İngilizceyi öğrenin, İspanyolca gelecektir, İspanyolca öğrenin farklı bir dil gelecektir. Siz kendinizi istediğiniz kadar geliştirin, önünüze sizi eleyerek, sizi rekabete sokmak için farklı seçenekler, farklı şeyler çıkaracaklardır karşınıza.

Birlik olup, bunlara karşı durmadıktan sonra hiçbir anlamı yok, hiçbir şeyin anlamı yok. Son olarak diyeceğim tek şey: Gelecek mutlaka ellerimizde, bizim ellerimizde. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Ragıp bayağı biriktirdin, biraz kısa şey olursa, söz vermediğimiz arkadaşlar var.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Kısa olacak arkadaşlar, birkaç şeye değinip bitirmek istiyorum hemen. Şimdi özelleştirmenin tanımını yapar mısınız gibi bir şey oldu da, özelleştirme şudur budur konuşmalar döndü o konuyla ilgili.

Şimdi kamusaladaki kurumdan örnek vereceğim. Zonguldak'ta bir tane, bu özel bir maden ocağıydı sanıyorum, güzel öldüler dediler arkadaşlar. Güzel öldüler dedi, yani bunu Başbakan söylüyor, güzel öldüler. Afşin Elbistan'da kaza oldu, hâlâ adamlar toprağın altında nerede olduğu bilinmiyor arkadaşlar. Biz bu gerçeğin içerisindeyiz, bunu yaşıyoruz, bunu görüyoruz ve bunu görerek hâlâ özelleştirme dediğimiz şeyin burada, yani sorguluyor olmamız bile aslında bir problemdir bana göre.

Niye? Özelleştirmelerin hepsine bakalım. Kardemir'e bakalım, öncelikle zaten bunlar çok uç örnekler de. Bilerek zarar ettirilir, bi-

lerek zarar ettirildikten sonra bilerek denetimsiz bırakılıp, bilerek o kazalar yaşandırılıp, bilerek insanlar öldürüldükten sonra bu işletmeler özelleştiriliyor. Özelleştirilen yerlerin biz iyiye gittiğini, daha iyi olduğuna biz burada ikna oluyoruz. Burada bizim sistem gözümüzü boyuyor arkadaşlar, bu oyuna gelmeyelim. Bu oyuna gelmememiz lazım, insanlar ölüyor ve bizim buna karşı çıkıp söylememiz gereken şey, özelleştirme yerine bilimsel, işletmelerde mühendislerin bilim ölçütünde, sermayenin ölçütünde değil bilim ölçütünde çalıştırılması, ekolojik şartların gözetilmesi.

Madencilikte biz bugün diyoruz işte, altın madenciliği meselesi var, işte Gelibolu'da şurada burada, Kaz Dağlarında madencilik yapılıyor, işte siyanürle çevre kirletiliyor vesaire vesaire, bunlar çok doluşan tartışmalardır, bunun üzerine oda sempozyum da yaptı zaten. Yani biz madencilik yapmak zorundayız, ama biz diyoruz ki insan yararına yapacağız, ama insan da doğanın bir parçası olduğu için, doğaya da vermemiz gereken zarar minimum olmalı ve bu da maliyetli bir şeydir. İşte kapitalizm bunu da yapıyor.

Kapitalizm çevreyi kirletiyor, madencilik değil. Gerekli reklâmasyon yapıldığı zaman, yani bu ders olarak da veriliyor sanıyorum çoğu yerde. Mesela bizim ülkemizde çevresel etki değerlendirme raporları yapılıyor belki, ama kapatılan ocaklarda, hiçbir şekilde bir çevre düzenlemesi yok. Bu çünkü Avrupa'da, Güney Amerika'da, özellikle çok gelişmiş bir konu mesela ve bu yapılmıyor. Bunun yapılmamasını nedeni, maliyetinin çok yüksek olması.

Demek ki neymiş? Özetle, arkadaşlar kapitalizm kâr demektir, özelleştirme kâr demektir ve kâr insanları aç bırakır. Sabahtan beri burada konuşuyoruz, söylüyoruz. Kâr insanları yarışmaya teşvik eder, az önceki arkadaş çok güzel konuştu gerçekten. Yani biz bugün, şimdi dedi ya insanlar burada, biz güçsüzken bir şey yapama-

yız, güçlü olmamız lazım. Güçlü olmamız için de herkesin bireysel olarak kendini çok geliştirmesi lazım. Böyle bir şey yok, bin kişi varsa, kendini bireysel olarak geliştirsün diyorsak bu insanlara, bunlardan her halükarda, gelişimin seviyesi ne olursa olsun, en üstteki 10 kişi seçiliyorsa, geriye kalan 90 kişi mağdur oluyorsa, bizim burada durduğumuz yer, bunu savunduğum an bireyciliktir. Bunun başka bir açıklaması yok.

O yüzden bunlara arkadaşlar dikkat etmemiz gerekiyor. Bu kumpasların, bizim önümüze sunulan göz boyamaların, her konuyla ilgili göz boyamaların mutlaka farkına varmamız şart, aksi takdirde biz burada boşu boşuna duruyor oluru. Yani biz burada bir şey üretiyor olsak bile bunun devamını sağlayamayız zaten. Biz gittiğimiz zaman okula, aynı hayatımız devam edecek, yani biz orada kaybolup gideceğiz demektir. Bölümlerimizde, şurada, burada. Ayrıca, evet ben şunun tersini savunmuyorum. İşte biz öğrenmemize gerek yok, biz işte gereken şeyleri öğrenelim, böyle bir şey yok.

Biz tam tersine herkesten çok çalışmamız lazım. Bölümlerimizde, ben çok kötü bir örneğim bununla ilgili, ama bölümlerimizde, derslerimizde aşırı başarılı olmamız lazım ki, bilimsel eğitimin lafını bölümümüzde edebiliyor olalım, yani bunun bir geçerliliği olsun.

Bunu şunun için yapmamamız lazım. Yani çalışıyoruz, ama biz iyi mühendisler olarak şunun için çalışmalıyız. O işletmelere, kamu işletmelerine gidip, orada kariyerist insanların gidip de, patronun ağzına bakıp, ne istiyorsa yapmasından ziyade, bizim oraya gidip odamızla, sendikamızla, şurada burada bulunarak, örgütlü yapımla beraber orada muhalefet unsurları haline gelebilmemiz gerekiyor. Bunun için çok çalışmamız lazım, bunun için iyi mühendisler olmamız lazım. Eğer böyle bir yarış söz konusuysa bugün ve gerçeklerden konuşuyorsak, örgütsüzsek, zor durumdaysak. Hani Nazım'dan

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

açıldı söz, hani açsak, yorgunsak, al kan içindeyse eğer kısacası, hâlâ şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak, kabahat bizim arka daşlar. Bunun bilincinde davranmamız gerekiyor.

En başında söylediğim gibi, bir önceki konuşmamda da söylediğim gibi, kendi öz eleştirimizi ne kadar iyi yaparsak, çok daha fazla üretip, çok daha fazla örgütlenebiliriz. Bunun başka bir yolu, başka bir şekli yoktur. Aldığımız paraya bakacak insanlar olmamalıyız. Biz toplumun çıkarlarını gözetmeliyiz, biz insan odaklı düşünmeliyiz. Toplumı şöyle görmemeliyim: Biz bir devrimden bahsediyor olabiliriz ya da biz kapitalizmi yıkmaktan bahsediyor olabiliriz. Bunun adımlarını attığımızı iddia ediyor olabiliriz, ama hiçbirimiz bunu göremeyeceğiz belki. Zaten bizim burada bahsettiğimiz günümüzde bizim görebileceğimiz bir toplum değil.

Arkadaş yine çok güzel söyledi, biz hayatı geçmişlerimizden miras olarak aldık ve geleceğe bırakacağız dünyayı. Bizim gözetmemiz gereken toplum, zaten gelecekteki toplumdur ve gelecekteki dünyadır ve onun ekolojisidir, onun sosyolojisidir, onun mühendisliğidir. Yaptığımız yapılar da zaten madencilik biliyorsunuz, bir madenin ömrü 50 sene 100 senedir, diğer endüstriyel yerlere göre daha fazladır. Bizim gidip bilmem kaçınıcı kotta çalıştığımız bir madenden çıkar kömür, bir sonraki adımda 10 yıl sonra belki bizim açtığımız yer sayesinde ilerleyecek vesaire. İyi bir örnek olmadı, ama toplum odaklı düşünmenin koşutu da günümüz toplumunu düşünmek değildir. Sadece onun var oluşunu tespit edip, sorunlarını tespit edip, onun üzerine giderek geleceğe dair nasıl çözüm üreteceğimizi tartışmamız demektir.

Ben halk için bilim, halk için mühendislik diyerek sözlerimi tamamlamak istiyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SÜLEYMAN HAZAL (Selçuk Üniversitesi)- İşsizlikle ilgili söylemek istediğim şey şu, yani fikrim şu, ben açıkçası işsizliğin sebebinin şu olarak görüyorum. Bir eğitim sürecinden geçiyoruz, yani zorunlu eğitim diyorlar, 8 yıllık eğitim alıyoruz. Sonra ardından 4 yıl lise okuyoruz, 4 yıl lise okuduktan sonra zaten yapacak bir şey yok, mecburen üniversite okumak zorundasın. Çünkü o yaştaki bir insan artık bir berberlik öğrenemez ya da bir sanayide gidip çıraklık yapamaz o yaştan sonra kavrayacağı pek bir şey kalmıyor. Çünkü matematik öğrenmiş, türev öğrenmiş filan, yani üniversiteye gitmek zorunda.

Üç sene de üniversiteye hazırlanıyorsunuz, gidiyorsunuz üniversiteye. Bir sene hazırlık okuyorsun zaten, bir senede geç bitiriyorsun, 6 sene, 7 sene kafadan üniversitede gidiyor ve 25-26 yaşına geliyorsun ya da erken kazansan bile 22 yaşında ya da 23 yaşında mezun oluyorsun. Yani 23 yaşına kadar okumaktan başka bir şey yapmamış bir insan iş hayatına adapte olamıyor. Yani patronun senden ne isteyeceğini bilmiyorsun ya da biri sana bir şey der, yapmak zoruna gidebilir ya da bir insanın sürekli emir vermesi senin sinirine dokunabilir işi bırakırsın. Yani kolay şeyler değil, sorunun bundan kaynaklandığını düşünüyorum.

Diğer söylemek istediğim şey şu: Üniversitede talebe ... açılışın filan diyorsunuz da, yani 800 ... işte 800 mezun versin filan diyorsunuz. Yani iş dünyası öyle bir şey değil, bir anda bir yığın fabrika açılır, 4 tane maden mühendisine daha ihtiyaç olur, hadi 4 tane daha maden mühendisine basalım matbaadan çıksın gibi bir durum yok yani. Sonuçta bir de bilim yönü var, bilim adına da düşünmek lazım diye düşünüyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Arkadaşlar son bir konuşmacı daha alabiliriz, eğer konuşmak isteyen varsa?

MEHMET BİLGİÇ (Karaelmas Üniversitesi)- Şimdi arkadaşlarım konuştu, ben dinledim. Aslında son olarak da söz aldığım çok iyi oldu. Benim üzüldüğüm nokta, burada konuşarak bir şeyleri değiştiremeyeceğimiz noktası oldu ki, gerçekten bu üzüldüğüm bir nokta. Çünkü biz genç madenci olarak bir şeyleri konuşarak değiştirebiliriz arkadaşlar, beyin fırtınası yaparak, bir yerleri tetikleyerek, bir yerlere bir şeyler sunarak bir şeyler getirebiliriz.

Bir de anlayamadığım nokta şuydu: Yani sistemi değiştiremeyiz, Bülent Beyin dediği gibi de sindirilmemiş, medya olarak, öğrenci olarak, üniversite olarak, hocalar olarak. Arkadaşımız dedi ki, ben iki gün sonra Ahmet, Mehmet, Ayşe, Fatma'yı işe aldım dedi. Peki ben de şöyle bir soru soruyorum: İki gün sonra bir yasa çıksa ve dünyanın bütün ülkelerinden mühendisler Türkiye'de çalışabilse. Çin'den, Vietnam'dan 50 dolara, 30 dolara mühendis gelse, hangi birimiz iş bulacağız, kim iş verir bize? 1000 lira, 1500 lira bize vermek varken, adam 100 liraya mühendis çalıştıracak. Şu an Zonguldak'ta uygulanan bu. Kuyu açmalarda Çinli işçi çalıştırılıyor, çünkü adamlar aylık 50 dolar parayla çalışıyorlar.

Bence konuşarak, düşünerek, mantıklı şeyler yaparak, yanlış giden bir şeyleri değiştirebiliriz. Tamam, belki sistemi tamamen değiştiremeyebiliriz, ama kanayan yaralara ilaç bulup iyileştirebiliriz. Benim söylemek istediklerim bu kadar. Teşekkür ediyorum.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Arkadaşlar Cem bayağı zamandır söz istiyor, sanırım söyleyeceği önemli şeyler varmış. İstemiyor, tamam. Arkadaşlar saat 17.00'de bugünün son oturumu, hemen hemen bu konunun da devam tarzında "Örgütlülüğün önemi, genç madenci örgütü ve anlamı" oturumu olacak.

Şimdi yarım saatlik bir aramız olacak. Teşekkürler.

ÜÇÜNCÜ OTURUM
ÖRGÜTLÜLÜĞÜN ÖNEMİ
GENÇ MADENCİ ÖRGÜTÜ VE
ANLAMI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

RAGIP VAROL (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)- Bu oturumda ortaklaştırılan metin biraz uzun oldu, yaklaşık elimde dokuz sayfa kadar bir metin var, ama aslında sabahtan beri konuştuğumuz şeyleri de bir anlamda özetleyen bir tarzda geliştiği için metin, biraz sıkılabiliriz okunurken, ama bir 5-10 dakika sürecek muhtemelen bu sunum. Ancak gerçekten dinleyip not almaya çalışalım, can alıcı noktalara değinen bir metin. Aslında konuşacağımız şeylerin çoğunu, kişisel olarak kapsamlı gördüğüm bir metin bu. Mümkün olduğunca konsantre olarak devam etmeye çalışalım, zaten yarım saatlik bir aradan çıktık, biraz açılmışızdır diye düşünüyorum.

Başlayalım o zaman, metni önce sunacağız, sonra foruma geçeceğiz.

Günümüzde karşılaştığımız sorunlar öğrencilik hayatıyla sınırlı değildir. Daha doğrusu sorunlarımız üzerinde konuşurken genelde geniş bir yelpaze çizeriz. Ailemiz, hocalarımız, arkadaşlarımız, mahallemiz, barınağımız ve birçok şeyimizle ilgili olan sorunlar birbirine çeşitli yollarla bağlanır.

Bunun sebebi, aslında bu bahsedilen öğelerden herhangi birinde oluşan bir problemin çıkış noktasıyla, bir başkasındakinin çıkış noktalarının aynı olmasıdır. Yani kaldığımız yurttaki insan profilinin baskı unsuru olması ya da hocalarımızın herkese adil davranmaması gibi sorunlar, birbirinden bağımsız sorunlar olarak karşımıza çıksa da temelinde aynı şeyden kaynaklanır, örgütsüzlükten.

Örgütsüzlük demek, yalnızlık demektir. Kendimiz gibi olan, yaşadığımız sorunların aynısını kendisi de yaşayan, başka insanlarla yana gelememek, birlikte kafa yoramamak demektir. Bu da bizleri çözümsüzlüğe ve strese iterek, başımıza gelen şeyler karşısında güçsüz kılar, sonunda kabullenmeye iter.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Örgütlü olmak, günümüz gençliğinin maruz kaldığı ideolojik hegemonya dikkate alınırsa, birçoğumuza anlamsız bir söz öbeği gibi gelebilir. Dolayısıyla öncelikle bu ideolojik hegemonyayı tanımlamamız, teşhir etmemiz ve yaşamımıza dokunduğu yerleri tespit ederek, mücadele yolları aramamız gerekmektedir. Bu ideoloji neoliberalizmdir. Basit tabirle, dünyanın ekolojik, sosyolojik yahut başka açılardan ziyade, sadece ekonomiye göre şekillendirilmesini öngörür.

Neoliberalizme göre bütün ülkeler bir piyasadır ve bu piyasalar bir araya gelerek, uluslararası piyasayı oluşturur. Uluslararası piyasadaysa tek kural, büyük sermayenin küçükleri yutması yahut yok etmesi, sonunda da büyümesidir. Dolayısıyla neoliberalizmin sonucu emperyalizmdir.

Emperyalizm, devam edebilmek için sürekli yeni yollar aramaktadır, yeni uygulamalar ortaya atmaktadır. Yeni nesillerin çok hatırlamadığı ... ekonomik politikaların uygulanması, 60 yılların sonuna denk gelir. Amaç daha çok kâr etmektir. Daha çok kâr, geniş kitlelerin yoksullaşmasını da beraberinde getirmiştir. Örgütlü topluluklar, sendikalar, geniş kitleler ve bu uygulamalara karşı çıkmıştır. Bunun sonucunda sistem, karşısında iyi örgütlenmiş güçlü halk muhalefeti olunca, politikaların uygulanmadığını görmüştür.

O yıllarda muhalefeti yok etmenin, etkisizleşmenin yolunu askeri darbelerde bulmuşlardı. Şilî'de askeri darbe olmuş ve bu politikalar hayata geçmiştir. Ülkemizde 12 Eylül olmuştur, askeri darbe altında neoliberal politikalar uygulanabilmiştir. Emperyalizmin doğası, kara bir sömürüye dayanır. Bunun sonucu, geniş kitlelerin yoksullaşmasıdır. Yoksullaşmak istemeyen kitlelerin, örgütlenip direnmesi gerekir. 12 Eylül sonucunda da böyle olmuştur.

O nedenle o zamandan beri örgüt ve örgütlenme suç ilan edil-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

miştir. 12 Eylül 1980 askeri darbesi sonrasında halka kolay yoldan nasıl zengin olurum fikri dikte edilmiştir. Emperyalizmin günümüzdeki ideolojisi olan neoliberalizm, 1940'tan savaş Avrupa'sından yahut 1970'lerin çift kutuplu dünyasından ve bunların ideolojilerinden bağımsız olarak şekillenmedi. Aksine soğuk savaş sonrasında, dünya-daki tek hâkim ideoloji haline geldi ve 2000'li yılların ötesine uzanan süreçte kendisini yeniden üretti.

Önce küreselleşme gibi bir atılım gerçekleştirildi. Emperyalist ülkeler az gelişmiş ülkelere yatırımlarını rahatlıkla yapabilmenin çeşitli yöntemlerini buldu. Ancak bu yöntemler az gelişmiş ülkelerin insanları için açlık, yoksulluk gibi şeylere yol açtı. Bunu fark eden başka ülkeler direnç gösterdiğindeyse, Irak'ta ya da Afganistan'da olduğu gibi zorla girdiler. Ardından ekonomik krizler baş gösterdi ve küreselleşen sermaye kendine başka yöntemler araştırmaya başladı. Hükümetler batan bankaları halktan topladığı vergilerle kurtarmaya başladı. Bu da insanları daha da yoksullaştırdı. Bütün bunlar olurken, insanlar isyan ederler korkusuyla da polisi, askeri güçlendirerek, sendikaları ve demokratik kitle örgütlerini kapatmaya, kapata-madıkları yerde yasal yolları tıkamaya başladılar.

Sonuç olarak, hem insanların bir araya gelmesini önleyecek, hem de dedikleri şeyi yapabileceklerdi. Ülkemizdeki hükümetlerin de içte sergilediği politika tamamen bunlara karşılık gelmiştir. Hükümetlerin bütün bunları yapabilme kudreti örgütlü olmasından gelir. Zaten devlet mekanizması da başlı başına bir örgüttür. Kurumlarıyla, kolluk kuvvetleriyle ve yargısıyla hiyerarşik şekilde örgütlenmiş olan günümüz devlet modelinde, seçimle iktidara getirilen hükümetler en güçlü konuma sahiptir.

Yasama, yürütme, yargı üçlemesinde yürütmenin en güçlü konumda olması, neoliberal politikaların uygulanabilirliğini sağlayan en

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

önemli faktördür. Çünkü üzerindeki yargı denetimi ortadan kalktığı oranda eli güçlenir. Yargı denetimi ise, halkın kendisinin kurduğu örgütlerin devlet kurumlarına dava açabilme yetkisiyle neoliberalizmin önünde büyük bir engel oluşturur. Bu nedendir ki, hükümetler her zaman yargıyı kendi taraflarına kullanabilmek için, hem demokratik kitle örgütlerini, siyasi partileri baskı altına alır, hem de yargıyı hiyerarşik bir yapıya büründürmeye çalışır. Ülkemizde öncesindeki siyasi partiler gibi, AKP hükümetinin de yaptığı şey tam olarak budur.

Günümüzde halkın örgütsüzlüğü ve hükümetin devlet aygıtını bütün bileşenleriyle elinde bulunduruyor olması, 80 darbesinden sonra 24 Ocak kararlarının uygulamaya konulmasıyla başlayıp, günümüzde AKP hükümetinin ılımlı İslam kisvesi altında yürütülmeye devam edilen neoliberal politikaların sonucudur. Neoliberalizm, doğası gereği meslek alanlarına da saldırır. Toplum yararına iş üretimi yerine, uluslararası sermayenin kâr oranını artırma niyeti güder. İşçiler, kamu emekçileri, doktorlar, öğretmenler, mühendisler, mimarlar, şehir plancıları ve diğer iş kollarındaki personel, esnek çalışma saatleriyle baş başa bırakılarak, düşük ücretle çalıştırılır.

Kamusal işletmelere bütçe ayrılmaz, denetlenmez ve zarar ettirilir, sonra da bu bahaneyle özelleştirilir. Meslek eğitimi yapan üniversite bölümlerinde kontenjanlar artırılarak eğitimin kalitesi düşürülür, öğrencilerden yüksek harçlar istenir. Bu sayede eğitim bir sektör haline gelir ve buraya şirketler, özel okullarla, teknokentlerle yatırım yapar. Sonuç olarak, öğrenciler müşteri haline getirilir. İhtiyaçtan fazla mezun verildiği için de, bilinçli yaratılan bir işsizlik baş gösterir, bu da işe girenlere ödenen ücreti düşük seviyelere çeker. Bu ortamda krizleriyle, batık bankalarıyla, mafyasıyla, faşist örgütlenmeleriyle halka saldıran neoliberalizmin karşısında, halkta kendi örgütlerini kurarak mücadele etme seçeneğine sahiptir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Öğrencilerin kendilerini temsil etmeleri fikri, 150 yıl ötesine dayanan bir tarihe sahiptir. Fakat bu süreç içerisindeki gelişmeler, düzenli bir birikimi sağlamaktan ziyade, kendi dönemlerinin toplumsal, politik koşulları nedeniyle kopuk ve karmaşık bir geçmiş oluşturmaktadır. Türkiye için bu süreç en fazla 50 yıl ötesine dayanmaktadır. Ayrıca 80 dönemi sonrasında Türkiye için öğrenci örgütlenmesi 20 yıllık bir kesintiye uğramıştır.

Türkiye'de 60'lı yıllarda oldukça politik şekilde ortaya çıkan, sonrasında uzun bir suskunluk dönemi yaşayan 2000'li yıllarda, bir anda zorunlu olarak tüm üniversitelerde yeniden baş gösteren öğrenci temsiliyeti, beraberinde birçok sorunu ve belirsizliği de getirmiştir.

Almanya'da öğrenciler arasındaki ilk örgütlenmeler, 1817 yılına dayansa da, öğrenci temsiliyetinin dünyada ilk defa resmi makamlarca tanınması 1864 yılında İskoçya'da St. Andrews Üniversitesinin öğrenci birliğinin kurulması ve dünyada ilk defa bir öğrenci birliği binası inşa etmesiyle gerçekleşmiştir. Sonraki yıllarda öğrenci birlikleri Britanya çapında yayılmıştır.

Portekiz'de 1887 yılında Coimbra Üniversitesi öğrenci birliği kurulmuş, ilerleyen yıllarda öğrenci temsiliyeti fikri veya örgütlenmesi Avrupa çapında yayılmıştır. Avrupa'da öğrenci birlikleri genel olarak öğrencilerin isteklerinin ve fikirlerinin yıllık seçimlerle işbaşına gelen öğrenci temsilcileri sayesinde, okul yönetimine iletildiği kurumlar olmuştur. Buna ek olarak, öğrenci birlikleri zamanla öğrencilerin toplumsal yaşamlarında düzenleyici olarak yer almaya başlamıştır.

Çeşitli kültürel ve sportif etkinliklerin düzenlenmesi ve teşvik edilmesinin yanı sıra, öğrenci birlikleri politik anlamda vizyonunu okul dışında genişletmiştir. Dolayısıyla öğrenci birlikleri, öğrencilerin

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

siyaset alanında etkinlik gösterebilme deneyimini kazandıkları bir yer olarak da algılanmıştır. Öğrenci birlikleri belirli bir bütçeye sahip olmuş, bu bütçeyi öğrenci yararına kullanmak için projeler geliştirmiştir. Zamanla bu birlikler, okul içerisindeki öğrenci yaşamında şemsiye bir kurum haline gelmiş, öğrencilerin daha özel etkinlikler için kurdukları öğrenci topluluklarının üzerinde yer alan bir yapıya dönüşmüştür.

Türkiye’de öğrenci temsilyetleri 1980 askeri darbesiyle sona ermiştir. Askeri yönetim ve yeni kurulun Yüksek Öğretim Kurumu, dönemin siyasi gündemini gerekçe göstererek tüm öğrenci temsilyet mekanizmalarını durdurmuştur. İlerleyen yıllarda, öğrencilerin kendi aralarında örgütlenmeleri, radikal politik kuruluşlar dışında yok denecek kadar azalmıştır. Özellikle 80’ler tüm üniversitelerin YÖK’e bağlandığı ve uzun bir uyum sürecinin yaşandığı yıllar olmuştur.

İngiltere’de Teacher dönemiyle birlikte başlayan apolitikleşmeye çok benzer bir süreç Türkiye’de de 80 darbesi sonrasında oluşur. Resmi anlamda üniversite öğrencilerinin temsiliyeti, ancak 20 yıllık bir suskunluk sonrasında YÖK’ün, yüksek öğretim kurumları öğrenci konseyleri ve yüksek öğretim kurumları ulusal öğrenci konsey yönetmeliği isimli yönetmeliğiyle yeniden gündeme gelmiştir. Bu yönetmeliğe göre Türkiye’deki tüm yüksek öğretim kurumlarının yönetimlerinde kendilerine ait bir öğrenci konseyi kurulmasını istemekle birlikte, ulusal anlamda öğrencilerin temsil edilebileceği bir ulusal öğrenci konseyi kurulması da kararlaştırılmıştır.

Böylece hem öğrenci konseyleri ilk defa merkezi bir kurum tarafından yasallığı şüphelenilemez bir biçimde ortaya çıkarılmış, hem de ilk defa ulusal anlamda Türkiye’deki öğrencileri yasal olarak temsil edebilecek bir çatı kurumun kurulması istenmiştir. YÖK’ün Yönetmeliği doğrultusunda kurulan öğrenci konseyleri, 70’li yıllardaki

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

üniversiteli öğrencileri temsiliyet sistemlerinden oldukça farklıdır.

Öncelikle öğrenci konseyleri, 60'lı ve 70'li yılların aksine, öğrencilerin kendi istekleri sayesinde değil, merkezi bir bildirge nedeniyle açılmıştır. Türkiye'de yeniden açılan öğrenci konseylerinin en temel sorunu, kendilerine ait bir kimliği oluşturmakta güçlük çekiyor olmasıdır. Bu konuyla ilgili yönetmeliğin, öğrenci konseylerinin amaçlarını, işleyişlerini, yönetim organlarını, kurullarını, hatta seçimlerinin nasıl yapılacağını tanımlayan örnek verici bir metindir.

Fakat üniversite rektörlüklerinin ve öğrenci konseylerinin, öğrenci temsiliyetine ait bu tek metin örnek verici olmaktan çok, standartlaştırıcı bir işleve sahiptir. Bu anlamda okullar, öğrenci konseylerini kendi koşullarına ve ihtiyaçlarına göre değil, YÖK'ün Yönetmeliğine en uygun şekilde sokmak istemektedir.

İnsanın kendisini geliştireceği ve meslek bilincini kazanacağı üniversite yılları, gereksiz ve de fazla ders yükleriyle, sınavlarla doldurulmakta, öğrencilerin kendilerini geliştireceği farklı ilgi alanlarına ayıracak zaman bırakılmamaktadır. Günümüz üniversite eğitiminde, öğrenciye dayatılan en yüksek nota almak, en iyi ortalamaya sahip olmak, kafasını dersten kaldırmamak, sürekli araştırmak olarak aktarılmaktadır. Ancak kişi tek bir noktada bilgi edinerek birey olamaz. Olsa olsa sözlükten farksız bir araca dönüşür.

Oysaki özellikle biz mühendislerin olması gereken nokta, birçok noktanın bileşimi olmalıdır. Özellikle 80'den sonra başlayan süreçte, toplumun hafızasını silme çalışması hızla devam etmektedir. Örgütlenmeye yönelik kavramlar unutturulmakta, korku ve baskı yöntemleriyle uygulama dışı bırakılmaktadır. Özellikle üniversitelerin demokratikleşmesi yönünde YÖK kurularak, resmi bir engel konulmuştur. 80 sonrasında demokratik üniversiteler yok edilmeye çalışıl-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

miştir. Bu noktada inadına özerk, demokratik üniversite şiarına sahip çıkmalıyız.

Toplumun her kesiminde olması gereken demokratikleşme ve örgütlenmeden bahsederken, bu kavramdan üniversiteleri ayrı tutamayız. Üniversitelerin katılımcı demokrasiye geçmesi, öğrencilerin her aşamada söz ve karar aşamalarına katılması son derece önemlidir. Özgür düşünce olmadan üniversite olmaz. Özellikle mühendislik eğitimi alan bizlerin, sadece teknik konularda değil, ekonomi alanında ve siyaset bilgisinde de belli bir yerde olmamız gerekir.

Bu durumun oluşması içinse, ders programlarında çeşitli değişikliklerin yapılması lazımdır. Özgür düşüncenin gelişebilmesinin sosyal, kültürel, politik derslerin de seçilebilmesinden geçtiği unutulmamalıdır. Zenginleştirilen bir ders programı, yaratılmak istenen tek tip insan profilinden de öğrenciyi uzaklaştıracaktır. Tabii şunu da unutmamak gerekir, anlattığımız gereklilikler sistemi elinde tutan yetkiyi kölelere örgütlü bir şekilde gösterilmeli ve hatta üniversite çatısı altında bu değişiklikleri yapmaya zorlanmalıdır.

Üniversitelerde aşırı baskıcı tutumlar da gelişimi engelleyen önemli unsurlardandır. Bu nedenle mesleki etkinlikler yanında sosyal, kültürel etkinliklerde bulunmak da örgütlenme açısından çok önemlidir. Bu etkinlikleri katılan öğrencilere yeni bakış açıları sunabilme şansı doğacak ve kişinin yaratıcılığı ve önerileri farklı boyutlarda gelişebilecektir.

Tüm bu sorunlar doğrultusunda, öğrencilerden bireysel bir çaba göstermelerini beklemek yanlış olur. Bireylere tek başına kurtuluş önerileri sunulurken, bu sistemi reddeden ve bunu eylemleriyle ortaya koyan öğrencilere yoğun, sistematik bir sindirme uygulanmaktadır. Bu yüzden eğer değişiklik istiyorsak, özgür demokratik

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bir üniversite istiyorsak, taşın atına eline bir kişinin değil, hepimizin sokması gerekmektedir.

Örgütlenme hakkı konusunda bir metin var. Burada kısa bir pasaj geçeceğim, çünkü diğer kısımları çok ortak gidiyor.

Bir ülkede birilerine örgütlenme hakkı verilirken, başkasına örgütlenme yasağı getirilemez. İnsanların örgütlenme hakkını sınırlandırmamak gerekir. Örgütlülük bütünlüğü bozucu bir unsur değil, aksine ülkeyi geliştirecek, ileriye dönük daha akılcı ve dinamik bir unsurdur. Örgüt bireyleri de sadece örgüte katılmakla kalmayıp, ortak amaca ulaşmak için çalışmalı, yeni çözümler için fikir üretmelidir. Ülkedeki örgütlülük düzeyi, ülkenin ve toplumun gelişmişlik düzeyinin bir göstergesidir.

Büyük bir kitle, mevcut siyasi ve ekonomik sistemin etkisi altına girerek, bireysel kurtuluşlar peşinde koşmaktadır. Eğitim sistemi öğrenciyi anaokullarından başlayarak tek tip yetiştirme derdindedir. Aşırı ve de bir kısmı gereksiz değişmesi gereken derslerle ve ders yüküyle öğrenci kuşatılmış durumdadır. Sistem öğrencilerin örgütlenmemesi için her şeyi yaparken, kulüpler yoluyla sistem içinde örgütlenmesini istemektedir.

Toplumun en dinamik kesiminin siyasetten uzak tutulması için akıllarındaki tüm önlemler alınmış ve alınmaktadır. Siyasetle ilgilenmenin, eskilerin tabiriyle anarşik olmak ya da ülkeye, devlete isyan etmek gibi gösteren sistem, siyasi bilgisi olmayan bir neslin tohumlarını sağlam bir şekilde atmıştır. Haklarını arayan öğrenci grupları, üniversite içerisindeki büyük bir çoğunluk tarafından kötü ilan edilmekte ve anlattıkları düşünceler yasaklı düşünceler olarak dikte ettirilmektedir.

Başbakan ya da bakanları protesto eden öğrenciler, yumurta at-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tıkları ya da sadece bağıarak protesto ettikleri için tutuklanarak çok uzun süre tutuklu kalmıştı. İTÜ'den iki arkadaşımızın parasız eğitim istiyoruz pankartı ise, aynı şekilde hapisle son bulmuştur. Şahit olduğumuz diğer bir gerçeklikse, İTÜ'de çevik kuvvet ekibinin çalışma odasının bulunması ve kampus içerisinde sürekli var olan bir çevik kuvvet otobüsünün bulunmasıdır.

Burası eğitimin yapıldığı, özgür düşüncenin geliştiği, sosyal ve kültürel gelişmelere ev sahipliği yapan bir üniversite olması gerekirken, açık hava hapisanesine çevrilmeye çalışılmaktadır. Kısaca sistem öğrenciye, bu işlere bulaşırsan cezanı çekersin uygulamaları göstermektedir. Bütün bunların bizi umutsuzluğa götürmemesi gerekir. Tam tersine, bu baskıların ve çelişkilerin içinde daha sağlam ve daha kuvvetli örgütlenmenin zeminlerinin oluştuğunu görmemiz gerekir.

Bu karamsar tabloyu ortaya bu şekilde koyduğumuz zaman, örgütlenmenin ne kadar zor olacağı ortaya çıkmaktadır. Örgütlenme ve örgütün etkinlik sorunu, kitleselleştirilememesi, sadece ülkemizde ve bizde varolan bir sorun değildir, bu sorun bütün dünyada yaşanmaktadır. Bütün sivil toplum örgütlerinde, sendikalarda ve hatta siyasi partilerde benzer sorunlar yaşanmaktadır. Emperyalizm şimdilik kazanmış görünmektedir, işin aslı öyle değildir, bu geçici bir süreçtir. Krizden çıkamamıştır, krizin bedelini çalışan geniş kitleler ödemektedir. Yüz milyonlarca kişi işsiz kalmıştır, yoksulluk, gelir dağılımı adaletsizliği, sömürü orada durmaktadır.

Bu durum, cıvalarla, propagandalarda, saklayarak, söz etmeyecek, yok sayarak geçiştirilecek bir durum değildir ve de geçiştirilememektedir. Bütün gün çalışıp, açlık sınırında yaşayan milyara yakın insan vardır. TMMOB'ye bağlı odalarda, benzer örgütlenmeler sınıktıları yaşayıp, baskılarla karşı karşıyadır. Ekonomik kriz ve bunun

MADEN MÜHENDİSLERİ ODAŞI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yansımaları, üyelerini etkilemektedir. Odamız ve TMMOB bu durum karşısında mücadelesini sürdürmektedir. Öğrencilere bu kadar baskı ve politikaların uygulandığı bir sistem karşısında TMMOB, öğrenci üye uygulamasına başlamıştır. Çok yerinde ve doğru bir uygulamadır. Mezun olduktan sonra değil, odayla hazırlıkta, birinci sınıfta öğrenciler iletişime geçebilmektedirler.

Özellikle kişilik bilincinin geliştiği üniversitenin ilk yıllarında, genç maden ve cevher hazırlama mühendisliği öğrencileri, insani haklarının, mesleki haklarının neler olduğunu öğrenmeli, örgütlenme yolunda çekirdekten yetiştirilmelidir. Oda üyelerine web sayfası aracılığıyla ulaşıyor olsa bile, madencilik bülteni ve dergisini sadece isteyen üyelere değil, hepsine göndermeli. Bu şekilde bir nebze, biz buradayız, meslekle ilgileniyoruz, yayınımız var, sektördeki güzel gelişmeleri buradan takip edebilirsiniz diyebilmelidir.

Örgütlenmemizin güçlenmesi için kendimize şu soruları sormalıyız. Oda üyelerine mesleki anlamda verildiği kurs ya da seminerlerle ne kadar ulaşabiliyor? Oda üyelerinin ne kadarı faaliyetlere katılıyor? Kanuni zorunluluğu olmasına rağmen mezun olanların ne kadarı odaya üye? Üyeler odadan neler istiyor, oda isteklere ne kadar cevap verebiliyor? Odanın çalışan mühendisler için belirlediği ücretler, işveren tarafından kabul görüyor mu? Çalışanların çoğu bundan şikayetçi.

Oda öğrenci çalışmalarında, öğrencilerle birlikte bir şey yapma mantığıyla hareket etmeli ve bu bilinçlerimize oturmalıdır. Çünkü oda hepimizin odası, sadece bazılarının ülke koşullarından dolayı kendinde söz söyleme hakkını göremiyor, çekiniyor ya da nasıl söyleyeceğini bilmiyor. Kurultaylardan sonra okullarımızda tartışmalara devam etmeli, tartışmayla doyumluğa ulaştıramadığımız noktalarda seminerler düzenleyebilmeliyiz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Yukarıda da belirtildiği gibi, bunu öğrenciler için yapmamalıyız. Öğrencilerle beraber tartışma konularını belirlemeli, seminere çağırılacak isimleri beraber seçmeliyiz. Odayla biraz daha ilgili öğrencilersek, kendimizi bilinç taşıyan öğretmenler, diğer öğrencileri bilinç taşıyacak öğrenciler olarak görmemeliyiz. Bu kurultayın bizim için en azından örgütlenme konusunda bir milat olması dileğiyle. (Alkışlar)

Arkadaşlar metinlerde bir bütünlük, bazı noktalarda çelişkili şeyler olabilir, çünkü bu kapsamaya çalıştık her üniversitenin görüşünü burada. Burada şey aramayalım, bunlar zaten tartışmayı açacak bir şey bu. Çünkü benim de metinde şey görmediğim, çelişkili olarak gördüğüm ifadeler bayağı bulunmakta, bunu gözeterek tartışmaya çalışalım.

Kürsüyü de kullanabilirsiniz bu arada, ama mikrofon dolaşiyor, o sorunu çözdük.

HAKAN KESKİN (Süleyman Demirel Üniversitesi)- Arkadaşlar, bazılarınız şu an şey diye düşünüyor olabilir. Hani burada konuşmamız neyi değiştirecek ki? Geldik burada konuşuyoruz, ama burada konuşmamız her şeyi değiştirebilir. Hani bazılarımız biraz önceki konuşmada dedi ya, dayısı olanın işinin yürüdüğü bir ülkede yaşıyoruz. Arkadaşlar o insanlardan tek farkımız, o insanların daha iyi örgütlenmesi. O insanlar bir şekilde örgütlenmişler ve işlerinin yürütmesini sağlıyorlar. Bizim yapamadığımız en büyük eksiklik de bu. Biz örgütlenemiyoruz, bir şekilde oturup burada konuşamıyoruz.

Bilmiyorum araştırmanız var mı, ama 80 öncesi ve 80 sonrasında diye geçer hep. 80 öncesindeki gençler daha çok bu şekilde toplanıp, örgütlenip, bir şekilde konuşup bilgi alışverişi yaparak bir şeylere ulaştıkları için başarılı oluyorlardı. Bu başarıyı da 80 darbesiyle filan kestiler işte, sonraki nesil de biraz daha tembelleğe, na-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

sıl desem hazır bilgiye ulaşmaya çalışan insanlar yetişmeye başladı.

Eğer doğru şekilde örgütlenirsek, tekrar 80 öncesi, hatta daha iyi bir seviyeye getirebiliriz biz bu ülkeyi. Hani biz diyoruz ya, onun dayısı var, onun işi yürüyor. Biz de birbirimizin dayısı olalım, neden birbirimizi desteklemeyelim ki. Eğer doğru şekilde biz burada belli fikirlere ulaşırsak ve bu grubu büyütürsek bir şekilde hükümeti, bütün sistemi değiştirebiliriz. Bütün mesele bizde bitiyor, bizim örgütlenmemizde bitiyor.

Örgütlenme bu yüzden çok önemli, umarım kendimi size doğru şekilde ifade edebilmişimdir. Dinlediğiniz için teşekkür ederim. (Alkışlar)

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Ben şimdi örgütlenme demişken, biraz genç madenciye açıklık getirmek gerekiyor diye düşünüyorum, tam da bu noktada. Yani sabahtan beri sistem lafi ediyoruz, evet sistemin teşhiri burada, sonuçta birileri yapıyor. Şunu belirtmek gerekiyor ki diye düşünüyorum, sistemi değiştirmenin yeri değil burası, ama tabii ki teşhir üzerinden, hani yanlışlıkları, eksiklikleri, çarpıklıkları, çelişkileri göstermek gerekiyor kesinlikle.

Şimdi genç madenci meslek odasının bir öğrenci örgütülüğü, tabii ki bir mesleki boyutu olacak. Ancak odanın politikalarından, odanın izlediği yoldan yola çıkarak da öğrencilerin sorunlarına, akademik demokratik mücadelede iyi bir araçtır diye düşünüyorum.

Şu konuyu açmak istiyorum ben açıkçası tartışma olarak. Biz yaklaşık iki kurultaydır onlarca temsilci toplantısında, sürekli insanların çalışması, yerellerin çalışması, merkezin çalışması, bunlar üzerinden tartışmalar yürüttük. Ancak ne yazık ki, şu an üçüncü kurultayımızdayız, bir özeleştirme mekanizması burada yine geliştirelim derim ben. Ragıp'ın da dediği gibi veya metinde de geçtiği gibi, biz

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

temsilciler toplantısında bu kurultayı bir milat olarak görmüştük, milat olsun demiştik. Burada tartışılan şeylerden çok sağlıklı sonuçlar da çıkmayabilir, ama buradaki konuların yerellerle tartışılması gerekiyor diye düşünüyorum.

İkinci olarak, genç madenci örgütülüğünün özerkliğinin sağlanması gerektiğini düşünüyorum. Bu özerklikten kastım nedir? Yani kesinlikle burada kötü bir niyet filan yok. Oda yönetimindeki ağabeylerimizle olsun, diğer gelecekteki veya bugünkü meslektaşlarımızla olsun. Belli kaygılarla zaten buralardayız, bu salondayız birlikte. Biraz daha temsilciler toplantısında veya buralarda alınan kararlarda, ortaya koyduğumuz iradenin daha dikkate alınması, alınıyor, ama biraz daha alınması gerektiğini düşünüyorum.

Biraz da bu odayı daha etkin ve daha verimli nasıl kullanabiliriz biz öğrenci üyeler olarak. Arkadaşlar odanın komisyonları var. En son kaç taneydi Cemalettin Ağabey? 26 tane odanın komisyonu var. Hem mesleki, hem işsizlik gibi konulara değinen, ne bileyim kadın komisyonu var. Buralarda görev almak gerekiyor diye düşünüyorum. Herkesin, şu salondaki herkesin kendinden bir şeyler bulabileceği komisyonlar var. En azından buralardan doğru katkı sunmak gerekiyor diye düşünüyorum ki, sanırım odanın da buna ihtiyacı vardır, sürekli bu vurgulanıyor. Mesela kömür kongresi yapılıyor, herhalde burada ilgilenen insanlar vardır kömürle mesela.

Diğer bir şey de, bu benim kişisel bir önerim: Biz bir dergi çıkartalım diyorduk sürekli, bu gerekli, bunu konuşalım, tartışalım, sizlerden de görüşler alalım. Bir disiplin sağlayacaktır bize. Bunun dışında da senelik bir kere, mesela hepimizin burada, her okulda daha doğrusu mezuniyet projeleri oluyor mesela, bunları paylaşabileceğimiz bir yayın mesela çıkartabilir miyiz diyorum. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

GÜRKAN ILICA (Hacettepe Üniversitesi)- Cem'in söylediklerinin tamamına ek olarak şunu söylemek istiyorum. Bazı arkadaşlarımızı düşünebilir, tamam örgütlenmemiz gerekiyor, ama biz bunu kendi okulumuzda nasıl yapacağız diye. Örgütlülüğün, bir yapı oluşturma veya insanları bir araya getirmenin, ortak yapılacak bir işte sonuca ulaşmanın en önemli iki adımı var. Bunlardan bir tanesi organizasyon, ikincisi de koordinasyon.

Sadece kendi yerlerinde, kendi üniversitelerinde nasıl örgütlenme sağlayacağız sorusu aklında olanlar için söylüyorum. Bu örgütlenme olayını, en baştan sağlıklı bir şekilde ele alarak, değerlendirek, insanlara da doğru aktararak yapmamız gerekiyor hepimizin. Yani örgüt nedir? Maden Mühendisleri Odası Genç Madenci örgütlülüğü nedir? Bunları insanlara doğru anlatarak ve de organizasyon ve koordinasyona önem göstererek yapılabilir. Hatta nihai çözüm budur.

Bu organizasyon ve koordinasyon içinde de, üniversite temsilcilerine çok büyük görevler düşüyor. Orada herkesin biraz daha fazla özveriyle çalışması gerekiyor. Bunun da sebebi şu: Temsilicilerden başka, yani buradaki yapı itibarıyla temsilcilerden başka, bunların herhangi bir şekilde yardımcıları olmuyor. Yani yardımcı sıfatı taşıyan insanlar olmuyor temsilcinin yanında. Bunları kendi başına halletmeye çalışıyor çoğu zamanlarda.

Burada görev paylaşımı yaparak, insanları doğru bilgilendirerek, merkezle de sürekli diyalog halinde olarak örgütlenmeyi sağlıklı bir şekilde yapabiliriz diye düşünüyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

CANSIN CANER KESKİN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Çözüm üzerine çok bir şey söyleyemeyeceğim, ama kafamda birtakım soru işaretleri var örgütlenmeyle ilgili. Şimdi 80 sürecinden sonra

kişisel olarak kendi hayatıma baktığımda, çok büyük kaygılarla, yani 80 süreci öyle bir şeydi ki bir sürü insan kayboldu, işte pek çok insan hapse atıldı, kimisi işkence gördü, kimisi ülkeyi terk etmek durumunda kaldı. Örgütlenmeyi böyle yıprattılar aslında ve şu an ben kendim bireysel olarak nasıl örgütleneceğim dediğimde, bütün bu kaygılar kafamda belirebiliyor.

Benim okulumda evet polis var, yakın zamanda, işte geçen sene bıçaklanma olayı oldu. Dışarıdan, İTÜ'den olmayan birisi girdi, öğrenci bıçakladı filan. Bütün bunlar olurken ben kendi güvenliğimi aslında bir taraftan tehlikeyeymiş gibi hissediyorum. Bu noktada yasalara nasıl güveneceğim? İşte burada da kaygı taşıyorum, çünkü hukuk sistemi de çok sağlıklı ilerleyen bir sistem değilmiş gibi geliyor. Daha basılmamış kitaplar varken, insan düşündüğü için bir şeyi, gözaltına alınıyor filan ya da tecavüz olayı var ve saçma sapan bir karar çıkabiliyor. Yani kim vurduya gitme durumu da var.

İnsanlara bir şey aktarmana çok izin vermiyorlar, verilmiyor sanki. Bu örgütlenme, küçükten başlayarak büyüyen bir şey ve o daha küçükken yapının büyümesine izin verilmemiş gibi bir şey var. Açıkçası bu kaygıları ben taşıyorum ve sanki örgütlenmeden önce benim kafamda bu kaygıların biraz azalması gerekiyormuş gibi. Yani daha sonra sanki düşünebilecektim, yani bu baskılar varken biraz zor oluyor odaklanmak. Teşekkürler. (Alkışlar)

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Sana dair bir şeyler söyleyeceğim ağabey. Kaygılardan bahsettin de, birkaç şey hatırlatacağım. İki senedir kazanamadığı üniversite sınavının yarattığı basınçla Ali Kepez arkadaşımız intihar etti. Dershane parasını ödeyemedi, annesi hapse girdi, Semih arkadaşımız intihar etti. Üniversite harcını ödeyemediği için Ömer arkadaşımız intihar etti. Bunların sayısı çok fazla artabilir. Tecavüze uğrayanların, öldürülenlerin, na-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mus cinayetlerinin, töre cinayetlerinin haddi hesabı yok. Lümpen bir toplum, mafyalaşan, çeteleşen bir toplum, yani şimdi bunların hepsi zaten tehlikeli, Türkiye'de yaşamak tehlikeli.

Şimdi kim şunu iddia edebilir ki? Otobüse binmek tehlikelidir, kaza yapılabiliriz, trafik kazası oranlarına bakalım. Türkiye'deki bebek ölümü oranlarına bakalım, doğmak tehlikelidir. Şimdi, ama ben ce toplum örgütlü olmadığı için, toplum birlikte mücadele edemediği için, birlikte hareket etme yetisini kaybettiği için bunların hepsi oluyor. Yani yaşamak örgütlüken mi tehlikelidir, örgütsüzken mi? Bakalım işte.

Irak Savaşını düşünün, o dönem savaş karşıtı yapılan eylemlilikleri düşünün, 96'lar gençlik hareketlerini, öğrenci örgütlülüğünün daha ileri olduğu bir dönem, bugüne göre, biraz daha gerileme var. Arkadaşlar, şimdi Irak Savaşını AKP çok barışçıldı, diğerleri çok barışçıldı da o yüzden mi girmedik? Hayır, kapıda Kızılay'da 100 binlerce insan vardı. Şimdi bakalım, savaş çığırtkanlığı yapıyorlar, yarın Suriye'de ölebiliriz, İran'da ölebiliriz, emperyalizmin çıkarları için oraya buraya gidebiliriz, ama hangisi tehlikeli? Yani örgütlü mücadele mi, diğeri mi? (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaşlar bu arada arkada el kaldıran olursa ben göremiyorum, biraz daha kaldırılabılır misiniz ellerinizi arkadaşlar, fark edilemiyor da buradan.

FUNDA AÇKA (Osmangazi Üniversitesi)- Şimdi günümüz gençliği, olup bitene seyirci kalan, apolitik, tepki vermeyen bireyler topluluğu halinde bulunmakta. 80 darbesinden sonra örgütlenme, siyaset yapma, hak arama talepleri, kanla şiddetle bastırılmış. Sesini çıkartan insanlar içeri alınmış, gözaltılarda kaybolmuş, işkence görmüşler. Bunun doğal sonucu olarak insanlar sindirilmiş, ses çıkartamaz hale gelmişler.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Şimdi böyle olunca popüler kültür yaygınlaşmış, medyanın eliyle ve çevrenin etkisiyle gençliğe empoze edilmiş durumda. İnsanlar, gençler taleplerini, gasp edilen haklarını nasıl geri alacaklarını bilmez bir durumdaydı. Şimdi gençlik ise, ben baktığımda çevremde, günümü nasıl geçiririm, bugün nerede içsem, bugün hangi kıyı ayarlasam politikaları yapıyorlar. Yani ben çok üzülüyorum çevremde böyle insanları gördüğümde.

Oysaki biz bugün gelinen noktaya bakarak, geçmişe bakarak sermaye olmaktan nasıl kurtuluruz, parasız anadilde nasıl eğitim alırsızın hesaplarını yaparak sistemi değiştirmemiz gerekmekte. Yaşanan herhangi bir olumsuzlukta biz gençler olarak, görüşü ne olursa olsun doğru ve yerinde tepkiler vererek, örgütlenecek ve birbirimizin desteğini alarak örgütlü olmanın bilincini alarak hareket etmek zorunda hissediyorum ben kendimi. Bunun için odayı bir okul olarak görüyorum. Bu bizim elimizdeki çok büyük bir değer, bir şans, bunu çok iyi değerlendirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Yaşasın oda örgütlülüğü diyorum. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

HAKAN KESKİN (Süleyman Demirel Üniversitesi)- Arkadaşım demişti ya, hani bazı tedirginlikleri filan var. Bir kere şöyle bir mantık vardır, bazı yerlerde verirler belki siz de biliyorsunuzdur. Avrupalıyla bir Türk'ün düşünce yapısında şöyle bir değişiklik vardır. Sirkte ip cambazları olur, Avrupalı onu izlerken, ne kadar uzun süre ipin üstünde duracağını düşünürken, Türk ne zaman düşeceğini düşünür. Eğer biz düşeceğiz diye o ipe çıkmayacaksak, zaten başlamadan kaybetmiş oluruz. (Alkışlar)

TURAN ÇARVATOĞLU (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Öncelikle kendimi tanıtayım, Turan Çarvatoğlu, İstanbul Teknik Üniversitesi. Ben bu örgütlenme konuşmasıyla ilgili bencillik kısmına değineceğim. Yazıda çok ufak bir şekilde bencillik sözcüğü geçti ki, bence

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bu bencilikli kavramı çok önemli bir kavram.

Evet, insanoğlunun doğuşundan beri örgütlenme arzusu vardır, ama her insanoğlu aynı şekilde bencilidir de. Bence bu bencilik aslında geçen konuşmada konusu olan işsizliği ortaya çıkartıyor. Ben bunun örneğini genelde stajlarda yaşıyorum. 1500 TL'nin bile az olduğu mühendislik maaşlarının, 1200-1100'lere düştüğünü görüyorum ve bu durum beni tamamen örgütlenmenin zayıf olduğu kısmını düşünmemi sağlıyor.

Ben ilk defa bu tarz bir kurultaya geliyorum. Açıkçası biraz da hayal kırıklığına uğradım denilebilir. Çünkü yani bence maden mühendisliği odası altındaki çok güçlü bir örgütlenme, genç madenci örgütlenmesi. Fakat burada bence biraz kendimizi oyuyoruz, bence biraz daha örgütlenme, yani işin biraz daha genel kısmından çıkıp, daha basite indirgeyerek, alttan alta, temelleri sağlam atarak ilerlemeliyiz. Yani örgütlenmemiz, insan ilişkilerimiz nasıl olmalı, bence buna önem göstermeliyiz diye düşünüyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

SEMİN ERZENOĞLU (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Önce küçük bir şekilde Cansın arkadaşımın bahsettiği şeyle ilgili birkaç fikir belirtmek istiyorum. Sanıyorum Cansın'ın demek istediği şey şuydu: Yaşamımı garantiye, garantiye almak demeyelim de, yaşam standartlarımı belli bir noktaya oturtmadan, biz bunu farklı konularla ilgili okulda da çok tartışıyoruz, başka bir şeye adapte olmak zor. Başka bir şeyi tasarlamak, bunun fikirlerini ortaya çıkarmakta zorlanıyor insan. Bunu sanırım anlatmaya çalıştı.

Diğer arkadaşlarım tehlikelerden bahsetmişti, ben katılıyorum kendisine, ama bunun biraz da oranlarını gözetmek gerekiyor. Bir bebeğin doğumunda evet, ölebilme ihtimali vardır. Otobüse bindi-

ğimizde gaspa da uğrayabiliriz, özellikle İstanbul'da tecavüze de uğranabilir, bu erkek kadın fark etmez. Özellikle son 10 yılda, hatta belki 80'den sonra diyelim, ülkemizdeki örgütlenme üzerine çalışmalarladaki tehlikeyle, bir bebeğin doğumunda yaşadığı tehlikenin oranı en azından birbirine yakın değil, öncelikle bunu söyleyeyim.

Esas söylemek istediğim şey de şu: Ben örgütlenmenin sıkıntısını değil de, kendi açımdan bir çözüm yolunu burada bulunan temsilci arkadaşlarımla paylaşmak istiyorum. Ben cevher hazırlama mühendisliği kulübünün İTÜ'de başkanıyım. Bizim yönetim kurulumuz geçen sene Aralık'tan beri aktif halde çalışıyor ve bu sene başından itibaren odayla etkin bir çalışma yürütüyoruz. Ben bunun altında yatan temel mantığın şu olduğuna inanıyorum.

Bizim okulda, bizim bölümümüzde özellikle bir sadece ideadan ibarettir, bu Eylül ayına kadar. Oda bir kavram, oda diye bir yer var, bir yerde bir temsilciliği vardır, bir başkanı vardır, yönetim kurulu vardır gibiydi. Odayı eğer siz insanların gözünde somutlaştırırsanız, bakın bu adam başkanı, bu adam bunu yapıyor, işte oda bunu yapar, odanın yeri burasıdır gibi daha somut bir hale getirirseniz, bu noktada insanların katılması da çok daha rahatlaşıyor. Çünkü insan olmanın temelinde yatan bir mantık bu, insan gördüğü şeye inanır. Düşündüğünden ziyade, gördüğü ona daha reel gelir, bu noktada örgütlenme daha kolay olabilir.

Eğer örgütlenme istiyorsak, bireysel çalışmayı biraz temsilciler olarak özellikle ya da bu işle ilgilenen insanların daha aktif tutması gerektiğine inanıyorum ve bununla ilgili çalışmaların daha sık yapılması gerektiğine inanıyorum. Bir üniversitede maden mühendisliği bölümünün odayla olan bir toplantısının dönemde bir kere yapılmasının yeterli olacağını düşünmüyorum. Bu sayıların artırılması gerektiğine inanıyorum, daha fazla etkinlik yapılabilir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bu sosyal faaliyet olabilir, akademik faaliyet olabilir, mesleki bugün bizim tartıştığımız konular gibi de olabilir. Bunun sıkça yapılması gerektiğine inanıyorum ki, insanlar kendilerini odaya ait hissetmeliler, ben de bu odanın bir parçasıyım demeliler ya da bu örgütün içerisinde bir bireyim demeliler ki, herkesten de örgütlü bir tavır beklenabilir. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

UĞUR GÖKER (İstanbul Üniversitesi)- Ben farklı bir açıdan yaklaşacağım, 1960'a varacağım. Öğrenci toplulukları ne zaman bir araya geldiği zaman, örgütlenmeyi bir araya aldığı zaman bir askeri darbeye karşılaşmışızdır ve ilk sefer 1960'ta olmuştur bu. 68 kuşağına geldiğimiz zaman, ayrılan öğrenciler tekrar bir araya gelip, örgütlenmeye başladığı zaman küçük çaplı bir askeri operasyonla üç tane arkadaşımız, yani büyüklerimiz diyelim asılarak idam edildiler.

1980'e geldiğimiz zaman tekrar bir örgütlenme başladı. Burada 1980'de çok büyük çaplı bir darbe oldu ve 1980 kuşağının gençlerine diyelim, şimdi bizim anne ve babalarımıza şöyle bir yargı geldi. Bizim çocuklarımız bizim yaşadıklarımızı yaşamazlar ve bizleri oğlum veya kızım, üniversiteye gittiğin zaman örgütlerden uzak dur, benim yaşadığımı yaşama diye bir tabir geldi.

Bizim örgütlenmemiz için, şu anda buradaki arkadaşlarımızın bunu yapması küçük çaplı olacaktır, ama biz ileride ebeveyn olduğumuz zaman kendi çocuklarımızı, oğlumuzu, kızımızı örgütlenmenin güzel yönlerini, nasıl örgütlenebileceğini öğretirsek daha verimli olabileceğini düşünüyorum. Yani şu anda biz çok küçük çaplı bir örgütlenme yapabiliriz, yapabileceğimiz atıyorum 1000 kişi, 2000 kişiyi toplayabilirsiniz. İleride bizim kendi çocuklarımız ve onların çocukları daha çok yapacaklardır. Bu sayı 5000'e, 10000'e çıkma ihtimali vardır.

Bir de şöyle bir şey vardır; biz şu anda burada sadece maden

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mühendisleriyiz. Biz örgütlenmeyi yaparken, üniversitenin bütün kollarıyla beraber örgütlenmemiz lazım. Teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET HANİFİ ERGİN (Dicle Üniversitesi)- Biz Dicle olarak aslında özerk bir genç madenci kurabildik Dicle'de, bazı kararlarımızı kendimiz alıp, kendimiz bir sonuca varabiliyoruz. Bu konuda Cem arkadaşına katılıyorum. Aynı zamanda kurduğumuz o özerk genç madenci örgütünü, makine mühendisleri öğrencileriyle aynı zamanda inşaat mühendisliği öğrencileriyle, elektrik-elektronik mühendisliği öğrencileriyle hepsini bir çatı altında toplayabildik.

Bunu yaparken de boş durmadık, TMMOB çatısı altında toplayabildiğimiz bu öğrencileri, YÖK protestosu için ve Dicle Üniversitesi kampusları arasında kurulan duvarları protesto etmek için yürüdük, bir yürüyüş yaptık. Onun sonucunu zaten hepimiz biliyoruz, cop, gaz, su, gözaltı, hepsini yaşadık biz. Bir de aynı zamanda DİÖDER, Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği olarak, onlarla beraber çalışma yaptık bu yürüyüşlerde. Biz orada o özerk örgütü kurduk, bunun merkezde, yerelde kurduğumuz bu örgütü merkezde de görsek daha iyi olur. En azından TMMOB çatısı altında bulunan bütün öğrenci örgütlerini birleştiresek sesimizi daha fazla çıkartabileceğiz. Ben böyle düşünüyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ÇAĞLAR ERGÜL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Şimdi Cansın arkadaşta sanırım, biraz korkularından bahsetti. Aslında Umut arkadaş biraz cevap verdi, ben biraz ekleme yapacağım onun cevabına.

Korkulardan bahsederken üniversitedeki polislerde biraz fişleme olayına girdi bu daha çok, hani örgütlü davranan insanların fişlenmesi gibi bir şey söz konusu günümüzde. Fakat şimdi örgütlü davranırken fişlenebiliriz, bu gayet normal. İlk önce hakkımızı bir şekilde

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

hukuksal alanda alırız. Fakat görülmektedir ki, ülkemizde hukuksal alan tamamen kapatılmış durumda.

Şöyle örnek vereyim size, bir protestoda bir öğrenci arkadaşımızın, mesela hamile olan bir öğrenci arkadaşımızın, karnına aldığı polis tarafından tekmeyle çocuğunu kaybetmesi. Bunu yapanlar cezasız kaldı ya da size ne diyeyim? Hrant Dink'in öldürüldüğünde yakalanan insan çocuk olarak itham edildi, fakat bir çocuğa tecavüz eden 26 kişi çocuğun yetişkin olduğu ve akli dengesi yerinde olduğu için hukuk tarafından aklandı ve kendisi 27. tecavüzcü olarak bizim hukuk sistemimiz resmen insanların gözü önünde kendini 27. tecavüzcü olarak göstermiştir bize.

Demek istediğim şu: Örgütlenmeye karşı devlet her zaman şunu yapar. Karşınıza çıkarsa seni ya anarşist ilan eder, ya terörist ilan eder, devleti olan her yerde, sen devletini ötekileştirdiyen ya anarşistsindir, ya teröristsindir. Bu şekilde ithamlarla seni sürekli yıldırma çalışacaktır. Sana diyeceğim şu: Ben seninle beraberim, buradaki birçok arkadaşın da böyle olduğunu söylüyorum. Sana kalkan bir copsa, sana kalkan bir else, ben karşısında durabilirim, seninle birlikte bu konuda her türlü sana destek olabilirim. Birçok arkadaşımın da benimle aynı görüşte olduğunu düşünüyorum.

Bu şekilde korkuları elbet anlayabilirim, ama geri çekilmenin manası yok. Çünkü gidebileceğin başka alan sana bırakılmamıştır, çaresiz olarak sisteme uymaktansa, en azından bir şeyler yapmak gerektiğini düşünüyorum. Bir de şunu söylemek istiyorum. Bir arkadaşımız bahsetmişti, şu an burada olan şey, benim çok hoşuma gitti her ilden arkadaşımızın gelmesi. Bunu kurultay adı altında değil de, başka bir şekilde, ne bileyim bir şenlik olur, bir şey olur. Temsilciler sürekli toplanıyor, fakat genel toplantıyı mesela yılda bir defa ya da 6 ayda bir defa yaparsak, en azından tabii bu maddi açıdan çok büyük

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

külfetleri olabilir, ama olanaklar dahilinde bu ne kadar sık yapılırsa, bu bizim için, örgütlü durumumuz için çok faydası olacağını düşünüyorum böyle şeylerin. (Alkışlar)

CANSIN CANER KESKİN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben kişisel kaygımmış gibi algılandı, ama zaten örgütlenme sürecine dahil olmak isteyen bir insanım. Genelin kaygılarından söz ettim, okuldaki arkadaşlarım ve insanlardan duyduğum şeyler. Bunun adına, bu nasıl daha da azaltılabilir? Evet, insanların bana destek olduğunu bilsem ya da diğer arkadaşlarım da bunu bilse, örgütlenme sürecine daha çok dâhil olabilirler. Sanırım bu hissettirmeli, yani buna dair çözümleri sormuştum zaten, herkes yanıtladı. Kişisel değil, genel olarak böyle bir kaygının taşındığını belirtmek istedim sadece.

ARMAĞAN ALTUN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Benim söylemek istediğim şu: Ben buraya gelirken annem birkaç tane şey söyledi bana, hâlâ aklımda. Oğlum fişler seni sakın konuşma, dikkatli ol gibisinden. Bu bir gerçek arkadaşlar, komik ama gerçek. İnsanların hâlâ aklında örgütlenmek veya bu tarz eylemlerde bulunmak çok kötü, eski tabirle anarşik eylemler olarak yer edinmiş durumda.

Dolayısıyla kendi aramızdaki, hani atıyorum biz çocuklarımızı iyi eğitebileceğiz, örgütlenmenin kötü bir şey olmadığını öğretebileceğiz onlara, fakat hâlihazırda yetişmekte olan nesle pek bir katkımız dokunmayacak. Kendimiz toplanıyoruz burada, ama şu anda onlar hakkında bir bilgilendirme yapamıyoruz.

Benim önerim: Onlara da bir şekilde örgütlenmenin kötü olmadığını iletmek, buraya katıldıkları takdirde, bize yardımcı oldukları takdirde kendi geleceklerinin de aydınlanacağını göstermek. Dolayısıyla daha güçlü, daha iyi bir hale gelmektir. Bizden önce bu arkadaşları da bilgilendirme çalışması yapılması gerektiğini düşünüyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Teşekkürler, divan söz istiyor.

ESRA BULUT (İstanbul Teknik Üniversitesi) Ben Cansın'a şu noktada bir şey eklemek istiyorum. Mesela kendi okulumuzdan bir örnek vereyim. Biz 1 Mayıs yürüyüşlerinde herkese duyurumuza yaptık, yürüyüş yapmak istedik. Fakat insanlar örgütlenmekten, bu tarz şeylerden, hakikaten fişlenmekten korkuyorlar ve yürüyüşte sanki, evet polisten korkuyorlar, fişlenmekten korkuyorlar, anneleri-babalari izin vermiyor ve bu tarz şeylerden korkuyorlar.

Bunun çözümünü ne olarak görüyorsunuz, nasıl iletebiliriz? Evet, biz burada konuşuyoruz, biz örgütlenmekten korkmuyoruz ki buradayız. Fakat başka insanlar bu konuşmalarımızı görmüyorlar. Evet, temsilciler olarak bizim iletmemiz lazım, fakat benim söylememle, nasıl anlatabilirim bunu. Birtakım mesela oda olabilir bu ya da TMMOB olabilir daha ötesi. Bunların bir şekilde iletişime geçmesi lazım, bence bu sadece örgütlenme, mesela bundan korkularını yenmeleri lazım. Çünkü insanlar hakikaten korkuyorlar. Ben fişlenir miyim, geleceğime karşı, insanların korkularına da ben şey yapamam. Gelecek kaygısı yaşıyorlar, çünkü onların yaşayacakları sorunlar. Bunun bir şekilde çözülmesi taraftarıyım.

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası)- Arkadaşlar ülkenin dört bir yanından geldiniz 18 üniversitemizin, 16'sı burada temsil ediliyor, 17 üniversitemizde Genç Madenci örgütülüğümüz var açık olmasına rağmen öğrencisi olmayan Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi de doğal olarak yok. Afyon Kocatepedeki arkadaşlar da bir kısmı sınav, bir kısmı da okullarındaki baskılardan ötürü gelemediler.

Şimdi arkadaşlar bakın Cevher Hazırlamada okuyan arkadaşla-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rın söyledikleri ilgimi çekti. Okullarında kulüp kurduklarını söylediler, kendilerini başka bir yere odamızı da karşı tarafa koydular, gelecekte hep beraber olacağız, arkadaşlarımız odamızın bir parçasıdır. Orada örgütlenemediysek bunda bizim de boşluğumuz vardır; ancak birçok okulda kulüpler var ve bunlar okulda ki dayatmalarla oluşturulmuş Kariyer Günleri düzenliyorlar, adı bile hiç hoşuma gitmedi takip edemediğim için gerçekten uzak geliyor bana bu etkinlikler, bakın birçok sorumluluklarınız var, okulunuzda baskılarla karşılaşıyorsunuz bu süreçte öğrenci olmak ta hele muhalefet olmak ta çok zor. Biz ise size çok önem veriyoruz burada olabilmeyi başarmanız, bir araya gelebilmeniz çok önemli, örgütlü olabilmeyi başarmak çok önemli. Her ne kadar genç arkadaşımın annesi aman gitme oğlum, fişlerler seni oğlum demiş ama arkadaşlar birgün meslektaşımız olacaksınız, yerellerinize döndüğünüzde temsil edileceğiniz yerin Genç Madenci örgütü olduğunu arkadaşlarınıza anlatın, Genç Madenci örgütülüğü 1954 yılında kurulan Maden Mühendisleri Odası'nın tek öğrenci örgütüdür.

Eğer bunu başlatabilirsek, o genç madenci örgütünü gerçek anlamda içimize sindirebilirsek, ona ait olduğumuzu düşünebilirsek, elbette biz merkezde ve şubelerdeki ağabeyleriniz sizler için, üyelerimiz için birçok şeyi üretmek için oradayız. Sizin sorunlarınızı elbette görmeye çalışıyoruz, ama sizler bizi yönlendirmelisiniz. Tepkilerinizi örgütlü bir şekilde vermelisiniz.

O yüzden genç madenci örgütünü, okullarınıza, döndüğünüzde, sadece buradaki kurultaya gelerek değil, önümüzdeki iki yılı yerel küçük kurultaylarla örmeye devam ederseniz biz de iki yıl boyunca size zaman ayırmaya hazırız. Bu süreci daha güzel örebiliriz. Genç madenci örgütünü birlikte buradan dönüşte başlatalım ve başka kulüplerdi, diğer örgütlenmelerdi, bunlar hepsi o çatının altında olabilir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Söyleyecek çok şey var ama sizin daha fazla zamanınızı çalmak istemiyorum, sağ olun. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaşlar bu oturumda söz almamış olanlara ...

OZAN HORUK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Genel olarak bir şey sormak istiyorum. Açış konuşmasından beri sürekli örgütlenme örgütlenme dedik, örgütlenme iyi bir şeydir dedik. İyi bir şey, (Mikrofon bozuldu)

Ben bıçaklanmak istemiyorum dedi, polis baskısı görmek istemiyorum dedi, haklı. Daha sonraki arkadaşlarda, eğer sen baskı görürsen biz de onlara dalarız, sana el kaldırırsan biz de vururuz, işte sen dalarsan, ben dalarım geldi olay. Genel anlamda neden birisi birisine vurmaya zorunda. Hani polisle, devletle ya da bizim örgütlenmemize karşı çıkan kuruluşla ya da ne bileyim insanlarla, oturup dostça konuşsak. Neden hâlâ sen dalarsan ben dalarımı tartışıyoruz, niye orada kaldık?

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben şunu söylemek istiyorum: Biz balık tutmayı bilmiyorum,azardan yiyoruz. Şimdi az önce 70'lere, 80'lere gittik. Burada şu soruyu soruyorum arkadaşlarıma. 80'lerde neden öldüler? Deniz Gezmiş ve arkadaşları neden öldürüldü, bunun bilincinde miyiz, bunun farkında mıyız? Bunu öncelikle bir sormak istiyorum. Neden öldü onlar? Neyi amaçlıyorlardı, ne yapmaya çalışıyorlardı, neden öldürüldü? Bunu bilen kaç kişi var, kaç arkadaşımız var? Bir parmak görelim.

Ben hemen açıklamada yapayım devamında. 70'lerde, 80'lerde ölen kişiler komünizmle emperyalizmi istemeyen kişilerdi, bunlar halkı bilinçlendirmeye çalışan insanlardı ki, bilinçlendiriyorlardı da. Aralarında şöyle bir problem oldu, baş kavgası. Yani liderlik kavgası

oldu, o bütünleşen grup hafiften ayrıldı, ondan sonra da zaten sus-turuldu. Bu 50 kişi, 100 kişi, 170 kişi, 1000 kişi, 1 milyon kişinin işi değil. Eğer gruplaşacaksak, eğer bir şeyi savunacaksak, ülkemiz 70 milyon nüfusa sahip, belki daha fazla, belki daha az, aşağı yukarı. En azından yüzde 60, yüzde 70'imizin aynı şeyi düşünüyor olmamız lazım.

Bugün iki kişiden biri AK Partiye oy veriyor. Bu konulara girerken AK Parti üzerinden örnek verdiniz, yanlışlarından bahsettiniz. İki kişiden birinin oy verdiği bu sistemde biz çok zor bütünleşiriz. Bunun için ne yapacağız, oturacak mıyız, koyun gibi yerimizde mi duracağız? Ekmek elden su gölden tarz bir hayat mı süreceğiz? Hayır, bunun için çabalayacağız. Çabalarken ne yapacağız? Bilinçleneceğiz.

Şunu söylemek istiyorum: Köy enstitüleri neden kuruldu ve neden kapatıldı? Bunu bilen var mı? Köy enstitülerinin amacı neydi? Bakın söylüyorum: Köy enstitüleri köyde yaşayan halkı bilinçlendir-mek adına kuruldu ve bunu da çok güzel yapıyorlardı. Oraya atanan öğrenmenler olsun, onların alt kolları olsun. Atıyorum, İzmir yöresi-ne geliyor, bu yörede ne yetişir, ne şey olur, zeytin üzerine köylüyü mükemmel şekilde bilinçlendiriyordu. Köylü ne yapması gerektiğini biliyordu. Ondan sonra ne oldu? Emmiler, dayılar, ağalar çıktı, aha marabaların gözü açıldı, aha toprak elden gidiyor, aha bizi yerimiz-den edecekler dediler ve köy enstitüleri kaldırıldı.

Benim bu size söylediğim şeyi daha anlamanız için size iki şey önereceğim. Erguvaniler, Tayfun Er'in kitabı ve de Beyaz Türkler, yazarını pek hatırlamıyorum, ama Ergun Poyraz olması lazım. Yani bunları okuduktan sonra İnce Memed dördlüsünü de okuyabilirsiniz, az çok bu da bu durumlar hakkında bilgi vermektedir.

Şimdi ülkemizde sadaka kültürü var, Arap zihniyeti var. Biz bu zihniyeti bir kere değiştirmemiz lazım.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODAŞI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Konuşmalarımızda bir ... aşağılamayalım arkadaşlar, lütfen. Yani, Arap aşağılıyorsun ya.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Kültür dedim ben aşağılamadım, belki iyi bir şeydir. Bakış açısı önemli, senin nereden baktığın önemli.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Öyle anlaşılabilir olabilir diye ben uyarmak istedim sadece.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Bakış açısı çok önemli, mesela bir arkadaşım az önceki kurultayda, Ayşe, Fatma, Mehmet'ten örnek verdim, onları işe alırım tarzında bir şey yaptım, nerede o arkadaşım? Neyse kendisini şu anda göremiyorum. Ya işte bir yasa çıksa, başka ülkelerden işçiler alınsa, şu olsa, bu olsa. Arkadaşım ben x'i söyledim sana, sen şöyle bakmaktan bir kere vazgeç, çerçeveni aç. Adam x kareler, x küpler, x üzeri 5'leri alıyor belki. Bu yasaları çıkartacak adamların yerine de kendi adamlarını koymuş olamaz mı, bunu reddettiremez mi? Görüyoruz, sistemin başında bu insanlar var. ...

Cümlelerimi şöyle bitirmek istiyorum. Biz balık hafızalı bir ülkemiz, bak bunu ikinci kez söylüyorum, balık hafızalı bir ülkemiz. 80'lerden sonra yaşananlar silinmeye çalışıldı, bize unutturulmaya çalışıldı. Ben bunları nereden öğrendim? Annemden babamdan öğrendim, kendim araştırarak öğrendim, kendim merak ettiğim için öğrendim, bu dönemleri yaşamadım. Bu dönemleri araştırarak öğrendim. Bugün geldiğimiz noktada her şeyi unutturmaya çalışıyorlar. Unutmayalım, unutturmayalım, kişiliğimizden taviz vermeyelim, yani balık tutmayı öğrenelim.

Sözümü şöyle şey yapıyorum, hazır balık yemekten vazgeçelim, balık tutmayı öğrenelim, öğretelim, bilinçlenelim.

RAGİP VAROL (Oturum Başkanı)- Teşekkür ederiz. Öndeki arkadaşlara verebilir miyiz?

FATİH BAĞCI (Karadeniz Teknik Üniversitesi)- Cansın arkadaşımın bir şeyini getirelim, o toplumun bir düşüncesi değil, kaygısını dile getirdi, kendisiyle ilgili bir şey yok. Ona ben destek için söylemek istedim kendisine. Aynen benim de onun gibi bir kaygılarım var. Kaygı demeyeyim de gözlemediğim bir şey.

Şimdi basit bir örnek, Dicle Üniversitesindeki arkadaşlarımız YÖK yürüyüşü yapmış, coplanmışlar, aynıysa KTÜ'de de olmuştu, KTÜ'de de YÖK yürüyüşü yaptılar, ama coplama hiçbir şey olmadı. Katılan herkesin fotoğrafı çekilip bölümlere dağıtıldı, herkes birer kınama, en az ikişer dersten veya üçer dersten bırakıldı. Bu kesin bir şey, çünkü başına gelen benim ev arkadaşım, dört dersten bırakıldı, bu tarz şeylere destek verdiği için.

Şimdi biliyorsunuz ki okul bitmedikçe hiçbir şekilde bir mesleğe ulaşamayacağız. Bu şekilde bize okulu bitirtmiyorlar ve aile gözünde biz çok düşük yerlere geliyoruz. Bu tamam örgüt, bilmiyorum öğrenci genç maden örgütü iyi bir yöne gitse de aile okul uzadığı için, geleceğin sarktığı için ona kötü gözle bakıyor ve seni huzursuz ediyor. Bu yüzden hiçbir şeye takatin kalmıyor, artık iş işten geçmiş oluyor, 30 yaşına gelmiş oluyorsun veya daha beteri de olanlar oluyor. Bu insanı biraz o geçmişten korkutuyor, geçmişte yaşananlardan kesinlikle korkutuyor. Çünkü 80'leri ben hatırlamıyorum, belki hatırlayan büyüklerim vardır burada, ama duyduklarım bile beni korkutuyor ve ürkütüyor. Çünkü bizim başarıya ulaşmamız için ekonomik bir alanda önce kulüp olarak başarıya ulaşmak lazım.

Onun için mesela ben duyuyorum bazı yerlerde, bu Emsan'ın veya bazı kişilerin bu maden arazilerini, arkadaşımız da dedi demin,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Deniz Gezmiş galiba başa kim geçecek, onun kavgasına düşülmüş. Şimdi Türkiye'de şu sistem var: Ağa kimse, ona hürmet fazladır, saygı fazladır gibisinden. Şimdi bir insanda her zaman her yerde saygı görürse, biraz insanlıktan çıkıp bazı değişik düşünüyor ve daha değişik kararlar alıyor veya kendi çıkarlarını düşünüyor.

Benim korkum bu. Örgüt tamam kuruldu, oldu, ama güven, en büyüğü güven. Çünkü geçmişte çok deneyimiz var. Teşekkür ediyorum.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaşlar Bülent Ağabeye bir söz vereceğiz. Ağabey yalnız kısa olursa seviniriz, çünkü çok söz isteyen var.

BÜLENT ŞENTÜRK- Bu korku için bir şey söyleyelim. Şimdi babam bana derdi ki, oğlum ne zaman kendi çocuğun olduğunda, çok okuyorsun mokuyorsun, ama ne zaman çocuğun olursa beni daha iyi anlayacaksın. Doğru, çocuğum olduktan sonra babamı daha iyi anladım.

ODTÜ'de bu korkularla ilgili bir şey söyleyeyim. ODTÜ'de biz yurtlara kapandığımızda, jandarmaya üç gün direnip copları, dipçikleri yediğimize bugün öyle bir anı diye bakıyorum. Bakın ben 52 yaşına geldim, işte sabah öyle söylemiştim, yine aynı görüşümü de değiştirmiş değilim. Bugüne kadar yaptığım hiçbir şeyden de pişman olmadım. Bazı şeyleri yaparken bedeller ödüyorsunuz, ödersiniz. Hayatta hangi seçimi yaparsanız yapın bedel ödersiniz. Evet, siz bir şey yaparken anneleriniz babalarınız korkacaklar, okula giderken de korkuyorlar, yani siz sokağa çıktığımızda da korkuyorlar, akşam geç geldiğinizde de korkuyorlar. Benim annem babam da korkuyor, bu hayatın bir gerçeği. Yaptığımız her şeyi, bunu kabul ederek yapacağız ya da yapmayacağız, bu bizim gerçeğimiz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Şimdi Ragıp doğru söylüyor, konuları çok dağıttık. Şimdi benim bazı önerilerim olacak, yani direkt somut önerilere geçmek istiyorum. Bakın arkadaşlar, genç madencimizin bir web sayfası var, giriyor musunuz ona? Yazıyor musunuz yazı? Geçen kurultay sonrasında ona kaç tane değerlendirme yazısı yazdık, Ragıp'ın yazdığını biliyorum, kaç tane yazdık? Şimdi biz İstanbul'da iki senelik bir çalışmanın sonucunda bazı yerlere geldik. Mutlaka sizler de geliyorsunuz da, faydalı olsun diye bu örnekleri veriyorum.

Şimdi şube bir karar aldı, buradan dönünce bu kurultaya katılan arkadaşlar, odada şube yönetim kuruluyla birlikte ve üç bölümden katılmak isteyen arkadaşlarla birlikte, bu kurultayda ne konuşuldu, ne oldu, ne tür şeyler oldu, nasıl bir kurultay oldu, bunun tartışmasını yapmayı istiyoruz.

Şimdi bu madenci web sayfasını mutlaka kullanmamız gerekli. Bunu kullanmanın yollarından, bizim bir önerimiz var. Üç-dört üniversiteye görev olarak, üç-dört üniversitedeki öğrenci temsilcileri arkadaşlarımız bunu görev üstlensinler, odanın merkezileyle iletişimli bir şekilde. Mesela önümüzdeki Şubat döneminden sonraki dönem, onların sorumluluğunda olsun. Buraya gelen, katılan ve temsilci olan arkadaşların mutlaka oraya yazı yazmaları, yazı yazılmasını desteklemeleri gerekiyor.

Van'da deprem oluyor, olmadık rezillikler oluyor, biz bunu konuşmuyoruz. Hani her zaman bir araya gelemiyoruz, ama o siteyi çalıştırabilirsek bunu orada tartışırız. İşte medya doğru haber veriyor mu vermiyor mu? Uzatmayayım, ilk önerim bu. O web sitesini mutlaka etkin bir şekilde kullanmalıyız ve bunu görev olarak almalıyız.

Şimdi arkadaşlar, çok sevdiğim için Ragıp'a bir takılayım burada. Ragıp'ı örnek almayacağız, çok uzun okumayacağız. Şimdi bakın,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

öğrencilik sürecimiz 4-5 yıllık bir süreç. Yani iki dönem sonra şu salonun ya da bir sonraki kurultayda bu salonun yüzde 70'i olmayabilir. Şimdi bizim öğrenci temsilcileri olarak bölümlerde yaptığımız her şeyi kalıcılaştırmamız gerekli arkadaşlar. Yani bu sene dördüncü sınıfta bir şeyi yapıyorsak, ne bileyim iş güvenliği-işçi sağlığıyla ilgili odayla birlikte bir söyleşi yapıyorsak, bir seminer yapıyorsak bunu her sene yapıp, yani birinci sınıftaki arkadaş da dörde geldiğinde ya da üçe geldiğinde, bunların yapılıyor olmasını bilmesi lazım ve üniversitelere, bölümlere de bunları kabul ettirmemiz lazım.

Yani bir kısmımız mezun olduk diye işlerin geri kalmaması gerekir. Şimdi bence odadan az şeyler istiyorsunuz arkadaşlar. İyi örgütlenmediğiniz için, iyi çalışmadığınız için bazı şeyleri istemiyorsunuz. Mesela şube danışma kurulları oluyor, odanın danışma kurulu oluyor. Neden öğrenci temsilcileri oranının doğal üyesi olmasın. Odanın birçok etkinliği oluyor, bir kısmına katılıyorsunuz, ama neden oda öğrencilerine ve öğrenci temsilcilerine bu etkinliklerde bir kontenjan ayırmasın? Oda ayırıyor, ama sizin böyle kuvvetli bir talebiniz oldu mu bugüne kadar, odayı sıkıştırıyor musunuz? İstekleriniz konusunda odayı sıkıştırmayı öğrenin, ama önce çalışmak gerekiyor tabii.

Şimdi odanın bir bülteni var arkadaşlar, ara ara çıkıyor, Cemallettin Bey şu an burada değil, size açık olduğunu söylüyor. Mesela öğrenciler olarak orayı iyi kullanmıyorsunuz. Mutlaka orayı iyi kullanmak zorundasınız. Çok ciddi sorunlarımız var, odanın üyelerine kadar giden bir bülteni var ve biz o bülteni hiç kullanmamış oluyoruz.

Çok uzatmayacağım, bu kadar yeter. Teşekkür ediyorum.

RAGIP VAROL (Oturma Başkanı)- Biz teşekkür ederiz ağabey. Arkadaşlar bundan sonra somutlayarak gidersek, öneri sunarak, görüşlerimizin çerçevesinde.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

GÖZDE DALAK (Hacettepe Üniversitesi)- Ben aslında şöyle düşünüyorum. Örgütlenme bizim, burada konuşarak gerçekten değiştirebileceğimiz tek konu. Evet, diğerleri için de odaya talep sunabiliriz, ama örgütlenme bizimle biten bir şey ve biz bunu burada konuşarak, gerçekten bir şeyleri değiştirebileceğimize inanıyorum.

Bence örgütlenme şöyle olmalı: Taban esas olmalı, tabandan yukarı doğru ve taban bizim aslında. Yani biz bir araya gelmeliyiz, sorunlarımızı konuşmalıyız, sonra bu sorunları birimlere aktarmalıyız, daha yukarı birimlere, odaya, bence böyle olmalı. Bu kurultay için duyuruları filan yaptığımızda okulda, genelde şöyle bir şey oluyordu. Şimdi ben geleceğim, söyleyeceğim, ama o ne kadar aktarılacak. Yani aslında şöyle bir şey var, bizim jenerasyonumuzdan kaynaklı. İnsanlar doğrudan demokrasi üstüne düşünmüyoruz galiba. Hani insanlar birey olduğunun ve sözünün ne kadar değerli olduğunun farkında değil.

Şöyle olmalı: Hep beraber konuşmalıyız, konuşulacak, tartışılacak konuyu bile beraber belirlemeliyiz ve bundan sonra mesela temsilci şöyle olabilir. Her seferinde bu kadar insan evet bir araya gelmesi zor olabilir. Yani temsilci sadece iletişimi sağlayan insan olmalı, kendine başka misyonlar kesinlikle yüklememeli. Böyle olursa eğer, herkes tartışmaya kendi yerellerimizde, yani yerelden genele doğru giderken herkes bir katkı sunarsa böyle içselleştirebiliriz biz bu örgütlülük meselesini.

Benim söylemek istediğim, üslup çok önemli, ne yaptığın kadar, nasıl yaptığın da önemli. Şey demek istiyorum bir de, kurultaydan sonra da tartışmalara devam etmeliyiz. Bu çok fazla zamanımız olmadığı için, yani biz tartışmaları böyle, her konuyu ikişer, üçer saate sıkıştırılmaya çalıştık ve şeyi gerçekten fark ettik, tartışmaya ihtiyaç var.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Hep böyle, arkadaşlar vaktimiz az, evet toparlamaya çalışalım diyerek geçti ve az önce bahsettiğim üslupla gidersek, kurultaydan sonra da başlıklara ve şey de oluyor işte. Bir tartışma başka bir tartışmayı doğuruyor, evet hani onu da tartışabiliriz diyerek, ... filan gibi büyüyerek gidebiliriz.

Bir de şey var mesela, biz taban biziz dedik ve genç madenciden sonra iş hayatımıza atıldığımızda da örgütlü durumumuz olacak ve bu üslubu biz eğer tüm hayatımıza aktarabilirsek bence sağlıklı bir örgüt, sağlıklı bir yan yana duruş sergileyebiliriz. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Teşekkürler. Bekleyen var mı hâlâ, hiç söz almamış olan var mı? İkinci söz olduğu için veremiyoruz, tamam arkadaşlara verelim.

SEMİH ERZENOĞLU- İki şeyden bahsetmek istiyorum. Öncelikle az önceki arkadaşımın bahsettiği şeyle ilgili bir düşüncem var. Ben şöyle düşünüyorum: Çok fazla detayına, işin hikâyesine girmeye gerek yok. Bulduğumuz jenerasyon fikrinsel anlamda sıkışmış bir jenerasyon. Yapmak istediği şeyler var, düşünmek istediği şeyler var, bazı arkadaşlarımız daha cesarelli, bazılarımız daha çok korkuyor. Çünkü birçoğumuzun ailesinde yaşadığı örnekler var vesaire vesaire, bu şekilde uzayan bir süreç.

Ben şuna inanıyorum, arkadaşımın dediği gibi, temsilci sadece iletmekle görevli, daha fazlasına bir misyon edinmemeli de eğer ısrar edersek, bu kurultayda bu konular konuşulmaya devam eder, 20. kurultay da yapılır aynı şeyler konuşulur.

Ben şuna inanıyorum: Bugünün temsilcileri, daha fazla görev bilincinde olmalı ve bir şeylerden feragat etmemeliler. Feragatten kastım şu; kendi hayatlarını yıpratmak değil, daha fazla iletişim kurmaya çalışmalılar, daha fazla çaba göstermeliler ki, belli bir topluluk oluş-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tuktan sonra ancak örgütlenme konusuyyla ilgili şunu söyleyebiliriz. Artık temsilciler bir iletişim aracıdır, kişileridir, herkes zaten belli bir bilgi birikimine gelmiştir, bu kültür seviyesine gelmiştir. Ben bununla ilgili bunu düşünüyorum.

Şunu da söylemek istiyorum. Sabahtan beri söylediğim her şeyle ilgili cevaplarım yarım kalıyor. Ben söylüyorum, cevabını veremiyorum, az önce benim okulumla ilgili bir söz söylendi, ben şunu söylemek istiyorum. Eğer buraya bir cevher hazırlama mühendisi olarak dava edilmiş bir mühendisliğin bölümü olarak, Maden Mühendisleri Odası Birliğinin bu çatısı altında buradaysak, burada bulunmaktan çok memnunum, hiçbir şekilde gocunmuyorum. Kimse kalkıp da, kulüp eleştirisi yapamaz. Çünkü biz bu kulübün varlıklarıyla buraya geldik. Genç madenciye İTÜ'de kim biliyor, İTÜ maden fakültesinde? Ben bunu sorarım, oda bunu söylüyorsa, desteğini söylemek zorunda.

Bizim birçok duyuru panomuz var, ben genç madenci filan görmedim. Ben genç madenciye Eylül ayından beri Bülent ağabeyle konuşarak öğrendim. Yani bazı şeyleri iyi düşünerek konuşmamız lazım. Kulüp dediğimiz şey savsata değildir, kulüp okul çatısı altında bir şey, oda çatısı altında bir şey değil zaten. Ben kulübü odanın içine sokmuyorum, genç madenci ayrı bir örgüttür, kulüp ayrı bir birlikteliktir, bunun ayırtının farkındayım. Kimse kalkıp da kulüp, kulübü boş verin genç madenci bizim tek yolumuzdur demesin. Tabii ki genç madenci burada önem verdiğimiz bir kavram, ama biz de insanlara, ben şunu söyleyeyim açıkçası. Bölümündeki arkadaşlara ben genç madenci desem, örgüt desem, genel bakış açısından dolayı kimse gelmezdi buraya, çok net söylüyorum bunu. Bu kulübün etkinliği olarak gösterdiğim için bu şekilde biz buralara geldik ve buradan aldığımız bilgilerle, döndüğümüzde diğer arkadaşları da bilgilendireceğiz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Lütfen söylediklerimize dikkat edin. Teşekkür ederim.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Yandaki arkadaşta verelim?

ARMAĞAN ALTUN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Biz 2007'de açılmış bir bölümüz. 2007'de açıldığımız anda biz başvuru yaptık odaya alınmak için. Bilirsiniz bir mühendisin çalışması için bir odaya kayıt olması gerek ve belli bir mezun sayısı olması gerekir ki, bir oda açılabilir. İlk seferde böyle bir şey yapamayacağımız için geçici olarak bir odaya başvurduk ki bu da maden odası. Zira onların anabilim dalıydık ve oradan ayrıldık. 2007'de böyle bir başvurunun ardından aldığımız cevap, kapatılma adına açılmış bir davaydı, bu da örgütlenme adına verilmiş güzel bir cevaptı. Bundan sonra biz kendi kulübümüzü kurduk haliyle, çalışmalara devam ettik.

Her kongrede, her sempozyumda, her madencilikle ilgili çalışmada, ben kulübün kurucu öğrencilerinden biriyim ve sürekli de yaptığımız mücadeleye şuydu. Herhangi bir çalışmada maden odasından yetkili birini sıkıştırıp köşeye, bizi lütfen kabul edin, mezun vereceğiz, mezun arkadaşlarımız olacak, bizi odanıza kabul edin gibi sıkıştırmalar ve her seferinde, tamam evet düşünüyoruz, alacağız ve sonuç 4 sene sonunda kabul edildi, ilk mezunumuzu verdik.

Şunu düşünün: Bu adamlar mezun olana kadar ne kadar streslere girdiler. Biz işe girebilecek miyiz mezun olunca, bir odaya dâhil olabilecek miyiz? Yani daha kendi içimizde bu örgütlenme sorunu haliyle mevcutken, daha geniş kitlelere yayılmanın çok büyük bir sorun olduğunu düşünüyorum şu andan itibaren ki, az önceki Bülent Ağabey ve oradaki yetkili beyefendinin söylediklerinden sonra inanılmaz şüpheler oluştu. Teşekkür ederim.

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Şimdi ben önce tüzükten, genç madencinin tüzüğünden bir şey okuyacağım. Madde 1'in

g) şıkında diyor ki; sorunların çözümüne ve taleplerin gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla, her türlü mesleki demokratik kitle örgütlerinin gelişimini desteklemek diyor. Öncelikle bu konuda sanırım net tavır, tüzük. Buradaki irade budur, referans alacağımız şey tüzüktür. Orada belki ifade edemedi, muhtemelen ifade edemedi veya yanlış anlaşıldı diye düşünüyorum.

Şeyi tartışırız, yeri burası mı değil mi? Cevher mühendisliği filan bunları tartışırız, ama orada muhtemelen bir yanlış anlaşılma oldu diye düşünüyorum. Çünkü tüzüğümüzde bu zaten belirtilmiş.

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası)- Şimdi arkadaşlarımla yanına özellikle oturmaya geldim, çünkü onlar olaya çok başka bir pencereden baktılar. Çok uzatmayacağım, çünkü burası sizin tartışma ortamınız, cevher hazırlama bölümünden genç arkadaşlarım yetkili beyefendi dedi. Bir de şöyle girdi konuya, bizi mahkemeye vermişler oda olarak, bugün geldiğimiz noktaya bakın dedi. Bakın arkadaşlar, Maden Mühendisleri Odasının cevher hazırlama bölümünde okuyan sizlerle özel bir sorunu olabilir mi, böyle bir şey mümkün mü?

Maden mühendisliği bölümü dışında, cevher hazırlama bölümü açıldığında, sizin gelecekle ilgili endişelerinizin arkasında oldu oda. Elbette cevher hazırlama bölümünü kazandınız, bitirmek durumundasınız, biz maden mühendisleri odası olarak, genç madenci örgütünün, sizlerinde örgütü olması gerekliliğini savunduğumuz için o tavrımız. Yoksa ben yakından takip etmiyorum, bu kulüpleri, kariyer günlerini. Elbette bunlarda olacak.

Benim söylediğim tek bir şey var. Öğrencisiniz sınavlarınız olacak, sorunlarınız olacak, eğleneceksiniz, ama bir gerçeğiniz var dedim. Çatınız Maden Mühendisleri Odasının genç madenci örgü-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tü, öğrenci örgütlülüğüdür. Bugün benim haklarım neyse anayasal olarak, öğrenci arkadaşlarımdan benden hiçbir farkı yok. O zaman biz ne yapacağız? Yerelden merkeze, işte sizlerle o iletişimi daha kolay sağlayabileceğiz, bizim söylemek istediğimiz, savunduğumuz nokta bu.

Dönünce yerellerinize, dönünce üniversitelerinize, yine kulüpleriniz devam edecek, yine diğer çalışmalarınız devam edecek, ama genç madenci örgütlülüğünü orada başlatın, oradaki diğer ilişkilerinizi tabii ki kuracaksınız, ama oda'yla olan organik bağınızın genç madenci örgütü üzerinden gitmesinin, birliğin ileride sizlerle daha güzel şeyleri başarabilmeye ve meslektaşımız olduğunuzda da, buradan aldığınız o birlikteliği gerçekten sonraki meslek yaşamınıza da yansıtmayı başarabilmenizi istiyoruz. Bizim yoksa sizlerle, cevher hazırlamada okuyanlarla böyle bir sorunumuz olabilir mi? Kesinlikle böyle bir şey yok. Biz sadece çatıya genç madenci örgütü kurmanız gerekir diye düşünüyoruz.

O mahkeme süreci de, sizlerle ilişkili bir şey değil. Onun burada şu an zaten yeri de değil. Onu konuşuruz, daha sonra yine birlikte paylaşırız, ama şu anki duruma uygun değil, tartışma ortamına uygun değil. Teşekkür ediyorum.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Çok teşekkür ederiz. Arkadaşlar, Mehmet.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Ben örgütlülüğün öneminden bahsetmek istiyorum birazcık. Birazcık bizim örgütün dışına çıkacağım, farklı bir siyasi örgüt gibi gözükcek, ama farklı bir yerden örnek vereceğim.

Mesela biz diyoruz ki, örgütlülüğün korkuyoruz, çekiniyoruz diyoruz ve bu da normal. Çünkü 80 dönemindeki darbe ve daha sonra-

sında en küçük bir başkaldırıda karşımıza çıkan polis engeli vesaire, gördüğümüz şiddet diyeyim ben. Bunlar neticesinde korkmakta haklıyız, ama şöyle bir şey daha var, onlar da korkuyor, onlar da tırsıyor.

Şöyle ki; Hopa'da çıkan olaylarda katledilen Metin Lokumcu'nun ölüm nedeni saklanmıştır. Hastaneden çıkan darp raporu polis tarafından gizlenmiştir ve bu da korktuklarını gösterir. Yine aynı şekilde Hopa'da 17 bin, 18 bin nüfuslu bir ilçeye, 20 bin, 30 bin polisin gelmesi, yine bizden çekindiklerini, bu örgütlülüğten çekindiklerini gösterir. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- Şimdi Dicle'den gelmek gerçekten farklı bir durum. Çünkü orada eylemin karakteri ne olursa olsun, bir kere biz, yani öğrenciler yahut orada varolan sistemin gözünde çok farklı bir konumda. Yani biz demokratik çerçevede üniversite bahçesinde en ufak bir yürüyüşe dahi bile polisin tahammülü yok.

Şimdi diyor ki biz de üniversitede YÖK için protesto yaptık. Fakat fotoğraflarımız çekildi ve sınıfta dağıtıldı filan, bir nevi psikolojik baskı. Fakat bizde o yok, o değil. O olsa bile yine yetineceğiz, keşke o olsa. Ne yapıyor? Belirli bir etiket yaratılmış, belirli şeyler yaratılmış, şunun şunun bilmem neyin altında alıyor genci, çocuğu götürüyor, 10 sene, 8 sene, yani bu tür durumlar çok çok fazla.

Hani örgüt diyoruz ya, örgütlenmek diyoruz ya, öyle çocuk işi değil, basit değil, kimse bunu şey yapmasın. Oturup da masalsı bir şey değil. Belli bazı şeylerden ödün vermek gerekiyor. Kesinlikle yaşamın ve insan onurundan daha değerli bir şey yoktur. Şimdi bakın Türkiye'de ne oluyor şu ara? Binlerce, on binlerce insan içeride, benim memleketime geldiler, dediler ki ben sizin için,

Yani insanlar birer birer, ikişer ikişer, üçer üçer içeri alınıyor. Ya-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rın öbür gün biri gelip sizi evinizden alabilir. Bunun senin rengin ne olursa olsun, sadece onun renginde değilsen sen onun için yoksun. Arkadaşımız sırtından vuruluyor, öğrenci arkadaşımız, saygı, sevgi buradan ona. O arkadaş için biz yürüyüş yapıyoruz Dicle Nehri üzerinde. Geldi bizim sayımızdan çok çok daha fazla, durdurdular, siz burada yürüyüş yapamazsınız. Karanfil atıyoruz, herhangi bir taş, herhangi bir şey yok, çocuğun ailesiyle beraber.

Yani şimdi bize kendileri bile taş atıyorlar. Şimdi bu şekilde hak arama, yani hak aramanın suç olduğu bir yerde, üniversite bahçesinde yürüyüşün suç olduğu bir yerde. Üniversite bahçemize duvarlar örülüyor, sene kaç? 2010, duvarlar bahçede örülüyor. Ne yaptılar biliyor musunuz? Biz mücadele ettik, çaba sarf ettik, direndik bir şekilde. Ne yaptılar? Duvarlar şu kadar kaldı, ama işin çok komik bir şey, trajik bir şey. O üniversitenin bahçesinde ağaç şey yapmazlar yok yani, ama geldiler o duvarın etrafının hepsini, aradan beş santim olacak biçimde çam ağaçlarıyla donattılar. İnanılmaz bir şey var.

Şimdi orada mücadele etmekle bir değil, onun boyutu çok farklı. O yüzden bir şeyleri eleştirirken, gerçekten iyi bilmek gerekiyor. Hani benim üniversitem senin mücadelen değil mesele. Mesele o işi, farkında olmak gerekiyor. Yani demokratik çerçevede sen hak arayamazsın. Bazen olay çok farklı boyutlara gidebiliyor, yanlış veya doğru, ama bu böyle. Teşekkürler. (Alkışlar)

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Şimdi arkadaşlar herkes burada örgütlülüğün önemine değiniyor. Sunumdan birkaç parçayı ilk başta anlatmak istiyorum. Toplumumuzun kabul edilmiş bir toplum olduğunu, dolayısıyla örgütlenemediğinin üzerinden geçtik. Bunun nedeninin eğitimden kaynaklı olduğunu ve

örgütlenmenin toplum yararına olmasına karşın, devletin toplumun örgütlenmemesini istediğinden de bahsettik.

Genel olarak biz buraya bilinçli insanlar olarak geldik. Ben hepimizin bilinçli olduğuna inanıyorum, bilinçsiz olsak gelmezdik buraya, insanları da bilinçlendirmek istediğimizi biliyorum, bunun yolu da eğitimidir. Fakat Türkiye'nin toplumsal yapısı açısından, onlara bunları güzellikle anlatarak değil de, yaptırım uygulayarak sağlayabileceğimizi düşünüyorum. Nasıldır? Mimarlar Mühendisler Odasından örnek vereyim.

Cemalettin Bey dedi ki özel sektörde çalışabilmesi için birinin odalar birliğine üye olması lazım, bizden kart alması lazım ve aldığı kartla beraber özel sektörde çalışabilmesi lazım. Bu demek ki özel sektörde çalışabilecek insan için bir zorunluluk. Eğer bunu biz üniversiteye giren insanlara indirirsek ve oraya yaptırım uygularsak, insanlar oradan itibaren örgütlenmeye başlayacaklar. Bu da şunu sağlıyor bize: Üniversite odalar birliğine insan, odalar birliği de sektöre, sektör de tekrar üniversiteye dönüş yapacak şekilde bir döngü oluşturuyor. Temel olarak aslında herkes birbirini etkilemiş ve dolayısıyla bir bilinç oluşmaya başlamış oluyor. Fakat bunu isteyen insanlar değiliz, bundan dolayı yaptırım uygulanmalı.

Bunun dışında örgütlülüğün bir zoruğu da kaotik bir ortam oluşturması. Belirli bir topluluk, belirli bir fikir üzerinde birleşemez ki, bunu önce konuşmamda da söylemişim. Çünkü herkesin fikirleri kesişmez. Kesişmediği için de bu ortamda bir kargaşa oluşturur. Bundan dolayı zaten yaptırım uygulanmalı ve bu yaptırımdan sonra da insanlar aynı fikir doğrultusunda sorunları için çözümler beyan etmeli ve bu çözümler de tartışılarak ortaya yeni bir çözüm konulmalıdır. Benim diyeceğim şimdilik bu kadar. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi)- Ben bir şey eklemek istiyorum. Ben biraz daha arkadaşların düşüncelerini alıp da sonra toplamak amacıyla bekledim. En başında bizim yazmış olduğumuz metinde birkaç eksik olan noktayı tekrar söylemek istiyorum, neden örgütlenmeliyiz konusunda.

İlk olarak atladığımız noktalardan bir tanesi bu olduğu için bunu söylüyorum. Çalışma alanlarının demokratikleştirilmesi konusu için tamamen örgütlenmeden geçen bir konudur bu. Ben hiçbir insanın etnik yapısından dolayı veya ailevi durumlarından dolayı ya da siyasi görüşlerinden dolayı herhangi bir işyerinde çalıştırılmamasının doğru olduğunu düşünmüyorum, ama bu günümüz gerçeğidir. Bakıtığımız zaman işverenler insanların kafa yapısını ilk olarak ön plana alıyorlar, yaptıkları işe veya ortaya koydukları emeği baz almıyorlar birtakım kriterleri belirlerken.

Çalışma alanlarının demokratikleştirilmesi konusu için, özellikle örgütlenmek gerekiyor, birincisi. İkincisi işçi sınıfının örgütlenmesi, daha doğrusu işçi sınıfının örgütlenmesi ve burjuva sınıfının örgütlenmesi konusunu iki ayrı başlıkta ele aldığımız zaman, burjuva sınıfının örgütlenmesi adına yapılan faaliyetlerin hiçbirine ben herhangi bir engel konulduğunu veya önüne bir taş konulduğunu görmedim. Ticaret Odaları veya Sanayi Odalarının her zaman önünde olmuştur bu sistem, onlara yol açmıştı. Fakat işçi sınıfının örgütlenmesi konusunda her zaman bir taş koyma tavrı içerisindedir. Bunun sebebi de, sistemin emperyalist ve kapitalist bir sistem içerisinde bulunuyor olmamızdır.

Bizler her ne kadar şu an için öğrenciler olarak herhangi bir sınıf mensubu olmasak da, ileride mühendis olduğumuz zaman, nitelik olarak mühendis olsak dahi, sınıf olarak işçi sınıfına dâhil bireyler

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olacağız. Bu konuda işçi sınıfının haklarını savunmak, işçi sınıfına yol göstermek, işçi sınıfının bilinçsiz olduğunu söylemek istemiyorum, yanlış anlamayın, ama mühendisin zaten yarınki oturumlarımızdan bir tanesidir, mühendisin toplumdaki yeri ve konumu konusunda, mühendisin işçi sınıfına yol göstermek veya onlara yardım etmek konusunda çok büyük rol üstlenmemiz gerekiyor bizim.

Bu konuda şu da vardır: Mühendislerin niteliklerini farklı yönlerde kullanması veya bunun gafletine düşmesi veya ülkemiz gerçeklerinden bir tanesi memurların işçi sınıfına dâhil olmasına rağmen, siz memursunuz diye farklı bir sıfat yüklenerek, işçi sınıfının yozlaştırılmaya çalışılması, birbirinden kopartılması, sistemin tamamen oyundur. Ben bu gafletlere düşmememizi temenni ediyorum. Ben bu konularda uyarım için söz almak istedim.

Ayrıca, tekrar örgütlenme konusuna geldiğimiz zaman, nasıl örgütlenmeliyiz veya örgütlenme nasıl olmalıdır konularına geldiğimiz zaman, şu anki sistem yine aynı şekilde medyayı çok iyi kullanmaktadır arkadaşlar. Medya tamamen afyon, şu an birçok gerçeğin üstünü kapatmak için dizilerle, futbola veya birtakım yarışma programlarıyla insanlar uyutuluyor. Biraz daha gözümüzü açmamız gerekiyor, gençler olarak daha duyarlı olmamız gerekiyor.

Ayrıca ben yine aynı şekilde 80 dönemini yaşayan, 70 dönemini yaşayan anne-babaların tedirginliklerinden dolayı bizler örgütten uzak kaldık mantalitesinin kabul etmiyorum. Bu tamamen teslim olmuş bir kafa yapısıyla söylenen sözlerdir. Arkadaşlar bizler artık 18 yaşını doldurmuş, TC hükümeti tarafından birey olarak kabul edilen insanlarız, kendi yargılarımızı veya kendi değerlerimizi oluşturabilecek yaşlardayız. Beni annem örgütlenmeden uzak tuttu veya babam örgütlenmemi istemiyor, çünkü korkuyor gibi bir kafa yapısıyla hareket etmek bizi yine bencillğe itecektir ve de örgütlenmeden uzak-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

laştıracaktır.

Ben biraz daha duyarlı olmamızı, biraz daha bilinçli olmamızı istiyorum bu konuda. Aslında suçu başkalarında değil de kendimizde aramamız gerekiyor. Son olarak da şunu söyleyeceğim: Örgütlenmenin nasıl olduğu konusunda da, bunu da tekrar dipnot olarak eklemek istiyorum. Yerelerde örgütlenmenin başlaması ve ağırlık kazanması gerekiyor. Burada bu kadar, yaklaşık 200 kişi sanırım burada bunu tartışarak ve de üstünü kapatarak yapmış olduğumuz bir eylem, hiçbir yerde değer taşımayacaktır veya bir etki göstermeyecektir.

Ben örgütlenme olayının veya temsilcilik olayının bir yerde gönüllülüğe dayandığına inanıyorum. Yerelerde tek tek gönüllü olarak bu işi üstlenip de, özveriyle çalışmamız demek, bizim örgütlenme sorununu aşacağımız anlamına geliyor. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

GÜRKAN ILICA (Hacettepe Üniversitesi)- Bugünkü bu oturum ne zaman bitecek? Çünkü yeni bir tartışma başlatabilirim.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- ...

GÜRKAN ILICA (Hacettepe Üniversitesi)- Tamam vaktimiz var. Az önce İstanbul Teknik Üniversitesinden arkadaş bir laf etti. Dedi ki, ben okulumla bugüne kadar duvarlarda hiçbir şekilde maden mühendisleri odasına dair bir şey görmedim dedi. Bana küfür etseydi belki daha az etkilenirdim, gerçekten üzülüm. Şöyle ki; bu 16 tane üniversiteden bilinçli insanlar, temsilcileri buraya gelmiş, oda ne yapıyor, ne ediyor hakkında herkesin bir fikri var. O arkadaş her nasılsa benim okulumda bir şey yok diyor. Zaten bizim sabahtan beri konuştuğumuz şey şu ki; temsilciler üstünden yürüyoruz. Yerelerde bir şeyler yapabilmek için, temsilcilerin büyük fedakârlıklarla her şeyi

herkese anlatması gerekiyor.

Yani eğer ki böyle bir olay varsa İTÜ'de mutlaka ki odanın bir sorumsuzluğu ya da bir eksikliği vardır. Yalnız bunca insan bilinçli bir halde geldiyse, bence biraz da eksiklik temsilcilerde. Çünkü bu odanın bir web sayfası var, yayınları var, yeri yurdu belli, telefon numaraları var.

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi) Ha-yır ben şunu söylemek istiyorum arkadaşlar, örgütlülük konusunu tartışıyoruz ve burada fikir ayrılığına düşmemiz çok normal, fakat karşılıklı polemige çevirdiğimiz zaman örgütlenemeyeceğiz manasına geliyor bu. Lütfen karşılıklı polemige çevirmeyelim, ama yanlış bulduğumuz noktaları incitmeden veya kırmadan dile getiriniz doğrudur tabii ki.

GÜRKAN ILICA (Hacettepe Üniversitesi)- Tamam, bu bahsettiğim şey sadece bir örnekti örgütlenme adına. İkinci olarak şunu söyleyeceğim: Az önce Cemalettin Ağabey çok güzel bir şey söyledi. Dedi ki; genç madenci okulda sizin tek alternatifinizdir dedi. Biz de tesadüf dışında karşılaştık ve de dedim ki nasıl tek alternatif olabilir? Yaptığı açıklama çok güzeldi, burada bizim vaktimizi almamak için çok fazla ayrıntılı konuşmadı.

Diyor ki, onu söylemesindeki amaç şuydu. Sizin tabii ki okullarınızda kulüpleriniz olacak, her şekilde kulüplerle içli dışlı olacaksınız, topluluklarınız olacak, bunların eylemlerine tabii ki de katılacaksınız. Yalnız genç madenci, hepimiz de bir maden mühendisi aday olduğumuzdan dolayı, genç madenci sizin gelecek planlarınızı bile, gelecekteki meslek hayatınızı bile düzenleyebilecek, güzelleştirebilecek en iyi alternatiftir.

Burada herkesin vardır, en aşağı üç-dört kulübe kayıtlıdır, güzel

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bir üniversite hayatı sürüyorsa, etkin bir üniversite hayatı sürüyorsa. Zaten bunların arasında bizim için en verimli olacak şey, çünkü biz bir mühendisiz, madencilik ikinci planda, biz bir mühendisiz, bizim kendi sorunlarımızı halletmemiz gerekiyor. Bunun için de en iyi alternatif genç madencidir, bu odadır, topluluktur, buradaki örgütlülüktür.

Son cümlemi söylüyorum: Burada bahsettiğim şeyler, söylediğim şeyler kesinlikle bir polemik yaratmak için değil. Üzüldüm, bir eksiklik var demek ki, hepimizde bir eksiklik var demek ki. Bunu gün yüzüne çıkartmak için veya bunu anlatabilmek için söz aldım. Kimseyle şahsi problemim yok, zaten böyle bir ortamda hiç kimsenin kimseyle şahsi problemi olamaz. Yanlış bir şey söylediysem beni affedin, ama örgütlülük nedir konusuna bence çok güzel bir örnektir bu. Teşekkürler. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturma Başkanı)- Esra

ESRA BULUT (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben şöyle bir düzeltme yapmak istiyorum. Biraz önce senin bahsettiğin arkadaşım, Maden Mühendisleri Odası yazısını görmedim değil, genç madenciyle alakalı bir şey görmedim dedi, sadece böyle bir düzeltme yapmak istiyorum. Evet, genç madenciyle ilgili çok fazla şey yok, ama oda adı altında yapılan tüm etkinlikler okulumuzda panolarda yerini buluyor. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturma Başkanı)- Ben kendime söz vermek istedim de, mümkün mü? Aslında Bülent Ağabeyden sonra sürekli bekledim, ama tartışma olgunlaşacak bir yönde gidecek gibisinden bir umuda kapılmıştım, ama yine konu dağılık gitmeye devam ediyor. Normal gerçi, örgütlülük konusunda çeşitli düşüncelerin gelişmiş olması çok normal, burada 160 kişiyiz. Bu doğal karşılanabilir, ama Bülent Ağabey söyledi, bundan önceki iki kurultayda da vardım. On-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dan öncesi birinci kurultayı örgütlerken de ben vardım. Genç madenci örgütünün kuruluş aşamasından tutun da, şu anki geldiğimiz noktaya kadar ben işin içinde olan bir arkadaşınızım.

Bu nedenle burada aktarmak istediğim şeyler var aslında. Çünkü mesela belli şeyleri yanlış yerden tutuyor burada. Özellikle buraya ilk kez gelen arkadaşlar tahmin ediyorum ki böyle önyargılara kapılmışlar. Arkadaşlar biz geçen kurultaydı, yani iki yıl önceki, 2007'deki kurultayda bir tane tüzük çıkardık.

Bu şu demek: Burası milat olmalıdır, hani burasını milat olarak almanız örgütlenirken gibi bir ifade var. Aslında bu örgütün miladı 2007'dir, tüzük o kurultayda hazırlandı ve çok tartışılarak, üzerinde genç madencinin organları ne olacak, nasıl işleyecek, ne tarz faaliyetler gerçekleştirecek, amacı, kapsamı, kurulların isimleri filan her şey net, belli ve kurultay da iki yılda bir yapılacak diye bir şey net olarak orada var.

Öncelikle şuna ikna olalım hepimiz. Burada beraberiz, hepimiz Maden Mühendisleri Odasının öğrenci üyesi ve öğrenci üye çalışması yapan arkadaşlar olarak burada bulunuyoruz ve yıllardan geçen, sizlerle beraber oturuyor olduğum yerde başka, şu an mezun olan arkadaşlarla beraber bu konuları çok tartışıp tükettilik aslında ve bu tüzükte de yazanlar, o tartışmaların, o olgunlaşmış tartışmaların örgütlülük üzerine, işsizlik üzerine, eğitim üzerine, aslında belirli yerlerle yayınladığımız görüşler, o arkadaşlarla zaten tartışılıp tüketilmiş bir şeydi.

Bunları burada tekrar tartışıyor olmamızın nedeni de, maalesef problemlerimizin çoğunun kaynağını iyi tahlil ettik. Kapitalizm dedik, sistem dedik aslında, onun değişmemiş olması olabilir belki. Şunun bilincinde olalım: Bizim burada yapmaya çalıştığımız şey, sürekli

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

aynı şeyleri tartıştırp ya da tartışıp diyeyim, aynı şeyler üzerine tartışa tartışa böyle şey yapmak değil. Bütün etkinlikleri böyle boğmak değil, laf salatası yapmak değil illaki. Asıl amacımız illaki üretmek, bir şeyler fikir anlamında yahut eylem anlamında, etkinlik anlamında bir şeyler üretmek.

Buradaki problem genel olarak şöyle oluyor. Kurultaylar içerik olarak zengin geçmesine rağmen, kurultay sonrası süreçler buradaki atmosferin yerelerde yakalanamaması nedeniyle düzelmüyor ya da ilerletilemiyor. Bunda temsilcinin orada belki bir topluluk gibi bir zemin olmadığı için tek başına kalması ya da çok baskı gören bir okulda bulunuyor olması, sonuçta üniversitelerin belli hali. Aslında yaşamın genelindeki problemlerle hiç de bağımsız olmayan sıkıntılarla karşılaşılıyor.

Birde ben özeleştirme vermek istiyorum ODTÜ adına. Burada ODTÜ'den tek ben varım arkadaşlar, hatta toplu fotoğraf çektirirken özendim insanlara, üniversitesiyle fotoğraf çektiriyorlar dışarıda. Bunun özeleştirisini vermek istiyorum. ODTÜ bundan önceki kurultayda ve ondan önceki kurultayda çok çalışabilmişti, ama bu sefer hem sınavlar nedeniyle hem de benim artık çok uğraşamıyor, zaman bulamıyor olmam nedeniyle de başka şekillerde hayatımın gelişmiş olması nedeniyle ben iyi çalışmadım ODTÜ'de. Açıkçası afişini bile çok geç astım okula filan. O yüzden hem benim özeleştirim bu, tek başımıza gelmiş olmamız iyi bir şey değil, burada bunları söylüyorsunuz. Onu söylemek istedim, paylaşmak istedim arkadaşlar.

Yani şunu bilelim: Burada sizden önce ya da bizden sonra da gelecek olan arkadaşlar, bu gündemleri yine tüketmeye devam edecekler, ama asıl önemli olan şey burada bizim, hep söylüyoruz ya, yapacağımız şeyler evet önümüze koyuyoruz, yapmaya çalışıyoruz, becermeye çalışıyoruz, ama bunlardan da öte bir aradalık kültürünü

geliştirmemiz gerekiyor. Burası benim için önemli değil, şu yüzden önemli değil: Asıl önemli olan buradan gittiğimiz zaman yerelde ne yapacağımızdır. Burası netleşebiliyor bir türlü, iki günümüz var, oturumlarda ikişer saat, üçer saat mümkün olduğunca fazla arkadaşımız görüş belirterek tartışabiliyoruz, ama asıl örgütlülük şudur benim gözümde -*bugüne kadar da başarabildiğimiz oranda, bugün bu oranda güçlüyüz, daha iyi yaparsak daha da güçleneceğimize inanıyorum*- yerelerde çalışmaktır.

Yerelerde çalışmanın ön koşulu da tabii ki topluluk faaliyetidir. Yani şimdi o cevherden arkadaşların bu noktadaki paylaşımları önemliydi aslında. Şöyle bir sorun var orada: Sanki diğer üniversitelerde topluluk üzerinden yürütmüyormuş işleri temsilciler de, sadece orada yürütülüyormuş gibi bir şey algıladım ben ya da bunu orası neden böyle yapılmıyor gibi eleştiri sunmaya çalıştı, tam anlayamadım orayı. Zaten bizim okulda madencilik topluluğu, orada bir maden kulübü, işte yer bilimleri topluluğu filan, hepimiz zaten içindeyiz, içinde olmazsak problem zaten.

Genç madencinin okul temsilcisinin, bölümdeki toplulukta olması demek çok büyük problem zaten. Bizim örgütlenme alanımız zaten oralar olacak, yani o topluluk etkinlikleri kapsamında biz faaliyetlerimizi gerçekleştireceğiz ki, şu ana kadar da böyle oldu zaten. Böyle olması da gerekiyor, çünkü orası bölümün yegane öğrencileri bir araya getiren platformu, kendi iradesini koydukları platformu. Tabii demokratik olduğu ölçüde, bazı yerlerde problemlili topluluklar da var illaki.

Yani buranın anlayışını sahiplenebilecek yereller yaratmak için öncelikle bu toplulukları eğer alamamışsak almamız gerekiyor, aldıktan sonra da işletmemiz gerekiyor. Genç madenci böyle işleyen bir yapıdır. Çünkü çok fazla öğrenci kısa sürede bu örgüte gelip mezun

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olduğu için, çok devir daim yapan bir örgütüz, yeni insanlar çok hızlı bir süre içinde geliyor gidiyor ve buranın kurumsallaşabilmesi buradan doğru zor. Kolaylaşmasının tek yolu da, toplulukları alıp işletip, sonra alttaki arkadaşlarımıza, yeni gelen arkadaşlarımızı da oraya örgütleyip, bırakıp, teslim edip yolumuza devam etmektir. Çünkü biz mezun olduktan sonra, eğer hiç çalışmadıysak orada, başkasına bırakmadıysak yürümüyor, bitiyor. Yani yeni insanlar aramaya başlıyor oda temsilciliği için filan, bu süreleri hepimiz tekrar tekrar yaşıyoruz.

O yüzden toparlıyorum söyleyeceklerimi. Yani 6 yılın deneyiminden ben şunu edindim gözlem olarak. Genç madenci, evet kurultaylarını çok verimli geçiren, çok düzeyli, gerçekten tartışmaları derinlikli ve saygı çerçevesinde yürüten, yayınlarında söylediği şeyler de buradan doğru hakikaten üretken laflar olan, ancak pratiğe bir türlü yerinde çoğu şeyi aktaramayan bir örgüt. Yani bunu düzeltmek için ne yapabiliriz konusunda, naçizane ben şu öneriyi sunacağım.

Bizim topluluklarda yapacağımız faaliyetlerin, oda ile işbirliği içinde illaki, ama aslında daha çok öğrenci odaklı olması. Mesela ilkin, tabii yereline göre değişir, ama bir topluluğu yeni aldıysak, o toplulukta belki odayla beraber, hani bir mesleki etkinlik konulabilir. Onun da ötesinde genç madenci olarak da ayrıyeten toplantılar yapılması ve asıl iradenin orası olması çok mühim bir hadise. Bunun toplulukla beraber, aslında aynı zeminden bahsediyorum, yani aynı şekilde olması çok elzem bir şey.

Çok uzattım özür dilerim, bu nedenle de bizim ilerlememizi sağlayacak yegâne şeyin, bir aradığımızı arttıracak yegâne şeyin zemin yaratmak olduğunu düşünüyorum yerellerimizde arkadaşlar. Sağ olun. (Alkışlar)

En arkadaş arkadaş

VAHDET SARI (Selçuk Üniversitesi)- Öncelikle şunu belirtmek istiyorum. Selçuk Üniversitesi örgütlenmenin en zor olduğu üniversitelerden biridir, bunu siz de biliyorsunuz. İkincisi, eğer biz bir şeylerden kaçmış olsaydık ya da eğer Aydın Erdem'ler, Hasan Ocak'lar bir yerlerden kaçmış olsalardı, bu devrim yolunda herkes engeller yaşardı. Bizim demek istediğimiz laf şu: Biz de evimizde gidip oturabiliriz, ama çocuklarımızın özgürlüğü için biz Aydın Erdem'ler gibi vurulmayı da göze almalıyız.

İkinci demek istediğim; herkes Deniz Gezmiş'ten, Mahir Çayan'dan bahsedebilir, ama Deniz Gezmiş Zap'a köprü yaptığı zaman arkadaşlarıyla, buna eyvallah herkes güzel anlatabilir, ama biz 4000 tane tutukluyu Büşra Ersanlı ve Ragıp Zarakolu tutuklandığı zaman görebiliyoruz.

İkincisi, Ahmet Şık ve Nedim Şener gözaltına alınınca, Azadiye Welat Gazetesinin yakalananlarını o zaman görebiliyoruz. Önemli olan Deniz Gezmiş'leri böyle yaşamaktır. Bir tutuklu olunca da oradaki insanları anlayabilmektir. Arkadaşımız dedi az önce, bizler sistem tarafından dışlanmış görülebiliriz, terörist görülebiliriz, ama bizim de diyebileceğimiz şey, onlar bizi terörist gördükçe, onlar bizi anarşist gördükçe biz kazanacağız ve biz hakkımızı da alacağız, bu da böyle biline diyorum, teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

YELİZ ÖZTÜRK (Cumhuriyet Üniversitesi)- Tekrar merhabalar. Aslında sabahdan beri konuşulanlara, anlamadığım bir nokta var daha doğrusu ya da yadırgadığım bir nokta var. Bazı düşüncelerimizi, fikirlerimizi, görüşlerimizi bildiriyoruz hepimiz, ama şöyle bir tavır sezinledim ben. Biraz yanlı taraf var sanki hani bazı şeyler biraz yanlı anlatılıyor, yanlı konuşuluyor.

Bence örgütlenme adına eğer hepimiz bugün burada toplandıy-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

sak, örgütlenme adına bir şeyler yapacaksak, ayrı fikirleri bir noktada buluşturmamız gerekiyor. Bunun için de, yani içeride bulunan, burada bulunan bazı kişileri bence kişisel olarak konuşarak ya da kendi kişisel fikirlerimizi bastırarak, söyleyerek ya da söylemeye çalışarak kaybetmiş oluyoruz, örgütlenemiyoruz aslında. Bunun bir sebebi de bu bence, örgütlenemememizin.

Diğer bir sebebi de; toplantılar yapılıyor ve bu toplantılardan sonra katılıp daha az oluyor. Bence işte bu sebep tam da burada çıkıyor. Bazı kişiler kendi fikirlerini bastıra bastıra söyledikleri için örgüt amacından çıkıyor bence. O yüzden birbirimizi kırmaya, biraz da birbirimizi itmeye başlıyoruz. Burada yapılması gereken bence şudur örgütlenme adına: Eğer maden mühendisleri olarak ya da cevher hazırlama mühendisleri olarak toplanıyorsak bugün burada, bizler ayrı fikirlerde olabiliriz, ama işbirlikçi ve beraber de olabiliriz demek istiyorum. (Alkışlar)

AHMET SELİM ERMAN (Selçuk Üniversitesi)- Aslında bende şu yönden yaklaşmak istiyorum. Ben bir kere balık hafızalı olduğumu düşünmüyorum kesinlikle, balık hafızalı olsaydık geçmiş unuttuk, bugün aynı şekilde 80'lerdeki gibi insanlar toplanıp bir şeyler yapabilirlerdi, örgütlenebilirlerdi. Bence balık hafızalı olmadığımız için bugün insanlar birlikte toplanmaktan, kendilerini ifade etmekten korkuyorlar. Aslında bizim yapmamız gereken, hani arkadaşın da dediği gibi, düşünceyi göz ardı etmemiz gerekiyor. Karşı taraf ne düşünürse düşünsün, maden mühendisi olarak, maden mühendisliğinin haklarını anlatmamız gerekiyor, bu örgütlenmeyi yaparken.

Aslında ben de örgütleniyorum, ama belki de insanlara örgüt kelimesi biraz ürkütücü geliyor olabilir. Çünkü geçmişte yaşanmış olaylar var sonuçta. Bunu da örgüt adı altında değil de, bence maden mühendislerinin haklarını koruyan bir topluluk desek, hani biraz

daha yumuşatsak kelimeleri, bence çok daha faydalı olacağını düşünüyorum. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi) Arkadaşlar özür dilerim, konuşmasına devam etsin, ama kimlik kartlarını alabiliyor musunuz otele girişte verdiğiniz kartları. Herkes dağılmadan ben söyleyeyim dedim, çıktığınız zaman nüfus cüzdanlarınızı alabilirsiniz, unutmayın.

DURAK NAHYA (Çukurova Üniversitesi)- Evvela şunu söyleyeyim ben, örgütsüz bir insan, aslında kendine çok büyük bir saldırı, kendisine bir saldırısı vardır. Çünkü insan toplumsal bir varlıktır. Ayrıca arkadaşın biri, Türkiye'de ilerici çıkışların askeri darbelerle engellendiğinden filan bahsetti. Ben bundan sonra böyle bir şeyin olmayacağını düşünüyorum. Yani askeri darbelerle değil de, daha tehlikeli durumla karşı karşıyayız. Çünkü dünya çift kutupken, tek kutba girmeden önce emperyalizm bazı sosyal hakları zorunlu olarak verebiliyordu bulunduğu ülkelere. Ancak şu an dünya tek kutuplu ve bu yüzden dolayı emperyalizm bu hakları geri alma aşamasında.

Bunları askeri darbelerle değil de, toplumu dönüştürerek yapmakta. Türkiye'de ise, bunun en büyük ve en hızlı yansıması AKP hükümetinin 1923 devrimini tasfiye edip, ikinci bir devrim kurmasıdır. Şurada bir pankart var "Aydınlık bir gelecek için karanlığı kazıyoruz" diye. Sanırım bu pankart, AKP'nin bu projesine karşı bir duruştur.

Örgütlenme konusunda ise, yapacağımız aslında temel mesele bu pankartın meşruluğuna inanmaktır en başta. Çünkü AKP'nin kurduğu ikinci Cumhuriyetin hiçbir meşruluğu yoktur. Eğer buna inanırsak, sanırım korkular ve ilerici aydın insanların yediği yafталar bunlardan kurtulabiliriz. Çünkü ben de lisede anneme devrimciyim dediğimde, annem oğlum ben sana helal süt emzirdim, sen kime

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

çektin demişti. Ancak şu an durum daha farklı, bugün aradığımda, oğlum iyi konuş, kesinlikle konuş diyor.

Bu da şu demek oluyor: Yani dinle pek aram yoktur, ama dinde tebliğ diye bir şey vardır. Yani misyonerlik gibi bir şey diyebiliriz. Sınırım üstümüze biçmemiz gereken vizyon bu olması lazım. Biz bu ülkenin aydın, ilerici insanları olarak tebliğ durumunu, yani gördüğümüz herkese bunu anlatabilmemiz gerekiyor. Eğer buna inanırsak, bu şekilde hareket edersek, örgütlenmenin önündeki bütün engelleri kaldırabileceğimizi düşünüyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaşlar şimdi salonda belli oranda boşalma oldu da, isterseniz yorulduysak bitirelim, son sözleri alıp bitirelim. Ne diyorsunuz devam edelim mi? 19.30 dedik, ama tamam o zaman. Sen söz almamıştın herhalde.

UFUK YILMAZ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Az önce kız arkadaşımızın söylediği söze kesinlikle katılıyorum. Eğer bir örgüt güçlü olmak istiyorsa, siyasi bir engeli olmaması lazım, beyaz olması lazım. Eğer bir ülkede yaşıyorsak, birçok görüş olabilir, birçok siyasi fikir olabilir. Örgütlerde eğer bu siyasi görüş, çok belirtilmeden sorunlar üzerinde konuşulursa ve bunlar tartışılırsa örgütün daha güçlü olacağını düşünüyorum.

Örgütlenmenin öneminden bahsediyoruz, üçüncü oturum başından beri örgütlenmenin önemi, önemi dedik. Buradaki insanların çoğunun bunun önemini farkında olduğunu düşünüyorum, çünkü o yüzden buradalar. Örgütlenmenin önemini farkında oldukları için buradalar. Bunu daha nasıl ileriye götürebiliriz diye konuşmamız ...

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Bundan sonra kürsü kullanalım mı?

UFUK YILMAZ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Şimdi Hacettepe'den

Ozan'dı galiba. O arkadaşımızın söylediği şeye kısmen katılıyorum, ama yaptırımların olmasının da belki kötü yanı olabilir. Çünkü zorla yaptırılan şeyler, bu örgütte bazı halkaların güçsüz olmasını sağlayabilir. Bu yüzden örgütlenmek gerçekten bazı yaptırımlar uygulamakta, yani bu devlet için olabilir, kurumlar için olabilir, işte özel şirketler için olabilir. Çoğunluğun gücü tekillikten daha fazladır. Örgütlenme bu açıdan önemli bir olay, hepimiz bunun farkındayız.

Bu örgütün daha güçlü olmasını istiyorsak, buna bazı renkler biçmemeliyiz, benim görüşüm bu. Çünkü Türkiye'de birçok renkten düşünce var. Bizim eğer çok güçlü olmamızı istiyorsak, her rengi içinde barındıran beyaz renk olmamız gerekiyor. Şimdilik bu kadar olsun.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Umut

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Ben toplantının başına doğru da döneceğim. Şimdi arkadaşlar açık konuşmak gerekirse kurultayın çok güzel gittiğini düşünüyorduk, son bu oturuma kadar. Tamam, baskı, işkence, kelepçe, gözaltı, ne bileyim zindan, eyvallah. Eyvallah da, Nazım Hikmet şey demez mi? 18 yaşımızdır canımızın en değersiz olduğu yer, burada gençliğin dinamizminden bahseder aslında Nazım Hikmet. Gözümde korkmuş, sinmiş, köşeye çekilmiş bir toplum gibi algıladım. Bence biraz fazla abarttık bu işi.

Ben ilk konuştuğuktan sonra cevher hazırlamadaki arkadaşlardan biri şey demişti. İşte benim söylediklerime nazaran, hangisi daha fazla olur, oranlamayla ilgili bir şey söylemişti, örgütlü yaşayla, örgütsüz yaşayam, hangisi daha tehlikelidir diye bir şey söylemişti.

Şimdi bir düşünelim, örgütsüz olduğumuz *-ki, 80'den sonrasını alabiliriz bunun için-* 80'den sonra neler kaybettik, bunu bir düşünelim. Cumhuriyetin temel niteliklerinden biri laikliktir değil mi? Kim iddia edebilir bugün Türkiye'nin laik olduğunu. Kim iddia edebilir bu-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gün Türkiye'nin bağımsız olduğunu? Sosyal devletin varlığından kim bahsedebilir? 35 yıl önce bu ülkede eğitim parasızdı, harç parası yoktu. Şimdi ödemiyor musun kamyon kamyon paraları? Hastane kapısında ölmüyor mu insanlar şimdi?

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Konu dâhilinde devam edersek.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Konu dâhilinde devam ediyorum, örgütsüz mücadelenin başımıza neler açtığından bahsediyorum.

Şimdi arkadaşlar bu memleket bu hale geldi. Bu memleketin bu hale gelmesinin sorumlusu biziz. 80'den sonra köşesine çekilen, korkan sinen toplum biziz, ama bu hale gelmesinin asıl sebeplerinden birisi de karşımızda örgütlü çalışanlar vardı. Örgütlü, disiplinli, planlı bir şekilde adamlar çalışıyorlardı, cemaatler, tarikatlar, 80'den sonra bu adamlar çıktı, bu adamlar örgütlendi. Eğer örgütlü mücadele vermezsek.

Şimdi çok kişi çıktı şey dedi, babamız bize diyor ki oğlum biz yaptık, siz yapmayın, başınıza bir şey gelmesin. Siz ne diyeceksiniz 20 yıl sonra? Oğlum biz hiç denemedik bile. İşte sana böyle kötü bir ülke bıraktık, ama biz korktuk, sindik. Bunu mu diyeceğiz, gençlik bu mu? Gençliğin dinamizmi, iradesi bu mu? Bu yüzden örgütlü mücadele olmazsa olmaz, bu yüzden korkuyu kırmamız gerekiyor.

Tamam, hiçbirimiz Don Kışot değiliz, tek başımıza yel değirmenleriyle savaşmayacağız, eyvallah. Eyvallah, ama geçen konuşmada bir arkadaşımız şey demişti, Nazım Hikmet'in bir şiirinden bahsetmişti. Ben yanmasam, biz yanmasak nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa. Bence bu şiiri değiştirelim artık, Türkiye öyle bir karanlığın içine batıyor ki, ya hep birlikte aydınlığa çıkarız ya da hep birlikte bu ka-

ranlığın içerisinde kayboluruz. Var mı, kaybedecek bir şey kaldı mı zincirlerden başka?

Bir başka konuya değineceğim. Taraf olmayalım dedi iki arkadaşımız, kapsayıcı olalım dedi. Şimdi bence taraf olmayan bertaraf olur. Düşünün, savaşların karşısında barıştan yana taraf olmayalım mı? Sömürünün karşısında eşitlikten, özgürlükten yana taraf olmayalım mı? Taraf olduğumuz şeyleri düşünün, sömürünün karşısında bağımsızlıktan yana taraf olmayalım mı? Evet tarafız, emekten yana, eşitlikten, özgürlükten yana bir tarafız ve bu taraflığımızla onur duymamız gerekir, gurur duymamız gerekir. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ESRA BULUT (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben Umut'a bir noktada düzeltme yapmak istiyorum, not aldığım için düzeltme yapmak istiyorum, yoksa dediklerine ters bir şey söylemek istemiyorum. Semih'in örgütlü ve örgütsüzlük üzerine karşılaştırma yaptığını, oran istediğini söyledi. Onda örgütlü olurken mi başına daha çok bir şey gelebilir, yoksa hani bebeklerin ölümü mü ya da savaşta başına gelen bir şey mi, o konuda bir oran istedi. Onun dışında ters bir şey yok.

CANSIN CANER KESKİN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Bende şeyde takıldım, bu genç madenci oluşumu gerçekten benim de çok yeni duyduğum bir şey. Bu sene itibariyle, dördüncü sınıf öğrencisiyim, ama dördüncü sınıfa geçtikten sonra, üçte TMMOB'a dâhil olabildim ve genç madenci çok yeni duyduğum bir şey, zaten çok da yeni bir şey. Sanırım 2007'de tüzük oluşturulmuş tam olarak.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- 2004'ten beri fiili olarak var, ama resmi olarak 2007'den beri var.

CANSIN CANER KESKİN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Tamam, buradan dinlediğim şekilde aktarıyorum, çok bir bilğim yok.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

O zaman örgütün gelişmesi üzerine yapılabilecek şeyler noktasında biraz beni düşündürmeye itti beni bunlar. Dolayısıyla öncelikle genç madenci nedir, nasıl bir örgütlenme biçimi belirlemiştir kendi içinde. Biz buraya geldik, ama bütün bunların bilincinde miyiz? Daha çok bunların duyurulması üzerine gitmek gerekir. Burada bile şu an örgütlenme biçimini tartışırken, demek ki bu kadar da hâkim değiliz bu duruma. Bunun bilinmesi, bu da nasıl olur? Evet, internet çok güçlü bir iletişim aracı şu an. Sanırım hepimizin iletişim içerisinde güçlü bir şekilde olması gerekiyor.

Facebook var, çok basit gelebilir, ama şu an Ortadoğu'daki hareketlere de baktığımızda, kısmen bütün bu eylemlerin internet üzerinden güçlendiğini görüyoruz. Dolayısıyla örgütlülüğün tanınması ya da işte dediğim gibi en temelde genç madenciyi duyurmak adına, böyle bir yol izlenebilir. Evet, toplantı sayısı bunun paralelinde artarak, insanlara daha çok şey aktarmak gerekiyor. Bireysel aktarımların yanı sıra, etrafta bunu görmeliyiz sanki. Teşekkürler (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaki arkadaş, ayakta şu an.

DOĞAN ALTUN (Dicle Üniversitesi)- Sabahtan beri birkaç arkadaşımız söylüyor ki, bazılarının aile kaygısı var, bilmiyorum ne var. Bu küçümsenecek bir olay değil. Sene 90'lara hatırlayan kaç tane insan var bilmiyorum. Sene 90'larda hiç kimsenin babası zincirle dövülmemiş gözünün önünde. Benim bir ağabeyim var, her iki ayağı kesik, zincirle kimsenin gözü önünde dövülmedi. Demek istediğim şu arkadaşlar: Bugün hiçbir siyasi baskı, hiçbir baskı beni yıldırmaz, ama annemin gözü önünde eş dövlümüş, oğlu dövlümüş, hiçbir insanoğlu da bunu anneme anlatamaz. Hepimiz burada dikkat ediyorum ki, herkes genellikle teorik bilgi olarak konuşuyor, ama birebir, canlı bir yaşam tarzı olarak hiç kimse bunu görmedi.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Arkadaşımız Karadeniz Teknik Üniversitesindeydi değil mi? Karadeniz Teknik Üniversitesinde iki hafta evvel sol kesimden bir grup öğrenci bir basın açıklaması yaptı. 250 kişi bir bayanın üzerine saldırdı. Sen o bayanın ailesine bir daha diyemezsin kalk savun bunu, diyemezsin.

Neden mi dövüldü? Size belki basit gelebilir, ama sadece Kürt olduğu için dövüldü. Bilmiyorum sadece Kürt olduğu için dövüldü, tek kelimeyle. Ben o zaman 5 yaşında bir çocuktum bir şey bilmiyordum, şimdi demek istediğim ailevi kaygılar basit bir şey değil, onu demek istiyorum.

Demek istediğim şu: Bazı insanlar nasıl diyeyim size, ailesini hiçe sayabilir. Ben bunca yaşantılardan sonra açıkça söyleyeyim hiçbir korkum yok, ama ailemi de hiçe sayamam yani. Birçok öğrenciyle konuşuyorum Dicle Üniversitesinde, ben her şeyin sonuna kadar arkasındayım, ama ailemi hiçe sayamam diyor bana. Öncelikle gerçekten herkes ailesini bilinçlendirmesi lazım, çünkü şu an sistemin korku imparatorluğu yarattığı bir durum var üzerimizde, Doğu-Güneydoğu'da en azından bu var. Bütün illerde yok, çok farkındayım.

Sınıftan bir gözaltı sadece sınıfta bırakıldı, ama bizim Doğu-Güneydoğu'da 8 yıl, 10 yıl hapis cezalarına ve sınırsız işkenceyle. Kaç kişi bunu göze alabilir, bana elini kaldırsın, bir kişi elini kaldırsın, ben 10 yıl cezaevinde yatmak istiyorum ve sınırsız işkenceyle. Ben cezaevini göze alamıyorum, sınırsız işkenceyi göze alıyorum, ama cezaevini göze alamıyorum. Çünkü benim özgürlüğüm kısıtlanamaz, kısıtlanamaz, kısıtlanamaz, bu kadar. Teşekkür ediyorum arkadaşlar. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- İlk söz orada

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SALONDAN- Arkadaşlar genel olarak kendimden söz edeceğim, bunu bir övünç kaynağı olarak hiçbir zaman yapmadım, ama durum öyle gözüktü. Şunu hatırlatmakla başlamak istiyorum. Tarihte dik duranlar mutlaka zafere ulaşmıştır ve dik duranlar bu süreçte de mutlaka zafere ayrılacaktır.

Şu bir gerçek, evet Türkiye'de insanlara Kürt olduğu için çok bencilce ırkçı yaklaşımlar oluyor. Şunu da belirteyim, ben bir Kürt değilim, annem de Kürt değil, babam da Kürt değil, ama bunu söyleyebiliyorum. Çünkü öncelikle insanım, daha sonra komünistim. Elbette bedeller ödeyebiliriz, ben de bedel ödedim, bundan bahsetmek istemiyordum, ancak bahsetmek mecburiyetinde kaldığımı hissediyorum.

Evet arkadaşlar, at ve eşek eti yediğim için bunu yurtda örgütleyip protesto ettirdiğim için, bir Maraş katliamcısı yurt müdürü olduğu için, bunu arkadaşlarıma anlattığım için yurttan atıldım, bursum kesildi. Aileme benim bir terörist olduğum, sırtına silah alıp daha çıkacağım söylendi. Ancak dik durdum, bursumu da geri kazandım ve kazanaçımıza da eminim. Dik duranlar mutlaka bir gün zafere ulaşmıştır.

Asıl mesele korkup geriye çekilmek değildir. Ailemiz elbette kuşku duyacaktır. Ben kendi çocuğum olsa ben de kuşku duyarım, ancak dik duranlar mutlaka bir gün zafere ulaşacaktır. Bunu söylemek istiyorum. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Arkadaki arkadaşlara verelim. Arkadaşlar süremiz doluyor, artık bitirelim, son sözler olsun bunlar.

ÇAĞLAR ERGÜL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Şimdi bir-ki arkadaşımız beyaz olmaktan, hani siyasi bir oluşum şeklinde gözükmekten bahsetti, ama ben şunu söylemek istiyorum. Ben şu an TMMOB'la örgütlülük yapıyorsam, TMMOB'la birlikteysem, bu

ilerici görüşümden, bu barıştan yana olmasından, bu demokrasiden yana olmasındandır. Bu bahsettiğim çizgileri bir araya toplarsanız da, bu tamamen sol çizgiye işaretir ve ben TMMOB solcu olduğum için, sol görüşlü bir yer olduğum için burada sizlerin arasındayım.

Şöyle bir şey söyleyeceğim: Lisede katkı payı ödemiyoruz diye bir eylemden sonra terörle mücadele tarafından, terörle mücadele, lise çocuğuyum, 14-15 yaşlarındayım. Evime kadar geliyor ve aynı arkadaşın dediği gibi 14-15 yaşındaki bir çocuğa nasıl terörist muamelesi yapıyorsa, sizin oğlunuz yanlış yerlerde, sizin oğlunuz yanlış yollarda deniyor. Aynı şekilde okul müdürü tarafından her türlü işleniyorum, okulda işleniyorum ve bu yaşadıklarım beni şu anki bulunduğum sosyalist çizgiye kadar itti.

Ben ailem geri çekilmemi söylediğinde geri çekilmedim, arkadaşın dediği gibi dik durdum. Yine geri çekilmiyorum hiçbir şekilde, ama bir de şunu söylemek istiyorum. Bugün bu ülkenin başındaki insanlar, 68'lerde, 78'lerde benimle aynı görüşte, ileri görüşlü, barışçıl insanlara kurşun sıkan insanlar. Bu insanların zihniyetini, bu faşistlerin, bu gerici mollaların zihniyetini ben bu TMMOB'da görürsem, TMMOB'un içinde ben zaten var olamam, olmam. Zaten bir çizgide yürüyemezsiniz.

Bu imkânlar emin olun ki sizi, onlarla örgütlü bir şekilde mücadele edemeyeceksiniz. Onlar elbet bir yerde sizi satacaklardır, aynı geçmişte yaptıkları gibi yine ilk size kurşun sıkan insanlar olacaktır. Bu ülkenin gerçekleri göz önündedir, bu ülkede binlerce insan işkence görmüştür, yüzlerce, binlerce insan ölmüştür. Bu gerçekleri göz ardı etmeyelim. Şu mantaliteyi anlayamam, beyaz kâğıt alalım, o farklı görüşteki insanları içimizde barındıralım, bir faşistle ben bu örgütün içinde, aynı şekilde örgütülük mücadelesi veremem. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Evet arkadaşlar son söz.

YELİZ ÖZTÜRK (Cumhuriyet Üniversitesi) Şimdi öncelikle az önce söylediklerimde biraz yanlış anlaşılma oldu. Eğer ben bugün buradaysam, ben zaten bir taraf seçmişim ve o yüzden buradayım. Bu örgüt adına katılımın az olduğundan bahsettiğiniz için ben ayrı fikirleri bir arada bulundurup işbirlikçi olunması gerektiğini söyledim. Elbette ki hepimizin bir siyasi duruşu, bir siyasi görüşü var, ama bunu örgütte sürekli dile getirip, yanımıza çekmek istediğimiz insanları bir anda yanımızdan edebileceğimizi göstermek için ben bunları söyledim. Teşekkürler.

RAGIP VAROL (Oturum Başkanı)- Ben bir de kendime söz vereyim, sonra buranın yönelimini aktarıp bitirmek istiyorum, ama çok mu şey istiyorum? Uygun mudur?

Şimdi genel olarak tartışmaları, yani en azından taleplerimizi, buradan çıkan bir yönelimi paylaşım öyle bitirelim istedik toplantıyı. Şimdi örgütlülüğümüzün, yani burada konuşmak bir şey değiştirmez tartışmasının önüne burada konuşmak her şeyi değiştirebilir gibi bir görüş ve bunların çatışması yaşandı.

Bunun hakkında, genç madenci hakkında bilgi verilmesi istendi ve bu bilgiyi herhalde aktarabildiğimizi düşünüyorum. Onun dışında yerelerde çalışmaların yapılmasını gerektiği, genç madencinin özerklik kazanması gerektiği, öğrenci iradesine daha çok önem verilmesi gerektiği üzerinde duruldu. Oda komisyonlarında görevler alınması gerektiği, dergi çıkartılması gerektiği, mezuniyet projeleri yayın haline getirilsin gibi öneriler geldi.

Ek olarak, örgütlenmeyi kendi okullarımızda nasıl yapmamız üzerine konuşmaya çalıştık biraz. Organizasyon ve koordinasyon meselesine değinildi. 80'den sonraki örgütlenmelerin durumu üze-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rinde uzun bir süre görüş paylaşımı, çeşitli örneklerle yapıldı.

Evet, diğer mühendislik disiplinlerinin gençlik örgütleriyle birlikte çalışmalar yapılması önerildi. İşte inşaat, makine gibi odaların öğrenci örgütleriyle dayanışma içerisinde olmamız vurgulandı. Örgütlü davranışlar sergilerken fişlenebiliriz gibisinden görüşlere zaten sonlara yaklaştığı için aşınasınız, onları tekrarlamaya gerek duymuyorum. Bu şekilde özetleyebiliriz arkadaşlar, teşekkür ederiz. (Alkışlar)

**İKİNCİ GÜN
DÖRDÜNCÜ OTURUM
BELGELENDİRME
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ**

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

OTURUM BAŞKANI- Arkadaşlar günaydın, başlıyoruz. Ülkemizde madencilğin ve teknolojinin gelişimlerine paralel olarak, özellikle işletmelerde üretken faktör olan işçilerimizin sağlığı ve güvenliğiyle ilgili birtakım sorunlar ortaya çıkmıştır.

Başlangıçta fazla önemsenmeyen bu sorunlar, iş verimini ve işletmeyi tehlikeye sokmasıyla önem kazanmış ve üzerinde düşünülmesi gerekliliği doğmuştur. Yapılan bazı çalışmalar sonucu, işyerlerinin çalışma düzeni ve koşullarını iyileştirmek için birtakım kanunlar yürürlüğe konulmuştur. Ancak, geçen süre zarfında bu kanunlar bir işe yaramamış, yapılan araştırmalar sonucunda, bu soruna bilimsel olarak yaklaşılması gerektiğinin kanısına varılmış ve ortaya iş sağlığı ve güvenliği disiplini çıkmıştır.

İnsanın işyerlerinde işin yürütülmesi sırasında oluşan ve oluşabilecek tehlikelerden ve sağlığa zarar verebilecek unsurlardan korunması, aynı zamanda işyeri ortamının iyileştirilmesini hedef alan sistemli ve bilimsel çalışmaların tümüne iş sağlığı ve güvenliği denir.

İş sağlığı ve güvenliğinin amacı: Çalışanların sağlıklarını tehdit eden tehlikelerden korumak, çalışanlara zarar verici etki ve olayları en alt düzeye indirmek, insanların yaşamlarında daha güvenli ve mutlu olmalarını sağlamak ve verimi arttırmak, kaza ve hastalıklar sonucu oluşacak milli servet kaybını önlemektir.

İnsanın yaşama hakkı kutsaldır. Dünyada her yıl yaklaşık 270 milyon çalışan iş kazası geçirmekte, 160 milyon çalışan ise meslek hastalıklarına yakalanmaktadır. Ne yazık ki, madencilik bu kazalarda ilk sıralarda yer almaktadır. Ülkemizde ise, ortalama her gün 200 iş kazası olmakta, 3 çalışan hayatını kaybetmekte ve 7 çalışan iş kazası sonucu iş göremez hale gelmektedir.

İş kazası 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Kanununun 13. maddesinin 1. fıkrasında sayılan hal ve durumları sonucunda meydana gelen ve sigortalıyı hemen veya sonradan bedenen ya da ruhen özüne uğratan olay olarak tanımlanmıştır. İş kazalarının yüzde 79,5 güvensiz hareketler, yüzde 19,5 güvensiz şartlardan ve yüzde 1'e nedeni bulunmayan faktörlerden dolayı meydana gelmektedir.

Güvensiz hareketlerin başında: Sorumsuz biçimde görev verilmeden ya da uyarılara aldırmadan güvensiz çalışmak, tehlikeli hızla çalışmak ya da alet kullanmak, güvenlik donanımını kullanılmaz duruma sokmak, tehlikeli cihazlar kullanmak ya da donanımı güvensiz biçimde yönetmek.

Güvensiz yükleme: İstif, karıştırma, yerleştirme vesaire davranışlar. Güvensiz durum ya da duruşlar: Hareketli ya da tehlikeli yerlerde çalışmak, şaşırma, kızgınlık, suistimal, irkilme gibi davranışlar. Güvenliği önemsememek ya da kişisel koruyucu malzemeyi kullanmamaktır. Güvensiz şartların başında ise, işyerinin kötü şartlarda yapılmış olması, koruyucu önlemlerin hiç yapılmamış olması, kusurlu, pürüzlü, sivri, kaygan, eskimiş, çatlak aletler, güvensiz yapılmış makine, alet, tesis ve benzerleridir.

Güvensiz düzen, yetersiz bakım, tıkanıklar, kapanmış geçitler, yetersiz aydınlatma, göz kamaştırıcı ışık kaynakları, güvenli iş elbisesi ya da gözlük, eldiven ve maske vermemek, yorucu yüksek topuklu ve benzeri şeyler. Yetersiz havalandırma, çevre, hava kaynakları, güvensiz yöntemler ve mekanik, elektriksel-nükleer koşullar.

Sonuç olarak iş kazalarının yüzde 99'u önlenemez, yüzde 1'i de önlenemez kazalardan oluşmaktadır. Temel haklardan olan yaşama hakkının korunması, iş sağlığı ve güvenlik eğitiminden geçmektedir. Bu eğitim içerisinde, işçilere iş sağlığı ve güvenliği kurallarını

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

uygulayan davranışlar kazandırmayı, bilgilendirmeyi ve uygulamalar konusunda bilgi ve becerilerini arttırmak amaçlanır.

Hukuki sorumluluk çerçevesinde yasalarda belirtilen iş sağlığı ve güvenliğinin sağlanabilmesi için, devlet işveren ve çalışanların birlikte çalışmaları gerekmektedir. Fakat bu çalışma birliği bazı işverenlerce uygulanmamaktadır. Bunun sonucunda iş kazaları meydana gelmektedir. Sadece işverenler değil, iş sağlığını denetleyen ve hukuki yaptırıma sahip olan kişilerin görevlerini menfaat karşılığında veya vazifelerinde gerekli özeni göstermemeleri sonucunda, insan hayatına olan değer, kapitalist düşüncelerin daha altında kaldığı görülmektedir.

İş güvenliği uzmanı kavramı, ülkemizde ilk kez 2003 yılında 4857 sayılı İş Kanununda yer almıştır. Bu tarihten itibaren iş güvenliği ve uzmanlığı konusunda çeşitli çalışmalar yapılmış, bu doğrultuda Bakanlıkça verilen iş güvenliği uzmanlık sertifikasına sahip olunması zorunlu hale gelmiştir. Bilindiği gibi ülkemizde iş güvenliğinin hukuksal mevzuatı, gelişmiş ülkelerin hiçbirinden geri değildir. Ancak mevzuattaki sorumluluk ve yükümlülüklerin uygulanmaması ve göz ardı edilmesi, çalışma hayatında ne kadar güvenlik eğitimi olsa da hepsini boşa çıkarmaktadır.

Bunun yanında, işverenin iş güvenliği ve sağlığı hususundaki gerekli şartları ve araçları sağlamadığı için, gerekli önlem ve tedbir alınmamaktadır. Sebebi ise, işin kapital boyutudur. Önceden bahsettiğimiz gibi devlet, işveren ve işçi arasındaki bağın daha kuvvetli olması gerekmektedir. Devletin madencilik faaliyeti içerisinde bulunan denetimlerinde, bilhassa iş sağlığı ve güvenliği konusunda daha fazla yoğunlaşması gerekmektedir.

Bu yoğunlaşma ve bazı durumlarda işletmelere hukuki işleme

gerekli tutarlılığı sağlamadığı sürece, işçilerimiz ve çalışanlarımız çalışma ortamında güvenliği sağlayamayacaktır. İş sağlığı ve iş güvenliği hizmetleri, maliyeti arttırıcı, gereksiz bir harcama kesinlikle değildir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında sorumlu makamlar, çalışanların sağlığı ve güvenliğini korumak yerine, iş sağlığı ve güvenliği alanında kapital sistemin bir çarkı olarak piyasalaştırmak, tüzel kişilerin inisiyatifine bırakmak gibi parametreler iş sağlığı ve güvenliği alanında işçi ve çalışanlarımızın aleyhinde bir durum oluşturmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütüne göre gayri safi yurtiçi hâsılının yüzde 4'ü ülkelerde iş kazası ve meslek hastalıkları nedeniyle yitirilmiştir. İşyerlerinin ise, kârının yüzde 5, yüzde 15'i iş kazaları ve meslek hastalıkları nedeniyle kaybolmaktadır.

Bunlara göre; 2008 yılı gayri safi yurtiçi hasıla değerleri göz önüne alınırsa, iş kazaları ve meslek hastalıklarının toplam maliyeti 38 milyardır. Maden Mühendisleri Odasının verilerine göre, 2006 yılında 35, 2007 yılında 38, 2008 yılında 43, 2009 yılında 92, 2010 yılında ise 104 ölümlü iş kazası meydana gelmiştir. Bu rakamların yıllara göre artış göstermesi, denetim mekanizmasının yetersizliğini göstermektedir.

Ülkemizde denetim mekanizmasında çok sıkıntı yaşanmakta ve bu sıkıntıların giderilmesi için deneyimli ve etkin kişilere kadro açılmalıdır. Ülkemizde madencilik hak ettiği değeri bulmamasının nedeni ise, halen sadece madenlerle alakalı bir maden bakanlığının bulunmamasıdır. Aynı zamanda makine ve donanım sıkıntısından kaynaklanan kurtarma ekiplerinin yenilenmemesi ve bu konuda gerekli özenin gösterilmesi ise, tirajı komiktir.

Hatırlanırsa, Şili'de yaşanan maden kazasında hiçbir insanın

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

burnu bile kanamadan kurtulması, madencilik açısından son derece önemlidir. Zonguldak'ta yaşadığımız kazada, iki işçiye ise 8 ay sonra ulaşılabilmektedir. Bu ölümlü kazaların nedeni: Özel sektörün ve devlet kurumlarının iş sağlığı ve güvenliğine fazla önem vermemesidir. Taşeron maden ocaklarında daha fazla kâr etmek, maliyetleri daha fazla düşürmek için insan hayatının hiçe sayıldığı görülmektedir.

Defalarca sivil toplum örgütlerinin, aydınların, özelleştirme sürecinin yarattığı sıkıntı ve sorunları dile getirmelerine rağmen, hükümetin geri adım atmadığı, hükümetin kamu kuruluşlarında yapılan atamalarda liyakat, bilgi ve beceri yerine, cemaatten olmak ve kendileri gibi düşünmek gibi kriterlere göre hareket ettiği görülünce her şey apaçık ortaya çıkmaktadır.

Güvencesiz, sendikası, sağlıksız, açık sınırında kalan ücretlerle çalıştırılarak, bir lokma ekmek parası kazanmanın bedeli, maalessel ölüm olmaktadır. Çünkü taşeron firmaların amacı, sadece kâr etmek ve işin kapital boyutunu düşündürmektir. Mevcut durum, dikkatli biçimde incelenmeli ve madencilik başta olmak üzere tüm sektörlerde gerekli iş sağlığı ve iş güvenliği önlemleri derhal alınmalıdır.

Bu önlemleri almayan işletmeler, geçici veya süresiz olarak kapatılmalı, önlem almayan işverenler ağır biçimde cezalandırılmalıdır. Aksi halde, yeni facialar ve ölümler yoldadır. Zonguldak'ta meydana gelen kazadan sonra, emeğe saygısı olmayan ve emeği sömüren zihniyetin temsilcileri "*güzel öldüler*" diye konuşmuşlardı. Bu zihniyeti sahip olan kişilerin, madencilğe ne kadar duyarlı olduğunu varın siz tespit edin.

Sonuç olarak hiçbir ölüm güzel değildir ve madencinin kaderinde ölüm yoktur. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

KONUŞMACI- Mühendislikte belgelendirme: Kişi ve kuruluşlar tarafından verilecek maden mühendisliği hizmetlerinin gelişmesini ve odaya bağlılığı, üretilen hizmetlerin ülkemizde geçerli standartlara uygunluğunu, meslek içi haksız rekabetin ortadan kaldırılmasını, mesleki değerlendirmeye esas sicillerin tutulmasını ve bu konuların denetim altına alınmasını sağlamak amacıyla yapılacak belgelendirme ve denetimlerin usul ve esaslarını düzenlemektir.

İşletmelerde, iş sağlığı ve güvenliği açısından teknik bilgileri edinmeleri için, Maden Mühendisleri Odasında eğitime katılıp, teknik nezaretçilik belgeleri almaları gerekir. Aksi takdirde maden işletme ve üretim faaliyetlerinde bulunamaz.

Teknik nezaretçilik belgesi almadan yapılan işletmeler, gerekli yaptırımlar uygulanarak cezai işlem uygulanır, gerekirse Bakanlıklarca kapattırılır. Teknik nezaretçi bulunan maden işletmelerinde, nezaretçi belgesine sahip olan mühendise, Maden Mühendisleri Odasının belirlediği belli bir fiyat aralığı vardır. Bu fiyat aralığının altında teknik nezaretçi bulunduran işletmelerin tespiti halinde, mühendisler odası, mühendisin nezaretçi belgesinin iptali ve işletmenin durdurulması yetkisine sahiptir.

İşin maddi boyutunu düşünen işletmeler, maden mühendisini işsizlik, iş bulamamak ve farklı sektörlerde çalışması durumundan faydalanarak, düşük maliyette teknik nezaretçiyi bünyesinde bulundurmaktadır. Bu da haksız rekabete yol açmaktadır. Biz mühendislere düşen görev, odamızın belirlediği tutarın altında olan işletmeleri, bu görevle yetkili olan kişi ve kurumlara bildirmektir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında alınan iş güvenliği ve sağlığı sertifikası, işletmelerde zorunlu hale getirilmiştir. Öngörülen yönetmeliklerdeki hükümlere uymayan işverene, gerekli mali ceza

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

uygulanır. Bu sertifikaya sahip maden mühendisleri işyerlerinde, iş sağlığı ve güvenliği kurallarına uymak zorundadır. Tabii bu yönetmelikte böyle yazar, uygulamaya geçince uzmanlık kapma yarışından başka ilgi görmez.

Son olarak iş sağlığı ve güvenliği sadece fabrikada değil, tüm hayatta uyulması elzem bir hayat felsefesidir desek sezadır. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Evet arkadaşlar, söz almak isteyenlere, Cem arkadaşımıza verelim.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi)- Öncelikle herkese güneydin. İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda açıkçası güzel bir sunum olmuş, çok söylenecek bir şey yok, ama belgelendirmeye ilgili birkaç eksik bir şey var. Belgelendirmede şu süreci de bence tartışmamız gerekiyor, yetkin mühendislik veya uzman mühendislik. Bence bu süreci de tartışmamız gerekiyor diye düşünüyorum. Bunun için de kısaca bir bilgilendirme yapmak istiyorum.

Arkadaşlar TMMOB'da örgütlü birkaç mühendis ağabeyimizin de savunduğu bir görüş var. Tabii ki bu TMMOB'un görüşü değil, sadece tartışılan bir şey. Üniversitelerden mezun olan mühendisler yetkin değiller, aldıkları eğitim onların mühendislik yapmasına yeterli değil. Bu nedenle, işte 99 depremi de bize gösterdi ki herkeste imza yetkisi olmasın gibi bir tez var, böyle bir sav var. Bu nedenle de, üniversitelerden mezun olan kişilere mühendis unvanı verilmesin, belli bir süre piyasada çalıştıktan sonra bir sınavla belki bir belge alsın ve daha sonra mühendis olsun bir kişi.

Burada bence bunu ciddi anlamda tartışmamız gerekiyor. Özellikle bizlerin, buradaki şeyi de görüyoruz. Bizim tartışmamız gereken şey; neden üniversiteler mühendis mezun edemiyor? Neden bu ül-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kedeki üniversiteler mühendis yetiştiremiyor mu olmalı, yoksa evet sistem zaten doğru mühendis mezun edemiyor, doğru bu uygulan-sın. İşte iki sene, üç sene biz stajyer olalım, daha fazla sömürülelim, işte sen zaten mühendis değilsin diye 700 lira, 1000 lira filan gibi maaşlarla –ki, bu uygulanıyor zaten piyasada- bunu mu savunalım? Bence bunu tartışmak gerekiyor. (Alkışlar)

RAGİP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Günaydın arkadaşlar. Şimdi yetkin mühendislik meselesi ya da yetkili uzman mühendislik başlıkları altında da konuşuluyor. 99 depreminden sonra, özellikle İnşaat Mühendisleri Odasında bir tür uygulamaya konulmuş olan bir şekil de mevcut. Buradaki mantık şu: Mühendislik eğitiminin yetersiz olduğunun yanı sıra, şöyle bir tespit de var. Aslında İnşaat Mühendisleri Odası bildiğim kadarıyla bu konu üzerinde bütün yerlerinde –düzeltin eğer yanılıyorsam yöneticilerimiz- bir çalışma yapıyor çalıştay tarzında. Bu tespiti aslında tabanda tartışmaya çalışarak, oda tabanında tartışmaya çalışarak ortaya koyduğu bir şey. Bundan yola çıkarak uygulamaya konuluyor, ama bizim odamızda böyle bir şey yok.

Şöyle bir yansıması var: Bizim diplomalarımızda mühendis yazmıyor, en azından ODTÜ'nün diplomalarında yazmıyor. Eskiden şey yazardı, mühendislik mesleğinin bütün hak ve yetkilerine sahiptir gibi bir ibare vardı. Bugün şu tarz bir şey var, mühendislik alanında lisans eğitimi tamamlamıştır gibi bir şey var. Aslında bu ikisinin farkı belki ilk kulağa söylendiğinde bir fark gibi gelmiyor olabilir, ama sonuçta bizim yetkimizin ne olduğunu tariflemeyen bir diplomanın şeyini de konuşalım. Asıl mesele belki de burada, yani bizim nerede çalıştığımız ya da nerede çalışıp staj yapacağımız, ne kadar staj yapacağımız tabii ki bu henüz yasalaşmadığı için ve hâlâ tartışılan bir şey olduğu için ikinci derecede önemli. Birinci derecede önemli olan şey,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

neden bu yazmıyor, bunu bir sorgulamak lazım.

Kime soracağız bunu? Üniversiteye soracağız belki bilemiyorum. Bunun ortaya atılması sadece TMMOB'un kendi ortaya attığı bir şey de değil. Bu aslında gündeme şöyle gelen bir şey, ilk olarak ülkeye yabancı mühendislerin gelip çalışabilmesinin ön koşullarını nasıl yaratırız gibi bir tartışmadan çıkmış bir şey. Daha sonra böyle bir nitelik kazanmış ve yetkinlik üzerine de deprem özelinde gelişen, daha sonra diğer mühendislik disiplinleri içinde de tartışılmaya başlanan, fakat hâlâ TMMOB'un içerisindeki herhangi bir oluşumun, odanın ya da ne bileyim resmiyete geçmiş bir görüşü, bir düşüncesi, bir şeyi net olarak açıklanmıyor.

Biz işte yetkin mühendislik için şöyle şöyle yapacağız ya da yetkin mühendislik tabiri zaten çok fazla geçmiyor. Bu daha çok ya TMMOB dışındaki yapılardan söyleniyor ya da öğrenci örgütlerinin bu konuda kafası doğal olarak karıştığı için buralarda tartışma mevzusu dönüyor.

Burada fikir üretirken, şöyle bir şey yapmayalım bence, bu çünkü bazı platformlarda böyle yanlış bir yere gidiyor tartışmalar. Sanki TMMOB ya da oda bunu istiyormuş, işte bize bu zarar veriyormuş gibi ikili bir mantık oluşmasın. Bu aslında odanın bildiğim kadarıyla tabanında da, belki yönetim kademesinde de yeri geldiğinde tartışılan bir şey olabilir. Çünkü şeyi doğrudan etkileyen bir şey, mezun olduktan sonra adamın odaya kaydolup, çalışmasını engelleyen bir şey ya da bunu kategorize eden bir şey, ama aslında yok. Bazı yerlerde var, burada bir kafa karışıklığı var.

Bizim belki kendi yetkinliğimizi tanımlamamız önemli burada. Bana göre de zaten yetkin bir mühendis, mühendis aslında, o bahsindeki yetkini atmak gerekiyor burada. Zaten dün de bahsedildi, biz

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kendimizi iyi yetiştirmemiz gerekiyor okulda diyoruz, ama şimdi okulun somut koşulları da belli. 20 tane bölüm var diyoruz, filan diyoruz, bunların eğitim kalitesi de belli zaten. Bu okulların açılış amacı belli olduğu için aslında eğitim kalitesi bu denli düşük. Bunu da eğitimde detay olarak tartışacağız zaten.

Bunun üzerine gidilip, belki işte üniversite eğitiminin düzelmesi, aynı zamanda da iş koşullarında müteahhitlerin elinin bu kadar güçlü olmaması, bu adamların mafyayla ilişkilerinin sağlamlığı üzerinden mühendislere dayatmacı yaklaşım, imza attırıyor olması gibi sıkıntılar var. O yüzden bunları şey olarak ortaya koymalıyız, yani tartışırken bence biz kendi özelimizde, yani bu herhangi bir mühendislik disiplini için belki, her mühendislik disiplini için problem olan bir şey olabilir, ama bize hâlihazırda meslek alanında yansımadağı için, böyle bir somutluk olmadığı için, ben bunun üzerine gidilmesi yerine, üniversite özelinde bunun ne ölçüde düzeltilebileceği ya da gerçekten bizim iyi mühendisler olabilmemiz için, yaptığımız ocağın göçmemesi için yapmamız gerekenler. Üniversitenin olması gereken karakteri gibi meselelere eğilmemiz gerekiyor diye düşünüyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

BÜLENT ŞENTÜRK- Arkadaşlar Ragıp'ın kaldığı yerden devam edeyim, ben biraz bilgi vereyim bu konuda. Bu konu yeni bir konu değil aslında. Yani YÖK'le birlikte gelen, yurtdışındaki üniversiteleri bitirip de Türkiye'de aynı işi yapmak isteyen insanların durumu üzerinden başlayan bir konu, bugünlere kadar geldi.

Şimdi şöyle bir durum; siz gittiniz dünyanın herhangi bir yerinde üniversiteden maden mühendisi oldunuz. Türkiye'de iş yapmanız için, o üniversitenin YÖK tarafından, o bölümün YÖK tarafından Türkiye'deki bölümlerle aynı yeterliliğe sahip olduğunun kabul edilmesi gerekiyor. Eğer YÖK bir karar almamışsa da YÖK'e başvurmak zo-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rundasınız, yani böyle bir denklik belgesi için.

Şimdi bu denklik olayı ilk başlarda çok sıkıntılı bir olaydı. Yani bir bölümün Türkiye'dekine denk olup olmadığına kararı çok zor çıkıyordu. Değişen siyasi koşullardan sonra şimdi bu kararlar çok kolay çıkıyor. Çünkü bugün sağlıkçılarda başlayan bir durum var, doktorlarda başlayan bir durum var. Sistem dışarıdan daha düşük fiyatlarla çalışacak, daha düşük ücretlerle çalışacak yetişmiş eleman istiyor ve bunları tartışır hale geldik.

Şimdi bu yetkin mühendislik konusu, bizim odamızda o kadar ciddi olarak ele alınan bir konu değil. Çünkü odamız eksik gördüğü konularda, yani mühendislik eğitimini sizler alırken, eksik olduğunu düşündüğü ya da odada ayrıca eğitim kısa süreli görmenizde faydalı olduğu konularda zaten.

Ragıp doğru söylüyor, hepimiz aynı eğitimi, maden mühendisleri olmanıza rağmen çok aynı eğitimleri almıyorsunuz, hepimizin değişik koşulları var. Şimdi bu koşulları belirleyen; bir, okuduğunuz bölüm var; iki, sizlersiniz. Yani bölüm size bir şey veriyor, ama siz bunun ne kadarını alıyorsunuz kısmı daha da önemli. Ben şu bölümü bitirdim, bu bölümün koşulları daha iyi, ben daha iyi mühendis olacağım diye bir şey yok hayatta. Yani her şey size kalmış durumda.

Üstelik TMMOB Başkanımız da ilk günkü konuşmasında söyledi: Mühendislik üniversiteyi bitirdiğiniz anda biten bir şey değildir arkadaşlar, asıl ondan sonra başlayan bir olaydır. Aldığınız o teorik bilgileri pratikte ne kadar uygulayacağınız, aldığınız bilgilerin ne kadarını içselleştirip kullanabileceğinizle mühendislik gelişen bir durumdur.

Onun için Ragıp doğru söylüyor, yetkin mühendisliğin çok detay kısımlarına takılmayalım, bizim odamızda şu an o kadar bir durum yok. Aslında TMMOB'da da çok fazla gündeme gelmiş bir durum

yok, doğru tartışmalar var.

Ben şimdi ikinci kısma da arkadaşların kafa yormasını istiyorum. Bu iş güvenliği ve işçi sağlığı konusu çok önemli bir konu. Mesela bundan sonra isterseniz konuşmaların devamında, Türkiye'deki iş güvenliği ve işçi sağlığının durumundan kimler ne kadar sorumlu. İşçiler ne kadar sorumlu, mühendisler ne kadar sorumlu, sistem ne kadar sorumlu. Biraz da bunları konuşalım diye bir önerim var. Teşekkür ediyorum.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben şimdi bu iş güvenliği ve işçi sağlığı konusu hakkında denetim mekanizması nasıl işliyor, o konuyu merak ediyorum. Çünkü ben ikinci sınıfın yazında staj yaptığım yerde çok memnun kalmıştım. Onun heyecanıyla Malatya'ya döndüğümde arkadaşlarımla konuşmak istiyordum. Şunu yaptım, böyle yaptım, öyle yaptım, şunu verdiler, şunu taktık diyorum, sizlerde neler vardı, siz ne yaptınız diyorum? Arkadaşım bana boynu büyük şekilde, sadece bir fotoğraf gösterdi. Kömür madenine normal sivil kıyafet ve sadece kafasında baretle giriyor. Şimdi bunun denetimi nasıl yapılıyor, kimler tarafından yapılıyor?

Bir de bu teknik nezaretçilik konusu hakkında bir soru sormak istiyorum. Teknik nezaretçilik belgesi alan kişiler, sadece bir yerde mi çalışabilir, birden fazla yerde mi çalışabilir. Çünkü bu arkadaşımın da öğrendiğim başka bir konu daha var. O yerin teknik nezaretçisi Muğla'da çalışıyordu. Ayda, yılda bir ya da 6 ayda bir gelip, orayı denetleyip çekip gidiyormuş. Bu konular hakkında arkadaşlar ya da oda çalışanları bilgi verirse çok memnun olurum. Teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Yönetim kurulundan bir kişi cevap verebilir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı) Arkadaşlar merhaba, aslında Bülent Beyin dediği gibi, iş güvenliği, işçi sağlığı bizim sektörde çok çok önemli bir konu. Ne yazık ki yılda yaklaşık 70 civarında maden emekçisi yaşamını kaybediyor, maden kazalarında, ortalama bu, toplu ölümler hariç. Bunun için de maden mühendisi meslektaşlarımızdan son 10 yılda 6 meslektaşımızı kaybettik iş kazalarında.

Bunun için bu konuyu gündeme almanız ve tartışmanız çok çok önemli gerçekten. Ben arkadaşımızın sorusunu kısaca bir cevap vermek isterim. Türkiye’de denetim mekanizması, madenlerde denetim mekanizması Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığıyla, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından ortaklaşa yürütülen bir alan. Yani Çalışma Bakanlığı tüm genel işyerleri gibi madencilik sektörünü de denetlerken, yasanın verdiği görevle Enerji Bakanlığına bağlı Maden İşleri Genel Müdürlüğü de denetim görevini yapmakla yükümlü.

Bu yükümlülük var, ama bunun ne kadar filiyatta yerine getirildiğine baktığımızda, gerçekten ciddi sorunlar yaşadığımızı görüyoruz. Maden işletmelerinin, özellikle yeraltı kömür işletmelerinin çok riskli olması, maden kazalarının her an yaşanabilir olma potansiyeline karşılık, bu denetimler rutin olarak programlanıyor ve bazı kömür işletmelerine iki-üç yılda bir sıra ancak geliyor. Eğer bir kaza yaşanmamışsa, rutin denetimler iki yıl ya da üç yılda bir olabiliyor.

Düşünebiliyor musunuz bir maden işletmesine üç yıl denetim yapılmaması demek, özellikle bu son yıllardaki esnek üretim ilişkileri, taşeronlaşma, rödevans yani kiraya verme gibi sorunların da çok yaşandığı sektörümüzde iş kazalarının artmasına neden oluyor. Bu bir kamu denetiminden bahsettim, genel olarak yapılması gereken denetimden. Bir de, iç denetim, yani teknik nezaretçilik denetimi de-

diğimiz, mühendis denetimi var.

Bu teknik nezaretçilik, arkadaşlar okulu bitiren maden mühendisi arkadaşımız, yine de Yasadan bahsediyorum, Maden Kanunundan bahsediyorum. Okulu bitirmişse, Maden Mühendisleri Odasına müracaat edip, bir haftalık eğitim alıp, peşinden sınavda başarılı olması kaydıyla teknik nezaretçi olarak atanabiliyor. Maden Kanunu Yönetmeliği bu şekilde emrediyor ya da daha önce işletmelerde bilfiil, fiilen 5 yıl ve fazla çalışmış olan meslektaşımız da, odalardan eğitim almadan, istisna belgesi dediğimiz bir belge verilmek suretiyle teknik nezaretçi olarak atanabiliyor.

Bu teknik nezaretçilik kavramı, 1954 yılında Türkiye'nin gündemine gelmiş bir kavram. 6309 sayılı, 54 yılında çıkan Maden Kanunuyla birlikte, yeteri kadar maden mühendisinin olmadığı yıllarda, bir maden mühendisinin birden fazla sahaya nezaret edebileceğini emreden bir yapı. 1954 yılındaki maden mühendisi sayısı tahmin ediyorum binler civarında Türkiye'de. Belki o kadar da yok, çünkü 353 mühendisle 1954 yılında odamız kurulmuş, demek ki odaya üye olmayanları da dikkate alırsanız 500 civarında tahminen.

500 civarındaki mühendisi zamanında yapılan bir uygulama, bugün halen devam ettiriliyor ve biraz önce arkadaşımızın dediği gibi bir tek nezaretçi, yine Kanun gereği 10 tane sahaya bakabiliyor arkadaşlar. Bunlar grup grup değişiyor, gerçi çok detaya girmeyeceğim. İşte birinci grup, ikinci grup, dördüncü, beşinci, altıncı grup madenler ayrılmış. Birinci grup dediğimiz kum ve çakıl ocakları dahil 10 tane sahaya bakabiliyor bir maden mühendisi.

Yani bu şu demektir: Bir maden mühendisi Türkiye'nin herhangi bir ilindeki 10 tane sahadan sorumlu. Aslında bu sorumluluk arkadaşlar çok ağır bir sorumluluk. Çünkü bir maden kazası yaşandığın-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

da, ilk defa savcının muhatap olduğu kişi, o işletmenin teknik nezaretçisidir, yani mühendisidir. Gerekli önlemleri almış mıdır, önlemleri deftere kaydetmiş midir, bu önlemler ne kadar hayata geçirilmiştir, eksikler nelerdir şeklindeki sorularla direkt olarak muhatap maden mühendisidir. Dolayısıyla hem vicdanen, hem de hukuken sorumluluğu çok ağır bir görevdir teknik nezaretçilik.

Bu nedenle biz teknik nezaretçilik üzerinde epey kafa yorduk geçmiş dönemlerde. Maden Kanunu değişikliklerinde hep şunu önerdik: Eğer teknik nezaretçi dediğimiz maden mühendisi arkadaşımız, görevini özgürce layıkıyla yerine getirebilmesi için ücretini işverenden almaması gerekir. Düşünebiliyor musunuz? İşverenden ücretini alan bir mühendis, o işvereni denetleyecek, oradaki eksiklikleri görecektir, hatta gerektiğinde diyecek ki *-kanun öyle emrediyor-* senin işini durduruyorum, bu ocak çalışmaz. Ne zamana kadar? Şu şu koşulları sağlayana kadar, önlemler alınana kadar.

Arkadaşlar takdir edersiniz ki, Türkiye'de dünden beri tartışıyoruz, kapitalizm, işte esnek üretim ilişkileri, iş güvencesinin olmayışı, işçi sağlığı önlemlerine yeterince önem verilmeyişine bir bütün olarak baktığınızda, işverenin burada yaptığı tek şey şu oluyor. Ben de seni kovdum diyor, eğer siz görevinizi layıkıyla yerine getirmeye çalışırsanız, kendinizi anında işletmenin kapısında bulabiliyorsunuz, böyle bir sıkıntı var.

Bunun çözümü için biz yasaya şunu koydurmak istedik, maden karar değişikliğinde. Teknik nezaretçi dediğimiz maden mühendisi denetçi arkadaşımız, bir anlamıyla kamu adına denetim yapıyor. Çünkü atamayı Maden İşleri Genel Müdürlüğü yapıyor. Direkt bu bir işçi-işveren ilişkisi değil, direkt maden mühendisi orada işverenin bir elemanı gibi pozisyonda olmaması gerekiyor, çünkü atamayı devlet yapıyor.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Siz müracaat ediyorsunuz ben şu sahaya atanacağım, daha doğrusu ruhsat sahibi müracaat ediyor. Ben şu nezaretçiyle çalışacağım diyor ve MİGEM oraya mühür vurarak, devletin orada taraf olduğunu gösteriyor. Yani evet diyor, ben onaylıyorum, bu mühendis buranın sorumlusudur diyor ve devam ediyor Kanun, oradaki yaptığı eksikliklerden dolayı da devlet, yani Maden İşleri Genel Müdürlüğü mühendisi cezalandırabiliyor. Bir yıllık işlemini durdurabiliyor, belgelerini kabul etmiyor, bir yıl atama yapmama cezası verebiliyor. Demek ki burada bir illiyet bağı var, burada devletle mühendisin bir hukuku var.

Biz buradan yola çıkarak dedik ki, bu sıradan bir iş ilişkisi değildir, işçi-işveren ilişkisi değildir, bu adamada devlet taraf olduğuna göre, en azından ücretini bir fondan almasında yarar var. O ücretini fondan alan mühendis görevini daha özgürce yapabilir, eksikleri daha rahat yazabilir, gerektiğinde de işi durdurabilir, aksi halde durduramaz demiştik. Çünkü arkadaşlar ben 10 yıldır odadayım, daha eski odayı bilen arkadaşlarımız var. İş durdurup, ocağı kapatma örneğinin Türkiye'de yaşandığını pek zannetmiyorum, çok çok nadir durumlar dışında, bir-iki örnek dışında böyle bir örnek ne yazık ki yaşanmıyor. Çünkü dediğim nedenlerden dolayı mühendis görevini yeterince yerine getiremiyor.

Burada yapılması gereken, yasal olarak bazı düzenlemelerin sağlanması ve mühendisin hem özlük haklarıyla, hem iş güvencesiyle güvence altına alınmasıdır. Bunun için odamız çalışmalarına devam ediyor, bu dönem de devam edecek, geçmiş dönemde de devam etti, ama ne yazık ki AKP milletvekillerinin ve işverenlerin ciddi itirazıyla karşılaştık. İşverenlerin mantığı şu: Mühendis benim elemanımdır, ben onu istediğim zaman atarım, istediğim zaman tutarım, istediğim parayı veririm, buna siz karışmayın, bize söylenen bu.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Biz de biraz önce anlattığım gerekçelerle, mühendislerin gerçekten görevlerini yapmaları isteniyorsa, onların görevini yapacağı koşulların oluşturulması gerekir şeklinde taleplerimizi bugün de devam ettireceğiz, yarın da devam ettireceğiz. Burada önemli olan, biraz önce Bülent Bey güzel bir şey söyledi. Yani bizim de arkadaşlar işi biraz kendimize batırmamız gerekiyor. Şimdi tamam yasalar uygun değil, yönetmelikler uygun değil, bunlara itirazımızı yapıyoruz, ama bir mühendis, bir maden mühendisi arkadaşımız, eğer gitmediği sahaya, görmediği sahaya rapor yazıyorsa, kes-kopyala-yapıştır şeklinde, bugün artık teknoloji gelişti, bilgisayarlarda projeler, faaliyet raporları cirit atıyor. Onları alıp, kıyısını köşesini düzelterek, altına imza atıyorsa, burada meslek ahlakıyla ilgili bir sorun var demektir.

Şöyle bir gerekçe yapılabilir; zaten biz işsiziz, az ücretle çalışıyoruz, dolayısıyla bunlar hoş görülebilir gibi bir mantık bize çok doğru gelmiyor arkadaşlar. Mühendis önce mühendisliğini yapacak, alın terini akıtacak, okuldan aldığı bilgi birikimini sektöre yansıtabilecek, daha sonra hakkını hep beraber arayacağız. Eğer hakkını vermiyorsa, biz oda üzerinden de elimizden gelen gayreti gösteriyoruz. Geçen gün Sosyal Güvenlik Kurumuna yazı yazdık. 8 saatten fazla çalıştırılan mühendisler olduğunu, bunlarla ilgili denetim yapılması gerektiğini ve sonuçlarını istedik. Yine asgari ücretin altında çalıştırılan mühendislerle ilgili yazı yazdık Çalışma Bakanlığına. Müfettişler denetim yaparken mutlaka bu konulara da dikkat etmeli. Kanun bu görevi size veriyor şeklinde Çalışma Bakanlığına uyarımızı yaptık.

Arkadaşlar kısaca şunu söyleyeceğim; tabii iş kazaları bu sektörde bir gerçek, yaşanıyor. Önümüzdeki haftada Zonguldak'ta madenlerde işçi sağlığı, iş güvenliği sempozyumumuzu yapacağız, bu konular burada detayla tartışılacak. Bir panel düzenledik, panelist olarak da AKP ve CHP'den milletvekillerini davet ettik, bu konuları

tartışacağız. Ben de panelistim orada, yine bu konuları gündeme getirip, bu yasama döneminde en azından bu konuların Meclis gündemine getirilmesi için taleplerimizi dile getireceğiz.

Benim size önerim, bir ağabey olarak, bir oda başkanı olarak, ne dersenez deyin. Bazı önceliklere dikkat etmeniz. Bir, gitmediğiniz sahaya kesinlikle imza atmayın arkadaşlar; iki, yapmadığınız projeye, inanmadığınız projeye imza atmayın. Bu sizin hem kalitenizi yükseltecektir, hem de haksız rekabet dediğimiz, ne yazık ki ülkemizde çok da yaşanan bir olgunun önüne geçmeye biraz daha neden olacaktır.

Ben bu nedenle sizlere, gelecekte çalışma yaşamınızda sağlıklı, iş kazasız bir yaşam diliyorum. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Ben öncelikle kaderlerinde varmış, güzel ölmüşler sözüyle başlayacağım. Hani bizi yönetenlerin böyle sözleri var zaten madenciler adına.

Biz kendi önlemimizi almadıkça bu sözler artacaktır, buna inanıyorum. Meslek hastalıkları ve iş sağlığı güvenliği. Arkadaşlar bunu işçilere vesaire ya da mühendislere, yani bizlere büyük sorumluluklar düşmekte. Mesela toz maskesi diye bir olay var. Meslek hastalıklarında tozdan korunmak için. Bunu belli bir eğitim vererek, ancak belirtiyorunuz işçilere ki, bunu zaten dinlemiyorlar. Çalışırken sıkılıyorz, darlanıyoruz filan gibisinden, ama biz de kullanmıyoruz. Bunu biz kullanmazsak, işçiler kullanmaz zaten, bizde görmedikleri için.

Mesela Şili kazası, yanlış hatırlamıyorsam 96 gün sonra burunları bile kanamadan çıkarıldılar, ama yine Zonguldak'ta arkadaşın verdiği örnekte, 8 ay sonra cesetleri ancak çıkarıldı. Bunun için bizi yönetenlerin cevabı, bizi çağırırsalardı 3 günde çıkarırdık dediler, Şili'deki madencilere.

Ben taşeron firmalar adına da bir şey söylemek istiyorum. Taşer-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ron firmalar adına mühendisler çalışıyor arkadaşlar, onlar da bizim meslektaşlarımız. Oradaki mesela iş sağlığı ve güvenliği yine mühendislerin elinden geçtiği için, bence burada da kendimizi sorgulamalıyız. Mesela bir çalıştığım şirkette olan bir kazadan bir şey söylemek istiyorum. Bir kaza oluyor, kamyonda sıkışıyor bir işçi, ama ambulans çağırmak yerine, bir pikap üzerinde, herhangi bir ilkyardım yapmadan direkt pikap üzerinde ocaktan dışarıya çıkarıyorlar. Bu da kırılma gibi durumlarda çok ağır sonuçlara neden olabilir.

Deprem dediler, 99 depremi. 99'a gitmeye gerek yok arkadaşlar, 2011'de Van depremi var ve kolonların olmadığı, kesildiği söyleniyor, projede olan şeylerin olmadığı. Bu da yine yapı denetiminden geçiyor. Yapı denetimden, teknik nezaretçiliğe geçmek istiyorum. Bizim içinde bulunduğumuz teknik nezaretçilik, başkanımın da söylediği gibi sahayı görmeden imzalamayın dedi. Bence çok doğru dedi, çok örneklerini duyuyorum, görüyorum da. Sahayı görmeden imza atan mühendis sayısı çok fazla ve biz de mezun olduktan sonra teknik nezaretçi olacağız, bu da yine bizden geçiyor. Biz bunu yapmazsak, bir başkaları, yani bizden önce mezun olanlar yapmıyorsa bile, bunu biz bir yerden başlatmamız gerekiyor.

Ücret konusuna gelince, ücrette de mesela belli standartlar geliştirilmiş, belli düzeyin altında maaş verilmiyor deniyor, ama yakın bir zamanda duyduğum örneği anlatmak istiyorum. İşveren işçileri ya da mühendisleri belli fiyat üzerinden değerlendirip, belli fiyat üzerinden vergi ... yansıtıp, bankamatliği elinde bulunduruyor arkadaşlar. İşçilere hesap açtırıyor, bankamatik kendi elinde, mesela 2 milyar yatırıyor, gidiyor bankadan kendisi çekiyor, yine elinden 1 milyar ödüyor, böyle şeylere de cevabımızı orada vermemiz gerekiyor. İşten çıkarılma adına da olsa, böyle şeyleri göz ardı etmememiz gerekiyor. Teşekkürler. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

TURHAN TUNCER (Ziraat Mühendisleri Odası)- Arkadaşlar günaydın, ben Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Turhan Tuncer. Biraz önceki sorunlarla ilgili bizim meslekte de var. Yani Türkiye düzen aynı olunca, bu A sektörü, B sektörü, mühendislikler hiçbiri değişmiyor. Bizde de sizin aynen madenlerdeki teknik idarecilik gibi bizim de sorumlu yöneticiliklerimiz vardı, gıda alanında. Aynı arkadaşın söylediği gibi, ben oda olarak asgari ücret şudur diyorum. Ancak, üstelik de noterde sözleşmeyi onun altında görürsem yapmıyorum.

Sözleşme yapılıyor, ancak işletmeyle, benim meslektaşın arasında, işsizlik fazla olunca emeğin sömürsü ancak bu şekilde oluyor. Biz bunun çözümünü aslında biliyoruz, odalar olarak biliyoruz. İşverenle benim mühendis arkadaşımı yüz yüze getirdiğim zaman ben hem patronumdan maaş alacağım, hem de orayı denetleyeceğim. İki kere, üç kere, dört kere söyledim an, hadi buyur arkadaş der.

Özellikle gıdada imalathane sokmuyor, böyle şeyler oluyor. Aynı şey bütün meslek dalları için düşünülebilir. Bunun çözümü, biz dedik ki hükümete bu parayı fona yatırın, arkadaşlarımız dönerli olsun, onu da siz bize bırakın. Aynı işyeriyle muhatap olmasın, aynı devletteki gibi. Aslında bu denetim işi kamu görevidir. Artı şunu diyorum: Yani eleman kamuya alınsın, bu görevi, bizim yaptığımız teknik veya sorumlu yöneticiliği kamu üstlensin. Kamu eleman almıyor, yeterli sayıda elemanı yok, arkasından da bizler gibi bütün meslektaşlar birbirimize düşüyoruz.

Şimdi bir arkadaş gidiyor diyor ki, ben emekliyim, zaten emekli maaşım var, ben bu işi 200 liraya yaparım. Öbür genç arkadaş ev geçindiriyor, daha yeni evlenmiş, yani onu ona yapması imkânsız. Yani sömürü düzeni her yerde devam ediyor.

Hepinize tekrar saygılarla teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

BURAK YÜCE (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi)- Öncelikle işçi sağlığı ve iş güvenliği uzmanı 15 günde bir, bir işyerine girip kontrol edip, defter doldurma gibi bir yasadaki madde bulunmakta, eğer yanlışsa düzeltilebilir. Bu maddenin bence değiştirilip, işçi sağlığı ve güvenliği uzmanlarının bir ocakta devamlı çalışması gerekmektedir diye düşünüyorum.

Devlet bu konuda, iş güvenliği, iş kazaları konusundaki denetimini arttırmalıdır. Genelde Türkiye’de uygulanan sistem teknik nezaretçilerimizin, ocağı gördüğü halde olmayan şeyleri var gösterip, herhangi bir kazanın da ilk bakılan şeyin defter olduğu için, bu defteri doldurması hem etik dışı, hem de vicdan olarak doğru olduğunu düşünmüyorum. Bunun da bir şekilde önüne geçilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bence kazaların en büyük sebebi güvensiz eylemler, yine yüzde 80’e yakın güvensiz hareketler, güvensiz ... Bu güvensiz hareketler bilindiği gibi uykusuzluk, dikkatsizlik ve en büyük gördüğüm şeylerden biri, işçilerin birbirine şaka yapması. Böyle şeylerin sonucunda ölümlü kazalar hayli fazla olmaktadır. İşçilerin sık sık eğitimi yapılmalıdır. (Alkışlar)

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben yine oda çalışanlarımıza ve arkadaşlarımıza bir soru sormak istiyorum. Teknik nezaretçiyle, iş sağlığı ve iş güvenliği mühendisi arasındaki fark nedir? İş sağlığı ve iş güvenliği mühendisi nasıl olunur, bunu teknik nezaretçiden ayıran özellik nedir? Tüm mühendislik dallarında çalışanlar mı işçi sağlığı ve iş güvenliği mühendisliğini alabilir, yoksa bu süreç daha mı farklı? Bu konu hakkında bilgi almak istiyorum. Teşekkürler.

İBRAHİM YILMAZOĞLU (Maden Mühendisi)- Arkadaşlar teknik nezaretçilik, işletme faaliyeti olan bütün ruhsat sahalarında teknik nezaretçi bulunmak zorunda. Ancak iş güvenliği uzmanı, belirli

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

koşulları var bulunması için. Çalıştığınız işyerinin sanayiden sayılması, 50'den fazla işçi çalıştırılması koşulu var şu andaki yönetmeliğe göre. Bir de arkadaşımız şunu söyledi, iş güvenliği uzmanları 15 günde bir değil, o teknik nezaretçi en az 15 günde bir defa gitmek durumunda. İş güvenliği uzmanları, çalışan işçi sayısına göre, işyerleriyle ilgili belirli saatler var, o saatlerin üzerine işçi sayısına göre. Mesela yönetmelik diyor ki; işçi başına 10 dakikada işletmede bulunacak diyor.

Diyelim ki bir işletmede 100 tane işçi varsa, bulunması gereken saatin üzerine ayda 1000 dakika da o işyerinde bulunacak. Yani iş güvenliği uzmanlığında en az 15 günde veya 15 günde bir defa diye bir koşul söz konusu değil, ama teknik nezaretçi olduğunuz zaman en az 15 günde bir defa sahaya gitmek durumundasınız. Bu en az 15 günde bir defanın esprisi, 15 gün içerisinde birden fazla gidebilirsiniz demektir. Yani yönetmelik 15 gün diyor, ben bugün gittim, 15 gün sonra gideyim değil.

Teknik nezaretçiler ruhsat sahasına atanabilirler, bir ruhsat sahasına da birden fazla teknik nezaretçi de atanabilir, ayrıca yönetmeliğe göre. Bugün gittiniz, benim sürem 15 gün sonra doluyor, o zaman gideyim deme şansımız yok. Ocakta bir problem varsa veya kafanıza takılan herhangi bir şey varsa o ruhsat sahasıyla alakalı. Bugün gittiğiniz gibi defterinize yazacaksınız bugün gittiğiniz şeyleri, ama 3 gün sonra gitmeniz gerekiyorsa yine gidebilirsiniz, ama bu süre 15 gününü geçemez. Yani iki gittiğiniz süre arasındaki fark 15 gününü geçemez, ama iş güvenliği uzmanlığında böyle değil.

İş güvenliği uzmanlığında, işyerinin niteliğine göre, belirli bir saat orada bulunmak durumundasınız, artı işçi başına da belirlenmiş olan dakika oranında bulunmak zorundasınız. Ayrıca şunu da söyleyelim, gerçi yeni yönetmelik herkese C sertifikası öngörüyor artık. Dola-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yısıyla tehlike sınıflarına göre A, B, C sertifikaları vardı, ama sizler bundan böyle yeni alacağınız için C sertifikasıyla işe başlayacaksınız. C sertifikası olan arkadaşlarımız az tehlikeli işyerlerinde görev yapabiliyorlar. Dolayısıyla direkt maden işletmelerinde iş güvenliği uzmanı olarak yapılamıyor, ama yapılacak yerler tehlike sınıflarına göre belirlenmiş durumda. Oradan başlayarak, yönetmeliği söylüyorum, bunlar her zaman değişebilir. Çünkü yeni kanun çalışmaları fiilen var, neyin ne olacağı belli değil, ama şu andaki şeyi söylüyorum.

Belirli bir süre çalıştıktan sonra, 3 yıl çalıştıktan sonra sınava girerek B belgesine, yine orada belirli bir süre, fiilen çalışarak, ama yani süreyi doldurarak değil. Fiilen çalışarak bir üst sınıfa, A sertifikasına geçmek mümkün. Yani bilemiyorum soruya cevap oldu mu? İş güvenliği uzmanıyla, teknik nezaretçi arasındaki fark budur. Tabi ayrıca Maden Kanunu Yönetmeliğinde, daimi nezaretçi ve vardiya mühendisi kavramları da var. Onlarla da ilgili bilgi istenirse, onları da ayrıca söyleriz. Teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Söz isteyen yok mu arkadaşlar? İş sağlığı ve güvenliği ülkemizde az uygulanan, stajlarınızda görmüş olduklarınız olabilir ya da dikkat çekmek istediğiniz konular olabilir. Bülent Beye verebilirsek.

BÜLENT ŞENTÜRK (Maden Mühendisleri Odası İstanbul Şube) Söz alan arkadaşlar olmayınca, biraz önce kendi sorduğum sorunun cevabını kendim vereyim. Şimdi arkadaşlar bu madencilik sektörü çok sıkıntılı bir sektör. Yani emek yoğun çalışılan, tehlikelerle karşı karşıya olunan, çok heyecanlı, yaptıkça keyif alınan, yani sevdalanmak gereken bir sektör burası.

Şimdi çok büyük tehlikeler var. Olayın geneline baktığımızda, adım adım sayayım şimdi size. Bir, bu iş kazalarından kimler sorumlu oluyor soruma ben cevap vereyim. Öncelikle, devletin bir so-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rumluluğu var. Diyeceksiniz ki şimdi, iş kazasında devletin nasıl bir sorumluluğu var? Şöyle bir sorumluluğu var: Şimdi bir kere orada uygulanan yönetmelikleri, yasaları devlet yapıyor, devletin önünde hükümet yapıyor. Bir kere bu yasaların sürekli güncelleştirilmesi gerekiyor. Yasalar yapılırken de, tercihin her zaman kârdan ve sermayeden yana yapılmaması gerekiyor, böyle bir sorumluluğu var.

İki, yine aynı yerden devam ediyorum, başka bir sorumluluğu da şu: Başkanım söyledi, bir madeni Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün denetleyicileri üç yılda bir denetleyebiliyorlar, hiç denetleyemedikleri yerler oluyor. Yani yeterli bir kadro yok, yeterli bir denetim yok, devletin sorumluluklarının arasında bunu sayıyorum. İki, hemen bir sonrasında işveren geliyor arkadaşlar. Şimdi orada iş güvenliği ve işçi sağlığı tedbirleri almak için para harcanması gerekiyor ve daha da önemlisi, iş güvenliği ve iş sağlığı tedbirlerinin alınmasının gerekliliğine işverenler inanmıyorlar. Yani onu gereksiz bir para harcanması gibi görüyorlar, burada da onların sorumluluğu oluyor.

Bir alt kademede mühendisler var arkadaşlar, yani bizler varız. Şimdi bu iş güvenliği ve işçi sağlığının en önemli halkası biziz. Neden biziz arkadaşlar? Bunun bilincinde olduğumuzda, bizim iş güvenliği ve iş sağlığı tedbirlerini yaşamımızın bir parçası gibi. Nasıl sabah kalkıyorsunuz elinizi yüzünüzü yıkıyorsunuz, iş güvenliği ve iş sağlığı tedbirlerinin de hayatın bir parçası olarak uygulanması gerek. Yani yasal zorunluluk olduğu için değil, hayatın içinde böyle yapılması gerektiği için olması gerekiyor ve mühendise çok iş düşüyor.

Yani işvereni de ikna etmek mühendisin elinde oluyor, o yasa ve yönetmeliklerin bilgilendirmesini de mühendisin yapması gerekiyor. Bir sonraki adımda işçiler var. Şimdi işyerlerine gittiğinizde, mesela bir kazmacının, biz istiyoruz ki Zonguldak'tan, Soma'dan madencilik okulu olan köklü kurumlarda çalışarak, bu işi gerçekten öğrenerek

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gelmiş olmasını istiyoruz, ama özellikle bu taşeronlaşmadan filan sonra, gündüz bir gün önce tarlayı çapalayan adam, ertesi gün maddede kazmacı olabiliyor.

Yani işçilerde ciddi bir eğitim eksikliği var. Daha da önemlisi, dünden beri konuşuyoruz örgütlenme konusunda, ciddi bir sendika olmadığı için, olan sendikalarda iş güvenliği ve iş sağlığı tedbirlerini toplu sözleşmede ilk noktalara koymadığı için bu kazalar devam edip geliyor. Yani işçilerin bilinçlenmesi konusunda da bize iş düşüyor.

Son ayağı da sayayım bu işlerdeki, bunun son adımı da medya arkadaşlar. Şimdi bir kaza oluyor, işte Başkanım da karşılaşıyor, İstanbul'da biz de karşılaşıyoruz. Medyanın sorduğu soru direkt şu: Suçlu kim? Yani konuşurken, kazara yanlış bir cümle söylemeniz, bir arkadaşımızı alıp içeri atacaklar. İşte suçlu bunların hepsi, ama asıl suçlu da medyanın da çok büyük suçları var. Başkanım o kadar anlatıyor, biz anlatıyoruz. Onları tek derdi, medyanın tek derdi bugün Türkiye'de, bu kazalar nasıl önlenir değil, sansasyonel bir haber yapabilmek.

Şöyle kısaca toplarsak, bunların hepsi bir araya geldiğinde, bir de üstüne yeni sistem gereği aşırı kâr güdüleri geldiğinde bu kazalar kaçınılmaz oluyor. Şimdi 8 saat çalışma, çalışma hayatının demokratikleşmesi, bugün çok uzak olduğumuz konular, gündeme gelmediği, hayata geçmediği sürece bu kazalar devam edecek. Bu kadar zor koşullar altında 8 saati geçen çalışmalar ve bir de üstüne üstlük daha fazla kâr etmek için üretimin zorlanması, bu kazaların temel nedenleri arasında sayabiliriz. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi)
Zekeriya'ya verebiliriz.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Ben bu ko-

nuda, iş sağlığı ve güvenliği hakkında yine özel sektöre karşıyım, ben de karşıyım, ama yaptığım staj yerinde zaten yabancı uluslu bir şirketti, Avusturyalı bir şirket, ama Türkiye'deki uzantısı, yüzde 100 olan bir şirket, ama Türkiye'de bir firma açmış, burada çalışmalarını yürütüyor.

Orada gördüğüm şey; iş sağlığı güvenliğinde kendisi denetliyor, her şeyini kendisi yapıyor. Yani bir işçi gözlük takmıyor diye üretimi durdurup, bir toplantı alabiliyor, bu kadar önemli onlar için. Biz ülke olarak denetimde bulunuyoruz, yine bunu sağlayamıyoruz, üretimi durdurmaktan korkuyoruz. Peki, teşekkürler. (Alkışlar)

MUHAMMET YILDIZ (Maden Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı)- Arkadaşlar, bir arkadaşımız sormuştu, teknik nezaretçiyle iş güvenliği uzmanı arasındaki fark. Uygulamaya baktığınızda, iş güvenliği uzmanıyla teknik nezaretçi hemen hemen aynı işi yapıyor. Ancak belgelendirme açısından teknik nezaretçi ayrı bir belgesi var, iş sağlığı güvenliği uzmanının ise ayrı bir belgesi var. Fakat teknik nezaretçi işyerinde çalışma esnasında bir kaza olma durumunda, direkt yargılanma ve cezaevine girme gibi bir durumla karşı karşıya.

Şu anki iş sağlığı güvenliğiyle ilgili uzmanlık belgesi almış olan kişilerin yaptığı denetimlerden dolayı, herhangi bir cezalandırma söz konusu değildir, şu an için, ancak çalışmalar halen devam ediyor. Sonuçta, geçmişte ilk iş sağlığı güvenliği uzmanlığı konusu gündeme geldiğinde, 7 yıl teknik nezaretçilik yapmış olan arkadaşlarımız belge almak için o 7 yıl çalışmayı belgeliyor ve sınavla iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olabiliyordu. Özellikle bunun arkadaşlarımız tarafından bilinmesini istediğim için söz aldım. Teşekkür ederim.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Peki bu iş sağlığı ve iş güvenliği uzmanlığı nasıl elde ediliyor, o konu hakkında da bir bilgi alabilir miyim?

MUHAMMET YILDIZ (Maden Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı)- Şu andaki yönetmeliğe göre iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olmak için C, B ve A diye sınıflandırma var. C belgesi için bir eğitim alıyorsunuz, eğitim sonucunda sınava giriyorsunuz, B almak için yine üç yıl gibi bir süreyi çalışıp, daha sonra eğitim ve sınav, daha sonra da A grubu için belli bir eğitim alıp, ondan sonra da sınava giriyorsunuz. Dolayısıyla belli bir süreler çalışmak gerekiyor, bu iş sağlığı ve güvenliğine yönelik bir yerde çalışmanız gerekiyor. Teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Ragıp, Başkanımıza verebilir misin mikrofonu?

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı) Şimdi bu iş güvenliği uzmanlığı konusu Türkiye'nin gündemine yaklaşık 2004 yılında yeni İş Kanunuyla birlikte girdi. Bu 2004 yılındaki İş Kanunundaki iş güvenliği uzmanlığı tartışmasında TMMOB şöyle bir öneri götürmüştü. İş güvenliği uzmanlığı değil de, iş güvenliği mühendisi olsun, yani bu iş bir mühendislik hizmetidir ve alanlarına göre de bunu mühendisler yapmalıdır, bunun dışındaki iş güvenliği uzmanlığı kavramı doğru değildir diye bir tartışma başladı. Bakanlığın çıkardığı İş Güvenliği Uzmanlığı Yönetmeliğine TMMOB ve odalar birkaç kez dava açtı, biz de dava açtık.

Örneğin açtığımız davalardan biri şuydu, 2006 yılında açmıştık. İşletmelerde çalışan maden mühendislerine, en az 8 yıl çalışmalarına rağmen A grubu, yani A grubu dediğimiz en riskli işyerlerinde de iş güvenliği uzmanlığı yapabilecek mühendis anlamındadır. Belgeyi vermesi için sınava tabi tuttular, ben de girdim o sınava, kazandım, belgemi aldım, ama şuna itiraz ettik. Çalışma Bakanlığı kendi müfettişlerine üç yıllık Çalışma Bakanlığında müfettişlik yapan elemanlara sınavsız bu belgeyi verdi. Dedik ki bu adil değil, adaletsiz bir durum-

dur. Çünkü ben 8 yıl yeraltında çalışmışım, beni sınava alıyorsun, ama yeni mezun bir mühendisi müfettiş olduğu için, hatta müfettiş yardımcısı olduğu için belgeyi sınavsız veriyorsun demiştik.

Danıştay'a müracaat ettik ve Danıştay bizim bu itirazımızı kabul etti. Evet dedi, burada bir adaletsizlik var, belgeleri iptal ediyorum dedi. Yani Bakanlığın verdiği bütün belgeleri iptal etti, tabi bizim belgeler de gitti bu arada. Bizim sınava girip kazandığımız belgelerimizi iptal ettirdik, ama doğrusu oydu. Yani kendimize dokunmasına rağmen inandığımız oydu, iptal ettirdik.

Daha sonra Bakanlık, Yönetmeliği düzeltmek yerine, bizlerle inatlaşarak daha kötü yönetmelikler çıkarmaya başladı. Öyle şeyler yaptı ki arkadaşlar, biraz önce arkadaşım söyledi, eğitim olarak sınava giriliyordu, bu eğitimi meslek odaları verebiliyordu önceden, ilk yönetmelikte. Yani biz, Maden Mühendisleri Odası olarak sizlere iş güvenliği uzmanlığı eğitimi verip, peşinden yine Bakanlığın yapacağı sınavla bu belgeyi alabiliyordunuz ve bu çok cüzi fiyatlarla oluyordu. Yani bizim şu andaki hesaplarımıza göre bir 500-600 lira maliyetle bu rahatlıkla koterlabilen bir eğitimken, şu anda arkadaşlar piyasada bunun karşılığı, bilmiyorum giden, bilen arkadaşlar var mıdır? 3000 lira civarında diye biliyorum. 2800-3000 lira kadar bir parayla ki, bu da bu sürücü kurslarına benzemeye başladı artık, gitmeden belge vermek ya da sulandırmak şekline de dönüştü ne yazık ki.

Bir anlamda bu iş de piyasalaştı arkadaşlar. Yani 2800-3000 lira ki, en uygundur tahmin ediyorum bu, daha yukarıları var bunun, tekkelleşti de artık bu sektör. Böyle bir tartışma devam ediyor. Biz hâlâ yeni Kanunda Maden Mühendisleri Odasının da içinde olduğu diğer odaların bu eğitimi verebilme haklarının tekrar iade edilmesini talep ediyoruz. Yani meslektaşlarımıza bu eğitimi oda versin, istiyoruz ki bu tür sömürüyü en azından azaltabilelim.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Arkadaşlar bunlarla ilgili bir yazı yazdık Bakanlığa. Zannediyorum bugün maillerinize gelecektir, maili olan arkadaşlara. Dün Bakanlığa gönderdik, yeni İş Güvenliği Yasası çalışması var. İş Güvenliği Yasa Tasarısında maden mühendislerinin, çalıştığı yıllara göre iş güvenliği uzmanı sayılabilmesi için bir önerge verdik Bakanlığa. Dedik ki, en az üç yıl çalışan maden mühendisi teknik nezaretçilik ya da daimi nezaretçilik yaptığını belgelemişse, bunu C sınıfı sertifika verilmesi için sınava alın.

En az 5 yıl çalışmışsa B sınıfı için sınava alın, 8 yıl ya da daha fazla çalıştığını belgeleyen maden mühendisini A grubu sertifika alması için sınava alınmasını talep ettik. Birinci önerimiz buydu, ikinci önerimiz de: Maden işletmelerinde iş güvenliği uzmanlığını sadece maden mühendisi yapabilsin. Çünkü madencilik kendine özel şartları olan, kendine özel koşulları olan bir alandır, burada bir başka mühendislik disiplininin bu sektörde iş güvenliği uzmanlığı yapması doğru değildir. Çünkü o eğitim almamıştır, o formasyondan geçmemiştir, o birikim yoktur diye bir önerimizi verdik. Bugün bilgi olarak sizlere gelecektir büyük bir ihtimalle ve bu bilgiyi vermek istedim.

Arkadaşlar teknik nezaretçilik sadece maden mühendisinin yapabildiği bir iştir Kanun gereği, ama iş güvenliği uzmanlığı her mühendisin, hatta mühendis olmayan teknik okul mezunu, teknik eğitim fakültesi mezunu arkadaşlarımızın da yapabildiği bir alandır. Bununla ilgili de bizim önerimiz, görüşümüz şudur: Bir mühendislik hizmetidir bu iş ve iş güvenliği mühendisi olarak adının değiştirilmesi gerekir diye talep ettik, ama önümüzdeki günlerde İş Güvenliği Yasa çalışması başlayacak. Biz Türkiye Büyük Millet Meclisine de bu görüşlerimizi götürüp, kabul ettirilebilmesi için de elimizden gelen gayreti göstereceğiz. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Ben bir şey

söylemek istiyorum. Bu şey havada kaldı değil mi arkadaşlar, bu ilk bahsettiğimiz iş güvenliği konusu tamam, ama bu mühendislikte belgelendirme konusunda bir görüş paylaşmak isteyen hiç kimse çıkmadı da, ben onu tekrar şey yapmak istedim. Çünkü mesele aslında öğrenciler açısından biraz mühim. Yani o başta söylediğim hassasiyetleri gözetmemiz gerekiyor olabilir, buranın yönelimi olması, o konuda en azından bir netlik kazanmış olmamız yerinde olur diye düşünüyorum.

Yani tartışma açar mı bilmiyorum, ama ben yine de şöyle bir şey paylaşayım. Bu meseleyle ilgili başta da söylediğim şekilde, üniversitelerimizde bunun sorgulamasını yapmamız yerinde olacaktır. Neden diplomalarımızda böyle bir şey yazıyor, bunun anlamı nedir gibi sorular sormamız. Çünkü lisans eğitimi boyunca mühendislik eğitimi alıyorsunuz, mezun oluyorsunuz ve mühendislik yetkilerini almıştır yazısı yerine böyle bir şeyin olmuş olması en azından, başlı başına, hani bunun yetkin mühendislikle bağdaşıyor olması, o başka bir boyutu olabilir işin belki. Bunun başlı başına bir değerlendirilmesi gerekebilir diye düşünüyorum.

Bizim için problem gibi gözüküyor. Sonuçta oda bunu uygulamadığı için ya da öyle bir şey zaten gerçekte olmadığı için, diplomada ne yazdığı bir problem olmuyor belki, ama sonuç olarak mühendis dediğimiz şey, sadece bizim alanımızda çalışan biri değil. Yani elektrikçiler de, inşaatçılarda filan böyle şeyler, hani en azından bu konuyla ilgili bir birikimi olan ya da araştırmış olan birisi varsa ya da sen de paylaştın Bülent ağabey biraz, ama konuyla ilgili detaylı olarak, net olarak işte süreç şöyle gelişti, tamam yine konuşuldu paylaşıldı bir kısmı. Şöyle olacak ya da şöyle olmayacak gibi netlikler içeren sözler söyleyebilirsek çok sevinirim biraz o konuyla alakalı.

BÜLENT ŞENTÜRK- Şimdi Ragıp'ın altını çizdiği konu gerçek-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ten Ortadoğu Teknik Üniversitesinin diplomaları öyle. Lisans eğitimi ni yaptığını, mühendislik fakültesi maden mühendisliği bölümünde. Buradaki problem şu arkadaşlar: Ortadoğu Teknik Üniversitesinin verdiği lisans mühendislik eğitimi, yüksek lisans ve doktora diplomalarının yapılış şekli, zaten ODTÜ'yü biliyorsunuz Amerikalılar kurdu, Amerika'dan aynen alınmış bir şey. Yani Amerika'da benzer okulun verdiği diplomayla, ODTÜ'nün verdiği diplomanın İngilizcesi aynıdır, ODTÜ'de böyle bir durum var.

Şöyle söyleyeyim: Şimdi bir kere ODTÜ'yü bitiren arkadaşlarımız maden mühendisi oluyor, bunun tartışılır bir tarafı yok, orada ne yazıp yazmadığının da bir şeyi yok. Bırak Türkiye'yi, dünyada da, yani oradan dolayı tartışmak gerekir, sorgulamak gerekir doğru da, endişeye kapılacak bir şey yok. Üstelik Ortadoğu Teknik Üniversitesi, ben okuldayken 15 yıl önce, üniversitelerde ilginç şeyler oluyor. ABET diye bir kuruluş var, ona başvurdu Ortadoğu Teknik Üniversitesi. Ben o sırada maden bölümünün asistan temsilcisiydim, maden bölümü toplantılarına da katılıyordum. Önce maden ve elektronik bölümleri bu ABET'e başvurdu, Amerika'dan uluslararası bir kuruluş geldi, ODTÜ'nün derslerini filan inceledi, şunları düzeltirseniz size bir denklik şeyi veririz dedi. Yani o anlamda, daha sonra İTÜ'den filan da oldu, Dokuz Eylül'den de. Türkiye'deki üniversitelerin bir kısmı, şimdi dünyadaki üniversitelere denklik şeyi aldılar.

Mesela senin okuduğun okulun bölümün böyle bir denklik şeyi var, ama diplomada öyle yazmıyor. Bu Amerikan tarzı, bakışta da yazmasına gerek yok. Şimdi bizim okulumuz, ben de ODTÜ'lüyüm, aynen o diplomayı alıp sana aynı şekilde verdiği için de öyle bir diplomayla karşı karşıya kalıyorsun. Yani orada özel bir anlam yok, mühendislik yapar, yapamaz diye bir anlam yok, öyle bir açıklık getireyim size Ragıpçığım.

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı) Arkadaşlar, ben geçen gün Hacettepe'ye de gittiğimde de aynı bilgiye aldım. 4 yıllık lisans eğitimini tamamlamıştır diye diploma vermeye başlamışlar. Sadece ODTÜ değil, belki diğer okullar da benzer şekilde veriyorlardır. Bu YÖK'ün daha önce aldığı, bir 2006 tarihli bir kararı vardı, bu karardan sonra uygulanmaya başlandı. Bunun sonunda mühendis yazılabilmesi için, okul sonrası bazı kriterleri de tamamlaması gerekir gibi bir düşünce var. Yani meslek odaları ya da akredite edilmiş kuruluşlar tarafından ya da işte yetkin mühendislik büroları tarafından kabul edilmiş bazı kriterlerin yerine getirilmesiyle mühendis olabilir gibi dünyadaki örnekler tartışılıyor.

Tabi bunu sizlerin tartışması önemli, çünkü sizin geleceğiniz Ragıp'ın dediği gibi. Henüz bizim odamızda bu tür bir tartışma sıcak olarak yaşanmıyor, mesleki olarak da yaşanmıyor, ama TMMOB nezdinde, yani üst birliğimiz nezdinde bu tartışmalar ciddi şekilde yaşandı, geçen genel kurullarda kararlar alındı. Bu yetkin mühendislik, yetkili mühendislik şeklinde ki, özellikle İnşaat Mühendisleri Odasının bir yönetmeliği çıktı. Bu yönetmelik daha sonra Danıştay tarafından iptal edildi. Şu andaki yasal prosedür bu şekilde devam ediyor, ama gelecekte bunları sizlerin tartışarak, buradan da bir yol haritası çıkarmakta yarar var diye düşünüyorum. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Peki arkadaşlar ben kendime bir söz vereyim o zaman. Ben de iş sağlığı ve güvenliği önlemlerini devletin, yani denetim mekanizmasının eksikliğini savunuyorum, ama öncelikle yapılması gereken şeylerin bizde bittiğine inanıyorum. Çünkü işçiler kazalanıyorsa ya da biz kazalanıyorsak ya da ölümlü iş kazaları oluyorsa, bunun sebebi öncelikle bizleriz. Göz yuman, görmezden gelen ya da vahşi patronların baskısına boyun eğen mühendisleriz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Yani görmezden gelerek, bir şeyleri değiştirmeyerek, ona bir şey olmaz mantığıyla yaklaşıyoruz, sonrasında da iş kazaları olduğunda hiçbir şey olmamış gibi davranıyoruz. Yani tabii ki devletin denetim mekanizması çok eksik, Başkanımın da dediği gibi üç yılda bir ocak denetiminin olması çok kötü bir şey. Süre çok uzun, ama bizim de yapmamız gereken şeyler, işletmelerde gördüğümüz eksiklikleri bir an önce düzeltmek. Öncelikle insan sağlığının bilincine varmak, sürekli eğitimleri sıklaştırmak, yani bir işletmede bir defa eğitim verildi diye işçiler bir kez eğitildi diye hiçbir şeyden kurtulmuş değiliz. İşçilerin düzenli olarak eğitilmesi, gelişen teknolojiye ayak uydurmaları gerekir. Kişisel koruyucu elemanların kullanımı konusunda da.

Önce işçilere şunu öğretmeliyiz: Önce kendi sağlığı, önce kendi güvenliği, zaten kendi güvenliğini koruyacağı için diğer işçilerin de, diğer çalışan personelin de sağlığını ya da can güvenliğini tehdit edecek unsur oluşturmayacak. Yapmamız gereken şey, sürekli eğitimi desteklemek. Yani iki üç yıl sonra, belki dört yıl sonra, belki önümüzdeki dönemde mezun olacağız hepimiz. Her ne iş olursa olsun, madencilik sektöründe eğitimden taviz vermeyerek, hem kendimizi, hem işçi arkadaşlarımızı sürekli olarak eğitmek gerekir diyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

MERVE YILDIZ (Cumhuriyet Üniversitesi)- Ben staj yaptığım yerlerde şunu fark ettim. Ben bir devlet kurumunda, yeraltı stajı yaptım. Staj yaptığım yerde galeri açma işi özel bir şirkete verilmişti. Devlet tarafında iş sağlığı ve güvenliği bir nevi uygulansa da, işte ne bileyim işçiler baret, toz maskesi kullanıyorlarsa, işte oksijen maskesi filan. Fakat aynı şekilde, aynı ocak kapısından girdikleri halde, galeri açma işini yapan işçiler, iş sağlığı ve güvenliği hiçe sayılarak çalıştırılıyorlardı, hiçbir şekilde denetim yoktu. Yani iki tarafı da görüyorsunuz ve şey var. Daha sonra da ben76.42 stajı yaptım, yine

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bir özel kurumdaydı. Orada iş sağlığı ve güvenliği uzmanı, haftada bir gün geliyordu sadece.

Sabah geliyordu 08.30-09.00 gibi, bir saat duruyordu, imzalanacakları imzalıyordu, işte aylık toplantı olduğu zaman bir saat toplantıya giriyordu. Hani her işçi başına 10 dakika filan yok. Bu işi sadece paraya dökmüş, ticaretini yapan bir insandı neredeyse, makine mühendisiydi, genelleme yapmıyorum, o insan bir makine mühendisiydi. İş sağlığı ve güvenliği uzmanını, işte ben orada ben de iş sağlığı ve güvenliği uzmanı olmak istiyorum dediğim zaman bana şey dedi. Makine mühendisleri bunun için daha uygun, fakat kendisi bu işin ticaretini yapıyordu. Aldığı 5-6 tane ocak varmış, bunların iş sağlığı ve güvenliği uzmanlığını yapıyordu, fakat kendi uymuyordu.

Hani burada kullanılan şeyler, mesela toz maskesi kullanıyorlar, fakat tozun oluşumunu engelleyecek hiçbir önlem almıyorlar ya da gürültü için kulaklık kullanıyorlar, çok basit kulaklıklar bunlar. Belki dışarıdan 3-4 liraya alınabilecek şeyler. Fakat gürültü oluşumunu önleyebilecek, zaten kulaklığı işçiler takmıyor. Sen onu uyarıyorsun, toplantı yapıyorlar işte, ben uyardım, kulaklığını verdim, toz maskesini de verdim, işte okuttum imzalattım diyerek ondan yırtıyorlar. Fakat işçiler zaten bunu kullanmıyorlar. Kulaklığı takmak zor geliyor, kulağımız ağrıyor, toz maskesi bizi boğuyor takamıyoruz. Yani direkt sorunun kendisini halletmeye çalışmak yerine, ben paramı alayım, nasıl olsa önemli değil diyorlar ve buna özel sektörde göz yumuluyor.

Yani işyerinin sahibi geliyor, görüyor adamın bir saat orada durduğunu, fakat sesini çıkartmıyor. Bir saat duruyor, adam mesela bugün yapması gereken toplantının imzasını tarihi atıyor, bir ay sonra imzalıyor, normalde bunun bir ay önce yapması gerekiyordu, bir ay sonraya imzalıyor. Ben sorduğumda, işte hani teftişe gelecekler, siz yanlış bir tarih attınız. Bunu hem iş sağlığı ve güvenliği uzmanı im-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

z alıyor, hem de işyeri sahibi imzalıyor. Yani herkes durumundan çok memnun, denetleme yok, kesinlikle yok. Oraya attığı tarih neyse, geliyorlar bakıyorlar, evet bu tarihte yapılmış o toplantı, hâlbuki o tarihte yapılmıyor o toplantı.

Bu işin daha çok ticareti yapılıyor. Yani mühendisler, yani hepsi için söylemiyorum tabi, ama çoğu işte ben A sınıfı iş sağlığı ve güvenliği uzmanı belgesine sahibim, ben bu işten çok para kazanırım, işte üç-beş tane alayım, haftada bir uğrayayım, imzayı atayım gideyim. Orada biraz önce söylemişlerdi, her işçi başına 10 dakika, bir de orada kalması gereken süre. Yani kesinlikle bunu kalmıyorlar, hatta bazen hafta bir bile değil, iki hafta bir geliyordu, bir saat durup gidiyordu. Bunun bir denetlemesi olması gerekmez mi? (Alkışlar)

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Aslında sorunun kaynağı belli, bu tartışmalar da yersiz. ... teknik ekipman ya da bir eğitim yoksa kimse bir şey yapamaz, öyle sallanıp gider. Benim arkadaşımın staj yaptığı yerde, kömür madenine bir baret takıp, vagonla aşağıya iniyorlar, Hugo gibi kömür ocağına iniyor.

Buradaki sorunun kaynağı ne biliyor musunuz? Sorunun kaynağı oda başkanımız da belirtti, denetimi yapan kişiler işverenin elemanı olmayacak, maaşlarını onlardan almayacaklar. Bu bir korku yaratır, bu bir işten çıkarma şeyi yaratır. Adam emekli olmuş, 200 milyona bu işi yapıyor, yapar, zaten emekli maaşı alıyor, birkaç yerde de belki çalışıyordu ya da yeni mezun olmuş bir mühendis bu işi yapıyordu, herhangi bir sorun vardır. O sorun hakkında işverene derdini anlatmaya çalışsa bile içinde bir korku oluşturacaktır, beni çıkarırsa başka birini alacak. Onun için bu konuyu daha sağlıklı tartışabilmemiz için, ben özellikle Zonguldak'taki panelden çok umutluyum. Oraya gelecek milletvekillerinden, oda başkanımızdan çok umutluyum, bu çarkın, bu sistemin değiştirilmesi lazım.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Denetim mekanizmasının işveren tarafından değil de, ya oda tarafından ya da devlet tarafından sağlam bir şekilde denetlenmesi lazım. Biz burada şunu yapsak, bunu yapsak, bize şu sorumluluklar düşüyor filan hikâye. İşin içine girdiğin zaman önce cebinin dolmasına bakarsın. Eğer bir eşin çocuğun varsa, onlar için bir şeyler çabalarsın. Şimdi senin eşin çocuğun varken, böyle bir problem varken, sen işverene sesini yükseltebilir misin, bir şey yapabilir misin? Kesinlikle hiçbir şey yapamazsın, senin sorumlulukların var artık, senin bakmakla yükümlü olduğun insanlar var.

Tamam, orada çalışan insanlardan da sorumlusun, ama benim gördüğüm susuyoruz, korkuyoruz. Korkmayacağız, ama korkmak için de bu mekanizmanın başka bir bağımsız birim tarafından elde edilmesi lazım. Teşekkürler.

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi)- Ragıp, Sabahattin Ağabeye verebilir miyiz?

SABAHATDİN SAKATOĞLU (Maden Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı)- Arkadaşlar korkmayacağız, işveren bizim işimize son veriyorsa verecek. Ben bunu ne zaman fark ettim: Meslek hayatımın başladığı birinci yılın ilk ölümsüz iş kazası yaptığım zaman fark ettim. Olayı kısaca anlatayım: Dinamitleri doldurduk, yeraltı çalışıyoruz, dinamitleri doldurduk, fitilleri ateşledik, 84 yıldan bahsediyorum. Fitilleri ateşledik ve dolgulu sistemle çalışıyoruz, kaçamaktan yukarı çıkarken işçimizin bir tanesi içeri düştü. O korkuyla çocuğun eli ayağı boşandı kalkamıyor, hiçbir şey yok, bir metreden aşağı düştü kalkamıyor. Biz onu iki kişiyle birlikte omuzlarından tutarak yukarı çıkardık. Biz yukarı çıktuktan sonra dinamitler patladı. Eğer o cesareti göstermeseydik, oradaki arkadaşımızı kaybedecektik.

Şimdi cesurluk cahillikten geliyor. Biz çalışan maden mühendisleri, oranın teknik nezaretçisi, şantiye şefleriyiz. Bizi denetleyen kim?

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Hep denetçilerden şikâyet ediyoruz, hep birileri bizi gelsin kontrol etsin, bizi hizaya getirsinden bahsediyoruz. Bizi denetleyen kim? Maden mühendisleri, makine mühendisleri veya bir başka mühendis. Yani Çalışma Bakanlığının veya MİGEM'de çalışan birlik üyesi arkadaşlarımız. Denetlenen kim? Bizleriz. Bu işin sorumluluğu kimde? Yine bizde. Biz kanuni olarak sorumlu oluyoruz.

Yıllar öncesinde, bu yeni Kanun çıkmadan önce teknik nezaretçi neden tutuluyordu? Ben kısaca açıklıyorum. Diyorum ki teknik nezaretçi sadece kaza-bela olduğu zaman savcının karşısına çıkacak biri olsun diye tutuyorlardı. Eskiden Mart ayında faaliyet raporlarını veriyorduk, Mart ayında bir haftalığına teknik nezaretçi olan arkadaşlarımız da vardı. Ben belki ağır olacak, ama o onursuzluğu gösteren meslektaşlarım da vardı. Üç kuruşa mesleğini, emeğini, diğer arkadaşların da bilgisini, becerisini, çabasını, geleceğini satan arkadaşlarımız da vardı, ama yani gerçekten oda başkanına, son yıllardaki oda yönetimindeki arkadaşlara, meslektaşlarıma teşekkür ediyorum. Bunu önlemek için çok çaba harcıyoruz. Zaman zaman meslektaşlarımızla da karşı karşıya geliyoruz.

Ben diyor iş buldum, geçinmek zorundayım, çoluğum çocuğum var, onlara ekmek götürmek zorundayım. Ben önüme gelen bir imzayı atıyorum, bunun karşılığı olan 100 lira, 500 lira parayı almak zorundayım. Hayır arkadaşlar, işveren o işi yapabilmesi için, o işe devam edebilmesi için o imzayı attırmak zorunda. O imzayı derken, lütfen yanlış anlamayın. Bir üretim sezonu boyunca, üretimin başladığından bitene kadar bir maden mühendisiyle çalışmak zorunda, bu gücümüzün farkında olalım. Biz olmazsak üretim olmaz, biz olmadığımız takdirde hiçbir faaliyet Türkiye'de, şu andaki yasalara rağmen yapılamaz.

Onun için bir teknik nezaretçi olmadan, bir işletmede bir tane

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

irsaliye kesilemez, bir tane fatura kesilemez. Kâr, kâr, kâr diyoruz, patronun kâr etmesi için irsaliye ve fatura kesmesi zorunlu, o da biz olmadan olmaz. Onun için gücümüzün farkında olalım. Zaman zaman, geçmiş yıllarda, işte 80'li yıllarda, 90'lı yıllarda denetim daha da kötüydü. Düşünüyorum, şimdi denetim devletin üç yılda bir denetim yapılmadığından bahsediyoruz. Ben 1989-96 yılları içerisinde hiç Çalışma Bakanlığı müfettişleri tarafından denetlenmedim. Hiçbir zaman benim çalıştığım işletmelere, Çalışma Bakanlığı denetçisi gelmedi.

O zaman şeyi fark ettim; biz teknik nezaretçi olarak o zaman gerçekten elimiz daha da güçsüzdü. Çalışma Bakanlığına gittim, müfettiş arkadaşlarla görüştüm. Özel sektörde çalışıyorum, hiç kimse kendi çalıştığı işletmeye iş müfettişi gelsin istemez, sıkıntıdır. Mühendisi için sıkıntıdır, çalışan için sıkıntıdır, patron için sıkıntıdır. Çalışma Bakanlığı müfettişleri arkadaşlarla, sadece onlardan şunu rica ettim. Ne olursunuz, benim çalıştığım işletmeye 6 ayda bir gelin, resmi olarak gelin, gayri resmi olarak gelin. Çünkü benim mühendis olarak yaptırmadığım birtakım yaptırımları veya iyileştirmeleri, Çalışma Bakanlığı müfettişleri olarak sizlerle bunu yapabiliriz.

Biz bölgede, Çalışma Bakanlığı müfettişleri, özel idare ve Çevre İl Müdürlüğüyle ortak çalışma, bölgemizde ortak bir çalışma yürüttük. Beş yıl içerisinde şirketlerin iyileştirilmesi, çalışma koşullarının iyileştirilmesiyle ilgili 5 yıllık bir program uyguladık. Kendi aramızda, bunu sadece bir yaptırım, devletin istediği veya kanuni zorunluluktan dolayı değil. Hepimiz çalışıyoruz, işçilerimizin iş elbisesi yok, bareti yok, eğitimi yok, çalıştığımız koşullar çamurlu, tozlu, kaldığımız yerler ve ben hep şeyi söylüyorum. Bir misafir gelecek diye ödüm kopuyordu, çünkü misafiri ağırlayacak ortamımız yoktu.

Fakat o 5 yıllık süreç sonunda, hepimizi geldiği zaman ki, hepini-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

zi ağırlamak isterim. Gelin Adana Aladağ bölgesinde krom konsantre tesislerinde veya oradaki çalışan 7 tane ayrı firmada, hiç fark etmez hangisi olursa olsun, hepinizi ağırlamak isterim. Hepiniz orada belirli sürelerde teknik olarak veya staj olarak gelmenizi isterim, görmenizi isterim. Beş yıllık süreç içerisinde ilk önce yaşam koşullarımız değişti, kaldığımız yerler değişti. Tesislere normal günlük kıyafetlerimizle girip çıkıp, hiçbir yerimizin toz ve çamur olmadan çıkacağımız ortamlar oluştu. İşçilerin eğitimleri veriliyor ve kesinlikle her işletmede şu anda vardiyalarda 4 tane, 5 tane mühendisin çalıştığı işletmeler haline geldik.

Mühendis hiçbir zaman bulunduğu işletmeye külfet değil, madde bir götürüsü yoktur. Her çalışan mühendis, bulunduğu işletmeye kendi aldığı kadar en azından 10-20 katı fazla para kazandıran insandır. Patronlara, işverenlere bunu da göstermek zorundayız, bu bizim görevimiz. Yani ben yıllar önce, tabii ki 2005 Kanunu vardır. 2005 Kanunundan önce maden mühendisi çalıştıran firmaların sayısı azdı, 80'li yıllarda birçok işletmede maden mühendisi yoktu. Belki de maden mühendisi olarak işletmelerde çalışan kuşak bizim kuşak.

Ben şunu söylüyorum: Maden mühendisi çalışan bir işletme ile maden mühendisi çalışmayan bir işletme arasındaki farkı biz fillen göstermek zorundayız. Çalışanlara ve işverenlere diyordum, aradaki farkı siz kendiniz gözleyin. Biz her gittiğimiz yerde iyi şeyler yapmak zorundayız, başka bir şey.

Avrupa Birliği uyum yasaları doğrultusunda diyerek bize her gün çığ gibi yönetmelik ve yasalar çıkartılıyor. Özellikle yönetmelikler 6 ayda bir değişiyor. Bizim devletin denetçisi tarafından gelip, işte biz böyle bir yönetmelik devlet olarak çıkardık, bunları, bunları yapmak zorundasınız demek gibi bir lüksümüz yok. Hepimizin artık elinin altında internet var, hepimiz akşam olduğu zaman, özellikle şantiyeler-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

de çalışan mühendisler olarak, sabaha kadar internette uğraşyoruz. Herkes her gün sabahleyin en azından bir grup oluşturup, ilerleyen dönemlerde –ki, biz bunu yaptık- bizimle ilgili kanun ve yönetmeliklerdeki değişiklikleri takip ettik. Devlet bizden bunu istemeden, biz bunu yaptık.

Yani devletten denetçi arkadaşımız gelip bize tesislerde geri dönüşüm sistemi kuracaksınız dedikleri zaman biz zaten o sistemin altyapısını hazırlamıştık. Katı atık yönetim planı hazırlayacaksınız dediği zaman, biz yapmış olduğumuz çalışmayı kendilerine örnek olarak dosyalarla sunduk, biz zaten yapıyoruz dedik. Biz mühendis olarak bunu yapmak zorundayız.

İşte madenciyiz, çevreyi kirlatıyoruz. Ben dün de sanıyorum bir sohbet esnasında şeyi söyledim. Bugün Türkiye'nin en çok çevreyi kirlaten dediğiniz maden işletmesi, içinde bulunduğumuz otel kadar bu dünyayı kirlatmüyordur, gerekli önlemleri alıyorsak. Bu gerekli önlemleri kim alacak? Şantiyede çalışan, işin başındaki teknik kadro alacak. Onlar kim? Bizleriz. İllaki gelip birileri bizi, siz bunu yapacaksınız diye ikaz etmesine, dürtmesine gerek var mı? Yok, bunları biz yapacağız. Mühendisler olarak biz yapacağız ve bu bizim eğitimi-mizim, bu bizim insan olarak sorumluluğumuzun gereği olan şeyler. Yani bir başkasından çözüm veya bir başkasının yaparak çözüm üretmesini beklemeyeceğiz, o çözümü biz yapacağız.

Şunu söylüyorum; belki diyacaksınız ki, çalıştın emekli oldun. Ben bunu bugün söylemiyorum, meslek hayatımın ikinci yılından itibaren söylüyorum. Patron beni kovacaksa kovsun. Ben inanmadığım, ben güvenmediğim hiçbir işi yapmam, yapmayacaksınız, altına imza koymayacaksınız. Yaşadığım bir sürü olaylar var. İşletme projesi hazırlanmış, aslında demir için hazırlanmış bir işletme projesi, ama sahada demir yok. Eski Kanuna göre, ben onun altına imza

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

attığım zaman bu da denetçi tarafından fark edildiği zaman üç yıllık ceza yiyeceğim. Patronum getirmiş bana diyor ki, bunu imzalayacaksın. Hayır imzalamıyorum dedim, burada demir yok. Bu cesaretliliği göstermemiz lazım, o patronum benim işime son vermedi.

Yine anlattığım bir olay: Bir TMMOB eylemlerine veya mitinglerine gitmeden önce ben işletme sahiplerime dedim ki 10 gün öncesinden, ben Maden Mühendisleri Odasındaki arkadaşlarla birlikte Cumartesi günü eyleme gideceğim, lütfen onlar işletmeye gelecekler, buna göre programınızı yapın ve Pazartesi günü geliriz diyen patronlarımız Cuma günü geldiler. Cuma günü karşıladım, saat 18.00'e kadar birlikte oldum, saat 18.00'de müsaade istedim. Nereye gidiyorsunuz dediler, dedim ki daha önceden söylemiştim TMMOB mitingine gidiyoruz. Sanıyorum hiçbir işveren, çalışanın böyle bir şey yapmasını istemez, ama ben o gün müsaade istedim, mitinge gittim arkadaşlarımla birlikte. Pazar günü tekrar döndüm işimin başına, çalışmaya devam ettim. Bu işveren benim işime son vermedi.

Arkadaşlar şunu söylüyorum: Denetçi tarafından denetlenerek iş yapmayı beklemeyeceğiz. Biz onun eğitimini alıyoruz, biz o işleri yapacağız, bir de yaptığımız işlerde dik duracağız, biz emeğimizi esirgemeyeceğiz, güzel şeyler yapacağız ve vazgeçilmez olacağız. Hiç kimsenin yaptığı şeylerden dolayı işine hiç kimse son veremez, yeter ki yaptığı işi doğru yapsın, düzgün yapsın ve inandığımız şeyleri yapacağız. Teşekkür ediyorum, uzun konuştum. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Söz almak isteyen varsa arkadaşlar, kapatacağız, son olarak. Mustafa kısa olsun, ama lütfen.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Şimdi ben bu örneği verirken, aslında kendim korkuyorum ya da buradaki arkadaşlar korkuyor tarzında bir şey ifade etmek istemedim. Ben şimdi hepimizi bir

bütün olarak görüyorum. Dışarıdaki mühendisi de, buradaki öğrencileri de, belki de daha bu bölümü okuyacak herkesi bir bütün olarak görüyorum.

Başarılarımız bizim ortak başarımız, hatalarımız bizim ortak hatalarımız. Ben bu bahsettiğim şeyi bizzat bir mühendisten duyduğum için sizinle paylaştım. Konuşuyorum o kişiyle, nasıl yapıyorsun, nasıl denetliyorsun? Hiç bir şey yapmıyorum, bir gidip imza atıyorum. Ağabey nasıl yapıyorsun bunu? Sorun değil, bir şey olmuyor. Ya bir şey olursa Ağabey, direkt sen bundan mesul kişi olarak, direkt seni gözaltına almazlar mı, hapse düşmez misin, bu kadar kişinin ölümüne sebep verdiğinden bir vicdan azabı çekmez misin? Bunlar 10 yıldır burada çalışıyor, bir şey olmaz. Bu zihniyetteyiz, öncelikle zihniyetimizi değiştirmemiz lazım. Zihniyetimizi değiştirdiğimiz takdirde, zaten her şey yoluna girer diye düşünüyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) Arkadaşlar, önümüzdeki hafta Zonguldak'ta 24-25 Kasım tarihleri arasında iş sağlığı ve güvenliği sempozyumu olacak. Katılmak isteyen arkadaşlarımız olursa kalacak yer ve yemeği sorun etmesinler, biz her türlü ağırlayabiliriz.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Çok özür dilerim, tarihi bir daha alabilir miyim?

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi) 24-25 Kasım, önümüzdeki Perşembe ve Cuma günü Zonguldak'ta. Oturumu kapatıyoruz arkadaşlar, saat 11.30'da oturum başlayacak, lütfen herkes kurultay disiplinine riayet ederek salonda bulunsun. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

BEŞİNCİ OTURUM
EĞİTİM SİSTEMİ

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Evet arkadaşlar başlıyoruz. Bugün kurultayımızın beşinci oturumu "*Nasıl bir eğitim sistemi ve anlayışı istiyoruz?*" u tartışacağız. Şimdi size her yerelden, her yerelden yazı gelmedi, ama gelen yerellerden yazıları ortaklaştırdık, bunu okuyacağım.

Nasıl bir eğitim sistemi ve anlayışı istiyoruz: Eğitim, bireyin doğumundan ölümüne süregelen bir olgu olduğundan ve politik, sosyal, kültürel ve bireysel boyutları aynı anda içinde bulundurduğundan, tanımının yapılması zor bir kavramdır.

Bireylerin, toplumun standartlarını, inançlarını ve yaşama yollarını kazanmasında etkili olan tüm sosyal süreçlerdir. Kişinin yaşadığı toplum içinde değeri olan yetenek, tutum ve diğer davranış biçimlerini geliştirdiği süreçlerin tümüdür. Seçilmiş ve kontrollü bir çevrenin, özellikle okulun etkisi altında sosyal yeterlilik ve optimum bireysel gelişmeyi sağlayan sosyal bir süreçtir.

Türkiye'de eğitim ve eğitimin sermayeye eklenme süreci: Cumhuriyetin ilk dönemlerinden itibaren, resmi ideolojinin en önemli propaganda aracı olarak görebilmekteyiz eğitim sistemini. Resmi tarih öğretileri, yerli malı haftası etkinlikleri ve ezbere dayalı, sorgulamaya büyük ölçüde kapalı bir eğitim modeli karşımıza çıkıyor bu yıllarda.

Sistem, kendi akademik personelini yetiştirirken, amaçladığı da, kendi küçük burjuva ve idareci tabakalarının kendi inisiyatifinde eğitmek. Tam da bu noktada, bir 60 parantezini açmak hiç de yersiz olmayacaktır. Özellikle 60 darbesi süreci ve bu süreçte dünyaya paralel olarak yükselen geniş yığınların öfkesi, Türkiye'de de karşılığını bulmakta. Özellikle üniversite gençliği sesini yükseltmeye başlamaktadır.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Toplumun talepleri doğrultusunda evrilen resmi ideolojinin akademik kadroları ise, bu öfkeye katılmaktaydı. Böyle bir toplumsal muhalefet, ta ki 80 darbesine kadar kitlesel kalmayı başarabilmişti. 60'la palazlanan liberal eğilimler, 12 Mart süreciyle kontrol altında tutulmuş, 12 Eylül 1980'de ise neoliberal eğilimlere yönelmişti.

12 Eylül'le beraber, eğitimden, sosyal ve siyasi alana kadar birçok baskıcı uygulama gelmiş ve toplum âdeti baskı altına alınmıştı. Sırf üniversitede demokrasi, eşit, parasız, bilimsel eğitim hakkı talepleriyle sisteme başkaldırıyorlar diye, ülkenin en zeki, yetiştirdiği en güzel gençleri ağır işkencelerden geçiriliyor, ya darağaçlarında infaz ediliyor ya da yıllarca ağır işkencelerle, belki mevcut akıllarını yitirsinler diye hayatları solduruluyordu.

Peki, tüm bunlar ne içindi? Bunlar kesinlikle kafası çalışmayan üniversite mezunları yetiştirmek için değildi. Bunun amacı: Zeki, ancak sistemi sorgulamayan, üreten, ancak toplum faydasına değil sermayenin faydasına üreten bir toplum yaratmak uğrunaydı. Ancak ufak bir parantezle tekrar yineliyoruz ki; mevcut sistemin sonunu getirecek olan da, tam bu istenen eğitilmiş halk yığınları olacaktır.

Süreci biraz daha hızlandırarak 90'lara gelecek olursa, hiç şüphesiz döneme liberal eğilimli faşist yönetimler damgasını vurdu. Yönetenler liberaldı, ancak düşünceye değil, paranın serbest dolaşımına liberallerd. Paranın her yere, kampüslerden hastane koridorlarına kadar hükmünü gizlice ilan ediyorlardı. Eğitim, sağlık gibi en temel insan ve toplum gereksinimleri artık daha da paralıydı. Bilim insanları artık bilimlerini güdümlü yapmanın kısı kacına alındı.

Ufak bir örnekle; evrim teorisi gibi insanlığın ve türlerin kökenine ışık tutacak bir konu, üniversite kürsülerinde değil TV ekranlarında tartışılıyor, ülkenin yüksek tirajlı siyasetçileri, bugün hükümetin de yaptığı gibi koca bir teoriyi tiye alabiliyordu ve 2000'in hemen ilk ya-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rısında, Türkiye'nin onlarca yıldır neye hazırlandığı ortaya çıktı. AKP iktidarı neredeyse tüm medya desteğini de arkasına alarak, emekçilerin, ezilenlerin tepesine karabasan gibi çöktü. Sosyal devletin son kırıntılarını da tasfiye ederek, bütün egemenliğini kayıtsız şartsız piyasaya devretmeye çalışan AKP'nin, kuşkusuz ki eğitim alanı da iştahını kabartıyor.

Artık mevcut durumun somut tahlilinde, üniversiteler pis bir çelişkinin tam ortasında. Halk için açılmış devlet üniversiteleri bile, tıpkı toplum gibi sınıflara ayrılmış durumda. Elit ve taşra üniversiteler arasındaki fark, her geçen gün biraz daha, hatta yükselen bir ivmeyle açılıyor. Laboratuvar imkânlarından tutun da, sosyal yaşam alanlarına kadar sermaye, kendi ihtiyaçlarına göre öğrenci yetiştiriyor. Zaten bilim hak getire, ama üretilen bilgiyi kullanacak olan mühendisler dahi, artık kâr odaklı düşünüyorlar sadece. Akademisyenlerse başka âlem. Oturdıkları fildişi kulelerden, her türlü çarpıklığı izliyor, ses çıkarmıyor ve hatta bu çarpıklıklardan nasıl yararlanırımın hesabını yapıyorlar ve günahlarını da, verdikleri hatta bir dersin sonuna eklemledikleri 3-5 saatlik etik dersine sıkıştırıyorlar.

Eğitimin sorunlara: YÖK temelleri 1996'da atılan Bologna sürecine uyum için çeşitli stratejik raporlar yayımlayarak çalışmalarına başlamış oldu. Peki, Bologna süreci nedir? Bologna süreci; Avrupa sermayesinin, Avrupa üniversitelerini, Amerika sermayesine ve üniversitelerine kafa tutabilmesi için, bugün kısaca üniversite-sermaye işbirliği denilen yapıya dönüştürülerek, Avrupa üniversiteleri alanı yaratılarak, üniversitenin halk için bilim modelini, sermaye için bilim modeline dönüştürmek ve üniversitelerin sahip olduğu hazır ARGE tesislerini sermayenin hizmetine sunmak şeklinde özetleyebiliriz.

Bir yandan kamusal eğitim ortadan kaldırılırken, diğer yandan da özerklik kavramının içi boşaltılmaya çalışılmaktadır Bologna süre-

ciyle. Bir yandan üniversitelerin kapıları sermayeye açılırken, diğer yandan sosyal devletin tasfiye projesinin bir parçası olarak eğitim bir hizmet değil, bir sektör haline getiriliyor. Harçlara fahiş zamlar yapılmış, eğitim ücretleri tavan yapmıştır. Özel okullara hükümetçe teşvik primleri verilmiş, devlet okullarındaki eğitimin kalitesi düşürülmüştür.

Bu durum, devlet okullarının prestijini her geçen gün düşürürken, özel okulları her geçen gün alternatif olarak göstermektedir. 12 Eylül süreciyle üniversitelerin başına bela olan Yüksek Öğretim Kurumu, üniversitelerde cemaatlerin önünü açmış, dinci-gerici ideolojiyi beslemiştir. AKP hükümetiyle daha fazla dile getirilen başörtüsü ya da türban özgürlük sloganı, tarikatların kendi ideolojilerini, mazlum edebiyatı yaparak toplumun tamamına yansıtmalarını sağlamıştır.

Başbakanın, *"Başı açık kadın, boş eve benzer, boş ev de ya satılıktır ya da kiralık"* ifadesi, *"Dekolte giyen tecavüzü hak eder"* diyen profesörlerin bulunması, binlerce insanın hakkı yenilerek, KPSS ve LYS sorularının çalınması, aslında AKP hükümetinin cemaatleri güçlendirdiğini göstermektedir.

Ayrıca evlerinden uzakta eğitim almaya gelen öğrenciler, yurt kontenjanlarının yetersizliğinden dolayı cemaatlere teslim edilmektedir. Cemaatler bir yaşam tarzını üniversitelere dayatırken, akademi içerisindeki örgütlenmeleriyle de, bilimsel eğitime ciddi zararlar vermektedir.

Bir diğer sorun da anadilinde eğitim sorunudur. Dilin anlama üzerindeki etkisi, Maresus anadilini, bir kimsenin bilinçli bir öğrenim evresi olmaksızın, önceki kuşaklardan ya da çevresinden kazandığı dil olarak tanımlamaktadır. Yine Alman düşünür ... dil varlığı, eylem, eğilim ve düşünce gibi ulusun karakterine bağlı olduğunu niteler. Dünyadaki birçok araştırma göstermektedir ki, bir bireyin ilk sosyal çevresinden öğrendiği dili, yani anadili onun dünyayı daha iyi algı-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lamasında ve anlamasındaki en temel olgudur. Keza, Amsterdam Üniversitesinin yaptığı araştırmada da, anadil ve kültür eğitimi alan bireylerin, bulunduğu toplumda daha başarılı olduklarını saptamıştır.

Dil ile düşünce bağlantısı konusunda Prof. Dr. Server Taneli, Almanya'daki Türk çocuklarının özürlü okullara gönderilmesinin asıl nedeninin, ulusal kültürün yabancı eğitime ve kültüre adapte olamasından kaynaklandığını belirtmektedir. Dilin anlama üzerindeki etkisiyle ilgili buna benzer birçok kaynak bulunmaktadır.

Anadilinde eğitimin gerekliliği: Yukarıda anadilde eğitimin anlama üzerindeki etkiler üzerine örnekler sıralandı ve anadilinde eğitim alan bireyin, yabancı bir dilde eğitime göre daha kolay öğreneceği, kavrayacağı ve başarılı olacağı, Eğitim-Sen'in bir raporundan alıntıdır. Burada anadilinde eğitimden kasıt: Gerek bazı metropol üniversitelerde eğitim dilinin İngilizce olması, gerekse birçok ulusun yaşadığı bir ülkede, bu ulusların etnik kimlikleri ve kültürlerinin sistematik bir şekilde yok edilmesidir.

Şimdi bu konuları biraz açalım: Burada herkesin bildiği gibi ODTÜ, Hacettepe, Boğaziçi, İTÜ gibi, sistemin metropolleştirdiği okulların, ya tüm, ya bazı bölümlerinden, yüzde 100, yüzde 50, yüzde 30 oranlarda İngilizce eğitim verilmektedir. Aslında sorunun kaynağı ve cevabı, buradaki sistemin metropolleştirdiği üniversite kavramındadır. Sistem önemli kademelerdeki teknik ve özellikle yönetici kadrolarını hazırlamak için işbirlikçi hükümetlere bazı okulları metropolleştirmiştir.

Bugün bahsi geçen üniversitelerin kaliteli eğitim vermesi, bu okullara ayrılan ödeneklerin, yapılan yatırımların fazla olmasındandır. Buna ilave olarak icat edilen üniversite-piyasa işbirliği kapsamında, üniversitelerin yaptığı projeler, bu okulların diğer Anadolu üniversiteleriyle farkı giderek açmıştır. Bugün birçok firma, çalıştıracağı

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

personeli bu üniversitelerde çalışan ve kendine danışmanlık hizmeti de veren kadrolu hocaların önerileriyle daha üçüncü, dördüncü sınıflarda belirlenmektedir.

Hatta çarpıcı bir örnektir ki, Hacettepe Üniversitesinde 5 sene önce açılan otomotiv mühendisliği bölümünü, Mercedes firması finanse etmiştir. Bizlere sunulan bu ihtişamlı hayat masasında, İngilizce eğitimin önemi, dünya dili olması gibi safsatalarla sunulmuştur. Ancak yapılan anketlerde gösterilmiştir ki, bu okullarda okuyan arkadaşlarımızın birçoğu anadilleri olan Türkçeyle eğitimin, öğrenme açısından daha faydalı olacağını belirtmişlerdir.

Türkiye'de tüm toplumun anadilinin Türkçe sayılması ve eğitimin bu düzlemde verilmesinin doğurduğu sonuçlar da, aslında İngilizce eğitim alanlarındakiyle aynıdır. Rum, Ermeni, Kürt, Zaza, Laz vesaire yurttaşların önemli bir kısmı için Türkçe sonradan öğrendikleri bir dildir. Aslında bu durum, sistematik ve kasıtlı bir politikanın sonucudur. Bu politikanın adı Türkleştirmektir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti de, Türkiye'de yaşayan diğer tüm ulusları Türkleştirmektedir. Bugün Anadolu'da birçok etnik kültür kaybolmuştur.

Bu salonun belki de çoğunluğunu oluşturan Türk kökenli arkadaşlar, nasıl ki rüyalarını Türkçe görüyorlarsa, hayatının tamamını Muş'ta geçirmiş bir arkadaş da o kadar Kürtçe görmektedir. Bir bireyin, teknik ve pratik bilgiyi verimli öğrenebilmesi için birinci şart anadilinde eğitim görmesidir. Bu hem ülkenin sanayi ve teknik alanlarda gelişmesini sağlayacak, hem de okullardan daha donanımlı doktorlar, mühendisler, vesaire mezun ettirilecektir.

Şimdi çözüm önerilerini sıralayacağız arkadaşlar. Genç madenci olarak bundan önceki kurultaylarda eğitim konusunda ortaya koyduğumuz taleplerimiz de vardı, bunlarla da harmanlayarak sıralayacağız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Neoliberal politikalar ve üniversitelerdeki uygulamalarından derhal vazgeçilmelidir. Maden mühendisliği eğitimi kamusal ihtiyaca göre düzenlenmelidir. Üniversitelerin ticarileştirilmesine karşı çıkılmalıdır. Herkese eşit, parasız eğitim olanağı sağlanmalıdır. YÖK kaldırılmalı, üniversiteler bilimsel, özerk ve demokratik olmalıdır. Eğitim parasız olmalı, harçlar kaldırılmalıdır. İhtiyaç sahibi öğrencilere devlet tarafından karşılıksız ve yeterli oranda burs olanağı sağlanmalıdır. Ders kitapları ücretsiz olarak dağıtılmalıdır. Yeni bölümlerin açılması engellenmelidir. İkinci öğretimler kaldırılmalıdır. Ezberci eğitime karşı pratik eğitim öne çıkarılmalıdır. Tüm öğrencileri ücretli, sigortalı staj olanağı sağlanmalıdır. Kültür, sanat etkinlikleri için üniversitelere ayrılan bütçe artırılmalıdır.

Barınma, ulaşım, yurt, burs olanakları artırılmalıdır. Öğrencilerin üniversitelerde karar alma süreçlerine katılmaları sağlanmalıdır. Jandarma, polis, özel güvenlik kampüslerden çıkarılmalıdır. Anadolinde eğitim hakkı savunulmalıdır.

Bu talepler, maden mühendisliği eğitiminin sorunlarının, üniversite eğitiminde karşılaşılan genel sorunlardan bağımsız olmadığını, aynı şekilde eğitimle ilgili sorunların da, ülkenin ve dünyanın genel sorunlarından bağımsız olmadığını ortaya koymaktadır. (Alkışlar)

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi) Sizden gelen yazıları birleştirdiğimizde böyle bir metin ortaya çıktı arkadaşlar.

Şimdi yapacağımız tartışmanın genç madenciye yakışır olgunlukta olacağını umut ederek başlayalım, geçen toplantılarda sıkıntılar yaşamıştık. İkili tartışmalardan uzak durulmasını, bu konuya dikkat edilmesi gerektiğini düşünüyoruz arkadaşlar.

İkincisi, konuşurken konunun özünden sapmayacak şekilde konuşmalarımızı ayarlarsak iyi olur. Tartışmaya geçmeden önce,

sizden konu başlıkları isteyeceğiz. Metinde tartışılmasını istediğiniz konu başlıkları neler?

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar ben bir araya gireyim. Dünkü divanlardan biraz daha farklı yöntem izleyeceğiz, daha inter aktif olmasını istiyoruz açıkçası tartışmanın. Bunun için lehte ve aleyhte sözler alacağız. Lehte söz almak isteyen arkadaşlar, aleyhte söz almak isteyen arkadaşlar divandan mikrofon isteyecekler. Bunun dışında dediği gibi, tartışma konularını da sizin, yani salonun belirlemesinin daha doğru olacağını düşündük. Bununla ilgili önerileri alalım.

Sıradan gidelim, önden arkaya doğru gidelim.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Tartışma konu başlığını burası belirlesin gibi bir şeye katılmıyorum, isteyen istediği şeyi söyleyebilir konu dâhilinde. Sonuçta konudan çıkıldığında divan müdahale ediyor. Böyle bir tarzın doğru olacağını zannetmiyorum.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi) Şöyle bir şey söylemeye çalıştık. Bundan önceki oturumlarda bir tartışma başladı ve konunun önemli bir kısmı tartışılmadı, o tartışma devam etti. Biz tartışmayı konu başlıklarına ayırarak, metnin tamamının tartışabileceğini düşünüyoruz.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Şöyle bir problem var burada. Zaten temsilciler toplantısında da, yerel kurultaylarda da bu konu başlıkları belli, bu insanlar bunları tartıştı geldi buraya büyük oranda. Dolayısıyla ben burada bunun ayrıyeten tekrar ayrıştırılmasını gerekli olmayacağını düşünüyorum. Çünkü şöyle bir sonuç çıkacak buradan, yine aynı şeye çıkacak.

Tartışılacak şeyler belli, neoliberalizm tartışılacak, anadilde eğitim tartışılacak, Kürt sorunu tartışılacak vesaire.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Pardon Ragıp sözünü kesiyorum, o zaman biz belli konular, gereğinden fazla diye bir şey yok aslında.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Ayrıca biz bunu bilemeyiz. İşte biz diyoruz ki bir önceki oturumda ya da iki önceki oturumda gerekli şeyler tartışılmadı, eksik kaldı filan diyoruz, ama bu göreceli bir şey. Belki de bazı arkadaşlar tatmin oldu, bunu da bilemeyiz. Ben buna katılmıyorum, böyle bir yöntem izlemeyelim, bir önceki divanların izlediği yöntemi devam ettirelim, ama tartışmaya teşvik için, arkadaşlar bence örgütlenme oturumunda ilk iki oturum olumlu geçti benim düşünceme göre, ama örgütlenme oturumu biraz sönük geçti. Belki konu dahilinde çok fikir üretmeden geldi. Farklı gerekçeler vardı, divanın yetersizliği oldu belli konularda bilemiyoruz, ama ben bunun işleyişe dair bir problemden kaynaklandığını düşünmüyorum. Bence eski tarz devam ettirelim, ekstra konu başlığı belirlemeye gerek yok bana göre.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Şimdi Ragıp şöyle bir şey var. Alt başlık olarak biliyorsun YÖK var, üniversitelerin paralılaşması, cemaatleşme, anadilinde eğitim. Bunların hepsi birbirine girecek. Başlıklandırırız, daha sağlıklı ilerler gibi geliyor, çünkü süremiz çok dar, konu çok fazla. Tartışma başlıklarını sıraladıktan sonra

SALONDAN- Sıkıntılı bir durum var ortada, Kürt kardeşlerimizden biliyorum, çoğunluk oldukları için.

SALONDAN- Bunun dışında bölünmeyi tetikleyecek bir unsur da olmasın. Buradan başlasın istiyorum.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Başka öneri arkadaşlar? Önce oradaki arkadaş el kaldırmıştı.

DURAK NAHYA (Çukurova Üniversitesi)- Şimdi bazı örnekler

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

verirsek, mesela Tarsus'ta liselerde 45 santimden fazla kız ve erkek öğrencilerin birbirine yaklaşmaması, işte Adana'da müdürlerin sınıf sınıf dolaşıp din dersi vermeleri veya artık ülkemizde kadınların türbana daha erken girmesi, dekolte giyen tecavüze

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Konu başlığını alalım, sonra uzun uzun tartışacağız.

DURAK NAHYA (Çukurova Üni.)- Eğitimde gerileşme.

OZAN HORUK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben zorunlu İngilizce eğitimi ve zorunlu olmayan İngilizce eğitimi hakkında konuşulmasını istiyorum.

UMUT ATLIHAN- Anadilde eğitim zaten.

OZAN HORUK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Oraya girer gerçi, ama İngilizce eğitimin yine özellikle irdelenmesini istedim.

AHMET SELİM ERBAŞ (Selçuk Üniversitesi)- Bence üniversitelerde, üniversite öğretim üyelerinin ve hocalarının denetlenebilirliği tartışılmalı.

MUAMMER YILMAZ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi)- YÖK'e gerek var mıdır, yok mudur?

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- YÖK'le birlikte Bologna sürecini de aynı başlığa alabiliriz.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Evet, başka söz isteyen arkadaşlar?

FUNDA AKÇA (Osmangazi Üniversitesi)- Eğitimin piyasalaştırılmasının tartışılmasını istiyorum.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Bologna sürecinin zaten içerisinde, hani az önce YÖK, Bologna ve üniversitelerin paralılaştırılması, piyasalaştırılması, bunun üçünü birleştirelim deriz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

HAYRETTİN ÖZTÜRK (Dicle Üniversitesi)- Bence eğitimin dilini ve şeklini tartışalım.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Zaten anadilde eğitim dedik, tartışacağız onu zaten. Tamamdır, başlayabiliriz.

OTURUM BAŞKANI- Evet arkadaşlar, şimdi anadilde eğitim süreciyle ilgili söz almak isteyen arkadaşlar var mıdır? İlk şurada arkadaş el kaldırdı.

SALONDAN- Öncelikle özür diliyorum. Bir önerim var: Konu başlıkları belirlendiyse, süreyi daha verimli kullanabilmek adına parçalayalım.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Metinde yazanlara aleyhte söz isteyen arkadaş var mı? Ragıp.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Notlarımı buna göre toparlamamıştım, ama biraz şey oldu, ilk konu olması da biraz şey oldu. Şuna itiraz edeceğim metinde. Anadilde eğitimin bilimsel olarak kanıtlanmış olması. Orada Alman bilim adamlarından bahsedildi, işte anadilde verilirse daha verimli olacak filan.

Burada şu ifadeyle birleştirildiğinde, işte Türkleştirme politikasına değinildi, asimilasyona değinildi, metinde bu çelişkili olarak kalmış. Ben bunun adını net olarak koyma taraftarıyım. Burada tartışacağımız mevzu, eğitimin anadilde verilmesinden ziyade, Kürt sorunu. Çünkü bu problemün üniversitedeki yansıması bu, bunun böyle değerlendirilmesi gerektiğini düşündüğüm için de, bunu şey yapmaya gerek olduğunu düşünmüyorum. Evet, eğitimin İngilizce veriliyor olması da bir problem, ama aslında bu tartışmanın ne tartışması olacağı belli. Bunu şey olarak düşünmemek gerekiyor, yani metinde geçen bu işte bilim adamların makaleleri, şunları bunları, araştırmaları filan. Evet, bilimsel bir çalışma yapıyoruz önemli, ama ben bunun

böyle olduğunu düşünüyorum.

Neyse diğerleri herhalde diğer konuyla beraber şey olacak.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Lehte söz isteyen var mı veya buna itirazı olan?

MUSA TURAN (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Öncelikle merhaba. Aslen Kürt olduğumdan dolayı ben konuşmamı öncelikle Kürtçe, sonra Türkçe çevirisini yapacağım.

.... (Kürtçe konuşuyor)

Türkçesine geçiyorum. Üzerinde yaşadığımız coğrafyada hâlâ yürürlükte olan 1982 darbe Anayasasının 42. maddesine göre, *"Türkçeden başka hiçbir eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadilleri olarak okutulamaz. Eğitim ve öğretim kurumlarında okutulacak diller ile yabancı dille eğitim-öğretim yapan okulların esasları Kanunla düzenlenir, milletlerarası anlaşma hükümleri saklıdır"* denilmektedir.

Mevcut Anayasadaki bu ifade, üzerinde yaşadığımız coğrafyada yaşayan hakları tek tipleştirme, Türkleştirme amacını taşımaktadır. Anayasanın bu maddesinden hareket edilerek, üzerinde yaşadığımız coğrafyada, başta Kürtçe olmak üzere, diğer etnik halklara da dilleri konusunda bastırılarak, asimile edilmekte ve yok edilmeye çalışılmaktadır. Böylece dille birlikte kültür de yok edilmektedir.

Bireylerin ruhsal ve zihinsel dünyaları altüst edilmektedir. Oysa herkesin anadilini öğrenmesi, geliştirmesi insani hakkıdır ve bu husus uluslararası sözleşmelerde de belirtilmektedir. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkada bir aleyhte söz var. Arkadaşlar çıkanlar oldu salondan, hani böyle kitlesel gibi sanki sonuçta biraz tahammül edebilmeliyiz sanki bazı şeylere. Burada

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

birbirimize karşılıklı tahammül edebilmeliyiz diye düşünüyorum.

Aleyhte söz vardı arkada bir tane, onu alalım.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Aleyhte söz, malehte söz, şimdi bunlara girmeyelim de, ben size bir soru soracağım, o sorunun devamında bir soru daha soracağım. Anadil nedir?

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Muhatap ben değilim, salona sorarsan soruyu. Bu şekilde karşılıklıya dönüştürmeyelim arkadaşlar.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Hayır ben bir soru soracağım, bunun akabinde konu hakkında bilgi edinmek istiyorum, anadil nedir dedim. Bunu siz birlikte oluşturmuşsunuz, bu konuda bilgisi olan arkadaşlardan, ama hemen mikrofona geri bana gelmesi lazım, sorumu sormak için. Tam manasıyla kim anlatabilir?

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Sonraki sorunu da bence sor. Tamam, ikinci sözlerle bir daha sorarsın sorunu.

EMEL TÜRK (Dicle Üniversitesi) Hayır, ama sırasıyla zaten anadilin ne olduğu oraya çıkıldığı zaman söylenecek, şimdi böyle bir kargaşanın olmasına gerek yok. Bence sırasını takip edelim, ben oraya çıktığım zaman, arkadaşşıma anadilin ne olduğunu anlatacağım.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Sizin hazırladığınız yazıyla alakalı bir soru soracağım.

CEM LAFCI (Hacettepe Üni.) Yazıyı biz hazırlamadık.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Kim hazırladı?

CEM LAFCI (Hacettepe Üni.) Gelen yazılardan yazdık.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben o yazıyla alakalı bir soru soracağım, orada bir paraf dikkatimi çekti, onunla ilgili bir

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

soru soracağım, ama sorumu kesin bir şekilde sorabilmem için, çok sağlıklı bir bilgiye ihtiyacım var. Ben bu nedenle anadil nedir diye sordum.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Anadilin tanımını yapabilecek olan var mı?

MUSA TURAN (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Anadili sadece çocuğun annesinin konuştuğu dille ifade etmek yeterli değildir. Anadil, çocuğun başta annesi olmak üzere soyu, çevresi ve ulusundan sistemli ve bilinçli bir öğrenim süreci olmadan öğrendiği dildir. Anadil, aynı zamanda bireyin içinde yaşadığı çevre ve kültürle bir bütünlük arz etmektedir. Teşekkür ederim.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Şimdi size bir soru sormak istiyorum. Ülkemizin anadili ne? Bir soru sordum cevap verebilirsiniz.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Bu tartışma formatı çok doğru değil sanki.

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- Şimdi henüz anadilde eğitim, daha doğrusu anadil diyoruz ve zaten eğitimi tartışma şeyine bile girme gereğini duymuyoruz, sadece anadil üzerinde bile anlaşamıyoruz, yani anadilde eğitimi nasıl tartışacağız, bu tahammülü nasıl gösterebileceğiz.

Arkadaşlar, sadece Kürt sorununa bağlamak yetmez, bu temel bir insani haktır. Doğuştan kazanılan bir haktır, kimse bunu engellemez. Bugün milyonlarca insan ölüyor kendi dili için. Şimdi halen biz anlaşamıyoruz, yani neden bunu görmezlikten geliyoruz, biraz çevremize bakalım, biraz kendi ülkemize bakalım. Neden tahammülümüz yok, neden? Yani anadilde eğitimi eğer ben görürsem, ben burada Kürtçe konuşsam, yani ne olacak. Eğer ülke gerçekten

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bölünecekse anadille, o zaman neden yan yanayız. Anadille ülke bölünmez, aksine güçlenir. Eğer sen bir değeri yok edersen, bilmelisin ki karşıtı da olacak. Karşıtı olacak, mümkünatı yok. O zaman ne olur? O karşıt seni de yok etmeye çalışacak.

Yani beraber yaşamak varken, neden değerlerimizi hiçe sayıp, yok etme üzerine tartışıyoruz. Arkadaşlar bu bir haklıdır, bu evrensel bir haklıdır. Yani bunun ötesi yok. Ya hep beraber kardeşçe, evet senin hakkındır bu diyeceğiz yahut da birbirimizi yok edip kıracağız, bunun ötesi yok. Kardeşçe, insanca, insanoğluna yakışır bir şekilde, bu bir haklıdır diyorum. Teşekkürler. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Esra ilk kez söz istedi, Esra'ya verelim mikrofonu.

ESRA BULUT (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben anadille eğitimin, sadece Kürt sorunuyla bağdaştırılmaması gerektiğine inanıyorum. Ayrıca ben Kürtçenin yok edilmeye çalışıldığını düşünmüyorum. Çünkü siz, yani siz-biz yapmak da istemiyorum aslında, ben Kürtçe bilmediğim için sadece siz diyorum. Kürtçe biliyorsunuz ve siz birbirinizle Kürtçe konuşabiliyorsunuz. Ben bunun yozlaştırılmaya çalışıldığını inanmıyorum, bölücülük yapılmaya çalışıldığını inanmıyorum, ama siz böyle yaptıkça, bence bölücülüğün başlangıcının bu olduğunu düşünüyorum, affedersiniz.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar bir de geçen kurultaydan bir şey hatırlatacağım. Bizim oturumlarımızdan birinde iş şeye dönmüştü artık, bir grup söz alıyor herkes alkışlıyor, öbür grup söz alıyor karşıtı alkışlıyor, artık böyle salon bölünmüştü. Bir Abbas Güçlü benzetmesi yapmıştı bir yönetici ağabeyimiz, onu yapmayalım arkadaşlar. Burası Abbas Güçlü'yle Genç Bakış filan değil, biz tartışmayı onlar gibi yapmıyoruz. Onun için zaten buranın farkı var, buna uyarsak, biraz riayet edersek.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Sana sonradan versem sözü, çünkü hiç söz almayan öğrenci arkadaşlar var, arkada bir arkadaş söz almamıştı.

ZÜLKÜF KAYA (Dumlupınar Üniversitesi)- Ben demin bir arkadaşın bu ülkenin anadili nedir diye sorduğu soruya cevap vermek istiyorum. Bir ülkenin anadili olmaz, resmi dili olur diye düşünüyorum. Çünkü bir ülke bir bireyden meydana ya da bir halktan meydana gelmez. Bence bu sorunun sadece bu şekilde bir cevabı olabilir.

İkincisi, demin bir arkadaş anadil Kürt sorunuyla bağdaştırılmamalı dedi. Bence anadil, bir dili milletten ayırtamazsınız. Eğer bir dil varsa, o millet de vardır. O dilin sorunu varsa, o milletin sorunundan ayırtamazsınız, yani koparamazsınız birbirinden.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar yine aynı şeyi yapıyoruz, gerek yok. Söz alalım, söyleyelim. İlk kez söz almak isteyen bir arkadaş var orada, yeşil tişörtlü olan.

OZON HORUK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Şimdi ben zaten tartışmaya başlamadan önce konu başlığı olarak İngilizce eğitimi önermiştim, bir de anadil sorunu ortaya çıkınca, İngilizce üstünden bir şeyler eklemek istedim. Şimdi şöyle bir şey var. Ailesinde, çok tanıdığım insan var, benim ailemde de var. Anne tarafından büyükannem İngiliz. O yüzden ben mesela annemin de İngiliz kökenli olduğu için bir yerden, İngilizceyi anadilim olarak kabul edip, İngilizce eğitim isteyebilirim. Konuşmada da, sizin okuduğunuz parçada da ya da başka arkadaşların düşünceleri de İngilizce eğitimin gereksiz olduğu ya da farklı şeyler olduğu, Türkçenin yettiği.

Şimdi öncelikle kimse kimseyi kandırmasın, burada hepimiz biliyoruz ki Türkçe yeterince bilim dili olarak kullanılmadığı için, artık geçti, onu toparlamak için bir şansımız yok. Eğer Kürtçe anadil eğitimi olarak verilecekse, İngilizce de anadilde eğitim olarak verilebilir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bunu ben sadece kendim için söylemiyorum, bunu yaşayan başka insanlar da var, bunu yaşamak zorunda olmayan, ama yine de İngilizce eğitim almak isteyen insanlar da var. Sonuçta hepimizin seçme şansı da var yani. ÖSS'ye girerken hepiniz görmüşsünüzdür.

Ben Teknik Üniversiteden örnek vereceğim: Bizdeki bütün bölümlerin şu an hem yüzde 30, hem yüzde 100 İngilizce eğitimi olan bölümleri var. Bu yüzde 30 İngilizce ne oluyor? Bazı seçmeli dersler oluyor ki, bu seçmeli derslerin gerçekten eğitim hayatımızda olmazsa olmaz olduğunu düşünüyorum ve geri kalanları da İngilizce dersleri. Hani ilkokulda ya da ortaokulda, lisede gördüğümüz İngilizce derslerinden şikâyetçi olduğumuzu düşünmüyorum ben. Sonuçta ekstradan bir dil öğrendik, ne kaybettik ki? Bunun bize hiçbir zararı yok.

Onun dışında son zamanlarda ben bir şey daha duydum, bunu da eklemek istedim, yabancı dil eğitimi olarak. Ne kadar doğru, ne kadar gerçek bilmiyorum, ama ortalıkta dolaşan bir duyumdur. İlkokulda Arapça eğitiminden filan bahsedildi bir ara. Bu da hem yabancı dille eğitimle ilgili, hem de eğitimi gericileşmeyle bağdaştırılabilecek bir şey, bunu da göz önünde bulunduralım istedim. Kimseye bir laf çarpacağım filan olmayacak, söylemek istediklerim bunlardı, ben aradan çıkarayım dedim.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Bülent Ağabey hiç söz almadı, ısrarla istiyor, ondan sonra Ragıp'a verelim, sonra arkadaşları arkadaşla. Bu şekilde ilerlersek sıkıntı olmaz herhalde.

BÜLENT ŞENTÜRK- Şimdi arkadaşlarım ben biraz konu hakkında değil de, salonun gidişatı hakkında bir şey söylemek istiyorum, Başkan onun için söz aldım. Şimdi lütfen bu konuyu tartışırken bir kere önyargıları bir tarafa bırakmaya çalışalım. Siz üniversitenin belli bir noktasına gelmiş, çok aydın insanlarsınız. Ara sıra tartışma üslubunu kaçırmayabiliriz, ama mühendislik eğitimi alıyorsunuz,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

savunurken de, karşı çıkarken de, toplumdaki genel önyargıları bir tarafa bırakalım ve düşündüklerimizi mümkün olduğunca, bir şeyi söylemiş olmak için değil, arkasını doldurarak söyleyelim ki bir yere varalım.

Yani bu slogan işini bir tarafa bırakalım, arkasını doldurarak, karşımızdakilere saygı duyarak ve fikirler üzerinden konuşarak devam edelim, yoksa hiçbir yere varamayacağız. Zaten bütün Türkiye’de bu sorun tartışılırken bir yere varılamamasının, tabii sosyokültürel, siyasi nedenleri bir tarafa, bir de birbirimizi dinlememe ve anlamama durumu da var.

Bir şeyin doğru olduğunu düşünüyorsak kalkalım, herkese söz veriyor divan, anlatalım. Sadece falanca arkadaş şöyle bir şey yaptı ben onu mat edeyimden öte, oturalım bir fikrin haklı olduğunu düşünüyorsanız, bunun arkasını doldurarak, güzel güzel anlatarak başkalarını ikna etmek lazım. Yoksa biz niye tartışıyoruz ki? Birbirimizden bir şey öğrenemeyeceksek, tartışmamızın anlamı yok ki. Bu öğrenmenin yolu da ancak karşılıklı birbirimize hoşgörü göstererek, dinleyerek ve söylediklerimizin arkasını doldurarak, ikna ederek olacak bir şey. Teşekkür ediyorum Başkanım.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Merhaba herkese tekrar. Ben burada en başta olan şey hakkında öncelikle kısa bir şey söyleyeceğim. Burada bir arkadaşımız Kürtçe konuşurken belli bir grup çıktı, dinlemek zorunda değilim gibi bir şey söylenmiş galiba. Arkadaşlar, ben bunun zaten divanın yaptığı bir hatadan kaynaklandığını düşünüyorum, bu konuyu en başa alarak. Burası birbirimizi ayrıştıracağımız bir yer değil.

Açış konuşmasında zaten bu geçti, tabii herkesin düşüncesi farklı olabilir, buna bir şey diyemiyorum, ama bizim düşünce farklılıklarımızın bizi burada ayrıştırırsa, bizim buraya gelmemizin bir mantığı

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kalmıyor arkadaşlar. Biz bu oturumda anadilde eğitim konusunu tartışacağız, ama bu konunun başlığı bizim çok başka sorunlarımız da var. Bu konunun başlığı Kürt sorunu değil. Bu konu Kürt sorunu olsa evet, iki saat, üç saat tartışalım, konuşalım, ama bu konu böyle başladığı için de, muhtemelen iki saat boyunca böyle gidecek. Böyle gitmeyecek olsaydı zaten Kürt sorunun şu ana kadar çözülmüş olurdu.

Bu çok komplike, içinde birçok değişken barındıran, sadece bu anadilde eğitim konusuna sıkıştırılamayacak bir şekilde, başka değişkenlerle tariflenen ve üzerine kafa yorulan bir şey yıllardır. Biz burada sadece fikir alışverişi yapabiliriz bir süre boyunca ve bunu artık divanın sınırlamasını talep edeceğim ben öncelikle. Burada biz mutabakata varamayacağız. Bu çünkü bütün ülke böyle bir durumda ve ortada bir çatışma ortamı var, zaten var, hâlihazırda 30 senedir var, belki daha fazla.

O yüzden biz burada bunu çözmek için bir laf söylemek gibi bir amaç güderek konuşma yapmamızın anlamlı olacağını düşünmediğim için, ben de böyle bir konuşma yapmayacağım. Genel olarak şöyle bir şey söylemek istiyorum bu konuya dair. Divan talebimi umarım değerlendirirsiniz, yani konuya bence süre sınırlaması koyalım buradan doğru, arkadaşlar nasıl düşünür bilmiyorum.

Şimdi arkadaşlar, eğitim dediğimiz hadisenin genel olarak işleyişi nedir? İşte bir hoca gelir bir şey anlatır, ondan sonra onun uygulamasını yaparız, çok basit tabiriyle budur. Şimdi bunun efektif olması için, karşıya verimli geçmesi için iki tarafın da bir şekilde iletişim kurması lazım ve bu iletişime bakıyor aslında bir anlamda. Ben ODTÜ öğrencisiyim, ben İngilizce eğitimi alıyorum yüzde 100, arkadaş dedi işte yüzde 30 alıyoruz diye.

Bana ders anlatan hoca evet konuyu biliyor. Hocanın İngilizce bilgisi, atıyorum bir sınavdan 80 aldı 100 üzerinden, yüzde 80. Ben

de o sınavdan 60 alarak hazırlığı geçtim diyelim ki, benim İngilizce bilgim de yüzde 60. Şimdi o bilginin bana geçmesi için iki tane süzgeç var burada. Bir, hocanın bildiği İngilizce yüzde 80, 0,8, bir benim bildiğim İngilizce 0,6, çarp bunu, 0,42 müthiş bir düşük bir şey geçiyor bana. Bu bilimsel çalışma açısından böyle bir şey olduğu için, şimdi bunun Kürt sorunuyla olan ilintisi de şu şekilde. Evet, arkadaşlar bunu dillendirmek, tabi burası demokratik bir ortam olduğu için her şeyi dillendireceğiz burada, ama şunu gözetelim arkadaşlar. Biz burada bir şey dayatmayacağız, yani burada biz eğitimin bu şekilde yapılırsa nasıl olabilirliğini konuşalım. Yani neden yapılamıyor kısmına çok girdiğimiz zaman, mesele başka boyutlara taşınıyor ve bu da burayı çok konudan uzaklaştıran bir şey olacaktır diye düşünüyorum.

O yüzden, ben mesela kişisel olarak şundan rahatsız olurdum. İşte Güneydoğu'da, bölgede bir maden ocağına gittiğimde ki, ben bir staj yaptım, çoğunluğu, hata işçilerinin tamamının Kürt olduğu bir yerde staj yaptım, Ankara Balâ İlçesinde, herkes Kürtçe konuşuyordu, şantiye şefi de Kürtçe konuşuyordu. Ben bilmediğim için orada bayağı bir sıkıntı yaşıyordum. Benim buna aşına olmam önemli, ama şöyle de bir şey var. Kürtçe dilin de madencilik üzerine yazılı bir ya da külliyat olmadığı için, bunun da mesleki anlamda, biz anadilde eğitimi tartışmamızın burada mantığı yok aslında o yüzden.

Şöyle bir şey de var: Şimdi aynı karşılaştırmayı İngilizce-Türkçe için yapacağım, yine okulum özelinde yapacağım. Bize bir ödev verildiği zaman, ben bu ödevi yapmak için çok kısıtlı Türkçe kaynak bulabiliyorum. Çünkü sağ olsunlar ülkemizde bilimin içine ettiler biliyorsunuz, hiçbir bilimsel üretim artık yapılmıyor, bağınazlık almış başını diz boyu gidiyor. Bu ortamda Türkçe kaynak bulamadığımız zaman, İngilizce benim bu anlamda işime yarıyor, gerçekten yarıyor

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yani. Gidip yabancı kaynaklardan, bilimsel kaynaklardan ben onu yapabiliyorum, araştırabiliyorum vesaire vesaire.

Aslında burada dilin fonksiyonunu ortaya koyarsak ve buradan doğru bakarsak da, bu mevzuyu belki de başka bir açıdan da konuşmuş oluruz, bu konuda da netleşebiliriz diye düşünüyorum. Yani biz evet, insanların kendi dilini konuşmasını demokratik özgür bir Türkiye isteyerek buraya geldiysek, istemek zorundayız zaten, böyle istemeliyiz. Bunu burada birileri salondan çıkararak ya da böyle birileri konuşunca öteki alkışlayarak, ne bileyim bu tarz böyle ağız dalaşına döndürmeye hiç gerek olduğunu düşünmüyorum.

Biz beraber girdik bu salona, beraber çıkacağız, halayımızı da beraber çekeceğiz, şarkılarımızı da beraber söyleyeceğiz. Evet, Kürtçe konuşan bir arkadaşı anlayabiliyor olsaydık belki böyle bir tepkiyle karşılaşmayabilirdi arkadaşımız orada, ama burada dediğim gibi bu sorunun devletle ya da baskı unsuruyla diyeyim genelleştireyim ve dünya özelinde de konuşayım. Dünya genelinde baskı unsuru olan ve baskı gören insanların arasındaki o kopuk ilişki, buraya bu şekilde yansımamalı, biz beraberiz arkadaşlar. Genç madencinin zaten bu konuya dair de söylemiş olduğu çok önemli bir şey var. Yaşasın hakların kardeşliği, arkadaşlar bu slogan burayı zaten bir arada tutan şey diye düşünüyorum.

Yani biz bu vurguyu gözeterek kürsüye gelelim ya da konuşmalarımızı yapalım ve buradan beraber girdik, beraber çıkalım, ayrışmayalım, bütünleşelim arkadaşlar, bu işte beraberiz. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Mustafa'ya söz vereceğim, ama ben kısacık divana bir eleştiri geldi, ona cevaben değil de bir açıklama getireyim. Yani arkadaşlar bu konu zaten bizim önceden tartışmalı geçeceğini düşündüğümüz bir konuydu, olabildiğince tartışmalar olsun tabii ki, ama birbirimizi kırmadan olsun, bunun

kaygısını taşıyoruz. Hangi yöntemi izlersek izleyelim Ragıp bunlar olacaktır. Onun için divanın izlediği yolla ilgili filan ben bir sorun olduğunu düşünmüyorum. Mustafa.

Çok uzun olmayacaksa, çünkü süre sınırlaması yapmak durumdayız.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Arkadaşlar ben bir soru sorarken, anadil nedir diye sorduğumda bana biraz önyargılı yaklaşıyorsunuz, ben öyle hissettim. Benim babam Zaza, annem Kürt'tür, ama ben Kürtçe bilmem. Bakın ben dedim ki bir soru soracağım, ama bu soruyu sorabilmem için bana anadilin tanımını yapın. Bu sorunun üslupla alakası ne? Sen benim içimden geçenleri şimdi aktaracağım sana, bunları duyduğun zaman nasıl bir tepki vereceksin çok merak ediyorum, o parafta geçen yeri de belirteceğim.

Bir kere dinlemesini bilmiyoruz, önyargılı yaklaşıyoruz. Şu önyargılarımızdan bir kurtulalım, bir dinleyelim. Bir insanın neler söyleyebileceği için ona biraz imkân verelim. Ben anadil nedir dedim, çık güzelce anadil nedir tanımla, şey yap, onu söyle. Bak orada ne güzel bir şey geçti, işte batıdaki biri Türkçe rüyalar görüyorken, Muş'ta biri Kürtçe rüyalar görüyor. Bu beni çok etkiledi, çok hoşuma gitti. Ben İzmir'de yaşıyorum, İzmir'e ilk gittiğim yıllarda mahalle arkadaşım Diyarbakırlılara terörist derdi. Diyarbakırlıyı duyduğu anda terörist derdi. Dedim siz geri zekâlı mısınız, embesil misiniz, bu nasıl bir mantık?

Ben Diyarbakır'ın insanını görmüş, tanımış biriyim. Malatya'da yaşadım, benim babam memurdu. Malatya'da yaşadım, ardından İzmir'e taşındık, İzmir'e gittim, bu zihniyet vardı. Ben Malatya'dan gittiğim zaman, Malatya nereye bağlı diye sordular bana, böyle bir şey olamaz. Dedim Türkiye Cumhuriyetine bağlı.

Ben şunu söylemek istiyorum: Eğer beni dinleseydiniz, bana gü-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

zel bir cevap verseydiniz ya da bana önyargılı yaklaşmasaydınız, ben sadece şunu vurgulayacaktım. Farklılığımız zenginliğimizdir, ben sadece bunu söyleyecektim, ama olmadı, güzel bir şekilde başlamadık, güzel bir şekilde biter inşallah. Teşekkür ediyorum.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Evet söz isteyen? Hanifi.

HANİFİ ERGİN (Dicle Üniversitesi)- Arkadaşlar aslında ben Ragıp arkadaşına cevap mahiyetinde bir şey söyleyeceğim. Neden biz şu an Kürtçe dilini burada tartışıyoruz ya da anadili niye tartışıyoruz gereği yok filan gibi bir şey oldu da ben ona cevap vereceğim.

Diyarbakır TMMOB'un yaptığı bir çalışma var. Şu an mühendislik anlamında Kürtçe terimler kitabı basmayı düşünüyor. Şimdi bu basıl-sa ve hepimiz o kitabı alıp inceleysek, bu kötü bir şey midir sizce arkadaşlar? Bunun cevabını verebilen var mı aranızda. İngilizce terimler kitabımız var, biz ona karşı mıydık? Şu an hepimizin elinde İngilizce mühendislik terimi kitabı var, bu yanlış mı sizce? Değil, ne kadar farklı dil olsa, Kürtçedir, Lazcadır, Ermenicedir, İngilizcedir, Türkçedir, bütün diller bizim zenginliğimizi ortaya koyar, bizi birleştirir, bizi ayırtmaz.

Aynı zamanda oluşan o tatsız olay da aslında gereksiz bir şeydi. Zaten biz ancak kendimizi Kürtçe ifade edebileceğiz yani, bu böyle bir şeydir. Aynı zamanda Türkiye'de yaşayan sadece Kürt halkı yoktur. Biz anadille bu hakkımızı talep ederken, Ermenilerin hakkı da var, Lazların hakkı da var, Çerkezlerin de var. Gerekirse burada doğup büyüyen bütün ırkların hakkı vardır. Sadece anadili Kürtlere mal etmeyin bence, bütün halkın, bütün ırkın şeyidir bu. ODTÜ'de sıkıntı yaşayan arkadaşlar var, kendi derslerini İngilizce görüp, bir ders yüzünden iki sene uzatan arkadaşları da tanıyoruz.

Bence biz ilk önce onu sorgulayalım, neden bize farklı bir şey dayatılıyor? Arkadaş Türkçedir dili, neden İngilizce ders görüyor? Onu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

da sorgulayabilelim arkadaşlar. Teşekkürler.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Söz orada, sonra arkada biri var, sonra Mahir, ilk kez söz alıyorlar çünkü.

FATİH BAĞCI (Karadeniz Teknik Üniversitesi) Şimdi iki tarafta, leh ve aleyh demeyeceğim, ben biraz tarihten gideceğim. Zaten bu toprakların dili bile Türkçe değil, yani çok farklı halk var. Bizi birleştirsün diye zaten Türkçeyi biz bulduk. Ben Güneydoğuluyum, Gaziantepliyim, Arap, Kürt karışığız zaten. Herkes kendi dilinde eğitim istese, şimdi ikimiz mühendis olacağız, aynı yerde çalışacağız, çünkü aynı topraklarda yaşıyoruz. Ben bunu İngilizce demiyorum, Türkçenin bile maden hakkını değil, çoğu iş hakkında geçerli kelime hazinesi yok.

Mesela Kimya, hepimiz Latince öğreniyoruz tüm periyodik tabloyu veya Tıp, doktorların ne dediğini anlamıyoruz bile. Bunun hakkında binlerce karikatür var, zaten çoğu şeyi anlamıyoruz zaten. Hani anlaşılmayan bir şeyi bölerek, tamamen içinden çıkılmaz bir hale getirebiliriz, bu daha kötü. Bunun yerine, bana fark yok hangi dil olacağı, ama zaten Türkçe bizi birleştirilmesi düşünülen bir dildi, 1932'de Türk Dil Kurumu kurulduğunda. Hani televizyonu normalde uzağı görür olduğunu biliyoruz, bilgisayarın. Bilgisayara alıştığımız için artık söyleyebiliyoruz, ama televizyona uzağı görür dediğimizi bir düşünsenize, şu anda bize çok tuhaf geliyor.

Zaten bu dil, bir tane var, ama sorun ben de Türkçeyi sonradan öğrenen biriyim, ama diğer insanlarla, yarın öbür gün Edirne'de çalışacağım, Trabzon'dayım şu anda, Trabzon'da okuyorum, onlar da Rumca konuşuyor. Trabzon'un çoğu köyünde Rumca konuşuluyor hâlâ, Pontus Rumlar var, Yunanistan'dan geziye geliyorlar, ayın yapıyorlar Sümela'da, hiçbir sorun yok, çünkü ayrılık yok.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Tamam kardeşiz, ama biz bir dil altında toplandık, o da Türkçe. Bunu yayarsak parçalanırsınız, o zaman birbirimizle konuşamayız. Hani her şeyi konuşarak halledeceksek, bari konuşacağımız dil aynı kalsın, ben sadece onu istiyorum. Teşekkür ediyorum.

ZÜLKÜF KAYA (Dumlupınar Üniversitesi)- Konu başlığımız anadilde eğitimdi, ama bazı arkadaşların anadilde eğitim hakkında farklı düşündüklerini düşünüyorum. Çünkü anadilde eğitimden anladıklarının şu olduğunu düşünüyorum. Anadilde eğitim derken sadece Kürtçe veya farklı bir dilde, eğitimin tamamının o dilde verilmesi gibi bir düşünce öne çıkıyor.

Anadilde eğitim derken, şunun ön plana çıkması gerekir. Anadilde eğitim, kişinin anadilini öğrenmesi ve geliştirmesi. Yani bunu illa bilim dili olarak kullanması gerekmiyor diye düşünüyorum.

Demin konuşan bir arkadaş şöyle başladı sözüne; işte konu Kürt sorunu olmamalı. Daha sonra şöyle bir noktaya değindi, Kürtçe madencilik üzerine yazılmış bir külliyat var mı ki biz ona bakalım gibi söylemleri oldu. Şimdi Kürtçenin Türkiye’de gerçekten çok tirajı komik bir hikâyesi var. Bu dil 1923’ten bu yana yasaklı bir dil, önce bunu göz önünde bulundurmamız gerekir. Eğer bu dil bugüne kadar konuşula gelmişse, bu yasaklara rağmen konuşula gelmişse, bence biraz saygı göstermek gerekir her şeyden önce.

Deminki arkadaş sözünün sonunda şuna değindi: Yaşasın halkların kardeşliği dedi. Eğer sen bir kardeş diye tanımladığın halkın dilini benimsemediyse, o halkın varlığını kabul etmiyorsan eğer, halkların kardeşliği nasıl var olabilir? Teşekkür ediyorum.

MAHIR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi)- Arkadaşlar ben olayı öncelikle yine aynı şekilde anadilde eğitim başlığı altında gittiğimiz için Kürt sorununa çevirmek yerine, anadili prob-

lemine döndürmeyi, daha doğrusu anadil problemi şeklinde tartışmanın doğru olduğunu düşünüyorum. Şunu inkâr etmiyorum, ülkemizde varolan bir Kürt problemi var, Kürt sorunu var. Tamam, bunu hepimiz kabul ediyoruz, fakat benim kendi şahsi düşüncelerim; ülkedeki sorunun etnik köken sorunu değil de sınıfsal sorun olduğunu düşünüyorum. O yüzden Kürt problemine, Kürt sorununa bakış açım, etnik köken merkezli değil, daha çok sınıfsal mücadele odaklı olması gerektiğini savunuyorum. Kendi düşüncelerim bunlar, itiraz edebilirsiniz.

Şuna gelelim; yine aynı şekilde biraz önce söylediğimizi gibi Kürtçenin, Zazacanın veya Lazcanın, Rumcanın bunların kullanımı da değiştirilmesi gereken nokta. Yani sadece Kürtçe değil, ayrıca İngilizce konusu da aynı şekilde var. İngilizce eğitim veren bir okulu tercih etme şansı varsa bu insanların, aynı şekilde Kürtçe eğitim veren bir okulu tercih etme şansı da olmalı veya Rumca eğitim veren bir okulu tercih etme şansı da olmalı, doğru. Bir de asimilasyon dilde başlar arkadaşlar, hiçbir ırkı asimile etme güdüsü içerisinde hareket edilmemeli, bunun doğru olduğunu düşünüyorum. Fakat, aslında biraz da düşünmemiz gereken nokta, ben TC'nin de o konuda yanlış bir tutum sergilediğini düşünüyorum.

Bilim dili, şu anda evrensel olan bilim dili kesinlikle Türkçe kabul edilmiyor. Arkadaşlar, Kürt sorununun üzerine bu kadar gitmek yerine veya Kürtçenin bu kadar üzerine gitmek yerine, bilim diline kendi dilini sokabiliyor musun? Aynı şekilde Kürtlerin de TC'yle bu şekilde çatışması yerine, kendi dilinde bir makaledir veya herhangi evrensel bir şey veya bilimsel bir veri ortaya koyduğün zaman, sen illaki bir şekilde kabul göreceksin.

Aslında olayı daha küçük düşünmek yerine, daha evrensel düşünüp de, kendi adımıza, kendi dillerimizi geliştirip varlığımızı o şe-

kilde ortaya koymamız gerektiğini düşünüyorum. Teşekkür ediyorum arkadaşlar.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar birincisi çok benzer şeyler varsa eğer söyleyeceğiniz, daha önce söylenmiş şeylerse, olabildiğinde söylememeye çalışalım. Önce arkadan İTÜ'den bir arkadaş vardı.

ARMAĞAN ALTUN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Benim iki tane büyük soru var aklımda. Birincisi, ilk başta anadiliyle düşünen, anadiliyle hisseden insanları farklı bir dilde bir şeyleri anlama çabası gösteriyor, aynı sıkıntıyı ben İngilizce derslerde yaşıyorum. Mühendislik eğitimi veya eğitim anadilde eğitim olmalı diye bir terim vardır, çünkü anlayamazsın, sana ifade etmek istediğini tam olarak kavrayamazsın. Haliyle insan anadiliyle hissedip, düşünemediği için bir anadilde okuma gibi bir ayrıcalık kesinlikle olmalı.

Fakat şöyle bir sıkıntı geliyor ardından. Ülkede resmi bir dil var, kitaplarda geçen terimler, kavramlar, mühendislik terimleri, genellikle Türkçe üzerinden gidiyor, İngilizce ve Fransızca devşirmeleri saymazsak. Bu hususta şöyle bir şey gerçekleşiyor: Hepimiz aynı işletmelerde çalışacağız, ben stajda ODTÜ'lü bir arkadaşla bir araya geldim. Adam tamamen İngilizce eğitim almış ve dediği kavramların çoğunu anlayamıyorum, çünkü Türkçe eğitim aldım.

Aynı şekilde Kürtçe eğitim almış ve Türkçe eğitim almış iki arkadaş aynı işletmede bir araya geldiği zaman ortaya çıkacak iletişim problemleri ve tesiste meydana gelecek verim sorunları aklıma geliyor, bir diğer sorun olarak. Bu hususta yapabileceğim yegane öneri şu: Bilmiyorum uç bir öneri olabilir mi? Bir tane okulda bir tane bölüm bu dille açılıp seçenek olarak, hani bir pilot bölüm olarak. Sonuçlar incelenir adil olarak, hani hiçbir politik müdahalede bulunmadan. Bu sonuçlar paylaşılır ve eğer olumlu bir sonuç alındığı takdirde, gerek

iletişimde, gerek insanların dersleri kavrayıp daha iyi mühendis olmasında bir sıkıntıyla karşılaşılmazsa neden olmasın. Herkes kendi dilini konuşabilir, ben hiç sıkıntı olduğunu düşünmüyorum o konuda. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaş, sonra Çağlar. Ragıp olabildiğince ilk alanlara söz vermeye çalışıyoruz.

SERVET YILDIZ (Selçuk Üniversitesi)- Arkadaşlar ben öncelikle öne gelen bir süreçten bahsetmek istiyorum, Bologna süreci. Kapitalizmde bu sürece kadar okullarda eğitim, Bologna sürecinde boy göstermiştir. Bologna süreci kısa geçeceğim, 1999'da başlayıp, 2000 yılında, yani Milenyum çağına girdiğimizden itibaren Türkiye'nin katılmış olduğu ABD ve Japonya'nın ekonomik sürecine karşı gelmek amacıyla yapılmış bir Avrupa projesidir. Bu da bu anlamda İngilizce eğitim görüyoruz, bu süreçten sonra görmeye başladık.

Şuna değinmek istiyorum: İngilizce eğitim zorunlu olarak, ben mesela yüzde 30 İngilizce görmüyorum, ama hazırlık sınıfı görüyorum ve bu hazırlık sınıfını iki sene görenler var, hazırlık sınıfı için para ödüyorum, herkes ödüyor. En basiti buna bir çözüm yolu bulunabilir. En dibe indirirsek şu var: Ne olabilir? Seçmeli ders olabilir. Ben sadece Kürtçeden bahsetmiyorum, Kürtçe, Zazaca, Lazca vesaire.

Mesela bir ... tamam konuşuyorsunuz yok olmuyor, ama asimile var işin içinde, yazamıyorsun, anlaşıyorsun. Ben öğrenmek istiyorum mesela, herkes burada bir şekilde kendinden örnek verdi, ben buraya girmek istemiyorum, ama ben isterdim ki Kürtçenin gramerinin öğreneyim, İngilizceden ziyade.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Servet toparlayabilirsek, vakit sorunumuz var, onun için biraz müdahaleci gibi geliyor, ama gerçekten vakit sorunumuz var.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SERVET YILDIZ (Selçuk Üniversitesi)- İlk konuşmacı arkadaşımıza gelirse mesela, arkadaşımız Kürtçe dile getirdi. Eminim bunu İngilizce dile getirmiş olsaydı, bu kadar tepki almazdı, kalkıp gidecek kişi bir kişi olurdu, belki de gitmezdi, o da telefonla görüşmek için vesaire, bunu kastediyorum. İngilizce vermiş olsaydı, bu olmazdı, neden? Çünkü İngilizce bize temelden yüklüyorlar, bu başka bir sorun. İngilizceyi bu kadar olağan görmemeliyiz, ben kötü demiyorum. Bilimin dili İngilizce değildir, Latince'dir. Hep bu süreçte böyledir, o yüzden Tıp'ta İngilizce yoktur arkadaşlar. Latince'dir bilimin dili.

İkinci olarak arkadaşımıza değinmek istiyorum, İnönü Üniversitesinden. Ben bir soru soracağım aldığım akabinde bir soru daha soracağım dedi kendisi. Sen zaten ikinci soruyu hazırlamışsın, alacağın cevaba gerek yoktu burada. Biz ileride hepimiz mühendis olacağız, yani toplumun değer biçilen bir kesimi olacağız. Ne olursa olsun üslup çok önemli arkadaşlar. İleride hepimiz toplumda saygın insanlar olacağız, konuşmalarımızda tavırlarımız daha dikkatli ve daha istikrarlı olmalı. Yani çıkıp oraya daha lakayt değil, daha kitlesel konuşulmalı. Şu anda politikacıların yaptığı bu, insanları kandırmak, ben bunu söylemiyorum zaten. Daha samimi bir şekilde konuşulabilir, üslup güzel olabilir.

Sorduğun soru belki güzel bir soru olabilirdi, ilk soruyu kastediyorum, daha güzel olabilirdi. Dediğim gibi İngilizce hiçbir zaman bilim dili olmadı. Herkes bilimi kendi dilinde konuşabilir, haksız mıyım? Yapıyoruz, hanginiz bir mühendislik dersinde Türkçe görmeyip de, İngilizce aldınız ya bilimi, matematik de bir bilim. Bu süreçte direkt Türkçe öğrendik matematiği.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar biz 13.00'de filan anadilde eğitimi tamamlamayı planlıyoruz. Şimdi gerçekten

farklı söyleyeceği şeyler olan var mı ve aleyhte olursa. Çünkü lehte çokça şey söylendi sanki aleyhte olursa, tekrar lehe döneceğiz. Çağlar.

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Şimdi benim ilk olarak size sormak istediğim şey, dil devletimizin problemi ve devletin çatlağı. Eğitimde dili tartışıyoruz biz, bu da eğitimin çatlağı. Dolayısıyla devletin çatlağını tartışıyoruz. İlk olarak sorum şudur: Türkçeyi ne kadar anlıyoruz? Yani kendi dilimizi, Kürt arkadaşlar için de, Çerkez olanlar için de, bu eğitimi İngilizce almak isteyip, İngilizcesi anadili olan kişiler için de soruyorum. Türkiye'de bu eğitimi alırken biz kavramları ve dilimize oturttuğumuz bu kavramları nasıl anlıyoruz?

Mesela mekanik dersinden bir örnek vereceğim. İşte yol ... geçmiş, Türkçede böyle bir kavram yok, ... anlamını bilmeden de onun ne olduğunu yorumlayamayız. Dolayısıyla eğitim sistemimizde bir yanlışlık var. Ne dilimizi öğrenebiliyoruz, ne de eğitimimizi onun üstüne oturtup, oturtamadığımız eğitimle beraber kendimizi ifade etmeye çalışıyoruz. Diğer anlamda ... sözüyle; dilimizin sınırları, dünyamızın sınırlarını belirliyor ve bizim dünyamız çok dar, eğitimimizde bir yanlış var, bu birincisi.

İkincisi, normal bir kişi günde 300 kelime kullanarak kendini ifade edebiliyor, 300 kelimeyle her şeyi anlatabilirsiniz. Herhangi bir akademisyen, sadece kendi alanında uzmanlaşmış, doktorasını almış bir kişi 3000-4000 kelime arası kullanabilir ve bunların tamamının anlamını bilir. Bir dil edebiyatı profesörü de ortalama 30 bin kelime bilir. Biz normal insanlar olarak içini dolduramadığımız kavramları burada tartışıyoruz. Yani eğitim dili ne olmalı, biz bunu ne kadar anlamalıyızdan öte, eğitimimize bir çözüm getirmeliyiz. Bu konuda umarım bana katılıyorsunuzdur, kısaca budur benim fikrim. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SEMİH ERZENOĞLU (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Ben başka bir açıdan bakmak istiyorum, aynı şeyleri biraz konuştuk. Benim de anadilim Türkçe, İTÜ'de son iki senedir yüzde 100 eğitim getirilmeye çalışılıyor ki, getirildi zaten. Artık her bölümde hem yüzde 30, hem yüzde 100 İngilizce alım gibi ve belli bir süreden sonra direkt yüzde 100'e geçiş olacak.

İngilizce sadece şu şekilde görülmesi gereken bir dil değildir. İşte Lazca, Kütçe, Çerkezce, Türkçe, İngilizce bunu böyle ekleyemezsiniz. İngilizceyi kabul etseniz de etmeseniz de global bir dildir. Maalesef dünyanın ortak konuştuğu bir dildir. Bunu bu şekilde görmek gerekiyor. Çok İngilizce öğretilmesi gerekiyorsa eğer insanlara, ben şöyle bir öneride bulunuyorum, bu benim bölümde yaşadığım bir problem. Kimse meslek derslerini İngilizce almak zorunda değil. Ben dersini İngilizce alıyorum ve sıkıntı yaşıyorum, almak istemiyorum. Ben neden tesise gittiğimde, işçiyle nasıl konuşacağım ben? Nasıl anlatacağım? Burada herkes biliyor bunları, bunun sıkıntısını yaşıyorum.

Havuz dersi olarak adlandırdığımız derslerin hepsini versinler İngilizce. Matematik, Kimya, Fizik, aldığımız bir sürü ders var, bunların zaten yüzde 30'u çok rahat tamamlayabilir, ama neden benim bölüm derslerim, 40 yıl, 50 yıl kullanacağım terminoloji neden ben İngilizce görmek zorundayım. İngilizceyi ben bu şekilde de öğrenebilirim. Eğer anadil konuşuyorsak, benim de anadilim Türkçe, hak verin, ben de dilimi korumak istiyorum. Yarın bir gün dilimi de konuşamayacağım o zaman ben meslek hayatımda. Herkesin buna sahip çıkması gerekir, Kürt arkadaşımın da sahip çıkması gerekir, benim de sahip çıkmam gerekiyor.

Bunu söylemek istiyordum, teşekkür ederim.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar son iki söz Emel ve Ragıp, ondan sonra olabildiğince bitireceğiz, çünkü saat 13.00 oldu ve tartışmamız gereken iki başlık daha var.

EMEL TÜRK (Dicle Üniversitesi) - (Kürtçe konuşuyor) Merhaba hoş geldiniz, Dicle Üniversitesinden Emel Türk. Öncelikle konuşma dili tanımlamakla başlamak istiyorum. Bir örtülü ittifaklar ve gizli anlaşmalar sistemidir. Anadil, başlangıçta evde, anneden ve yakın aile çevresinden, daha sonra da ilişkili bulunan çevrelerden öğrenilen, insanın bilinçaltına inen ve bireylerin toplumla bağlarını en güçlü şekilde oluşturan dizidir.

Bu bakımdan anadili çocuğun anasının konuştuğu dil gibi tanımlamaya kalkanlar, gerçeği bilinçlice örtbas etmeye gayret göstermektedirler. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesine göre, herkes anadiliyle eğitim-öğretim yapma ve bu yolla anadilini öğrenme ve geliştirme özgürlüğüne sahiptir. Bizler çağdaş bir gelecek istiyorsak, çağdaş bir geleceğin de esasındaki insan hakları ve çocuk hakları evrensel bildirgelerinde de, insanın eğitim ve anadilindeki eğitimin gerekliliği özellikle vurgulanmıştır.

Eğitim hakkı, insani ve bunun yanı sıra temel bir haktır ve bu yüzden de kimse tarafından bahsedilemez. Anadildeki eğitim aynı zamanda çocuğun sağlıklı gelişimi için de vazgeçilmez bir gerçektir. Bu yüzden uluslararası sözleşmelerde de söz konusu olmuştur. 20 Kasım 1989'da kabul edilen Çocuk Hakları Sözleşmesine değinmek istiyorum. 17-29. ve 30. madde hükümlerine göre; azınlık grubuna mensup çocukların dil gereksinimlerine özel özen göstermeleri konusunda teşvik edilmesi, eğitim çocuğun ana-babasına, kültürel kimliğine, dil ve değerlerine, çocuğun yaşadığı veya geldiği ülkenin ulusal değerlerine saygısının geliştirilmesine önem vermesine, soya, dine ya da dile dayalı azınlıkların kendi kültüründen yararlanma,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kendi dinine inanma ve uygulama ve kendi dilini kullanma hakkından yoksun bırakılmaz maddelerini içermektedir.

AB müzakeresi süreci çerçevesinde Türkiye, Anayasasının yasaklı anadil maddelerinde sözde adım atmak için, düşüncelerin açıklanmasını ve yayılmasını, yayın yapılmasını düzenleyen 26. ve 28. maddelerinde değişiklik yapmıştır. Zaten devlet, söz konusu değişiklikleri Türkçe dışında başka anadillerde eğitim için değil, Türkçe dışında başka yayın, kurs eğitimi gibi faaliyetlere dönük yapmıştır. Kürtçe kurs açmaya çalışan ve Lazca dergi çıkarılanların başına gelenleri göz önüne aldığımızda, devletin anadildeki samimiysizliğini zaten görmekteyiz.

Ulusal sorun, demokratik açıdan önemli bir yara olunca, ulusal varlığın önemli bileşenlerinden olan dil ya da anadil sorununda, gündelik hayat içinde aynı derecede bir sorun olarak görmekteyiz. Ulusal sorunumuzun çözümü şu ya da bu diye tartışılmaya dursun, ertelenmeyecek kadar acil, insani ve demokratik bir önem taşımaktadır.

TC devleti, öteden beri Anayasada Türkçeden başka hiçbir dil eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına anadilleri olarak okutulamaz ve öğretilmez maddelerini koyarken –*madde 42 tabii ki*– oldukça bilinçli olarak koymaktadır. Hatta bu eylem, anadilleri Türkçe dışında bir dil olan ulus bireylerinden daha bilinçlice yapılmaktadır.

Anadolu topraklarını Türkleştirme çabalarının en önemlisi de bu maddede saklıdır. Tabii burada üstünde durulması asil yasaklanan Kürtçe olduğu, herkesçe bilinen bir gerçektir. Yalnızca buradan Lazca, Arapça, Çerkezce gibi azınlık dillerinde de eğitimin serbest olduğu sonucu çıkarılmamaktadır. Kürtçe bir ulustur, ulus dili olduğu için her yıl okul çağına gelen on binlerce Kürt çocuğu, Kürtçe bilen on binlerce çocuk, ilk adımlarını attıkları okul sıralarında anadilleri dışında Türkçe dilde eğitim dayatılmasıyla yüz yüze gelerek, önce

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ruhsal ve zihinsel dünyalarında altüst oluşlar sürecine adımlarını atmakta, ağabeylerinin ve ablalarının yaşadığı travmanın devamını sürdürmektedir.

Kürtçe yabancı bir dil değildir, yabancı kelimesi sonradan oraya gelenler için kullanılan bir kavramdır. Kürt halkı 5000 yıldan fazladır bu topraklarda yerleşik durumdadır. Yabancı kavramını bir aşağılamakta ve bu gerçeği görmezden gelmemekteyiz.

Birlikte savaşlar, acılar, zaferler kazanmış bir halk yabancı olabilir mi? Bu yüzden de dil yabancı olabilir mi? Eğitimdeki başarı sıralamasında ÖYS'de, LGS'de, KPSS'de Hakkâri'den başlayarak Kürtlerin yaşadığı diğer illerde sıralamaların en sonunda yer alması, sadece bölgenin ekonomik geri kalmışlığıyla açıklanabilir mi? Hadi okul, öğretmen, kitap, defter vesaire bütün gerekli araçlar, mazeretler bulunsun, okula başlansın. Peki, Türkçe dildeki eğitimi 4. ve 5. sınıfta sökebilen bir öğrencinin başarısızlığı hangi gerçekle açıklanabilir.

Kürtçe anadilini edinmiş, buna göre duygu ve sözcük dünyası şekillenmiş minicik bir çocuğun karşısına, ona yabancı bir dille çıkmak, zaten onun başarılı olabilmemesinin önünü ta başından kesmek değil midir?

Konuşmamı şu şekilde kapatmak istiyorum: Türkiye'yi seven, Türkiye'nin çağdaşlaşmasını isteyen, demokratik olan, bilime inanan, insan haklarını ve eşitliğini savunan herkes bu konu üzerinde tarafsız durmalı ve üzerine düşeni yapmak zorundadır. Susmak kabullenmektir, susmak aydına yakışmaz, susmak bize yakışmaz. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Ragıp, kürsüyü mü kullanacaksın, oradan mı konuşacaksın?

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

RAGIP VAROL (Ortaođu Teknik Üniversitesi)- Ben iki cümle söyleyeceğim: Birincisi, oradaki konuşmamda anadili tartışmanın gereği yok gibi bir anlam çıkmamalıydı. Ben orada sadece bu tartışmayı nereden yapmamız gerektiğine dair bir görüş belirtmişim. İkinci olarak da, yaşasın hakların kardeşliği dedim, bu nasıl şöyle algılandı anlayabilmiş değilim. Yani bu sözü ben söyledim, ben sana şunu söylemiş oldum. Dedim ki, seninle ben kardeşiz dedim, eşitiz bile demedim, kardeşiz dedim. Yani yaşasın hakların kardeşliği demek, bir halkı ezmeyi gerektiriyor mu gibi bir sonuç nasıl çıktı buradan anlamış değilim.

Bunlara iki cümleyle cevap vermeye çalıştım, ben teslim edeyim sözü.

UMUT ATLIHAN Arkadaşlar son yarım saatimiz kaldı. Eğitimde gericileşme ve YÖK Bologna sürecini hiç tartışamadık. Panelden sonra serbest kürsü olacak, burada eksik kalan, söz veremediğimiz, sözünü söyleyemeyen arkadaşlar serbest kürsüde kendilerini ifade edebilirler.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar, eğer sabah oturuma erken başlayabilseydik vaktinde, şu anda muhtemelen daha geniş bir zamanımız olacaktı, ama burada ne yazık ki sorumluluk bilinciyle alakalı bir durum sanırım, onu ayıriyeten zaten çok ciddi tartışmamız gerekiyor. Onun için bu divanın suçu değil arkadaşlar, yani vaktimiz çalındı sabah, bazı sorumsuz arkadaşlarca.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Eğitimde gericileşme başlığına geçiyoruz arkadaşlar. Söz isteyen arkadaşlarımız?

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- AKP dönemiyle birlikte, şu anda hızlı bir cemaatleşme süreci yaşanmakta. Üniversite yurtları yerine, onların evleri, barınakları, her neyse katlarını ve bütün hiz-

metlerini sonsuza kadar açıyorlar. Bugün dikkat edersek öğretmenlerin de önünü kestiler. Yani artık öğretmenlik diye bir kavram kalmadı. Yani onları neredeyse yok etmeye çalıştılar ve kendi kurumlarını, örgütlerini kurdular. Şu anda da Eğitim-Bir-Sen diye bir örgüt bile kurmuşlar, yani sendika çalışmaları adı altında.

Onların çalışmaları çok hızlı bir biçimde, çok etkin bir biçimde ve bütün devlet kurumlarını ele geçirmiş biçimde. Sadece eğitim değil, ama en önemlisi eğitim. Neredeyse bütün öğretmenler ve bütün dershaneler onların elinde. Eğitimi ne yapıyorlar? Özelleştiriyorlar. Şu anda neredeyse birçok ilde onların üniversiteleri açılıyor. Sen eğer bir yerdeki üniversiteyi, o gençlik dinamizmini ele geçirirsen, artık sen o şehrin halini düşün, o ülkenin halini düşün. Yani kısacası çok etkin bir şekilde kurumsallaşmışlar.

Bir şey daha söyleyeceğim, şeyi de ele geçirdiler zaten TÜBİTAK, onun da pek bir anlamı kalmadı. Darwin'le ilgili o olayı hatırlıyorsunuz belki, kapak olayını filan. Yani el atmadıkları hiçbir kurum kalmadı. Cemaatçiler her yerde evleri var, her yerde kurumları var, gericilik had safhada.

DURAK NAHYA (Çukurova Üniversitesi)- Ben dün biraz bahsettim, bu AKP'nin toplumu dönüştürme projesinden bahsettim dün biraz, tekrar edeyim. 80 darbesinden sonra Türkiye ciddi bir oranda gericileşme ve tarikatlaşma sürecine girmiştir. Burada en son ayağı ve en hızlı ayağı AKP hükümeti, doğal olarak Tarsus'ta bahsettim az önce, liselerde 45 santimden fazla kız ve erkek öğrenciler birbirlerine yaklaşmamakta veya mini etek giydiği için ayağına kezzap dökülen bayanlar var. Ramazan ayında oruç tutmadığı zaman dayak yiyenlerin sayısı doğal olarak AKP hükümeti döneminde artmış durumda.

Arkadaşımın biri her yeri ele geçirdiler dedi. Ben ele geçirmedik-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

leri bir şeyin olduğuna inanıyorum. O da, insanlığın asla boyun eğmeyeceğini, buna inanarak söylüyorum, gençlik asla boyun eğmez, gençlik ciddi bir dinamizmdir, tarihsel olarak da bu her zaman için böyledir. Biz gençlik olarak AKP'ye karşı aydınlanma mücadelesini ciddi oranda yükseltir ve devam edersek, AKP'yi deviririz, gericiliği deviririz. Teşekkürler.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Ben spordan bir yaklaşım yapmak istiyorum. Bundan birkaç yıl önce teknik direktörü zaten herkes bilir. Milli takım sporcularımız Cuma namazına gitmedi diye kamptan uzaklaştırılanlar oldu. Yani gericiliğe buradan bakarsak bile, eğitimde bizden taraf değilseniz, bertaraf olursunuz gibisinden, ya bizimle olacaksınız ya da sistemde, eğitimde, orada burada bir şey yapamayacaksınız tarzında düşünceler hâkim. Bu düşünceleri de bir yerde kırmamız gerekiyor diye düşünüyorum ve bunu başarabilecek güçteyiz. Teşekkürler. (Alkışlar)

HAYRETİN ÖZTÜRK (Dicle Üniversitesi)- Bence eğitimin gericiliği konusunda söylenebilecek en önemli şey varolan yasalar. Varolan yasalar eğitimimizi ciddi bir şekilde arka plana atmaktadır. Varolan yasaların despot yasalar olduğu kanısındayım ben.

Şunu söylemek istiyorum: Demin arkadaşımız Kürtçenin çalışma hayatındaki zorluklarından bahsetti. Türkiye'de çalışan hiç mi bir yabancı akademisyen ya da bir mühendis yok. Ben bir örnek vereyim, yaşadığımız yerde bir termik santral var ve bu termik santralinin çalışanlarının yarısı Çinli. Bir kısmı Türk, bir kısmı da Kürt ve termik santralde çok güzel bir şekilde işletiliyor.

Kürtçenin bir eğitim dili olamayacağını söylediler arkadaşlar.

UMUT ATLIHAN- Konunun dışına çıkmasak.

HAYRETİN ÖZTÜRK (Dicle Üniversitesi)- Bu tür şeyler, bunlar

eğitimin gericiliğini anlatan şeyler, bunlar birebir eğitimin gericiliğini gösteren şeyler. Bu yüzden bunları söylemek zorundayım. Kürtçe'nin bir eğitim dili olamayacağını söylediler. Kürtçe zaten bir eğitim dili. Biz evimizde annemizden, babamızdan zaten eğitimimizi Kürtçe alıyoruz. Bir öğretim dili olamaz deniliyordu. Bir örnek vereyim; ben Kürtçe sinema öğretimi alıyorum ve çok da başarılı oluyor bu şekilde. Belki bir Kürt akademisyen yok, belki eğitimi verenler akademisyen değil, akademik boyutta değil, ama inanın aratmıyor. Beni dinlediğiniz için teşekkürler.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Söz isteyen? Mahir.

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi)- Ben aleyhte bir şey söyleme şansım yok zaten, öyle bir şey söz konusu değil. Gericiliğin lehinde bir şeyler söyleyeceğim, yani var olduğunu gösteren. Derslerde hocaların tutumudur, öğretmenlerin tutumudur, ilkokullarda, ortaokullarda, liselerde, hatta üniversitede de. Şu an bile hükümet yanlısı veya gericilik yanlısı birçok hocanın yaptırımlarla, sınavdır, nottur veya şu şekilde, bu şekilde disiplin cezası, şununla, bununla bize birtakım şeyleri dikte etmeye çalıştığı aşikâr.

Fakat bilimsel açıdan, Darwin'in teorisinin okullarda okutulmaması veya bilimsel dergilerden kaldırılması, asıl daha çok üzerinde durulması gereken bir şeydir. Yani böyle gericiliğin had safhasıdır bu. Yani Darwin teorisinin ortadan kaldırılması demek, bilmiyorum nasıl kelimeyle açıklanır da, o gericiliğin dik alasıdır.

Onun dışında ben kendi okulumdan bir örnek vermek istiyorum. Bizim okulumuzda geçen sene varolan birkaç yurt binası yıkıldı. Doğrudur, eskidir veya işte yıkılması gerekiyordur belki, ama yerine yurt binası yapılmadı, fakat bizim okulun kampusunun içerisine şu an bir cami inşaatı yapılıyor. Bunun nasıl bir olay olduğunu veya hangi

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kelimelerle açıklayacaklarını çok merak ediyorum. Teşekkür ediyorum arkadaşlar, bazı şeylerin bilincinde olmak gerekiyor.

ALİ İHSAN BALDANBAL (Selçuk Üniversitesi)- Şimdi ben arkadaşın konuşmasından dolayı bir noktaya, şimdi biz burada bir topluluğu birleştirmeye çalışıyoruz. Hani cami yapıyor dedin, ama orası her yerden gelen bir üniversite olduğu için her şeye ihtiyaç var. Bak biz bir şeylerin yapılıp yapılmamasını tartışmalı ve her şeyin olup, diğerlerine müsaade edeceksin ki, biz de bir şeyler isteyelim. bir şeyler isterken, birilerinin hakkını da kısmamamız lazım, bu da önemli.

SALONDAN- Büyük ihtimalle sert tepkiler alacağım bu konuşmadan sonra da, eğitimdeki gericilikle ilgili diyeceğim şey şudur: Burada neler söylersek söyleyelim, yapabileceğimiz hiçbir sağlam bir adım olduğunu düşünmüyorum. Zira okula gelirsektör var, rektör YÖK'ün adamı, YÖK Başbakanının, Başbakan daha da üst, başka ülkelerin adamı vesaire, vesaire şeklinde devam eden bir zincir var. Bu zinciri kıramadığımız sürece eğitimde gericiliği değiştirmemiz de mümkün değil.

Bu zinciri de nasıl kırabiliriz? Yalnızca, hani protestoların da bir sonuç vermediğini görüyoruz, aşikâr. Ne yaparsak yapalım, bir şekilde adam samanın altından suyunu yürütüyor, yapacak hiçbir şeyimiz yok. Yapabileceğimiz tek şey: Seçimlerde iyi bir şekilde arkadaşlarımızı bilgilendirerek, aydınlatarak bu gericiliği önleyebilecek bir partiyi başa getirmek, başka türlü de bir eylem yapabileceğimizi sanmıyorum. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Söz isteyen? Şu arkadaş el kaldırdı, sonra Ragıp'a verelim.

MUAMMER YILMAZ (Karaelmas Üniversitesi)- diyorum size öncelikle, bu da Hemşince merhaba demek, hakların kardeş-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

liğinden bahsetmişken, bununla giriş yapayım dedim. Ben YÖK'e gerek var mıdır, yok mudur bu konuda kısa bir konuşma yapacağım. YÖK'e gerek vardır bu ülkede arkadaşlar, bu ülke bir 68 kuşağı, bir de 78 kuşağı gördü. O kuşak gidip Hakkâri'de Zap Suyu üzerine köprü yapma cesareti gösterebiliyordu. O kuşak Ortadoğu Teknik Üniversitesinde Amerikan Büyükelçisinin arabasını yakabiliyordu. İşte 1980 darbesi o kuşağı gördükten sonra bu ülke gençliğinden korktu, bu ülkeye YÖK denilen bir şey getirdi. YÖK bize çok büyük hediyeler sundu. Harç parası, paralı eğitim, Bologna süreci bugünlerde geliyor.

Bugünkü kuşak için de öğrenci kolektiflerinden 10 arkadaş Ankara'da cezaevinde, haberiniz var mı bilmiyorum. Neden cezaevinde? Burhan Kuzu'ya yumurta attıkları için. Üniversite içinde paralı eğitime hayır, anadilde eğitim istiyoruz dedikleri için cezaevindeler. İşte bu yüzden YÖK'e gerek vardır bu ülkede. Ancak YÖK'e ne zaman gerek olmayacak, onunla ilgili kısa bir yazı yazdım.

Akademisyenden özel güvenliğe, arazileri ve fiziki yapıları tamamıyla satılmış bir üniversite kuruluncaya dek, bütün üniversite taşeronlaşmış, bütün her şey sermayenin hizasına çekildiğinde, bütün öğrenciler sadece ve sadece emperyalizm için üretim yaptığında o zaman YÖK'e gerek kalmayacak, yani bir gün YÖK'ten kurtulacağız arkadaşlar. (Alkışlar)

UMUT ATLIHAN Ragıp bu son söz, bundan sonra diğer gündeme geçeceğiz.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Hiç söz almadım, hiç söz istediyseniz ben verebilirim arkadaşlar, çok söz kullandım, yoksa devam edeceğim.

MAZLUM SUNGUR (Çukurova Üniversitesi)- Ben bu eğitim

sorununu sistemden bağımsız olarak düşünülmemesinden yanayım. Çünkü neticede bugün kapitalizm dediğimiz şey, devam edebilmek için gericileşmek zorundadır. Yani hani yok daha ilerici bir parti gelsin, yani kapitalizm olduğu sürece her daim gericileşmek zorundadır. Bugün Türkiye'de zaten bunun örneklerini görüyoruz. Cemaatler vasıtasıyla bu yapılmaktadır. Arkadaşlar da söyledi, 40 santim, 45 santim mi olsun, işte başı açık kadın ya satılıktır, ya kiralıktır mevzuları filan.

Bugün herkes burada herhalde üniversite öğrencisi, üniversiteye kayda giderken otogarda indiğimiz zaman zaten karşımıza direkt cemaatçilerin çıktığını da biliyoruz, görüyoruz. Yurt olanaklarının, barınakların çok kısıtlı olduğu, ben kendimde mesela zorunlu olarak cemaatte kalmış biriyim. Bu konuda aydınlanmak bence sistemi sorgulamak daha ön planda gelir. Teşekkür ederim.

UMUT ATLIHAN Ragıp, Ragıp'tan sonra da kendime verdim sözü.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Bir sonraki konu başlığı nedir?

UMUT ATLIHAN YÖK, Bologna süreci ve eğitimin piyasalaştırılması, bir 10 dakika onu konuşacağız sonra bitireceğiz.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Ben aslında ikisini birleştirmeye çalışacağım da konuşmamda, o yüzden sormak istedim. Teşekkürler.

Aslında ilk konudan da bağımsız olarak şöyle bir şey söylenebilir: YÖK dediğimiz hadisenin neye hizmet ettiğini hepimiz biliyoruz, zaten bunun üzerinde konuşmaya, değerlendirme yapmaya gerek yok. YÖK'e karşı nasıl mücadele edeceğiz noktasında genç madenci ne yapmalı, ne yaptı? Bunu konuşabiliriz.

Genç madenci sadece şunu yaptı, 6 Kasım'a katıldı yürüdü, başka bir şey yapmadık şu ana kadar YÖK'e dair. Mesela bunun genişletilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bologna sürecini tahlil etmek, evet yayınlarımızda bu yazıyor. İki tane kurultay yaptık, ikisinde de eğitim oturumu yapıldı ve buradan çok daha verimliydi, yarısı çıkmamıştı dışarıya en azından. Bu arada burada bulunanlar için ben teşekkür ediyorum herkese kendi adıma, bütünlüğü savunan insanlar olarak burada beraberiz hâlâ, dışarıdaki insanları da bu noktada eleştiriyorum ben. Kendileri geldiğinde de bu eleştiremi sunabilirim, arkasından konuşmuş gibi olmamak adına.

Aslında buradaki durum da, bizim YÖK'e karşı nasıl mücadele edeceğimiz, nasıl mücadele etmemiz gerektiğini de gösteren bir tablo bana göre. Her konuda biz, evet tartışma üslubunu kaçırmadan, bir şekilde bütünü gözeterek, genç madenciyi gözeterek, buradan beraber çıkmayı gözeterek bir şey yapmadığımız takdirde, zaten YÖK'e karşı mücadele etmemizin de bir mantığı yok. Çünkü YÖK bizi zaten bölmüş durumda. İşte öğretim üyesi yetiştirme programıyla olsun, üniversitelerdeki uygulamalarıyla olsun, sivil polisiyle olsun, jandarmasıyla olsun, kampüslerde zaten her şeyiyle. Bu baskı zaten var ve filli olarak zaten bölümümüzün içinden bize geliyor. Hani o müfredatlı, şununla bununla vesaire, harçla.

Ben dönemlik 1 milyar harç vererek, 6 ders alabiliyorsam ve bundan memnunsam, benim YÖK'le mücadele etmemin pek bir mantığı yok. Yani bizim bunları deşifre etmemiz lazım, YÖK'ün anlamı budur benim için. Harçtır, biber gazıdır, vesairedir, şudur budur, baskıdır. Neden baskıdır? Çünkü örgütlenme özgürlüğünün, biz örgütlenme oturumu yaptık dün. Örgütlenme özgürlüğümüzü kısıtlayan en önemli şey YÖK ve biz bunu, uzun soluklu tartışmamız gerekirken, şu an mesela ayrılmış durumdayız zaten, yarısı dışarıda.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Öncelikle YÖK'le mücadelenin, yani YÖK'ün yaptığı şeyin de bu olduğu düşünülebilir buradan zaten. İnsanların bir araya getirilememesinin sonucu üniversitelerde buraya yansıyor bana göre. Üniversite topluluğunda olmayan, hiçbir şekilde okulunda, kampüsündeki çalışmalara katılmayan, öğrenci mücadelesini gereksiz gören, derslerini önemsemeyen, fakat bu ders önemsemeyi orayla karşılaştırmak gibi bir mantık güderek oraya gitmeme gibi tercih yapan, vesaire vesaire.

Aramızda böyle arkadaşların olabileceğini düşünüyorum, doğaldır. Aradığı örgütlenmeyi ya da aradığı mücadeleyi bulamayıp buraya gelmiş insanlar olabilir. Burası zaten bu anlamda buna çalışan bir platform, sonuçta demokratik kitle örgütü olarak Maden Mühendisleri Odası çatısı altında yapılabilecek şeyler bellidir. Hani YÖK'ü kaldırmayız, genç madenci YÖK'ü kaldıramaz, bertaraf edemez, bu başka bir mücadeleyi de gerektiriyor. İleri bir mücadeleyi gerektiriyor bana göre, ama bizim en azından burada bilmemiz adına paylaşım yapmamız lazım.

Bu da şöyle yapılabilir belki, Bologna süreci işte ABET akreditasyonu filan, bunlardan bahsediyor. Temel mantık şu: Yurtdışındaki bilim üreten mekanizmaların, Türkiye'de göz boyanarak, güya bu mekanizmayı getiriyormuş gibi yapıp, oradaki modellerin tamamını buradaki piyasanın hizmetine sunmak için bir araçtır YÖK. Sınavlarıyla, mezun olduktan sonra da kurtulamayacağız ki biz YÖK'ten. Yani KPSS'si var, bilmem nesi var, bir sürü şey var, yarış mantığı.

Aslında bizim hayatımızı belirliyor YÖK kurumsal olarak bir anlamıyla. Bunu bizim böyle tahlil etmemiz lazım. YÖK nedir? YÖK budur, YÖK bizim şu anki halimizdir. Şu an tartışamıyor olmamız da YÖK'tür bana göre. O yüzden YÖK'e karşı mücadele edeceksek, öncelikle ... bu YÖK'e karşı mücadele oluyor benim mantığıma göre,

buradan doğru. Teşekkür ederim.

AHMET SELİM ERBAŞ (Selçuk Üniversitesi)- Ben genel olarak bir şey söylemek istiyorum. Dinde gericilik deyince, nedense böyle bir din, cemaat adı altında, bence bu bağnazlıktır. Din ve cemaati karıştırmamak gerekiyor, bağnaz insanları karıştırmak gerekiyor. Bunun sebebi; din ilme karşı değil, ilk ayeti "oku"dur Kuranı Kerim'in açıp baktığınızda. Din diyor ki; nerede olursa olsun gidin ilmi alın gelin diyor. Bu yüzden olayı dine ve cemaate bağlamaktansa, bence bağnaz insanlara bağlamak çok daha doğru olur. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Arkadaşlar ben kendime bir söz vereceğim demiştim. Gericilikle ilgili ben, tabii ki AKP evet gericidir, bence de gericidir şahsen, ama 2002'den öncekiler gerici değil miydi? Onlar da gericiydi, en az AKP kadar gericiydi. Gericiliğin tek kıstası din değildir, şahsi fikrim bu da yine. Yani burada bizim referans almamız gereken şey, önümüze ilk bu konuları tartışırken, tabii benim gibi düşünmeyenler olabilir, ama inanca saygı, düşünce, özgürlükten yola çıkarak bunları tartışırsak, sanırım daha mantıklı olacak. Burada inançlı arkadaşlar olabilir, hatta AKP'ye oy vermiş arkadaşlar da olabilir, yine kırmadan tartışırsak daha sağlıklı olur gibime geliyor. (Alkışlar)

UMUT ATLIHAN Son söylediğine bir şey diyeceğim. Neden cemaat mevzusuna karşı konuşuluyor demiştin ya. Şimdi şunu görmezden gelmemek lazım, bugünkü cemaat dini siyasallaştırıyor. Sadece dini siyasallaştırmakla kalmayıp, insanlara yaşam tarzı dayatmaya başlıyor.

Şeye bakalım, dün işte üniversitelere türbanın gireceği zaman, işte bu da bizim hakkımız, mazlum edebiyatı yapıyordu. Tamam girdi, şimdi ne diyorlar? Bir şey dayatıyorlar, başı açık kadın ya kira-

lıktır, ya satılıktır diyorlar, yaftalıyorlar. Şimdi benim bahsettiğim şey ya da arkadaşların cemaat derken bahsettiği şey budur. Bugünkü süreçte özellikle Gülen cemaati, Türkiye'nin dincileştirilmesini, gericileştirilmesinde bir dizi çalışma yapıyor, bu yüzden bu cemaatin bir şekilde ortadan kaldırılması lazım.

SALONDAN- ... cemaati göstermemek, cemaati teşhir etmemek anlamsız olur. Biz hiçbir zaman din gericidir demedik, dinci gerici-likten bahsettik. Yani insanların inançlarına tabii ki saygılı olmamız gerekiyor, ama yine aynı doğrultuda KPSS soruları çalınırken, biz üniversitelere türbanın girmesini nasıl isteyebiliriz veya üniversitele-re türban girdi, bugün taşra üniversitelerinde türbansız üniversiteye girebilecek miyiz, bunun garantisi var mı? Böyle bir şey de var. Yani üniversitelere türbanın girmesi, taşra üniversitelerinde türbansız öğrencilerin üniversiteye girememesi gibi bir durum oluşturacaktır. Teşekkürler.

UMUT ATLIHAN Arkadaşlar Bologna süreci.

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- Bu hükümetin gerçekten öyle dindarmış, şuymuş, buymuş, din şeyine girmeyeceğim, ama benim üniversitemde, Dicle'de iki tane cami yapılıyor, bir değil iki. Ayrıca üniversite binaları birbirinden bayağı uzak, hani eğer ki sen insanların sosyalleşmesini, bir araya gelmesini istiyorsan, öncelikle şu binaları bir yan yana yap, insanlar sosyalleşsin, bir kaynaşsınlar, öyle bir şey yok. Artı eğer ki sen dini özgürlükler çerçevesinde olaya bakıyorsan, o zaman arkadaşım çeşitli üniversitelerde değişik din kesiminden insanlar var. Yap o zaman alevi kardeşim için bir Cem Evi ya da ne bileyim, Hıristiyan için bir kilise, bir şey yap yani diğer dinler için. Söyleyecek ilk şey bu.

İkincisi de, din daima siyasetin veyahut sistemlerin aracı ve dayatması ve afyonudur. Yani hangi sistem dinden vazgeçebilir ki?

Mümkünatı yok, bu Ortaçağlarda da böyle, bugün de böyle. Yani değişmez bir gerçek, din afyondur ve bunu kullanıyorlar. Bugün dinin içinden bakılıyor, işte dinimiz yok oku diyor, yok okuma diyor, böyle bir şeye girmiyorum. Fakat nedir? Dışarıdan bakıyoruz, diyoruz ki; hükümetler, sistemler bunu daima sana dayatıyor, kullanıyor, seni uyuşturuyor, bu kadar basit. Benim annem babam da namaz kılıyor, o ayrı bir şey, ama nedir? Olaya dışarıdan bakmak lazım, biz dinin içinden ayetlerle açıklamıyoruz olayı. Varolan sistem bunu nasıl kullanıyor, senin üzerinde nasıl bir dayatması var, bunun gerçekliği nedir, sonuçları nedir? Biz bunun üzerinden konuşuyoruz. Teşekkürler. (Alkışlar)

UMUT ATLIHAN- Arkadaşlar, şimdi YÖK Bologna süreciyle ilgili söyleyecekleri olan arkadaşlar, üniversitelerin piyasalaşmasıyla ilgili söz alacak var mı?

UMUT ATLIHAN- YÖK Bologna süreci ve eğitimin ticarileşmesi.

SERVET YILDIZ (Selçuk Üniversitesi)- Eminim herkesin şu anda üniversitesinden bir örnek verebileceği bir konu vardır, en basiti ticarileşmeyle alakalı. Ben Bologna süreciyle ilgili kısa bir özet geçmişim, açayım biraz isterseniz. Dediğim gibi 99'da başlayan, ABD ve Japonya'nın ekonomik gelişimine karşı yapılmış bir Avrupa projesidir bu. 2001'de de ... girer girmez, direkt bu sürece katılmasıdır. Bu süreçte alınan kararlar, işte dediğimiz gibi doktora, yüksek lisans, lisans adında üçe ayrılmıştır. Bu süreçte işte insanları bir şekilde sisteme dâhil etmek, her süreci atlarken para ödemek, sınava girmek, bunlar da yapılmıştır.

Bunun ötesinde örnek verdiğimiz gibi teknokentler, özel üniversi-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

teler, spor tesislerinin bile üniversitedeki, ben örnek vereyim. Bizim spor tesislerimiz ücretli, yani ücretsiz olması gerekiyor ve bundan yaklaşık iki sene önce ücretsizdi, ne yaptılar? Özelleştirdiler, direkt verdiler. Parayla bir şekilde spor yapıyoruz, en basiti ve herkesin bir örnek verebileceğini biliyorum, Selçuk Üniversitesinde olay böyle.

Sırf bu da değil, en basiti işte sosyal tesislerimiz de öyle. Yemek ucuz alınıyor, ama dünya kadar kuyruk var açıkçası. Bizim üniversitemiz 85 bini aşkın bir üniversite, sosyal tesisten yemek yemek ölüm yani. Ders arasında yemek yiyecek misin, cehennem gibi bir sıra var en basiti. Şöyle bir durum var, günlük fişler de verilmiyor. Haftalık, 10 günlük, iki haftalık fişler veriliyor, sen bunun parasını ödüyorsun, bir gün yemek yemeyince onun parasını alamıyorsun, gitti yani.

Teknokentlere gelince, teknokentler en basiti bir doktora öğrencisinin, yüksek lisans öğrencisinin zekâsını ve projelerini kullanarak gelişimini sağlayan. Mesela adam diyor ki ben mühendis çalıştıracağım diyor, yüksek lisans öğrencisine az para verin diyor, onun bütün bilgilerinden yararlanabilirim diyor. Zaten yüksek lisans öğrencisi bir mühendis kadar, mühendislikte yüksek lisans yapıyorsa bir mühendis kadar bilgisi vardır. Bu da, en basitinden işte dediğim gibi sermayeye çok büyük etkisi oluyor teknokentin. Bunu destekliyorlar, gerek rektörler olsun, gerek diğer yüksek kurumdakiler.

Bizim sosyal tesislerimizde inanın bana düşünler yapıyor, ciddi boyutta söylüyorum bunu. Biz evde olurken düşünler oluyor, sünnetler oluyor, bunlar kaçınılmaz ve herkesin birer tane örnek verebileceğini biliyorum. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Biz teşekkür ederiz.

ZÜLKÜF KAYA (Dumlupınar Üniversitesi)- Ben eğitimin ticarileşmesiyle küçük bir örnek vermek istiyorum. Mevcut hükümetin her

ilde bir üniversite mantığını nereden aldığını şu şekilde ifade etmek istiyorum. Her ilde bir üniversite mantığı, herhalde BİM marketlerinin üreme mantığıdır. Her mahalleye bir BİM, her ile bir üniversite mantığından daha farklı olduğunu düşünmüyorum. Teşekkür ederim.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Ragıp ve sonra arkadan, sonra sen.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Ben eğitimin ticarileştirilmesi konusuna birazcık daha aslında geniş bir yelpazeden bakmak gerektiğini düşünüyorum. Şöyle ki; şimdi süreç tamam dışarıda gelişti, Bologna süreci dışarıda gelişti belki, ama bunun gelişmesinin nedenleri arasında sadece bence İkinci Dünya Savaşının işte Amerikan ekonomisinin güçlenmesinde filan koymak çok doğru değil gibi geliyor bana.

Bunun temel nedeni aslında, üniversitenin kendisinin, Avrupa'daki üniversitelerin, hani üniversite dediğimizde Avrupa'daki üniversiteler, özellikle sosyal bilimler alanında ve gençlik mücadelesi anlamında ileridir ya. Oradaki üniversitelerin böyle bir şey yapabilmiş olması, aslında gençlik mücadelesinin nasıl bir yenilgiye maruz kaldığının göstergesidir bir anlamıyla bana göre. O yüzden üniversitelerin ticarileştirilmesi konuşuluyorken, aslında burayla bağlantılı olarak konuşulması lazım.

Yani orada üniversiteyi ticarileştiren birileri var, ama onun karşısında da bizler varız, ama biz küçüğüz, onlar büyük gibi düşünülmesi gerekiyor. Yani bizim aslında burada yapacağımız şey belli. Yani üniversite ticarileştirilsin mi? Üniversitede değil aslında, biz eğitim ticarileştirilmesi diyorsak, zaten mesele ta cemaatlere de yine bağlanıyor. Şuradan bağlanıyor: İşte dershaneler, özel okullar, cemaat yurtlarına teşvik, falan filan, yani bir sürü şey işin içine giriyor. Yani eğitimin ticarileşmesi, özelleştirmeyle ilgili bir şey.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Neden? Özel okullara devlet teşvik primi veriyor, ama kendi okuluna prim vermiyor. Onu geçtim, üniversitesinde kendi eğittiği öğretmeni okula kadrolu göndermek gibi bir niyeti de olmuyor. Daha dün Ankara'ya vardı, işte ataması yapılmayan öğretmenler. Bir ton sorun var, yani üniversitenin ticarileşmesi değil asıl mesele, eğitimin ticarileştirilmesinin sonuçları, toplumda müthiş bir ayyuka çıkmış bir durumda. Yani bugün dinci gericiliğin bu kadar ayyuka çıkmış olmasının gerekçelerinden biri de bu. Yani yeşil sermaye diyoruz, şu diyoruz, bu diyoruz, ama değil, tek bir şey söyleyemezsiniz. Bunun temel nedeni; ücretli öğretmen, uzman öğretmen, bilmem ne öğretmen gibi meslek alanlarının kategorize ediliyor olmasından tutun da, bunun nedeni Ankara'da terminalde cemaatlerin stant açıp, otobüsten inen öğrenciyi gel bizim yurdumuzda kal diye kafa-kol alıp götürmesi gibi değişik şeyleri var bunun. Yani her şey birbiriyle bağlantılı olarak gördüğüm için, ben ilk konuşmamda da birleştirmeye çalıştığımı ifade etmeye çalıştım sizlere.

O yüzden daha da özele inmek adına da şöyle bir şey söylemek istiyorum. Eğitim dediğimiz hadisenin doğal niteliğinden konuşmamda bahsetmiştim. İşte hoca yüzde 80 İngilizce biliyorsa, ben de yüzde 60 biliyorsam, bana bayağı bir az geçiyor o aslında. Bunun ticarileşmeyle ne alakası var? Şöyle bir alakası var. Sistem diyor ki, sen İngilizce eğitim veren bir okula gidersen, orada daha iyi olanaklar var, oradan mezun olursan iş hayatında daha rahat edersin. Şimdi şunu düşünelim: Bütün okulların İngilizce eğitim verdiğini düşünelim, Türkiye'deki bütün üniversiteler İngilizce eğitim veriyor ve diyelim ki, ayrıca ilk konuşma metninde şöyle bir şey geçiyordu. İşte metropolleşen üniversiteler diye bir şey geçiyordu, ben buna da itiraz edecektim de unuttum, şimdi aklıma geldi.

Üniversiteyi metropolleştiren aslında şöyle bir şey. Yani normal

şartlarda olması gereken olanaklar belli üniversitelere sağlanmış zamanında, daha sosyal bir devlet olan zamanında diyeyim. Şimdi devletin sosyal devlet olma yerine, zaten o zaman da değildi de, daha da gerilemiştir bu anlamda, daha faşizan bir devlete dönüşmüştür her anlamıyla. Bunun nedeni aslında, o üniversitelerin o zaman yapılmış, şimdiki yapılan üniversitenin o niteliği karşılamıyor oluşudur. Onların metropolleşmesi, onların iyi eğitim veriyor olmasının gerekçesi, o üniversitelerde yer almış olan, eğitilmiş olan insanların orada kalmış olmasıdır.

Yani bugün ODTÜ'nün iyi olmasının nedeni, oradaki gençlik hareketinin çok güçlü olmasıdır tarihte. Aynı zamanda bilimsel üretimin de, gençlik mücadelesinin güçlendiği oranda da güçlü kalabilmiş olmasıdır ve kendi öğretim üyesini kendi yetiştirebilmiş olmasıdır vesaire, vesaire.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Toparlayabilecek misin?

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Buradan doğru baktığımız zaman zaten, üniversitenin metropolleşmesi dediğimiz hadise, bir yanılla da ticari eğitimin de bir bileşeni haline şöyle gelmiştir. Teknokentler, işte üniversite kampüslerinde yapılan çeşitli çakallıklar şudur. Kantinleri özelleştirir rektörlük, yemek fiyatları kantinlerde 5 lira olur, iki tas yemek 5 lira olur. Yemekhanenin fiyatı 60 kuruştur, onu 2 lira yapar, müthiş bir zam yapar. Sonra boykot olur, bir şey olur, 1,80'e çeker. En son sigara zammındaki gibi, yani o taktik. Bir şekilde bu bize aslında yüzde 150, yüzde 200 gibi bir zam olarak geri döner, ama insanlar onu tercih eder. Çünkü diğer taraftaki alternatif kapatılıyor gibi.

Buradan da şu sonuca varacağım. Rektörlükler yanlıdır, rektörlükler sermaye yanlısıdır, üniversite tamamen piyasayla işbirliği içerisinde. Bunun bize yansması da şudur: Bölümlerimizdeki ders-

lerin müfredatları bellidir. Ben bir dördüncü sınıf dersi var mesela ... diye geçer, muhtemelen maden hesaplama değerlendirme gibi bir şey. Cevherin işte miktarının filan hesaplandığı bir ders. Mesela o derste tek ölçüt, maliyet. Kâr oranı nasıl artar? Maliyet. Tamam, bizim bunu gözetmek gibi bir derdimiz var, ama bize şu anlatılmaz. Hani genellikle altın örneği verilir. İşte ton başına 5 gram altın var, o bir madendir, bir cevherdir, 5 ton toprak çıkardığımız, çevreye ne yaptığımız önemli değildir. Ekolojik olarak bakılmıyor, sadece ekonomik olarak bakılıyor.

Bunun sosyolojik olarak bakılmadığını da söyleyebilirim çeşitli örneklerle. Yani bize de böyle yansıdığı için, biz de böyle eğitim aldığımız için, ticarileşmiş üniversitede, ister istemez, hani az önce asimilasyon deniyordu ya, biz de ister istemez o kitlenin içerisine katılıyoruz bir şekilde. O insanlarla bir şekilde devam ettiğimiz için bölümlere, buradan çıkıp bölüme gittiğimiz zaman da, ister istemez ödev yaparken, işte sunum yaparken, sınava girerken, not paylaşırken filan, o mantığı sorgulayacak bir şeyimiz olmuyor çok fazla.

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Ragıp otelde yemek 14.30'a kadarmış, olabildiğince hızlı olalım ki, insanlar yemek de yiyebilsin.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Son cümle. Dolayısıyla üniversitenin ticarileştirilmesine bakarken, bunun neyle ilişkili olduğunu iyi tahlil etmemiz lazım arkadaşlar. (Alkışlar)

CEM LAFCI (Hacettepe Üniversitesi) Teşekkürler. Arkadaşlar son olarak toparlayıp artık bitiriyoruz. Dilerseniz yemekten feragat edelim filan, devam edelim istiyorsanız bana uyar. Anadilde eğitim, eğitimde gericileşme, YÖK, Bologna süreci ve üniversitelerin piyasalaşması, ticarileşmesi süreçlerini konuştuk.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Arkadaşlar anadilde eğitimde itiraz gelmedi, belki itiraz edeceklerde dışarı çıktı, tartışmak istemediler, kendileri bilir. Onun dışında eğitimde gericileşmeye vurgu yaptık. Eğitimin önceden de gerici olduğunu, ama AKP iktidarı döneminde gericiliğin had safhaya ulaştığını vurguladık.

YÖK Bologna süreciyle ilgili de, genel olarak üniversitelerin meta değil, bilim üreten kurumlar olması gerektiğini savunduk. Teşekkür ediyoruz arkadaşlar.

UMUT ATLIHAN Arkadaşlar, saat 14.15'te oda başkanlarımızın, yani yemekten sonra hemen buraya gelmemiz gerekiyor. Oda başkanlarımızın katıldığı bir panel gerçekleşecek.

(Yemek arası verildi)

PANEL

MESLEK ODALARINDA ÖĞRENCİ ÖRGÜTLÜLÜĞÜNÜN YERİ VE ÖNEMİ

MEHMET TORUN

Panel Yöneticisi

ALİ FAHRİ ÖZTEN

Harita ve Kadastro Mühendisleri
Odası Yönetim Kurulu Başkanı

TURAN TUNCER

Ziraat Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

MEHMET BOZKIRLIOĞLU

Elektrik Mühendisleri
Odası Yönetim Kurulu Üyesi

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN- Gündemimize başlayalım derim, programımızı yürütelim. Sevgili meslektaşlarım bugün yoğun bir gün geçiriyoruz. Tabi iki gündür tartışıyorsunuz, konularınız önemli. Yorulduunuz, ama artık sonuna yaklaştık, biraz daha sabrınıza sığınarak, sizlerle birlikte *"Meslek odalarında öğrenci örgütlülüğünün yeri ve önemi"* konulu bir panelle sizlerle beraber olmayı düşündük.

Bu panelde, diğer meslek odalarımızın deneyimlerini, onların yaptığı çalışmalarını sizlerle paylaşmak üzere Harita Kadastro Mühendisleri Odamızdan, Ziraat Mühendisleri Odamızdan ve Elektrik Mühendisleri Odamızdan misafirlerimiz var. Ben arkadaşlarımızı, başkanlarımızı buraya davet ediyorum. (Alkışlar)

Değerli genç meslektaşlarım, dün bahsettiğimiz gibi Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğine bağlı 23 meslek odasından 3 tane odamızın değerli yöneticileri bizlerle birlikte olmak için zaman ayırdılar. Gerçekten çok yoğun bir programları olduğunu biliyorum, ama o program içinde bize de zaman ayırdıkları için ben kendilerine hem şahsim adına, hem odam adına, hem sizler adına ayrıca teşekkür etmek istiyorum, hoş geldiniz diyorum kendilerine.

Şimdi iki saatlik süremiz var, iki saatlik süremizde, odalarımızın başkanları ve yöneticileri, sizlere meslek odalarındaki çalışmalarını, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğindeki örgütlenmeleri, dünyadaki örneklerini ve bugünkü durumu sizlerle paylaşacaklar. Ben fazla sözü uzatmadan ilk sözü Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanımız Ali Fahri Özden Beye vermek istiyorum, Başkanımız sizlerle çalışmasını paylaşacak. Buyurun Başkanım.

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı)- Sayın Başkan, değerli genç arkadaşlarım; sizleri Harita

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Kadastro Mühendisleri Odası adına saygıyla, sevgiyle, dostlukla selamlıyorum. Maden Mühendisleri Odasının üçüncü öğrenci kurultayının –ki, iki günü hemen hemen tamamlamak üzeresiniz- katkılarınızı ve başarılı bir şekilde yürüdüğüne, devam ettiğine inancımı belirtmek istiyorum.

Bu ikinci katılım Maden Mühendisleri Odasının öğrenci kurultayına. Sanıyorum birinci kurultayda da yine bir katkı vermiştik, katılımıştır. Yine orada bir panelimiz vardı. Çok önemsedığımızı belirtmek istiyorum. Gençlerle, üniversite okuyan genç arkadaşlarımızla birlikte olma ve oda süreçlerini konuşma ki, oda süreçlerinden hareketle Türkiye'yi ve dünyayı konuşabilme, tartışabilme, sorgulayabilme ve buradan hareketle, Türkiye'nin gelişmesinde kamu ve toplum yararına, toplumsal süreç içerisinde neler yapılabileceğini birlikte paylaşmak, çok önemli bir olgu.

O nedenle bu etkinliğin önemini bir kez daha sizlerin de bildiğiniz gibi, bizim de vurgulamamız da yarar var. Çünkü biz de Harita Kadastro Mühendisleri Odası olarak bu etkinlikleri yapıyoruz, ondan örnekler de vereceğim. Şöyle bir sunum hazırladım, başkana söyledim uygun olduğunu da söylediler, çünkü tam işleyişi kavrama açısından. İlk olarak örgütlenme, örgüt yapısı, bunun gerekli tanımını sizlerde belki biliyorsunuz, ama genel ifade bu. Sonra Türkiye'deki örgütlülük üzerine bu ağırlıklı sendika ve meslek odaları ve sivil toplum kuruluşları üzerine bir örgütlenme modeli ve ardından TMMOB'nin örgütlenmesi üzerine bir çalışma ve öğrenciler üzerine tabii ki ve son olarak Harita Kadastro Mühendisleri Odasının öğrenci örgütlülüğü üzerindeki çalışmaları, işleyişi nedir diye, öyle bir sunuyu 25 dakika da sizlerle paylaşmak istedim.

Çok da derine girmek istemeyeceğim, sadece hızlı bir şekilde geçebilirim, daha sonra soru-yanıt şeklinde belli şeyleri tartışabiliriz,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

konuşabiliriz, ama örgütlülüğün geneli üzerine baktığımızda, her toplumsal yapı bir örgütlenmeyi şart koşar. Siz istesiniz de istemeseniz de, her toplumsal yapıda bir örgütlenmenin koşulu olduğu bilinmektedir. Her toplumda farklı örgütlenme aşamaları ya da örgütlenme değişik yöntem ve yolları var. Toplumlar kendi özel durumlarında, tekil yapılarında birbirlerinden farklı biçimlerde örgütlenir ve kimi toplumlar tekil yapılarını, geleneksel alışkanlıklarını ortaya çıkarır. Öteki taraftan kimi toplumsal yapılarda, entelektüel birikimlerin ortaya çıkmasına fırsat verecek bir yapılanma içinde, evrensel değerlerin farkına varılmasını sağlayacak biçimde örgütlenir.

Tabi ilk olarak bu toplumlarda sivil toplum ve benzeri terimlerin, kavramların ortaya çıktığını görebilmekteyiz ve birçok düşünürün ve siyaset bilimcilerinin üzerinde durduğu gibi, sivil toplum kent kültürüne dayanır. Tabi kent kültürüne burada girmek istemiyorum, ama onu daha sonra tartışabiliriz. Yerelliğe, tekelliğe vurgu yapan toplumlar otantik toplumlar olarak yaşamayı sürdürürken, kent kültürüne dayalı toplumlar, evrenselliğe vurgu yaparak, özel bir biçimde örgütlenir diyor bilim insanları, siyasetçiler. Ben de onu size aktarmaya uygun buldum.

İnsanlar bir emek örgütüne, işçi ise mutlaka bir sendikaya, emek yanlısı bir derneğe üye veya partiye üye olmalıdır diyoruz. Böyle örgütlenmelerde aktif olarak yer almanın önemini vurguluyoruz. Biraz daha sonra sunacağımız yapılanmada, örgütlenmenin ne demek, ne kadar anlamlı olduğunu sizlerle paylaşacağız tabii ki. Slogan, örgütlü işçi yenilmez, tabi bu genel bir slogandır, onu sizinle paylaşayım.

İşçiler, işsizler, yoksul halk kesimleri, toplumun dışlanan ve ezilen bütün grupları, kendi gruplarının tekil çıkarlarını ve haklarını savunurken, bir yandan da bu hak ve çıkarların bütün ezilen diğer gruplarla ortak olduğu gerçeğinden yola çıkarak, hep birlikte bir ör-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gütler ağı şeklinde hareket etmeleri, dayanışmalıdır diyoruz. Burada gerek KESK, gerek TMMOB, diğer sivil toplum örgütlerinin bir arada bu dayanışmayı gösterdiğini, özellikle son dönemdeki etkinliklerden, sokaklarda, alanlarda bunu tüm Türkiye'ye duyurduklarını görebiliyoruz.

Evet, sermayenin ve onun yan kuvvetlerinin insanı ezme amaçlı saldırganlığına karşı, kendimizi ve türdeşlerimizi koruyabilmek, haklarımızı savunabilmek, dünyayı bugün ve gelecekte dahi bir yaşam alanı haline getirebilmek için, bu mutlaka gerekir diyoruz. Ya hep beraber ülkeyi, insanların hayat koşullarını ve dünyanın geleceğini daha güzel yapabiliriz ya da insanların ve dünyanın bugünü ve geleceği insan tanımaz sermayenin ve onun yan kuvvetlerinin zorbalık, haksızlık ve vahşetine teslim etmiş oluruz. Bunu özellikle son dönemde Kuzey Afrika'da, Ortadoğu'da ve dünyanın birçok kentinde görebiliyoruz.

Evet, mutlaka sermaye karşısında insanı esas alan, odağında insan olan, daima insana öncelik veren, insanların hayat şartlarını iyileştirmeyi, sermayenin karşısında, önünde ve üstünde tutan sivil toplum kuruluşunun, bir meslek örgütünün, bir sendikanın, derneğin aktif bir parçası olarak herkes yer almalıdır diyoruz. Hedefleri ve çıkarları özdeş, ortak paylar olan bütün örgütlerde, daha büyük bir birliğin, bir örgütlenme ağının bileşenleri olarak birileriyle bağlantı içerisinde olmalıdır ki, bunlar daha sonra federasyon ve konfederasyon diye devam eder.

Evet, Türkiye'de örgütlülük deyince, buradan bir-iki bilgiyi sizlerle paylaşmak istiyorum. Modern, çoğulcu yaşam ilişkilerinin egemen olduğu toplumlarda, yurttaşların siyasal yaşama daha aktif katıldıkları görülmektedir. Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde, bunu özellikle gelişmekte olan ülkeleri nelerse, bu son dönemde çok kullanmış

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olduk, kullanıyoruz daha doğrusu. Aslında biliyorsunuz, Türkiye geri kalmış ve yarı sömürge bir ülke diye bir tanımlama vardır, ama biraz moda oldu, gelişmekte olan bir ülke. Çünkü ilk başta Türkiye'nin yarı sömürge ve geri bırakılmış bir ülke olduğunu söylediğinizde, karşı taraf tepkiyle size bakıyor.

Peki onların ortak dilini kullanalım biz de, gelişmekte olan ülkelerdeyse siyasal katılımın, davranışın niteliğinin, üst yapısal öğeler belirlemektedir ki, bunun üst yapısal öğelerini bugün nasıl bu siyasi partilerdeki tek liderlik anlamındaki yansımalarını biliyorsunuz, izliyorsunuz, görüyorsunuz. Özellikle bu öğelerden, siyasal karar mekanizmalarının işleyişiyle, sistemin yapısı ve işleyişi önemli bir durumdadır.

Sistemi egemen olan yapının, siyasete katılma, oyunun kurallarını belirlemesi, yurttaşların siyasal kararlar üzerindeki denetimini doğrudan şekillendirmektedir ki, bu özellikle birebir yaşadığımız konu. 1960'ların başında Türkiye'de, evet bu rakam önemli, belki bir sonraki şeyde bunu size vereceğim, ama burada özetle Türkiye'deki sendikal yapıya geçmek istiyorum. Türkiye'de 1960'lardaki sendika sahası 300-400 civarında ve işçi sayısı 300 bin civarında. 61 Anayasasının 46. maddesinde, Türkiye'de sendikal yapının düzenlenmesini görebiliyoruz, ama bu yansıda, özellikle 12 Eylül 1980'de Türkiye'nin çok ciddi biri kırılma yaşadığını biliyoruz ve 82 Anayasasıyla birlikte, toplumsal yapının hukuksal çevresinin çizildiğini söylüyoruz.

Tabii ki 12 Eylül'ün öncesinde yaşanan Türkiye'nin atmosferini farklı tartışabiliriz, ama bilinen şu: 1970'li yılların sonlarına doğru, emperyalizmin yaşadığı bunalımdan çıkabilmek için dayattığı bir model vardı ve 12 Eylül'de özellikle 24 Ocak kararlarının hayata geçirilebilmesi ki, bugün Yunanistan'da, İtalya'da gündeme gelen

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

süreçte, aynı baskı oldu. İşte görüyorsunuz Yunanistan ve İtalyan Başbakanları, sevelim sevmeyelim ayrı bir konu, ama ekonominin dayatmasında nasıl aşığı ... görebiliyorsunuz.

24 Ocak kararlarının Türkiye'deki yapıyı, yani bu küresel kapitalizmin kendi bunalımdan çıkabilmek için, Türkiye'ye dayattığı bir yöntemdi, temelinde özelleştirme vardır bu modelin. Bunu hayata geçirebilmek için, işte 12 Eylül Anayasası dediğimiz, 82 Anayasası devreye giriyor ve Anayasayla birlikte, bu yapısal değişikliğe direnecek tüm sendikal özgürlükler önemli ölçüde kısıtlanacak, sendikalar ve derneklere siyaset yasağı getirilecek, toplu sözleşme ve grev hakları sınırlandırılacak, memurların sendikaları sona erecek, dernek kurmaları yasaklanacak. Yine bu dönemde siyasi katılımın önemli bir unsuru olan siyasi partiler kapatılacak.

Evet, Türkiye'deki sendika sayısı günümüzde, bu rakamları biraz sonra topluma vereyim, burada arkadaşlar bir çalışma yaptılar, ama şurada daha düzgünü var. Evet, demin anlattığım, 1980'den itibaren Türkiye'de yaşanan süreç, 24 Ocak kararlarıyla birlikte, özellikle siyasi iktidarın ekonomik, sosyal politikalarına direnç gösterebilecek nitelikteki unsurları yok etmesi, sendikalar, meslek odaları, dernekler, üniversiteler, siyasi partiler, gençlik ve kadın kolları gibi tüm örgütlenmelerin, Anayasanın yasaklama payını almıştır ve 12 Eylül sürecini biliyorsunuz 1 milyona yakın kişinin işkenceden, gözaltından ya da milyonlarca kitap ve gazetenin toplatıldığı, insanlara inanılmaz cezaların verildiği bir süreç.

Temelinde yatan şudur: Toplumsal yapının o dinamik yapısını, tabii ki kırılması noktasını işleten bir yapıdır bu. Örgütlü yapı 80'de nasıldı, nasıl bu kadar bir şekilde 12 Eylül darbesinde bu kadar ağır basıldı. Tabii ki söylemekte yarar var, açık faşizm yaşandı 12 Eylül 1980'de Türkiye'de ve bunu askeriye yaptı, bunu bilmek de gerekir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Evet, çalışanlar sayısı ve oranları diye bunu sizlerle paylaşmak istedim. Bu veriler Türkiye İstatistik Kurumundan alınan veriler. Kurumsal olmayan nüfus 71 milyon, 15 ve yukarı yaş nüfusumuz 52 milyon, işgücü 25 milyon, toplam istihdam 22 milyon, işsizlik 2 milyon 900 yani yüzde 11, Türkiye istatistik verileri bu. Tarım dışı işsizlik oranı yüzde 14, genç işsizlik oranı yüzde 21, işgücünün katılım oranı yüzde 49, kayıt dışı istihdam yüzde 43.

Sizler de biliyorsunuz, biraz sonra ona da değineceğiz. Türkiye'deki toplam mühendis sayısı 400 binin üzerinde ve Türkiye'deki mühendislerdeki işsizlik, mühendis, mimar, şehir plancıları diye ifade edelim. Onlardaki işsizlik oranı bu rakam yüzde 21, tabii ki TÜİK'in verileri ne kadar bilemiyoruz, ama bu rakamlar bize yansıdı. Ancak yüzde 30'lardaki bir düzeyde olduğunu biliyoruz Türkiye'deki işsizliğin yüzde 30'lar düzeyinde olduğunu biliyoruz. Mühendis ve mimarlarda bu oran yüzde 26,7, yani Türkiye'deki mühendis ve mimarlardaki işsizlik oranı maalesef, yüzde 26-27.

Tabii ki sorgulanması gereken iki nokta vardır orada. Bunlardan bir tanesi, Türkiye'deki bu kadar üniversitenin ki, biliyorsunuz şu an Türkiye'de 103'ü devlet, 63'ü vakıf olmak üzere 166 adet üniversite var ve bu üniversitelerde toplam okuyan öğrenci sayısı 3 milyon. Mühendislik fakültesinde okuyan öğrenci sayısı 295 bin. Bu rakamları niye bu kadar net söylediyimi sorabilirsiniz. Dün Sivas'taydı, Sivas'ta bir bölümümüzün açılışı vardı, bu rakamları oradan yeni hazırladığım için kafamda böyle çok net, ama rakamlar böyle.

Mühendislikte okuyan öğrenci sayısı 300 bin ve her yıl 40 bine yakın mühendis mezun olmakta ve işsizlik yüzde 27. Aslında Türkiye'deki üniversitelerin nasıl açılması gerektiği Anayasamızda çok net. Anayasanın sanıyorum 32. maddesiydi, ama Türkiye'de yetişmiş insan gücünün ihtiyaç duyulması halinde, altyapısı hazırlanmış

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olan üniversitelerin kurulması ve öğrenci istihdamı diye başlar, ama Türkiye'de böyle bir şey yok. Sizler de biliyorsunuz, biraz sonra 1954 yılındaki odaların kuruluş yılındaki mühendis sayısı ve bugünkü mühendis sayısını konuşacağız.

Burada sorgulanması gereken konu şu: Acaba Türkiye'deki mühendis sayısı, Avrupa'daki mühendis ve öğrenci sayısı nedir, tabii işsizlik oranı yüksekliği nedir? Buradan yine ekonomiye gelip dayanıyorsunuz. Eğer üretmeyen bir ekonomisi varsa ülkenin ve rant ekonomisine doğru hızla yol alıyorsa, üretime dayalı bir ekonomi yoksa ve Türkiye'de işsizlik olacaktır ve artacaktır da. Yine geriye geliyoruz, 12 Eylül, 24 Ocak kararları ve 24 Ocak 1980 süreci ve Türkiye'nin üretim ekonomisinden uzaklaşılması.

Eğer bir ülkede üretim yoksa *-ki, o üretimin temel dirençleri mühendislerdir-* dolayısıyla bu işsizlik yansıtacaktır Türkiye'ye, bu rakamları görebiliyorsunuz. Bu rakamlar biraz sonra sendikalaşma ve örgütlülüğü kırma noktasında nereye taşıdığını göreceksiniz. Bakın nüfusları verdik, evet 2823 sayılı Kanuna göre iş kollarına, işçi sayısı 5 milyon, sendikalı sayısı 3 milyon. Bakın buradan şimdi geriye gidelim, 60'lı ve 70'li yıllardaki, bakın 1980'de sendikalı işçi sayısı, bakın 1985 sendikalı işçi sayısı 5,7 milyon, 96'da 2 milyon 695 ve 2007'de 3 milyon 91. Önemli olan 1980'deki sendikalı işçi sayısına bakarsanız 6 milyon civarı ki, şöyle de orantı kuracaksınız tabii. O dönemdeki Türkiye'deki işçi sayısı kaçtır, 1980'de Türkiye'nin nüfusu nedir ve dolayısıyla o çalışan kişilerin sendika sayısı nedir?

Şimdi bu 2000 yılına, gerçeğe geldiğimizde, son 2011 yılına geldiğimizde; bakın, sendikalı işçi sayısı 3 milyon. Yani nüfus artarken, işçi sayısı artarken, sendikalaşma oranının nasıl düştüğünü görebiliyorsunuz. Bunlar son TÜİK' ten aldığımız veriler, bunları sizlerle paylaşmak istedim.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Memurlara geelim; memurların 91'e kadar sendika kurma hakkı yoktu, 80'de yasaklanmıştı ve 90'lı yıllarda özellikle yerel yönetimleri sosyal demokratların almasıyla ve eğitim de başta olmak üzere bir sendikalaşma süreci başlatıldı Türkiye'de ve Anayasada memurlar sendika kuramaz ifadesi olmadığı için, karar da olmadığı için, Anayasanın olumlu yönde yorumlanmasından hareketle memurlar sendika kurmaya karar verdiler, çok sıkıntı yaşadılar 90'lı yıllarda.

Başta Eğitim-Sen, Eğitim-İş, daha sonra Tümbel-Sen olmak üzere belediyeler çok ciddi anlamda bir örgütlenme yarattılar ve haklarını sokakta, alanlarda aldılar. Fakat daha sonra çıkan memurlar için sendikaya baktığımızda, grevli toplu sözleşmeli olmayan bir hakkın verildiğini görebiliyorsunuz. Memurlarda, Türkiye'deki toplam memur sayısı 2 milyon 300 bin ve sendikalı memur sayısı 1 milyon 23 diye aşağı doğru inebiliyor. Evet, bunları TÜİK' ten aldığımız veri bunlar.

Evet, bu Türkiye'deki, özellikle bizde örgütlenme sendikal ağırlıklı olduğu için, oradan size verdiğim bilgilerdi. İleride anlatacaklarım var size, buraları hızlı geçmek istiyordum.

Evet, biliyorsunuz Türkiye'de, hatta bir önceki slaytta vardı, ne kadar dernek ve şey sayısı olduğu baktığımızda. Örneğin Türkiye'de şimdiye kadar kurulan sivil toplum kuruluşu sayısı 163 bin 875, çok ciddi örgütlenmişiz yani. Bakın Türkiye'de bugüne kadar sivil toplum kuruluşu sayısı 163 bin. Bunlar tabii spor, kültür, sağlık, sosyal yardım, kadın-esnaf dernekleri filan sayabilirsiniz. Bunların ağırlıklı olarak baktığımızda, evet Türkiye'de sivil toplum kuruluşu olarak 163 bin tane sivil toplum kuruluşunun olduğu çok ciddi bir örgütlenme diye söyleyebiliriz, ama Türkiye'de her 100 kişiye bir dernek düşmekte diye söylenebilir ve mevcut derneklerinin yarısının da tabeala şeyi olduğunu görebilirsiniz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Aslında ciddi anlamda bir sivil toplum kuruluşu değil, sadece tabe olarak duran, özellikle küçük ilçelerde ya da illerde görürsünüz. Kahve kültüründen kurtarmak için lokal diye yaparlar bu tür dernekleri. Bilmem şu köyün kalkınma derneği, şu sokak yardımlaşma derneği diye, lokal diye sırf başka amaçlar için kurulup, onlar daha sonra sivil toplum kuruluşları diye karşımıza geçebiliyor.

Evet, Türkiye'de asıl üzerinde durulması gereken ve toplumu sarsan sendikalardan sonra, akademik meslek odaları. Yani diplomalı meslek odaları, bunların sayısı 7'dir. TMMOB, Eczacılar Birliği, Mali Müşavirler, Dış Hekimleri, Tabipler, Barolar, Veterinerler diye sayabiliriz. Aslında bizim, Türkiye'nin bilinçli kesimi dediğimiz, üniversite mezunu insanlar dediğimiz örgütler bunlar. Bunlar sonuçta, biraz sonra göreceksiniz, belki bir kamu kuruluşu niteliğinde bir meslek kuruluşu diye geçer, ama özünde Avrupa'dan ve dünyadan çok farklı görevleri üstlenmiş odalar olduğunu, görevleri olduğunu göreceksiniz.

Evet, TMMOB'yi mutlaka anlatmışlardır, bahsedilmiştir, ama çok özetle; TMMO ve odalarda ülkemizdeki mühendisleri ve mimarları, mesleki, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda ve onların içinde yer aldıkları bütün süreçleri temsil etmek, onların hak ve çıkarlarını, halkın ve toplumun çıkarları temelinde korumak. İşte can alıcı nokta budur. Mühendis ve mimarların haklarının ve çıkarlarının korunmasında, halkın ve toplumun çıkarları temelinde korumaktır.

Bu mühendis ve mimarları Avrupa'dan ve diğer ülkelerden ayıran en büyük özellik budur. Şöyle bir konuyu sizinle paylaşayım. Biliyorsunuz Avrupa Sosyal Forumuna, ülkelerin yer aldığı sosyal ve işçi sendikalarının yer aldığı örgütlerin bulunduğu ya da siyasi partilerin bulunduğu bir oluşum. Yunanistan'daki etkinliğe katıldık biz TMMOB olarak, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği ve Odalar diye katıldık

ve biz de orada bildiriler de sunduk odalar olarak.

Bize şunu söyledi oradaki diğer ülkelerden katılanlar. Yani böyle bir örgütlenmede, mühendis ve mimarlar nasıl olur diye. Çünkü bizim dışımızda -ki, yaklaşık 50 bin kişi katılmıştı o yürüyüş ve miting alanına ve toplantılara- mühendis olarak katılan hiçbir örgüt yok ve şunu söylediler. Avrupa'da mühendis ve mimarlar, burjuva dediğimiz yönetim sınıfının yanındadır. Sizin Türkiye'de siz çok enteresan insanlarsınız, siz mühendis ve mimarlık kimliğini toplumla ve ülkenin ezilen kesimiyle buluşturmuşsunuz, bu nasıl oluyor diye bize şaşkınlıkla baktıklarını söyleyebilirim.

Evet, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı odalar, aslında dünyada bir tarih çiziyor, bunu söylemek istiyorum. Bizler hep şunu söylüyoruz: Mühendisliği ki, kapının girişinde Teoman Öztürk'ün o ... sözünü koymuşsunuz. Özeti şudur: Mühendisliği, mimarlığı, bilimi, tekniği ve teknolojiyi sömürgecilerin değil, bu ülkenin kalkınmasında, gelişmesinde ve toplumun gelişmesi yönünde kullanılma noktasında inançlı ve kararlıyız der Teoman Öztürk. Zaten TMMOB bu yapı 70'ten sonra yakalanmıştır. Bu dünyada örnek gösterilen bir örgüttür, 400 bin mühendis ve mimarın içinde yer aldığı bir örgütün, kendi meslek alanlarından hareketle oluşturduğu politikalarla yaşama müdahale edebilmesi ve toplumun çıkarlarını önde tutabilmesi, toplumsal düşünebilmesi çok önemli bir olgudur.

Evet, rakamları siz de biliyorsunuz, 23 oda var, 400 bin, onları geçiyorum. Evet, TMMOB'nin alanlarda olduğunu görebiliyorsunuz. TMMOB'nin şöyle bir özelliği var. Aslında TMMOB Anayasaya göre kurulmuş ve yine 6235 sayılı TMMOB Yasasına göre kurulmuş, özerk bir yapısı olan bir kamu kuruluşu. Yani kamu tüzel kişiliğine sahip bir yapısı vardır. Yani siz TMMOB'yi bir dernek gibi düşünemezsiniz, bir sivil toplum kuruluşu olarak düşünemezsiniz, TMMOB'nin

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yapısı ayırılır.

Bir taraftan kamusal görevleri vardır, kamu tüzel kişiliği vardır, bir taraftan özerktir. Dolayısıyla bu yapıdaki bir odanın kuruluş tarihi 1954, yani birliğin kuruluşu 54. Bu bir şanstır, ama bu amaçla TMMOB'yi kuranlar, 1954 yılında kuranlar, TMMOB'nin bugünkü bu noktaya geleceğini düşünselerdi, kurmayacaklarını söyleyebilirdik belki. Bakın bunu çok iddialı söylüyoruz, çünkü bu amaçla kurulmadı TMMOB. Tıpkı Ortadoğu Teknik Üniversitesini 56 yılında kurarken de öyle düşünmemişlerdi. Bunu özetle bilgi vereyim size, burayı hızlı geçiyorum.

Tabi bunları biliyorsunuz, TMMOB ve bağlı odaların, mesleki ve demokratik kitle örgütü, demokratik ve yurtsever karakterde olduğu, emekten ve halktan yana olduğu, antiemperyalist olduğu, yeni dünya düzeninin teorilerinin ırkçılığın ve gericiliğın karşısında olduğunu, siyasetin dar anlamını aştığını, yaşamın her alanı ... gördüğünü. Bunlar TMMOB'nin kurultaylarından çıkan ve kabul edilen ilkelerdir ve TMMOB barıştan yanadır, insan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır. Vardır diye geçiyorum, mutlaka sizde bunları görüşmüşsünüzdür, konuşmuşsunuzdur, bunları geçiyorum.

Evet, TMMOB'nin kuruluş yılı 1954, Maden Mühendisleri Odası 1954'te, o dönemde ne kadar dernekler vardı biliyorsunuz. Bu derneklerin bir araya gelmesiyle 54 yılında 10 oda bir araya gelir, Elektrik, Gemi, Harita, İnşaat, Kimya, Maden, Makine, Mimarlar, Orman, Ziraat ve 6822 kişiyle TMMOB 1954 yılında kurulur, bugün 400 bin. Buna bir bilgi daha vereyim: Tabi bu örgütlenme olduğu için bunu da sizinle paylaşmak istiyorum. TMMOB 54'te kuruldu, ama Osmanlı'dan gelen bir şeyi var. Özellikle İkinci Meşrutiyetten gelen bilgi var. Örneğin Avrupa'da 19. Yüzyılın ortalarında başlayan

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mühendis ve mimar örgütlenmesine, ülkemizde İkinci Meşrutiyetle birlikte başlanmış ve 1908'de İstanbul'da çok sayıda sivil örgütün kurulduğunu biliyoruz.

Amaç maddelerinde *-bu çok önemli-* Osmanlı mühendis ve mimarların hukukunu muhafaza etmek ilk sırada yer alır. Orada da, 1900'lü yıllarda da yine Osmanlıdaki mühendis mimarların haklarının korunması diye başlar. Cumhuriyet döneminde ilk örgütlenme, 1926 yılında kurulan ve merkezi Ankara'da bulunan Türk Mühendis Birliği ve Türk Yüksek Mühendis Birliğidir. Halen vardır bu birlik, evet Türk Mühendis Birliği vardır. Bunlar aslında dernek statüsündedir ve o kurulduğu ilkeleri aynen devam ediyor. Bugünün yapısına, TMMOB'nin çizgisine gelememiştir. Onu anlatmak istiyorum özellikle. TMMOB'nin duruşunu bu şekilde, o sadece ve sadece mühendis ve mimarların haklarının korunması noktasında söylemleri öne çıkar, ama TMMOB'nin emekten ve halktan yana ve toplumdan yana duruşunu bu birlik göstermemiştir diye biliyorum ben, en azından görmedim hiç alanlarda. 20 yıldır bu alan içerisindeyim, görmediğimi söyleyebilirim.

Evet, TMMOB'nin bugünkü üye sayılarına bakalım: Çevre mühendisleri 7500, Maden Mühendisleri Odası 13.500, Elektrik 46.000, Makine Mühendisleri Odası 80.600, Fizik 1.800, Kimya 21.000, Metalürji 4.000, Gemi 2.000, Meteoroloji 496, Mimarlar Odası 36.000, Gıda Mühendisliği 9.000, Orman Mühendisliği 10.000, Harita Mühendisliği 12.300, Petrol 1.051 ve devam ediyor sayılar. İnşaat Mühendisleri 77.000, Jeoloji 14.000, Ziraat Mühendisleri Odası 21.000. Evet bugünkü yapılarımız böyle. Şurada vurguladığım sayı bakın toplam Maden Mühendisleri Odası 300 kişiyle kurulmuş, Harita 60 kişiyle, Ziraat Mühendisleri Odası 700 kişiyle kurulmuş, Elektrik Mühendisleri Odamız da burada, onlar da 672'ye kurulmuş. Bugün gel-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

diğimiz yapı içerisinde Maden 13.500, Elektrik 46.000, Harita 12.300 ve Ziraat Mühendisleri 21.600. Yani Türkiye'nin 50 yılda geldiği nokta budur diyebiliriz.

Evet, Harita Mühendisleri Odasının kuruluşu, zaten TMMOB'yle birlikte aynı, 1954 yılında kurulduk ve üye sayımızı az önce yansıda gördünüz, bugün 12.300 üyemiz var ve amaçları TMMOB'yle aynı, ayrı olamaz zaten. O yüzden bunları hızlı geçiyorum. Sadece bu bilgi olsun diye ekrana koyduk. Aslında tüm odalarda hemen hemen böyledir. TMMOB var ve TMMOB'nin en büyük organı olan TMMOB Genel Kurulu var ki, yaklaşık 1.300 üyeye toplanıyor diye biliyorum. İşte arkasından odaların danışma kurulu var, onur kurulu var, yönetim kurulları var, denetleme kurulu var, uluslararası örgütlemeleri var, şubeler var, merkeze bağlı temsilcilikleri var, sürekli teknik bilimsel komisyonları ve çalışma grupları var ve her odada hemen hemen böyle bir şekillenme, model vardır diye biliyorum. Ben bizim odanın modelini sizinle paylaşmak istedim.

Odamızın 10 tane şubemiz var. Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, İstanbul, İzmir diye geçer ve bir de ... bağlı temsilciliğimiz var. Kayseri, Kocaeli, Van, Erzurum, Zonguldak, Sivas, Çorum ve Malatya. Temsilci sayımız 140 civarında. Harita mühendisliğinin eğitimini son olarak şu anda tabloda size göstereyim, şöyle göstereyim. Biliyorsunuz 12 Eylül'le birlikte artık üniversitelerin açılması, hiçbir kural tanımaksızın her köyü, her kasabaya, her ile bir üniversite açma prensibiyle yola çıkıldı ve bugün hemen her ilde bir üniversite var. Üç tane yardımcı doçent bir araya gelerek bir bölüm kuruyor ve üç yardımcı doçent bu ülkeye mühendis ve mimar yetiştiriyor. Biz de bilimi tekniğe, tekniği uygulamaya ya da teknolojiye dönüştürdüğümüzde, ülkenin kalkınmasını sağlayacağız, bu mümkün değil.

Yani bizim gerçekten mühendislerin yetiştirmesinde, altyapıda

böyle bir olgunun eksik olduğunu hepimiz biliyoruz. Bizim ilk kurulan bölüm 49'da Yıldız'da kuruldu, sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi Trabzon 68'de kuruldu, 69 İstanbul Teknik, 73 Selçuk. Bakın 73'den 92'ye arada yaklaşık 20 yıl hiçbir oynama olmamış, 20 yıl bu şekilde devam etmiş, ama 80'den sonra gelen süreçle birlikte 92'de süreç başlıyor ve son yılda 2010'da Cumhuriyet Üniversitesi, arkasından Gaziosmanpaşa, Gaziosmanpaşa Nerede? Tokat'ta ve çok üzüldük, burası ek kontenjanla öğrenci aldı. Bakın bizim harita mühendisliği bölümüne, bu kadar da dilim varmıyor, ama fırsatçılık olmaz yani. Yeni bölüm açıp öğrenci alıyorsunuz, çok bozulduk biz buna. Bugün az önce Başkanla da konuştuk, 20 yıldır söylüyoruz, Türkiye'deki mühendis ve mimarlığın kurulması noktasında kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler, ciddi bir araştırma, envanter yaparak bu sayıları arttırın. Sorulmuyor artık odalara ya da kurum ve kuruluşlara da.

Zaten dediği gibi Başkanın, ikinci eğitimi artık biliyorsunuz, bu çok acıdır, üniversitedeki hocalar şunu söylüyor. Özellikle yöneticiler için söylüyorum: 81 ilde üniversiteyi açarsanız, ikinci öğretimi gelirdiye bakan üniversite mantığı var. Yani siz bunları mutlaka tartışmışsınızdır, zannediyorum bu etkinliğin temel konularından birisi de budur. Üniversitelerin ticarethane olmaması gerektiği, üniversitelerin bilim yuvaları olması gerektiği ve üniversitelerin bilime teknolojiye, teknolojiyi uygulamaya dönüştüren mühendislerin yetiştirildiği alanlar olduğunu sizler biliyorsunuzdur. Eğer ikinci öğretimi üniversiteye para gelecek mantığıyla bakılan bir noktadan gidiyorsa, Türkiye zaten bu noktada geriye doğru gitmeye başlamıştır diyebiliriz ve bizim de 14 üniversitemiz oldu. Bunların bazıları hızlarını alamadılar, ikinci öğretime başladılar.

Çok net söylüyorum arkadaşlar, bu tablonun birinci sorumlusu öğretim üyeleridir. Öğretim üyeliği meslek olarak seçtiğinden do-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

layı böyledir. Eğer öğretim üyeleri gece eğitiminden iki kat fazla ücret alacağım diye evete imza atıyorsa, sorumlusu onlardır. Biz oda olarak bunu öğretim üyelerine de, akademisyenlere de çok açık ve net söylüyoruz. Eğer onlar hayır derse, bu dersleri kim verecek? Verilemeyecek. Dolayısıyla bu bölümler de açılmayacaktı, ama öğretim üyeliğini bir meslek olarak seçip, nerede bir kontenjan var diye oraya zıplayarak gitmek, arkasından öğrenci almak, efendim yetmedi bir de ikinci öğretimden iki kat ücret alalım deyip, bu alana kaymak. Burada tarihsel olarak, üniversitedeki öğretim üyelerinin, akademisyenlerin –ki, biz onlara bilim insanı demeye çalışıyoruz, bilim insanı gözüyle bakıyoruz- kusura bakmasınlar, bu rant sürecinin temel bileşenlerinden biri olmuşlardır. Sorguluyoruz, bunu sizinle paylaşmak istiyorum.

Evet, bizim meslek grubumuzun çalıştığı alanlar var, sadece bilgi olarak veriyorum. Hemen hemen tüm kamu kurum ve kuruluşlarında çalışıyoruz. Zaten Maden İşleri Genel Müdürlüğüyle ve maden mühendisleriyle, bizi çok istemiyorsunuz Maden İşleri Genel Müdürlüğüne, o niye bilmiyorum, ama harita mühendislerini madenciler niye sevmez? Biz sizleri seviyoruz, ama madenciler özellikle Maden İşleri Genel Müdürlüğünde bizi pek istemiyorlar. Biz o yönetmeliğe dava açtık oda olarak. Dedik ki, biz bir maden ocağında, bu madenle ilgili hiçbir fikir üretme yetkimiz yoktur, ama o madenle ilgili, oranın haritasının yapılması, o yıllık planların yapılması, üretim planlarının, hacim hesaplarının yapılması ve bunların haritalama çalışması yapılması, caye sisteminin kurulması noktasında biz varız.

Madenci ve jeoloji mühendisi arkadaşlarımız burada bize haksızlık ediyorlar. Biz de onlara bu konuda kendimizi anlatmaya çalışıyoruz. Şunu yapmayın diyoruz, bizim yerimize imza atmayın, biz hiçbir maden mühendisi arkadaşımızın yerine imza atmıyoruz, ama sizde

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lütfen imalat haritalarına imza atmayın, o sorumluluğu taşımayın. Yarın karşınıza çok büyük sorumluluklar çıkabilir. İmalat haritasında, eğer altlık olarak harita mühendislik kimliği varsa eyvallah, ama sizin oraya koyacağınız katkılar varsa tabii ki olacaktır. Artık bu yüzyılda üretim ortaktır, buna hayır demiyoruz.

Şöyle tahmin ediyoruz, diyoruz ki; bu işsizlik ortamında tüm kurum ve kuruluşlar kendi alanlarında tel çitler çevirerek, hep biz yaparız diye. Biz orman mühendislerini çok eleştiririz. Orman mühendisleri der ki; Türkiye'nin biliyorsunuz 26 milyon hektar ormanı vardır ve Türkiye'nin yüzde 21 küsuruna gelir ve orman mühendisleri şunu söyler. Orman alanları içerisinde ne gerekiyorsa biz yaparız. Yol, baraj, istinat duvarından tutun da, harita, planlama, maden, hep ormancılar. Tabi ben ziraatçı arkadaşşıma bir şey demek istemiyorum, onlar tarımda böyle şeyler var, ama bunun yeri burası değil.

Biz şunu söylüyoruz, diyoruz ki; ortak süreçte, birlikte üretmeliyiz. Her meslek grubunun kendi alanı vardır, tabii ki aynı projeye ortak da imza atabiliriz, ama herkes kendi projesinden sorumludur. Şöyle bir şey yok: Bizi bir alana soktular ki, biz buna vahşi kapitalizm diyoruz. Bu alanda herkes bir yerden tutunmaya çalışıyor, çatışmalar da başlıyor. Sonuçta Türkiye'nin anlamında söylüyorum, çok olumlu olmadığını söyleyebilirim.

Evet, burada Harita Mühendisleri Odasını geçiyorum. Evet, biz de Maden Mühendisleri Odasının yaptığı gibi bizim de teknik etkinliklerimiz var. Harita bilimsel teknik kurultayı, coğrafya ... , kadastro kongresi, ... gibi. Bu etkinliklere, bunu şunun için aldım, bu etkinliklere biz öğrencilerimizi, her üniversitemizden belli bir oranda sayı seçerek, örneğin bu bizim öğrenci komisyonumuz. Tüm öğrenci arkadaşlarımızı biz de bu süreçte katıyoruz ve her etkinliğe, tüm altyapıyı biz hazırlayarak, tüm öğrenci arkadaşlarımızı 12 üniversite, şu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

an 14 oldu tabii, 14 üniversiteden 20'şer öğrenci seçerek ya da 30'ar öğrenci seçerek, bunları her etkinlikte buluşturuyoruz.

Yaklaşık üç ayda bir bizim öğrenci arkadaşlarımız bir araya gelebiliyorlar. Örneğin, bu coğrafya bilgisi seminerinde yine bir aradaydı arkadaşlarımız. Bir önceki Ankara'ydı, Mayıs'taydı bu etkinlik, öğrenci arkadaşlar her üniversiteden gelmişti. Sonra Antalya'da yapıldı geçen ay, yine bütün üniversiteden öğrenci arkadaşlarımızı davet ettik ve diğer etkinliklere de. Yani yaptığımız her etkinliğe, biz üniversitedeki tüm arkadaşlarımızı, örneğin bütün bunlar bizim sadece afişler olarak verdim, son yılın. Yine bizim, burası Zonguldak ağırlıklı, Zonguldak zaten sizin, maden mühendislerinin çıkış noktası. Orada bir etkinliğimiz vardı, yine arkadaşlar katılmışlardı.

Evet, bizim asıl vurgulamak istediğimiz şu: Bizim Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası olarak 1999 yılından bu tarafa, yaklaşık 12 yıldır sürdürdüğümüz etkinliklerimiz var. Bu TMMOB'de ilktir, ilk süreci biz başlattık. Yani genç haritacılar günleri diye, 99'da, 2000'de başlattığımız bir etkinliktir bu ve her üniversiteden yaklaşık 600 öğrencinin, toplam 600-700 öğrencinin katıldığı ve iki yılda bir yaptığımız genç haritacılar günleri. Öğrenci kurultayı var bunu geçiyorum, aynı hemen hemen konular, özel demokratik üniversite, akreditasyon, meslek örgütlenme, staj, yetkin mühendislik. Hemen belirteyim, biz yetkin mühendisliğin buradaki anlamı şudur. Biz şu anda yetkin mühendisliği savunmuyoruz, ona nokta koyup geçeyim, çünkü yanlış anlamaya meydan vermesin diye söylüyorum.

Evet, bizim öğrenci etkinliklerimize gelmek istiyorum. Biz yaklaşık iki yılda bir, demin de söyledim 600 öğrencinin katılımıyla bu etkinlikleri gerçekleştirebiliyoruz. Ardından ikinci bir etkinliğimiz var, onu da biz başlattık. Bakın orada görüyorsunuz, 10. yaz eğitim kampı ve bunu da her yıl İzmir'de bu etkinliği gerçekleştiriyoruz ve o da

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yine yaklaşık her üniversiteden 10-15 öğrencinin katılımıyla, yaklaşık 100'ün üzerinde.

Burada şunu da yapıyoruz: Bu etkinliklerimize diğer maden, makine, inşaat, elektrik gibi bölümlerden maksimum iki öğrenci, misafir öğrenci alıyoruz. Yani 25 öğrencimiz misafir burada, 10 gün bizimle kalıyorlar. Tıpkı burada olduğu gibi, her şeyi oda hazırlıyor, hatta Mehmet Hocam bir-iki etkinliğe katılmıştı panelist olarak bu etkinliklere de. Yani sonuçta biz biraz, tabi sabah erken kalkıyorlar, gece yatmıyorlar zaten ya. Sabah sporuyla başlıyoruz ve işte bu yedinci yaz eğitim kampı, sekizinci yaz eğitim kampı, bu şekilde. Tabi etkinlik sonucunda atölye çalışmalarlarıyla birlikte her şeyi tartışıyorlar, doğrusu da budur. Genç arkadaşlar kendileri yaratıyorlar, kendileri tartışıyorlar, bu bizim için çok önemli, çok da önemsiyoruz. ... düzenleme tarihleri var bunları geçiyorum.

Genç haritacılar, az önce bahsettiğim buydu. Genç haritacı, Konya'da yaptık, Kocaeli'nde yaptık, Zonguldak'ta yapıldı, İstanbul'da yapıldı, Trabzon'da yapıldı. İşte ilk etkinliğimiz buydu. Bu sanıyorum 2000 yılının fotoğrafları bunlar. İstanbul'da başlatmıştık bu etkinliği ve daha sonra bu TMMOB'de konuşulur olmaya başlandı ve ondan sonra diğer odalarımızda öğrenci arkadaşlarla bu etkinlikleri yapmaya başladılar. Son etkinliğimiz Kocaeli, orada gerçekleştirdik. Bir de uluslararası etkinlikler var, bunları geçiyorum.

Evet, TMMOB öğrenci kurultayı bir kez yapıldı, ikincisi henüz yapılmadı. Ona da katılmıştık, ama ikincisi henüz daha olmadı, orada kaldık, 2005'te yapılmıştı. Sonra biliyorsunuz TMMOB Öğrenci Kolu Yönetmeliği var, mutlaka Maden Mühendisleri Odasının da vardır, bizim de var. Öğrenci üye sayımız 1700 civarında. Toplam şu an üniversite okuyan öğrenci sayımız da 5000'e yaklaştı hemen hemen ve bize düşen görevlerle konuyu toparlamaya çalışıyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bizler ülkeyi, yaşamı ve dünyayı tanıyan, algılayan, sorgulayan ve buna uygun politikalar üreterek yaşama geçirme anlayışı içerisindeyiz. Bizler bu ülkenin eğitimli insanları, aydın, çağdaş mühendisleri olarak, bilimin ışığında, aklın yol göstericiliğinde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bizler mesleki sorumluluklarımızın yanında, ülkede yaşanan sorunları ve sıkıntıları, siyasal, toplumsal, ekonomik ve diğer gündeme gelen yapısal değişiklikleri küresel düzlemde incelemek ve irdelemek durumundayız.

Odamız kuruluş yılı olan 1954'ten bu yana daima aklın ve bilimin ışığında yürümeyi ilke edinmiştir. Odamız bilimi, teknolojiyi ve mühendisliğin insanlık adına, ülkenin kalkınması ve gelişmesinde toplum yararına kullanmayı üstün bir kamu görevi olarak görmektedir. Son olarak Anayasanın 135. maddesi, 6235 sayılı TMMOB Yasasıyla kurulan TMMOB odalarımızın kamu tüzel kişiliği ve özerk yapısıyla, meslek alanından hareketle oluşturulan politikalarla, toplumsal yaşama kamu kararı ve toplum yararı yönünde müdahale etmektedir.

Burada özellikle özerk yapısı dedim, çünkü son çıkan biliyorsunuz Kanun Hükmünde Kararnameleri takip ediyorsunuzdur. 28 adet Kanun Hükmünde Kararname çıkartmıştır yeni siyasal iktidar, sanki Meclis yokmuş gibi. Bu Kanun Hükmünde Kararnamelerin bir tanesi de bizim özerk yapımıza müdahale etmek içerisinde olduğu için, özerk kelimesini daha önce kullanmıyorduk, çünkü özelleştirmeyi çağrışım yaptığı için, ama burada özerk yapımızı kullanmak durumunda olduk. ... ve teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

MEHMET TORUN- Evet, ben de Harita Mühendisleri Odası Başkanımıza gerçekten verdiği detay bilgi için çok çok teşekkür

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ediyorum. Burada cevap olarak değil, ama bir konuyu ... Biz harita mühendislerini seviyoruz, gerçekten beraber çalışmaktan zevk de alıyoruz, ama takdir edersiniz ki bu meslek alanlarıyla ilgili bazı hassasiyetler var, biz de bu hassasiyetleri korumaya çalışıyoruz. İmalat haritası aslında benim de aldığım eğitim ve edindiği bilgi gereği maden mühendislerinin yaptığı bir alandır. Çünkü imalat haritası yeraltında ve yer üstündeki küçük ölçekli bir haritadır. Aslında Başkanımızın dediği büyük ölçekli haritalarda çok sorun yok.

Ben şöyle bağlayayım: Biz zaten yeni bir önerge vereceğiz, imalat planı diyeceğiz bitireceğiz bu işi, yani haritadan çıkaracağız bunu. Arkadaşlar ben çok çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanımıza. Gerçekten hem bize zaman ayırdı, hem detay bilgileri için.

Şimdi Ziraat Mühendisleri Odası Başkanımıza sözü vereceğim. Ziraat Mühendisleri Odası Başkanımız da gerçekten hem bilgisiyle, deneyimleriyle bizlere odasını ve örgütlülüğünü tanıtacak ki, biraz önce Ali Fahri Beyin dediği gibi, bu üç odamızda Maden Mühendisleri Odasıyla birlikte Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğini kuran 10 odanın, yani 10 tane ana odanın bileşenleridir. Bu anlamıyla da 1954'ten beri ülkenin sorunlarına, hem mesleki alandan yola çıkarak toplumsal sorunlara müdahale eden bir meslek odamızdır. Ben sözü Turan Beye veriyorum, buyurun başkanım.

TURAN TUNCER (Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı)- Sayın Başkan, öncelikle bu kongreyi düzenleyen bütün emekçilere ve siz katılımcılara şahsım ve Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu adına sevgi ve saygıyla selamlarım.

Fahri Bey anlattıktan sonra, bunlar farklı şeylerdir, aramızda her dönem olur, bizim de mimarlarla oldu, ... meselesi, meslek odası

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

olduğumuz için bu olur. Tabii ki şöyle diyeyim: Sizleri görmez ve ülkenin sorunlarıyla, dün gelemedim, ama bugün öğleden önce yaşadığım ve ülkenin sorunlarıyla duyarlı olarak tartışmanız bendeki umutsuzluğu umuda döndürdü.

Ben şöyle, ilk önce ben kendimi tanıyayım. Ben de 54 doğumluyum, bu odaların kurulduğu tarihte ve 78 kuşağıyım. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesini bir yıl 4 ayda bitirdim, onu da söyleyeyim. Nasıl oluyor diyorlar bunlar. O dönemde okula gidemiyorduk biz, 8 ayı bize bir ay telafiyle bitiriyorlardı ve imtihana giriyorduk geçiyorduk, o dönemler öyleydi. Yani şöyle diyeyim; geçmişe bakıp da pişman olduğum bir şey var mı? Hiçbir zaman olmadı. O dönemde çarpıştığım veya mücadele ettiğim, aynı fikirde olmadığım insanlara da saygı duyuyorum. Sebebi de şöyle: Şu veya bu şekilde o zaman ki nesil, 68 olsun, 78 olsun, bu ülke için her şeyini düşünüyordu. Doğru düşünüyordu, eğri düşünüyordu, ama düşünüyordu.

Şimdi toplumda ne gibi bir problemler görüyoruz. O nedenlerle bu öğrenci kurultaylarını çok önemsiyorum. Aynı şekilde biz de 2005'te başladık, yedincisi önümüzdeki hafta sonu Ankara'da İMO'nun toplantı salonunda yapılacak. Bu öğrenci kurultaylarını yapmaktaki amacımız: arkadaşlar bu mesleğe giriyor, ziraat mühendisi oluyor, maden mühendisi oluyor, ama meslek örgütünü tanımadan mezun oluyorlar, çok kişi var bu şekilde.

Biz ZMO Gençler'i kurduk, oda olarak mesela onlara Ankara'da Karanfil Sokakta bizim yerimizi bilen varsa, onlara ayrı bir oda verdik, interneti kurduk, kütüphanesini kurduk. Geçen yıl şöyle bir uygulama yaptık, arkadaşlara kamu personeli seçme sınavının kursu çok pahalıydı. Üç tane arkadaş geldi, dedi ki biz üç tane hoca bulduk, sadece hocalara ders ücreti vereceğiz bize kursu verir misiniz? Tabii ki dedik ve arkadaşlar o kadar mutlu olduk ki. Bunların içinden biri bi-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rinci oldu ve diğer katılanların hepsi de şu anda memuriyete girdiler.

Eğitimin sorunu sadece sizin için değil, bizim için değil, tüm Türkiye'deki sorun, eğitimde ben şöyle yorumluyorum. Her şey bir planlamayla olur değil mi arkadaşlar? Yani bir ülkenin ne kadar buğdaya ihtiyacı var, ne kadar sarımsağa, ne kadar soğana ihtiyacı var, onun ki gibi ne kadar insan gücüne ihtiyacı var, ne kadar mühendise ihtiyacı var? Bu planlanmadan, eğitimi ben öteleme olarak görüyorum, öyle tabir ediyorum, sorunları öteleme.

Şimdi hepimiz, 54 doğumlu olduğuma göre aynı şekilde benim de bir oğlum var, bu sene kamu personeli seçme sınavında mağdur olan bir kızım var, şeye başladı Süleyman Demirel Üniversitesine. Yani bu olayları bizzat yaşayan bir insanım. Siz üniversiteye girdiniz, 5 yıl 4 yıl bu ülkeye bir sorun teşkil etmiyorsunuz. Şu veya bu şekilde anne ve babadan tüketici, sorunlara da biraz duyarsızsanız, kuzu gibi gidersiniz gelirsiniz. Ne YÖK'e karşı çıkarsınız, ne toplumdaki duyarsızlığa karşı çıkarsınız. O zaman bu hükümetin birebir veya bu zihniyetin, birebir aradığı nesil olup çıkarsınız.

Esas olan nedir? Üniversite mezunu yetiştirmek değildir, ülkenin ihtiyacı olan kadar yetiştirmektir. Biliyorsunuz ki bizim meslekte ilk dernek kurulmuştur, hatırlayanınız var mı, çoğunuz herhalde hatırlamazsınız. İşsiz Ziraat Mühendisleri Derneği kuruldu ve bunu kuranlar bir hafta sonra işe başladılar, o ayrı mesele, ama bu bizim meslekte bir kara leke olarak kaldı.

Oranları zaten verdiler, yüzde 26 işsizlik olduğu bir ülkede yüksek öğrenimde, sizlerin okulu bitirdiği zaman mutlu olacağınızı kesin ve kesin bilmiyoruz. Bu tabi bir de neye getiriyor? Birbiriyle rekabete getiriyor, meslek gruplarını getiriyor ve ucuz işgücünü getiriyor. Yani bir mühendisin çalışmayacağı ücretlere çalışır bir nesil yetişiyor.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Evet, bazı rakamlarda şeyler var. 21.677 doğru rakamdır, ancak Ziraat Mühendisleri toplamda 96.200 mezun vermiştir arkadaşlar. Bu tek tek bütün üniversitelerden alınan rakamdır. Ancak bizdeki oda üyeliği doğrudur, bir kere son zamanlarda kamunun dışında serbest çalışanlar da çok az bir sayıda üye oluyor, artı 80'de bu oda üyelikleri zorunluluğu kaldırıldığı zaman, bizim meslek grubumuzun çoğunluğu kamudaydı, çoğu da ayrıldı. Evet, odadan siyasi görüş olarak, benimsemeyen bir sürü insan ayrıldı.

Şöyle diyeyim; diğer meslek gruplarında olmayan bizde bir 77'de bir şey oldu, odamızın olduğu bina, bir çatışma sonucunda kaybettik, Sakarya'daki binamızı. O sırada birlik haline dönüştürdüler onu ve birlik her zaman iktidardan yana olduğu için, bizimle hiç uğraşmadılar aslında. Ben bazen şey olarak söylerim, bu bize artı kazandırdı. Çünkü meslek profilimiz ağırlıklı olarak bizim sağ ...

Evet, bizim odamızda sadece tabii ki ziraat mühendisleri değil, su ürünleri ve balıkçılık teknolojisi mühendisleri de bizim odamızda. Sayıları yeteri derecede oda kurmaya yetmediği için, şu anda bizim odamızda. Aynı şekilde Gıda Mühendisleri Odası ve Peyzaj Mimarları Odası da bizimle beraber uzun yıllar çalışıp, sonradan odalaşan odalarımızdır. Biz de Türkiye'de 26 şubeyle ve bizim Ankara'da şubemiz yok, genel merkez ve 26 şube ve 81 ilde örgütlü temsilcilerimiz var.

Evet, bütün bunlardan sonra tabii ki mesleğimle ilgili esas Türkiye'de uygulanan, 80'de uygulanan politikalar yüzünden, arkadaşlar tarım toplumu giydiren, yediren önemli bir sektör. Şu anda çok büyük tarımda ... seyrederken ... tarımsal potansiyelimiz çok büyük, ama gittikçe özelleştirmelerin sonucunda sektörü kaybettik. Hayvancılık sektörü kurban kesemeyecek hale geldi, bunu başarı olarak veriliyorsa, kendilerinin bileceği iş. SEK aynı şekilde, Süt aynı

şekilde ve bizi sürekli olarak meslek odalarını şöyle suçladılar. Siz meslekle uğraşmıyorsunuz, siyasal derneklerle uğraşıyorsunuz.

Biz de onlara şunu diyoruz, yani Tütün Yasası çıkarken, Şeker Yasası çıkarken, Biz o zaman da savunuyoruz oda olarak Şeker Yasası yanlıştır, Tütün Yasası yanlıştır ve Tütün bu ülkede kaybolacaktır. Güneydoğunun bir numaralı geçim kaynağı olan tütün yok olacaktır dedik ve şu anda yok oldu. Beş tane fabrikamızdan, sadece bir tane Samsun'da çalışıyor. Aynı şey önümüzdeki aylarda şeker üzerine, şeker fabrikaları üzerine Yani ülke toprakları, ülke bütün milli değerleri, kaynakları yurtdışına.

Daha doğrusu şunu diyeyim: Uluslararası sermaye filan diyoruz ya, yani hiçbir ülkeyi gidip de bir ulusal sermaye silah zoruyla filan almıyor. Yerli işbirlikçisini buluyor, onunla piyasaya giriyor. SEK'te de öyle oldu, Et Balık Kurumunda da oldu. Ne oldu şimdi? Et Balık Kurumunu tekrar gündeme getirmek istiyorlar, SEK'i tekrar gündeme getirmek istiyorlar. Çünkü üretmeyen bir ülkede yaşamak imkânsız ve bir mühendisin üretilmeyen bir ülkede yeri yok. Çünkü biz mühendisiz ve üreteceğiz.

Ülkemize, yani mesleğimize dediğimiz gibi, ülkemize sahip çıkmamız gerekir. İleriye dönük yaşayabilmek için bağımsızlığı olmayan bir ülkenin, ne dini, ne mühendisi. Bugün Bulgaristan'da, Yugoslavya'da camiler bombalanırken, bu ay işte camileri bombalanıyor diyordu. Peki bağımsızlığı olmayan bir ülkede dinini yerine getirebilir misin, namazını kılabilir misin? Öncelikle bağımsızlık çok önemli bir şey ülke için, geleceğimiz buna bağımlı bir olay. Yaşayacaksak, huzur içinde yaşayacaksak ilk önce bağımsızlık diyorum ve hepimize tekrar saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN- Ben de Ziraat Mühendisleri Odası Başkanımıza çok teşekkür ediyorum, genel bilgilerinden ve özel bilgilerinden dolayı.

Şimdi söz sırası Elektrik Mühendisleri Odamızda, Elektrik Mühendisleri Odamız gerçekten TMMOB'un saygın odalarından. Hepsi saygın, ama gerçekten mücadele anlamında da öncü odalarından birisidir. Ben Mehmet Beye söz veriyorum, hem odasıyla ilgili, hem de genel görüşleri bizlerle paylaşacak. Buyurun Mehmet Bey.

MEHMET BOZKIRLIOĞLU (Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)- Merhabalar arkadaşlar. Ben Mehmet Bozkırlıoğlu, Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesiyim. 76 Uşak doğumluyum, bunun altını burada çiziyorum. Bunun sebebi, bu genç yaşta genel merkezin yönetimine geldim. Yarın sizlerin de geleceği yerler buralar aslında, hani biz şimdilik buralarda oturuyoruz. Yarın biz orada olacağız ve siz burada olacaksınız, bunun altını çizmek, vurgulamak istedim.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak başkan düzeyinde burada temsil edilemedik, ama bunun sebebi de TMMOB adına şu anda Enerji Sempozyumunu yapıyoruz. Ben iki gündür ... bugün devam ediyor. Dünyadan ve Türkiye'den küresel olarak bu enerji politikaları nasıl kuruluyordu tartışıyoruz orada, keşke sizler de orada olabilseydiniz. Çünkü bu hani Arap Baharı denilen vesaire, bunların hepsinin nasıl emperyal güçler tarafından bu koridorların kullanılması üzerine çok açıcı konuşmalar vardı.

Ali Fahri Bey TMMOB adına zaten söylenebilecek bir sürü şeyi söyledi. Burada altını çizmek, ben de bir kere daha çizmek istiyorum bunun. TMMOB dünyada tek mühendislik örgütüdür ki, yüzünü ka-

mudan ve emekçilerden ve kamusal yarardan ve kendi insanlarına doğru dönmüştür. Sırf meslekçilik şeyi gütmmez, mesleği öne getirirken, aynı zamanda halkın da bununla birlikte ilerlemesi gerektiğini savunur. Bu TMMOB'un duruşu, aslında diğer birlikleri de biraz buraya çevirmiştir. Birazdan onlardan da bahsedeceğim, orada da ne oynanmaya çalışıldığını görüyor olursunuz.

Şimdi TMMOB tabii ki şu anda istenmez. Neden? Çünkü piyasalaştırmanın, kamunun elindeki kaynakların özel sektör ya da emperyal güçler tarafından kullanılabilmesinin önünde bir engeldir. En azından sesi çıkıyordu, davasını açıyordu, karşısında duruyordu, öğrencileri örgütüyordu, üyeleriyle beraber Ankara'da alanları dolduruyordu.

Şu anda bu planı bozduğundan dolayı TMMOB üzerinde Kanun Hükmünde Kararnamelerle bir tahkim kurulmaya çalışılıyor. Aslında bu Kanun Hükmünde Kararnamelere biraz girmek istiyorum. Çünkü TMMOB olarak veya odalar olarak biz çok fazla 636 ve 644, yani bu Bayındırlık Bakanlığındaki Meslek Hizmetleri Genel Müdürlüğüne TMMOB'un bağlanacağı gibisinden bir yerde kaldık. Onun dışında benim bildiğim sayı 35 Kanun Hükmünde Kararnameyle, 154 Kanunda, 258 tane değişiklik yapıldı.

Bu değişikliklerin altını biraz kazıdığınızda, çok ilginç şeyler çıkarıyor. Mesela TÜBA kapatıldı, TÜBİTAK'ın durumu değiştirildi. Elektrik İşleri Etüt İdaresi ... konusundaki tek merkezdi, enerji verimliliğini yürütüyordu. Bu Elektrik İşleri Etüt İdaresi aynı gün sabah Resmi Gazetesinde ... mükerrer sayıdaki Kanun Hükmünde Kararnamede kapatıldı, aynı mükerrer sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede teftiş kurulunun yönetmeliği değiştirildi. Bu Kanun Hükmünde Kararnameler Meclisten geçmeyen, Bakanların imzaladığı, Cumhurbaşkanının imzaladığı, sonrasında Kanun Gücünde Kararnameler Meclise hiç

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gelmeden, sabahki Resmi Gazeteyi imzalayan da aynı Bakan, yönetmeliği değiştiren, öğleden sonra kapatan da aynı Bakan, bütün Bakanlar ve Cumhurbaşkanı. Okumadılar mı ya da kim hazırladı, bu kadar gizli bir şekilde bunların çıkıyor olması. Son gün çok önemli, son ... 12 tane yasa çıkarıldı, 12 tane Kanun Hükmünde Kararname çıkarıldı. Yüzde 30'u son güne yetiştirdi, burada bir oyun var arkadaşlar.

... nereye doğru gittiğimizi daha rahat görürüz. Mesela depremden önce Yasayla Bayındırlık ve İskân Bakanlığına sınırsız bir kamulaştırma yetkisi tanındı. Depremden sonra bir başladık ki 9 milyon binamız problemlili, bunları yıkacağız dediler. Bir dakika, demek ki buymuş, ... insanların senelerce beraber yaşadıkları, komşuluk ilişkileri olan yerlerden, daha kenar semtlere vesairelere atılmalarının yolu açılacak ya da sit alanları. Koruma kurulları, çevre koruma kurulları kapatıldı. Yani alt tarafta yapılabilecek her türlü önüne çıkacak engeller giderildi.

Mesela son gün çıkan Sağlık Bakanlığının işleyiş şeklini değiştiren Yasanın içerisinde şöyle bir metin var, bunu da özellikle vurgulamak istiyorum. Türk Tabipler Birliğinin amaçları arasında yer alan, *"Tabipliğin kamu ve kişi yararına uygulanıp geliştirilmesini sağlamak"* cümlesi amaçlarından çıkarıldı. Bu nasıl bir, bunu niye çıkarmak isteyesiniz, yani bunun orada durması ne gibi bir sıkıntı yaratıyordu size? Demek ki tabipler kamu yararı yoktur diye bir yerde dava açacaklar, bunu engellememiz lazım diye, bu Kanun Hükmünde Kararname ile amaçlarına ulaştılar.

Yarın benzer bir durum aslında TMMOB'a da yapılacaktır ya da bekleniyordur. O yüzden aslında sizler burada çok önemlisiniz. Sizler bu birlikteliği, omuz omuza durma birlikteliğini sağladıktan sonra, burada tanıştıktan sonra İzmir'den gelen, Zonguldak'tan

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gelen, Diyarbakır'dan gelen, Kars'tan gelen, omuz omuza durmayı TMMOB'un içerisinde de seneler sonra yapacağınıza inanıyorum ben ve sizin üzerinizden, sizlerle birlikte büyütüyor olacağız burayı. Yoksa dediğim gibi bu tip şeylerin karşısına üye olmadan, sizler olmadan durabilme imkânımız yok.

Ben de işte isterseniz EMO'nun sayıları üzerinden gideyim. Gitmeden önce de, bu piyasalaştırma konusunda ya da bu enerji alanındaki talan konusunda, özelleştirmeler konusunda arada da olabilir ya da soru-cevap kısmında da olabilir, eğer gelirse sorularınızı cevaplamak isterim.

Elektrik Mühendisleri Odası 14 şubede ve 120'ye yakın temsilcilikte örgütlenmiş durumda Türkiye'de. Demin bahsedildi, eğitimin *-iki oda Başkanımız da bahsetti-* mühendislerin çok fazla sayıda çıktığı, eğitim seviyesinin lise seviyesinin bile altına düştüğü üniversitelerde. Uygun laboratuvar, uygun öğretim üyesi olmadan eğitimlerin yapıldığı üzerine çok vurgu yaptılar. İkinci öğretimden mesela vurgu yaptılar. EMO'da bir de şöyle bir sıkıntı var, uzaktan eğitimi getirdiler. Bilgisayar mühendisliği alanında uzaktan eğitimle diploma veriliyor. Şu anda yüzde 50'sini uzaktan yapıyoruz filan diyorlar, ama gelecekte tamamını yapmak gibi bir planları var.

Mühendis nedir? Uygulayandır, tasarlayandır, gidip o işin başında projeyi yönetendir. İnsanla bir araya gelmemiş, uzaktan eğitim almış bir mühendis, nasıl gidip de bir projeyi yönetsin? Yani beşerî ilişkilerinde problem var, daha baştan okulda bir arkadaşıyla beraber çay içmemiş, kâğıt oynamamış, beraber bir yere yürümemiş. Böyle bir mühendis, uzaktan, evdeki sadece bilgisayar üzerinden öğretilen bilgilerle nasıl hayatını kurgulasın? Böyle bir sıkıntı TMMOB'a da ya da diğerodalara da önümüzdeki günlerde taşıyor olacaktır. Çünkü bir yerden başladıktan sonra, başka yerlere de sıçırıyor. Önümüzdeki

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dönemlerde bunu da tartışıyor olunuz.

Ben burada 2004'ten, 2010'a kadar kontenjanları bir karşılaştırdım. Bu bizim Elektrik Mühendisleri Odasına üye olabilecek bölümler altta var, bilgisayardan yazılıma kadar. 2004'ten, 2010'a kadar 6 yıl içerisinde, 2500 olan bilgisayar mühendisliği öğrenci kontenjanı 6500'lere çıkmış. Elektrik elektronik mühendisliği alanında 2400'den, 5900'e çıkmış. Bunların bu kadar açılıyor olmasının sebebi, aslında bu bölümlerin en yüksek puanlı bölümler olması, daha fazla öğrenciyi cezbeden bölümler olması ve çoğu da zaten özel üniversitelerde açılıyor. Öncelikle bilgisayar açılıyor, elektronik açılıyor ki, öğrenciler gelsinler, para versinler. İşte bu eğitimin metalaşması, eğitimin bir eğitim olmaktan çıkıp, artık bir para alınan, para verilen, bir kâr edilen duruma dönüşmesi durumu.

Burada sıkıntı, aslında karşı çıktığımız noktalardan bir tanesi de bu. Toplamda 2004 yılında kontenjan olarak EMO'ya üye olabilecek öğrenci sayısı 6000'ler civarındayken, 2010 yılında sadece bilgisayar mühendisliği öğrencisi 6500 ve üç kat bir artış var, 16 bin, 17 binlere bu sayıları topladığımızda rakam buluyor. Açılan bölümlere baktığımızda; bölüm sayısı da hızlı bir şekilde artıyor. Peki bu kadar bölümü açacak öğretim üyesi var mıydı ya da laboratuvar var mıydı? İşte bunları önümüzdeki günlerde görüyor olacağız. Buradan mezun olan arkadaşlar, 16 bin tane öğrenciden bahsediyoruz, hepsi aynı sene mezun olsa, bizim zaten şu anda 46 bin üyemiz var. Hani seneler içerisinde oluşmuş yapımız da bu.

Piyasaya baktığımızda, piyasa tamamıyla özel sektöre bırakılmış durumda, kamu kurumlarının içerisindeki, *-bizim alanımızdan bahsediyorum-* Elektrik İşleri Etüt İdaresi kapatılmış, TEK dağıtılmış, dağıtım şebekeleri özelleştirilmiş. Bu alanda özellikle taşeronlaşma çok fazla var, kamu kendi içerisinde bir bilgisayar mühendisi istih-

dam etmek yerine, bir şirkete verip projeler şeklinde götürüyor. Böyle bir senaryoyla karşılaşılıyor olacak öğrenciler, meslektaşlarımız. Bununla da karşılaşılıyor olacağız hep beraber.

Bizde de öğrenci etkinlikleri son iki yıldır çok yapamıyoruz, ama uzun seneler önce ya da daha öncesinde yaptığımız etkinliklerimiz var, ama bir araya bütün etkinliklerin içerisinde, diğer etkinliklerimizin, oda etkinliklerimizin içerisinde arkadaşlarımızla buluşmaya çalışıyoruz. Ankara'da toplayıp kendi aralarında tartışma zeminlerini kurmaya çalışıyoruz. Bu etkinliklerden çıkan, özellikle birkaç başlığı burada, EMO'daki öğrenciler neyi problem olarak görüyor diye vurulamak istedim.

Özellikle taşradaki üniversitelerde boş geçen dersler ve öğretim elemanlarının olmaması, yetersiz olmasından çok problemler arkadaşlar. Gerçekten şuradaki sayıya bakarsanız, 71 tane bölüm açılmış durumda, her ili bir tane bilgisayar mühendisliği bölümü düşüyor ve problem aslında küçük illerde, hani bilgisayar ne olacak ki, herkes biliyor bilgisayarı gibisinden bakıldığı için, öğretim üyesi de olmadan, vesaire de olmadan açılıyor. Niye? Çünkü öğrenci gelecek, para alınacak, vesaire yapılacak. Bu tip sıkıntıları var. Özellikle Hatay'dan gelen arkadaşlarım çok dertlilerdi.

Laboratuvar, bütün meslek disiplinlerinde olduğu gibi çok önemli. Şimdi bir elektrik mühendisi yetiştiriyorsunuz, yüksek gerilim üzerine laboratuvar da bir şey göstermezseniz, bu gittiği anda orada çarpılır ya da elektronik mühendisi sadece teoriyle o, eğrileri vesaire modülasyonu bilemez ya da bir bilgisayar mühendisi yazılımın nasıl çalıştığı, donanımın nasıl olduğunu laboratuvar da görmezse, bunu piyasada öğrenmeye çalışırsa, bunu piyasada da zaten öğrenme şansı çok olmadığından, iş bulmada ya da işini geliştirmede sıkıntıları yaşar. Laboratuvarlardan çok dertli arkadaşlarımız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Gelecek kaygısı, hani kontenjanların bu kadar arttırılmasından kaynaklı çok fazla var arkadaşlarımızda. Acaba çıktığımızda iş bulabilecek miyiz sıkıntısını her daim yaşıyorlar. Bir de bizde, diğer odalarda var mıdır bilmiyorum, ama örgütlenmenin önünde okul idarelerinin çok büyük problem olduğundan yakındı arkadaşlar. Yine aynı taşradaki üniversitelerde, odaya gidip gelen arkadaşlarımıza problem çıkarılması, işte bir üniversitenin kapısına EMO Genç diye bir birimiz yoktur, bununla ilgili çalışma yapanlar cezalandırılacaktır diyerek, rektör imzasıyla bir şey bile asılmış, hatta fotoğrafını gösterdiler geçen hafta koordinasyonumuzda.

Hani mevcut iktidar TMMOB'u sevmediği, önünde bir engel olarak gördüğü kadar, aslında okuldaki hocalarda da bu var galiba. EMO ile ilişkilerde yaşadıkları problemlerden çok yakındı arkadaşlarımız. Bu aslında şöyle bir şey: Türkiye'nin tüm coğrafyasına yayılmış bir temsilcilik ağımız olsa da, meslek disiplinleri adına baktığımızda, bilgisayardan elektriğe kadar çok geniş bir yelpazede üyelerimiz var.

Ancak bilgisayar ve yazılım teknolojileri yeni yeni geliştiğinden ya da elektronik yeni yeni şey yaptığından, elektronik biraz daha eski, ama ancak mevzuat anlamında Elektrik Mühendisleri Odası daha fazla elektrik ağırlıklı. Yaptığı açıklamalar da elektrik enerjisi üzerine ya da bu alanla ilgili. Temsilcilikler de tabii ki kamusal denetimi orada yapan elektrik mühendisleri üzerinden gidiyor. Özellikle diğer disiplinlerdeki bilgisayar ve yazılım, elektronik bölümlerindeki arkadaşlar, biraz temsilcilerle iletişim kuramamaktan yakınıyorlar. Bunların hepsini önümüze koyduk, koyuyoruz, bir arada çözüyor olacağız.

Benim aslında kapıdaki vurguyla bitirmek istiyordum, ama Ali Fahri Bey benden önce özetledi zaten. Buradaki cümlelerin anlamı, arkasındaki amacı hep beraber koruyacağımızı düşünüyorum ben sizlerle. Bu yüzden, odaların sizin gibi bir arada durmasını, bir arada

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

tartışmasını bilen öğrencilere ihtiyaç var, Türkiye'nin buna ihtiyacı var, Türkiye'nin bu mühendislere ihtiyacı var. Aslında oda sizsiniz, odalarınız sizlerden oluşuyor ve sizlerin mücadelesiyle yükselecek. Siz ne isterseniz o tarafa doğru döndüreceğiniz bir güce sahipsiniz.

Bu anlamda hepinize geldiğiniz için çok teşekkür ediyorum, beni de burada dinlediğiniz için sabırla, çok sağ olun. Şu cümleyi hep beraber, sürekli içimizde hissederek, TMMOB'u, TMMOB'a açılan bu problemleri hep beraber giderelim, mücadelemizi hep beraber yükseltelim. Çok sağ olun, çok teşekkürler. (Alkışlar)

MEHMET TORUN- Evet, Mehmet Beye de çok çok teşekkür ediyoruz. Gerçekten bize hem duygusal, hem de heyecanlandırdığı için.

Şimdi değerli arkadaşlar, yorulduğunuzu biliyorum, ama sorularınız varsa sorularınızı alalım, oda başkanlarımıza, oda yöneticilerimize sorularınızla biraz daha açıklık yapılacak konuları, isterseniz onları alalım, daha sonra da panelimizi kapatalım.

Sorusu olan arkadaş? Buyurun.

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B.Ecevit Üniversitesi)- Ben Ali Beye şeyi soracaktım. Bu iki yılda bir yapılan öğrenci kurultayları şube ve üniversitelerinizin olduğu kentlerde mi yapılıyor, yoksa bizim gibi şubesi olmayan ya da üniversite olmayan kentlerde de yapılıyor mu? Çünkü fotoğrafta sanırım İstanbul Teknik Üniversitesinin amblesimini görmüştüm de, konferans salonunda, onun için soruyorum.

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Baş-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kantı)- Teşekkür ederim. Biz şöyle: Genç haritacıları Zonguldak'ta da yaptık, biri genç haritacılar, bunda da her üniversiteden yaklaşık 50 öğrenci katılıyor ki, bir de yapılan üniversitedeki sayılarla birlikte bizim genç haritacılar günleri yaklaşık 4 gün sürüyor ve katılım 800-700 arasında. Belediye ve üniversiteyle ortak yapıyoruz. Şimdi az önce EMO'dan arkadaşımızın dediği gibi o rektör kim bilmiyorum, ama sonuçta bizim bu etkinliklerimiz üniversitelerle ortak.

Tabii ki belki bizim de yakında çıkacaktır karşımıza bu tür üniversiteler, ama şu ana kadar yaptığımız bir etkinlikte böyle bir sıkıntı olmadı. Örneğin Zonguldak'ta da yaptık, İstanbul Teknik Üniversitesinde yaptık, Karadeniz Teknik Üniversitesinde de yaptık, Konya Selçuk Üniversitesinde de yaptık biz bu etkinlikleri. Yaz kampı sadece İzmir'de, o ayrı bir şey. Belki de hızlı geçtiğim için öyledir, ama yaz kampı sadece İzmir, Dikili ve Foça'yla Dikili arasında gidip geliyor ve orada 10 gün boyunca, kamp 10 gün sürüyor. 10 gün boyunca siyaset, bilim, mesleki dersler, toplumsal olaylar ve atölye çalışmaları var. Tiyatrodan halk oyunlarına, halk müziğine kadar. Çeşitli sanatçılar da geliyor, Volkan Konak'tan ne bileyim benzer arkadaşlar gibi, bu çizgide katkı veren insanlar olabilir belki, onlar da katılıyorlar, katkı ve destek de veriyorlar. Farklı illerde oluyor, ama biz Zonguldak'a geldik.

Zonguldak'a Volkan Konak geldi sanıyorum öğrenci etkinliğine. Şöyle oldu: Biz genç mühendislerin ilk önce kendi öğrenci anlamında düşünülmüştü 600 kişilik, fakat Zonguldak Üniversitesi spor salonunu bastı, biz de kapıları açmak zorunda kaldık, bize yer kalmadı, ama o biraz ters oldu orada. Biz tabii sonuçta tüm öğrenci arkadaşlarımıza bu konuda kapı açık. Zaten TMMOB bir aslında, arkadaşlar da onu söylediler. TMMOB, sonuçta hangi meslek odası bölümü olursa olsun, TMMOB bir bütündür, Türk Mühendis Mimar Odaları

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Birliği tüm oda etkinliklerinde, her bölüm öğrencisinin katılma hakkı olmalıdır diye biz düşünüyoruz, hep de öyle paylaşıyoruz. O nedenle hiçbir sıkıntı olmadığını söyleyebilirim.

Zaten dedim ya, sonuçta 300 bin öğrencimiz var şu an mühendislik-mimarlık fakültelerinde okuyan. Arkadaşlar da sürekli vurguladılar, yeter ki bu süreç içerisinde yaşayarak, görerek, bilinçli olarak. Hani hep söylüyoruz; düşünen, sorgulayan, tasarlayan, nitelikli, donanımlı kişilerin, mühendislerin yetişmesini istiyoruz. Yani her üniversitede okuyan arkadaşım şeyi sorgulamalı. İşte Türkiye'de Meclis varken, 30'a yakın Kanun Hükmünde Kararname Meclis dışında nasıl çıkar ve Türkiye'nin tüm idari yapılanması nasıl değişir, kurumlar nasıl kapatılır ve neler olacak noktasında ve aynı günde işte örnek de verildi, arkadaşım çok güzel örnek verdi. Aynı günde Resmi Gazetede mükerrer sayıda farklı bir karar, kendi içerisinde farklı bir karar.

Hatırlayın, bu ülke, şunu gördük son günlerde Van'da yaşanan depremde şunu gördük: Sorgulandı, 99 depreminden sonra toplanan özel iletişim vergisini ne yaptınız diye, ne dedi Bakan? Yol yaptık dedi, sonra işte küçük bir depremde binalar, biliyorsunuz Türkiye'de TÜİK verilerine göre 20 milyon yapı var. Bu 20 milyon yapının, çok enteresan 14,8 milyonu kaçak. Yani 20 milyon yapının 14,8 milyonunun ruhsatı yok arkadaşlar ve siz duble yol yapıyorsunuz, buyurun. Yani bu mantık yeni değil, 45'lerde Demokrat Parti zamanında da o yapılan Marşal yardımlarıyla Türkiye halen düze çıkamadı, onlarla uğraşılıyor. Sonuçta var olan yüzde 60-70'lik yapı stokunuz depreme dayanıklı değil, kaçak ya da ruhsatı yok ya da belgeleri yok. Siz insanlar üzerinden toplanan ek vergileri ki, biliyorsunuz Türkiye artık dünyada bu konuda, bu kamu yükü borcunu yüzde 40'lara düşürmek için en çok vergi ödeyen bir ülke, yüzde 60-70 vergi ödeyen

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bir ülke. Dolayısıyla biz halen daha bunları şeye yatırıyoruz, duble yollar yapıyoruz. Onlar da iyi bir yağmurda gidiyor zaten. Evet, teşekkür ederim. (Alkışlar)

MUSTAFA KÖROĞLU (İnönü Üniversitesi)- Merhabalar. Hocamız Ali Bey bahsetti işte, kanunla ilgili. Peki bu yapılarla ilgili bir şey soracağım. Bu inşaatlarda zemin etüdü zorunlu kılındı. Bu zemin etüdünü maden mühendisleri de yapabiliyor mu?

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı)- Maden Mühendisleri Odası Başkanımız burada, ama biliyorsunuz bu konuda TMMOB'de ... var. Özellikle şu bilgiyi vereyim: Bayındırlık İskân Bakanlığının yayımladığı İmar Tip Yönetmeliği var. O İmar Tip Yönetmeliğinde, zemin etütlerini hangi meslek grupları yapabilir diye ön şeyler sunuldu. Fakat odalar birbirine girdi, yine o demin bahsettiğim işsizlik anlayışından dolayı, jeoloji, jeofizik, inşaat, bir kavgadır gidiyor.

Maden mühendisleri benim bildiğim kadarıyla o yapıda yok. Çünkü jeoloji mühendisleriyle, jeofizik ve inşaat mühendislerinin kavgası da farklı. Tabi şunu sorabilirsiniz, bu tür alanların, yani yerleşim alanlarının seçilmesinde, bunlar kırsal alan olsun, köy yerleşim alanları olsun, kent yerleşim alanları olsun, bu alanların yerleşime açılmasında, bir kamu görevidir bu aslında. Bakın size şu olayı anlatayım. 99 depreminde Gölcük'te ve Kocaeli'nde çalışma yaptık TMMOB, 99'da. Ortaya şu çıktı: Gölcük depreminde, özellikle 1970'li yıllarda İller Bankasının yapmış olduğu planlamada, bu bölgede alüvyonlu sahadır, yapılaşmaya açılmaz, burası tarım amaçlı kullanılmalıdır diye imar planlarında mührü var. 85'de Özal'ın o müthiş yenileşme

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mantığıyla, 85'te bu imar yapma yetkisi belediyeye verildi. Biliyorsunuz şu an Türkiye'de 2948 belediye var, bu belediyelerin 81'i il, 300-400 küsuru ilçe, diğerleri belde belediye, hiçbir teknik elemanı yok, ama o teknik elemanı olmayan belediye imar planı onaylıyor bakın.

85'ten sonra, 88 ve 89'da o planların değiştirildiğini ve çok katlı yapılaşmaya açıldığını gördük. İlginç olanı şu: O projeyi kim yaptı biliyor musunuz? Bir üniversitemiz yaptı. Yani bilim insanlarının olması gereken mekânları, ranta dönüştürüp ticaretleştiren, ticari merkeze dönüştüren öğretim üyeleri şunu sormadılar. İller Bankası buraya tarım arazisi demiş, bunu neden yapılanmaya açıyorsunuz diye sormamış. Ha demiş, burası küçük 1000 hektar daha koyun da, daha büyük bir alanda imar uygulaması yapıp para kazanalım. İşte bunu sorgulaması gerekiyor TMMOB'nin. Tabii ki 400 bin kişi içerisinde, onlarca bilim insanı, akademisyenin olduğu yerde, tabii ki rant unsurunu öne çıkaran kişiler olacaktır, olabilir. TMMOB'nin, demin de özellikle vurguladık, zaten yansıda da duruyor, Teoman Öztürk'ler bunları 70'lerden sonra bu yapıyı dönüştürdüler, 70'lerden sonradır bu yapının dönüşümü.

Dolayısıyla bilim insanları, üniversitelerde gerçekten bilim mi yapıyor, üniversiteler bilim yuvası mı, yoksa ticarethaneye mi dönüşmüş üniversiteler ve üniversitelerde gerçekten özerk demokratik üniversite mi, bilim özerk mi? Bunları tartışmak lazım, ama eğer bir rektör İMO Genç yazısını kapıdan, böyle bir yazı yazıyorsa, o üniversitelerin ne kadar özgür olduğunu ya da özgürleştiğini. Biz hep söylüyoruz, gençler sizler de söylüyorsunuz, üniversiteleri gençler özgürleştirecek, ama böyle rektörler de karşınıza dikilecek tabii ki. Dolayısıyla örgütlülük gerekiyor, bu çok önemli, onu vurgulamak gerekir. Teşekkür ediyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN- Müsaade ederseniz ben bununla ilgili, bir açıklama yapayım, Turan Beye sorunuzu sorun. Değerli arkadaşlar, bu zemin etüdüyle ilgili tartışmalar odalar nezdinde devam ediyor. Odalar çözüm bulamadığı konuları üst birliğine, Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğine taşıyorlar. Biz de bu özellikle yapı denetiminin zemin konusunda aldığımız eğitim gereği, özellikle kaya mekaniği eğitimini ana ders olarak aldığımız için, burada mutlaka olmamız gerektiğini TMMOB'a taşıdık.

Özellikle Fahri Beyin dediği gibi genel olarak imara açılacak alanlarda altlık edecek planlarda mutlaka kamusal olarak görev saydığımız dört disiplinin maden, jeoloji, jeofizik ve inşaat mühendislerinin ortak imza atması gerektiğini, herkesin kendi alanından yola çıkarak çalışma yapması gerektiğini vurguladık. Üç oda başkanımız anlaştı; jeofizik, inşaat ve maden –*ben de odam adına katılmışım*- anlaştık, ama ne yazık ki Jeoloji Mühendisleri Odasından ciddi bir tepki aldık, bu bizim alanımızdır şeklinde. Bu biraz işsizlikten kaynaklanan, bizim de buralara taşımak istemediğimiz sorunlar, ama şu anda hâlâ devam ediyor bu tartışma.

Bayındırlık Bakanlığının yönetmeliklerinde, odamızın bir dava açıp kazandığımız, özellikle laboratuvar çalışmaları ve sondaj çalışmalarında maden mühendisleri olmalı şeklindeki bir kararı var, 2000 ya da 2001 yılında. Şu andaki yönetmelikte net olarak belli olmadığı için de çok fazla o alana giremedik. Amacımız bir alan açmak ya da kendimize iş alana sağlamak değil, ama gerçekten aldığımız eğitimin oralara yansıtılması konusunda diğer disiplinlerle birlikte de, maden mühendislerinin, parsel bazındaki şeyden bahsetmiyorum. Özellikle imara açılacak geniş alanlarla ilgili projelerin zemin etütlerinin birlikte imzalanmasıyla ilgili çalışma taleplerimiz hâlâ devam ediyor. Bu bilgiyi vermek istedim, buyurun.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SALONDAN- Turan Bey, benim babam da çiftçi, şu şekilde soru yönelteceğim. Ben zirai ilaçların dükkânlarında filan da çalıştım. Çiftçileri bilgilendiriyor musunuz ilaçlamayla ilgili, çünkü aşırı derecede bir ilaçlama yapıyorlar. Onunla ilgili biraz bilgi verebilir misiniz?

TURAN TUNCER (Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı)- Teşekkür ederim. Gerçekten bir kaos Türkiye'miz. Şimdi yapıyor desem bir başka türlü anlaşılıyor, yapılmıyor desem bir başka türlü. Her dalda olduğu gibi kamu görevi yeterli derecede yerine getirilemiyor. Mesela bizim meslek grubumuz son 5 yıldır, 6 yıldır tam bir eski, hani kolluklu memurlar vardı ya, kolluk takarları şurası eskimesin diye. Çiftçi kayıt sistemiyle uğraşıp, alandan tamamen uzaklaştılar. Yani bir ziraat mühendisinin görevi tarla ve ahırdır, buraya basmayan ziraat mühendisi, ziraat mühendisliği yapamaz. Siz nasıl ki, madende madene gireceksiniz, dışarıdan talimatla olmaz. Bizim de meslek olarak ahıra gitmeyen, tarlaya basmayan ziraat mühendisine ziraat mühendisi demeyiz.

Şimdi politik olarak şey uyguluyorlar, tüm köye bir gönüllü gibisinden, tam bir esirlik arkadaşlar. Oradaki meslektaşlarımız tam bir esir. Yani bizde bir şey var, insanın insana saygısı gittikçe azalıyor. Ben 5 yıl önce bir mühendis olmuş, hasbelkader ilçede ilçe mühendisi, yeni geleni amele gibi görüyor ve davranışları o kadar ağır ki o meslektaşlarımıza, yani bunları yaşıyoruz. Bizim genel olarak Türkiye'de mesela şey vardır, kışın göç eder. Neden? Köyde yapacak hiçbir şey yoktur, en yakın kasabaya gelir, kışı geçirir, yazın gider, ama benim meslektaşım şu anda diyor ki köyde oturmak zorundasın. Evlendim diyor, yok diyor, aynı yere gidemezsiniz diyor, orada kalacaksınız diyor, yani böyle sorunlar çok fazla.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Zirai mücadele konusunda da, tabii ki rezüdü miktarı, yani aynı bu su gibi. İnsanın nasıl fazla içtiği zaman, antibiyotik fazla aldığı zaman olduğu gibi, dozunda kullanıldığı zaman zirai mücadele ilaçları, birtakım araştırmalar sonucunda çıkmıştır. İşte diyor ki, bu ilacı şu dozda sıktıktan sonra, şu tarihte hasat edeceksin diyor. Yani doz aşımı var, yani o kadar teknik konu ki sorduğunuz soru. Şimdi ilaç çıkmış, ruhsat almış, dekara 10 gram diyor, 5 yıldır direnç kazanmış o zararlı. Çiftçi atıyor atıyor öldürmüyor, o zaman ne yapıyor? 100 grama çıkıyor. O zaman ne olacak? Bunun doz etkisi tekrardan denenecek, ona göre ruhsatlandırılacak. Yani bu tip sorunlar çok büyük, tarımda kullanılıyor yani, kullanılmıyor desem şey olur.

Şimdi reçeteye dönüştürüldü filan, reçetesiz ilaç satışı yok. O anlamda da bir sürü şeyler var. Oda olarak mesela aynı beşeri ilaçlar gibi, kırmızı reçete var, aspirin var, başın ağrıdığı zaman gider alırsın. Aynı şekilde bizim ziraatta da öyle ilaçlar var ki kükürt, atarsın hiçbir şey olmaz. O anlamda o tip şeylerin önünü açmak lazım.

Ben size bir soru soracağım, hepiniz bu madene isteyerek mi girdiniz? İsteyerek girenler... Evet, bu gerçekten büyük bir başarı arkadaşlar. Neden biliyor musunuz? Ben de aynı soruyu kendi öğrenci kurultaylarımda soruyorum. Ben diyor buraya istemeyerek girdim, çoğunluklu. Mesleğini sevmek buradan başlıyor, yani istemeyerek bir şey okunmaz ki, o anlamda sordum. Teşekkür ediyorum.

MEHMET TORUN- Ben teşekkür ederim. Evet soru, buyurun.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben Oda Başkanımıza, Mehmet Beye bir öneride bulunacağım ve de bunun akabinde düğüncelerinizi merak ediyorum. Hocam ben bu kurultaya doyamadım,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

arkadaşlarımla daha iyi bir şekilde kaynaşamadığımı düşünüyorum. Şöyle dönüp baktığım zaman telefon numarasını alabileceğim ya da bugünden sonra iletişim kurabileceğim bir arkadaş edindiğimi düşünmüyorum. Burada iki-üç tane isim öğrendim, daha bir sosyalleşsek, bu kurultayları daha bir şey yapmaya çalışsak.

Harita Mühendisleri Odasının çalışmalarını pilot uygulama olarak alsak. Acaba bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz? Teşekkür ederim.

MEHMET TORUN- Ben teşekkür ederim. Arkadaşlar tabii doyamamanız beni şöyle mutlu etti, yani gerçekten tadında bir şey yapılıyor anladığım kadarıyla, bu beni mutlu etti. Bundan sonraki aktiviteler için tabii ki daha sıklıkla bizim bir araya gelmemizde yarar var arkadaşlar, bunun yöntemleri var. İşte önümüzdeki süreçten başlayarak bizler de yaz kampları ki, kısmen küçük küçük de yaptık, sağ olsun haritadaki başkanımız da bize her etkinliği, her odadan iki kontenjan veriyor ve biz bu kontenjanı genellikle Ege'de yapıldığı için, Foça ve Dikili'de, İzmir Şubemizden kullanıldı, ama bunları değişik ... yapabiliriz.

Bunun dışında kendi içimizdeki iletişimin hızlandırılması, bu bizim görevimiz. Bunu yapmak için biz elimizden gelen en hızlı şekilde bir program yapıp, daha sık bir araya gelmenin yollarını arayacağız, buna emin olabilirsiniz. Ben de aslında size doymadım işin doğrusu tırnak içinde, çok mutlu oluyorum sizlerle birlikte olmaktan ve inanıyorum ki bu etkinlik, gerçekten benim odamın, odamızın, TMMOB'un geleceğidir. Biraz önce Mehmet Bey de söyledi, oda sizlersiniz, oda sizlerle dönüşecek. Bu olumlu, olumsuz anlamda ikisi de geçerlidir. Olumluya çevirmek de bizlerin elinde, sizlerin elinde. Bize bir görev

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

verildi hasbelkader bu dönem, biz bunları yapmaya çalışıyoruz, ama gelecek dönemlerde de daha güçlü, daha büyük etkinlikte bir arada olacağımıza söz verebilirim sizlere. (Alkışlar)

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Öncelikle hoş geldiniz demek istiyorum yöneticilerimize. Harita Başkanımız Ali Beye bir sorum olacak. Şimdi 99'dan beri sonuçta yürüttüğünüz ... çalışmasının, günümüzde erişmiş olduğu bir olgunluk illaki vardır, bizim bu üçüncü kurultayımız şu aşamada.

Buradan hareketle ben şunu sormak istiyorum. Şimdi 99 yılında ya da işte o yıllardaki öğrenci gündemleri üzerine yapılan tartışmalar sonucunda, örgütlülüğün bugüne kadar edinebildiği kazanımlar ne oldu? Yani o gün söylenen şeyler, bu örgütlülüğün çalışmaları doğrultusunda adım atıldı mı, çözülebildi mi? Mesela odamız özelinde şöyle bir çalışma yapılmıştı zamanında. Staj komisyonu oluşturmaya çalışmıştık, stajlarda yaşadığımız problemleri çözmek adına bir şey tasarlamaya çalıştık filan, ama bunun çok net bir sonucu olamamıştı, iyi örgütleyemediğimiz için.

Ben, düzenli olarak anladığım kadarıyla yürüyen bir çalışma disiplinine oturmuş bir yapı olduğu için, böyle bir örnek verebilir misiniz? Bunu merak ettim. Teşekkür ederim.

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı)- Teşekkür ederim. Evet, biz yaklaşık 10 yıldır iki büyük öğrenci etkinliği yürütüyoruz. Bir kere şöyle bir gelişme var. Harita mühendisleri, gerek üniversite sürecinde olsun, gerek üniversite sonrası, az önce arkadaşımın güzel bir şeyi vardı, o kaynaşma ve dayanışma var ya, işte onu biz yakaladık.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Yani evet, 4 yıl boyunca en az birden çok etkinlikte bir araya geliyor gençler, bu dayanışma ruhunu yakaladığını görüyorum. Artık alanlardaki yapılan etkinliklerde gençler, çok daha ağırlıklı olmaya başladılar. Şunu söyleyebilirim: Artık odaları gelecek dönemdeki genç arkadaşlara devretme noktasında inanılmaz bir rahatlık var bizde, çünkü gençler geliyor. Bunu şunun için vurguluyorum: Türkiye'de yaratılan sisteme, bu kadar güçlü zorluk, sıkıntı, baskı ve her türlü yönetime karşın, bir üniversite kitlesi ayakta duruyorsa, bu ülkenin geleceği açısından olumlu bir adımdır. O nedenle bunu çok olumlu görüyoruz ve şu an, o dediğiniz kamplara başlayan öğrencilerimizin şu an birçoğu oda görevlerini yönetim kurullarında, hatta üye sayısı fazla olan şubelerimizde şube sekreterliği görevi de yürütüyor. O 2000'li yıllardaki bu çalışmaya katılan genç arkadaşlar.

Diğer bir yapısı şu: Tabii ki az önce arkadaşlarla konuştuk, ifade de ettik. Yeni kurulan üniversitelerde altyapı ve donanım eksikliği var. Dolayısıyla bir İstanbul'daki bir üniversiteyle, işte Gümüşhane ya da Tokat'ta açılan bir bölümdeki öğrenci arkadaşlarımızı şu görebiliyorlar. Evet, harita mühendisliği alanı için söylüyorum, burada gerek bilimsel çalışmalar, gerek donanım yapıları olsun. Çünkü şöyle bir şey de var, örneğin bizim genç haritacılar günlerinde, bir teknik sempozyum düşünün. Onu biz teknik sempozyuma dönüştürüyoruz ve öğrenci arkadaşlarımız sunuma bildiri hazırlıyorlar. Her üniversiteden iki veya üç öğrenci arkadaşımız, o günün şeyine göre, farklı alanlarda bildiri sunuyorlar.

O bildiri sunumunda, bilgiyi paylaşabiliyorlar ve yetiştirme ya da yetiştirme noktasında, üniversite sürecindeki eksiklikleri görebiliyorlar. Buna göre ya hocalarını zorluyorlar, ya odanın oradaki birimini zorlayıp yeni bir alan açıyorlar. Yani mutlaka etkileşim kesinlikle var. Bu etkileşim hem sosyal alanda, hem bilimsel alanda, hem teknik

alanda, hem mesleki alanda bu kesinlikle oluyor. Bunu şey için anlatmak istemiyorum, ama ilk başladığımızda, o eski kurulan üniversitelerimiz ya da İstanbul kökenli üniversitelerimiz ayrı bir yapıdaydı. Yani bunlar Anadolu, taşra, biz İstanbul ya da ne bileyim KTÜ gibi filan. Şimdi öyle değil, herkes eşit mesafede olmalıdır, bunu yaratan aslında odanın kendisidir zaten. Her üniversiteli, çünkü biz tüm üniversite arkadaşlarımıza, gençlere, hepsine eşit mesafede görmek durumundayız.

Şu da bir gerçek, eğer İstanbul'daki arkadaşımın, oradaki öğretim üyesinden aldığı katkı, birse, üçse, beşse, bu Anadolu'da çok daha düşük seviyede. O zaman ne yapmak gerekiyor? Anadolu'daki öğrenci arkadaşım, bu dediğim, bahsettiğim üniversitelere göre üç kat daha fazla zaman harcayacak kendini yetiştirmek için, yoksa alana çıktığınızda eşit koşullarda olmazsınız, bunu bilin. Yabancı dildir, bilgisayar kullanımıdır, program kullanımları olsun. Eğer kendinizi sadece, demin örnek verdim arkadaşlar. Kendi hocalarımız işte, üç tane yardımcı doçentin yetiştireceği bir üniversite öğrencisinin sosyal, kurumsal, mühendislik, bilim, teknik teknoloji hepsini içine koyuyorum. Şimdi üç tane yardımcı doçent arkadaşın, oradaki öğrenci arkadaşlarımı ne kadar yetiştirebilir ki? Bilemiyorum da, düşünüyorum kendi kendime. Sosyal yönlerini düşünüyorum, toplumsal yönlerini düşünüyorum.

Belki de öğrenci arkadaşlarımızın bir kısmı daha ileridedir, o yapıdaki arkadaşlardan. Dolayısıyla iletişim mutlaka kuruluyor ve öğrenci arkadaşlar bu eksiklikleri, yani eğitim sistemindeki bu eksikliklerini kendileri gidermeye çalışıyor, bize destek oluyor. Bunun kesin yakalandığını söyleyebilirim ve bunun geri dönüşü yok. Biz şunu yaptık: Oda bütçesinden -ki, mutlaka diğer odalar da öyle yapı yordur- eğitim bütçesi diye bir kalem ayırdık ve eğitim bütçesini bu alanda kullanı-

yoruz. Gerek genç haritacılar, gerek yaz kampı, gerek her etkinliğe öğrenci kontenjanının katılımı, her etkinliğe, bütçeyi böyle kullanıyoruz. Bunun da gereksinimi, demin de bahsettim altyapısı olmayan, donanımı olmayan üniversitedeki o öğrenci arkadaşlarımızın da yetişmesi noktasında bir süreç.

Ben şuna inanıyorum; artık iletişimin bu çağında, üniversiteye gelen arkadaşım, iletişimi kullanarak kendisini belli bir oranda yetiştirebilir. Bir-iki örnek verdi az önce Mehmet arkadaş, bilgisayar mühendisi değil mi? Bilgisayar mühendisi uzaktan eğitimle mezun oluyor, mühendis oluyor. Demek ki siz kendinizi artık bu alanda yetiştirme şansınız var, ama bizim yaptığımız o sosyal ve toplumsal alana taşıyabilmek, buna katkı verebilmek. Dolayısıyla ben üniversitelerin artık iyidir, kötüdür, ODTÜ'dür, İstanbul Teknik'tir, KTÜ'dür filan, ben bunların bu iletişim çağında, isteyen her arkadaşımın aşabileceğini düşünüyorum. Biraz daha zaman fazla ayırarak, buna gerçekten inanıyorum. Çünkü gözlemliyorum ben öğrenci arkadaşlarımı. O dediğim üniversiteler, yeni açılan üniversiteler, ama biraz daha fazla zaman ayırarak, o arayı öyle bir kapatıp, öne de geçtiğini görebiliyorum. Hiçbir şey yapmadıysak, bunu sağladık. Teşekkür ederim.

MEHMET TORUN- Evet son sözde Bülent Bey size verip kaptalım, çünkü bundan sonra bir serbest kürsümüz var bildiğim kadarıyla.

BÜLENT ŞENTÜRK- Ben Mehmet Beye bir soru sormak istiyorum. Bu enerjide Hocam biz ne kadar dışa bağımlıyız? Bu kurulması düşünülen nükleer santralin, derin sorular soruyorum, ama kısaca rica edeyim, zamanı düşünerek de. Bu haliyle bu nükleer santral

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kurulduğunda bu ülkeye ne kadar yararlı olacak? Teşekkür ederim.

MEHMET BOZKIRLIOĞLU (Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)- Şu anda Türkiye'nin dışa bağımlılığı, ithal kömür, doğalgaz, petrol bunları eklediğimizde yüzde 75'lere çıkıyor ve doğalgazda yüzde 60 oranında Rusya'ya bağımlıyız. Elektrikimizin de yaklaşık yüzde 50'sini doğalgazdan üretiyoruz. Yani yüzde 35'ler mertebesinde ürettiğimiz elektrik, Rusya'dan aldığımız doğalgazla dönüyor.

Şimdi biz dışa bağımlılığı azaltma söylemiyle nükleer santral kuruyoruz. Kime kurduruyoruz? Rusya'ya kurduruyoruz. Nükleer santralin toplam üretimi 4 gigavatlık, 4.000 megavatlık bir nükleer santral olacak, 4 ünite. Tanesi 5 milyar dolar civarındadır, 20 milyar dolar civarında, ama 15 yıl içerisinde Rusya'ya ödeyeceğimiz para, Rusya'ya santrali kurarken para ödemiyoruz, Rusya kuruyor. Sonrasında Rusya'ya ürettiği her elektrik kilovatından bir ücret ödeyeceğiz 15 yıl boyunca, alım garantisi veriyoruz. O nükleer santralin ürettiği elektriği alacağımız diyoruz. Hesapladık, 15 yıl boyunca verdiğimiz şeyden, 71 milyar dolar Rusya'ya para vereceğiz biz. 20 milyar dolarlık santral alıyoruz, aslında başka ülkelerde yapılanlarla karşılaştığımızda, ama Rusya'ya 71 milyar dolar ödeyeceğiz.

Kaldı ki, santralin tamamıyla yetkisi Rusların elinde olacak. Yani Rusya'dan elektrik almaktan farklı bir şey değil bu. Bütün riskleri, bütün toprağı vesaireyi biz çekeceğiz, Ruslar 71 milyar dolar kazanacaklar. Yani bizim aklımız almadı, bunun neresi kazan-kazan ilişkisi içinde, Türkiye neyi kazanıyor diye. Bu anlamıyla bu nükleer santralin, özellikle Ecemiş Fayının 20 kilometre uzağında, Akkuyu'da yapılması bizim için çok büyük problemdir. Bugüne kadar da hep söylediğimiz şeyler bunlar.

Bir başka şey daha hemen kısaca hazır mikrofonu almışken söy-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

leyeyim dedim. Biz yıllarca hidroelektrik santraller, hidroelektrik potansiyelimiz var dedik. Bunu derken de aslında gördüğümüz bir şey vardı. Kamu eliyle bu potansiyel yapılır noktasından bakıyorduk, DSİ gider yapar vesaire. Bir yasa çıktı EPDK'ya lisans verme yetkisi verdiler, özel sektör Karadeniz'e bir girdi, kilometrelerce su, güneş görmeden, havayı görmeden, boruların içinden denize gidiyor. Ne balık kalmış durumda, ne oradaki ağaçlar kalmış durumda. Bu anlamda da biz oradaki bu HES karşıtı yapıları destekler pozisyondayız, çünkü bu böyle yapılmaz. Bu bir planlamayla yapılır, planlamayla ancak getirilir. Yanındaki köyü besleyemeyecek kadar bir elektrik üretmek için koskoca dereler, ip gibi akan sulara döndürülmüş durumda. Bu anlamda da o arkadaşların, özellikle bir arkadaşı hatta Hopa'da vefat etti bu eylemler sırasında. Onları da buradan anmak istiyorum. Çok teşekkürler. (Alkışlar)

TURAN TUNCER (Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı)- Arkadaşlar bu HES'ler gerçekten önemli bir konu. Biz de oda olarak HES'lere karşıyız. Sebebi de; bir debi hesaplanır, devlet bir tane HES kurabilir, ama oradaki doğal yaşamı, biyolojik çeşitliliği yok etmeyen bir şey olursa. Buradaki olay tamamen suyun ticarileştirilmesi ve o yöredeki insanın hayvanına içirecek suyu bulamaması demektir. Yani bu kadar bu alınan ruhsatların bir değerlendirmesini yaptığımız zaman, suyun ticarileştirilmesi demektir. Bu konuda kısa olarak benim söyleyeceğim bunlardır.

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı)- Yanlış anlaşılmasın, biz HES'leri desteklemiyoruz. Tabii ki HES'ler konusunda, aslında sadece konu HES değil, bu HES ko-

nunun bir parçası. Temel felsefe şu: 24 Ocak 1980'e geliyorsunuz ve Türkiye'deki küresel kapitalizmin yaşadığı sıkıntının Türkiye'ye yansması ve bugün Türkiye'nin kamu borç yükünün bütçeye bölünmesindeki, biliyorsunuz belli bir oran var. Bu oran yüzde 50'yi geçtiği an, Yunanistan ve İtalya'da olduğu gibi kriz başlıyor. Türkiye'de bu rakam yüzde 40, buna nasıl aşağıya, 35'e demin de bahsettim, bir yöntemi var. Türkiye'deki kamu varlıklarının satılması, yani özelleştirme.

Bugün Türkiye'de, biz oda olarak oturduk hesapladık. Türkiye'nin kamu varlıkları ne oldu diye. Arkadaşlar inanamazsınız, 520 milyar adet kamu varlığı satılmış. Bu fabrikadır, Telekom, TÜPRAŞ, PETKİM olabilir, kamu arazileri olabilir, inanılmaz tarım alanları olabilir, tarım toprakları olabilir, çiftlikler olabilir, fabrikalar olabilir. Evet, bu ülkenin varlıkları 40 milyar dolar civarında satılmıştır. Şimdi ne kalmıştır geri? Bugün tartışılıyor, 2B alanları kalmıştır, mera, orman, yaylak, kışlak alanları kalmıştır, işte bir-iki şeker fabrikası, fazla değil, ama bir-iki tane şeker fabrikası kalmıştır, otoyollar kalmıştır. Artık Türkiye'nin işte limanların önemli bir kısmı satılmıştır. Yani Türkiye, Cumhuriyetin kurulduğundan bugüne var olan varlıklarını satarak, bugün bir tablo çiziliyor, ama bu tablo yarın Türkiye'ye çok ağır bir fatura ödedecek, artık Türkiye üretmiyor.

Düşünebiliyor musunuz, Türkiye artık 2B alanlarını iki, yaklaşık 473 bin hektar olduğu söylenen, orman niteliğini kaybetmiş ki, kaybettirilmiş diye yorumluyoruz. İşte Anayasa'nın 169-170 maddeleri çok açık. Diyor ki; orman niteliğini kaybetmiş alanlar, orman köylüsünün kullanımındadır. Yani orman köylüsü burayı kullanırsa, o bölgede yaşıyorsa. Siz diyorsunuz ki, hayır ben burayı tapu verip satacağım. Kime satacağın, kim alacak buraları? Bakın Türkiye'de bu alanda toprak satışının en önemli işleyişi, 1984 yine Özal zamanında yapıldı.

miştir. İstanbul'da, bugün arkadaşlarla, şube başkanıyla konuşuyordum, ilk satış odur. İstanbul'da Serdar Tepesi satılmıştır Suudilere ve Anayasa Mahkemesi iptal etmiştir o Kanunu.

Biliyorsunuz Anayasa Mahkemeleri ... bu kez kişilerden vazgeçip, yabancı ülkelerin Türkiye'de toprak alışının önü açılmıştır. Bu şekilde, tabi bu tarihsel sürece indiğiniz zaman çok farklı şeyler karşınıza çıkar. İşte Rusya'nın örnek verildi, Akkuyu'da depreme en yakın fay hattına yakın, 20 kilometrede bir santral yapılması. Şey tartışılabilir, Türkiye'nin nükleer santrale ihtiyacı var mı, yok mudur? Ama varolan enerjiyi nasıl kullanmaktadır, işte Türkiye'nin doğu, batı, kuzey, güney yönündeki enerji koridorunu nasıl kullanacaktır? Bunlar tartışılabilir, ama sonuçta bir ülkede kendi iç dinamikleriyle kalkınma sürecinden vazgeçip ki, aslında başkanın da ifadede kısmen söyledi, tarımdan vazgeçip. Hepimiz biliyoruz ki 20 yıl kadar önce kendi kendini doyurabilen 7 ülkeden biriydi tarımda, ama bugün tarımın her alanında yurtdışından ithalat yapıyoruz. Bırak ihracattan vazgeçtik, ithal ediyoruz.

Doğrusuyla Türkiye artık üretmiyor. Şu söylenir mi? İşte burada yol ma ntığı, ey çiftçi sen üretme, ben sana destekleme fonundan şu kadar ücret vereceğim. Domates İsrail'den gelecek, buğday şuradan gelecek. Bakın bunlar Özal'la başladı arkadaşlar, sadece bu iktidar döneminde değil. Özal, siz belki çoğu arkadaşım doğmamıştır, televizyona çıktı, o zaman siyah beyaz televizyon var. Pirinç şeyleri gösteriyordu böyle kilolarla. Efendim bu pirinç burada yapılıyor çok pahalı, bir lira, ben bunu 300 kuruşa yurtdışından getireceğim. Herkes alkışladı ve millet pirinç ekmemeye başladı.

Sünerbank, efendim Sünerbank ne iş yapar? İşte ayakkabı üretir, pijama üretir. Ya bir devlet pijama üretir mi? Kapatalım, onları da kapattık. Şimdi işte Ankara'da Migros görüyorsunuz, koca Migros

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

orada filan. Bu mantıkla, işte Malatya, bilmiyorum içinizde var mı Malatyalı. Malatya'nın göbeğindeki Sümerbank'ın koca tesisini sattılar ve sahtekârlıkla yapıldı bu. Alınan ruhsat şudur: Sümerbank'ın fabrikasının iyileştirilmesi için ruhsat veriliyor, fabrikasının iyileştirilmesi için, Başbakan açılışa gidiyor, iş merkezi açılıyor orada ve Başbakan açılışını yapıyor, ruhsat yok, kaçak.

Şimdi böyle bir ülkede yaşıyoruz. Dolayısıyla tabii ki TMMOB sevinmeyecektir, niye? Çünkü TMMOB kral çıplak diyor. Teşekkür ederim.

MEHMET TORUN- Evet, son soruyu alalım sizden.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Ben hepinize ortak bir soru yöneltmek istiyorum. Bir öğrenci olarak dördüncü yılım, son senem, ama bu son seneye gelene kadar benim en büyük problemim stajdı. Bu staj konusunda ne yapmamız gerekiyor. Yani staj başvurusu yaparken, ben referans bölümünü görmek istemiyorum, referans bölümü benim için eşittir torpil bölümü. Bu konuda odalar olarak nasıl bir çalışma içindediniz, nasıl bir yönlendirme içindediniz? Bu konuda bilgilerinizi alırsam, teşekkür ediyorum.

MEHMET BOZKIRLIOĞLU (Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)- Bizde aslında bu staj çalışmasını öğrenciler götürüyor. Şubelerimizde örgütlenmiş öğrenci arkadaşlar, staj dönemi başlamadan önce şubeye giderler, kendi öğrenci arkadaşlarından staj başvurularını alırlar. Senelerdir de yapıldığı için odayla ilişkideki işyerleriyle, daha önceki senelerde kim, hangi işyerleri stajyer alımını EMO'dan yapmış, EMO'nun referansıylayla stajyer almış. O işyer-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lerini ararlar, bu sene kaç kontenjan var, kaç tane stajyer alacaklar vesaire. Bu iki tabloyu birbiriyle birleştirip, şu arkadaşımız şurada staj yapsın, bu burada yapsın gibisinden kendi içlerinde çözdükleri bir mekanizmamız var.

Ankara'da çok iyi işliyor, İstanbul'da çok iyi işliyor, İzmir yine aynı şekilde. Odaya gelip çalışıyorlar sadece ve kendi arkadaşlarına kendi stajlarını hazırlıyorlar. Bizim kurduğumuz yöntem bu, ama bunun oturması da seneler aldı. Bu işyerleri ile ilişkiyi kurup, her sene EMO'dan stajyer almaları, yani EMO üzerinden gelen stajyerleri kabul etmeleri konusunda bayağı bir zorlandık, ama seneler içerisinde üç-beşle başlayan, binlere vurabiliyor ve öğrenci arkadaşların da bu sıkıntılarını o anlamda gideriyoruz.

TURAN TUNCER (Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı)- Bizde öyle referans filan yok. Genellikle bölüm başkanları yazışmayla, tarım teşkilatında, genellikle araştırma enstitüleri, fabrikalar, çiftlikler, devlet üretim çiftlikleri şeklinde şey oluyor. Ancak bana bazen münferit şey geliyor. İşte şu yakın ailemin yanında şurada yapabilir miyim, başka öbür türlü herhangi bir bizim meslekte de böyle bir stajla ilgili referansı yok, ama size özgü nasıldır bilmiyorum.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Yok, meslek olarak değil de, staj yapmak için başvurduğumuz yerler bunu istiyor.

ALİ FAHRİ ÖZDEN (Harita Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı)- Biz de staj konusu sorun olduğu gibi bir bilgim yok, olmadığını biliyorum, ama buna rağmen şöyle bir çalışmamız var. Bizim odanın yetki belgesi verdiği yaklaşık 3000'e yakın özel sektör, büro ve şir-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ketterimiz var, orada çok rahat staj yapabiliyor arkadaşlar. Kamu kuruluşları zaten kendileri ilan ediyor, ama buna rağmen bizim özellikle Ankara'da ve bir-iki şubemizde, yine Mehmet'in dediği gibi komisyonlar var öğrenci arkadaşların kurduğu. Duyurular yapılıyor, stajyer almak isteyen özellikle şirketlerimize, onlar bize şu kadar istiyorum deyip öğrenci, biz de oda üzerinden gönderiyoruz. Yoksa referans diye bir kavram yok, ama çok önemli tüm odalarda bu staj konusunda öğrenci arkadaşların sıkıntıları var.

Her oda kendi kurumsal kimliği içerisinde bunu mutlaka çözecektir ki, en yetkili birim de odalar diye düşünüyorum. Bizde çok sorun olmadığı için bu konu, pek öyle bir ciddi çalışmamız yok aslında. Sıkıntı olmadığı için belki ondandır, ama küçük çalışmalarımız var.

MEHMET TORUN- Şimdi arkadaşlar tabi mühendislerin olmazsa olmazlarından birisi staj. Yani staj yapmadan bizim meslekten yola çıkarak söyleyeyim, maden görmeden, işletme görmeden mühendis olmak mümkün değil. Bu anlamda biz ciddi sorun yaşıyoruz mesleki olarak. Bu sorunun, bu palyatif çözüm diyorum, tabi arkadaşlar kendileri çözüm üretiyorlar, biz de üretiyoruz. İşte oda olarak yaklaşık yılda 70-80 arkadaşımıza staj yeri bulmaya çalışıyoruz, ama bunlar çözüm değil.

Biz genel çözüm önerisi olarak, son Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği Genel Kuruluna bir önerge verdik oda olarak. Dedik ki, staj kanunu çıkarılmalıdır. Staj kanunu bunun nihai çözümü olacak çözümdür. Çünkü sadece maden mühendisliğinde değil, diğer mühendislik alanlarında da staj yapacak öğrenci arkadaşlarımızın staj yapmasının önü yasayla açılmalıdır. Bunun için de somut bir talebimiz oldu. Bir çalışma grubu oluşturulsun TMMOB'da, TMMOB çalış-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ma grubu bu staj yasasıyla ilgili çalışmayı toparlasın ve gelecek genel kurula, yani önümüzdeki Haziran'da yapacağım, Mayıs sonunda yapacağım genel kurulda bunu tartışalım şeklinde bir genel kurula önerge vermiştik Maden Mühendisleri Odası olarak.

Bu önerge kabul edildi ve TMMOB yeni oluşturulacak yönetim kuruluna, yani şu anda çalışan yönetim kuruluna bu görev verildi. TMMOB yönetim kurulu bir staj komisyonu oluşturdu, bu staj komisyonunun içinde biz de varız, Maden Mühendisleri Odası da var. Bu komisyon çalışmalarını yaptıktan sonra genel kurula götürecektir, genel kurulda şekillendikten sonra da Türkiye Büyük Millet Meclisinde yasallaşması için bir çalışma yapılacak, çünkü sonuçta bir kanun çıkacak arkadaşlar.

Bu kanunun kabaca şeylerini söyleyeyim, yani neler istiyoruz? Bir, her mühendis adayına mutlaka staj yeri belirlensin; iki, her mühendis adayı sigortalı olsun; üç, her mühendis adayı asgari ücretten az olmamak üzere ücret alsın; dört, barınma ve yemek konusunda yasal yerler belli olsun, yani belirsizlikler ortadan kalsın ve staj işyerleri de belirlensin. Yani belli bir işçi sayısının üzerinde işçi çalıştıran her işyeri, stajyer çalıştırma zorunluluğu getirsin, bu kamu-özel fark etmiyor. Bunun yanında, o işyerine de teşvik verilsin. Yani yük gelecektir işyerine de, kamu ya da özel, ona da bir stajyer çalıştırdığı ölçüde bir teşvik verilsin şeklinde kabaca hatlarını çizmeye çalıştığım bir çalışma yapılıyor arkadaşlar şu anda.

Umarım bu çalışma sonuçlanır, yasallaşır ve staj sorunu da gerçekten bu ülkemizin sorunu olmaktan çıkar. Arkadaşımız komisyon- da olduğu için herhalde bilgi verecek.

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası)- Sa-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yın Başkanımın da söylediği gibi arkadaşlar, 23 ayrı oda var. Harita Mühendisleri Odası Başkanımız, Elektrik Mühendisleri Odasındaki temsilci arkadaşımız ve Ziraat Mühendisleri Odamızın Başkanımızın da dile getirdiği gibi, üç oda bile farklı farklı bir durumu bize aktarmaya çalıştılar.

Dolayısıyla biz de şöyle zorlanıyoruz. Biz aynı zamanda odamız adına başkanlığı yürütüyoruz, ben de komisyon başkanlığı yapıyorum, ama üç kere toplantı yaptık, diğer bütün oda temsilcisi arkadaşlardan görüşleri aldık. Aslında teknik olarak çok zorlanıyoruz. Elbette bir kanunun çıkması, genel bir yapının oluşturulmasına çalışıyoruz, ama ortak bir dili oluşturamıyoruz, ama Sayın Başkanımın söylediğinin üzerinde fazla bir şey söylemek istemiyorum. Biz sonuçta onu bir şekilde bu genel kurulumuza sunmak için toplantılarımıza devam ediyoruz, sonuçlandırmayı umuyoruz. Teşekkür ederim.

MEHMET TORUN- Evet, ben teşekkür ediyorum. Değerli arkadaşlar zaman epey geçti, bundan sonra da sizin bir serbest kürsü olarak gündemde olmayan konuları, konuşamadığımız konuları konuşacağımız bir bölüm var. Zannediyorum oraya da bir zaman ayırmamız gerekiyor.

Ben öncelikle sizlerle birlikte olmaktan, baştan beri söylüyorum mutlu olduğumuzu, tüm oda yöneticileriyle, arkadaşlarla birlikte sizlerle paylaştığımız zamandan büyük gurur duyduğumuzu belirtmek istiyorum. Oda sizlerle var, gelecekte işte biraz önce iletişim anlamında, bundan sonra nasıl iletişim kurarız dediğinde Başkanın, gençlerin bir şansı var facebookları var, bizim o da yoktu dedi kulağıma. Yani mutlaka bir şekilde biz bu iletişimi sağlayacağız, sizlerle beraber olacağız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bu anılarınızı paylaşmanızı istiyorum, odaya aktarmanızı istiyorum. Genç madenci adı altında oda web sayfamızda sizin forum sayfalarınız var. Yine üye ve öğrenci görüşleriyle ilgili sayfalarımız var, kanallarımız var. Bunları kullanarak, eksikler dahil, artıları da bizlerle paylaşırsanız, biz de gelecekte önümüzü görürüz ve sizlerle daha iyi bir dünyada, daha iyi bir meslek yaşamında birlikte olmayı diliyorum. Hepinize çok çok teşekkür ediyorum, katılan arkadaşlara da teşekkür ediyorum, sağ olun. (Alkışlar)

Arkadaşlar son oturum 17.30'daymış, bilgi veriyor arkadaşlar. Teşekkürler.

**SERBEST KÜRSÜ
SONUÇ BİLDİRGESİ VE
GÖRÜŞLER**

GENÇ MADENCİ

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

CEM LAFCI- ...şekilleniyor. Siz siyasete girmek, yani bir şekilde kenarında kıyısında olmak zorundasınız. Bugün belki 15 sene sonra buradan tutuklu olacak insanlar var ya da maden kazalarında hayatını kaybedecek arkadaşlarımız var. ... diğer politikadan anlamam, çıkıp işte kitleleri etkileyemem filan, ama ... siyasetse ben yapıyorum.

Yani TMMOB'a saldırılar var, belki bundan iki dönem sonra TMMOB'da bu kürsülerde ben konuşamayacağım veya Bülent Ağabey de belki oturamayacak orada bu kadar rahat. Bu durumun olmaması için, evet biz çalışmak istiyoruz. Diyelim ki bu durum gerçekleşti, oldu ... hiç kimse sizin adınıza dava açmaz ya da ne bileyim bu teknik nezaretçi eğitimine geldiğinizde göreceksiniz, hadi ya bizim mesleğimiz bu muydu diyeceksiniz, çok kötü diyeceksiniz, keşke almasaydım ben bu sertifikayı diyeceksiniz.

Bunu düzeltmek adına hiç kimse adım atmaz arkadaşlar. Tüm yasalar, tüm hükümetler, AKP'ye filan girmiyorum ben. A'dan Z'ye bugüne kadar ki tüm hükümetler, tüm yasaları egemenlerden yana yaptı. Bugün halktan yana, emekten yana hiçbir zaman yasa yapılmadı. Belki kısmen 60 filan diyorlar da, bence o da değil, yapılmadı.

Yani o zaman anlayacaksınız bu ülkede bir TMMOB olmadığına, muhalefet yapan bir TMMOB olmadığına, canınızın yandığı gün TMMOB'un ne işe yaradığını bence anlayacaksınız. Bunun dışında ben teşekkür ediyorum dinlediğiniz için. Diğer tartışmalar filan, onların hepsi olur. Buradan bambaşka kararlar da çıkabilir, hiç önemli değil. Yani benim görüşümü yansıtmayan kararlar da çıkabilir, iradedir deriz, saygı duyarız, ama arkadaşlar katılın bence. Şu serbest kürsüyü en azından verimli kullanın derim ben, gerekiyorsa akşam yemeğini yemeyelim mesela, eğlenmeyelim, ama burayı bence ve-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rimli kullanın arkadaşlar. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Biz teşekkür ederiz. Arkadaşlar, şimdi söz alacak arkadaşların bu konuşmalara eleştiri ya da bu konuşmalar üzerinden değil, farklı konuşmalar yapmalarını öneriyorum. Çünkü bu şekilde tartışma şekline dönerse eğer süremiz yok zaten. Tartışılmayan konular tartışılсын diye uğraşırız ki, serbest kürsünün de amacı o zaten. Ragıp, buyur.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Tekrar merhaba arkadaşlar. Ben şu an çok, açıkçası gerçekten duygusal bir ruh halindeyim. Bu hakikaten çok oldu benim, çok uzattık okulu filan, bu üçüncü kurultayım, çok fazla kürsü kullandım belki, çok fazla görüşümü belirttim, bugün de belki gereğinden fazla söz kullandım. Bazılarınızın bu anlamdaki hakkını gasp ettim belki, özür dilerim.

Yapacağım konuşma sadece bugüne dokunan değil de, son konuşmam olması nedeniyle biraz belki uzun ve duygusal bir şey olabilir. Ben kendimi anlatmaya çalışacağım. Daha doğrusu buradaki deneyimlerimin beni ne yönde değiştirdiğini, dönüştürdüğünü paylaşmaya çalışacağım.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Ragıp, biraz özet şeklinde olursa.

RAGIP VAROL (Ortadoğu Teknik Üniversitesi)- Olacak, zaten bir daha söz kullanmak gibi bir şeyim de olmayacak herhalde sonrasında.

Şimdi arkadaşlar kuruluş sürecimizden beri aslında, o 2006'da,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

2005 ya da 2006'da şimdi tam hatırlayamıyorum. Bu odaya ilk gittiğimiz gün, daha hiç öğrenci çalışması yokken, oradaki duyduğumuz heyecan, bu kadar ileriye taşıyabileceğimizi göstermiyordu açıkçası bize. Yani biz daha böyle, ne bileyim bu denli bir ihtiyaç olduğunu üniversitelerde düşünmüyorduk.

Ancak sonrasında gelişen süreç, kurultaylar buraya katılıp görüşlerini ifade eden arkadaşlar, bu salonlarda sizlerden daha önce birlikte oturduğumuz arkadaşlar nezdinde konuşursak, o insanlar ile bu denli bir büyükçe birlikteliğin yaşanabilmiş olması, üniversitelerde aslında bu konuların yeterince tartışılmıyor olmasının bana göre bir göstergesiydi. Hani örgütlenmeye bakılan, yaklaşılan durumun bir göstergesiydi.

Bu anlamda bu ihtiyacı buranın bir oranda karşılayabilmesi, bizim naçizane başarımız diye düşünüyorum, geçmişten bugüne kadar. Kişisel olarak ben toplumsal mücadeleye bakışımızın şu yönde olması gerektiğini düşünüyorum. Eğer bir şeyleri değiştirmek gibi bir özgüvenimiz varsa tabii. İlk önce arkadaşlar, hani bugün çoğu konuşmamda ben bunu dile getirmeye çalıştım zaten. Bana göre, insan ilk önce kendisini iyi eleştirmeyi öğrenebilmesi gerekiyor, her konu için geçerli bu. Bunun, burası özelindeki karşılığını biraz sonra anlatacağım, ama önce kendimizden, çevremizden, daha sonra mahallemizden, okulumuzdan, ilimizden, ülkemizden ve dünyamızdan, yani bu tarz bir içten dışa doğru, bulunduğumuz yerden önce kendimizden başlayan dönüşümlerle belki bunu başarabileceğimize inanan bir ... burada bulunma gerekçem oluyor bir anlamda.

Aslında buraya gelen insanlarla da genel olarak yönelimimiz bu şekilde oluyor. Çünkü biz buraya şu dertle geliyoruz. Biz bölümümüzden, eğitimden, işte staj yaptığımız yerlerden, kişisel sorunlarımızdan, çünkü burada bir sürü insan annesinden babasından

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bahsediyordu, işte başka şeylerden bahsediyordu, bunları paylaşabiliyordu. Bu platformun bunu sağlayabiliyor olması da çok önemli bir şey aslında bizim açımızdan, samimi olduğunu gösteriyor çoğu oranda.

Bir değinmek istediğim şey: Açış konuşması yapılmıştı sabah, o konuşmada benim katkılarımla olmuştu, ama burada gözettiğimiz şey şuydu. Hiçbir şekilde kişisel düşüncelerimiz değildi onlar. Örgütlülüğün bugüne kadar ki fikri birikiminin bir yansımasıydı. Burada daha önce katılmış olan arkadaşların çalışmaları doğrultusunda bir konuşmaydı. Yani buraya dışarıdan birtakım eleştirilerin geldiğini öğrendik, üzüldük. Bu anlamda birbirimizi eleştireceksek bunu gözetmeye çalışalım diye düşünüyorum.

Burada bir de sevdiğim, aslında en sevdiğim şey şudur. Çok farklı, birbirinden belki tamamen bağımsız düşünce yapılarının bir araya gelerek ortak bir dil üretebiliyor olması. Aslında bu çok tartışa geldiğimiz, toplumsal barışında bir yanıyla burada somut olarak gözüktüğünü düşünüyorum ben kişisel olarak. Bu da aslında demokratik ortamların ve demokrasinin, gerçekten özgür ve demokratik bir ülkenin neleri çözebildiğinin ve bu mücadeleyi verirken, bizim aslında neleri çözebiliyor olduğumuzun da bir anlamda göstergesidir diye düşünüyorum. Demokrasi mücadelesi verdiğini iddia eden iktidarların da, aslında neden bu sorunu çözemiyor olduğunu ve neden demokrat olmadıklarının da buradan doğru bir göstergesi olduğunu düşünüyorum.

Dolayısıyla benim kişisel olarak anladığım toplumsal barış, Ankara'daki tekel direnişidir. Orada işte Diyarbakır çadırıyla, Samsun çadırının, Trabzon çadırının, bambaşka insanların bir araya gelerek aynı şey için, o soğukta 77 gün direnebilmiş olmasıdır. Benim düşüncelerim, toplumsal barış anlamında, toplumsal mücadele anlamında

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

genel olarak bu şekildedir ve ben bu güne kadar da bu platformda bunları naçizane paylaşmaya çalıştım arkadaşlarla, sizlerle de.

Siyasete şöyle bakmamak gerektiğini düşünüyorum. Bir partiye girip, aday olup, oy istemek, miting yapmak gibi, dar anlamın aşılması gerektiğini düşünüyorum. Siyasetin kendisinin yaşam olduğunu düşünüyorum ve mühendislerin, bizlerin siyaset yapmak gibi bir derdimiz olmasa bile, başımıza gelen şeylerin siyasi gerekçeleri olduğunu idrak etmemiz ve gündemi takip etmemiz gerektiğini düşünüyorum arkadaşlar. Çünkü aslında burada söylediğimiz şeylerin tamamı, dediğim gibi hem biz eskiler için yıllardır burada söylene gelen şeylerin bir tekrarı, tespitlerin bir tekrarı şeklinde, bir yanıyla da bunun kaynağının yıllardır değişmiyor oluşunda.

İşte ne dedik? Neoliberalizm dediğimiz şeyi biz hem eğitim başlığında konuşuyoruz, hem örgütlenme başlığında konuşuyoruz vesaire vesaire. Dolayısıyla en azından biz buradan gittiğimiz zaman, bir olay hakkında düşünürken ya da bir maden kazası hakkında düşünürken, buradan şunu götürebilmeliyiz. Eğer bunu bugün başarabilirsek, bence kurultayın bir başarısıdır bu. Yani biz çıktığımızda buradan, kendi kendimize düşünürken veya bir arkadaşımızla kahve içerken, sohbet ederken bir konu açıldığı zaman, o insana şunu söyleyebilmeliyiz. Ya arkadaş, aslında bunun nedeni medyanın gösterdiği gibi şöyle şöyle yüzeysel bir şey değil. Bunun derinine indiğimizde böyle böyle bir şeyler var.

Çünkü yani analitik düşünme yetisi gelişen insanlarız ve çok sorgulayan insanlarız. Yani kurgu, tasarım yapan insanlarız, dizayn eden insanlarız, üreten insanlarız. Bunun böyle olması, üniversitelerde bunu efektif bir şekilde yapamıyorsak, en azından kendi aramızdaki fikir tartışmalarında bunu becerabiliyor olmamız bana göre çok önemli ve bu platformun bunu başarabildiğini düşünüyorum bu-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

güne kadar. Aslında bugün de küçük sıkıntılar dışında, büyük oranda başarılı bir kurultay geçirdiğimize inanıyorum.

Son olarak sözlerimi şu şekilde tamamlamak istiyorum. Bu kurultayın örgütlenmesinde, biz temsilciler olarak bazı şeyleri öngördük aslında. Bazı tartışmaların çıkabileceğini ve bunların yanlış şeylere yönelebileceğini, naçizane tecrübelerimizden yola çıkarak idrak etmeye çalışmıştık. Aslında bir kısmı da bunun burada gerçekten gerçekleşti.

Yani şunu demek istiyorum: Yani yaşanan olumsuzlukların sorumluluğu tamamen, yani sadece buraya katılan ya da herhangi bir problem. İşte ne bileyim oturumda dışarı çıkan bir kısım arkadaşın, bunun aslında yanlış olduğunu anlatıyoruz ya da başka bir problem. Bunların sorumluluğunu sadece o arkadaşlara yüklenmemesi gerektiğini düşünüyorum. Burada hep beraberdik, yanlışıyla, doğrusuyla ben buranın kendi eleştirisini de, özeleştirisini de sahiplenen bir arkadaşınızım ve böyle düşünüyorum.

Benim kendi üzerime düşen hatalar da olmuş ki, biz böyle problemleri beraber yaşamışız. Toparlarsam; genç madenciye 6 yıldır vermiş olduğum emek, beni her konuda, her şekilde çok mutlu etmiştir ve hayatımın geri kalan kısmında da bu böyle olacak. Hepinizi tanıdığım için çok mutluyum, bundan önceki arkadaşlarınızla tanıştığım için de çok mutluydum, zaten kayıtlara geçtiğinde onlar da okur belki, o yüzden söylemiş olayım mikrofondan.

... arkadaşlar. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkürler. Arkadaşlar şimdi eğer izin vererseniz benim birkaç saattir beklediğim konuşmayı yapmak istiyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Arkadaşlar ben anadille bir şeyler söylemek istiyorum ya da az önceki konuşmalara devam etmek istiyorum. Öncelikle anadil kısıtlar mı diye başlık atmışım buraya. Ben bir Lazım ve Artvin Hopa'da yaşıyorum, belki duymuşsunuzdur, birçoğunuz da biliyordur Hopa'yı. Hopa'da Lazlar ve Ermeniler olmak üzere iki millet diyebiliriz, bir de Borçka'da Gürcü vatandaşlarımız var. Şimdi anadili savunmaya gelince; anadilde eğitimin şu şekilde bir artışı olacaktır.

Türkiye'nin gelenek ve görenekleri zaten bu kültürlerin dayanışması diye hitap edilebilir ve anadilde eğitimin, gelenek ve görenekleri öldürmemesi ve geliştirmesi adına çok önemli olduğunu söylemek mümkündür. Aksi takdirde, mesela ben Lazcanın yüzde 40'ına sahibim ya da yüzde 50'sine sahibim, ancak diyebiliyorum ya da bir Kürt arkadaş yüzde 40'ına ancak sahibim diyebiliyor ya da bir Ermeni arkadaşta sorarsak, o da farklı yanıtlar, ama yüzde 70'ini, yüzde 80'ini biliyorum diyen duymadım henüz.

Bunun haricinde mesela ben Lazcayla sınırlı kalsaydım eğer, Hopa'daki Ermeni arkadaşlarımla ya da Borçka'daki Gürcü arkadaşlarımla belli bir diyalog kuramayacaktım ya da Diyarbakır'daki, neredeyse artık Kürt arkadaşlarımla diyalog kuramayacaktım. Bir ulusal dil olması, yani Türkçenin olması bu şekilde yararlıdır. Bunlarla duygu ve düşüncelerimizi paylaşmak için önemli bir ... diye düşünüyorum.

Bir de son olarak, yine dil üzerinden gidersek İngilizce dedik, yabancı dil dedik, o da güzel. Bence buradaki herkes bir bilimci olarak, yani Türkiye'yle sınırlı kalmayacaktır, dışarıya açılacaktır bilim insanı olarak ve bunun için de İngilizce olsun, Almanca olsun, vesaire diller olsun, bunları öğrenmek isteyeceğiz. Teşekkür ederim.

SEMİH ERZENOĞLU (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Bu serbest kürsüyü şu şekilde kullanmak istiyorum: Eleştirilerim olacak, teşekkürlerim olacak ve bir önerim olacak.

Teşekkürüm şu yönde; sesimizi zor duyurduğumuz bu dönemde ülkede, böyle bir kurultayı hazırladığı için temsilci heyetine öncelikle teşekkür ediyorum. Bilmediğim, oda yönetiminde bulunan ağabeylerim varsa, ablalarım varsa, onlara da ayrıca teşekkürlerimi iletmek istiyorum.

Eleştirilerim şu yönde olacak: Kurultay esnasında yer yer gerildik, tartışma yaşadık, birbirimizi anlamadığımız noktalar oldu, ama bence bununla ilgili şu şekilde bir ortak noktaya varabiliriz. Anlatmak istediğimiz şeylerin içeriği çok geniş, hepimiz için, hepimiz farklı bölgelerden geldik. Ben İstanbul bölgesinden geliyorum, Diyarbakır bölgesinden gelen arkadaşım da var, Karadeniz'den de gelen var. Anlatmak istediğimiz şeyleri anlatırken, maalesef kısa sürelerde, kısa cümleler kurmaya çalışıyoruz, bunun ben de farkındayım, ben de aynı tekniği kullandım.

Bu kadar gergin bir ülkede, bu kadar birbirimizi anlamakta zorlandığımız bir ülkede daha farklı bir noktaya yol açıyor, daha fazla uzaklaşıyoruz birbirimizden. Benim herkese ve kendime de önerim şudur: Anlatırken, konuşurken lütfen cümlelerimiz slogan olmasın. Bunu kendim için de söylüyorum, buradaki tüm arkadaşlarıma da söylüyorum. Cümlelerimizi biraz daha yumuşatırsak, daha dolu dolu anlatırsak, önünü arkasını doldurursak, karşılıklı daha iyi anlaşabileceğimizi düşünüyorum.

Kurultay esnasında oturumlara yer yer katılım düşük oldu, bu benim de gözüme çarptı. Bu konuda üzüldüm açıkçası, çünkü biz 14 saat yoldan geldik, bugün konuştuğum Diyarbakır'daki arkadaş-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

larım 25 saat yoldan gelmişler. Bunlar kolay şeyler değil, derslerimizi bıraktık geldik. Burası daha ciddi bir ortam olmalıydı, zaten ciddiyet yakalandı, ama daha iyisi yapılabilirdi diye düşünüyorum. Umarım önümüzdeki kurultaylarda bu daha dikkat edilmesi gereken bir durum olur, çünkü ciddi bir iş var burada, bunu da söylemek istiyorum.

Bunun yanı sıra, bugün çok fazla bahsedeceğim bundan biraz, ama Diyarbakır'daki arkadaşlarımın neredeyse bir 10 tanesiyle sohbet etme şansımız oldu Ben İstanbul'da yaşayan birisi olarak, memleketi Samsun olan birisi olarak, kolay bir iletişimi kurma şansımız olmuyor, her zaman karşılaşma şansımız da olmuyor. Bir şey var ki, haber kanallarından bu arkadaşlarımızı ve kültürlerini tanımaya çalışırsak, en büyük gafleti yapmış oluruz. Yan yana geldiğimiz zaman, sağduyuyu gösterdiğimiz zaman, aslında çok fazla ortak noktamız olduğunu, çok fazla paralel düşünceye sahip olduğumuzu göreceğizdir. Bu yüzden lütfen önyargıları kıralım, kardeşçe yaşayalım, bu çok önemli bizim toplumumuz için, bunun olması gerektiğini düşünüyorum.

Eleştiri olarak bir şey daha var. 14 saatlik yolu bir minibüsle geldik, bunu söylemem gerekiyor. Temsilci arkadaşlarımın suçu olmayabilir, ama kim ayarladıysa, yani bunun başı kimse (Alkışlar) bu otobüsü kim ayarladıysa, kendisine öncelikle teşekkür ediyorum. Çünkü bir ... bile sığamayacağı otobüste uyumaya çalıştık, oturmaya çalıştık, olmadı. Umarım bir sonraki kurultayda, ben dördüncü sınıfım, bu da benim ilk ve son kurultayım oldu galiba. Umarım bizden sonra gelecek arkadaşlarımız, kardeşlerimiz daha rahat otobüslerde gelirler, yakın bir mesafe değil çünkü bunu da belirtmek istiyorum.

Diğer bir eleştirim, İstanbul Şube Başkanı Sayın Ekrem Yüce'nin de bana ilettiği bir mesajdır. Hak verin, hepimizin vize dönemleri, hepimizin gerçekten okulunun yoğunlaştığı dönemler. Kendi adıma

söyleyeyim, okulumun 9. haftasıydı. Bizde vize haftası yok, bizde vizeler 4. hafta başlar, finallerle biter. Biz bu yoğunlukta yazı hazırlamaya çalıştık, emek verdik. Ben dersimi çalışmadım, ödevimi yapmadım, yani sorumluluklarımı yerine getirmedim, bu yazılarla ilgilendik, buraya önem verdik.

Burası önemsiz bir yer olmadığı için bunu yaptık, ama gerçekten çok zorlandık. Bir ricam da otobüs ricası gibi, lütfen bu tarz bir organizasyonu, okullarımızın ilk üç, en fazla dördüncü haftası içerisinde gerçekleştirelim, gerçekten çok büyük sıkıntı yaşıyoruz.

Örgütlenmeyle ilgili bir şey söylemek istiyorum, zaten örgütlenme bizim konumuzda, İstanbul bölgesinin konusuydu. Aralardaki sohbetlerden de çıkarımım bu noktada oldu. Örgütlenmeyle ilgili ben sadece şunu söyleyebilirim, hatta dün tepki de yaşadık, ama kulüp konusuyla ilgili. Arkadaşlar memleketin bulunduğu durum içerisinde insanların bir bakış açısı var. Kolay kolay, biz burada çok rahat örgütlenme, örgütlenme diyoruz, ama örgüt kelimesi zaten ülkede çok fazla yer alan bir kavram değil, herkes tarafından kabul gören bir durum da değil.

O yüzden örgütlenmeyi korkutarak değil, yumuşatarak anlatmak lazım. Birebir çalışmak gerektiğini düşünüyorum, yani çok havada kalmaması gerekiyor çalışmalarımızın. Yeri geldiğinde, gerekirse ayaklarına kadar bile gitmemiz gerektiğine inanıyorum ben, ancak bu şekilde topluluk olunabilir, ancak bu şekilde bir araya gelinebilir. Çünkü 80 öncesinde yaşanan olayların çok büyük etkileri var, bunların detaylarına girmeme gerek yok. Biz burada bir grup insanız, belki bu şekilde bakmıyoruz, ama okullarımıza gittiğimizde, bahsettiğim profilde insanlarla gerçekten çok fazla karşılaşıyoruz. Bunları yumuşatarak, konuşarak, içimize almamız lazım. Bunu da söylemek istiyorum.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Son olarak, farklı bir bölümüz biz maalesef mi diyelim, iyi ki mi diyelim bilmiyorum, ama önümüzde çok karanlık bir yol var açıkçası. Yani önümüzden giden bir ağabeyimiz yok, meslekten tanıdığımız biri yok. Bizler maalesef farklı sorumlulukları misyon edinmiş durumdayız şu anda ve bununla ilgili belli çalışmalar yapıyorum. Ben bu iki gün içerisinde, tanıdığım herkesle çok iyi ilişkiler kurduğumu düşünüyorum, tartıştığım arkadaşlarımla da olsa, sonradan konuştuk, anlaştık, birbirimizi daha iyi anladık.

1-2 Aralık'ta, özellikle bu tarihi söylüyorum, meslek günleri yapacağız. Kariyer günüydü, adını kariyerden çevirdim Umut'un tavsiyesiyle meslek günleri yapacağız ve affınıza sığınarak bu 10 sektörü de saymak istiyorum. Enerji, boya, endüstriyel mineraller, cevher hazırlama ya da maden makineleri üretimi, asfalt, çimento, cam, iş güvenliği, altın sektörü ve kalite kontrol sektörleriyle ilgili sektörden şirketler gelecek. Toplantılar yapılacak, karşılıklı sorular sorulacak, cevaplanacak. Bu salondaki herkes gelirse, herkesi ağırlarım. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Arkadaki arkadaşlara verelim.

BATUHAN AKTOPRAK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Semih arkadaşım, aynı düşüncededeyiz, aynı bölümdeyiz, hep aynı hareket ediyoruz, hep aynı yerlerdeyiz çoğu zaman. Ekleyeceğim sadece çok ufak şeyler olacak, kişisel rahatsızlıklar benim daha çok. Teşekkürleri zaten o ilettili, gereken yerlere bütün teşekkürleri ilettili.

Maden Mühendisleri Odası, yani Türkiye mühendisler, mimar, odası birliği, zart zurt. Birazcık şey konuşabilirim, kusuruma bakma-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yın, gerçekten ben bugün çok üzüldüm. Burada evet, belli bir toplantı var, ama bu tarz toplantılarda buraya gelen insanların hepsi insan, hepsi öğrenci. Bu insanlar toplantı olduğu müddetçe, bunun sorumluluğu altında, buna da katılmak zorundalardır belki, ama bir insan dışarıda diye, o insan dışarıda olduğu anda, "kim o insanlar dışarıda, bana onların isimlerini ver" diye bir polis kıvamında bir fişleme.

Hani hep bahsedilen şeyler vardı en başından beri. Bu oda bünyesi altında bulunan insanlar 80 zamanında çok fişlenme yaşadılar. O fişlenmeleri gören insanların, yaşayan insanların, bir öğrenciyi, daha şurada belli bir maddi durumu olan, belki yaklaşık üç seneden beri denize girmemiş ya da havuza girmemiş bir insanı, iki dakikalık arada denize girdi diye ya da havuza girdi diye kimse suçlayamaz. O insanı kimse ismini alıp fişlemeye çalışamaz, ben bunu söylemek istedim ilk başta.

Onun ardından, ben dışarıdaydım, Harita Mühendisleri Odasından gelen insanlar olduğu anda, toplantının içerisindeydim dinledim ve o anda sigara içmek için dışarı çıktım. Sigara içmek için dışarı çıktığımda Diyarbakırlı arkadaşlarımla konuşmaya başladım ve ben bu toplantıdaki geçirilen en verimli dakikaları orada geçirdim. O insanların, oradaki kitlenin düşüncelerini anladım, kendi düşüncelerimi ona anlattım. Toplantının başka amaçları belki vardır, ama ben en büyük amacı burada yakaladım.

O yüzden toplantıya katılım göstermedi diye bütün insanları yargılamaktansa, katılım göstermeyen insanların bunu neden ya da niçin yaptığını anlamayı önce öneriyorum, buradaki herkese. Çünkü o şekilde çok sorgulama oldu. Bir de en başından beri söylediğim bir şey. Örgütlenme kisvesi altında konuşurken, lütfen burada bir şekilde, daha ilk başta, ilk konuşmada AKP faşizanlığı diye başlanan konuşmaya sesleniyorum en başta. Ben AKP'li değilim, tekrar

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

söylüyorum, ama kimseyi AKP'li diye, buradaki bir örgüte dâhil olmamasını gerektirecek. Çünkü ben burada bugün Kürt faşizanlığı diye başlasam, Kürt arkadaşlarım tepki göstereceklerdir, çok daha farklı yaklaşacaklardır.

O yüzden burada AKP'ye oy vermiş ya da şunu yapmış ya da bunu yapmış bir insana, bu örgüt olayının tanımını anlaması için, önce bir izin vermeliyiz, önce onu anlamalıyız, önce onun düşüncelerini faşizanlık olarak değil, önce onun düşüncelerini dinlemeliyiz. Semih arkadaşımın bahsettiği ayrı bir şey var. Cevher hazırlama mühendisliği, hani bu ülkede hep bir azınlık kavramı var ya, şu anda biz bu odada cevher hazırlama mühendisleri olarak isim altında daha farklı bir durumdayız.

Bu durumun bir azınlık kavramı varsa, şu anda biz bir şekilde bir azınlığız, ama kulüpler, yani genç madencilik örgütünün en çok ihtiyacı olan şeyin kulüpler olduğunu anlayıp, bunu özümseyip, ona göre davranmak yerine, üniversitedeki kulüpleri safсата olarak nitelendiren şu ya da bu insanlara seslenmek istiyorum ben. Üniversite kulüplerine kim olursa olsun, ne olursa olsun herkes muhtaç. Çünkü o üniversite kulüplerinin içerisinde öğrenciler var, o üniversite kulüplerinin içerisinde düşüncesi, fikri olan, farklı fikirlere, farklı düşüncelere, ama bir kültür mozağine sahip öğrenciler var. Lütfen birazcık onları dinleyelim, lütfen birazcık o insanları algılayalım. İnsanları yargılamadan önce, fikirleriyle düşünceleriyle değil, önce insan olduğu için bakalım. Benim daha fazla söyleyecek bir şeyim yok. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkürler.
Cemalettin Ağabey buyur.

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)- Arkadaşlar, aslında tabii burası sizin kürsünüz, öncelikle burada olmanızdan ötürü hepimiz çok büyük bir mutluluk duyuyoruz.

Bakın, bir kere bir şey söylendiğinde onun arkasında o kişiyle ilgili veya kişilerle ilgili devamında bunun net olarak ortaya konulması lazım. Bu fişleme ne demek, dışarıda kimler varsa bunların ismini bana getirin denmiş, böyle bir suçlama olunca biz yönetim olarak sıkıntı duyarız.

Bakın burada sizin bu kürsüyü kullanmış olmanız bile, bizim odamızın ne kadar demokratik olduğunu gösteriyor. Yani bugün bir arada olmayı eğer başarabiliysek, farklı görüşteki insanlar da burada bunları ifade edebildilerse, bu bizim odamızın bakış açısından kaynaklanıyor. Şimdi ben bu konuda daha sonra söyleyecektim, ama bakın ben bu disiplinsizliği kendi içime sindiremedim. Bu konuda eğer kimse o arkadaşımız, yani bu dışarıdaki arkadaş kimdi, bana onun listesini getirin diyen, bizim böyle bir üslubumuz olamaz. Biz sadece burada bu etkinliği yapmıyoruz ya da biz sadece burada bir araya gelmiyoruz. Biz hep biz demeyi bilen insanlarız.

Şimdi bizim disiplin anlamında algıladığımız şu bakın arkadaşlar. İki gün boyunca biz burada sizler için, sizin burada daha iyi bir araya gelebilmeniz için bir mücadele verdik. İki gündür katılımınızı gözlüyorum, buraya tatile gelmedik. Gündem var, elbette kendimizi eleştireceğimiz çok şey var, yani bu süreçteki örgütlenmeye ilişkin dışarıda ben birkaç arkadaşınızla konuştum. O arkadaşın dediği gibi benim için de çok verimli geçti o dışarıdaki görüşmeler. İnönü'den arkadaşlar, Dicle'den arkadaşlar, hatta cevher hazırlamadan Semih ve diğer arkadaşlar. Biz, biz demeyi bilen insanlarız, biz sizi niye

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dışlayalım? Dışarıda kalan arkadaşlarımızın burada olmasını niye istiyoruz? Çünkü bu bir örgüt disiplinedir.

Burada oturum var, oturum başkanları arkadaşlarımız var. Bakıyorum katılanlara, yani yüzde 30, yüzde 40. Buradaki esas disiplin ne? Aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz arkadaşlar, konuşmak çok kolaydır, eğer sen o işi bana yaparak göstermiyorsan, benim sana olan güvenim sarsılır. Orada dışarıdaki bir insana hiçbir zaman gir içeri diyemeyiz biz, ama bir fişleme var demek, bu bize bir saldıdır. Yani kim bunu söyler, nasıl böyle bir şey oldu, bunu anlayamadım. Yani Sayın Başkanım da burada, o da belki size bu konuda söyleyecekleri vardır. Bu konu çok üzdü beni.

Onun dışında, sizlerle olmak gerçekten güzel bir mutluluk ve biz bunun heyecanını hâlâ yaşıyoruz, sizlerle olmaktan o kadar mutluyum ki, Duygulanıyorum, sizlerle daha zor konuşurum. Hele böyle karşınıza geçtiğim zaman daha fazla heyecanlanıyorum. Hâlâ bu heyecanı içinde taşıyan bir ağabeyiniz olarak, orada fişleme yapıyorlar filan, böyle bir şey mümkün değil, bizim tarzımız değil.

Bir de arkadaşlar şöyle, bu geliş-gidişlerle ilgili, Şimdi bakın, biz hani o otobüslerle ilgili arkadaşlarla konuştuğumuzda, İstanbul'daki arkadaşlarımızın 30 kişilik araba verildiğini, 30'unun da o aracın küçük olduğunu o saatte öğrendik. Bu tür organizasyonları da amatörce yapıyoruz. Yanlışlar olabilir, o an siz sıkıntıya düşebilirsiniz, ama madencilikte öyle her zaman her şey çok kolay değil. Bu da sizin yol hikâyeniz olsun, aklınızda kalır. İşte bak böyle zorluklarla geldik filan dersiniz. Yani bu kadar böyle tepki verecek, aman işte ayaklarımızı uzatamadık. Arkadaşlar, uzatmayiverin, yani 30 kişi 14 saat geliverin.

Bu bizim o an gelişen bir şeydi, yoksa ben böyle bir şeyi isteye-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bilir miyim? Ben arkadaşlarıma dedim ki, 45 kişilik bir araba olsun. Yani teknik detaylara girmiyorum, yani ben de Ankara'dan doğru bunu organize ediyorum, Bülent Ağabey de biliyor. O zaman İstanbul Şube çıksın, Ekrem Başkanımıza da söyledim, onlar bulsalar arabaları, biz de gözlemleyemedik. Görselerdi, gelselerdi yanınıza kadar, nasıl bir araba bu diye baksaydılar. Yani bir şeyi söylerken de bizim de, ben organizasyon bilmem böyle bu konularda eğitim almadım. Biz Odamıza hizmet edebilmek için arkadaşlarımızla birşeyler yapmaya üretmeye çalışıyoruz.

Gerçekten üzülüm, yol boyu birçok arkadaşta da söyledim, İstanbul'daki arkadaşlar çok küçük bir arabayla geliyorlarmış, gerçekten üzülüm. Bu arada şunu da söyleyeyim o zaman. O yol konusundaki gelen eleştiriyi de söyleyeyim. Yolda da sıkıntılar yaşanmış, bize gelen, bir de öyle bir durum var. Siz de disipline uymamışsınız belirli yerlerde. Bu da üzdü bizi, ama bunu da kendi aramızda kapatık. Niye? Çünkü genciz hepimiz, her şeyi yaşadık. O yüzden bunlar çok önemli, öne çıkaracak şeyler değil. Burada olmaktan gerçekten mutlu olduğunuzu duymak gerçekten güzel, eleştiri de güzel. Eleştirilmeyen insan çürür zaten. Biz eleştiriye de açığız, ama bu fişlenme, bilmem kim dışarıda, böyle bir tarzımız olamaz.

Sadece şunu söyleriz: Ya arkadaşlar gerçekten ayıp oluyor, yani bu düzgün bir şekilde gitsin, katılım iyi olsun diye üzülümüşüzdür, söylemişizdir. Onun dışında 9'da buraya geldiğimde kimse yoktu arkadaşlar. Bakın çok büyük kurultaylar yaparız, gece ikilere, üçlere kadar biz de eğleniriz. Başkanımız der ki bize, saat 08.00'de herkes salonda olacak, biz örgüt disipliniyle 2 saatte uyusak, oraya geliriz arkadaşlar. Ben bunu görmek isterdim, göremedim, ona üzülüm, ama onun dışında o konuya katılmıyorum. Kimse sizi fişlemek için öyle bir haber göndermedi.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Özür dilerim çok uzattım, ama teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Peki buyurun. Arkadaşlar bir de mümkün olduğunca söz almayan arkadaşlara söz vermeye çalışıyoruz. Çünkü tekrar söz verdiğimiz takdirde, bir tartışma ortamına, o ona cevap verecek, diğeri cevap verecek tarzın dönecek. Teşekkürler.

AYŞENUR KOÇAK (İstanbul Üniversitesi)- Merhaba arkadaşlar, öncelikle burada bulunmaktan çok mutluyum. Belki şu an kafanızda çok önyargılar var benim burada olmamdan dolayı, şu halimden dolayı belki de hepiniz bir önyargı içinde bu kızın burada ne işi var demiş olabilirsiniz. Bence burada, bu çatı altında toplanmışsak, bunun bir amacı olmalı, biz bir örgüt olmak yolunda ilerliyoruz veya örgütüz daha doğrusu.

Bu örgütlülüğün gereğince de bence fikir ayrılığı değil de, aynı fikir etrafında toplanabiliriz. Mesela konuşmaların hepsini genelde dinledim, bütün şeylere katıldım. Konuşmalarda dinde gericilik filan denildi. Bence dinde gericilik yoktur, çünkü gericilik olsa ben bugün burada olmazdım. Dinde gericilik, aslında siyasete alet oldu şu anda din, bunu hepimiz biliyoruz. Burada bugün bulunuyorsam bu oda sayesinde buradayım ve ben burada bulunmaktan çok mutluyum. Eğer önyargılarınız varsa, kişisel olarak da görüşebiliriz, ama bence bu önyargılarınızı yıkmalısınız. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Buyurun Başkanım, sizin söyleyecekleriniz vardı.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı) Arkadaşlar merhaba, sizlerle epey bir araya geldik, ama ben yine kısaca beş dakikanızı almak istedim, az önce şahit olduğum konuşmadan dolayı çok üzüldüğümü belirtmek istiyorum. Bizler 12 Eylül faşizminden beri fişlenen, sürgün yiyen, ezilen, baskı altında bir dönemin mensupları olarak, bu tür bir şeyi yapmamız, böyle bir şeyi söylememiz asla mümkün olmaz.

Tabii şunu isteriz, biraz önce Cemalettin arkadaşımız anlatmaya çalıştı. Örgüt disiplini denilen disipline uyulmasını isteriz gerçekten. Çünkü iki günlüğüne buraya geldik, gerçekten emek verdiniz, 18-19 saatlik yollardan gelindi, zor koşullarda gelindi bunu biliyorum. Buraya gelirken de okullarda yaşanan sıkıntıları biliyorum, hastaneye düşen arkadaşlarımızı biliyorum. İzin alamayıp, burada rapor almak için uğraştığımız arkadaşları biliyorum. Beraberce bir şeyleri kotarmaya çalışıyoruz arkadaşlar.

Şunu bilmenizi isterim: Meslek odalarında hiçbir arkadaşımız maddi bir çıkar gözetmeden bu işi amatörce yaparken, belki çoğunuz bilmiyorsunuz, bunu özellikle anlatmak istiyorum. Ben dahil, hiçbir arkadaşım maddi bir çıkar gözetmeden, sadece manevi bir hazla ve inançlarımız, ideallerimiz doğrultusunda bir şey yaparken, mutlaka bazı şeyleri eksik yapabiliriz.

Bu eksiklikler çok büyütülecek eksiklikler olmasa gerek. Ben de 8-10 saatlik yolu arkadaşlarımla beraber otobüsle geldim. Otobüsle beraber gelmekten zevk aldım, yolda sohbet ederek geldim, yarın yine arkadaşlarımla otobüsle gideceğim, bundan hiçbir beis duymuyorum, ama lütfen şunu kafanıza kazıyın arkadaşlar. Maden Mühendisleri Odası ve diğer meslek odasının yöneticileri ve emek veren arkadaşları, emekçileri hiçbir zaman böyle fişleme gibi ya da

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bir baskı gibi şeyi gündemine almazlar, alamazlar.

Şeyi isterler tabi, burada emek veriyor arkadaşlarımız, divanı sizler oluşturuyorsunuz. Belli saatlere uyularak, o saatlerin verimli geçirilmesi için bir şeyler yapabiliriz. Bu söylem beni de çok rahatsız etti, üzdü. Çünkü hak etmediğimiz bir şeydir diye düşünüyorum. Mutlaka arkadaşlarımız bunu düzeltereklerdir ya da bir yanlış bilgi varsa paylaşacaklardır.

Arkadaşlar ikinci de, biz cevher hazırlama mühendisliğiyle ilgili tabi tartışıldı, ben çok tartışmaya girmek istemedim, ama şunu söylemek isterim. Biz cevher hazırlama mühendisliğinin, daha doğrusu mühendislik açılırken itirazlarımızı yaptık, gerekçelerimiz şuydu. Maden mühendisliği disiplini, aramadan pazarlamaya kadar bir bütündür. Madeni arar, üretir, zenginleştirir, pazarlar ve bunun bir bütününde görür. Siz bu bütünü bölerek, bütünü parçaları şeklindeki mühendislikleri ayırırsanız, yarın işte havalandırma mühendisliği, delme-patlama mühendisliği, işletme mühendisliği gibi mühendisliklere ayırırsınız ki, bunun sonunda çıkacak mühendis arkadaşlarımız genelde işsiz kalırlar, iş alanlarını daraltırsınız diye bir itirazımız vardı.

Bu itirazımızı yasal olarak önce YÖK'e bildirdik, YÖK kabul etmeyince dava açtık, ama bu hep bir kurumsal itirazdı arkadaşlar. Yoksa oraya gelen arkadaşlarımızın üzerinden yapılacak hiçbir itirazımız olamaz, onlar bizim meslektaşlarımız. Nitekim cevher hazırlama mühendisi arkadaşlarımız da, Maden Mühendisleri Odası bünyesine alınması için Türk Mühendis Mimar Odaları Birliğine ilk müracaatı biz yaptık oda olarak. Sizleri bünyemizde görmek istiyoruz, birlikte mücadele etmek istiyoruz, bu ayrı bir şeydir ve kişisel hiçbir şey yoktur.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Bunu kişiselleştirerek, biz azınlık grubuyuz, azınlık gibi görülürüz gibi şimdiden kendinizi bir kategoriye koymanız doğru değil. Maden Mühendisleri Odası Çatısı altında, bugün genç madenci örgütlülüğü altında, yarın odamız örgütlülüğü altında bir mücadele yapacağız. Geçmiş yıllarda Maden Mühendisleri Odasının çatısı altında arkadaşlar, 4 tane oda birlikte hareket etti. Jeoloji Mühendisleri Odası, daha doğrusu jeoloji mühendisleri, jeofizik mühendisleri, petrol mühendisleri, metalürji mühendisleri, Maden Mühendisleri Odasının çatısı altında yıllarca barındılar. Daha sonra zamanı gelince, yine odamızın da öngörüsüyle ve odanın da onayıyla birlikte odalarını kurdular, olaya böyle bakmak lazım.

Parçalanmak, bölünmek, hiçbir zaman bizim işimize gelmez, emekçilerin işine gelmez. Biz sınıfsal mücadelede, aynı pencereden bakan, aynı doğrultuda mücadele eden insanlar olarak bakarız olaya. Yoksa bunun dışındaki diğer ayrışmalar bize zarar verir. Nasıl ki Kürt, Türk, Alevi, Sünni, inanan, inanmayan ayrımları bizi rahatsız ettiği gibi. Az önce arkadaşımıza teşekkür ediyorum ben. Gerçekten iki günü de izliyorum, burada eğitimde gerileşme tartışılırken, arkadaşım salonu terk etmedi, ama bazı arkadaşlarımız burada anadilde eğitim denildiğinde, Kürtçe konuşan arkadaşlarımızın salonu terk ettiler. Onlarla ben dışarıda yanlış yaptıkları, rahatsız olduğumu belirttim. Çünkü arkadaşlar, önce birbirimizi hazmedeceğiz, birbirimizi dinleyeceğiz, birbirimize saygı duyacağız.

Düşüncelerimiz varsa, inançlarımız varsa, burada gelip söyleyeceğiz, bu kürsü sizin için kuruldu zaten buraya, bu alan onun için var. Ben kısaca şunu söyleyeceğim arkadaşlar: Odanızla gurur duyuyoruz, çünkü biz sizlerle gurur duyuyoruz, biz sizlere güveniyoruz. Sizler de odanıza güvenin, kendinize güvenin ve şuna emin olun, birlikte mücadele edersek birçok sorunu aşacağız.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Ben detaylara girmek istemiyorum, diğerlerinin hepsi aşılır, hepsini tolere ederiz. Cemalettin'in dediği gibi gençlikte yaşanır, biz de ikilere, üçlere kadar eğleniyoruz, en doğal hakkımızdır, ama örgüt disiplini, kendimize inancımızı, kendimize güvenimizi ve geleceğe güvenimizi kaybetmediğimiz sürece sorunları çözeceğimize inanıyorum. Ben hepimize yaşam boyu, mutluluklar, başarılar diliyorum, sağ olun. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Arkadaşlar Umud başladığım dan beri söz istiyor.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Cevher hazırlama mühendisliğinde okuyan arkadaşımız neden AKP faşizan, bu cümleye takmıştı da.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Umud tartışmaya girmeden, genel anlamda şey yaparsak eğer.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Yapamayız.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Deminki toplantıda benim de bahsettiğim bir şey vardı.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Hızlıca bir şeylerden bahsedeyim. AKP faşist bir parti, yani elmaya elma, armuda da armut denir. Şimdi birçok şeyi görmezden gelerek, burada bir metin hazırlayamayız. Yani senin kaygını şöyle anladım ben. Burada siya-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

si olarak duyarlılıkları farklı insanlar olabilir, böyle düzeltelim bence, daha kapsayıcı nasil oluruz diye düzelterek olursak eğer.

TMMOB'un amacı ve ilkeleri var, bizi birleştiren şey bu amacı ve ilkeleri. Şimdi burada devrimci, komünist, sosyalist arkadaşlar var, Kemalist arkadaşlar var, herkesi tanıyoruz burada, biliyoruz birbirimizi. Bu birlikte çalışmamızın önünde bir engel değil, yeter ki ilkelere sahip çıkalım. Şimdi tartışmaların yoğunluğu, sertliği ya da ne bileyim belki birebir yaşadığımız tartışmalar olacak bunlar, tartışarak yol alacağız. Yani kimse hayat görüşünü, toplumsal görüşünü, işte ne bileyim beynini çıkartıp cebine koyup girmiyor toplantıya. Bu toplantılarda konular, gündemler geldikçe tartışacağız, ama dediğim gibi, burada şöyle bir şey yapılmıyor.

İşte biz herhangi bir partinin ya da herhangi bir siyasi hareketin propagandasını yapmıyoruz, örgütlenme çağrısı yapmıyoruz, şuna oy verin demiyoruz, şuna oy vermeyin diyoruz, ama çünkü o bizim mesleğimize, insanlığa zarar verdiğini düşündüğümüz için bunu söylüyoruz. Bu yüzden bizi birleştiren, yani TMMOB'un, genç madencinin bazı ilkelerini bir önceki kurultay kitabımızdan okuyacağım.

"Genç madenci mesleki dayanışmayı, sınıfsal dayanışmayla birleştiren, demokrat, ilerici ve yurtsever kimliği vardır. Genç madenci emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, gericiliğe, şovenizme, sömürüye, özelleştirmelere, toplumsal şiddete, cinsiyet ayrımcılığına, sosyal adaletsizlikleri, gelir dağılımındaki adaletsizliklere, savaşa, silahlanmaya karşı olacaktır. Genç madenci emekten, bilimden, halkların kardeşliğinden, sosyal ve ekonomik adaletten, dayanışmadan yana olacaktır. Genç madenci karanlığa karşı aydınlığı, savaşa ve işgale karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, linç kültürüne karşı kardeşliği, sermayeye karşı emeği, baskıya ve zora karşı özgürlüğü savunmaya, neoliberalizme, gericiliğe ve ırkçılığa karşı mücadele bayrağını

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yükseltmeye devam edecektir."

Bizi birleştiren ilkeler bunlar. Toplantıların tamamını düşünelim, burada yaptığımız konuşmaları, metinleri, bildirimleri, bu ilkeden ne kadar saptık? Şimdi sonuç bildirgesi gelecek, yine bu ilkeleri göz önünde bulundurarak yapacağız. Olabilir farklı siyasi görüşler, ama tartışıyoruz, tartışacağız, bunlar normal.

Bir de dinci gericilik mevzusuna dair bir şey söyleyeceğim. Şimdi dini bir köşeye bırakalım da, bizim anlatmaya çalıştığımız şey, dinci gericilik derken kastettiğimiz şey, cemaatlerin ve tarikatların toplumsal dokuya verdikleri zarar. Bunu görmezden gelemez, bunu madenciler görmezden gelmesin. Bizim maden işçileri öldüğü zaman, kader diyen bir Başbakan'a tepki göstermemiz normal değil mi? Peki, ölümleri kader olarak göstermek gericiliğin ta kendisi değil midir ya da ne bileyim, üç kuruş maaşa bizi ikna etmeye çalışıyorlar, şükredin diyorlar. Ben etmem, hiçbir meslektaş arkadaşımın, hiçbir arkadaşımın da etmemesi gerektiğini düşünüyorum. Zaten TMMOB'da bu yüzden örgütleniyoruz. Şimdi dinci gericilik var, toplumsal dokuya zarar veriyor.

Dini kullanarak yapılan gericiliğe, dinci gericilik denir, bunu anlatmaya çalışıyorum. Şimdi Tayyib din olsaydı, Adanalıların kullandığı bazı tabirler var, aklıma direkt onlar geldi. Neyse arkadaşlar. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkür ederiz. Kadın arkadaşları alabilir miyiz?

EMEL TÜRK (Dicle Üniversitesi)- Öncelikle tekrar merhaba diyorum. Konuşmama şu şekilde başlamak istiyorum. Biz buraya ge-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lirken birçok insanın burada bize önyargılı olduğunun farkındaydık ve ilk otobüse bindiğimiz andan beri, arkadaşlarımızla konuştuğumuz tek şey, birebir polemige girmemek. Çünkü biz buraya gelirken demokratik yolla sorunumuzu çözmek amaçlı geldik. İnsanların düşüncelerine saygılı olmak ve insanların da bizim düşüncemize saygı göstermesini istediğimiz için geldik.

Dün birazcık daha endişeliydik, ama bugün ben bütün önyargılarımı yıktım. Arkadaşlarımın da bana önyargılı davranan arkadaşlarımızın olduğunu biliyorum, onların da önyargılarını yıktığını bugün bir kere daha anladım. Özellikle İTÜ'den gelen arkadaşım Semih, Batuhan olsun, öteki isimleri hatırlamayacağım kusura bakmasınlar, ama ben onlara teşekkür etmek istiyorum. Birebir gelip benimle tanıştıkları için, bizimle aynı ortama girdikleri için, bizi dinledikleri için, sorunumuzun temelini ne olduğunu öğrenmek istedikleri için hepsine tek tek teşekkür ediyorum.

Yani artık şunu algılamalıyız: Bizler demokratik bir ülke istiyorsak, çağdaş bir gelecek istiyorsak, insanların düşüncelerine, isteklerine saygı duymak zorundayız. Yani hiç kimse hiçbir şeyi kimseye bahşedemez. Benim isteğim göz önüne alınmalı, isteklerimin ne olduğu algılanmalı. Çünkü bizim ciddi anlamda problemimiz var. Burası evet, çok rahat bir ortam olabilir, İzmir, İstanbul, buralarda evet problem olmayabilir, ama Diyarbakır, Van, Bitlis, Şırnak, Hakkâri, buradaki yaşayan insanların ciddi anlamda problemleri var, bunlar çok basit şeyler değil.

Sen anadilini istiyorsun da, ne olacak, hani alsan ne olur ki? Biz bu taleplerin göz önünde bulundurulmasını istiyoruz, çünkü ciddi anlamda problem yaşıyoruz. Yani ben anadilimi konuşamıyorum, bu benim için çok kötü bir durum. Ben babama bunu sorduğum zaman, sen çünkü okulda problem çekecektin. Bu cevabı ben kabul etmiyo-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

rum. Benim annem babam evde Kürtçe konuşurken, ben Kürtçe konuşamıyorum. İletişime geçtiğim zaman Türkçe konuşmak zorunda kalıyorum. Belki ben birazcık şanslıyım, okulda problem çekmedim bu durumdan dolayı, ama benim çok yakın arkadaşlarım okulda algılanmakta problem yaşadılar, algılamakta problem yaşadılar. Üniversite sınavına girdikleri zaman problem yaşadılar. Birçok arkadaşım üniversite sınavında başarısız, bunun tek sebebi, belki anadil olmayabilir, ama yani zemin bu.

Bizler taleplerimizin lütfen saygıyla karşılanmasını istiyoruz, kesinlikle art niyetsiz yaklaşıyoruz. Eğer söylemlerimde birazcık şey davrandıysam, yani bu içten gelen dürtülerim artık bastırılmamasından kaynaklı. Ben kesinlikle cevap verirken de arkadaşlarımı kırmak amaçlı cevap vermedim, art niyetsiz yaklaştım. Söyleyeceklerim bunlardır. Dicle Üniversitesi olarak biz burada bir tek sebep için bulunuyoruz. Kesinlikle sorunlarımızı dile getirmek istiyoruz, bunların cevapsız kalmasını istemiyoruz, art niyetsiz, art niyetli de yaklaşıyoruz. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Buyur arkadaşım.

MUSA TURAN (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)- Arkadaşlar, değerli büyüklere; öncelikle merhaba. Bir önceki buradaki konuşmamdan, ben yeterince anlaşıldığımı düşünmüyorum. Bazı karanlık noktalara vardı, bazı istenmeyen olaylar vardı. Ben buna taraf olarak yaklaşmak değil de, bazı kesimlerin önyargısı olup buraya geldiğini düşünerek yaklaşıyorum.

Ben öncelikle buradan bir çözüm çıkartmamız ve bir adım ileriye

gidebilmemiz için, buraya gelirken tamamen objektif olmamız gerektiğini düşünüyorum. Objektif olarak, sadece objektif olarak değil, biraz da empati yapmamız gerekiyor. Şu an baktığımızda, ben bu görevimi yerine getirdiğimi düşünüyorum. Bir arkadaşımız vardı anesi İngiliz olan, burada mı? Yok. O arkadaşım konuştuğunda ben şahsen gözlerimi kapatıp, kendimi onun yerine koyabildim ve şu an burada bulunan 170 kişiden de ve değerli büyüklerimizden de bunu istiyorum.

Çünkü baktığımızda hepimiz aynı hayatı yaşamıyoruz, ama bizim çektiğimiz acılar veya sizin çektiğiniz acılar diye bir şey yok. Acılarımız ortak, amacımız da aynı olması gerekiyor. Biraz da yapılan yorumlardan söz gelmemesinden dolayı birkaç konuya değinmek istiyorum. Resmi dil ve anadil arasındaki fark biraz anlaşılmamakta. Şu an baktığımızda bir devlet otoritesinde resmi dil ortak dil olup, bu belli bir şeydir, ama kültürel dil de anadildir. Bu ikisi arasında çok fark vardır. Tamam, ortak alanlarda resmi dil kullanılır, ama ben şahsen şöyle söyleyeyim. Ankara'da doğup büyümüşüm, aslen Mardinliyim, annem babam evde Kürtçe konuşur, ben Kürtçeyi düzgün konuşamıyorum, anlıyorum evet, şundan korkuyorum. Benden sonraki kuşak, benim çocuklarım tamamen Kürtçeyi unutacak. Bu asimile olmaktır, bu yani yok olmaktır.

Bu sadece anadil konusu altında, ben kendi kültürel kimliğimin bana verdiği sorumluluğu yerine getirdiğimiz düşünüyorum. Burada her türlü etnik kökenden arkadaşlarımız mevcut ve herkesi buraya davet edip, konuşması gerektiğini ve bu sorumluluğunun olduğunu belirtmek istiyorum.

Ayriyeten bir de şöyle bir sorunumuz var, örgütlenme. Bu kelime geldiğinde bir insanın karşısına işte gelip örgütlenmesi için uğraştığımızda, tepkiler alıyoruz. Bu konuda İTÜ'den Semih arkadaşımızın

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

dediği şeylere katılıyorum. Bir de gelip burada tanıştığım bütün insanlar adına, ben mutluyum buraya geldiğimden dolayı.

Son olarak şunu belirtmek istiyorum. Gelip burada tanıştığım yeni bir insan var, İzmir Şubeden Aykut Ağabeyim. Aykut Ağabeyimin şöyle bir sözü var, dün gece biz sabaha kadar sohbet ettik, onu burada belirtmek istiyorum. Haklar için herhangi bir siyasi parti iktidar olursa, hükümet kurarsa fark etmez, haklar söz konusu olduğunda TMMOB kesinlikle hakların ve halkının yanında olacaktır. Ben bu konuda Aykut Ağabeyime teşekkür ediyorum.

Son olarak slogan olmasın dediniz, bu konuda ben son olarak bu kuralı ihlal edip, son bir slogan atmak istiyorum, izin var mıdır Hocam? Yaşasın halkların kardeşliği. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Teşekkür ediyoruz.

AHMET SELİM ERBAŞ (Selçuk Üniversitesi)- Merhaba arkadaşlar. İlk öncelikle Selçuk ekibi adına, bizi buraya getiren ve burada ağırlayan, emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum. Ben anadilde eğitimi ve birkaç bir şey söyleyip, hemen kısa keseceğim. Arkadaşlar ben bir öneriyle gelmek istiyorum. Bakın hani bütün üniversite hayatımızı veya okul hayatımızı Kürtçe değil de, gelin şöyle yapalım. Kürtçe seçmeli dersler açalım veya Kürt dili edebiyatı bölümleri açalım *-ki, yanlış biliyorsam düzeltin-* bildiğim kadarıyla var veya bu bölümler çoğaltılsın. Bunu sebebi siz maden mühendisliğinizi Kürtçe okuduğunuz zaman, biz Türkçe okuduğumuz zaman aynı yerde çalışmamız sorun yaratacağıdır, anlaşmamız sorun olacaktır. Hani Dicleli arkadaşların samimiyetine inanıyorum kesinlikle, ama ben-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ce böyle daha yapıcı olur. Hem siz kültürünüzü, dilinizi unutmamış olursunuz, hem de beraber kardeşçe yaşamaya devam edebiliriz, şu ana kadar yaşadığımız gibi.

Ayrıca üniversiteye cami konusu vardı. Bizim için, açıkçası benim için üniversiteye Cem Evi yapılmasının da bir problemi yok, cami yapılmasının da bir problemi yok. Çünkü TMMOB'un da sloganında olduğu gibi, haklar vardır, inanç hakları vardır. Her insanın inancını yaşayabilme, dinini yaşayabilme hakkı vardır. Dolayısıyla cami yapılmasının veya Cem Evi yapılmasının hiçbir problemi olmaması lazım.

Aynı zamanda bir şeye daha değineceğim. Ben TMMOB'dan bir şey rica ediyorum. Yani TMMOB'un genel anlamda, hani mühendislik, mimarlık adına üniversitelerde hocaların denetlenebilirliğinin artırılmasını istiyorum. Çünkü gerçekten en azından bir yazı, ne bileyim bir görüş bildirebilirsiniz üst mercilere. Çünkü gerçekten hocaların bazıları, hani isim vermek istemiyorum, hocaların bazılarından çok çok çok mağduru. Yanlışlıkla dersten bırakılabiliyor, bu cezaları duyuyoruz, yanlışlıkla dersten bırakıldın lafını duyabiliyoruz. Beni dinlediğiniz için çok teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Buyurun.

TANSU MELİKE AKIN (İstanbul Üniversitesi)- Merhaba arkadaşlar. Benim ilk kurultayım, zaten birinci sınıfım, iyi ki gelmişim diyorum. Çünkü bu iki gün boyunca çok şey öğrendim. Sadece küçük bir önerim olacak: Ben isterim ki bu kurultay, en azından bir gün üniversitemizde yapılsın, daha doğrusu tüm üniversitelerde yapılsın. Çünkü tüm arkadaşlarımla böyle bir ortamda bulunmasını isterim,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

genç madenci olarak.

Çünkü bu kurultay iki gün de olsa bana çok şey kattı. İnanıyorum ki diğer arkadaşlarım da burada olsa çok şey öğreneceklerdi, çünkü çok güzel şeyler paylaşıldı. Sizi dinlemek çok güzeldi, birçok farklı fikri burada dinlemiş oldum, başka zaman böyle bir imkânım olmayacaktı. Her şey için çok teşekkür ederim. İyi akşamlar. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Buyur arkadaşım sizi alalım.

BAYKAN BAYRAKTAR (Zonguldak B.Ecevit Üniversitesi)- Merhaba arkadaşlar. Ben de öncelikle bu organizasyonun düzenlenmesinde emeği geçen öğrenci temsilcisi arkadaşlarımıza, oda başkanımıza ve diğer tüm arkadaşlara teşekkür etmek istiyorum. Gerçekten çok güzel bir organizasyon oldu, farklı üniversitelerden arkadaşlar tanıdık, yabancı arkadaşlarımızı tanıdık, çok eğlendik, çok güzeldi.

Bu sunumun yararı gerçekten oldu, kendimizi sorgulamamızı sağladı. Bazen düşüncelerin bireysel olduğu, değişmeyeceği söylenirdi, ama ben hiç katılmıyorum. Burada konuşulan şeylerle kendimizi yargıladık ki, Cemalettin Ağabeyimiz bile kendisini yargıladı ve bize geçmişte yaşadığı bir olayı anlattı, kesinlikle çok yararlı olduğuna düşünüyorum.

Bizim üniversitenin üçüncü sınıf temsilcisiyim, şöyle bir sorumuz var, sınıfımın sorunu aslında bu, sınıfımın dile getirilmesini istediği bir sorun. Odamızda öğrenci temsilcileri atama usulü oluyor, tüzük gereği böyleymiş ben de yeni öğrendim. Cemalettin Ağabey bir şey söyledi, eğer bu kürsüye çıkıp konuşuyorsak, bu bizim oda-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

mızın ne kadar demokratik olduğunu gösterir dedi. Fakat öğrenci seçimi konusunda demokrasinin sağlanmadığını düşünüyorum. Çünkü öğrenci temsilcilikleri atama usulü oluyor, bence öğrenci temsilcileri öğrenciler tarafından seçilmeli. Bu benim ve benim sınıfımın genel görüşüdür. Çünkü mitinglerde demokrasi yürüyüşü yapıyoruz, demokrasiyi savunuyoruz, eşitliği savunuyoruz. Bence biraz bize güvenilmeli.

Şöyle bir şey olabilir; odanın görüşüyle paralel öğrenciler seçilmek isteniyor diye atamaların yapıldığı söylendi. Şöyle bir şey olabilir; seçimle ilk üç belirlenebilir ve daha sonra oda tarafından bu üç isim arasından bir kişi seçilebilir, bu benim önerim. Bir de Kürt-Türk ayrımı konusunda çok konuşma geçti, ben de bu konu hakkında bir şeyler söylemek istiyorum. Benim babam Kürt, annem Türk, aslen ben de Muşluyum. Ayrım dedim, hakikaten çok üzüntülü bir şey bunu ayrımcılık olarak söylemek. Ben kendi açımdan şöyle söyleyeyim; bir hala ve bir dayı arasında ayrım yapabilir misiniz? Tabii ki yapamayız, yani birisi hala üniversiteye gelirken bana içli köfte yapan halamdan mı vazgeçeyim, yoksa sınava girmeden önce beni gezintiye çıkartan dayımdan mı vazgeçeyim, ikisinden de vazgeçemem. Birbirimize çok benzer milletleriz. Gerçekten bunu en yakın gören insan benim. İki toplumda aynı özelliklere sahip.

En basiti bir bayramlaşmalarda genelde büyükler konuşur ve okuyanlar konuşur, hemen yemek hazırlanır, doğuda da bu böyledir ve gerçekten yaşadığım yerde de, Adana'da da bu böyledir, hiçbir farklılık yoktur. Sadece bir şeyleri talep ederken, karşılıklı anlayış ve o talebe verilen cevapta da karşılıklı anlayış önemlidir. Çok teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Cevher zenginleştirmeden arkadaş.

CEM LAFÇI (Hacettepe Üniversitesi)- Biz geçen kurultayda çokça bunun tartışmasını yaşamıştık, işte temsilci nasıl seçilsin üzerinden, ama bunda şöyle bir şey var. Bu birincisi TMMOB'un iç tüzüğüyle ilgili bir durum. İkincisi, zaten temsilci doğaldan seçilen bir şey. Yani biz sonuçta kâin değiliz, işte şurada biri varmış, hemen alalım filan temsilci gibisinden. Genelde emek koyan, çalışan, çalışmalara özveride bulunan arkadaşlar, kendiliğinden temsilci oluyorlar gibi bir durum var. Eğer tabii ki yerelinizdeki temsilci arkadaşların, böyle örneklerle de karşılaştık geçmişte. Yani çalışmadığı filan gibi durumlar olabilir. Bu durumda da siz gelin, odanın etkinliklerine gelin, kapılarını aşındırın, bu şekilde arkadaşlar.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Buyur arkadaşım sizi alalım.

ARMAĞAN ALTUN (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Birkaç küçük eleştirim var, öncelikle bir özrüm olacak. Dünkü konuşmamda biraz sert konuşmuş olabilirim, fakat hak verirsiniz dört senelik bir mücadele insanı biraz duygusal yapıyor bu konuda.

Onun haricindeki eleştirim, şu anda içinde bulunduğum topluluğa. Tahammül edemiyoruz karşı görüşlere veya bizi tam olarak temsil etmeyen görüşlere. Şunu şöyle açıklayabilirim: Bir arkadaş bir düşüncesini paylaştığında serbest kürsüde bile ki, düşünce diyorum şahsidir, hiçbir şekilde değiştirmeye çalışmamanız gerekir. Hemen ardından birebir cevaplar, onun görüşünü yanlış çıkarmalar

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

veya kendi görüşünüzü ona empoze etmeye çalışmak. Bu kesinlikle çok yanlış bir şey. Dediğim gibi fikirdir, şu anda onu anlatıyorum, kesinlikle değiştirmeye veya kendinizinkini kanıtlamaya çalışmayın.

Bu takdirde daha verimli sonuçlar alabiliriz. Burada sonuç almaya çalışıyoruz. Bu ne demek? Herkes kafasındaki çözümü paylaşıyor. A kişisi, B kişisi, herkes ortaya koyar, bunların hepsi kanıtlara geçiyor. Sonuçta iyi bir tane sentez oluşturduğu takdirde, bu her cümle de illaki birkaç tane işimize yarayacak birkaç nokta bulabiliriz. Bunları kullandığımız takdirde çözüme ulaşabiliriz.

Bir diğer nokta; Cem arkadaş ilk başta bahsetmişti, öğrenci kurultayı. Ben serbest kürsünün başından beridir el kaldırıp, sıra beklerken bir öğrenci olarak. Bir yetkilinin bir anda konuyla ilgili bir cevap vermesi için buraya çıkması hoş değil. Buna da şöyle bir şey diyeceğim. Bir arkadaş el kaldırmıştı direkt cevap vermek için, arkadaşları kaldırmamıştık, direkt cevap vermek hoş olmaz diye, bu da hoş olmayan diğer bir hareket.

Haliyle susuyorsun, en azından bir dahaki oturumlarda, bir dahaki kurultaylarda daha verimli geçmesi açısından, birbirimizin görüşlerine saygılı davranıp, birebir de çökertmemeye çalışarak, oturum kapandıktan sonra dışarıda herkes birebir, elinde birası çayı, çok rahat tartışabiliriz, saatlerce akşama kadar, bugün burada kalıyor insanlar. Hem oturumun süresini uzatmamış oluruz, hem daha asgarice verimli bir oturuma sahip olmuş oluruz. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Biz teşekkür ederiz.

MUSTAFA KÖROĞLU (İnönü Üniversitesi)- Öncelikle merha-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ba Sayın Başkanımız ve saygıdeğer öğrenci arkadaşlarımız; öncelikle sistemden bahsedeceğim ben biraz. Daha doğrusu çıkardığım küçücük bir özetle sistemi anlatacağım.

Demokratik eğitim sistemi dedik, eğitim dedik, var mı? Yok. Eğitim sistemi dedik, eğitim sistemi var mı? O da yok. Peki parasız eğitim istedik, devam ettiriliyor, o da yok. Öğrencinin ekonomik durumu var mı karşılayabilecek? Yok. Başkanımız bahsetti kimlikten, insan kimliği ve sınıfsal kimlik olarak, peki kimliğimiz var mı? O da yok. Peki, bu bize neyi veriyor? Özelleştirmeyi veriyor. Hepsinin toplamı bir özelleştirme yani, hepsini bir araya getirdiğimiz zaman özelleştirme oldu. Dönüşümü para oluyor.

İkinci olarak örgütlenme; bir arkadaşımız bahsetmişti dün, sistemi değiştiremeyiz diye. Peki bu ülke birçok devrimler geçirdi, birçok devrimcilerimiz geldi, geçti. Peki, sisteme karşı mücadele edemezsen, örgütlenemezsin. Unutmayalım ki sistem bize karşı. Odada 26 komisyon var, öğrenci topluluklarımız var. Peki, zaten biz örgütlenemezsek, sistem bize karşıysa, ne şekilde biz yolumuzu çizebiliriz? Bu yüzden örgütlenme bizim için şart.

Üçüncü olarak eğitimden bahsetmek istiyorum. Öncelikle eğitimin tanımı filan. Eğitim; yetişmiş olan kuşakların, yetişmekte olan kuşaklara bilgi ve becerilerini aktarma sürecidir. Eğitim, kişinin öğrenmesi ve öğrendiklerini hayatında yaşaması ve yaşadıklarını başkalarına yansıtmasıdır. Eğitim, değişimdir, eğitim gelişmektir, eğitim çıtası yüksek olan ülkelerin ekonomisi de yüksektir. İnsanoğlu hayata gözlerini açtığı andan itibaren eğitime başlar, ilk eğitimi ailesinden alan birey, ilköğretim, lise ve üniversite eğitimiyle hayatına yön verir.

Fakat biliniyor ki, ülkemizde eğitim sistemi ezberci eğitimidir. Yani pratikte bir şey yok bizde. Sadece teorik bilgiyle yüklenen bir

topluluk, pratikte uygulama eksikliğini hissedecektir. Örneğin Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanımız Turan Bey, okulu bir yıl üç ayda bitirdiğini söyledi bize. Peki, bizim şu anki verilen eğitimde, öğrenci arkadaşlarımızın bitirdikten sonraki donanımlarının ne düzeyde olduğu aşikardır. Bilgi birikimi yok, sadece teoride ne verilmişse odur.

Bazı arkadaşlarımız dünkü oturumlarda kendimizi geliştirsek, donanımlı hale getirsek, sadece maden işletmelerine, cevher hazırlama tesislerine değil de, başka alanlarda iş bulma olanağımız yüksektir dedi. Peki, biz bu bölümü okuyorsak, yani maden mühendisliği olsun, cevher hazırlama mühendisliği olsun, biz neden başka bölümlere yönelelim?

Üniversitedeki kontenjanlara değinmek istiyorum. Türkiye temel eğitimde yetersiz dedik. Öğrencilerin temel eğitimde birikimleştirilmesi gerekir. Öğrenciler kendi yeteneklerine göre lisedeyken yerleştirilmemekte, bunun yanı sıra LYS sınavına girdikten sonra yeni açılan bölümlerin kılavuzda bulunmasından dolayı tercih ediliyor. Peki, bu öğrenciler o bölümler hakkında bilgi mi? Tabii ki değil. Kendi yetenekleri sınırlı seviyede, o yüzden hangi bölümü seçeceğini bitmiyor.

Fakat ben bu bölümü seçerken bilgiliydim. Benim amcam Amerika'da maden profesörü, Amerika ... onun sayesinde ben bu bölüme geldim, onun bilgilendirmesinden dolayı ben bu bölüme geldim. Örneğin bizim bölümlerin ikinci öğretimleri de üremeye devam ediyor. Peki, biz kontenjanın düşürülmesi yönünde etki göstermek isterken, bölüm sayılarının artırılması da çok üzücüdür.

Staja değinmek istiyorum. Çoğu arkadaşımız mesela staj yaparken naylon staj yapıyorlar, bu çok büyük bir eksiklik. Stajyer öğrencilere işletmelerin daha fazla sahip çıkmasını sağlamak gerekiyor.

Başkanımızın da bahsettiği gibi stajyer öğrencilere asgari maaş, artı stajyer öğrencilere kalacakları yerlerin karşılanması, sigortasını tesisin karşılanması isteniyor.

Şimdi Amerika'dan ben kendi örneğimi vermek istiyorum. Amerika'dan staja davet edildim üniversiteyi bitirdikten sonra. 18 ay staj yapacağım, 25 bin dolar para verecekler ve kalacak yer olsun, sigorta olsun, her şey onlara ait.

İşsizlik konusuna gelince; geçen hafta haberleri izledim mesela, istatistik kurumunun açıklamasına göre işsizlik oranı yüzde 2 artmıştır. İstatistik kurumu her 6 ayda bir açıklama yaptığına göre, her 6 ayda bir yüzde 2 artış gösteriyorsa, o artış üzerinden yüzde 2'nin olması çok üzücüdür. Artı devletin vergilendirmesi, KDV, ÖTV. KDV'ye yüzde 8 deniliyor gibi gösteriliyor, fakat yüzde 18.

Bundan sonraki konu anadilde eğitim, biraz heyecanlıyım kusur bakmayın arkadaşlar. Anadilde eğitim, benim aileme bakarsak, benim bir ninem Arap, onun eşi Kürt, benim bir dedem Türk, diğer ninem Zaza. Yani bizim ailede doğan bir birey dört dille başlıyor, yani dört dille donanıyor zaten. Dolayısıyla bizim ailede doğan bir birey 4-0 önde. (Alkışlar)

Medeniyetlerin başkenti Şanlıurfa'da doğup büyüdüm ben. Dünyanın en eski şehrinden geliyorum. 11 bin yıllık bir anıt bulundu, o yüzden dünyanın en eski şehri oldu. Yani doğuda yaşayan insanlara farklı bakış açısıyla bakmayalım. Öncelikle onlar hakkında gerekli bilgiyi yüzeysel değil, onlarla konuşarak, onlarla sohbet ederek, onların arasına girerek yapalım. O şekilde yaptığımız zaman, gerçekten reel olan bilgileri alırsınız.

Birkaç tane öneri sunmak istiyorum ben, zaten bu öneriler de sunuldu, fakat ben de sunmak istiyorum. Maden mühendisliği bu-

lunan üniversitelerin sosyal topluluklarına yer bilimleri toplulukları açılmasına yardımcı olması için TMMOB'dan yardım istiyorum. Bizim üniversitedeki kapandı zaten, İnönü Üniversitesi. Daha fazla kurultay demiştik zaten, her yılda bir olsa daha güzel olur, arkadaşlarımız daha fazla bilgilendirilir. Odayla ilgili sosyal aktiviteler ve Başkanımız yine bahsetti, ben de bahsetmek istiyorum. Oda üyesi olan öğrencilere e-mail yoluyla güncel bilgileri aktarmak. Çünkü iletişimler artık internet üzerinden yapıldığı için, kullanılan araç-gereçte o.

Bir şey daha sormak istiyorum Başkanımıza. TMMOB ile ilgili herhangi bir hedefimiz var mı? Yani ileriye dönük, bir hedefimiz var mı? Örneğin, bir kuruluşun bir hedefi olur, 2015, 2020 şeklinde. Onunla ilgili bir birikiminiz varsa.

Çok teşekkür ederim beni dinlediğiniz için, biraz heyecanlıydım, kusura bakmayın, çok teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Ben hedef konusunda bir şey söylemek istiyorum. Eğer biz buradaysak, zaten bir şeylerin hedefimiz olduğu için buradayız. Ekstradan Başkanımızın açıklama yapmasına gerek duymuyorum zaten, biz buradayız onun için. Dicle'den arkadaş, buyurun.

HANİFİ ÜMİT ERGİN (Dicle Üniversitesi)- Öncelikle hepinize merhaba. Benim odadan iki talebim olacak, yani isteğim olacak, öyle söyleyeyim. Bir, staj; iki, teknik geziler. Biz Dicle Üniversitesi olarak teknik gezi yapamıyoruz, bu konuda sıkıntılar yaşıyoruz. İkincisi ise, staj yeri bulmakta zorluk yaşıyoruz. İki tane staj yapma zorunluluğu vardır Dicle'de, bir tanesi açık ocak işletmesi, diğeri ise yeraltı olmak üzere iki tanedir. Bölgemizde zaten açık ocak mevcuttur, yeraltı sta-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

jinin yerini bulamıyoruz. O konuda oda bize yardımcı olursa iyi olur.

Hatta bir önerim, oda bünyesinde staj ve teknik gezi komisyonu kurulabilir mi? En azından bütün arkadaşlar hem teknik gezide, hem staj yeri bulmada çok rahatlıkla, yani bir sıkıntı yaşamazlar en azından. Kendimi geçtim, zaten benim beşinci senem bitiriyorum artık, en azından yeni nesil olan arkadaşlarımız sıkıntı yaşamaz. Ben sıkıntı yaşadım, en azından onlar yaşamasın.

Dört senedir genç madenci örgütündeyim, olduğum için de mutluyum. Birinci sınıfta genç madenci örgütünü tanıdım, ikinci kurultaya da katıldım. Yani mutluyum, mutlu da olacağım, sizleri tanıdığım için de mutluyum. Genç madenci örgütü mozaik bir yapıda olması, bazen aramızda tatsız sorunların olmasına sebep olmuştur, ama farklı renkler olursa, her zaman birbirimizi daha iyi anlarız bence. Bütün renkten insanların burada olması daha iyi. İşte Kürt olsun, Laz olsun, Alevi olsun, Zaza olsun, Türkü olsun, fark etmiyor, bizim için herkes eşittir. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinde herkes eşittir.

Bir de ben dünyaya, yani bir daha dünyaya gelmek gibi bir şansım olsaydı, yine madenci olarak gelirdim. (Alkışlar)

Bu bölüme isteyerek gelmedim, ama önümüze bir yemek konuldu, o yemeği bir şekilde yiyeceğiz, ben de bu şekilde yiyorum. Çok mutluyum, bunu da belirtmek isterim. (Alkışlar)

Bugün aramızda bazen tatsızlıklar olabilir, eğer sizi kırmışsak sizden özür diliyoruz, siz de bizi kırmışsanız bizden özür dileyin, bunu da bekliyorum. (Alkışlar)

Sizleri tanıdığım için çok mutluyum, iyi akşamlar. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Teşekkürler.
Arkadaşlar herkese söz vermeye çalışıyoruz mümkün olduğunca,

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

belli bir sıra var, kafamıza göre düzenlediğimiz. Bize söz gelmiyor diye kızmayın bize, biz de mümkün olduğunca o kafamızdaki sırayı almaya çalışıyoruz. Siz kaldırmaya devam edin, biz devam edelim aynı şekilde. Mahir buyur.

MAHİR TAYLAN KÖYLÜOĞLU (İstanbul Üniversitesi)- Arkadaşlar iyi akşamlar. Ben kesinlikle kırmak istemiyorum, yanlış anlamasını da istemiyorum, ama biraz önce İnönü Üniversitesinden Mustafa'nın konuşmasında hepinizin kaçırdığı bir nokta oldu. Bir espri yapmıştık, hedef 2023 diye, Mustafa no 23 dedi. Oradaki beni rahatsız etti, bunu açık açık söylemem gerekiyor. Çünkü söylemesi gereken kelime hayırdı veya size bu konuda da duyarlı olmaya çalışıyorum. Sabahki arkadaşlar, rahatsız olanlar, bir arkadaşımızın yapmış olduğu konuşmadan. Asıl rahatsızlık duyacağınız şey varsa, o no kelimesidir. Yani bir arkadaşımızın çıkıp da anadilinde kendi düşüncelerini ve duygularını dile getirmesi değildir. Kimseyi kırmak istemediğimi tekrar söylemek istiyorum, ama biraz duyarlı olmanızı istiyorum bu konuda.

Bir konuya daha açıklık getirmek istiyorum. Odanın maden mühendisleri temsilcisini, daha doğrusu oda temsilcisini atadığını söyledi arkadaşımız. Fakat bizim üniversitemizde, kendi adıma konuşayım, böyle bir durum olmadı, tamamen demokratik bir seçimle geliniyor temsilciliğe. Fakat ben bunun da doğru olduğunu düşünmüyorum. Çünkü birinci sınıfta yapılan bir seçimde, yani bizim seçimlerimiz o şekildeydi, yaklaşık bir 15-20 gün neticesinde, insanların birbirini tanıdığını düşünmüyorum. Bu insanların birbirini tanınması uzun bir süreçtir. Belki birtakım şeyleri gözlemleyebilir, ama tam anlamıyla tanıyamaz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Aslında temsilcilik gönüllülük esasına dayanmaktadır arkadaşlar ve bizim okulumuzda uyguladığımız bir uygulama yine, bir tane temsilci değil de, çıkarsa şayet biz dört-beş temsilciyi de kabul ediyoruz. Sizde de aynı mantığın yürümesini istiyorum, çünkü tekrar söylüyorum gönüllülük esaslı bu. Ne atama esaslı, ne demokratik bir seçim neticesinde belirlenen temsilci bu işi yapamaz, örgütlülük konusu tamamen gönüllülükten geçiyor.

Bir insanlara bir şeyi dikte ettirerek yaptırmak oldukça zor bir olaydır. Gönüllü olarak yapılan işten hem zevk alırsınız, hem mutluluk duyarsınız, hem de verimli olursunuz. Bir de şunu söylemek istiyorum, cevap niteliğinde değil de, benim sabahki cami örneğini vermemden dolayı rahatsız olan arkadaşlar, rahatsızlık değil de, onu yanlış bulan arkadaşlara söylüyorum. Ben ne camiden, ne kiliseden, ne de farklı herhangi bir dini unsurun okulda bulunmasından, daha doğrusu dini unsurun bulunmasından rahatsız değilim, bunun okulda bulunmasından rahatsızım. Çünkü arkadaşlar farkında değilsiniz, bu takım ibarelerin hepsi empozedir, bir takım şeyleri çaktırmadan bize empoze etmenin yöntemleridir. O caminin o okulun içerisinde olması ve insanların her gün onu görmesi, onu benimsemesi masasına gelir.

Hâlbuki bilimsellik tamamen tarafsızdır, bunda ne dinin yeri vardır, ne siyasetin yeri vardır, bilimsellik tamamen tarafsız olmak zorundadır. Ben şu örneği vermek istiyorum, gericilikle de bunu bağdaştıracağım. Geçen seneydi sanırım, bir doktor bayan dini görüşlerine aykırı olduğunu düşünerek, bir hasta çocuğun erkeklik uzvunda rahatsızlığı olan bir çocuğu tedavi etmedi ve çocuğun ölmesine sebep oldu. Arkadaşlar bu gericilik değildir de, nedir? Ben sadece bunun cevabını istiyorum ve de dini ibarelerin Hıristiyanlık da olabilir bu, Alevilik de veya ne bileyim Musevilik de olabilir, İslam da aynı

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

şekilde, ne gericilik unsuru olarak kullanılmasını kabul ederim ne de bir şekilde bana empoze edilmesini kabul ederim. Benim rahatsızlık duyduğum nokta tamamen insanların birtakım şeyleri bilinçli olarak, çaktırmadan bize empoze etmeye çalışması arkadaşlar. Biraz daha gözü açık olmamız gerekiyor.

Birçok ibare var, fark etmediğiniz birçok ibare var. Televizyonda da var, belki benim de kaçırdığım birçok şey vardır da. Medyayı çok güzel kullanıyorlar zaten, orada empoze ediyorlar, dışarıda empoze ediyorlar. Ne bileyim, şu an ben görüyorum İstanbul'daki otobüs şoförlerinin çoğu, İETT şoförleri sakallı, yani çember sakalla geziyorlar. Bu tamam adamın siyasi görüşüdür de, ortada bir yandaş oluşundan mütevellit oraya gelmiş olmasından rahatsızım ben. Ayrıca bu ibarenin sürekli insanlara empoze edilmeye çalışılmasından rahatsızım. Benim rahatsızlık duyduğum nokta oydu, yoksa ben arkadaşlarımın tamamen bütün dini düşüncelerine saygı duyuyorum, o beni bağlamıyor. Teşekkür ediyorum arkadaşlar. İyi akşamlar diyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Teşekkürler. Sıra Umut'taydı, Umut birazcık kısa olursa, cevap tarzında bir şey yapacaksın sanırım, kısa olursa eğer.

UMUT ATLIHAN (Çukurova Üniversitesi)- Biz neden geliyoruz ki buraya, neden toplanıyoruz, neden toplantılar yapıyoruz? Birbirimizi ikna etmeye çalışmayacaksak, düşüncelerimizi söyleyemeyeceksek, yanlış gördüğümüz şeyleri dillendirmeyeceksek, neden kurultay yapıyoruz, neden toplanıyoruz? Tam da kurultay bu yüzden var. Kurultay, aklımızı ortaklaştırmak için, ortaklaştırdığımız metin-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

leri, ortaklaştırdığımız görüşleri işte genç madenci bunu düşünür demek için var. Bu yüzden her karşı olduğumuz şeye hayır ben karşıyım demek lazım.

Yani bu salondaki herkes, baştan bütün tartışmaları düşünün, salonun genel kanaatini düşünün, işte genç madenci bunu düşünüyor diyeceğiz, çalışma yapmaya başlayacağız. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Biz teşekkür ederiz. Mehmet buyur.

MEHMET BİLGİÇ (Zonguldak B. Ecevit Üniversitesi)- Merhabalar arkadaşlar. Sözlerime şöyle başlayacağım, aslında onu konuşmayacaktım, ama öğrenci temsilciliği meselesi gerçekten Mahir arkadaşımın dediği gibi de gönüllülük esasına dayanıyor arkadaşlar. Şimdi biz öğrenci temsilcileriyle kesinlikle ben olmaz, biz bir örgütlülüğün bilincinde biz olarak hareket ederiz. İki yıl sonra bu dördüncü öğrenci kurultayı olduğu zaman ne benim adım, ne Ragıp'ın adı, ne de işte Gizem'in adı, ne de Mahir'in adı burada olur. Kesinlikle 160 kûsur arkadaşımızla birlikte öğrenci kurultayını yapmış oluruz.

Yani burada benim yetki ve sorumluluklarım neyse, sizlerin de yetki ve sorumlulukları odur. Dediğim gibi bu gönüllülük esasında tabii ki aksamalar olabiliyor, bu organizasyon işleri çok zor işler. Ben şunu söylemek istiyorum: Mesela dün şey olmuştu, oda bize sahip çıkmıyor denmişti. Ben dün gece 00.30'da, yani ilk gün saat 00.30'da geldik biz ve geldiğimde Cemalettin Ağabey salonda pankartları düzenliyordu, masayı düzenliyordu. Saat 03.00-03.30'da kadar çantaları düzenledik, masaları derleyip topladık. Ben yatmaya

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

gidiyordum, 14 saatlik bir yoldan gelmiştim. Cemalettin Ağabey hâlâ kayıt masasını yapmaya çalışıyordu.

Yani lütfen şöyle düşünmeyin, oda bize sahip çıkmıyor değil, oda kesinlikle daha fazla sahip çıkıyor ve fedakârlık da istiyor arkadaşlar. Şimdi dün oda bize sahip çıkmıyor diyen kim hatırlamıyorum, kesinlikle şahsi algılamasın da. Mesela sabahki iş sağlığı ve güvenliği oturumunda arkadaşlarımız yoktu. Yani bir şeylerden fedakârlık etmesinler, ama oturumlara da katılsınlar. Gerçekten dediğim gibi bir disiplin varsa bizim odamızın, bu disipline uyarak, sabah da oturumlara gelebilirler.

Mesela şöyle bir şey diyeceğim; arkadaşlarımızdan bazıları dedi ki sınavlarımız var, sınavlara çalışıyoruz. Haklılardır, sınav dönemi bir şey diyemem, ama sınavımız var diyen arkadaşların oturumlara katılmayıp da, akşam eğlencelerinde görünce gerçekten bu konuda çok üzülüyorum. Fedakarlık edeceğimiz şeyler keşke eğlencemiz olsa. Çünkü burada öğrenci örgütlülüğü adına bir şeyler yapıyoruz, bilinçlenmek adına bir şeyler yapıyoruz. Önce bilinçlenelim, eğlence daha sonraya da kalabilir.

Başka da söylemek istediğim bir şey yok, hepinize teşekkür ediyorum, katıldığınız için, dinlediğiniz için.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Gizem bir dakika, arkadaşı alalım önce, ondan sonra.

YELİZ ÖZTÜRK (Cumhuriyet Üniversitesi)- Öncelikle iyi akşamlar. Konuşmalarına önce sizlere teşekkür ederek başlamak istiyorum. Burada bulunan herkese, birey olarak tek tek teşekkür ediyorum. Sizleri tanımak gerçekten çok güzeldi ve bu kurultay be-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

nim ilk kurultayım. Burada yer almak, burada bulunmak gerçekten çok güzeldi. Öğrendiğim şeyler oldu, belki de kendimce öğrettiğimi düşündüğüm şeyler oldu.

Ben dün aslında yaptığım bir konuşma vardı. Bu konuşmada hepimizin aslında aynı şeyleri düşündüğünü, ama fikirlerimizi böyle bastıra bastıra söylememeniz gerektiğini söylemişim. Sonra bayağı bir tepki almıştım bunun üzerine. Odaya gittiğimde bayağı üzüldüm, nerede bir yanlış söz kullandım diye. Şimdi görüyorum ki, ben dün gerçekten derdimi çok güzel anlatmışım. Bugün buraya çıkan çoğu arkadaşımız aynı şeyleri söyledi, aynı konuşmaları yaptık. Çoğunluğumuz aynı şeyi, hepimiz bir olmayı düşünüyoruz, aynı fikir altında toplanmayı düşünüyoruz.

Tabi bunu farklı yollarla düşünüyoruz, o ayrı bir şey. Elbette ki farklı düşünceler, farklı görüşler olacak, yani tartışma illaki olacak ki tadı olsun, iyi bulunsun, en güzel bulunsun, başka türlü bulamazdık bunu. Bugün burada biz iyi bir şey yaptığımızı gerçekten görüyorum ve hepimizle gerçekten gurur duyuyorum. Böylesi maden mühendisi arkadaşlarımız olduğu için ve sözlerimi şöyle bitirmek istiyorum, Nazım Hikmet'in bir sözüyle bitirmek istiyorum. *Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine* diyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Teşekkürler.

GİZEM TOKAT (Cumhuriyet Üniversitesi)- İyi akşamlar arkadaşlar, ben çok konuşmamıştım bu kurultayda, yine çok uzun konuşmayacağım, çok ufak bir isteğim olacak. Daha doğrusu biz bunu önceden konuşmuştuk, yapmak için de birkaç kez girişimde bulduk, fakat yapamadık. Yine Harita Mühendisleri Odası Başkanının

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

bize sunmuş olduğu sunumdan sonra, bu ihtiyacı kendi aramızda konuşup, gerçekten bir ihtiyaç olduğuna karar verdik.

Biz yine bir yaz kampı yapmak istiyoruz. Daha önceki yıllarda, zaten açış konuşmamda da belirtmiştim. Temsilciler bazında bir yaz kampı yapmıştık, ama şimdi hepimizin yanında, oda başkanımıza da soruyorum. Bu yıl bir yaz kampı yapar mıyız Başkanım? (Alkışlar)

Çünkü bizler örgütümüzü çok daha sıkı ağırla örmek için, burada geçirdiğimiz iki günlerle ya da işte kendi aramızdaki temsilcilerle yaptığımız toplantılar yeterli olmuyor, buna inanıyorum. Yerelerde de çok sıkı çalışıldığını da açıkçası, örgüt içinde bulunduğum sürede çok iyi olduğunu da düşünmüyorum. Biz böyle büyük bir otelde istemiyoruz, çok daha sıcak olsun, bir çadırda kalalım, ama sadece hep birlikte oturalım, fikirlerimizi paylaşalım, bizim için yeterli. Cevap alamadım ben.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Arkadaşlar söz veremediğimiz için bize küsen bir arkadaşımız vardı, tekrar elini kaldırıyor, ben onu almak istiyorum.

MUSTAFA AYDIN (İnönü Üniversitesi)- Öncelikle merhaba arkadaşlar, büyük ihtimal bu son konuşmam olacak, ama yaz kampı olursa belki bir şansım daha olur. Buradan ince bir mesaj vereyim. Şimdi konuşmama şöyle başlayayım, bundan önceki oturumda da bu cümleyi kurmuştum. Farklılıklarımız zenginliklerimizdir, zenginliğimizi bir silah olarak bize doğrultmaya çalışanlara dur diyelim artık. Zamanında Alevisin, Sünni'sin, solcusun, sağcısın diye bizi birbirimize düşürdüler, çok şükür ki bundan çabuk uyandık.

Şimdi de Kürt-Türk ayrımı yaptırmaya çalışıyorlar, gaflet içine

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

düşmeyelim arkadaşlar. Doğruya doğru, yanlışla yanlış demesini bilelim, önyargılarımızı kırıp birbirimizi dinlemeye anlamaya çalışalım, birbirimize sınıksız sarılsalım.

Cümlelerimi bitirirken, şöyle bir örnek vermek istiyorum. Biz bir aşız, pişmekte olan bir aşız. Bu aşın içinde Dicle şeker, İnönü biber, İTÜ tuz, hepimiz bu aşta tat veren değerleriz. Kısık ateşte yavaş yavaş pişiyoruz ve ben inanıyorum ki, çok lezzetli, çok güzel günler bizi bekliyor. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Arkadaşlar, kafamızda belirlediğimiz son 4 kişi diye belirtmek istiyorum. Buyurun.

ÇAĞLAR OZAN ULU (Hacettepe Üniversitesi)- Tekrar merhaba arkadaşlar. Şimdi bu oturumlar esnasında ben birçok not tuttum, hepsi şu an karman çorman önümde, yazım da rezalet, onu da anlamıyorum, burası da heyecanlı bir ortam.

Sonuç olarak ben buraya TMMOB'den somut isteklerimi bildirmek için geleceği, fakat öncesinde biraz yine çatlaklarımızdan bahsedeceğim. Eğitim konusunda çatlığımız var. Aldığımız rezalet mühendislik eğitimine rağmen, inanılmaz işler çıkartabiliyoruz, bunun da gayet farkındayım. Yaptığımız işin tamamını sektörün içine girdiğimiz zaman sektördeki ağabeylerimizden öğreniyoruz.

Bunun dışında etik konusunda bir şeyler söylemek istiyorum. İş güvenliği ve işçi sağlığı oturumunda, iş güvenliği mühendisliği maaşının şirketler tarafından ödendiğini ve parayı onlar tarafından aldıkları için, parayı şirketler tarafından aldıkları için onların fikirleri doğrultusunda karar vermelerini eleştirerek, doğru karar veremeye-

ceklerini söylemiştik.

Bu konuda direkt şöyle bir önerim var. Şirketler TMMOB'a karşı sorumludurlar ve TMMOB'un havuz hesabına para yatırırlar. Bizim çalıştırmamız gereken iş güvenliği ve sağlığı mühendisi de bu havuzdan ortak paydasını alır ve raporunu da TMMOB'a sunar. Bu rapor doğrultusunda da TMMOB o şirkete bir yaptırım uygulayabilir. Dolayısıyla etik açıdan bir problem çıkmaz. Mühendis hem şirkete karşı sorumluluğunu yerine getirmiş olur, hem de TMMOB'a karşı ve de hem de halka karşı, işçilere karşı ve kendisine karşı olan sorumluluğunu yerine getirmiş olur, bu birincisi.

İkinci olarak, TMMOB üniversitelerde koordine halinde çalışmalıdır. Çünkü TMMOB'a üye olan tüm mühendisler üniversitelerden gelmektedir. Diğer anlamda, TMMOB'un üye potansiyelini üniversiteler oluşturmaktadır. Bizim eğitim sistemimizde bir çatlak olduğunu düşünürsek, TMMOB da bu akademik müfredata müdahale edebilir ve onu etkileyebilir şekilde olmalı.

Bunun dışında genel olarak staj ve teknik gezi konusunda şikayetlerini, isteklerini dile getirdi. Burada yine TMMOB'dan somut olarak isteyebileceğimiz şöyle bir şey var. TMMOB'a üye olan mühendisler, danışman mühendis olarak her okuldan 10 tane öğrenciyeye veya 5 tane veya 2 tane fark etmez, bu sayı sonradan belirlenebilir bir şey. Onlara danışman olarak atanabilir ve karşılıklı görüş bildirerek, onları eğiterek, sektörü anlatarak, sektörü tanıtarak, onların nosyon kazanmasını sağlayabilir.

Bunun dışında aldığımız ezberci müfredatın, sonradan kullanmayacağımız birçok bilginin yine değiştirilmesi, pratik eğitimin ve uygulamalı eğitimin artırılarak, mühendislik eğitiminin daha iyi bir noktaya getirilmesi sağlanabilir. Bu da yine sektöre yapılacak bas-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

kılar ve TMMOB'un kendi bünyesinde barındırdığı mühendislerin, öğrenciler üzerinde okulla beraber çalışmalarını dile getirmeleriyle ve istemeleriyle ancak olabilir.

Bir de ilk konuşmamda size demiştim, bizim isteme özrümüz var. İstemek konusunda kesinlikle özürlüyüz. Belki bilinçliyiz, belki düşüncelerimiz çok güzel, düşüncelerimiz aynı doğrultuda ve bunu uygulayabilirsek çok güzel sonuçlara ulaşacağız, ama kesinlikle istemek konusunda özrümüz var.

Bu konuda da kısa bir fıkra anlatmak istiyorum. Berlusconi, Sarkozy ve Recep Tayyip Erdoğan bir sempozyumda beraber duruyorlar ve ülkelerin fakirlik durumu, fakir insanların aldığı paralar konusunda bir muhabbet esnasında, Sarkozy bir anda lafa atıyor. İşte bizde fakirlik seviyesi 600 Euro, biz işsiz insanlarımıza 1000 Euro ayda maaş veriyoruz ve geriye kalan 400 Euro'yu nasıl harcadıklarını araştırıyoruz. Oradan Berlusconi atlıyor, bizde fakirlik sınırı 1000 Euro, biz 1600 Euro para veriyoruz, 600 Euro'nun piyasada oluşturduğu katma değeri inceliyoruz ve görüyoruz ki, o da diğer insanlar için başka olanaklar sunuyor. Recep Tayyip Erdoğan da diyor ki, bizde fakirlik sınırı 700 lira, biz veriyoruz onlar 400 lira, geriye kalan 300 liraya nereden bulduklarını bilemiyoruz, biz de anlayamıyoruz. Bizim içinde bulunduğumuz durum kesinlikle budur. Halkımız ne istediğini biliyor, ama işin içinden ne kadar kötü olursa olsun, her zaman çıkabiliyorlar, bu bizim hatamız.

Eğitimin kötü olması ve eğitimin kötü olmasına rağmen iyi mühendis oluyoruz dediğim şey de bu. Çünkü teorik eğitim konusunda Türkiye olarak dünyada çok iyiyiz, ama dünyada bir şeyi incelersek, mühendislik alanında iyi olan ülkeler, pratik eğitime çok önem veriyorlar. Almanya, onun dışında, daha doğrusu İskandinav ülkeleri mühendislik eğitimi konusunda çok iyi. Onun dışında teorik bilgi

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

konusunda ki, Amerika'da bunun çok örneklerine rastlırsınız. Her bölüm başkanı ya Çinlidir, ya Arap'tır, ya Hindistanlıdır. Yani teorik eğitimin çok iyi olduğu az gelişmiş ülkelerde bulunur. Bunun böyle olmamasını sağlamalıyız, pratik olarak elimizden gelen her şeyi yapmalı, dik durmalı ve istediğimizi almalıyız. Bu ancak örgütlenmeyle olur.

Bunun için de bir önerim var. Özel sektörde çalışmak için mühendislerin tamamı TMMOB'a üye olmalı. Bunu eğer birinci sınıf seviyesine çekersek ve katılımları zorunlu hale getirirsek, diğer anlamda öğrencilere yaptırım uygularsak, zorunlu olarak bir bilinç kazanacağımızı ve bunun oluşturacağı bir çığla, daha bilinçli, daha ne istediğini bilen ve daha iyi bir toplum oluşturacağımıza inanıyorum.

Hepinize dinlediğiniz için teşekkür ederim, hoşça kalın. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Bülent Ağabey buyur.

BÜLENT ŞENTÜRK- Arkadaşlar divandan konuşmak için söz istemiştım, aslında bir önerim olacak size, sonra divana gidip siz konuşun diye sözümünden vazgeçtim, ama divan benim söylememin daha iyi olacağını düşündüğü için tekrar bana söz verdi.

Çok mutluyuz biz aslında. Buraya çıkan arkadaşların belli dostlukları kurması, belli şeyleri paylaşması ve şu heyecandan biz çok mutlu olduk. Şimdi bizim bu kurultaylarda ya da bu tür organizasyonlardan sonra bir eksikimiz oluyor arkadaşlar. Şimdi her çıkan arkadaşım burada ne kadar güzel olduğunu anlatıyor, ama bunu burada bırakmak gibi de bir hata yapıyoruz.

Şimdi her üniversiteden arkadaşlar, siz gittiğinizde üniversite-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

lere, sorsalar da sormasalar da, burada ne oluyor? Sadece bizim konuştuklarımızı, tartıştıklarımızı değil, genel havayı da anlatmamızda çok faydalar var. Onun için buraya gelen arkadaşların böyle bir görevi de var aslında. Yani gittiğimizde, tamam sınavlar var, o var, bu var, ama şurada yaşananları da anlatmamızda çok fayda var diye düşünüyorum. Teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Biz teşekkür ediyoruz.

EBUZER ÇEVİK (İstanbul Teknik Üniversitesi)- Öncelikle bu olanakları sağlayan Maden Mühendisleri Odasına, TMMOB'a teşekkür etmek istiyorum, çok güzel bir iki gün geçirdik. Sonra Semih arkadaşımın yanlış anlaşıldığı bir noktayı düzeltmek istiyorum. Kendisi tamamen meslek dışı alanlara yönelebileceğimizi kastetmedi, madenci ocakta, cevher hazırlama mühendisi tesiste çalışmak zorunda değildir dedi. Yani yakın alanlarda da çalışabiliriz demek istedi bence, onu düzeltmek istiyorum önce.

Sonra anadilde eğitimle ilgili bir şeyler söylemek istiyorum. Ben yıllar önce Makedonya'ya gittim, oradaki Türkler anadilde eğitimini yeni almaya başlamıştı ben gittiğimde ve kendileri çocuklarını yıllarca okullara göndermemişler, yani bu birkaç yıl sürmüş. Sonra bu hakkı kazanmışlar ve şu anda lise düzeyinde dahil, anadilde eğitim alıyorlar orada. Bence anadilde eğitim istemek, bölücülük veya onun gibi bir şey demek değildir. O insanların doğal hakkıdır, hatta bu insanlara anadilde eğitim vermemek bence zulümdür.

Bir de biz eleştirilerimizi yapmak zorundayız diye düşünüyorum. Burada odaya eleştiri yaparken, kesinlikle buradaki ağabeylerimize

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

eleştiriyoruz, ama bu eleştirileri yapmalıyız ki, diğer kurultaylarda böyle şeyler yaşanmasın. O yüzden eleştirilerimizi yapıyoruz, tekrar teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- En arkadaşım arkadaşım, sizi alabiliriz.

VAHDET SARI (Selçuk Üniversitesi)- Merhabalar. Öncelikle inanca saygı, düşünceye özgürlük şiarına inandığım için, başörtülü arkadaşı burada görmek benim için en önemli şeydi. Artı, bunun nedenini söylemek gerekirse, çünkü zamanında başörtüsüne özgürlük diye yürüdüğüm zamanlarda, bana hiçbir zaman bunların, yani arkadaşların bizimle beraber olmayacağını, onların her zaman değişik düşüneceğini söyleyenlere en güzel cevaptır arkadaşımız.

İkincisi, bugün Mahir arkadaşta sanırsam, anadilde eğitim hakkında bir şey söylemişti. Kürtler tezler sunarlarsa daha iyi olur diye, ama şöyle bir gerçek var. Kürtçe bir şeyler, tezler sunmak isteyenler, maalesef ya hapishanede ya yurtdışına kaçmak zorundalar. (Alkışlar)

Şunu ifade etmek istiyorum. Ben hayatımda güneydoğuyu, doğuyu görmedim, bu belki benim ayıplarımın biridir, ama ben Kürdüm. Konya, Kulu, belki bunu 300 yılı aşan bir sürgün hayatım var ve benim istediğim tek şey, çocuklarımdan babamın bana verdiği dili, artık ben de çocuklarıma verebileyim. Benim tek istediğim şey şu: Yani bunu bir özgürlüğü vereceksek, artık kaygıdan uzaklaşmamız lazım. Yani biz bunları, daha doğrusu vermek de biraz üst kimlik şeyi oldu. Bir özgürlüğü istiyorsak ve bunun nedenini biliyorsak, sonrasını düşünmemiz gerekmez.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Örneğin başörtüsüne özgürlük istediğimiz zaman, arkadaşların dediği dinci vesayete girmeyecektir. Biz Alevilere özgürlük istiyorsak, biz hepimiz Alevi olacağız demek değildir. Özgürlük bunun için değerlidir. Eğer ben Kürtçe anadilde eğitim istiyorsam, bu benim bu ülkeyi böleceğim anlamına gelmiyor. Bunları da konuşmamız gerekiyor.

Son olarak, hayattaki ilk tokadını okulda Türkçe konuşamadığı için yiyen biri olarak, bu tokadı hissedebilen bütün yoldaşıma teşekkür ediyorum. İyi akşamlar. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi) Dicle'den arkadaşımız. Yani onu biraz özet halinde geçebilirsek, gerçekten zamanımız çok kıstlı.

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- Arkadaşlar biraz konunun dışına çıkacağım, daha doğrusu iki gündür konuştuğumuzun dışına çıkacağım. Geçen günlerde yaşanan Van depremi hakkında küçücük bir şey anımsatacağım. Bunu niye anlatıyorum? Birazcık da hatırlamamız gerekiyor, çünkü biz olayları çabuk unutuyoruz. O yüzden buna değinmeden geçmeyeceğim buradan.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan acı Van deprem felaketinin en az depremin etkisi kadar şok edici, şaşırtan bazı hususları dillendirmeye çalışacağım. Bu deprem bazı insanların insan olma bilinçlerini yitirdiklerini, birer canavara dönüştüklerini açıkça ortaya koymuştur. Deprem haberlerinin kamuoyunda duyurulmaya başladığı andan itibaren, insan onurunu zedeleyen faşist söylemlerin ardı arkası ksilmedi.

Sosyal medyanın yanı sıra, bazı TV ekranlarında Cumhurbaşka-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

nı edasıyla konuşan, akıl yoksunu, aciz mahlûklar dışlayıcı bir tutum takınıp, refleksif tavırla maskelerini düşürmüşlerdir. (Alkışlar)

Bu çirkin söylemlerden bazılarını burada belirtmek isterim. Fakat hepsine değinemeyeceğim, çünkü benim vicdanım gerçekten yaralanıyor. Bunlardan bir-iki tanesini söyleyeceğim, onun dışında söylemeyeceğim. "Beter olun inşallah... Şehitlerin kanı yerde mi kalacak?... (Ses yok)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Buradan devam edebilirsin istersen, metni alıp, çünkü zaman kısıtlı.

LOKMAN ECER (Dicle Üniversitesi)- "Beş kuruş yardım yaparsam elim kırılırsın... Allah'ım sen çok büyüksün, bu daha uyarı... Oh serinledim biraz" filan. Bu tür faşist, ırkçı zihniyet ürünü söylemler, sözde kalmadı, bunları davranış haline de getirdiler. Nasıl?

Deprem felaketinin acısı insanların yüreğini dağlarken, felaket mağduru Vanlı insanlara çok lazım olan, taş, sopa, bikini, mayo vesaire gönderildi. Bu tür insan onurunu zedeleyen aşağılayıcı davranışlar, halkların kardeşliğine son derece zarar vermiş bulunmaktadır.

Burada hükümetin veyahut devletin davranışlarını da biraz incelemem gerekiyor. Ben bunu yazarken, Beşir Atalay mı, her neyse o, şöyle göbekli vatandaş. Onu göremedim, çünkü daha sonra olay gelişti, ona da biraz değineceğim. Hükümetin dış yardımları reddedişi, beraberinde akla başka soru işaretlerini de getirdi. Nitekim Japon basını, oradakiler Kürt diyerek duruma kendilerince açıklık getirmişlerdi. Hükümet ise, bu durumu kendi kapasitelerini test etmek için yaptığını belirtti, çok ironik bir durum.

Burada şu soruları sormak gerekiyor. Enkaz altında kurtarılmama-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

yı bekleyen insanlar, kobay olarak mı kullanıldı? Hükümet olarak, devletin sahip olduğu imkânlardan haberdar değil misiniz? Deprem şiddetinin gerçek değerinin verilmemesi, afet bölgesi ilan edilmemesi için mi? Aslında halen daha afet bölgesi ilan edilmiş değil, bu da çok ciddi bir problem. Şu anda resmi rakamlara göre, 300 bin insan Van'ı terk etmiş, bir hayalet şehre dönüşmüş.

Deprem vergisi adı altında toplanan vergiler nerede? Ülkemde maalesef insan değeri yoktur. Bir kez daha insanlar ve insanlık enkaz altında kalmıştır. Arkadaşlar genç madenci olarak burada insanlıktan yana tavır almamız gerekiyor. Yani belli bir duruş sahibi olmamız gerekiyor. Bu deprem etnik bir şeye dönüştü, bu çok kötü bir durum. Şuna bağlayacağım; bugün biz anadilde bazı şeyleri konuşurken, arkadaşlarımız buraya terk etti. Yani arkadaşlar ben şurada bir şey söyleyeceğim, ... dediğim zaman birçok insan anlıyor, ama ... dediğim zaman kimse anlamıyor, işte sıkıntı burada. Yani birbirimizi anlama gereğini duymuyoruz.

Eğer ki, sınıfsal açıdan bakamayacaksak bu olaya, toplumsal açıdan bakamayacaksak, eğer ki bu olayı insani boyutta incelemeyeceksek, o açıdan, o gözlemlere dayalı olarak bakamayacaksak, yani burada bulunmamızın amacı yok. Ben 25 saat yol geldim, bir kez daha olsa, bin kez daha olsa yine geleceğim. İnandığım inançlarım doğrultusunda mücadelemi sürdüreceğim.

Sadece bugün değil, ömrüm boyunca buna direteceğim ve devam edeceğim. Yanlışla, haksızlığa ve zulme karşı beraber olmak gerekiyor. Sonuçta anadil bir insani haktır. Ben sabah da dile getirdim, buna böyle bakmak gerekiyor. Arkadaş dedi ki, anadilde eğitim o zaman bir seçmeli ders olsun. Şimdi biz ilkokula başladığımız zaman acayip şeyler, yani hoca Samsunlu, akıl almaz bir olay. Bir anda hem Türkçe öğreneceğiz, hem okuma yazmayı, olağanüstü zor bir

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

durum ve o dönemde köylerde, sınıfta hoca insanları şeye yöneltiyor, ajanlaştırma. Nasıl? Diyor ki, sen şunu takip et, sen şunu takip et, herkes birbirini şikâyet ediyor. Nasıl? Diyor ki, eğer bu Kürtçe konuştuğu zaman sokakta, köyde filan, gel bana söyle. Ne yapıyor çocuğa? Tekme-tokat giriyor.

Arkadaşlar bu insani bir durumdur. Şimdi ÖSS sınavına giriyor-sun, böyle 50 tane 100 tane sınav var, başarılı olma durumu sıkıntısı var. Belki bilim dili olamaz Kürtçe vesaire vesaire diyebiliriz, fakat ben kardeşime ders anlattığım zaman matematiği Kürtçe anlatıyorum, çünkü Türkçe anlatamıyorum, yapamıyorum. Ben ne yapabilirim? İnsani boyutta düşünmek lazım, bu bir vicdani meseledir, bu toplumsal bir şeydir, böyle bakmak lazım. Öyle etnik kimlik, şu bu bölündünüz, filan bunlar yansıtılan şeyler, böyle bir durum yok. Belki bir şeye gelmiş insanların çok farklı düşünmesi lazım. Yani eğer ki devrimci, aydın, demokratik arkadaşlar size öyle bakıyorum, ben kendimi öyle görüyorum. Bu çerçevede baktığım zaman, eğer biz de bunun aksine düşünürsek, o zaman işin içinden çıkamayız. Bakış açımızı düzeltmemiz lazım. Teşekkürler, sağ olun. (Alkışlar)

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Arkadaşım seni alabilir miyiz?

SALONDAN- Yaklaşık bir buçuk saattir söz istiyorum ve yeni aldım. Söyleyeceklerimi Umut ve Taylan arkadaşımızı özetledi. O yüzden bir önerim vardı, direkt oraya geçeceğim. Şimdi iş kazalarını genellikle kapitalizme ve emperyalizme bağladık, sömürü düzenine bağladık ve ben bu yaptığımız kurultayı “*yanan bizdik, onlar kömür zannettiler*” diyen maden emekçilerine ve örneğini verdiğimiz ders-

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

hane parasını ödeyemediği için, annesi hapse atıldığı için intihar eden Soner Sipahi kardeşimize adamayı teklif ediyorum. İyi akşamlar.

ZEKERİYA DEMİRCİ (Dokuz Eylül Üniversitesi)- Teşekkür ederiz.

TAYFUN ÖZUSLU- Böyle ... sanmayın, ben de sizler gibi düz bir üyeyim, hiçbir bürokratik unvanım yok, ... yerim yok. Tek farkımız aramızda bir 40 senelik yaş farkı var, başka bir farkımız var.

Ben kendi kendimi gözlemci olarak görevlendirdim, izleyebildiğim kadar izledim kurultayınızı iki gün oldu, birtakım tespitlerim var, çok tespitlerim var, bir sürü not aldım, çalıştım kendimce, ama vaktinizi almak istemiyorum. Bir tavsiye mahiyetinde bir şey söyleyeceğim.

Bir kere özellikle meslek konusunda tek oturum galiba iş güvenliği konusuydu, mesleğe yakın ilişki olarak, yanlış mı hatırlıyorum? Epey külliyetli miktarda bilgimiz enformasyon ve dezenformasyon var, ne diyeyim bunlara? Anlarlar herhalde, onu tespit ettim. Yani dinlerken ben hangi zaman koordinatlarındayım, hangi mekân koordinatlarındayım sapıttım gittim. Sanki bir medya organı dinliyorum gibi bir şeyler oldu bana. Not aldım, bunları sonra ileticeğim sizlere, ama bayağı bir bilgisizlik var.

Çıktı en son emperyalizme bağladı ne, bir şeye bağladı, benden önce konuşan. Sevgili genç madenciler, varımız yoğunuz, geleceğimiz, her şeyimiz sizsiniz. Siz yoksanız ötesi çok karanlık, öyle kötü bir manzara var ki, bir ... ilerliyoruz, lambamız sönecek, gidip aynaya toslayacağız. ... ondan sonra geri de çıkamayacağız, öyle bir açmazın içindeyiz. Bilmiyorum size bunları anlattılar mı? Şu

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

konjonktürden bahsediyorum, TMMOB'den bahsediyorum, Maden Mühendisleri Odası olarak bahsediyorum ki, camiada genellikle bir zapt edilmek bir kale olarak görülürüz genellikle. Onun için varımız yağımız siz geleceğimizin en fazla akıllanması gereken insanlar olarak görüyorum, bilgilenmesi gereken insanlar olarak görüyorum, akıllanma lafını geri alıyorum, benim akla hepinizden çok ihtiyacım var.

Yani gidin bir istatistik karıştırın, bir rakam karıştırın, ABD'deki kazalara bakın, Kanada'daki kazalara bakın, Avustralya'daki kazalara bakın, bir de gidin Ukrayna'daki kazalara bakınız, Sibirya'daki kazalara bakın, Çin Halk Cumhuriyetindeki kazalara bir bakın, onları ortaya koyun, bu yetmez. Bir tane ölçüm daha lazım, buralarda ne kadar kömür çıkıyor. Niye kömürden bahsediyorum? En belalı bir iş olduğu için kömürden bahsediyorum. Onları bir kafa kafaya koyun, ondan sonra babayığitseniz gelin bana ölümlü iş kazalarıyla emperyalizm arasındaki ilişkiyi anlatın, kapitalizm arasındaki ilişkiyi anlatın. Bir de yetmez, bir de geçmişe dönün, 920'lerin sonuna, 930'ların sonuna, 940'ların başına, oradaki vaziyete bir bakın. Ondan sonra iş güvenliği hakkında konuşayım.

Hemen tavsiyeme geçiyorum, meraklısı varsa dışarıda anlatırım bol bol. Tavsiyem şu: İki tane bulanık ve muğlak miğfer canlandı benim gözümün önünde, tespitlerimde. Birisi, bu siyaset sorunu; öteki de kimlik bunalımı. Bu kimlik bunalımı dediğimin sizlerle hiçbir ilgisi yok, sizin vebaliniz değil, bütünüyle bizden tebarüz eden, bizden gelme bir sakatlık. Bu bunalımı arada sırada açmak için lütfen kimliklerinizi çıkartın cebinizden, var değil mi bunların kimlikleri? Bende yok. Oda kimliği evet, Maden Mühendisleri Odasının, en son vize 87'de kalmış, ondan beri kimlik almamışım.

Bakin o kimliğe, orada bir tane soğuk darnga olması gerek. İşte

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ana adı, baba adı, şu-bu, dil, o soğuk damgaya bir bakın. Orada yazar ki, işte filan sayılı Yasayla muadil, filan sayılı Yasa gereği kurulmuş, Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği şudur budur okursunuz. Var mı hâlâ? O mührün ortasında da nohut kadar ay yıldız var. Yani vaziyet bu merkezdeyken, demokratik kitle örgütü, sivil toplum örgütü arasındaki işbirlikleri, demokratik merkezîyetçilik şudur budur, yani bu nasıl demokratik örgüt? Kimlerde var arkadaşlar ay yıldızlı mühür. Ticaret Odasında var mı? Bir düşünün bakalım kimlerde var, hangi demokrasiden bahsediyorsunuz? Zorla üye kaydediyorlar sizi.

Bulmacalarda şey diye çıkıyor; serbest meslek adamlarını içinde, bünyesinde barındıran birlik, o da üç harfli bir kelime, genellikle bulmacalar böyle tarif ediyorlar. Onun için eski baskılarda vardı şunlardan bir tane. İşte TMMOB Maden Mühendisleri Odası 12 bin küsur üye, 13 bine yakın üye, 5 tane şube, bilmem kaç tane temsilcilik, öğrenci temsilciliği şudur budur, galiba yetmiyor. Size söylüyorum yöneticiler, bu yetmiyor. Buraya ikinci bir sayfa açın, oraya işte bu oda nedir, ne değildir çok sarıh bir şekilde, açık bir şekilde açıklayın, bir sayfa fazla bir şey değil. İkincisi neydi, unuttum.

Bir başka sayfaya da ben bunun üzerinde görev alayım, beceririm herhalde. Nasıl siyaset, niçin siyaset, kimin için siyaset, nereye kadar siyaset, dar anlamda siyaset, geniş anlamda siyaset, hangi siyaseti yapmalıyız, hangi tür siyaseti yapmamalıyızın bir şablonu çıkarsa iyi olur diye tavsiye ediyorum. Bunlar geç kaldı artık, gelecek kurultaya değil de işte, temsilciliklere şunlara bunlara bir şablon olarak verelim. Böyle128.47 gibi baksınlar dursunlar, ama en sağlamı arada sırada kimliğinizi sapıtığınız vakit çıkartın o karta bakın diye tavsiye ediyorum.

Sizlerle bir arada olmaktan ziyadesiyle bahtiyar olduğumu da tebarüz etmek istiyorum. Hepinize teşekkür ederim. (Alkışlar)

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

OTURUM BAŞKANI- Arkadaşlar süremiz doldu maalesef söz veremeyeceğiz bir daha. Öncelikle sabrınız için teşekkür ederiz, divanım adına teşekkür ederim. Gerek Muğla Üniversitesi, gerek İnönü ve Dokuz Eylül Üniversitesi olarak da teşekkür ederiz. Şimdi Cemalettin Ağabeyin küçük bir duyurusu olacak.

CEMALETTİN SAĞTEKİN (Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi)- Öncelikle Tayfun Özusul ağabeyimiz bizim her zaman fikirlerini sorduğumuz, danıştığımız bir büyüğümüz oda-da. Kitapları çantada gördüğümüz bu özel sayı da, 1979 yılında 19 Eylül'de 100 bin mühendisin iş bırakma eylemi, dayanışma günü olarak çıkarılmış bu özel sayıyı da Tayfun Ağabeyimizin, onun gayretiyle çıktığını söyleyelim, ona teşekkür ediyoruz buradan odamız adına öncelikle.

Şimdi iki tane duyurum var: Bir, Diyarbakır'a gidecek olan arkadaşlarımız, yani Çukurova, Malatya ve Diyarbakır'a gidecek arkadaşlarımızın aracı 24.00'de kalkacak, bu birinci duyuru. İkincisi, sakın sonra aleyhimde şöyle söylenmesin, Cemalettin Ağabey bizi diskoya filan götürdü demeyin, diskotek olarak kullanılan kapalı bir mekân var aşağıda, diskotek olarak kullanılıyormuş bilmiyorum yerini. Sırf bu son geceyi, saat 21.00-21.30 gibi orada olup, 22.00-23.00 gibi bu bir-iki saatlik süreçte hep beraber olabilmek için yetkililerle görüştük, yemek sonrası orada olmak istiyoruz.

Söylemek istediklerim bunlar, Sayın Başkanımın belki söyleyecekleri vardır, son bir kapanış için iki-üç dakika. Teşekkür ediyorum tekrar, aşağıda yemek sonrası görüşeceğiz 21.30'da.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI- Değerli arkadaşlar ben bir şey söylemeyeceğim, ama

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

OTURUM BAŞKANI- Arkadaşlar şu ana kadar önerileri büyük ihtimalle ve Dicle Üniversitesinde birçok arkadaş, peki.

SALONDAN- ... (Duyulmuyor)

MEHMET TORUN (Maden Mühendisleri Odası Başkanı) Değerli dostlar ben öncelikle iki günü dolu dolu geçirdiğimizi ve mutlu olduğumuzu belirtmek istiyorum, birincisi bu. İkincisi Diyarbakır'da yapacağımız bir etkinliği erteledik, geçen ay yapacağımız etkinliği. Hakkâri olaylarının hemen üstüne çakıştığı için ertelemek durumunda kaldık, Mayıs ayında yapma kararı aldık. Ben aslında buradaki öğrenci temsilcisi arkadaşlarımızın da Mayıs ayında Diyarbakır'a giderek, en azından oradaki arkadaşlarında bize ev sahipliği yapmasını istiyorum. Diğer şubelerle görüşüp, orada öğrenci arkadaşlarımızla birlikte Diyarbakır'da birlikte olup, bu güzel duyguları orada da yaşamayı istiyorum, bunu da yapmak istiyorum. (Alkışlar)

İkincisi arkadaşlar, son söz şunu söyleyeceğim: Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz diyerek yola çıktık. Sağ olun, sizlerle gurur duyuyorum, yolunuz açık olsun, sağ olun.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Maden Mühendisleri Odası III. Öğrenci Kurultayı, 18-19 Kasım 2011 tarihlerinde 18 üniversiteden 200 öğrenci delegenin katılımıyla Antalya'da gerçekleştirilmiştir.

Üniversitelerdeki yerel kurultaylarda tartışılarak oluşturulan "Mühendisin Toplumsal Rolü ve Konumu", "İşsizlik ve İstihdam, Geleceksizlik", "Örgütlülüğün Önemi - Genç Madenci Örgütü ve Anlamı", "Belgelendirme- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği", "Eğitim Sistemi" konularındaki görüşler, kurultayda değerlendirilmiş ve karara bağlanmıştır. Kurultay, "Meslek Odalarının Örgütlenmesinde Öğrenci Örgütlülüğünün Yeri ve Önemi" konulu panelle sona ermiştir. İki gün süren kurultay kapsamında dile getirilen görüşler ve saptamalar ana başlıkları ile aşağıda özetlenmiştir:

-Neoliberal politikalardan vazgeçilmelidir.

-Toplumun örgütlenmesinin önündeki engel kaldırılmalıdır.

-YÖK kaldırılmalı, üniversiteler özerk olmalıdır.

-Eğitim temel hak olarak görülmeli, her düzeyde parasız olmalıdır.

-Kolluk kuvvetleri üniversitelerden çıkartılmalıdır.

-Staj Kanunu çıkarılmalı ve her öğrenci uygun koşullarda staj yapabilmelidir.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

-Öğrenciler üniversitelerde, söz ve yetki hakkına sahip olmalı, temsil yetleri güçlendirilmelidir.

-Eğitim, verimlilik gözetilerek anadilde yapılmalı ve buna yönelik bilimsel altyapı geliştirilmelidir.

-İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda denetim ve yetki mekanizmaları güçlendirilmelidir.

-Kadınların toplumun her alanında maruz kaldıkları, şiddet ve saldırılara karşı eşitlikçi yasalar güçlendirilerek uygulanmalıdır.

-Eğitimde, işe girişte ve iş yerinde cinsiyet ayrımcılığına son verilmelidir.

-Özelleştirmeler durdurulmalı kamu yararı gözetilerek planlı istihdam koşulları yaratılmalıdır.

Bu talepler çerçevesinde;

-Genç Madenci; emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, gericiliğe, şovenizme, sömürüye, özelleştirmelere, toplumsal şiddete, cinsiyet ayrımcılığına, sosyal adaletsizliklere, gelir dağılımındaki adaletsizliklere, savaşa ve silahlanmaya karşı olacaktır.

-Genç madenci, aldığı bilimsel ve teknik eğitimi üretimi, emekten ve halktan yana kullanan kişi olacaktır.

-Genç Madenci; karanlığa karşı aydınlığı, savaşa ve işgale karşı barışı, eşitsizliğe karşı adaleti, linç kültürüne karşı kardeşliği, sermayeye karşı emeği, baskıya ve zora karşı özgürlüğü savunmaya, neoliberalizme, gericiliğe ve ırkçılığa karşı mücadele bayrağını yükseltmeye devam edecektir.

YAŞASIN ÖZERK DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADEMİZ!

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

HİÇBİR ÖLÜM GÜZEL DEĞİLDİR, MADENCİNİN KADERİNDE
ÖLÜM YOKTUR.

AYDINLIK BİR GELECEK İÇİN KARANLIĞI KAZIYORUZ !

YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ !

KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA,
YA HEP BERABER, YA HİÇBİRİMİZ

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

GENÇ MADENCİ TEMSİLCİLER LİSTESİ

TEMSİLCİLİK	TEMSİLCİ	E-POSTA
Afyon K.Ü.	Gökhan ACAR	gokhan8903@hotmail.com
Cumhuriyet Ü.	Gizem TOKAT	gizemtokat@gmail.com
Dicle Ü.	Hanifi Ü. ERGİN Velat KARADUMAN	menusevin@hotmail.com
Dokuz Eylül Ü.	Zekeriya DEMİRCİ Hakan ÖZTÜRK	ZekeriyaDemirci08@gmail.com
Dumlupınar Ü.	Eyyüp ALTUN	dpueypaltn@hotmail.com
Çukurova Ü.	Umut ATLIHAN	umutatlihan@hotmail.com
Hacettepe Ü.	Gözde DALAK Cem LAFCI	Gozzde_d@hotmail.com Minerjam86@gmail.com
Isparta S.Demirel Ü.	Burak DİKİCİ	
İstanbul Ü.	Mahir Taylan KÖYLÜOĞLU	Mahir_taylan@hotmail.com
İstanbul Teknik Ü.	Esra BULUT	esrabulut89@gmail.com
ODTÜ	Ragıp VAROL	zaparag@yahoo.com
İnönü Ü.	Recai GETER	Blue-mean@hotmail.com
Eskişehir OĞÜ	Kerem SEZGİN Funda AKÇA	Sezgin_kerem@hotmail.com fnd_018@hotmail.com
Niğde Ü.	Mustafa Kutkan KARAOĞLAN	mkutkan@gmail.com
Selçuk Ü.	Koray ASPİR	Aspir_35@hotmail.com
Muğla Ü.	Zehra GÖKALP	Zehragokalp2010@hotmail.com
KATÜ	A.Haydar GÜMÜŞEL Burak GÜLTEKİN	Ali_gumusel@hotmail.com Burak-gitkn@hotmail.com
Zonguldak K.Ü.	Mehmet BİLGİÇ	bilgicmehmet@hotmail.com

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

KURULTAYDAN
FOTOĞRAFLAR

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİŞLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

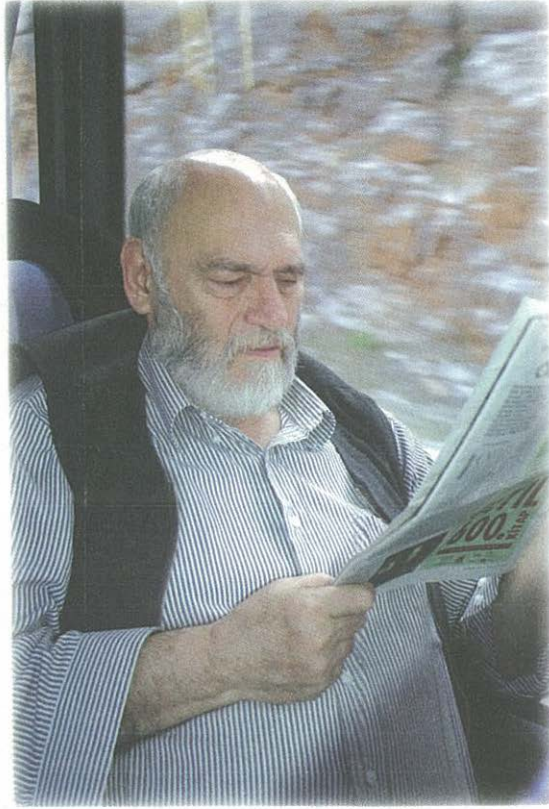
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI 3. ÖĞRENCİ KURULTAYI

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ISBN: 978-605-01-0400-4

